Polisen

Protokollbilaga

Åklnr
AM-77418-18

Signerat av
Cecilia Hector

Signeringsdatum
2023-02-20 14:38

Arkiv/Åkl. ex

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
INKOM: 2024-01-02
MÅLNR: B 59459-23
AKTBIL: 26

Enhet
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA

Handläggare (Protokollförare)
Cecilia Hector

Datum
2023-02-20

Undersökningsledare
Karolina Wieslander

Polisens diarienummer
5000-K622888-18

Personer i ärendet

Förtursmål	Beslag	Målsägande vill bli underrättad om tidpunkt för huvudförhandlingen
Nej		Nej
Ersättningsyrkanden		**Tolk krävs**

Misstänkt (Efternamn och förnamn)	Personnummer
Hamo, Mohammed	19581020-0559

Brott	Förhandsgodkännande enligt RB 48:10
	Nej

Information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt är överlämnad vid ett personligt sammanträffande

Information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt är överlämnad vid ett personligt sammanträffande

Underrättad om slutförd förundersökning / utredning enligt RB 23:18a	Yttrande senast (rådrum)
	Resultat av slutunderrättelse

Försvarare
Kilman, Mari, förordnad 2021-12-07

Underrättad om slutförd förundersökning / utredning	Yttrande senast (rådrum)
	Resultat av slutunderrättelse

Notering

Innehållsförteckning

Diarienr	Uppgiftstyp	Sida
	Förhör målsägande	
5000-K622888-18	Förhör med vittne, Ezz Al-Din, Ahmad Ahmad Ezz Al-Din första förhöret...	5
	Bilaga: 1. 11:e divisionen	
	Bilaga: 2. Geografisk skiss	
	Bilaga: 3. Syriska armén	
	Förhör med vittne, Ezz Al-Din, Ahmad Ahmad Ezz Al-Din andra förhöret...	17
	Bilaga: 1. Baath partiet	
	Förhör med vittne, Jamal Eddin, Maher	27
	Bilaga: bomb	
	Bilaga: Höghuset	
	Bilaga: skiss över Homs	
	Bilaga: SÖKVÄG GOOGLE	
	Förhör med vittne, Mahdi, Rania	38
	Bilaga: Skiss över homs	
	Förhör med målsägande, Farzat, Naela	44
	Bilaga: 1. Karta över bostaden och universitetet	
	Förhör med målsägande, Conroy, Paul	52
	Bilaga: Namnlista och skiss	
	Förhör med målsägande, Conroy, Paul	144
	Bilaga: Karta från förhör	
	PM Bild på skada-Paul Conroy.....	185
	Bilaga: Skada Paul Conroy	
	Förhör CJA-Conroy 24 oktober 2017	187
	PM CJA-Film Paul Conroy.....	211
	PM Information från Paul Conroy.....	212
	Bilaga: Tidningsartikel	
	Förhör med målsägande, Al Omar, Wael Fayez	214
	Bilaga: Bilaga 1 Baba Amr	
	Bilaga: Bilaga 2 Baba Amr	
	Förhör CJA-Al-Omar 19 september 2017	314
	PM Film inskickad av Wael Al OMar.....	343
	Fotografi(er) Bilder på skador, mä Wael Al Omar.....	344
	Förhör vittnen	
	Förhör med vittne, Dahla, Tamim Tamim Dahla.....	350
	Bilaga: 1. 15:e divisionen	
	Bilaga: 2. Karta Ar Rastan	
	Förhör med vittne, Zhouh, Khaled Khaled Zhouh.....	360
	Bilaga: A. Högkvarter 18:e divisionen	
	Bilaga: B. Placering Divisioner Syrien	
	Bilaga: C. Brigader 18:e div	
	Bilaga: D. Skiss Brigad 131	
	Bilaga: E. Skiss över Brigad 120	
	Bilaga: F. Brigad 134	

Bilaga: G. Brigad 60 och Brigad 120
Bilaga: H. Brigad 167
Bilaga: I. Brigad 131
Bilaga: J. Militärboende
Förhör med vittne, Al-Ibraheim, Hasan Hasan Al-Ibraheim..... 375
Bilaga: 1
Bilaga: 2
Bilaga: 3
Bilaga: Karta
Förhör med vittne, Salameh, Ahmad Ahmad Salameh..... 385
Bilaga: Skiss 1-3 ritade under förhör
Förhör med vittne, Kaake, Abbas Abbas Kaake..... 394
Bilaga: 1. Karta över bron i Hama
Förhör Mohamad Tlass Första förhöret 401
Förhör med vittne, Tlass, Mohamad Mohamd Tlass andra förhöret..... 413
Bilaga: 1. Bild från tidigare förhör
Bilaga: 2. Skiss ritad under förhör
Förhör Mohmad Al Alli 423
Förhör Mahmoud Alali 433
Förhör med målsägande, Hasson, Khaled 443
Bilaga: 1. Ritad under förhör
Bilaga: 2. Kartor över visade platser i förhör
Förhör med vittne, Hasoun, Abdul Manan 454

Förhör vittnen Tyskland
Förhör Almr Almorabet förhör från EIO 460
Förhör Aghiad Al housaini EIO Tyskland 508
Förhör Förhör Khaldoun Al Rajab EIO Frankrike 532
Förhör Al Rajab, Khaldoun Tyskland-EIO 570

Förhör vittnen Frankrike
Förhör Manaf Tlass Frankrike EIO 632 603
Förhör Manaf Tlass Frankrike EIO 616
Förhör Manaf Tlass Frankrike EIO 629
Förhör Abdelrazak Tlass Frankrike EIO 646
Förhör Abdelrazak Tlass Frankrike EIO 664

Förhör vittnen från Frankrike-genom EIO
Förhör Edrees Huzeifa Frankrike EIO 675

Förhör sakkunniga
Förhör med sakkunnig, Dygeus, Philip Eric Åkvin Första förhöret Philip..... 703
Dygeus.....

Förhör med sakkunnig, Dygeus, Philip Eric Åkvin Andra förhöret med Philip 712
Dygeus.....
Förhör med sakkunnig, Bengtsson, Ingemar Förhör Sakkunnig..... 723
Förhör med vittne, Skoglund, Per Olof Förhör Per Skoglund..... 733

Förhör anhöriga

PM Asylförhör Zakia Trabilisia..... 744
Bilaga: Asylförhör
Förhör med vittne, Trabilsia, Zakia Zakia Trabilisi..... 746

Personalia

Bilaga skäligen misstänkt, Hamo, Mohammed..... 754
Personalia, Hamo, Mohammed..... 755

Polisen

Förhör

Ahmad Ezz Al-Din första förhöret

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Ezz Al-Din, Ahmad	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Skatteverket	

Tolk	Språk
Hussam Alkoblawi	Arabiska

Ytterligare information om anledning till förhör — Underrättad om misstanke

Vittnesförhör med anledning av en pågående utredning gällande 11:e divisionen i HOMS under perioden 2011 augusti till augusti 2012.

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Ann-Catrin Jansson	2020-10-08	09:09	11:55

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Byggmästaregatan 1 , Lund (Polisen)	RB 23:6	Ljudbandsförhör
Förhörsvittne	Utskrivet av CH	Konceptförhör

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Ahmad uppgav att han tjänstgjort 6 månader vid 11:e divisonen.

Bakgrund

Ahmad uppgav att han är född i Homs, Ar Rastan 1964. Han gick i skolan i Ar Rastan, från grundskolan till avslutad skola från 1970 till 1982. Efter det gick han på militärakademin där han började 1982. Han fick sin examen därifrån 1985 och fick då graden löjtnant/fänrik. Han placerades i Al-Qutayfah norr om Damaskus i 3:e divisionen. Där tjänstgjorde han från 1985/86 till 2001 då han fick graden överste löjtnant. Mellan 2001 till 2005 var han överste löjtnant och var kvar i 3:e divisionen.

Därefter flyttades han till ledningen av 3:e arméns ledningskår. Han var placerad geografiskt i samma stad, Al-Qutayfah men norr om den staden, ca 3 km norr om. 2005 fick han graden överste. När han var överstelöjtnant var han ledare för ingenjörsbataljon. Han var stabschef för en bataljon.

2005-2011 var han i 3: armékårens ledning, som är högre än 3:e divisionen. I 3:e divisionen var han i ingenjörsbataljonen men för att få högre tjänst, överste, måste han till 3:e armékårens ledning. *Vid uppläsandet vill Ahmad tillägga att för att få högre tjänst, överste, måste han till ingenjörsbataljon vid 3:e kåren.*

Enligt planerna skulle armékåren flyttas till Homs 2005 men konstruktionerna var inte klara förrän i slutet av 2011.

I slutet av 2011 flyttades han till 11:e divisionen, med samma befattning; överste.

Vid uppläsandet uppgav Ahmad att han flyttades dit den 1 januari 2012.

85/86 blev han fänrik och började i ingenjörsbataljon i ledningen av 3:e divisionen där han

var kvar till 2005. Först var han plutonbefäl 86-91, sen kompanibefäl (soria) 91-2000/2001 och därefter bataljonstabs ledare 2001-2005.
2005 flyttade han till ledningen av 3:e armékåren och stannade till slutet av 2011. Han var då bataljonbefälhavare. Arbetsuppgiften bestod av planering och uppsikt över utbildning och träning. Inom ingenjörsgrenen var det mer att säkra logistiken. De tränades för att bygga vägar och byggnader.

I slutet av 2011 flyttades han till 11:e divisionen som är placerad söder om Homs, 8-10 km söder om. Ledningen för 11:e divisionen ligger mellan byarna Diba och Jender, där Ahmad var placerad.

Hans arbetsuppgifter från 2011 var inom ingenjörsavdelningen, han var befästningsofficer med ansvar för byggander och konstruktioner. Det var byggander som tillhörde divisionens ledning. Han hade en grupp som han kallade element/personer, som var yrkesmässiga byggare, elektriker mm. T.ex. om en kran går sönder eller en glasruta så kommer ansvarig person och berättar om det, sedan ger Ahmad uppdraget till någon att laga det. Det var renovering och underhåll han gjorde.

Ahmad visar därefter en skiss som han har förberett innan förhöret.

Paus mellan 09.34-09.41 för att kopiera två skisser. Se bilaga 1 och 3.

Skiss 1 (bilaga 1)
Ahmad uppgav att skiss 1 visar hela 11:e divisionen med alla avdelningar och geografiska områden.

Skiss 2 (bilaga 2)

Ahmad ritar därefter en ny skiss. (se förtydligande på skissen) Han ritar ut var staden Homs ligger. Ledningen sitter 10 km söder om Homs, öster om huvudvägen till Damaskus. Byn Dibe ligger norr om ledningen och byn Jender söder om. Ledningen för 11:e divisionen upptar hela området mellan byarna.

På området där ledningen sitter finns flera byggander, i mitten ett torg. Byggnaderna är runt om torget. I området finns sovplatser, toaletter och parkering för bilar mm.
Ahmads uppgift var att renovera och reparera i området.

Byggnaden som han satt i bestod av tre rum. I ett satt ingenjörsektionen chef, i det andra satt Ahmad tillsammans med en officer och i det tredje rummet satt budbäraren/brevbäraren med chauffören.

Skiss 1
De tre översta rutorna tillsammans med rutorna (linjen till höger) utgör ledningen. En av rutorna till höger är ingenjörsenheten.

De tre översta rutorna är överst chefen för 11: divisionen, därefter biträdande chefen och den tredje rutan är stabschefen. Samtliga sitter i egna byggnader.

Då Ahmad bara var där 6 månader har han inte träffat chefen eller haft något med honom att göra, inte heller med de andra två. Han tror att högsta chefen hette Jawdat Abu Hamoud. Biträdande chefen minns han inte namnet på och stabschefen hette Khalaf Al Khalaf. Chefen och biträdande chefen hade graden generalmajor och stabschefen var brigadgeneral.

Ahmad ombeds att beskriva rutorna till höger som ingår i ledningen.
Börjar beskrivningen från höger.

Operativa avdelningen
Spaningsenheten
Artilleriet
Luftförsvars
Signalvapen
Kemiavdelningen
Ingenjörsavdelningen
Fordons/tekniska avdelning
Administrativa avdelningen
Organiseringsavdelningen

Ahmad ombeds därefter att förklara rutorna under respektive avdelning.
Ahmad uppgav att under är bataljon som tillhör de olika avdelningarna.

T.ex. spaningsbataljon under spaningsavdelningen.
Artilleribataljon under artilleriavdelningen
Signalbataljon under signalavdelningen
Kemibataljon under kemiavdelningen
Ingenjörsbataljon under ingenjörsavdelningen
Reparationsbataljon under den tekniska/fordons avdelning
Transportbataljon under administrativa. Det finns tre delar under den administrativa avdelningen. Det är transport, sjukvård och service.
Under organisering har Ahmad inte ritat in någon bataljon. Det fanns ingen.

Ahmad kan bara namnet på sin chef som är Brigadgeneral Mohammad Al Mohammad, chef på ingenjörsavdelning.

Ahmad förklarar därefter vänster sida av skissen som visar de stridande brigaderna som tillhör ledningen för 11:e divisionen vilka är brigad 47, brigad 87, brigad 67 och en brigad han inte kommer ihåg siffran på samt ett artilleriregemente.
11:e divisionen omfattar tre tank/pansarvagnsbrigader och en mekanisk brigad samt ett artilleriregemente.

Brigad 47 ligger 47 km från själva ledningen, 3 km norr om Hama.
Brigad 87 ligger nordöst om Hama, ca 3 km ifrån.
Brigad 67 ligger sydväst om Hassia.
Brigaden han inte kommer ihåg namnet på ligger öst om Homs.
Artilleriregementen vet han inte var det är placerat.

Sträcken under brigad 47 visar hur alla brigader är uppbyggda. En brigad består alltid av 6 bataljoner.
3 bataljoner har samma uppgift som brigadens huvuduppgift. 47:e brigaden är en pansar brigad och därför finns det 3 pansar bataljoner. Utöver det finns det en infanteribataljon, en luftvärn och en artilleri. Om det varit en infanteribrigad skulle det varit tvärtom med tre infanteribataljoner. Namn på brigadcheferna kan han inte namnge.

Konflikten
Ahmad uppgav att gällande det som hände i Syrien, i ett inledande skede så var det republikanska gardet, specialstyrkorna och 4:e divisionen som ingrep. De som döda folk i början var dessa. När demonstrationerna utvidgades lät de andra enheter ingripa.

Paus 10.10-10.22

Ahmad ombeds att förklara skiss 1, att de tre översta rutorna och de till höger tillhör ledningen och beskriva deras funktion.

Ahmad uppgav att tekniska avdelningen ansvarar för att reparera fordon. Ingenjörsbrigaden tog kontakt med ingenjörer för att beställa det man behövde för att bygga, de säkrade de logistiska behoven. Om divisionschefen vill bygga en byggnad så kontaktar han ingenjörsavdelningen och Ahmads chef.

På fråga vilka uppgifter den operativa avdelningen har uppgav Ahmad att de har planeringsuppgifter för hela divisionen. Det handlar om träningsprogram för divisionens ledning. De skickar träningsprogram för alla inom 11:e divisionen, även till brigaderna. Om det var olika i krig och fred uppgav Ahmad att under fred var det bara träning. Under krigstillstånd blir uppdraget för brigaderna att kriga.

På fråga om de avdelningar som är markerat på höger sida har till uppgift att understödja brigaderna uppgav Ahmad att de ska stödja brigaderna i enlighet med sin inriktning. Befälhavaren för en brigad har kontakt med en av de tre cheferna i de översta rutorna. På fråga uppgav Ahmad att brigadchefen går till en av de tre cheferna i de översta rutorna som sedan ger uppgiften till enheterna/avdelningarna till höger. Om t.ex. brigad 47 behöver ytterligare fordon så kontaktar brigadchefen, chefen för divisionen som i sin tur kontaktar den tekniska avdelningen och begär att de ska skicka fordon till brigad 47. Varje enhet/chef, som finns till höger på skiss 1 har en underställd i varje brigad. Det finns en avdelningschef för tekniska frågor som har en underställd i brigaden. Detta gäller samtliga enheter till höger att de har en i brigaden som har en direktkontakt till varje enhet.

Om t.ex. 47 brigaden behöver hjälp med spaning vänder han sig till enheten för spaning.

På fråga hur beslutsgången ser ut vid krig, om man ska placera ut trupper. Ahmad uppgav att det är styrkor ur brigaden som strider. I själva brigaden finns ett ingenjörsförband som ansvarar för positioneringen av brigaden. Order ges av divisionens chef till brigadens chef. En brigad får inte flyttas från ett ställe till ett annat om ordern inte har kommit från generaldirektören för armén. Inte ens divisionens chef kan flytta utan att själv ha fått en order.

På fråga hur det går till om divisionschefen vill flytta en brigad uppgav Ahmad att det är divisionschefen som beslutar om det och han får beslut uppifrån.

Alla de tre cheferna i de översta rutorna (skiss 1) beslutar och planerar tillsammans. De meddelar sedan brigadens chef. De får order från generalkommandot för att kunna göra något.

På fråga om avdelningarna till höger är med och beslutar och planerar med de tre cheferna uppgav Ahmad att det beror på vad som ska avhandlas. De tillkallar t.ex. signalenheten om det är det som frågan handlar om. Ingenjörsenheten om det berör någon operation i något område.

På fråga om de till höger är med på regelbundna möten med de tre cheferna eller om de bara blir kallade om det rör deras område uppgav Ahmad att det är divisionens chef som hör av sig till enhetens chef om han behöver hjälp. Det finns inga återkommande möten.

Ahmad uppgav att han kom vid 7.30, gick till verkstaden så han vet inte riktigt hur det

fungerade. Han frågade heller inte sin chef var han var på väg.

På fråga vilka som tillhörde stabschefen och satt i staben uppgav Ahmad att det är enheternas chef (de till höger på skiss 1). I brigaderna finns en brigadchef och en stabschef. Det finns ingen biträdande brigadchef.

På fråga om det är samma sak då det gällde ammunition, om brigaden fick vända sig till divisionschefen om de behöver.

Ahmad uppgav att han har glömt en enhet till höger och det ska vara beväpningsenheten eller utrustningsenheten. De är ansvariga för ammunition och han har en motsvarande person i brigaden.

Om brigad 47 eller 87 behöver ammunition vänder de sig till divisionschefen som i sin tur vänder sig till beväpningschefen som in sin tur kontaktar sin motsvarighet i brigaden. Ahmad minns inte chefens namn över beväpningsenheten.

Tiden från 2011-egna erfarenheter

Ahmad uppgav att han kommer från Ar Rastan, som ligger 18 km norr om Homs. När oroligheterna började var det demonstrationer i hans stad. Säkerhetsstyrkorna i hans stad kvävde demonstrationerna med eld. I maj 2011 trädde militären in i Ar Rastan, i slutet av maj. När de angrep Ar Rastan dog nästan 80 personer i samband med angreppet. Därefter ställde de upp vägspärrar i staden, nästan 20-25 stycken. Det var utegångsförbud efter klockan 17 och om någon kom ut sköt de mot den. I augusti flyttade vägspärrarna ut från staden och positionerade sig runt staden. Då började massdemonstrationerna öka igen, när militären trädde ut från staden. Militären flyttade därefter in i staden igen, i oktober. I samband med det var det många som dog från hans stad. Hans kusin och hans morbrors fru dog. De grep och förde bort släktningar till honom. Under den här perioden var det mycket utegångsförbud, tom på fredagar fick man inte gå ut. Om någon kom ut på kvällen/natten blev den beskjuten. I januari 2012 uppstod en beväpnad konfrontation mellan rebeller och militären. Man använde artilleri och tankar/pansar. Varje vecka dog 5-6 personer. Det fortsatte på det sättet fram till dess att han lämnade. Därefter började de använda flygplan, i början var det helikoptrar. De bombade hus, bland annat hans hus. Han var på jobbet, frun och barn var inte hemma. Problemet var att han inte kunde säga att militären bombat hans hus så länge han var kvar.

De kunde inte bo i bostaden, då hela taket var rasat. Huset bombades i maj 2012. Ahmad uppgav att det var artilleri och pansarvagnar som var utanför staden som bombade. Man bombade från långt håll. I april/maj bestämde sig Ahamd för att inte fortsätta, han ville inte ha något med det här att göra och han skämdes för att bära uniform. När han bestämt sig för att lämna kunde han inte säga något till sin fru av rädsla att det skulle läcka ut. Hans mor och syskon fick veta tre dagar innan han skulle lämna. När han bestämt sig för att lämna kom han till sin hemstad från sin tjänsteplats. Han stannade i hemstaden ett par dagar och lämnade sedan till Turkiet. Samma sak som hände i hans hemstad, hände i hela Syrien.

På fråga om man visste att det inte fanns civila i hans hus när de bombade uppgav Ahmad att det fanns civila i husen. Han granne, som bodde 200 meter bort, blev bombad. Hans fru och barn blev bombade. När de bombade identifierade man inte några platser utan det viktiga var att bomba i staden. På fråga om man innan identifierat fiende uppgav Ahmad att man inte hade det. Hans morbrors fru dog på samma sätt. Hon var hemma och en bomb hamnade på henne.

På fråga om det han tidigare sagt att säkerhetstyrkorna kvävde med eld uppgav Ahmad att det

hände även i Ar Rastan. När det bröt ut i Daara började även andra syriska städer att demonstrera, bland annat Ar Rastan. I början av staden fanns en minnestaty över Hafez Al-Assad, demonstranter gick från stadens centrum till statyn och rev sönder och förstörde den.
När folk demonstrerade gick soldater upp på taket på husen med automatvapen och sköt mot folk. Ahmad själv deltog inte i en demonstration men hans släktningar gjorde det. Han kunde inte eftersom han hade blivit gripen direkt. Hans kusin dog i en demonstration.

I maj 2011 när militären marscherade in i Ar Rastan uppgav Ahmad att det var krig, riktigt krig. Han var hemma med sina barn och fru. Det var bombningar med artillerield. Man kände att man var i ett verkligt krig. Efter att de ockuperat staden började de utföra husrannsakningar i varenda hem, alla hem i staden blev genomsökta. Även hans hem och grannars hem. De spred ut sig med vägspärrar. Han var då fortfarande i armékårens ledning. Då hade han inte flyttat till 11:e divisionen. Han åkte till jobbet på huvudvägarna som var under regimens kontroll. Demonstranterna var inne i städerna.

På fråga om 11:e divisionen var med när man marscherade in i Homs under 2011 uppgav Ahmad att de kom från olika grupper. Det var från republikanska gardet, specialstyrkor och 15:e divisionen. Även 18:e divisionen var med. I början var det republikanska gardet, specialstyrkor och 4:e divisionen. Därefter kom 18:e divisionen in. Varje vägspärr innehåll republikanska gardet, specialstyrkan, 4:e och 18:e divisionen. Befälhavare för postering/vägspärr tillhörde säkerhetstjänsten. Alla säkerhetstjänster var delaktiga.
Vilka som senare var ansvariga i Ar Rastan uppgav Ahmad att han inte vet. Vid vägspärrar var det samma men de blev omplacerade.

I augusti när vägspärrarna flyttades ut, flyttades de ut ca 1 km. De tog positioner runt om staden. På fråga om de förstärktes eller vad de innehöll uppgav Ahmad att han har inga uppgifter på det. Oavsett om man var en vanlig person eller militär så vågade man inte fråga något sådant. Han vet inte varför de flyttades ut.

På fråga vad som hände när demonstrationerna ökade och militären ökade sin närvaro uppgav Ahmad att de tog positioner på tidigare vägspärrar men säkerhetskontrollen var starkare. De var grymmare och grövre vid sina kontroller. Om man skulle gå ut från hemmet var det två vägspärrar man blev stoppad och visiterad på. På natten/kvällen sköt de om man var ute. Ahmad uppgav att han kom hem klockan 4 och var hemma till dagen därpå, han vågade inte gå ut. Inte ens till sin bror som bodde nära.

I januari då rebeller och militär hamnade i en konfrontation uppgav Ahmad att dessa konfrontationer höll i sig i tre dagar och alla höll sig inne. De hade ingen mat kvar hemma. Vid den här tiden var han i 11:e divisionens ledning. Han kontaktade dem och sa att situationen var som den var och att han inte kunde komma ut. Enhetschefen sa till honom att stanna hemma tills det lugnat sig.
På fråga vad han fick för information om vad som hänt när han kom tillbaka till arbetet uppgav Ahmad att han inte vågade säga något, han utförde bara sitt arbete. Han vågade inte fråga ett ord. Enhetschefen frågade Ahmad vad som hänt men han vågade inte säga att militären omringat hans stad. Han sa att det var terrorister som omringat hans hemstad. Han sa heller inte att det var militären, det vågade han inte. Rebeller kallade han terrorister.

På fråga om 11:e divisionen var delaktiga i strider i hans hemstad uppgav Ahmad att det är hur man placerade brigaderna. Han visste att 47:e brigaden var i Hama, men inte hur man sen placerade ut dem. Han säger att; säkert var alla brigader med 2012. På fråga hur han vet det uppgav han att det var för att demonstrationer ägde rum i hela Syrien. På fråga om han vet att 11:e divisionen var med i hans hemstad uppgav Ahmad att han inte vet det exakt men han tror

att republikanska gardet, specialstyrkorna och 4:e divisionen också var med.

Han vet inte vilket ansvarsområde 11:e divisionen hade, han vågade aldrig ställa sådana frågor. På fråga om han visste att 11:e divisionen hade ansvar för Homs och Hama uppgav Ahmad att han tror att division 11 var verksam i Hama för brigaderna fanns i Hama.
I Homs och Hama var även 18:e divisionen placerad.

Bombningarna fortsatte kontinuerligt när han var kvar. Det berodde på humöret på militären, om de hade lust att bomba. Ahmad uppgav att det bara var de tre dagarna första månaden som han inte kunde komma till jobbet.
Efter att hans hus bombades var Ahmad inneboende hos sin bror. Det var han fram till de lämnade. Hans hem och hans andra brors hus bombade. Han har 7 bröder. Hela hans släkt är i Syrien, bara han och hans kärnfamilj som lämnat. Han har 7 barn. En son i Turkiet, en dotter i Tyskland och 5 barn här. Äldsta dottern går på universitetet, en jobbar på kommunen och de andra går i skolan.

Han tror att de kan ha frågat efter honom när han flydde. Han stannade bara tre dagar efter att han lämnat jobbet. De flydde genom smuggling. Han lämnade med sin familj.
Han vet inte om det var fler som flydde samtidigt som han. När han kom till Turkiet träffade han många andra officerare som flytt men ingen som tillhörde 11:e divisionen.
Hans hus, som bombades 2012, bombades under den kontinuerliga bombningen.

Baba Amr
Ahmad uppgav att han inte känner till vad som hände där. Han har inte varit inne i Baba Amr, men han vet att den utjämnades med marken. När han var på sin arbetsplats på ledningen kunde han höra bombningarna i Baba Amr, som inte ligger långt därifrån. Han vet inte om 11:e divisionen hade någon roll i bombningarna i Baba Amr. På fråga om det, på hans arbetsplats, var skillnad i aktivitet eller planering med anledning av Baba Amr uppgav Ahmad att det kändes som om det var ett slags lugn och stillhet i ledningen. Det var väldigt lugnt och tyst. På fråga om det var skillnad från andra sammanhang uppgav Ahmad att det var annorlunda. Det var som en rädsla.
Ahmad uppgav att den kontinuerliga bombningen förekom hela tiden. På jobbet, på ledningen, såg han inte så många personer. Alla höll sig på sina kontor, det blev en förändring.

Beträffande posteringar uppgav Ahmad att vägspärrarna var kvar och kontrollerade id-kort. På fråga om de var kvar under tiden bombningarna var eller om de kunde bli träffade uppgav Ahmad att de fanns ute på huvudgatan. Artilleriet gjorde sina beräkningar var bomberna skulle hamna.
I hans hemstad var det inledningsvis artilleri, pansar och helikoptrar som bombade. De siktade in sig på hela staden. Flygvapen och artilleri bombade var som helst. I hans hemstad har mellan 2011-2018 1800 dödats.

På fråga vem som fattade beslut om bombningar mot hans hemstad, om 11:e divisonen var med uppgav Ahmad att det var chefen för divisionen.

Skiss 3
Ahmad uppgav att den visar hela militären i Syrien.

De tre rutorna högst upp visar befälhavaren/generalen, hans biträdande och stabschefen.

Rutorna från höger visar övriga administrationen i följande ordning: Operativa, försörjning, kontroll/granskning, träning, artilleri/raketer, luftvärn, spaning, signal, elektroniskt krig,

transport, kemi, ingenjör, tekniska/fordon, militärt arbete, administrativa frågor och allmän rekrytering.
Den övre raden visar den administrativa uppdelningen.

Det undre sträcket visar Republikanska garden, 4:e divisionen, specialstyrkor, 3:e divisionen och gränsgardet.
De tre runda ringarna är armékåren; 1:a, 2:a och 3:e armékåren.
Under 2:a armékåren finns 7:e, 10:e och 14:e divisionen.
Under 1:a armékåren finns 1:a, 5:e, 9:e och 15:e divisionen.
Under 3:e armékåren finns 11:e, 17:e och 18:e divisionen.

Ahmad uppgav att det här var innan 2012 och fram tills han lämnade, hur det ser ut nu vet han inte.

Förhöret uppläst och godkänt 2020-10-19 med hjälp av tolk 2563/Språkservice.
Korrigeringar är markerade med kursivt.

هيكلية التنظيم للفرقة ١١/د

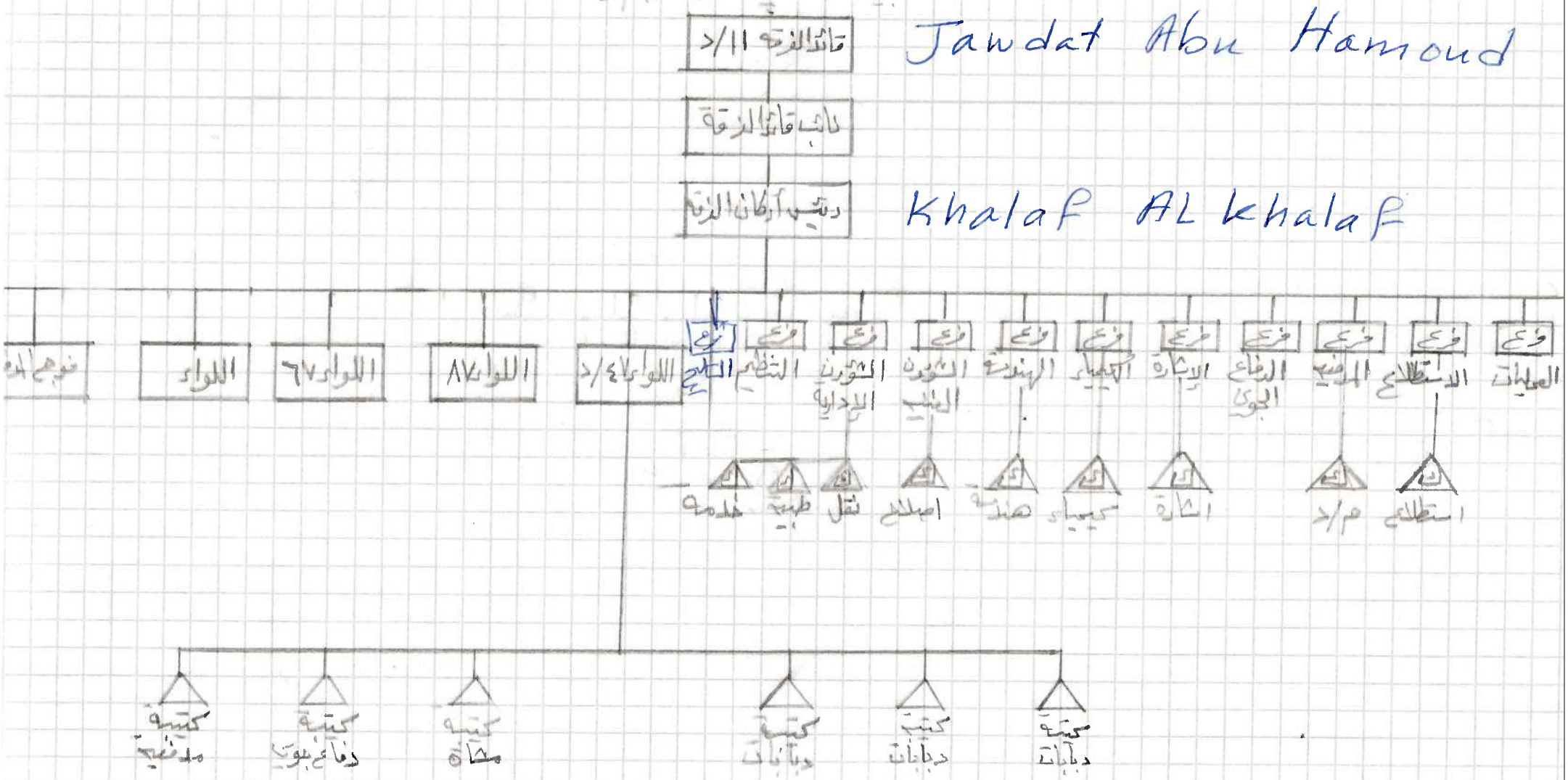

1. 11:e divisionen, 2020-10-08 09:09 diarienr: 5000-K622888-18

البنية التنظيمية للفرقة 11/د

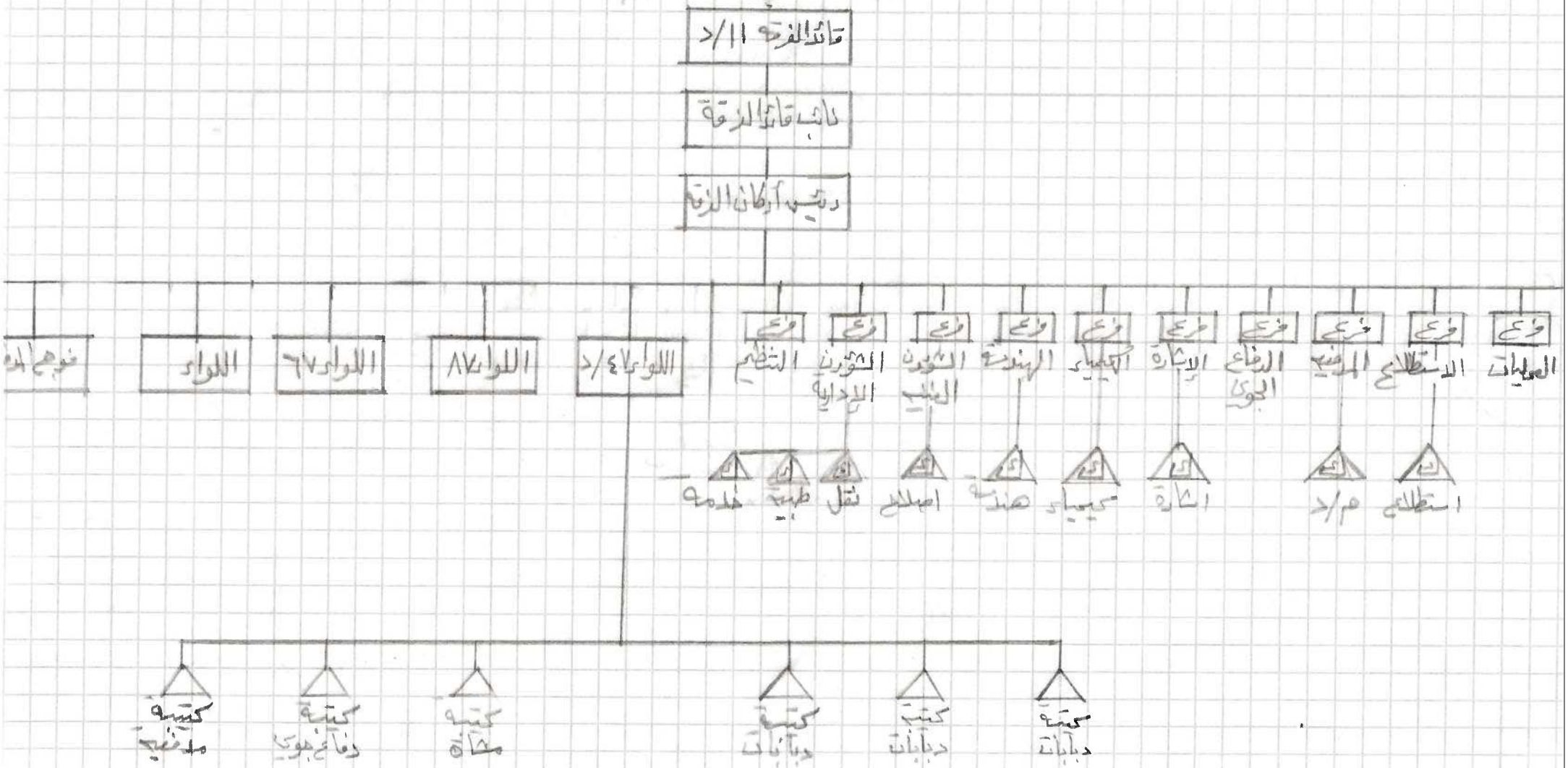

1. 11:e divisionen, 2020-10-08 09:09 diarienr: 5000-K622888-18

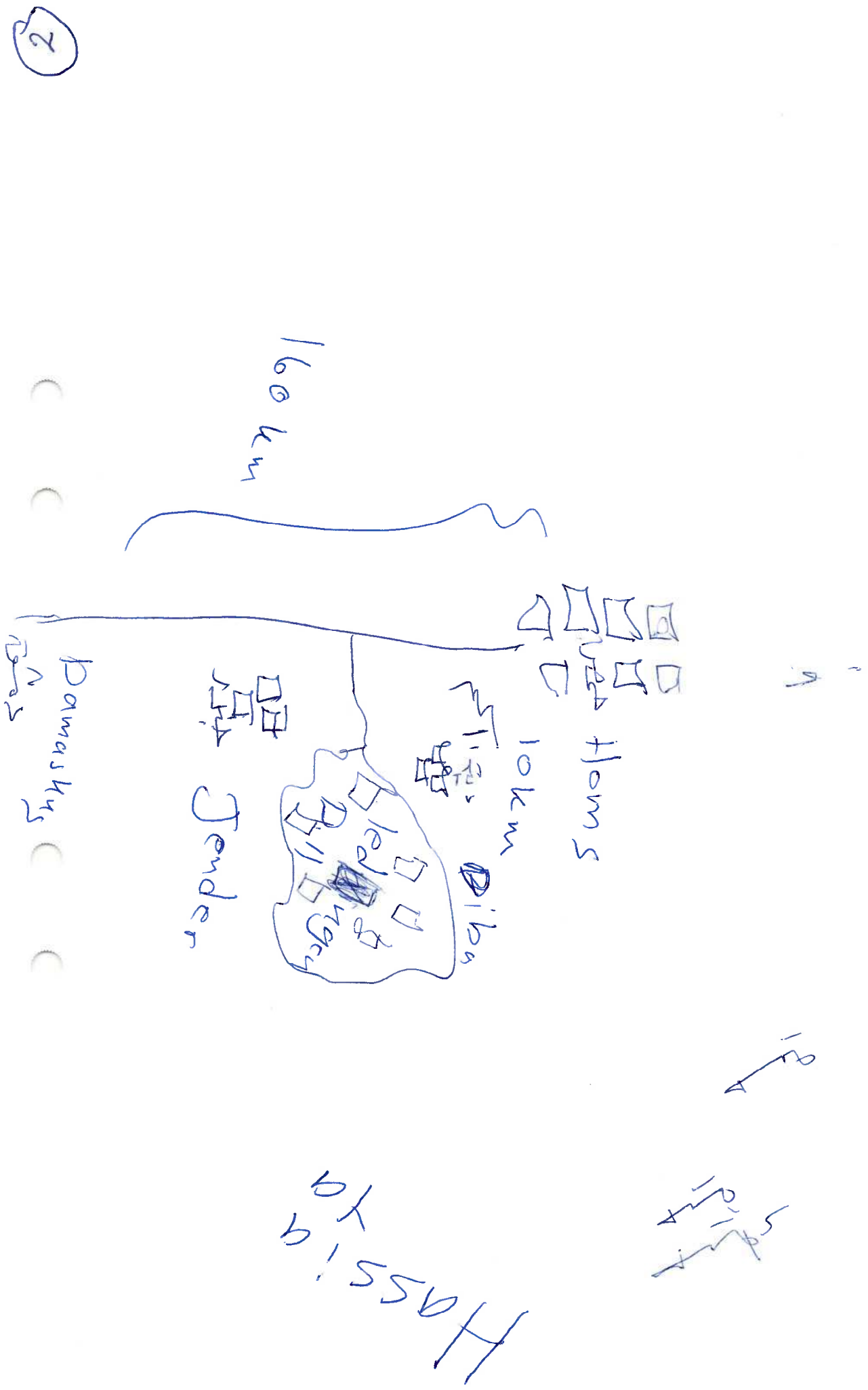
2
Tranås
Tranås
Tranås

البنية التنظيمية للجيش العربي السوري

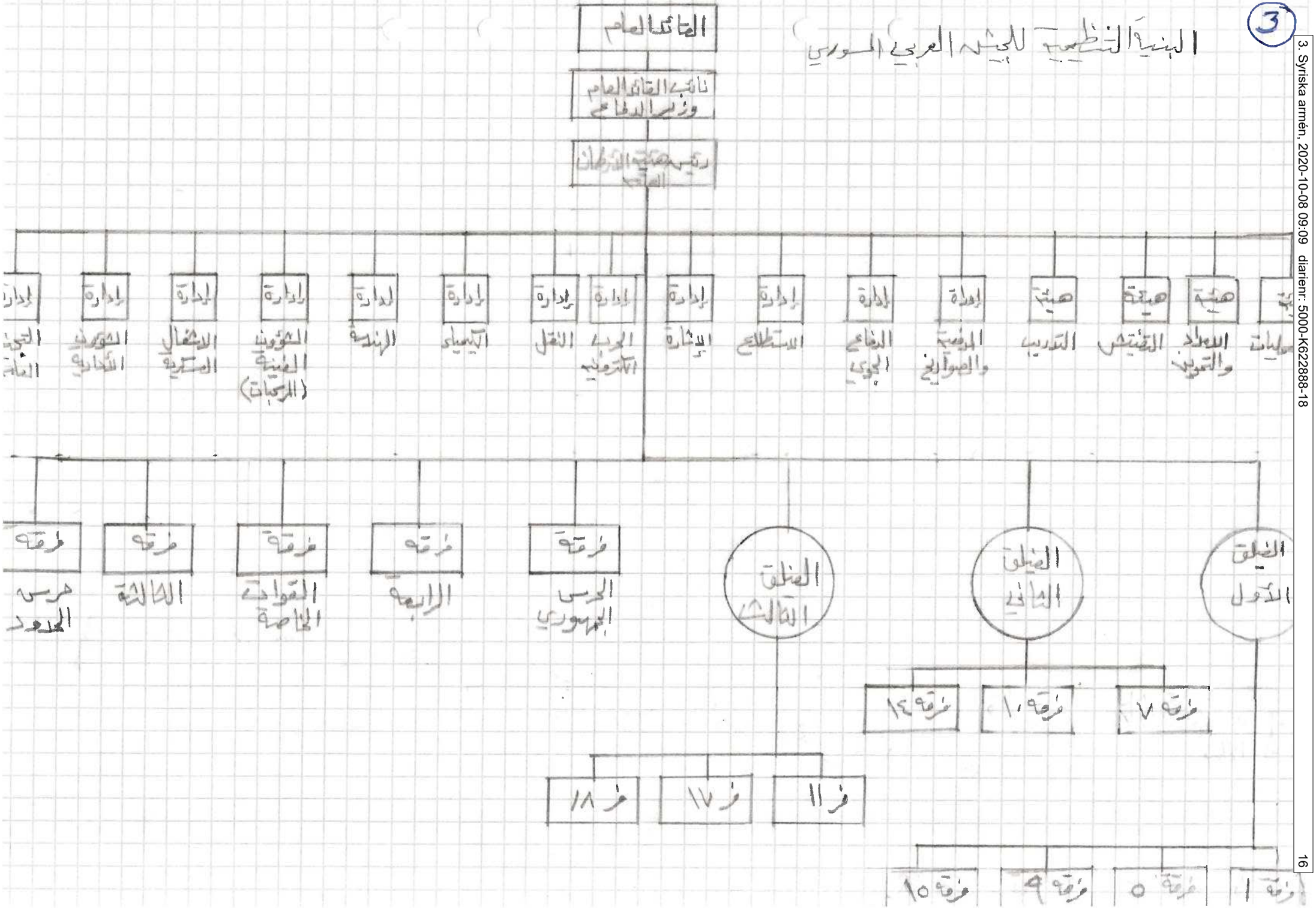

3. Syriska armén, 2020-10-08 09:09 diarienr: 5000-K622888-18

Polisen

Förhör

Ahmad Ezz Al-Din andra förhöret

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Ezz Al-Din, Ahmad	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Känd sedan tidigare förhör.	

Tolk	Språk
954/Språkservice	Arabiska

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om	Underrättad om misstanke
Folkrättsbrott (grovt), Fullbordat	

Ytterligare information om anledning till förhör

Kompletterande förhör med anledning av hans kännedom om militära strukturer inom den syriska armén.

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Ann-Catrin Jansson	2022-06-13	14:47	17:15

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polisstationen i Lund	RB 23:6	Ljudbandsförhör
Förhörsvittne	Utskrivet av	Konceptförhör
	CH	

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Ahmed uppgav att han var överste inom den syriska armén.

På fråga om man i den rollen behöver gå någon stabsutbildning för att nå den nivån uppgav Ahmed att man först behöver vara överste. I den graden måste man vara 4–8 år. Från juli 2005 blev han överste och det var han fram tills han lämnade. På fråga om man får någon stabsutbildning och förstår strukturen säger Ahmed att man måste vara 4–8 år i den här graden och sen vara chef för en teknisk avdelning, en lokal chef. Ahmed var officer inom ingenjörsavdelningen men han har inte varit chef över den avdelningen.

På fråga hur man får kunskap om stabsarbete och ordergångar frågar Ahmad om förhörsledaren menar för att bli chef, han uppgav därefter att man först måste tjänstgöra som överste i 4–8 år. Sen är det den allmänna ledningen inom militären som bestämmer. Man ska inte ha begått något eller haft några problem. Om de ser att man uppfyller dessa villkor går man upp i grad. Om han hade gått upp i grad och blivit general så hade han flyttats från där han var officer till en ingenjörsavdelning. Om han inte hoppat av skulle de bestämt sig efter 7 månader om han skulle få en grad som general eller inte.

Förhörsledaren frågar hur man som officer i den syriska armén förstår och lär sig ordergångar och stabsmetodik.
Att förstå ordergång och struktur lär man sig på krigsfakulteten.
Det finns en bok som handlar om militära organisationer. Man måste gå igenom den här

boken för att förstå. När man får en tjänst måste man innan kunna strukturen och hur organisationen är. Om man blir fänrik måste man gå igenom den här boken för att bli fänrik. Man måste veta vilka rättigheter och skyldigheter man har. På frågan om den här boken är hemlig säger Ahmed den inte är hemlig. Varje person som tjänstgör som yrkesmilitär går igenom den. De som har en lägre grad läser det som angår dem. Ahmed säger att han inte har boken, den är förbjuden att ta med hem. Den finns på militärbiblioteket, på basen, där man går igenom boken.

Förhörsledaren frågar hur besluten på divisionsnivå går till.
Ahmed säger att han nog förklarade det förra gången men säger att chefen över en division ger order och han i sin tur får dem från högre instans. Om divisionen tillhör en armékår får de order från armékåren. Men om divisionen tillhör den allmänna/högsta ledningen får de order därifrån. På fråga om det är skillnad om man tillhör en kår eller den allmänna ledningen säger Ahmad att det är det.
Chefen för en kår får order från den allmänna ledningen och lämnar sen över till divisionen.
På fråga om vissa förband får order från allmänna ledningen säger Ahmad att det är så.
11:e divisionen fick order från 3:e armékårschefen.

Förhörsledaren frågar hur avdelningarnas roll är i förhållande till divisionsledningen. Detta har Ahmad tidigare ritat upp. Ahmad undrar om frågan gäller under krig eller fred och förhörsledare säger att det är från kriget, från december 2011. På fråga när kriget utropas av Bashar Al Assad säger Ahmed att det var i april/maj 2011. Militären gick in i Daara under april månad.

På fråga hur Ahmads arbetsuppgifter ändrades säger han att när det började så var han chef i ingenjörsbataljonen. I början av kriget så var de inte delaktiga utan det var underrättelsetjänsten, Republikanska Gardet, specialstyrkorna/kommandon och enheter inom 4:e divisionen.

På fråga om det gick ut någon order att de var i inbördeskrig säger Ahmad att Bashar Al Assad påstod att de krigade mot terrorister, bekämpade terrorister.
På fråga om det då inträdde nya lagar i och med att det blev krig säger Ahmad att han inte förstår frågan.
Förhörsledare säger att om Sverige hamnar i krig så kommer polisen att hamna i en beredskap.
Under april 2011 till januari 2012/början av 2012 var det bara de som han tidigare sagt som var delaktiga. Men därefter började vissa brigader från andra divisioner att gå in, de fick order att gå in.

På fråga hur en sådan order går till säger Ahmad att han inte har någon uppfattning. På fråga hur han läst och lärt sig hur order gå till säger Ahmad att överbefälhavaren ger order till stabschefen.
Stabschefen samlar alla divisionschefer, 3:e kårens chef samt underrättelse och säkerhetstjänster. Det är stabschefen som ger order till varje division, varje brigad vad de har för roll och uppdrag. Han ger order/instruktioner till divisionschefen och 3:e armékåren, de som tillhör högsta ledningen.
Divisionschefen samlar alla brigadchefer inom divisionen samt alla de avdelningschefer/enhetschefer som tillhör divisionen.
Divisionschefen ger order till en brigadchef att han ska förflytta sin brigad till det här området. Han får uppdraget och vilket uppdrag de ska ha. När det gäller avdelningscheferna blir deras jobb blir att ge logistiskt stöd. Tex en brigad som tillhör 11:e divisionen så säger divisionschefen att han ska förflytta sin brigad från ett område till ett annat.
Avdelningschefen måste då förbereda och säkra deras logistik. Tex den avdelning som han

själv tillhörde, ingenjör, om en väg inte var öppen fick de i uppdrag att öppna vägen. Det är så det går till teoretiskt. Sen måste man tillämpa detta i praktiken.

Förhörsledaren frågar om brigadchefen får order att flytta och om avdelningschefernas får uppgiften att förbereda för att understödja den här logistiken.
Ahmad säger att det finns en artillerienhet som har en chef, en ingenjörsenhet, en spaningsenhet som också har en chef och var och en får sitt uppdrag. Det finns också en teknisk chef som får sitt uppdrag. Avdelningscheferna som tillhör brigaden frågar vad regementen och andra inom brigaden behöver för hjälp.

(Förhörsledarens anteckning; se förtydligande nedan om enheter/division och avdelning/brigad)

På fråga om ordern kommer från brigadchefen eller divisionschefen till avdelningscheferna säger Ahmad att divisionschefen ger order till brigadchefen som ger order till de olika enheterna inom brigaden.

Förhörsledare frågar om det är rätt uppfattat att avdelningscheferna får order av brigadchefen?
Ahmad säger att de får från divisionschefen att bistå brigaden.
När avdelningscheferna får order så försöker avdelningscheferna att kontakta olika enheter inom brigaden för att veta vad de behöver för hjälp.
Tex om de behöver kläder, då måste avdelningschefen kontakta myndigheten, den förvaltningen som har det administrativa jobbet. Man kontaktar den förvaltningen för att få uniformer.

På fråga om man ska förflytta ett förband, om ordern kommer innan säger Ahmad att de får ordern innan för att veta var de ska ta vägen.

På fråga om det efter en förflyttning pågår samverkan och kommunikation kontinuerligt, om man saknar något för arbetsuppgiften? Ahmad säger att den som är chef för ingenjörsavdelningen måste kontakta brigadchefen och informera honom.

Förhörsledaren frågar hur uppgiften för avdelningen ser ut med att understödja när det rör en uppgift som pågår, när brigaden har en viss uppgift.
Om de har brist på något så ringer de till brigadchefen som i sin tur kontaktar divisionschefen.
På fråga vem som ringer brigadchefen säger Ahmad att varje brigad har 4–5 avdelningar som har en viss uppgift, som tex administration, ingenjör och så vidare. De här avdelningarna ska ge logistiskt understöd till som ex alla artillerienheter. Avdelningschefen måste kontakta brigadchefen om de har brist på något. Brigadchefen kontaktar divisionschefen och säger att de har brist på det här området. Divisionschefen ger order till avdelningen där man har brist att ordna detta.

På fråga vad avdelningschefen gör när han får order från divisionschefen säger Ahmad att om utrustningen finns inom själva avdelningen ringer man till avdelningschefen inom brigaden för att hämta den. Om avdelningschefen inte har det som krävs ringer det till förvaltningen som tillhör den avdelningen. Det är förvaltningen som kommer med utrustningen. Förvaltningen finns i huvudstaden där alla militära förvaltningar finns. De tillhör den allmänna ledningen.

Förhörsledaren frågar; om man får brist på något i en bataljon, då vänder de sig till avdelningschefen inom brigaden?

Ahmad säger som ett exempel att om en bataljon har brist på ammunition under kriget så ringer bataljonschefen till brigadchefen och säger att de har brist på ammunition. Brigadchefen kontaktar avdelningschefen inom brigaden. Ahmad förtydligar att när han säger avdelningschef så tillhör det brigaden. Det finns också en avdelningschef som är ansluten direkt till divisionen, där divisionen är chef.

Ahmad förtydligar ytterligare om avdelningar och enheter. Det finns enheter inom divisionen. Det är skillnad mellan enhet och avdelning. Enhetschefen måste vara general och den tillhör divisionen. Avdelningschefen ska vara mellan major och överste. I varje brigad finns avdelningschef och de här avdelningarna tillhör enheten på divisionen.

(Förhörsledarens anteckning; förhörsledarna tolkar det som att enheter är begreppet på divisionsnivå och avdelning på brigadnivå)

Ahmad säger att han har ritat detta.

Förhörsledare ber Ahmad att förklara igen vad som händer om det blir brist på ammunition i en bataljon. Förhörsledare fortsätter fråga om bataljonschefen ringer brigadchefen och säger att han har brist på ammunition. Brigadchefen ringer i sin tur till avdelningschefen inom brigaden. Vad gör avdelningschefen med den här uppgiften?
Ahmad förklarar vidare att om avdelningschefen inom brigaden har ammunition så transporterar man det till bataljonen. Om avdelningschefen inom brigaden inte har så ringer brigadchefen till divisionschefen och säga att han har brist. Ahmad förtydligar att avdelningschefen inom brigaden måste ringa till enhetschefen inom divisionen och säga att han har brist på ammunition.

På fråga om det stämmer att han kallar det avdelningschef inom brigaden men enhetschef inom divisionen säger Ahmad att han tidigare sagt att i varje division så finns det en ingenjörsenhet. Det finns olika enheter men en enhet för ingenjör. Alla enheter som finns inom divisionen är operation, spaning, kemi, ingenjör, beväpning, tekniska, administrativa, artilleri, och flygvapen. Dessa enheter ligger under divisionschefen. Varje enhet har en avdelning inom brigaden. Finns en motsvarighet inom brigaden men i mindre skala.

Förhörsledaren frågar; om det finns en brist inom en brigad, hur går gången till?
Ahmad säger som exempel. Om en bataljonschef inom en brigad har brist på vatten så ringer han till brigadchefen och berättar detta. Brigadchefen kontaktar divisionschefen och säger vad de har för brist i bataljonen. Brigadchefen ringer också till avdelningschefen inom brigaden. Har de det som de behöver så kontaktar han inte divisionen utan detta kan överföras till bataljonen. Om de inte har det som behövs så kommer avdelningschefen att ringa enhetschefen inom divisionen. På fråga om man då ringer till den som har vatten som sitt ansvar säger Ahmad ja.
På fråga vad enhetschefen gör när han får samtal om brist på vatten säger Ahmad att enhetschefen kontaktar divisionschefen och han ger order till enhetschefen att han ska ordna med det som det är brist på. Enhetschefen ringer högsta förvaltningen om detta. Det är förvaltningschefen som har det som det är brist på. Ahmad förtydligar att det är ingen kontakt per telefon för allt dokumenteras.

Förhörsledaren frågar följande; från januari 2012 då kriget startar och divisionen får order om att ett förband ska flytta, vilken roll har de här enheterna i denna förflyttning och hur ser samverkan ut.
Om en bataljon eller brigad förflyttar så måste enhetschefen inom divisionen fråga avdelningschefen inom brigaden vad de har för brister.

På fråga om det sker en kontinuerlig dialog när det är strid säger Ahmad att det gör det.

På fråga när det rör förbrukningsvaror som tex ammunition, hur ofta sker den här dialogen upp till enhetschefen på divisionen säger Ahmad att han inte vet då det inte rör hans område men han tror att det är kontinuerligt.

På fråga om det i början av 2012 blir ytterligare involverade i det som händer i Syrien säger Ahmad att vissa förband blir det för att demonstrationerna blir mer.

På fråga hur mycket information som kommer ner till enhetscheferna av det som händer i landet säger Ahmad att han inte tror att det är så mycket. Han tror att det är divisionschefen, brigadchefen och bataljonschefen som är involverade i kriget som får mer information. Han säger att två enheter är viktiga i kriget. Den ena är operationsenheten och den andra spaningsenheten med deras chefer. De får kontinuerlig information men övriga tror han inte får det. Tex när divisionschefen ger order till enhetschefen för ingenjör så är det bara angående deras jobb, inte mer.

På fråga varför operation och spaningsenheten är mer viktiga säger Ahmad att det är de som planerar kriget. När det gäller spaning så är det för artilleri och infanteribataljonen som de är involverade med.

På fråga om det händer att operationsenheten vänder sig till de andra enheterna för sin operationsplanering säger Ahmad att det är divisionschefen som bestämmer. Om han säger att de ska ringa de andra enheterna så gör chefen för operationsenheten det. Operationsenheten är den viktigaste. På fråga om det är en sådan samverkan som sker mellan enhetscheferna säger Ahmad att planeringen är uppdelad men det är operationsenhetens chef som är den högsta och det är de som planerar. På fråga om det är divisionschefen som ger order till chefen för operativa enheten att inhämta information från de andra enheterna säger Ahmad divisionschefen brukar samla alla enhetschefer och fråga vad de har för brister. Då ger och får han information. Han brukar ge dem order/uppdrag som han fått från högre instans.
Har ger uppdraget och lyssnar på deras förslag. På fråga om divisionschefen även lyssnar på vad enheterna har att säga säger Ahmad att han måste det för att kunna se över divisionens kapacitet. Han samlar brigadcheferna med enhetscheferna.

Förhörsledare frågar för att förtydliga; om divisionschefen får en order från högre instans, då samlar han brigadcheferna och enhetscheferna. Han delger vad ordern innebär. På fråga om enhetscheferna på respektive avdelning då går hem till sig och gör sin uppgift/läxa och ser vad de har och att de sedan återsamlas och säger vad som är brist eller vad de behöver. Ger de ett förslag?

Ahmad säger att det finns inget förslag. *Vid uppläsandet vill Ahmad förtydliga att ingen gick hem utan de var på sina kontor.*
Det finns order. Han ger order och sen är det de som kommer med förslag för att uppdraget ska lyckas.

Förhörsledare konstaterar att divisionschefen ger en order, tex att brigad 1 ska flytta från ett ställe till ett annat. Han har då samlat brigadcheferna och enhetscheferna. Blir order till brigadcheferna och till enhetscheferna att "lös det här problemet"?

Ahmad säger att om det bara är en brigad som ska flytta så behöver inte alla andra brigadchefer komma. Då kommer bara den som ska genomföra uppdraget. Men enhetscheferna är med. På fråga om dessa går tillbaka till sitt kontor och kommer med förslag på vad som behövs, tex bygga en bro, köpa ammunition osv säger Ahmad att så är det.

Förhörsledaren frågar om de ger förslaget till divisionschefen och då kan han säga till ingenjör att de ska flytta brigad 1 från A till B; ni behöver bygga en bro. Ahmad säger ja till detta.

På fråga om divisionschefen i samband med en order om att flytta brigad 1 från A till B lämnar någon information om hur hotet/fiende ser ut för att kunna göra sin arbetsuppgift säger Ahmad säkert så gör de det. Han säger att det är spaningschefens information som gäller. På fråga om spaningschefen delger information till resten av enhetscheferna om hur läget ser för att de ska kunna hjälpa till med det understöd som behövs säger Ahmad att de inte behöver det för var och en har sitt område. På fråga om förhörsledaren förstått rätt att Ahmad inledningsvis sa att de fick informationen säger Ahmad ja, men de får inte den från divisionschefen, det är från spaningschefen som brukar ge information till divisionschefen om fiendens styrka. Det är divisionschefen som beslutar.
Ahmad förtydligar att divisionschefen ger order till brigadchefen, inte till någon annan divisionschef. På fråga om divisionschefen ger hur fienden är som en allmän information till enhetscheferna och den brigaden det rör på mötet säger Ahmad att det är bara spaningschefen och operationschefen som får information om fiendes styrka. Alla andra enheter behöver inte det för att de har andra uppgifter. Ingenjörsenheten flyttar inte fram till frontlinjen.

På fråga vilken information som tex chefen för beväpningsenheten skulle få säger Ahmad de får information om artilleri inom själva brigaden. Sen frågar brigadchefen vad de behöver för ammunition och vad artilleribataljonen har för uppdrag. Detta måste han veta för att ge dem understöd. Beväpningsenhetens chef vill veta vad artilleri bataljonen behöver för ammunition och hur mycket.

Paus mellan 16:05-16:17

På fråga om stabschefen inom divisionen och vad han har för roll säger Ahmad att divisionen har en chef som brukar vara general. Hans biträdande är general och även divisionens stabschef är general. *Vid uppläsandet rättar Ahmad och säger att han ska vara major.*

På fråga vad han har för uppgift säger Ahmad att det är divisionschefen som är beslutande på allt. Han får alltid information från överbefälhavaren. Om divisionschefen är ledig går biträdande divisionschefen i hans ställe. Det är stabschefen och divisionschefen som planerar både i krig och fred. I fred är det träning och i krig är det strid. De är de som brukar vara ansvariga för det som de planerar och de har tillsyn över detta. Stabschefen för divisionen gör besök till de olika brigaderna och ser över deras träning. I krig brukar de sitta tillsammans, stabschefen, divisionschefen och enhetscheferna, de sitter på ett ställe. Det gäller alla enhetschefer som tillhör divisionen att de samlas på ett ställe.

På fråga om man från januari 2012 samlade enhetschefer till sådana möten säger Ahmad att det han nu berättat är allmänt men under kriget i Syrien satt var och en på sitt ställe. Ahmad säger att han tror att det var så. Han brukade träffa sin enhetschef på kontoret varje dag. Kanske om divisionschefen kallade så gick han dit, men annars satt han på sitt kontor.
Förhörsledaren frågar om det varit ett annat typ av krig så hade enhetscheferna, divisionschefen, biträdande divisionschefen och stabschefen varit samlade på ett och samma ställe, vilket Ahmad säger att så var det.
Att de inte sitter i skydd på ett ställe är för att de krigar mot sin egna befolkning som är obeväpnade.
Förhörsledaren frågar för att förtydliga om det varit en yttre fiende så hade dessa suttit på en skyddad plats. Ahmad säger att varje division har en bas som de brukar vara på.

På fråga hur mycket information divisionschefen ger till enhetscheferna om utvecklingen i kriget och om det sker regelbundna träffar säger Ahmad att han inte tror att de har så stor roll i det här. Det är brigaderna som får uppdraget samt operationschefen.

Förhörsledaren tar som exempel att inom polisen i Sverige så skulle information gå ut om vad som händer av chefer. På fråga om det skedde någon sådan information från divisionschefen säger Ahmad att vi nu är i ett demokratiskt land men att Syrien har ett tyrannstyre.

På fråga hur man klarar av sin arbetsuppgift om man inte får information säger Ahmad om tex brigadchefen; att om han inte har en nära relation till sin överbefälhavare så får man inte den befattningen. På fråga om brigadchefen har ett informationsutbyte med divisionschefen på grund av den nära relationen så säger Ahmad att han inte vill gå in på det sekteristiska systemet. Alla divisionschefer tillhör en viss grupp. Det är en viss grupp som har den här befattningen.

På fråga om han under 2012 kunde åka hem säger Ahmad att det inte fanns permissioner men de kunde åka hem för att övernatta och åka tillbaka på morgonen. Om det blev någon förändring säger han att det var bara så under kriget. Innan kriget hade de permissioner. Detta förändrades kanske i juli 2011. Förhörsledaren frågar om han fick andra arbetstider och kunde inte röra sig fritt hemåt på samma sätt. Ahmad säger inte heller den vanliga militären kunde åka hem. Han fick ingen information varför det blev så här. De hörde på nyheterna, Al Jazeera och andra kanaler. Han förstod därifrån. Hans hemstad blev bombad och det visste han. Även hans bostad blev bombad. De frågade Ahmad vem som bombat hans bostad men han vågade inte säga att det var de utan sa att det var terrorister.
Det var 4 bomber. Han hade sin bostad i Ar Rastan, mellan Homs och Hama. På fråga vilka som var stationerade runt omkring säger han att det var artilleri som var stationerade 10–15 km därifrån. De kom från specialkommando och från 18:e divisionen. De bombade bostaden i maj 2012. På fråga hur man visste att det inte var folk där säger Ahmad att han inte visste om detta men fick veta när han kom till Turkiet att flygplan brukade ha explosiva ämnen/raketer. De fyller oljetunnor med explosiva ämnen som man släpper från flygplanen. Det var metaller också.

På fråga hur de kunde veta att det inte fanns civila människor där säger han att man ville döda civila. I staden han kom ifrån fanns det 70 000 invånare och 1700 civila har blivit dödade. På fråga om man förvarande när man bombade i maj eller hur armén gjorde för att se till att det inte fanns civila säger Ahmad att man inte gjorde det. Det var avsikten att skrämma befolkningen.

På fråga om det försvann vapen eller ammunition från avhoppande militärer säger Ahmad att säkerhetsstyrkorna har sådan kontroll att ingen vågar ta med sig något, man vill bara fly.

På fråga hur regeringen gör för att ta reda på vilka som är regimkritiska säger Ahmad att säkerhetstjänsten brukar anlita infiltratörer, angivare. *Vid uppläsandet säger Ahmad att dessa är Shabiha.* Om det fanns posteringar där man gör kontroll av personer säger Ahmad att under 2012 hade man posteringar över hela motorvägen, alla motorvägar över hela Syrien.

Med anledning av den bok som Ahmad nämner i början av förhöret får han fråga om det fanns mallar eller manualer hur man ska bete sig om vissa saker händer. Ahmad säger att det finns det i boken. På fråga om det finns stående ramverk säger Ahmad att det gör det. Det handlar om både rättigheter och skyldigheter. Om man begår ett brott så framgår det i boken vad straffet är. Förhörsledaren frågar om det framgår vilka typer av arbetsuppgifter man har beroende på vilket hot man har.
Ahmad säger att det finns en straffskala om man tex får en order som man vägrar verkställa.

Om man hoppar av är straffet strängare och om man lämnar landet kan det till med vara avrättning.

Förhörsledaren förtydligar frågan och ger som exempel om det utbryter en brand så finns det här mallar vad man ska göra.
Ahmad säger att det under en viss händelse står vad man ska göra.

På fråga om det finns ordermallar som är förtryckta blanketter säger Ahmad att det finns det. På fråga om dessa innehåller rubriker säger Ahmad att det finns standardformulär och den blir inte giltig om man inte skriver under och sätter en stämpel.

Om tex en divisionschef kommer med ett beslut då måste brigadchefen kunna se att han skrivit under för att han ska ta ansvar. På fråga om detta gäller alla säger Ahmad att det är som i en pyramid. Om en enhetschef fattar ett beslut skriver de också under och sätter en stämpel.

På fråga om dessa beslut sparas digitalt eller i pärmar säger Ahmad att han själv arbetade i en verkstad. Han har ingen uppfattning. På fråga om han vet om besluten förvarades i pärmar säger Ahmad att från brigad och uppåt brukade man digitalisera och spara i dator och i pärmar. När det gäller bataljoner och enheter så var det inte så. Då var det bara i pärmar.

Baathpartiet
Ahmad säger att halva befolkningen tillhörde Baath partiet. Från årskurs 6 måste man tillhöra ungdomsförbundet. Om man i årskurs 9 inte tillhör Baath får man inte fortsätta sina studier för då betyder det att man är emot regimen.

Förhörsledaren frågar om man är militär och vill stiga i graderna, om man då får en roll i Baath paritet.
Ahmad säger att varje tjänsteman, om man inte tillhör Baath partiet så får man inte den tjänsten. På fråga om man har en viss grad inom militären och man får en viss roll inom Baath eller om man kan stiga på olika grader säger Ahmad att man tillhör partiet men man får inte blanda sig i det politiska livet som militär.

På fråga om Baath partiet får en annan roll från januari 2012 när kriget bröt ut i förhållande till information säger Ahmad att han inte vet. Det var militären som hade kontroll tillsammans med säkerhetstjänsterna. På fråga vilka roller det finns inom Baath säger Ahmad att det finns en organisation och han ritar en skiss. *Se bilaga 1.*

Ahmad säger att det finns en grupp, nummer 1, som är den minsta i en lokal by. Sen kommer partienheten, nummer 2, som styr över en stad. Därefter nivå nummer 3 som är landsting/region. Damaskus är en och Homs är en. I varje region finns en. Den högsta nivån, nummer 4, är den nationella nivån.
Ahmad säger att han inte vet vilka funktioner som finns på nivå nummer 3. Det här får man läsa om i en annan bok. I Ar Rastan tillhör majoriteten partiet. Det finns en chef och en biträdande. Varje grupp i nummer 1 består av 10–12 personer.

På fråga var man som hög militär/divisionschef är medlem och var han befinner sig i Baath partiets struktur säger Ahmad att hans nivå är på 3:ans.
Enhetscheferna är vanliga medlemma och tillhör en grupp. Divisionschefen brukar vara chef i nummer 3. Varje brigadchef brukar vara biträdande chef i nummer 2. I nummer 1 brukar bataljonschefen vara.

På fråga var brigadgeneralerna i enheterna hamnar säger Ahmad att det finns en partienhet

inom divisionen. Det är då divisionschefen som är chef. I varje militär division finns det en enhet som är den politiska enheten. Chefen för den enheten brukar vara general. Chefen över den politiska enheten är sen divisionschefen.

På fråga var den 11:e divisionens chef är chef någonstans inom ramen för Baath partiet säger Ahmad att han sitter i nummer 3. På fråga vilken stad han är ansvarig för säger Ahmad att han menar att den som anslutit sig till militären från början var redan ansluten till paritet.

Divisionschefen har en befattning men han blandar sig inte i det politiska livet. Han har inget med Baathpartiet att göra men han har den befattningen, det är en titel, något som finns. När de har möten i nummer 3 är divisionschefen och brigadchefen med. Han tror att de kan ha sammanträde en gång i månaden eller varann månad. Det kallas partimöte. Då samlas divisionschefen med brigadchefen.
Ahmad säger sen att bara brigadchefen samlas på nummer 3. De är biträdande enhetschefer inom Baathpartiet.

På fråga om alla har någon roll i det här säger Ahmad att så är det. På fråga om enhetscheferna som är brigadgeneraler har någon funktion säger Ahmad att mötena är bara för att se hur situationen är för själva divisionen, den militära divisionen. På fråga om man diskuterar vad som händer i landet säger Ahmad att man inte gör det. De får inte blanda sig i politiken. De får inte reda på hur det är i Ar Rastan. Partiets roll i militären är något som bara ska finnas. Ahmad har ingen uppfattning om vad som avhandlas.

Förhöret är uppläst 2022-06-22. Ändringar/korrigeringar finns noterade med kursivt ovan.
Tolk 11760/Kammarkollegiet via telefon.

1. Baath partiet, 2022-06-13 14:47 diarienr: 5000-K622888-18

Ezz Al-Din, Ahmad

2022-06-13

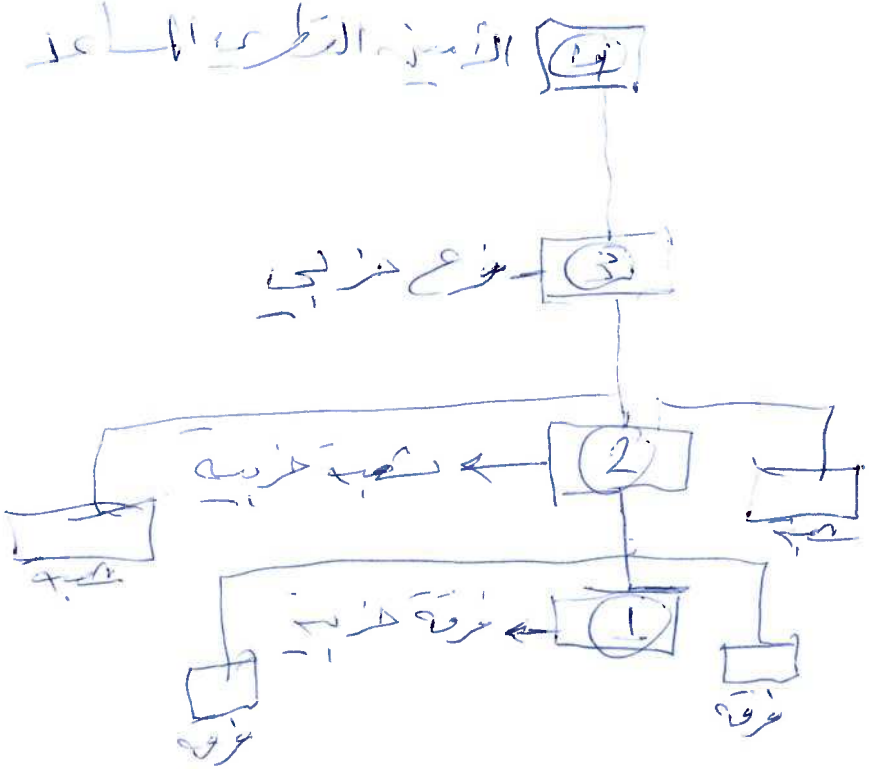

Polisen

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Jamal Eddin, Maher	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Svenskt körkort 649065065	

Tolk	Språk
Gerorges Ziade	Arabiska

Ytterligare information om anledning till förhör	Underrättad om misstanke
Iakttagelser i samband med belägringen av Homs, Syrien 2011-2012	

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Martin Stein	2019-10-15	14:40	16:27

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polisstationen i Karlskoga	RB 23:6	Ljudbandsförhör
Förhörsvittne	Utskrivet av KJ	Konceptförhör

Involverad personal	Funktion
Katarina Junestedt	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Förhöret är i sin helhet inspelat på ljudband. Detta är en utförlig sammanfattning.

Bakgrund
Maher är född i Homs i Syrien. Kvarteret heter Bustan Al-Diwan och ligger i gamla Homs.

När Maher var 8 år flyttade han till Al–Ghouta, en annan stadsdel i Homs. Han har bott i Homs i hela sitt liv. Maher har gått i skolan till årskurs 9. Efter det började han att jobba hos sina morbröder.

Mahers familj är i Sverige. Det är hans fd hustru och deras fyra barn. Mahers avlidna brors barn, hans brors fru och Mahers mor och far är kvar i Syrien. De säger att situationen är bra där just nu. Det är dock brist på gas, bensin och diesel. Det blir ofta strömavbrott. Föräldrarna har det bra. De äger huset som de bor i och det är bra för det kostar inte så mycket.

Mahers yrke: Han hade en bil som tog 10 passagerare. Han körde till och från flygplatsen i Damaskus. Tog betalt för att skjutsa människor. Maher jobbade hela tiden trots att det blev oroligheter i Homs . *I samband med uppläsning av förhör säger Maher att han körde till tre olika flygplatser; Latakia, Aleppo och Damaskus. Oftast körde han till Damaskus. Han vill också tillägga att det var en katastrofal situation i Homs under den här tiden.*

Demonstrationer i Homs
De första demonstrationerna som genomfördes var fredliga. Folk hade inga vapen på sig. Sen började säkerhetstjänsten att skjuta vissa demonstranter. Säkerhetstjänsten sa att det fanns folk bland demonstranterna som försökte påverka människor i fel riktning. Under den här perioden så började en del att bära vapen för att skydda demonstranterna. De ville inte att

demonstranterna skulle bli ansatta av säkerhetstjänsten. Demonstrationerna blev större och större, drog mycket mera folk. Säkerhetstjänsten förbjöd demonstrationer i vissa områden.

Maher deltog i en demonstration tillsammans med min syster och hustru. Maher tror att det var i november 2011. Maher var gift vid den här tiden. Han bodde i närheten av Al-Saa torget (Klockans Torg). Vänner ringde till Maher och sa att han skulle komma. Maher och hans fru gick till demonstrationen med smörgåsar till vännerna. Han stannade ca en timme. Sedan gick han hem för han skulle jobba på natten och behövde vila innan. Mahers numera avlidna bror ringde och sa att han skulle komma och hämta sin fru. Maher gick dit och stannade då ca två timmar. Han återvände sedan hem med sin syster och fru.

På kvällen/natten började Maher jobba och åkte till Damaskus. Han var chaufför och körde folk fram och tillbaka till Damaskus. När Maher var där så ringde hans fru och sa att han inte skulle åka tillbaka till Homs. Det var kaos och det var folk som sköt. Frun var rädd för sin och barnens skull. Maher ringde hem till sin granne och bad honom ta hand om hans fru och barn så att inget skulle hända dem. Även passagerarna han hade i bilen fick meddelande hemifrån om att det var farligt i Homs nu.

Vägen tillbaka till Homs från Damaskus tog längre tid än vanligt den här natten och anledningen till det var att de inte ville köra in i Homs när det var mörkt. Passagerarna som Maher hade i bilen trodde att de skulle hamna i fara och ville vänta till det var dagsljus.

På fråga så säger Maher att gripandet av honom inte hade med demonstrationen att göra.

Efter detta så blev det en ny demonstration på Al-Saa torget. I denna demonstration deltog ca 10.000 människor. Från klockan 13 på dagen till klockan 01 på natten var det folk i demonstrationståget. *I samband med uppläsning av förhöret säger Mahal att det inte var en ny demonstration. Det var samma demonstration som han pratade om. Den höll på till 01.00 på natten och Maher lämnade vid 21.00. Folk blev rädda för att ha nya demonstrationer vid Klockans torg pga skottlossningarna. Demonstrationerna flyttades till andra områden i Homs. Maher säger att det var polisen och underrättelsetjänsten som sköt.*

De som avled under dessa demonstrationer blev kallade för martyrer. Präster ville ta de döda för att begrava dem vid Tal Al Nassr.

Mahers hus i Gort Alshiya

Mahers hus låg i Gort Alshiya i Gamla Homs (se bifogad karta) i närheten av Klockan. Området var ett fäste för demonstranterna. Föräldrarnas bostadsområde heter Al Ghouta och det låg ca 500 meter från Mahers bostad. Gort Alshiya området blev helt avstängt. Ingen fick komma in och ingen fick komma ut. Det var den Syriska Militären och säkerhetstjänsten som spärrade av området. De förbjöd alla att komma in i området. En tid innan det blev helt avspärrat flydde Maher och hans familj till Mahers föräldrar. De märkte att folk började att fly från området och därför flyttade de också. Detta var ca 2-3 månader efter att dottern föddes. Maher är inte säker på när dottern föddes.

Maher berättar att de (Militären och Säkerhetstjänsten) sköt från Al Ghouta och in i Gort Alshiya (se bifogad ritning av Maher). Militära trupper var uppställda på gränsen mellan Al Ghouta och Gort Alshiya. De sköt med granatgevär. Det fanns också krypskyttar i en skyskrapa som är 20 våningar hög. Skyskrapan ligger längre in i Al Ghouta. *I samband med uppläsning av förhöret säger Maher att det är ett torn, inte en skyskrapa.*

Maher säger att han är dålig på datum men uppskattar att skjutningarna pågick 2012-2014.

Någon särskild händelse som du minns speciellt?
Maher kom hem till sina föräldrars hus och frågade dem vart hustrun befann sig. De svarade att hon var uppe på taket för att titta på deras gamla i hus som de bodde i tidigare. Maher berättade att hustrun stod med deras nyfödda dotter i famnen och grät när han kom upp. De kunde se hur raketerna hade träffat och förstört deras gamla hus. Huset brann.

De rebelliska grupperna i Gamla Homs området besvarade elden från de militära trupperna. Men de hade svårt att "komma åt" dem. *I samband med uppläsning av förhöret säger Maher att rebellerna inte hade lika avancerade vapen som de militära trupperna.*

Krypskyttarna i skyskrapan i Al Ghouta sköt även mot ett annat område El Waer. Det var likadant med det området att det spärrades av, precis som med Gamla Homs. Detta gjorde man efter beskjutningen av stadsdelen Gamla Homs. *I samband med uppläsning av förhör säger Maher att det var när rebellerna flydde till El Waer som beskjutningen av det området började.*

Al Farouk moskén i Al Ghouta
Maheer berättar att de smugglade kvinnor dit från Gort Alshiya för att de skulle komma ut ur området. De såg till att de fick hjälp av röda halvmånen. Maher berättar att de försökte förhindra att prickskyttarna på taket såg kvinnorna. "Smugglingen" hände vid tre tillfällen. Efter det kom säkerhetstjänsten på vad det var som var på gång och spärrade av hela området. *I samband med uppläsning av förhöret berättar Maher att kvinnorna smugglades på nätterna för att de inte skulle upptäckas. Maher hjälpte till med filtar och mat.*

Maher säger att det dagligen kom ut ca 300 personer, gamla och unga, från området. När prickskyttarna upptäckte detta så upphörde det. *Maher tillägger i samband med uppläsning att det var många som fastande i området och inte kom ut.*

Skador på byggnader
Maher berättar att vid hans gamla hus fanns det en skola och ett sjukhus, Al-Amal. Dessa byggnader har blivit träffade och förstörda. De jämnades med marken.

Alla höghus som befann sig i frontlinjen har blivit förstörda.

I El-Waer fanns det en kyrka, en moské och höghus. Det har också blivit förstört. Maher såg inte skjutningarna mot El-Waer, men han hörde dem.

Maher berättar att de flesta som flydde från Gamla Homs sökte sig till El Waer för där fanns det gott om tomma hus. Det var bara rebellerna som var kvar i Gamla Homs. Det var bl.a. Fria armén och Nosra fronten som var kvar. Efter ca 5-6 månader så började beskjutningen mot El-Waer.

Vapen
Maher säger att även hans son börjar bli bra på vapen. Maher visar med händerna att prickskytten hade stor ammunition, ca 15 cm. De hade också stora maskingevär som stod på marken. Även maskingevär som man fäster på bilen. Granatgevär, granatkastare, pansarvagnar och allt möjligt. Alla dessa vapen har använts i angreppet mot stadsdelen Gamla Homs. Skickar bild på bomb (Bild på bomb bifogas)

När regimen och säkerhetstjänsterna märkte att rebellerna började ta över Gamla Homs så skickades det in flygplan som bombade området. Maher hörde flygplanen men såg dem inte. De flög på hög höjd så att de inte skulle bli beskjutna. Explosionen när bomben briserade

hördes lång väg.

Maher tillägger vid uppläsning av förhöret att ammunitionen till prickskyttarnas små vapen var ca 5 cm. Flygplanen bombade även El Waer.

Checkpoints
Maher berättar att det bl. a. finns en checkpoint i Al Ghouta, i Al Khardiniyarondellen. Där har Maher blivit stoppad många gånger. Man behöver uppvisa sitt id-kort. Det står på baksidan vilken stad man kommer ifrån. På baksidan av Mahers id-kort stod det Al Ghouta för att han är uppväxt där. Efter ett tag kände de igen Maher, att han bodde i området, och då fick han åka igenom.

Maher berättar att han såg flera personer som blev gripna vid checkpointen. Han säger att han märkte att många personer som stoppades var väldigt rädda. Soldaterna ringde alla olika säkerhetstjänster och kollade upp om personerna som passerade var efterlysta av någon säkerhetstjänst.

Checkpointen fanns på platsen ca 5 månader innan han flyttade hem till föräldrarna. Checkpointen blev större efter det att militären spärrade av Gamla Homs. Det var för att de skulle ha kontroll på alla i området. Innan avspärrningen så fanns det en väg in/ut ur området vid Al-Kendi sjukhuset.

Efter att Maher och hans familj flyttade till hans föräldrar i Al Ghouta flyttade de till Al Inshaat. Som ligger nära Baba Amr.

Såg du någon bli träffad av skott någon gång?
Maher berättar att efter första attacken mot Gort Alshiya så sprang Maher och hans grannar till sjukhuset Al Amal. Där hjälpte de skadade. En hade blivit av med en arm och en annan hade blivit av med benen i attacken. Maher såg också 5-6 personer som dog framför hans ögon. Det var ca ett 20-tal personer som blivit av med armar och ben i attacken.

Akutpersonalen fick hjälpa till att sortera och prioritera vilka som skulle hjälpas akut och vilka som redan var döda. En del av de skadade, 3-4 st, var rebeller från Kahldir. Resten var civila. Det var bara civila som bodde där raketen träffade. Många av de som skadades/dödades sprang för att hjälpa dem som blev skadade i första raketträffen. När de var där för att hjälpa så kom det en ny raket och slog ner där de var. Maher berättar att hans grannar sprang till sjukhuset för att lämna blod. Maher hade, på grund av sin blodgrupp, inte möjlighet att lämna blod . *I samband med uppläsning av förhör säger Maher att de redan hade tillräckligt av hans blodgrupp och att det var därför som han inte lämnade blod.*

Maher tillfrågas om det var några oroligheter/skjutningar osv i området hann bodde innan militären började att spärra av området. Maher berättar då om när hustrun skulle föda. Det blev akut och de behövde åka till Al Kendi sjukhuset. Maher släckte då alla lampor på bilen när han skulle åka genom ett område som prickskytten hade koll på. Han släckte alla lampor för att prickskytten inte skulle se att de passerade där med bilen. Vid den här tiden så fanns det prickskyttar i en byggnad på gränsen mellan områdena (Se bifogad bild) Den prickskytten satt i ett hus som tillhörde Säkerhetstjänsten och han sköt bara nattetid. Det fanns ingen prickskytt vid denna tid i skyskrapan. Det fanns inte heller några utplacerade militära trupper i gränsområdet. Den Syriska armén och säkerhetstjänsten kom först några månader senare.

Förhöret uppläst och godkänt 2019-11-13 /KJ

1. Gamla bostaden
2. Föräldrarnas bostad
3. Check Point
4. Check Point
5. Höghus med snipers
6. snipers
7. Militära posteringar
8. Sjukhus
9. Skola
10. Flyktväg som kunde användas vid 3 tillfällen
11. Sjukhus
12. passage till gamla staden som sedan stängdes

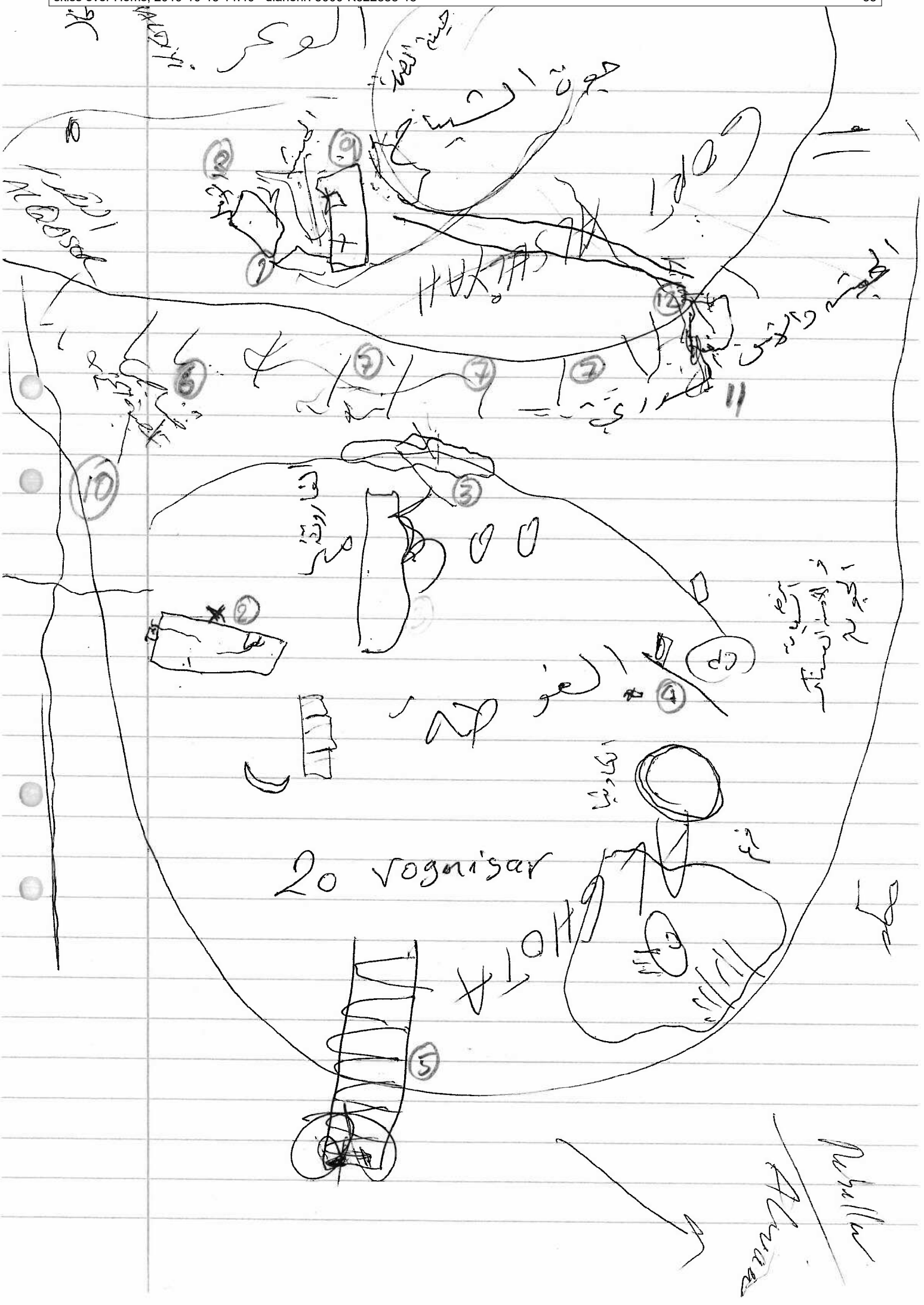
20 vagnar

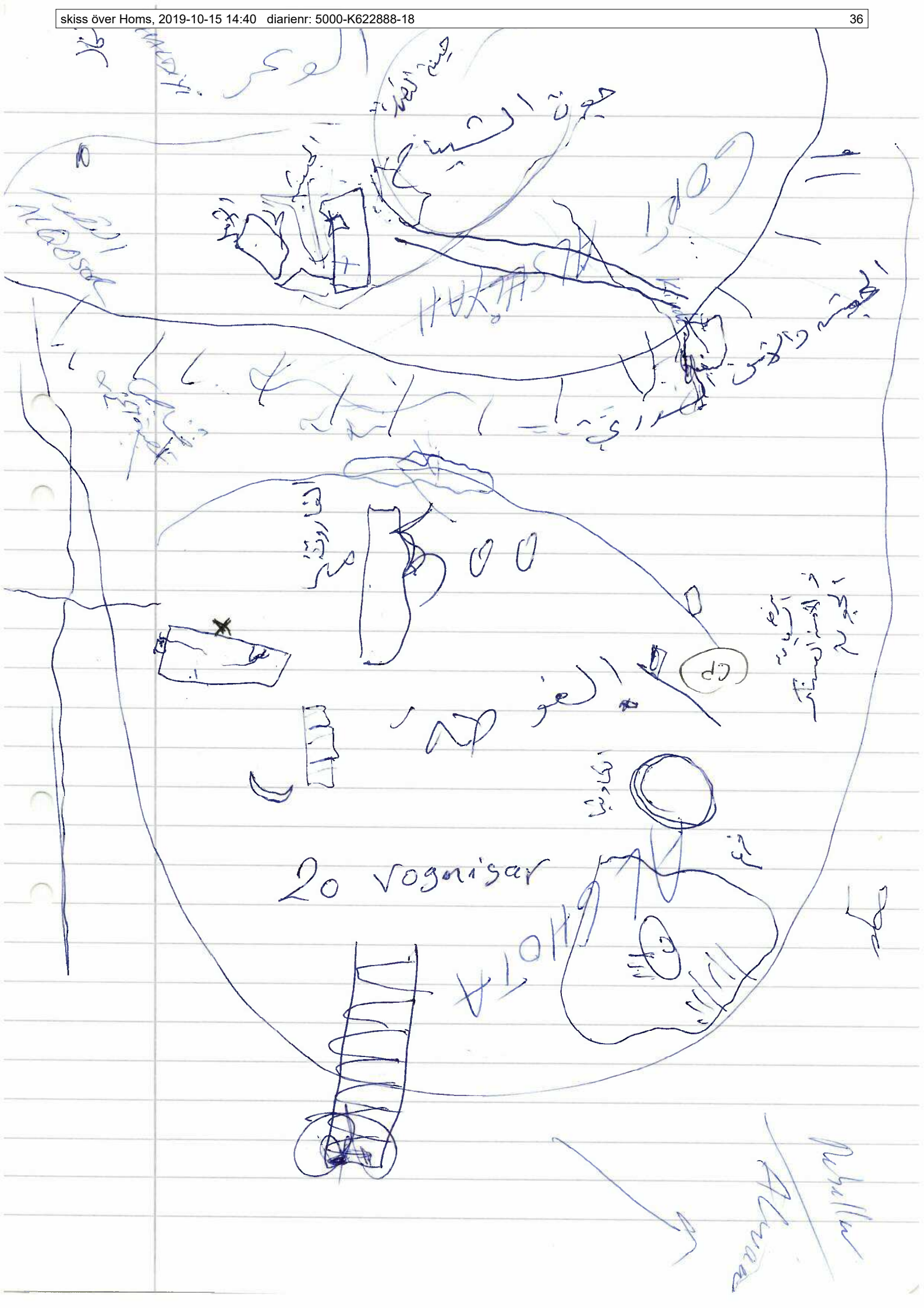
CP
20 vagnar

www.google.com/imgres?imgurl=https://www.arabstoday.net/imguploads/2014/05/66a14.jpg?w%3D300%26q%3D55%26auto%3Dformat%26usm%3D12%26fit%3Dmax%26s%3D77bb0d86a7970e899949c5200d520b64&imgrefurl=https://www.arabstoday.net/314/%25D9%2585%25D9%2586%25D8%25B8%25D9%2585%25D8%25A9-%25D9%2587%25D9%258A%25D9%2588%25D9%2585%25D9%2586-%25D8%25B1%25D8%25A7%25D9%258A%25D8%25AA%25D8%25B3-%25D9%2588%25D9%2588%25D8%25AA%25D8%25B4-%25D8%25AA%25D8%25AA%25D9%2587%25D9%2585-%25D8%25A7%25D9%2584%25D8%25AC%25D9%258A%25D8%25B4-%25D8%25A7%25D9%2584%25D8%25B9%25D8%25B1%25D8%25A7%25D9%2582%25D9%258A-%25D8%25A8%25D8%25A5%25D9%2584%25D9%2582%25D8%25A7%25D8%25A1-%25D8%25A8%25D8%25B1%25D8%25A7%25D9%2585%25D9%258A%25D9%2584-%25D9%2585%25D8%25AA%25D9%2581%25D8%25AC%25D8%25B1%25D8%25A9-%25D8%25B9%25D9%2584%25D9%2589-%25D8%25A7%25D9%2584%25D9%2581%25D9%2584%25D9%2588%25D8%25AC%25D8%25A9&docid=ghX8rdbKrY4E_M&tbnid=P4d0OyzcMAhWaM:&vet=1&w=560&h=350&hl=sv-SE&source=sh/x/im

Polisen

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Mahdi, Rania	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Skatteverkets id-kort 9752 2726 989 0531 7128	

Tolk	Språk
Hassan Mardini	Telefontolk / Arabiska

Ytterligare information om anledning till förhör	Underrättad om misstanke
Iakttagelser som civilperson i samband med belägringen av Homs i Syrien under 2011-2012.	

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Martin Stein	2019-10-16	09:14	11:06

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polisstationen i Karlskoga	RB 23:6	Ljudbandsförhör
Förhörsvittne	Utskrivet av KJ	Konceptförhör

Involverad personal	Funktion
Katarina Junestedt	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Förhöret är i sin helhet inspelat på ljudband. Detta är en utförlig sammanfattning.

Bakgrund
Rania är född i stadsdelen Al Kussur i Homs, Syrien. Hon har enbart bott i Homs i Syrien. Rania har läst 8 år i skolan. Efter att hon gifte sig så började hon att arbeta som hårfrisörska.

I Sverige har hon en ny man. Från förra äktenskapet har hon fyra barn, inga i nuvarande.

Rania lämnade Syrien i december 2015. Hon var därefter i Turkiet i ett år tillsammans med barnen. Den 17 januari 2017 reste hon in i Sverige tillsammans med barnen. Före detta maken, Maher hade redan varit i Sverige i ca ett år.

Demonstrationer
Rania har inte deltagit i några demonstrationer. Det var ingen i familjen som deltog i demonstrationerna.

Rania förevisas kartor och ombeds placera ut vart hon bott.

Karta B
Punkt 1 - Ranias bostad efter att hon gifte sig
Punkt 2 – Fd svärföräldrarnas hem i Al Ghouta

När började oroligheterna?

Oroligheterna började 2011. 21 Mars 2011. Hon minns datumet för att det sammanföll med mors dag. Det började förekomma skjutningar och regimen började att störta in i området och gripa folk. Man stängde butiker. Efter det så har det bara blivit värre. Rania berättar att hon var orolig för att även Maher skulle arresteras och att barnen skulle ta skada av skjutningarna. Rania säger att Maher blev arresterad ca ett år senare, när de hade flyttat till Al Inshaat.

Rania tillfrågas om hon minns någon speciell händelse

Rania pekar på punkt 1 på karta B. Hon säger att här var Homs nya klocktorn, det var precis bredvid lägenheten där de bodde. Vid ett tillfälle demonstrerade folk mot kriget. Rania tror att det var i november-december 2011. Det var innan de lämnade sin bostad och flyttade till svärföräldrarna. Folket ville ha vapenvila och att de skulle komma in med förnödenheter till folket. Demonstrationen/Manifestationen skulle pågå i 6 dagar. Efter 3 dagar uppmanade regimen demonstranterna att upphöra med manifestationen annars skulle de börja skjuta. Manifestationen slutade inte och regimen började att skjuta in bland folket som deltog. Folk sprang och tog skydd när de blev beskjutna. Rania såg hur de sprang under deras balkong när de blev ihjälskjutna. Rania berättar att hon inte vågade springa ner och öppna porten för att rädda in folket som flydde. Hon var rädd för sin och barnens säkerhet. Rania berättar att hon stod på balkongen och såg massor av döda människor som låg på marken. Hon såg hur de stupade medan de flydde. *(Kort paus i förhöret då Rania blir ledsen.)*

Skyttarna var placerade i höga byggnader, torn osv. Det var inga skyttar på marken. Skjutningarna började vid ca 00.00 på natten och höll på till ca 02.00. Skottlossningarna hördes över hela Homs.

Rania var ensam hemma med barnen den här natten. Hennes fd man Maher var i väg och jobbade. Han kom hem på morgonen. Maher såg hur de samlade ihop döda och skadade människor. De samlade upp dem i en hjullastare, levande och döda tillsammans.

Flytten från bostaden

Rania berättar att de lämnade bostaden när FSA tog sig in i området. Då kom det prickskyttar överallt. De sköt på allt och de vågade inte röra sig ute. Det var Regimen som sköt, militären. De lämnade i hopp om att det skulle lugna ner sig efter någon vecka och att de sedan skulle kunna flytta hem igen, men det blev bara värre.

I området som de bodde fanns bostäder, affärer och ett marknadsområde. Gamla och nya klocktornet låg där också. Det var många caféer och det fanns också ett postkontor.

Flytten till svärföräldrarna

I början av 2012, januari-februari, flyttade de hem till svärföräldrarna. Dottern var ca 2 månader när de flyttade och hon är född i december 2011. Rania vet inte vilken dag hon är född. Rania berättar att de bodde hemma hos Mahers föräldrar i ca en månad.

Gamla bostaden förstörs

Det var inte långt mellan Ranias gamla bostad och svärföräldrarna. Det tog ca en kvart att gå.

Den gamla bostaden låg i ett höghus som bestod av 8 våningar. Om man gick upp på taket hemma hos svärföräldrarna så kunde man se den gamla bostaden eftersom huset var så högt. Rania berättar att hon var upp på taket, på dagtid, och såg hur deras gamla hus brann. FSA hade tagit skydd i höghuset, därför besköts/bombades det. Rania berättar att de använder diesel som värmekälla och att de har stora behållare för det. Det som hände var att en granat träffade behållaren och det började att brinna. Hela huset totalförstördes. Det var fler byggnader som blev träffade vid samma tillfälle, vanliga bostadsbyggnader. Rania säger att

hela kvarteret jämnades med marken. På grund av att FSA hade tagit sig in i kvarteret angrep regimen.

Militärens placeringar/checkpoints

Rania berättar att det fanns checkpoints utplacerade långt innan de flyttade till svärföräldrarna. De ställdes upp april-maj 2011, i samband med att demonstrationerna började.
Det var regimens trupper som hade checkpoints.

Det förekom många kontrollspärrar i området som var kontrollerade av regimen. Nästan var hundrade meter. De stoppade framförallt män, ibland även kvinnor. När FSA tog sig in i ett område för att komma med förnödenheter då började regimen att angripa det området. Så fort FSA tog sig in i ett område så var det kört för det området. Militären angrep direkt.

Militärerna hade kamoflageuniformer på sig. Rania säger att de hade den "kända" och enhetliga uniformen som regimen har. Rania tillfrågas vad för slags militärer hon såg och säger då att det var militär säkerhetspolis men också civil säkerhetstjänst. Rania är inte så insatt i detta men säger att det kan inte ha varit flygvapnet eller marinen som hon såg på gatorna.

Vapen

Rania berättar att alla sorters vapen förekom. Stridsvagnar, Automatvapen, Tårgasbomber, granater. Även "vanliga vapen" och handgranater.

Flyganfall

Det förekom flygbombningar. De bombade även med gasbomber. Rania säger att hon inte riktigt vet vad det heter men gasen gör att man kvävs till döds om man inte hinner undan.

Al Ghouta

Rania säger att Al Ghouta var ett säkert område på grund av att Regimen hade en säkerhetsavdelning där. Det fanns också ett torn som var säkerhetstjänstens.
Rania säger att säkerhetsbyggnaden låg nära svärföräldrarnas bostad, 5 minuters gångväg. Hon visar på karta B att det låg i närheten av Al Farouk moskén. Punkt 3 är säkerhetstjänsten och Punkt 4 är tornet.

Rania tillfrågas om hon minns om militären hade ställt upp sig på något särskilt sätt? Rania svarar att de var utspridda i hela staden och hade kontrollställen överallt. Rania kan inte peka ut något ställe men säger att de var på gatorna och de hade prickskyttar i höghus.

Rania får titta på kartan igen och ombeds peka ut några offentliga byggnader

Karta A
Nummer 6 är Al Kendi sjukhuset

Karta B
Nummr 5 är Al Watani sjukhuset

Al Kendi och Al Watani är två sjukhus. Rania berättar att de inte tog emot skadade från FSA. De fick söka sig till andra sjukhus. De skadade som tillhörde FSA och kom dit blev gripna och arresterade. FSA sökte hjälp på mobila sjukhus.

Rania tillfrågas om hon själv besökt sjukhus någon gång. Rania säger att när yngsta flickan föddes i december 2011 var hon på sjukhus. Hon fick dock inte stanna som brukligt utan

skickades hem redan efter några timmar.

Al Inshaat

När de bott hos svärföräldrarna i ca en månad så flyttade de till Al Inshaat (*Karta A*). Där bodde de i ca 2,5 år. De hade velat flytta tillbaka till bostaden i Gamla Homs men eftersom det inte gick så flyttade de till Al Inshaat.

Det var ett relativt tryggt område. Det låg nära ett område som Regimens militärer hade tagit kontrollen över så FSA vågade sig inte in i området.

Rani förklarar att FSA tar sig in i områden för att de vill hjälpa civilbefolkningen med skydd och förnödenheter. Regimen vill åt FSA och anfaller de områden som FSA befinner sig på. Regimen anfaller godtyckligt för de vet inte exakt vart någonstans som FSA gömmer sig. Det innebär att även civilbefolkningen blir skadade och dödade i deras anfall. Den civila befolkningen flyr och när Regimen sedan tar över området från FSA så finns det knappt någon civilbefolkning kvar eftersom de redan flytt under stridigheterna. Det fungerar likadant i alla områden.

När FSA kommer till ett område så angrips det området direkt av regimen.

Förhöret uppläst och godkänt 19-11-21 /KJ

B

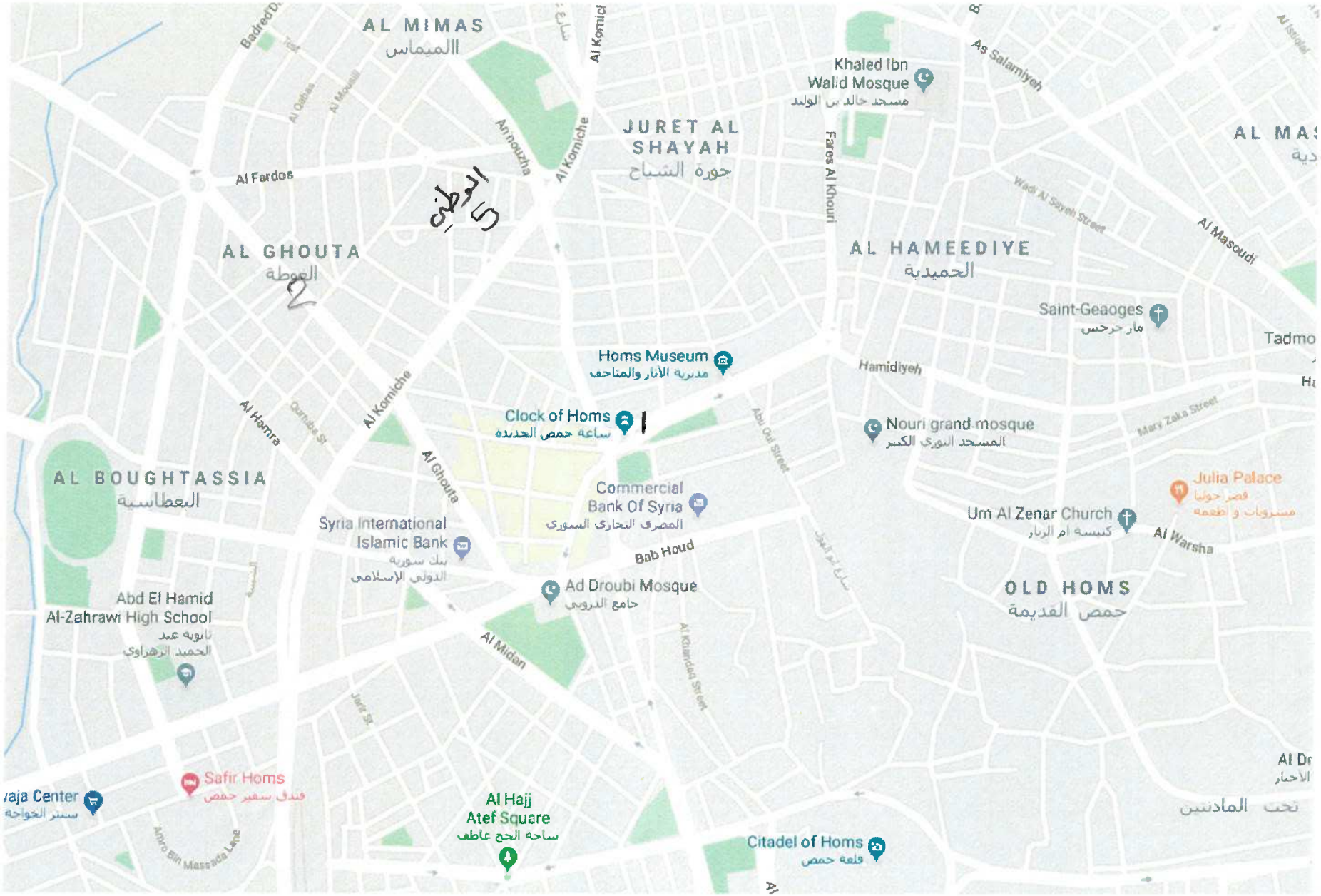

Skiss över homs, 2019-10-16 09:14 diarienr: 5000-K622888-18

A

Skiss över homs, 2019-10-16 09:14 diarienr: 5000-K622888-18

Polisen

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Farzat, Naela	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Målsägande	Ja	Körkort	

Tolk	Språk
11763/Kammarkollegiet	Arabiska

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om	Underrättad om misstanke
Folkrättsbrott (grovt), Fullbordat	

Ytterligare information om anledning till förhör

Förhör med anledning av att vi genom Migrationsverket fått kännedom om att hon befunnit sig i området kring Ar Rastan 2011-2012 och att hon kan ha information att lämna gällande detta.

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Lena Viktorsson	2022-08-09	10:08	11:45

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polisstationen i Västerås	RB 23:6	Ljudbandsförhör
Förhörsvittne	Utskrivet av	Konceptförhör
	CH	

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Naela uppgav att hon kommer från Homs/Ar Rastan. De är tre syskon. Hon har två bröder. Hon läste historia på universitetet, tredje året och hennes ena bror läste petrokemisk ingenjörsvetenskap. Hennes andra bror gick i 9:an. Pappan var i armén och mamman hemmafru.
Före kriget var det bra, lugnt. De kunde åka runt och besöka saker. Efter kriget var det förstörelse och en oviss situation.

Hennes pappa som var i armén var anställd och hade ett dagligt schema som han passade. Exakt var han gjorde vet hon inte. De ställde inga frågor. Hon studerade på universitetet och skötte det.

När kriget kom blev situationen mycket sämre och studierna fick avstanna. Det blev förstörelse och krig. Detta var 2012. Hon minns inte exakt eftersom kriget bröt ut för 10 år sedan. Innan var det bra, skönt, tryggt och de kunde åka och besöka olika platser och studera. Det var en stabil situation.

2012 blev det beskjutning, dödande och vägar spärrades av, de kunde inte ta sig till universitetet, de kunde inte fortsätta studera. Armén gick ut på gatorna.
Man sköt som om det inte var någonting. Det var förstörelse. Det som hände var att armén/regimen kunde spärra av ett område och beskjuta det. Beskjutningen kom från båda parterna. Ibland fick de stanna inne 5-10 dagar, beroende på hur länge armén stannade kvar

där. De kunde inte ta sig till centrala Homs. De kunde inte vistas vid avspärrningarna. Beskjutningen var slumpmässig. Vem som helst kunde träffas, barn, kvinnor och äldre.

Naela säger att de bodde i en lägenhet på bottenvåningen. (Förhörsled. ant; nedan förtydligar Naela att de bodde i ett hus med en trädgård runt) *Vid uppläsandet vill Naela förtydliga igen att de bodde i ett hus. Det var en missuppfattning mellan henne och tolken.*
På fråga om deras hus besköts säger Naela att de tog sig inåt i hemmet för att undvika kulor, men några kulor tog sig in i bostäden. *Vid uppläsandet vill Naela förtydliga att de blev utsatta för beskjutning men att de gömde sig i ett rum som var som ett förråd/skyddsrum.*
Några tog sin tillflykt till sina bostäder och var skyddade där. Andra fick sina hem förstörda. Naela säger att de hade kulhål efter kulor. Hon minns en kula som kom in i bostaden som nästan började brinna. De hade själva tagit sig till en annan del i bostaden, det här hände i korridoren, men kulan slocknade. Ingen i hennes familj blev skadad.
När det sattes upp spärrar försökte de ta sig utanför Ar Rastan, vilket de gjorde. Området blev farligt och det var döda människor varenda dag. De såg stridsvagnar på gatorna och de besköt områden. Det fanns krypskyttar på taket.

Naela berättar vidare att de spärrade av deras område i 15 dagar, sen flyttade de till ett annat område. Det var regimens armé som gjorde det. På fråga om det fick någon förvarning innan de började bomba och skjuta säger hon; nej, de låg och sov och dagen efter skulle hon ta sig till universitetet för att skriva en tenta. Helt plötsligt blir de beskjutna och hon hörde artilleriliknade dån. Sen såg de hur de spärrade av området. De visste ingenting om det här utan det var några barn som hade gått ut till sina skolor och en del av dem blev sårade.
De fick då reda på att området var belägrat och det var det i ca 15 dagar. Detta kunde ske i olika omgångar. Ibland var de där under en månad, försvann, kom tillbaka och var där i kanske 20 dagar osv. En belägring var i 15 dagar. Det var då 15 dagars beskjutning. Efter att en belägring upphört så flyttade de därifrån. De fick stanna tills beskjutningen slutat. En beskjutning slutade efter 15 dagar.

Andra området hade tidigare blivit beskjutna. Det fick hon reda på via TV. Hon vet inte hur långa perioder det var. Hon minns vid ett tillfälle när hon befann sig på universitetet och när hon skulle lämna blev området bakom beskjutet. Hon fick springa därifrån för att området hade blivit beskjutet som låg bredvid. Hon gick på Baath universitetet i Homs. Området som låg bredvid som blev beskjutet var Baba Amr. *Vid uppläsandet säger Naela att hon glömde att berätta i förra förhöret att inom militären finns det olika förband. Det starkaste och hårdaste är 4:e förbandet. Det tillhör Maher Al Assad. Det här förbandet kom in i området, tillfångatog/grep samtliga unga män som befann sig i området.*

Allt detta hände 2012, i början av kriget. När hon var på universitetet, när området bredvid besköts, var innan deras område besköts. Vägarna var då farbara och den morgonen åkte hon iväg till universitetet. När hon var där så hörde hon hur området bakom blev beskjutet och hon var tvungen att lämna universitetet.
Hon hade precis kommit till universitetet. Hon var där och hör helt plötsligt hur det beskjuts bakom universitetet. Då skyndade de hem. Området var Baba Amr, det ligger bredvid universitetet. Det är inte långt emellan, två grannområden.

På fråga när de lämnade Ar Rastan säger hon att hon inte minns men det var 2012. Hon tror att det var kanske på sommaren eller mer på våren. På fråga om det som hon nu berättar om händer fram till våren/sommaren säger Naela att hon inte minns säkert när de lämnade men det var våren/sommaren. Efter händelserna mådde hon dåligt och minnet påverkas av det.

När hon tog sig från Ar Rastan till universitetet var det som vanligt, vägarna var farbara. Det fanns beskjutning, några områden blev beskjutna. Det påverkade farbarheten på vägarna men

hon hade sina tentor och var tvungen att ta sig dit. I vanliga fall tog det henne 20 minuter. Efter kriget kunde de ta olika lång tid att ta sig dit.

Hon vet inte närmare vad som hände i Baba Amr. Hon lämnade universitetet och åkte hem. De såg om Baba Amr på TV. Hon vet inte hur länge området var belägrat men hela situationen var instabil, det var inte tryggt. Så var det över hela landet.
Hon säger att hela Syrien blev beskjutet, det har hon sett på TV. Hela staden Homs blev beskjutet. Homs är en stor stad. De bodde lite på landsbygden men det tillhörde Homs.

När de lämnade sin lägenhet tog de sig till ett område i Hama. Detta var för att Homs var under beskjutning. Det var inga problem på vägarna att ta sig dit. Beskjutningen gällde vissa områden. De tog bussen och åka in till Hama. Ar Rastan ligger mellan Homs och Hama.

Hennes pappa åkte till jobbet, hon hade inget med hans jobb att göra. De vet ingenting om vad han gjorde. Han flydde inte med dem då det var för svårt för honom. På fråga om han var hemma under beskjutningen säger Naela nej, vägarna var fortfarande farbara så han kunde åka iväg. Det här var i början av kriget.
På fråga säger hon att han var stationerad i Homs. Hon vet inte inom vilken division. De skulle inte lägga sig i hans jobb. Bröderna har inte gjort värnplikten. När man läser på universitetet får man uppskov vilket äldsta brodern fick. Den yngre var bara 15 år, gick i 9:an.

Det var regimens armé som bombade i Baba Amr.

Hon har själv inte sett några skadade eller döda. Hon var inomhus. *Vid uppläsandet säger Naela att hon inte bevittnat såra eller dödade men när militären kom in i området och grep unga män så orsakade de förstörelse. De har slagit sänder saker. Hon har sett kvinnor gråta. När de lämnat landet till Turkiet så hoppade pappan av militären och fick gömma sig. Regimen har sökt efter pappan som avhoppare. De har efterlyst henne, bröderna och pappan.* De såg när man bar kistor till begravning. Det var varje dag. Det var många som dog men de höll inte räkningen. Folk dog och de liksveptes.

På fråga om de områden som bombades var civila eller militära, säger hon att de var civila.

På fråga varför regimen skjuter säger hon att de belägrade i början av kriget. De besköt den andra sidan och det sköts från båda sidor. De satte upp vägspärrar. De som skjuter mot regimen är personer/medborgare. På fråga om dessa fanns i alla områden som regimen besköt säger hon att det var inga oppositionsområden utan det var vanliga civila som bodde där. Det var många oskyldiga människor dog i de här civila områdena. På fråga om hon själv kände någon som dog säger hon att hon själv var fortfarande ung när det här hände, kanske 19 år. Hon kände inte så många människor.

Hela familjen flydde 2012. På fråga om hela familjen flydde säger hon att hon och familjen åkte buss. Pappan åkte först till jobbet men kom senare till dem i Hama. Det var i början av kriget så vägarna var farbara. I Hama blir de kvar 6–7 månader. De fick ut sina pass när situationen blev sämre i Syrien och de åkte till Turkiet. Hennes pappa kunde inte få ut något pass. Övriga familjen åkte till Turkiet, mostrar, morbröder och morfar.

I Turkiet stannade de från 2012 och kanske i 4 år. Hon kom till Sverige 2019, i mars. Till Sverige kom hon för att det var tryggt och stabilt. Hennes mamma, bröder och en morbror finns här. Pappan blev kvar i Syrien men kontakten med honom är bruten. De vet inget om honom. När övriga familjen flytt till säkerheten deserterade han. Ar Rastan blev befriat och han åkte tillbaka men de har inte hört av honom. Det kan vara 6–8 år sedan de hörde av honom. Han deserterade för att han var emot dödande, terror och regimen.

Naela säger att hon inte fick några skador. Hon slutade studera för att det var för farligt på vägarna. Även den äldre brodern slutade gå och den yngre stannade hemma. Hon har inga släktingar kvar i området. Några åkte till Turkiet, andra fortsatte till Sverige eller Nederländerna. Inga blev skadade. De tog sig alla ut i början av kriget.

På fråga om de blev beskjutna varje dag eller hur ofta det sker säger hon att det var beskjutning-paus-beskjutning osv. Pauserna kunde pågå någon timme eller upp till 3 timmar och sen började det igen. De var lugnare på natten. De lämnade inte sina bostäder efter solnedgången. De höll sig inne av rädsla för krypskyttar på taket. De såg dem när de tittade ut hur de gick uppe på taket.

På fråga om det kom något ljud innan beskjutningen för att kunna ta skydd säger hon nej, det var ingenting. De låg och sov och kunde vakna av dånet av stridsvagnar som besköt. Klockan kunde vara 5 eller 6 på morgonen och när de tittade ut kunde de se hur de omringat området. Det var främst stridsvagnar som sköt. På fråga hur det var i Baba Amr säger hon att de på TV kunde se att det både var stridsvagnar och flygplan och att de besköt området.

I Hama var det lugnare för de hade inte börjat skjutas än.

Andra områden som besköts i Homs var ett kvarter som heter Al Waar. Det var också andra delar som blev beskjutna.

På fråga hur det var med utegångsförbud och tillförsel av mat säger Naela att det rådde utegångsförbud när det var beskjutningar. De kunde inte gå ut på grund av det och då fick de också mindre mat. De levererade ingen mat men de hade mat hemma. De lagrade mat från vintern till sommaren osv. Men det levererades ingen mat till de boende i området. På fråga svarar Naela jakande på att det inte kom in på grund av beskjutning. Så var det i alla områden.

På fråga om kulhålen i bostaden säger Naela att hon inte vet var det var för kulor men de fattade eld, de gnistrade och sen slocknade de. Det var många kulhål i väggarna. De kom genom fönsterrutorna och kom in i bostaden. Fönstren blev trasiga. Kulorna lät när de var på väg in. De hade ett rum inne i lägenheten som inte vätte mot några fönster där de tog skydd. Det som sköts in i lägenheten fattade eld och slocknade av sig själva. På fråga om de plockade upp hylsor säger hon att de inte gjorde det. Det sköts in i deras lägenhet flera gånger. Det berodde på vilket hem som besköts. Hon förtydligar att de inte bodde i ett flervåningshus utan ett enplans hus med en gård runt om. När deras hus besköts så besköts även andra runt om beroende på vilken riktning de sköt. De besköt de som de vill beskjuta. På fråga om det var stridsvagnarna som sköt säger Naela att det inte bara var stridsvagnar. Det var även kulor. På fråga om hon menar gevär säger hon ja. På fråga om det fanns soldater säger hon att de inte gick utan var inne i stridsvagnarna men hon såg dem inte eftersom hon var inomhus. Men de hörde hur stridsvagnarna sköt. På fråga om man visste att de var civila som bodde där svarar hon jakande.

Deras hus blev skadat men inte så mycket. Hon vet inte hur det ser ut nu. På fråga om det fanns något i deras område som skulle slås ut, ett mål, som tex ett vapenförråd säger hon nej, de bodde på landsbygden så där fanns inget vapenförråd.

På fråga hur stor kulan var som hon berättade om i början säger hon att hon inte vet hur stor den var. Hon såg bara att den brann. Hon såg inte själva kulan utan bara elden. Den rullade mot en dörr och slocknade. Det var eldsflammor som rörde sig mot dörren. Hon såg inte själva projektilen, bara flammorna. Den slocknade av sig själv vid dörren.

Pappan var på jobbet när lägenheten besköts. Under de 15 dagar som var belägring var han på jobbet, ingen fick komma in eller ut.

På fråga om de bodde i ett civilt eller militärt område säger hon att det var civilt. Det fanns inga militära förband där. En polisstation fanns det. Det fanns andra officerare från armén som bodde där men det var ett civilt område. Det fanns inga militära förråd.

Efter att de lämnat har de ingen kontakt med någon. Telefonlinjerna var brutna. De förlitade sig mest på fasta telefoner men de fungerade inte. De bröt linjerna.

Naela ombeds att förtydliga hur belägringen under 15 dagar var och när de sedan kunde åka iväg. Naela säger att det var beskjutning, sen kunde de försvinna för att komma tillbaka. De belägrade ett område som de besköt. Hon var med om två belägringar under tiden hon bodde i Ar Rastan. Den andra var under 10 dagar och sen åkte de iväg. Den första var på 15 dagar och den andra på 10 dagar. Emellan dem var 1–2 månader. Den andra pågick i 10 dagar sen lämnade de med sina stridsvagnar och man öppnade vägarna, då kunde Naela lämna.
Under belägringen lämnade ingen, det var stridsvagnar, beskjutning så ingen kunde lämna.

På fråga om det är någon som lämnar under de 1–2 månader som det är öppet säger Naela att många lämnade men många blev också kvar.

På fråga om det vid andra belägringen kom någon varning säger hon nej, de kom bara, belägrade området och besköt. På fråga om de innan blev uppmanade att lämna området säger hon nej. Ingen fick komma ut vid belägringen. På fråga om man uppmanades lämna området när det inte var belägring säger hon nej. De fick däremot de veta att det var utegångsförbud fredag, lördag och söndag. *Vid uppläsandet säger Naela att det gått 10 år sedan kriget och hon har glömt att berätta några saker. Hon säger att militären tog unga män ur sina hem på ett kränkande sätt. De släpade ut unga män, misshandlade dem inför familjen, satte på ögonbindel och förde bort dem i stora fordon. Det har hon sett med egna ögon. Sett hur de satt på ögonbindel, släpat dem och slagit. De såg till att brodern inte var synlig. De gömde honom inne i huset.*
Det ropade man ut genom moskéerna. Det var regimen som utfärdade det. De satte upp vägspärrar i området. På fråga vad som hände om man bröt det säger hon att man blev beskjuten. Igen gick ut, man måste vara inne.

På fråga hur man vet att området är belägrat säger Naela att stridsvagnar skjuter och det dånar. Om man såg ut såg man att folk blev evakuerade från bussar, fick inte resa vidare. På fråga om belägringen lättar när stridsvagnarna lämnar området säger hon att hon inte vet, de kom när de ville och försvinner när de vill. Ibland såg de att de var borta och då vet de att belägringen är över.

Inga staket sattes upp. Det vara bara stridsvagnar vid huvudinfarten till området och vägspärrar inne i området. Det var kanske 4 stycken vid varje vägspärr. Hur många prickskyttar det var vet hon inte. Prickskyttarna var där under belägringen. Vägspärrarna var bemannade hela tiden. Kvinnor kunde röra sig fritt men en del män behövde visa sina id-kort. Åkte man bil blev man stoppad. Passagerarna fick visa id-kort och bilen genomsöktes.

På fråga om de blev varnade innan stridsvagnarna kommer säger hon att de inte blev det. De får reda på när de ska göra något som om hon går till universitetet. De får höra att det är avspärrat med stridsvagnar och att ingen fick lämna området. De besköt och träffade hus de ville. På fråga om de fanns något de ville få tag i eller om de sköt på måfå säger hon att de

sköt på måfå. Naela säger att de var inomhus så hon visste inte riktigt vad de gjorde men de träffade några hus. Vad de var ute efter vet hon inte.
På fråga hur hon själv upplevde det här säger hon att det var rädsla, trötthet och skräck.

Det var samma sak med grannarna, men de blev inte så hårt drabbade. Hon vet att grannar efter blev hårdare drabbade. De väntade bara ut belägringen för att kunna begrava.

På fråga hur länge det skjuts mot deras hus säger hon att skotten kommer fort. Skjuter med gevär och hörs att det kommer fort. När det gäller stridsvagnar var det mer ett dån.

Alla i familjen är i rummet som inte har fönster. De stannade där men kunde gå ut i de andra rummen. De stannade oavsett vilken beskjutning det var. De visste inte när beskjutningen skulle ske.

Naela tillfråga om hon kan peka ut bostaden i Ar Rastan. Hon säger att hon nog inte kan peka ut själva huset. Hon säger att den låg i västra Ar Rastan.

Visar på karta var bostaden och universitetet ligger. Se bifogad karta.

Hon har inga bilder från den här tiden. Om hon tagit bilder så är de försvunna. De hade det ekonomiskt svårt under den här tiden och fått sälja mobilerna.

Hon tror inte att hennes äldsta bror och mamma vill prata med polisen. Någon annan från Homs känner hon inte till. *Vid uppläsandet säger Naela att hon inte menar att brodern eller mamman inte vill vara med utan mer att de kommer att få samma frågor och de har varit med om samma sak och att det därför kanske skulle vara meningslöst. Hon vet inte om de vill vara med, hon kan fråga dem.*

Förhöret uppläst med hjälp av tolk 11239/Kammarkollegiet. Förtydligande och tillägg redovisas ovan i kursiv text. Uppläst 2022-08-15.

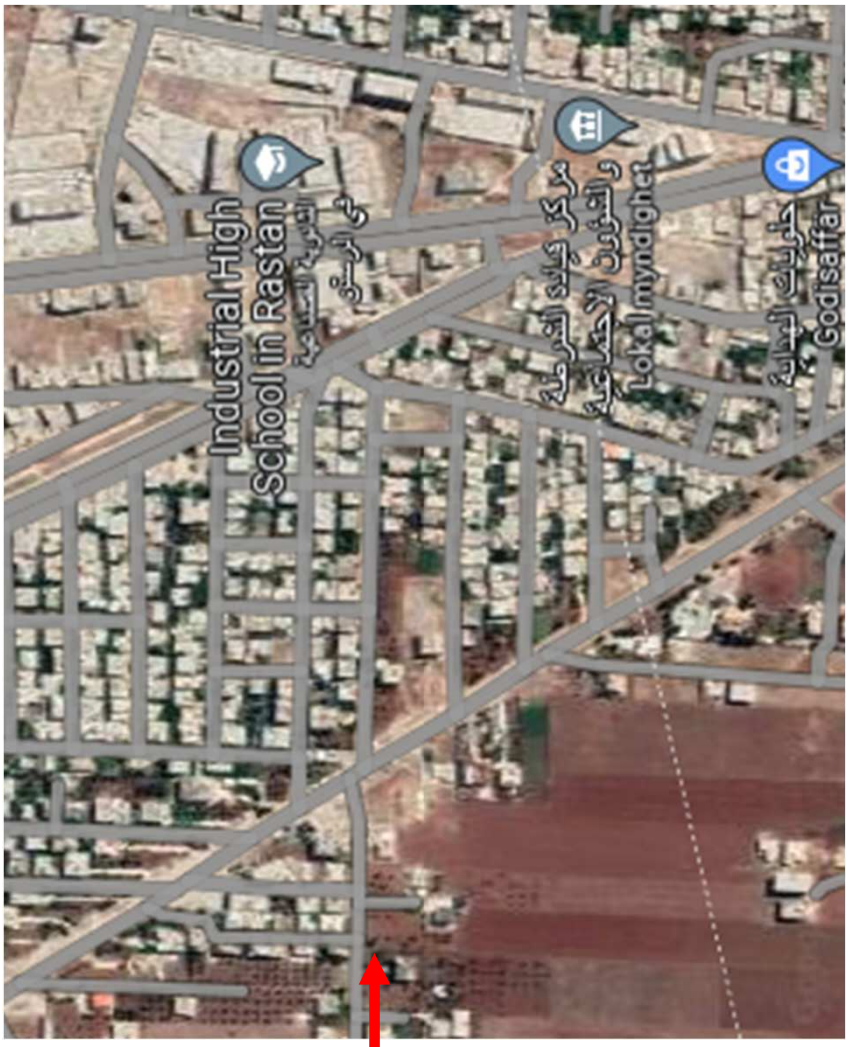

Bostaden i Ar Rastan vid Industrial High School

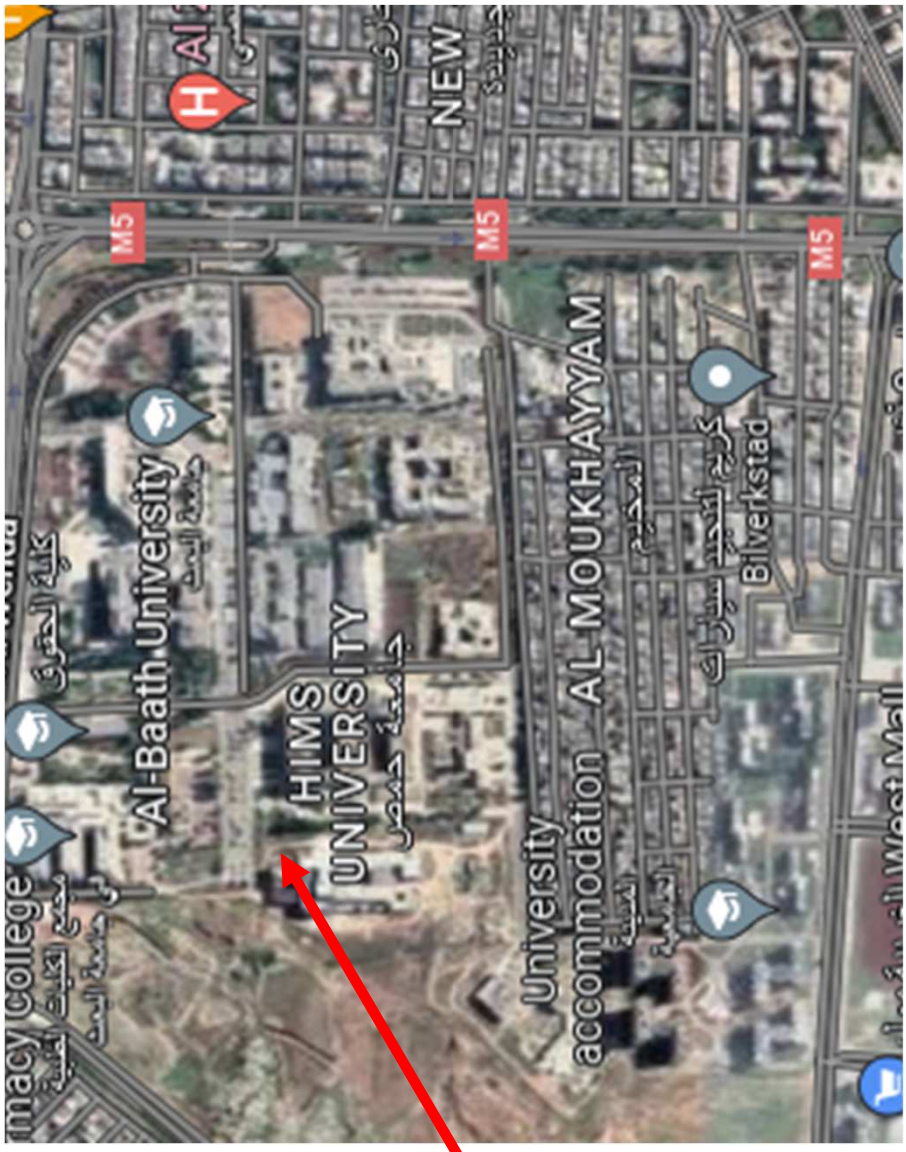

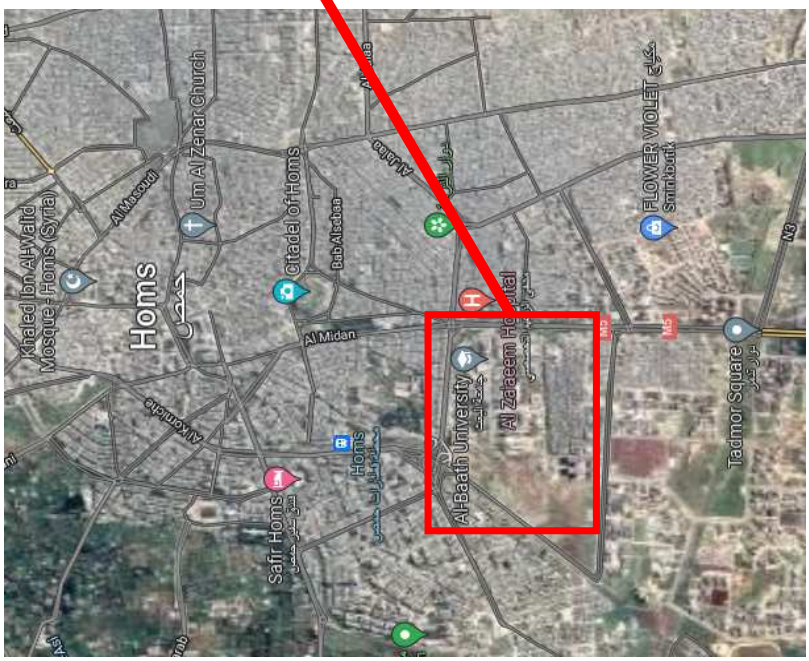

Homs universitet-Al Baath universitetet.

Polisen

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Conroy, Paul	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Målsägande	Ja	Känd av polisman	

Tolk	Språk
Se i förhör.	Engelska

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om	Underrättad om misstanke
Folkrättsbrott (grovt), Fullbordat	

Ytterligare information om anledning till förhör

Förhör med anledning av hans iakttagelser i Homs under februari 2012 där han varit i egenskap av fotograf.

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Ann-Catrin Jansson	2022-10-18	09:09	14:54

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polishuset Kronoberg, Kungsholmen	RB 23:6	Ljudbandsförhör

Förhörsvittne	Utskrivet av

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Biträdande förhörsledare

Berättelse

FL1: Förhörsledare Ann-Catrin Jansson
FL2: Förhörsledare Cecilia Hector
PC: Paul Conroy
T1: Tolk i del 1 av förhöret Gun von Krusentierna
T2: Tolk i del 2 och 3 av förhöret, Mikael Granlöv

Dialogförhör.

FL1: Då ska vi ha förhör med vittnet, eller målsägande, Paul Conroy, som är brittisk medborgare. Och vi har förhör i diarienummer 622288–18. Tre 8:or. Och det är den 12… Nej…

(Tolk viskar översättning i bakgrunden)

T1: Nej, 12!?

FL1: Nej, 12, det var förra veckan.

T1: It's not the 12th…

FL2: Det var då vi skulle haft förhör.

FL1: Vi skulle haft… Den 18 oktober 2022.

T1: (Ohörbart, i mun på FL1).

FL1: 20… Den, 2022-10-18, och klockan är 09:09. Och anledningen till förhöret är att han hörs med anledning av sina iakttagelser och upplevelser i Homs, i Syrien, under sitt arbete som fotograf 2012.

T1: So you will be heard about your observations in Homs, when you were there, during the war.

PC: Okay.

FL1: Och vi pratade lite…

T1: … in your role as a photographer.

FL1: Vi pratade litegrann tidigare om att vi även har läst din bok *Under the Wire*.

T1: Said, we also read your book *Under the Wire*.

FL1: Och att vi även har sett filmen, som är baserad på boken.

T1: And also seen the film that's based on the book.

PC: Okay.

FL1: Och sedan så är det som så att vi har ett dokument här, som, där du är hörd tidigare.

T1: We have a document here, where you were interviewed before.

FL1: Och det är från United District Court, for the District of Columbia. Och det är en…

T1: From the Court, District of Columbia.

FL1: Declaration of Paul Conroy, som vi…

PC: Yeah, I know this one.

FL1: Så det har vi också läst.

T1: So, we've read that one too.

FL1: Och då vill jag bara ställa en fråga i anslutning till det.

T1: I just want to ask a question regarding that.

FL1: Om du har läst igenom och godkänt det här förhöret, vid det här tillfället?

T1: Have you read through… Have you read this interview, and

approved of it…

PC: Yeah.

T1: … at the time?

PC: Yeah, at the time, it was all, I got sign up.

T1: Jag signerade också.

FL1: Okej. Är det någonting i det som, som du i efterhand känner, ja, det blev fel, eller något som du…?

T1: Is it anything that you feel that wasn't, didn't come out right, or whatever?

PC: No, I think we, we spent a bit of time on it.

FL1: Okej.

PC: Before, before it was finalized.

T1: Nej, vi, vi tillbringade ganska mycket… Förlåt.

FL2: Ja, jag tänker vi, det räcker ju med att hon…

T1: Ja, förlåt.

FL2: … du översätter…

T1: Ja, jag, jag glömde.

FL2: Ja (skrattar).

T1: I'm so used to translating both ways.

FL2: Ja, men vi sa väl så?

FL1: Ja.

FL2: Ja.

T1: But, but, but, ff course, they understand, I'm sorry.

FL2: Ja, och är det så…

FL1: Ja…

FL2: … att det är något ord vi inte fattar…

T1: Then you will just stare at me, they will just stare at me when they don't understand.

FL1: Ja.

PC: Okay.

T1: So it, when you take out your tricky words.

FL1: Yeah.

PC: When I go Liverpool.

T1: Yeah, when you go to Liverpool (ohörbart).

FL1: Men då vill jag bara fråga om du godkänner, ja, just det, kanske redan, och du vidgår det förhöret där?

T1: So you regard this as, you approve of that interview?

PC: Yeah.

T1: It's okay? Ja, den var helt okej.

FL1: Okej, då tänkte jag börja med att du får berätta lite, vi, jag ska göra som så att vi, dels får du berätta lite grann om din bakgrund, och sedan så går vi in på, på Syrien, när du, hur, hur och varför du åker dit, och vad som händer.

T1: So, tell us a little bit about your background, and then we will talk about Syria, why you went there, etcetera.

PC: Okay.

FL1: Så du får gärna berätta litegrann om, om din bakgrund, var du är född, och ditt arbete, och så vidare.

T1: So please tell me about your background, where you were born, what you've doing, etcetera?

PC: Okay, so I was born in Liverpool in 1964. And my first job was the army, I did six, six years in the British military, as a, a radio- and target officer in the royal artillery. So, artillery was my background, I, heavy artillery. When I left the army, I, I then, I worked as a sound engineer in Liverpool, for bands, for a couple of years, in recording studios. But I'd also always done photography, and played with video cameras. Then, I was working in the studio, and I got a call saying would I go with an aid convoy to Kosovo, by Albania. So that was my kind of introduction to war, I did after the military. I filmed the aid convoy through Kosovo, Albania. And then the convoy left and I went into Al-, into Kosovo, and spent six months documenting the massacres, and the war in Kosovo. And from there really, that's when my career in journalism really went from military, sound engineering, and then journalism.

FL1: Okay.

PC: And then I worked at, you know, with BBC, Channel 4, Sky News, all of the main. And then also with newspapers, with the Sunday Times,

pieces for the Guardian, all the… Ehm, and that's what I've done for the last 20 years really, is covered conflict. I started working with, I met Marie Colvin in Syria, in 2003, when we were trying to get into Iraq for the Gulf War. And then we met at, we, we got separated, but we met up in Iraq later on, and stayed friends for the, for the next ten years. And then the next time I worked with Marie it was with the Sunday Times in 2011, we met in Egypt, and then we spent the next seven to eight months covering the conflict in Libya. And it was after Libya, we came back to England, we had a small break, and it was then that the Sunday Times asked us to go to Syria.

FL1: Okay.

PC: And that was, that was February 2012. But I, I, I actually went into Syria before I went in with Marie. I went in first in January 2012.

FL1: Okay.

PC: Really as a, as a way of finding out the route, you know, nobody knew how to get in really. So, I went early, January 6 I think I arrived. And I spent a couple of weeks in Beirut, meeting members of the Free Syrian Army, and smugglers, who were going to try to get us in. And we did, I was with a journalist called Miles Amoore, Miles, I'll give it, Miles Amoore, A-m-o-o-r-e.

FL1: Okay.

PC: So, we figured out the route that was from, from Beirut through the Beeqah valley, (ohörbart; later som Balbak) then up into the mountains. And we did get into Syria, but we only stayed then for approximately three days. And at which point the Free Syrian Army said the regime were coming for us, so we, we escaped on motorbikes. Then I came back to England, and then me and Marie prepared our journey, and then, then we went on the main, the main trip.

FL1: Okay.

PC: So that kind of covers the build up to…

FL1: Mm. Om vi stannar där så kan vi…

T1: Let's pause there…

FL1: … passa på att ställa några frågor.

T1: … and we'll ask a few questions.

FL1: Vad hade du för kunskap om Syrien, innan du åker in då, i januari, 6 januari, vad hade du för bakgrundskunskaper?

T1: What sort of knowledge did you have of Syria before you entered on the sixth of January? How much did you know about it?

PC: I'd been, I'd been before, I was there in 2003. So, at, I, I understood

that their security services, the Mukhabarat, were very wide spread. I knew, I had knowledge of the, the extent that the security services, the kind of police, military side of that. I did, I did get arrested once in 2003, for trying to go into Iraq on my boat.

(Alla skrattar)

PC: Why not? So, so I had been arrested, and it was, it was, you know, it was kind of a bit funny and a bit scary, because of the situation. But they, they did you know ask me to leave. Then I went back, I think in 2005, to do a small film, with a, with an Iraqi-Syrian, about his father, it come from Iraq. And I, I got away with that okay, I didn't get in any trouble. So I was quite aware of, of the situation in Syria. Obviously, before we went in, in 2013, in February, you know, we were seeing what other people were seeing, by the, the activists in Baba Amr; they were, they were transmitting live video onto the internet. So we could see what we were going into, you know, we kind of knew the situation, so that was, that was quite, you know, we had, we had a good idea of what we were heading into, on, in, in February.

Also, we were told by our fixer in Beirut that they, military, Lebanese military intelligence, had had some radio traffic, saying that any foreign journalist captured around Homs were to be executed, and to have their bodies thrown on to the battle field, as, you know, they were caught in cross fire.

FL1: Okay.

PC: But that was quite, you know, that was a very upfront warning that we received, that, so it was, we also knew that when we went in. We were aware that they were, they were not being very pleasant when it came to foreign journalists.

FL1: Okej. Och den 6 januari säger du att ni var där i tre dagar, hann ni in i Syrien, kan…

T1: And the sixth of January, you were there for three days, right?

PC: Yeah.

FL1: Så hur, hur, och då var vi ju 6 januari 2012, och hur var läget du liksom? Vad, vad möttes du av, och vad upplevde du?

T1: What was the situation like at that time, what confronted you when you came there, what did you see?

PC: In, into Syria?

FL1: Mhm.

PC: It was very, only the first trip in January, it was incredibly difficult to move. We crossed the boarder maybe one, two AM, and from the moment we were inside, transport or movement, we could go 50 meters,

and then we'd have to change direction or go across a field. It was, it was virtually impossible to move anywhere, because, when you cross the boarder you come straight into occupied territory. There as no, no real safe spot, it was, it was just so difficult, and that's why we did two-three days, and, and they said they know you're here, we have to get out.

FL1: Okay.

PC: So we couldn't see that, well, we could hear, we could hear the attacks, we could here the artillery in the distance, you know, more or less all of the time. But movements and getting any pictures were so difficult because we were so exposed, so they got us out in a hurry.

FL1: Okej. Och när du säger att området var ockuperat, kan du, kan du beskriva det för oss, är det, vad är det som gör att ni inte kan röra på er?

T1: So when you say the area was occupied, what actually stopped you from moving around, what, what do you mean by occupied?

PC: Ehm, so the movement, we were with the Free Syrian Army. Ehm, and before we went on to a road, one of them would go on a motorbike and look at the road. If there was a military patrol, or a checkpoint, they would call back or drive back and say no.

FL1: Okay.

PC: So we, we, they kept us hidden from the military, but on, on every road there was a checkpoint or, or military, military vehicles, and we could only move after the scout would go look, clear. So it was, it was, it was checkpoints, there were checkpoints everywhere, and the checkpoints moved, so, so they had to continually check the roads ahead. At night we could move slightly easier, but there was still checkpoints.

FL1: Och de här checkpointsen, vad var de… Var kom de ifrån, vilken, var de från den syriska armén, eller vad, vad, kan du beskriva de lite?

T1: And these checkpoints, what were they? Were they from the Syrian Army, or where were they from?

PC: Yeah, they were, they were Syrian Army, the regular Syrian Arab Army checkpoints.

FL1: Mm.

PC: I didn't see many police. I saw checkpoints, I saw military, I didn't see many civilian police checkpoints, it was, it seemed to be mostly, when we did see them from a distant, they were army.

FL1: Okej. Och hur, hur kan du, om du beskriver det, hur kan du vara säker på att det var armén, kan du beskriva det för oss?

T1: But if you could describe it, I mean how, how could you be sure that was the army? How could you be sure?

PC: Generally, the, the military uniforms, to start with. The berets, they had green berets, or red berets. The red berets were, we think one of the intelligences, Mukhabarat, military intelligence units, that's what, I think the air force intelligence were active around Homs and al Qusayr. So it was mainly the military vehicles and, and the berets, that we could tell. There were lots of different interpretation about what colour, what berets were what.

FL1: Jaha, okej.

PC: Everybody seemed to think…

FL1: Yeah.

PC: You know, and in Britain red berets are paratroopers. In Syria they said they were air force intelligence, so, but I wouldn't be…

FL1: No.

PC: I wouldn't be sure, when it came to that. But basically, yeah, you know, military vehicles, military soldiers, and you know, we never got close to them, obviously. We tried to keep, keep as far back.

FL1: Och vid det här tillfället då, i, i januari, vart, vart var det du egentligen hade velat åka till, vid det tillfället?

T1: So, well at this occasion, January, where were you actually wanted to… Where did you actually want to go?

PC: We were trying to get to Homs. We got to, through a town called al Qusayr, ehm, where I, I managed to get some pictures of the, the other demonstration, with the, in the town. I got pictures of that. There were quite a few injured people coming back, so we left, we left, we were in al Qusayr, and then we went to a small house in the country. And that's the first time I started seeing wounded people, coming back, they, they tried to cross, there were checkpoints, and one guy got his hand shot off, and, so the injuries were quite, they were getting attacked at checkpoints, and coming back from the checkpoints, so that's the first time we actually saw a result of the, of the confrontations. And these, these were civilians, they weren't, they weren't, you know, fi-… The Free Syrian Army, at that time, it was, it was, it was more of an idea, and a name, than a real army.

FL1: Okay.

PC: It was, these were just deserters, who were trying to protect the people at demonstrations, from the military. So, when you hear, in the early days, you know, January, February, March, 'Free Syrian Army', it's more, it's more a concept than an actual organized… They were starting to get organized, but their main job, we, we were surprised, we said to them, you know: Why don't you ever attack these patrols? And their, their perspective was: They're our brothers, you know, we don't, we don't want to attack our brothers, you know. We've, we've deserted from the

army, we want to protect the demonstrators, but we're not really an armed force who's going to go out and cause, pick fights, or start fights. Which was, which was quite relevant, because of the, what happened in Homs and Baba Amr, were sold on the idea that they were, that there was this big fight between the Free Syrian Army and the Syrian regime, when in reality the Free Syrian Army was not much more then disorganized groups of deserters, they were certainly no big military force.

FL1: Okay.

PC: Who were, who the regime had to shell into oblivion.

FL1: Okay.

PC: It didn't exist like that.

FL1: Mm. De här skadade som kom, som du såg där, har, har du någon kunskap om varifrån de kom? Vilket område de kom ifrån?

T1: The injured people that you saw, that approached you, have you any idea from where they came?

PC: Ehm, they, they were all around al Qusayr, that's, we, we were kept, we didn't stay in al Qusayr, we, just outside, where there was a kind of safe house, and in the garden they had a tent. And in the tent there was a doctor, Dr. Hakim, and he would just, he was, he was a physiotherapist, a bone doctor, he wasn't a surgeon as such. But they had this tent, and, so anybody injured in the demonstrations they, because they, the regime was targeting doctors in the hospitals in towns. You know, that was the order of battle, was doctors first, get the doctors, then the journalist, and then guys with guns, it was messed up.

So they would bring people injured in the demonstrations, but, you know, they were shooting a lot of people at checkpoints, they were attacking people as they went through checkpoints. So we got people injured, who were demonstrating, or people shot at checkpoints, would be brought back and stitched up, and you know. It really was just a tent with a few camp-beds, but that's all, all he had at that point in time.

FL1: Kunde du göra, se någon skillnad på om det var skottskador eller om det var andra typer av skador, såsom…

T1: Could you see if they were shot wounds, or…

PC: Yeah.

T1: … were there any type of injuries?

PC: Mostly gunshot wounds. At that point we didn't see many blast injuries. It was just people getting shot of motorbikes, or they'd be shot, road accidents, but you could see the gunshots.

FL1: Mm. Har du någon fråga där?

FL2: Ehm, ja, jag har, jag tänkte vart, för vad jag förstår, du är Beirut, ni går in från Libanon in i Syrien?

T1: Do you enter from Lebanon into Syria?

PC: Yeah.

FL2: Ja. Och sedan tar ni er upp till al Qusayr; hur långt är det emellan ungefär?

T1: And then you get up to al Qusayr, but how far is that, roughly?

PC: It's about, we, I think about 30 kilometers. It's difficult to know, because we go over fields, and travel at night on motorbikes, so we never drove directly to al Qusayr. But I think about 30 kilometers from where we crossed, from Lebanon into, into Syria.

FL2: Juste. Och sedan, och al Qusayr, var placerar du det i förhållande till Homs?

T1: And where is al Qusayr, I mean, if you look at Homs, how far away is al Qusayr?

PC: I think, again, this is…

T1: Where…

PC: So if you look at, if you look at Syria…

FL2: Vi kommer titta på karta sedan, du kommer få peka ut det, vill bara att du ska (skrattar)…

T1: You will look at the map later, no problem.

PC: Yeah. Yeah, it's about, about, I think Homs to al Qusayr is about 90 kilometers.

FL2: Och det ligger…?

T1: And it's located where? What part of…

FL2: Söder? Norr?…

T1: … Syria?

PC: Eh, it's in, it's over the, if you look at Homs, then I think it's south east.

FL2: South east, mm.

PC: From, from Homs.

FL2: Mm. Mm.

PC: And it was in that position, where, where we were staying with the, the tents, that's when they came in, later at night and said: On the motorbikes now. And we just (PC gör ett ljud) straight, straight across the boarder and out, because they said: They're coming.

FL1: Alright.

PC: They said: They know you're here, you have to get out. So it was a bit of an emergency. But we, you know, the main job was to find a way in, which we've done, we made the contacts, we'd established connections inside Syria, with the, with the doctor, Dr. Hakim and his people. But we got out, and then I came back to England after that, and we got, made preparations to come back in again, this time with Marie.

FL1: Ja, okej.

FL2: Gjorde ni något försök att komma upp till Homs, under de här…

T1: Did you, did you try to get to Homs at all?

PC: We, we got as far as al Qusayr, and we were waiting to see if they could get us to Homs, but that was the night they came and said: Right, go, we leave now. So we didn't get very far. I think that the important thing with that trip was that we knew we could make the border, we could cross so (ohörbart) from Lebanon in, and we made them contacts, and we knew that we could get out if need be. So, it was, yeah, it was what it was, really.

FL1: När, när ni är där de här, ni är då bara här tre dagar som jag förstår det, ser, och du ser de här skadade, men får du något intryck av att det även bombas någonstans, eller hör ni, eller är det någonting sådant som ni uppmärksammar?

T1: So when you were there, you were only there for some three days, you saw the injuries, but did you have an impression that there was also, there was also bombing?

PC: There was, you could hear the bombing, you could hear it in the distance.

FL1: Okay.

PC: And occasionally, occasionally, you would get people who they, they brought out from Homs, and were trying to get them to Lebanon. So they, as well as the people being shot at the checkpoints, occasionally people would come through who were heavily bandaged, who'd been in Homs.

FL1: Okay.

PC: But the problem was, they, they had really difficulties getting people out of Homs, because it was surrounded…

FL1: Okay.

PC: … by the, the fourth division.

FL1: Okay.

PC: So, that was the problem getting in, which was also a problem getting, evacuating any injured out, was that the roads, and the military, had Homs surrounded.

FL1: Okay.

PC: So you, occasionally people would come through we were quite sick with blast injuries, but not so many.

FL1: Okay.

PC: Because it was just so difficult to move them.

FL1: Mm.

PC: As we found out later.

FL2: De här bombningarna som du hör, kan du, minns du från vilket håll de kom, kan du, kan du, ja?

T1: These bombings that you heard, can you recall from, from what direction they came?

PC: It was, it was impossible. You know, it was, it was all, all from the direction of Homs. After, after, after such a distance, any, it's impossible to locate the source, it just, general Homs direction.

FL1: Mm.

FL2: Ja, så det var liksom mot Homs i alla fall, det var inte söder ut?

T1: So it was towards Homs…

PC: Yeah, oh yeah, yeah…

T1: … it was not south?

PC: There was no shelling that we really heard around al Qusayr. At that point it was just, the only, the fighting there was, was small arms. And there was no, no heavy artillery in, in al Qusayr, that we saw. So, it, the artillery we heard at that point, the explosions, was all a long way away, from the direction of Homs. That's all you could, all you could say for sure, it wasn't local.

FL1: Fick du någon möjlighet att prata med några av dem som kom ut ifrån, från, som var skadade, och i så fall, vad berättade de om vad som hade hänt?

T1: Did you get a chance to talk to any of the injured ones who came

out?

PC: Yeah.

T1: What did they say?

PC: Yeah, they, they just said that they'd escaped, they'd escaped, but they, you know, everybody knew they were shelling Homs. You know, that was no, because we'd seen, you know, we'd seen it online. But yeah, they, you know, they were just injured in, injured in Homs and trying to escape, was the, the general story of… But they were, they, we didn't see so many, because it was so difficult. And Dr. Hakim said he treated a few people who'd come through, but it wasn't, it wasn't like later when we were there, when they were everywhere. This was the occasional…

FL1: Mm, mm, mm.

PC: It was a hard job getting people through the blockade.

FL1: Okej. Så förstår jag dig rätt att civila hade svårt att komma ut ur Homs över huvud taget?

T1: So it was difficult for civilians to get out of Homs…

PC: Yeah.

T1: … at all?

PC: Yeah, completely, it was sealed, road. Homs itself was, the ring road…

T1: Sealed off.

PC: … around it, they had a hole mechanized division. And you had to go passed, that's why we went under the tunnel.

FL1: Okej, nu… När du beskriver de här posteringarna så, så undrar jag hur, hur har du den kunskapen, hur har, hur har du fått veta att det var mekaniserat, och att det var omringat?

T1: When you describe these postings, from where did you get to know that is was surrounded, and you had these postings everywhere, who told you this?

PC: Ehm, everyone we came into contact with. When we, when me and Marie tried to get to Homs, we made it to a town called al Buwaydah, and that was where, that's where we had our main contacts with the, with the people in Homs. They had the tunnel operating. Once we got to al Buwaydah, then a, we were very, very close, we were a few kilometers from Homs, but then we had direct contact with people who everyday were smuggling ammunition in, and wounded people out, through, either through the tunnel. Or the other option was across the road, it was the main highway.

FL1: Okay.

PC: And so we were told, we were, you know, we were told quite clearly that the highway was illuminated with flood lights, and the military were along it; and if you didn't use the tunnel, you had to run across the highway, to get in, to get supplies in and out of Homs. So it was a proper, it was a proper, you know, blockade, at the city. So that was, that was something that we avoided until it was, until it was time to go in, and we didn't try to go through the blockade, because they, they said even if you went across the highway at night, it was 50 percent chance of success, which didn't seem very good.

FL1: No.

PC: Good odds.

FL1: Du nämnde att, fjärde divisionen nämnde du som, som hade varit där och om-, liksom…

FL2: Omringat.

FL1: Som hade omringat, eller hade posteringar, och så nämnde du något om mekaniserade förband, kan du berätta mer om det, och hur, hur du har den, hur du har fått den kunskapen?

T1: I mean, you did mention that the fourth battalion was surrounding Homs.

PC: Yeah.

T1: And that there was mechanized troupes around Homs, where did you get that knowledge from?

PC: Oh, this was, we spoke, we were with people who did this journey every day. So, you know, firsthand reports that the, and, you know, I mean you could hear, once you were close, once you're in al Buwaydah, I could, I could recognize weapon systems, so I could hear Katyusha rockets, 151 millimeter. You know, that was obvious at that point, once you got close enough, and you listen, you know what's, you know what's going in and out. So this was, this was all, these were, these were the people taking supplies in, and bringing supplies out, who were giving us this intelligence, before we went in.

FL1: Okay.

PC: And obviously once we went in, we had to, we had to go around and find our way through that. And then obviously once we're on the inside, we saw exactly what was, what was happening. But until we went in, you know, we had no reason to doubt the intelligence that we were getting about the mechanized units. You know, the, the level of artillery wasn't, wasn't a few light feel guns, this was serious bombardment, you know, daily. They'd start in the morning, and you'd just listen to it all day.

FL1: Menar du då när ni, när ni är där i februari, är det då du, du…

T1: This is in February, you're thinking of, when you were there in February?

PC: This is with Marie, yeah. Yeah, I mean then it was, from, from morning until night, we'd sit there listening. And then, and then eventually they said, okay, you can go in now. They'd talk us through, but…

FL1: Mm.

PC: It was, it was just, it was the sound of the day, was the artillery.

FL1: Mm. Och vi ska bara stämma av här så att vi har tillräckligt med information från…

FL2: Första…

FL1: … den sjätte januari.

FL2: Ja…

T1: (Ohörbart, översätter i mun på FL1 och FL2) we have enough information for January, we just check.

FL2: Jag hade bara en fråga…

T1: One question…

FL2: … den har väl kanske inte bara med den första att göra, det var, du, du nämner ju där FSA, att de, att det var avhoppare från militären.

T1: You said they were deserters from the army.

PC: Yeah.

FL2: FSA. Eh, hur, när du är där i januari, har du någon uppfattning om hur många de har hunnit bli då?

T1: When you were there in January, any idea of how many were deserting?

PC: Ehm, it was, it was, we visited, and I got photographs of groups of deserters, maybe 20-30 in one building. And we got, they, we got pictures of them with their identity cards, because we needed it to prove that they were actual deserters. So, they, they would cover their faces, but they would hold, they would pose with the weapons they brought with them, and their identity cards.

T1: (Skrattar) What's the point of covering your face if you show your identity card?

PC: Yeah, they did, we didn't tell them that.

(Alla skrattar)

FL1: Så, om jag förstår dig rätt så tog de, när de deserterade så tog de med sig sina vapen då?

T1: So when they deserted they brought their weapons with them?

PC: Yeah, yeah, and that, they, the people who were trying to, to organize the Free Syrian Army were quite conscious that they didn't just want everybody armed. So, only the deserters who brought their guns got weapons, you know, because they, they were aware that they didn't want this to descend into a kind of criminal chaos, anarchy. So they were quite organized, you know, they came out with their weapons, they kept their weapons, and only, only military deserters were allowed to be armed in the first days. And that was their attempt to keeping it, keeping it organized, so it didn't just turn into armed militia, like civil wars often do.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

PC: And that's why we were quite keen on getting their pictures with their id-cards, and the fact that they, they were identifiable ex SAA.

FL2: Och då var det deras militära kort?

T1: And then they showed their military id-cards?

PC: Yeah.

FL2: Ja, mm.

PC: And, and weapons, they were, there were mostly traditional AK47s, RPG7s, with some ammunition. But not, not a lot of weapons. You know, only literally, they weren't bringing boxes, they were bringing their personal weapons. So they weren't heavily armed, they were very lightly armed, and the weaponry was quite, you know, you need an id-card to have the weapon.

FL2: Mm, mm.

FL1: Okej, och sedan så förstår jag det som att då, då lämnar ni i all hast?

T1: And then you, you just left in a rush?

PC: Yeah, it was like, out, on the back of motorbikes, and back across the border.

FL1: Och hur, hur förbereder sig du och Marie sedan då, när ni skall åka in i februari? Är det mer information du, ni får, och…

T1: So how did you and Marie prepare yourselves for getting in, back in February? Did you get more information, or what happened?

PC: No, I went back to England. The Sunday Times tried to get Marie a Visa, and Marie, well we didn't actually want Visas, because if you get a Visa, you go through Damascus, and it's a different kind of report. So they, she knew they'd fail, I didn't even try, I wasn't, I wasn't going to ever get a Visa to Syria. So I just went back, I, I told Marie exactly that the route in was quite dangerous, you know, it was, involved a lot of trust in people that you didn't know. You know, I think I say in the book you get passed from shadow to shadow. But we were both okay with that, you know, she, she, I, I gave it a full brief of what me and Miles had done, the way in.

We spent the time in Beirut, meeting, meeting some more people, trying to get as much information, to see if anything had changed from when I had been in, the last, a few weeks earlier. But really we used the same contacts, and the journey was, was, you know, getting into Syria in itself, the journey was the same. You know, the same smugglers, same route. And it was, it was quite, you know, it went quite smoothly, because I'd done, I'd done the ground work. But obviously, once you get into Syria, you know, everything changes then it's, you know, you take it as it comes.

FL2: Yeah, mm.

FL1: Men vad var skälet till att ni valde Homs och Baba Amr?

T1: So what was the reason, why did you pick Homs and…

PC: Because it was under siege, you know, I mean we'd, me and Marie, we, we told war through the eyes of women and children. You know, that's, Marie wasn't interested so much in what kind of tank, or what air craft, or what, even, even what weapon. It was more if you wanted, you know, the, I guess the philosophy was: we get one chance a week to get that newspaper, it's the Sunday newspaper, and the way we can best bring it is through people we can identify, so the women, the children, the elderly, the people who have least say in a conflict about anything.

And then, so, and then it was the hardest to get to, and in this case they were in Baba Amr, they were in Homs, and we knew that was the epicenter. You know, we'd watched it, because of the activists in the media center, they had a camera. So we knew where they were attacking, we knew there were pe-, there were, you know, approximately 28 000 people trapped in Baba Amr, and, and we, we wanted to get to them. And unfortunately, it was, it was the hardest, most difficult place to get to. So, hence, you know, that, that's why we were drawn there.

You know, we, all our colleagues we met were leaving Baba Amr. Stuart Ramsay from Sky News, Lindsey Hilsum, wouldn't go in. You know, everybody was going 'it's over', and you know, which, which we knew is what the regime wanted, they didn't want pesky journalists in Baba Amr at that time, because of what they were doing, you know, that was… The reason they gave is that, you know, the Free Syrian Army had occupied Baba, which was comedy, you know? The Free Syrian Army, three-four guys with a couple of Kalashnikovs weren't occupying anywhere. That

was, and, but if there were people there taking pictures of it and doing reports, it was harder to justify the level of, the intensity of the shelling, so that's why we went to Baba Amr.

FL1: Okej. Fanns det andra platser som ni kände till som, som också var under attack på det här sättet?

T1: Did you know other places as well that were under attack at the same time?

PC: Ehm, we'd heard that Hamah was getting, getting attacked. Places like Aleppo and that hadn't really, it hadn't spread there. You know, Homs, Homs was, and Baba Amr, was seen as the heart of the revolution. And you know we, we figured it was, the regimes aim was to, was to rip out the heart. It was like, if they could stop it at Homs, then they could prevent it spreading up to Aleppo, and across.

FL1: Okay.

PC: So it was like Homs at that point was the, was the epicenter of everything. The towns around it, like I said, al Qusayr, there were demonstrations, but everything at that point was focused on Homs, you know, and what was to happen in Aleppo hadn't really started yet.

FL1: Mm, mm. Okej. Om vi då går vidare till när ni ska in i februari igen…

T1: When you went in February…

PC: Yeah.

FL1: Om du berättar hur, hur, och vad som händer, när ni tar er in?

T1: Can you tell me what happens when, when you got in?

PC: So we got, we got to, we got to, through the Beqaa Valley in, in Beirut, in Lebanon, and we just got transported in little mini vans, buses, little mini buses. And eventually you get, you know, midnight we get to a house, a safe house, and we wait, we just wait for one, for the Free Syrian Army getting people to arrive at the house. It was snowing, I think, at that point, really cold, and snowing. And a guy comes, and you grab, we had one bag each, small bags, and then we just, we, yeah, we tiptoe across the border at night, run across fields, and just hope that, you know, the people you're with are the right people, you know, are good people, they were going to get you through it. There was occasional firing and there was, I don't know if it was snipers or just soldiers getting (ohörbart), but you have to sneak passed checkpoints.

FL1: Okay.

PC: And so you can see the light of the checkpoints, and occasionally it's like (gör ett ljud), (alla skrattar), it's not fun, everyone thinks 'oh, you must be addicted', and it's like, it's really horrible (skrattar). I take no

pleasure in being, you know, in, them situations are terrifying, and everyone thinks that's why you do it, but absolutely not, you know? So you really, you just take a chance, that you're going to get through, and we did. We got to the other side, you know, I think there was a mine field that we had to tiptoe through, and hope that the person… One point they said we put little sticks on the mines, and it had been raining and all the sticks…

T1: Oh dear.

PC: And I was like 'but where is the sticks'? And they said: We know where the mines are. So that was the level, you know, there was nothing very organized about this. So we got through, then we got, then we got put into, put into vehicles, and we would be taken 15-20 minutes, vehicle would stop, we'd be getting out. We'd be passed down to another vehicle, same thing, guys, dark, ski masks, Kalashnikovs, and just vehicle after vehicle. And then we stopped at one house where there was about 50, it was called a brigade, of Free Syrian Army. I got some pictures of that one, got to know them, and they, they said they were going to be the people who took us to the next, the next leg of the journey.

And that's how it went, we'd meet a little group, get to know them for a day, so it took us about three-four days to get from the border earlier, ehm, around all of the, the inevitable checkpoints, around through fields, on motorbikes, anyway which, any which way possible to get you as closer to Homs. And, and all the time we're getting closer, the, the, the sound of the, the attacks are getting louder, so you can literally know your direction by, you follow, we're following the sound of the explosions.

FL1: Vilken typ av explosioner är det du hör då, när du redan…

T1: What type of explosions do you here then?

PC: Heavy artillery, so Katyusha, grad rockets, 155 mill, field artillery.

FL1: Artilleriammunition? Är det det du hör, eller hör du…

PC: Yeah.

T1: Artillery ammunition…

FL1: … annan typ av ammunition?

T1: Artillery ammunition, or any other ammunition?

PC: Nah, there was no, there was no air force, there were no air attacks, they, they weren't happening at the time. *Very* occasionally we would hear helicopters, but as far as we knew, the helicopters weren't attacking, they were just transports of reconnaissance. The, all of the artill-, all of the explosions were artillery attacks at that point. So we were quite confident of what we were hearing.

FL1: Ja, okej. Så det började ni höra redan när ni närmar er då?

T1: So you heard this already when you were approaching?

PC: Yeah, yeah.

FL1: Okej.

FL2: Jag hade bara en fråga, vilken dag korsar ni gränsen, vilket datum?

T1: Du menar datum?

FL2: Datum.

T1: Which date did you cross the border, do you remember?

PC: I think it was the 13th of February.

FL2: Mm.

FL1: Okej.

PC: And then we…

FL1: Mm.

FL2: Mm.

PC: Towards, towards Homs.

FL1: Okay.

PC: And at, so I think it took us three days to get from the border to, to the town of al Buwaydah. Which was, which was the last stop before Homs. And that's where we were introduced to Wael, the, the, our lovely translator who, who'd been, he'd been a, a Syrian commando. And he spoke absolutely wonderful English, so we got, that, we met him there, and, and once he had Wael we got a lot more information, because his English was so good. And he refused to, to pick up a gun and fight for the Free Syrian Army, because he, you know, he didn't want to be part of killing people, but he did say that he'd do our translating and everything, for us, to (ohörbart) revolution.

So once we, once we were in touch with Wael, then we got a lot mot information, you know, about what was happening, because he was, he was from Baba Amr, there was a constant, ehm, exchange of people, they were getting supplies into Baba Amr, and they were getting people out. We started to see a lot more people who'd been in Homs and Baba Amr coming out through, we didn't know about the tunnel at this point, people just said, you know, the way in, the way out, we thought we were going to have to go across the road, just run across at night and take our chance. But I think, as they got to know us, they, the tunnel was top secret, because it was the only, it was the only (ohörbart), but after a few

days at the house they said: Okay, you can go in the tunnel. But we still didn't know what the tunnel was, we thought it was like 50 meters, and you go under the road and out. No.

(Alla skrattar)

FL1: En fråga här emellan bara, innan vi fortsätter, kunde man, gick det att kommunicera med folk som var inne i Baba Amr, gick det att ringa, eller…?

PC: Was it possible to communicate with people in Baba Amr, or, could you call them…?

PC: Yeah, we, we had, we had connection with a few people in the media center. And they had the satellite dish on a roof, that they were getting, they were, in the media center there, which was really just a residential building. But they had the satellite there, so we, we'd made contact with a few people in the media center, and said we're coming, and they said okay, we look forward to you getting in, good luck, kind of thing. So yeah, it was, you know, we, you know, it was quite, quite possible to communicate with people inside; the problem was getting inside, because it was surrounded, you had to be with somebody who knew the, the ways of getting through.

FL1: Kunde du, kunde ni också få information då om, från dem, som ni kunde ringa in till, om deras upplevelser av hur det var?

T1: Could you also get information from the people you were calling, how they experienced everything there?

PC: Yeah, yeah, that's, that was, we constant, we were doing that from Beirut, we'd made contact with the, with the media center people. You know, which was, which was how we knew there were a lot of civilians there, you know, it was, it was quite easy to communicate, you know, which was, which was strange, circumstances, a city under siege, a neighborhood under siege, completely under siege, you could, you could watch it, because they had their cameras up. You could see it getting hammered, you could be in touch with the people. And you know, it's not, that's not normal, really, for us, to know where you going, to see it, to see it getting hit, to be in touch with people and then try to get in there. When everybody is coming this way, and you're passing them, saying, 'oh, we're going that way', and they're like, 'that's a good idea'.

(Alla skrattar)

PC: So, so it was, it was a strange scenario, because we knew what we were going into. We knew the people who were there, who we could, we could work with. And our colleagues were coming the other way, going it's over, you know? Now is not the time to be going.

FL1: Mm.

FL2: De ni hade kontakt med, var det syriska journalister eller var det,

var det västerländska journalister?

T1: So the people you were in touch it, were they Syrian journalists, or were they western journalists?

PC: No, all, all Syrian.

FL1: Okay.

PC: Yeah.

FL1: Eh…

PC: But there were, you know, when we arrived, there were, there was a CNN crew, Arwa Damon, friends of mine, were still in.

FL1: Owen Damon?

PC: Arwa.

FL2: Arwa?

PC: Arwa, yeah.

FL1: Okej.

FL2: Mm.

FL1: Så, var var vi någonstans? Ni är på väg…

FL2: De hade träffat Wael nu ju.

FL1: Precis.

T1: Precis.

FL1: Mm. Och sedan ska ni in i tunneln?

T1: So now you're going to go through the tunnel?

PC: Yes.

T1: Wow.

PC: The tunnel. So, we got in the tunnel, and we thought, maybe really, nobody had said it's three miles long. They, we assumed it went under, it saved us going over the road…

FL1: Mm. Och var det du, Marie, och var det fler?

PC: Was you, Marie, anybody else?

PC: Yeah, a French guy called JP, JP Newman, who we'd, who we'd met at the house.

FL1: In, i al Buwaydah?

PC: Yeah, yeah.

FL1: Mm.

PC: And, and so we were, you know, we said come along with us, he'd been waiting a lot longer, I think, to get across the border, and because I'd done it I knew people, so we, I just said come with us, mate. So yeah, he, he got maybe a 100 yards in, and he wanted to turn back, he just didn't, it was such a nasty place. He wanted, but they wouldn't take him back, they said, no, you know, it's dangerous, we keep going. But, yeah, that's, so that took, I can't, I don't know how long that took, that took hours, so it's three, three miles long. And it was hot, and you, also there were a lot of shells landing above us, which didn't help, because you could, you could feel the whole thing shaking. And you, you couldn't tell how long it was, you could just… No lights, no oxygen, because they had, they had the motorbike that drove up and down, cut down, so they put injured people on the motorbike, and be bent like this, and drive down, but that used all the oxygen.

So by the time you get to the middle, your legs, the cramps, because there's no oxygen. And the heat and explosions makes the tunnel something you want to do once, maybe, you don't want to do it, but you do it. So it's hard to say how long, but a good few hours, walking through. And when we, when we arrived towards the exist you could, you could, there was, there were people about there waiting. We got the end, and then we climbed up this kind of steel latter, it was an old water pump station, and you just, you're really happy to see, breathe fresh air again, but really it was just, it was like going out into hell, there were just, everything was lighting up, and it was rockets landing, shells landing, and machineguns echoing everywhere. It was, it was another world.

You just came up and, and then they were like, okay, we'll, and we thought they were going to be very quiet, and shh, and they put us in trucks. And as we set off they all started singing and, it was like, Marie is just laying on the floor of this thing going: What are they doing? I don't know. This one said: They're very pleased you're here, and we're just like: Shh, maybe we should be quite? And they were like: No, but they went Jaysh al-Hur. And we just drove through this, this, this completely strange landscape, where it was just, every building looked like it had been hit with some form of rocket or shell. Most things were smoking, it was a full moon, I remember that, and we drove, and you could just see the outlines of burnt trees, and it was, it was like driving into hell. It was, and Marie was like, she hadn't seen anything like that since Grozny, when, or Chechen, when the Russians leveled it. And you know, we'd both been in Libya when Gaddafi was shelling Misrata, and, but this was another level.

FL1: Okay.

PC: When we, when we saw this, what was happening there. Then we knew it, we'd made the, the right choice of place anyway, you know, this was just another step up, (ohörbart). So they, they drove us through, and then we stopped on the, half way through, and we changed vehicles, we went into some apartment blocks for an hour or two, while they got different vehicles, and we, we met different people, we were introduced, and they said: These are the people who will take you to the actual, to the media center.

So about, only about an hour there, and then we were back in the trucks, and then we, then we had to drive down a straight road, which they said essentially is like a, is like a front-line part, which were, there's a big unit of Assad's military, were there, and it was this straight road run down there. And they said: All we do is we get to one end, we wait, and then we just drive, you know, we just scream down this road. We were like okay. So we got there, and then as we're driving down the road they start shooting with RPGs, after us, which, thankfully, none of them hit any of the vehicles, but it was just like about a kilometer of, it was like this sprint you had to do in the vehicle, and they'd shoot and everything, but thankfully nobody, you know, no one was, no one was injured. And that'd get you into Bab Amr proper, and then they, they took us, stopped and said: That's the media center. And it was just a non-descript house in a, in a little street, and we knocked on the door.

(Alla skrattar till).

T1: Hello (skrattar).

PC: (Skrattar) Hello, do come in. And then we were in the media center, and we'd made it. But it was, it was, it was just a room full of people, all on the floor, everyone was so cold. Everyone rapped in blankets, with headphones, and it was just people on Skype, and, you know, well Zoom wasn't a thing yet, but they were doing pieces to Al Jazeera, BBC, everything came from that room, all the information, and this is who we'd been in touch with. And, yeah, so it was kind of, it was quite a point when we got there, and we met them. And, and I saw Arwa, from CNN, and Tim, they, I've known them from other places. And they were, they were quite relieved to see us, because when you are on your own in a situation like that, another journalist showing up is quite a friendly thing, it's kind of like 'oh, we're not the most stupid people in the world', there's other more stupid people (skrattar). And so I know that feeling, because when, when Edith and William showed up, I was like, phew, we're not the most ridiculous.

FL1: Mm.

PC: But, yeah, it was good to see them. They, they gave us a good brief on, on what the situation was. So between the Syrian journalists and, and Arwa, we, you know, we were instantly brought up to speed on the situation. And it was, you know, it was, it was bad, as bad as we'd heard. And from all accounts it was intensifying, you know, it was daily, they were building up to a land invasion, they were building up to coming in, so we'd arrived at the point where a lot of press had left. They were, they

were struggling to get injured people out, and there were a lot of civilians injured.

So that was the beginning, really, of Baba Amr, it was getting to the media center, that was, everything had been designed to get in there, and we arrived there, and then the next morning it started, you know, that's when it was, you realized you'd got there, you know, six o'clock, pouf, boom. The day started with a bang, and it just went on through the whole day, the shelling. And they would just start at one end of the neighborhood, boom-boom-boom, blow up whatever they could, and then, as the day progressed, they moved the guns, changed, hit that section, changed the guns, hit that section… And knew, about (ohörbart), once, about lunchtime, had a lunch break, then they'd swing the guns back again and pulverize everything, again, and then four or five o'clock they'd come back for a second round, and that's what they did all day, it was…

FL1: Menar du att man tog hela Homs, eller var det bara, eller var det bara, var det Baba Amr eller var det liksom från, från en sida till en annan…?

T1: Did they take the whole of Homs or did they also take…

FL1: Var det Baba Amr specifikt…

T1: Or was it Baba Amr especially…

PC: It was Baba Amr…

T1: Especially Baba Amr…

PC: Especially Baba Amr.

FL1: Okay.

PC: Yeah, yeah, that got, because there were parts of Homs that were untouched. You know, they, and that's what the government did, they'd (ohörbart) there's nothing wrong in Homs, and they put pictures out, and some neighborhoods were untouched, but there was, there was Baba Amr and there were two other neighborhoods that were just completely razed to the ground. So when I talk about the shelling, you know, I'm mostly talking about Baba Amr. That was, that was specifically targeted. And it, and it was, you know, literally, you kind of knew, once you'd had you bit of shelling, you had a few hours where, I mean it was never far away, it was only a few hundred meters down that way. But they, you know, it was like a lazy boom-boom-boom-boom-boom, and just up and down.

FL1: Mm, nu visar du, för bandets skull, så visar du från höger till vänster, och från vänster till höger bara.

T1: So you're showing from left to right…

PC: Yeah, yeah.

T1: … and then right to left.

PC: Yeah, and it was constant, you know, they didn't, they just didn't stop. They had a lunch break, often about two o'clock, it would go a little bit quieter, and everybody could kind of breath through a bit. But then it'd pick up, and then it, that would go on until ten, eight, nine, ten at night, then quieting down, never, never stopped, but the night times were a lot easier to be in. But that was, so that was the first few days.

FL1: Om du skulle beskriva vilken typ av ammunition, eller vad var det för, för, vad, vad använde man för typ av beväpning i…?

T1: So I mean if you could describe what type of ammunition, what type of weaponry, what sort of things did they use?

PC: Okay, so the, the, the main, the main weapons were 150-millimeter artillery shells, maybe 151, I'm not sure which ones they were using. Katyusha, rockets…

FL1: Katyusha?

PC: I think…

FL1: I think you…

PC: 125 millimeter.

FL1: Jag tror vi gör så, du får skriva.

PC: Okay.

T1: Yeah, then they get it correctly.

PC: (Tystnad ca 50 sekunder) They're the main.

FL1: Mm, okay.

PC: So you've got Katyusha, 125-millimetre rockets. 150-millimetre artillery shells. Grad BM-21 rockets. 80-millimetre mortar, and 40-millimetre mortar.

FL1: Och om du, behöver ställa lite frågor kring det här, eftersom du är experten på dem, så (skrattar)…

T1: Some questions, since you're the expert on this stuff.

FL1: Katyusha, var ifrån, och hur, hur avfyrar man dem?

T1: So the Katyushas, from where and how do you fire them?

PC: So they're, they're the, the rocket launchers, you see with…

FL1: The MRS?

PC: Yeah, MLRS.

FL1: Oh, okay.

PC: But they're very, they're kind of small versions, so they can be mounted on the back of a pick-up truck.

FL1: Oh, okay.

PC: And they're aimed manually, you know, with just a…

FL1: Oh, okay.

PC: So they're not very high tech Katyusha, they're, they're…

T1: The ones you have on the shoulders?

PC: No, no, they're, they're all, they're vehicle mounted.

T1: Okay.

FL1: It's a battery.

PC: Yeah.

FL1: Mm.

PC: And they're not high tech, they're just a cheaper, and they, they fire a lot.

FL1: Så… När du vevar så betyder det att du ställer in koordinaterna bara lite grovt…

T1: So when…

FL1: … eller är det fin…?

T1: When you wave your hands like that, does that mean that you, you coordinate roughly, or, it's precisely?

PC: Most of the artillery fire, for the first few days, in Baba Amr, they didn't have to do too much aiming; they just have to be hitting a neighborhood. So they would, they weren't specifically going after individual targets. You could tell it was just a lazy kind of, yeah, to the east part of the neighborhood, boom-boom-boom-boom-boom. They target using drones, they have a drone, and you hear the drones, when, when, no shells, we think they were Iranian-made drones. So you can hear a drone above, and they just, the drones send live videos back to the fire control unit. And they sit there, and they have the artillery, and they will go, yeah, left 200 meters, crop 50 meters, and the guys will make the adjustments.

So it wasn't, they didn't have to be accurate, because they weren't after an individual target; they were just causing enough damage to keep people terrified, and to destroy, you know? They, they only had to hit blocks. So I would say, for the first few days, it was quite slack, it wasn't complicated, they were just causing enough damage, and move, and keep the terror, and keep destroying things, which kept everybody indoors and in basements. Ehm…

FL2: Jag hade bara en fråga, den här Katyushan, hur, hur långt avstånd måste den vara ifrån för att träffa Baba Amr, eller på vilket avstånd är den?

T1: So at what distance you have the Katyusha, how far away does it need to be to hit?

PC: Ehm, they, they got a range of about 15 kilometers. They… These are quite close, if you, if you hear 80-millimeter and 40-millimeter mortars, that's two kilometers.

FL1: Okay.

PC: And the Grads, they have about 17 to 20 kilometers.

FL1: 17 to 20.

PC: Yeah.

FL1: Så de är längre ifrån?

T1: So that's further away, then?

PC: Yeah. The 150 shells, they, they can be up to about ten, seven to ten kilometers, even be closer, but the top range is about ten kilometers. But, you know, everything within Baba Amr was quite close range, they weren't, this wasn't long distance fire.

FL1: Oh, okay.

PC: Because in, in parts of Baba Amr, where the university building overlooks, you had a lot of sniper fire, you know, so that was close, it was about less than, that's less than a mile. If the snipers are hitting people, which they were, then they are close. And they were using exploding bullets.

FL1: Ja, okej.

PC: So, it was, double jeopardy, you know, these bullets were coming in, and hit the ground and exploded everywhere. So it was quite, it was comprehensively covered, you know, from long range rockets to short range, to mortars, to snipers, you know, every, every bit of activity was jeopardy. But there, they were very few cars left, vehicles, because what you do is, they would, they would drive vehicle, and park, but the drone, with… So, when they wanted, they could be quite accurate. So you would park, and, you know, if you, if you didn't get out in time, they…

So they got a way of, they developed a technique where they would drive, stop the car, everyone gets out, they'd leave the car there for 20-30 seconds, and then move it 50 meters, and then a minute later, where it was parked, would be, would activate with shells and rockets, so they, that's how you did it, you would park, leave it, let them see it, move it. It was like cat and mouse.

FL1: Mm, jag förstår.

PC: But…

T1: Yes…

PC: … it showed that when they wanted, they could be, they were professionals, these guys, on the guns, weren't amateurs. You know, you don't, you don't get to blow a car up if you're amateurs.

FL1: Nej, nej. Om man då tänker sig, hur, alltså, i krig har man ju oftast två si-, alltså två sidor, i det här fallet skulle det ha varit den syriska armén, eller syriska regimen. Fanns det något som helst motstånd i, i Baba Amr vid det här tillfället, var det någon militär som var liksom så pass organiserad?

T1: So normally in wars, you have two sides. Here you have the Syrian Army on the one side, on the other side, was, in Baba Amr, was there, was there anything that was organized enough to be a resistance?

PC: There really wasn't. This, this was our problem. The, the, I would say the, when they were defending us, when, after, after a certain period of time they said, they think we might be, be about to be attacked, by land forces. I was watching the guys, who were going out to defend us, and it was three or four guys, were sitting there with a couple of clips, a couple of magazines and Kalashnikov ammunition, and they were taking the bullets out, counting them, and they were putting five rounds in a 30-round clip. And they were splitting the ammunition, and this was five guys with Kalashnikovs. One guy had an RPG, he had two rounds, and that, so that was, that was the biggest military force I saw in Baba Amr, and it was a bunch of young lads with five bullets each, sitting in the rubble, with an old-fashioned RPG, that might take a tank out if you hit it from 30 yards, if you're lucky.

And that was it, so you know, the, the, the concept that you would need, a division of artillery, to take out this, was, was, was laughable, that was the very point. If was like, there are no military targets, they didn't have vehicles, they didn't have any artillery, they had no, they had no fire power. There was nothing to, you know, apart from attacking soft, soft targets, that's all there was, there was nothing to attack, which was our biggest dilemma, we were in the middle of it, we were watching civilians getting slaughtered, and the regime had gone, were taking out the, the Free Syrian Army terrorists, targets, and we got, you know, it's nothing here. It's people in rubble, you're bombing people in rubble. And that was, you know, that was the fundamental, that's what we were screaming about. Because he, you know, he claims he's got this fantastic military

battle on the way, and you know, it's guys with a few, you know, because it wasn't very hopeful.

FL1: Nej.

PC: When they're sitting and they've got a few bullets, literally a few, they can't put them on, they taped, the, you've got safe, single shot, an automatic, they were all taped on a single shot, so they couldn't even go brrf, every bullet. So that's what, that was that, against these guys. And you know, there, there was nothing, there was other stuff there, if, if they had (ohörbart) found it, I was out with them, you know, that's why I'd been getting pictures of, there was nothing. There was nothing, they were defending rubble.

FL1: Okay.

PC: And so there, this was vastly, this was used to create the rubble.

FL1: Okej, och nu pekar du på, på den typen…

T1: And now you point at…

FL1: … av ammunition.

T1: … this, to this…

PC: Yeah, all the artillery. And, you know, there were other weapons, tanks, etcetera, but that was the, that was the artillery that was used to create these conditions in Baba Amr, which was, you know… I seriously think the aim was re, reduce it, which is what they did, they reduced it to rubble. Years later I, Lyse Doucet from the BBC went to find the building that we were in, in Baba Amr, and she said: Paul, I couldn't even find the block.

FL1: Okay.

PC: The street was gone, it was literally rubble.

FL1: Mm, okay.

PC: So…

FL1: De civila, eller de, de civila människorna som var här, fick de någon slags förvarning om vad, liksom inför de här bombningarna, fick de någon möjlighet att lämna?

T1: The civilians that were here had they had any pre-warning, had they any possibility of leaving before the shelling started, or what?

PC: No. No, I think the terror, the terror had already started before. You know they, they, they were just trapped. And the regime, they knew what they were doing, there was nothing accidental, it wasn't like these people got accidently stuck in, in a warzone. It wasn't a warzone, it was their homes and neighborhoods, and they surrounded it. And, and said, we're,

we're coming in to get the terrorists. These people had the audacity, the civilians had the audacity to protest. And they, you know, if you, you look back at any of the footage, they weren't out there calling for the end of the Assad-regime, or the end of the, the government. They went out there asking for, for more democracy, and, you know, change to the constitution.

And I remember the, speaking to one of the first soldiers to fire on the civilians, and I said, this was earlier, I said: Why did you open fire on the protesters? He said: Because when we first tried to open fire, we shot above their heads, but they had the Mukhabarat behind them, immediately shot one soldiers in the head, for shooting above the heads of the crowds, and that way they made the soldiers fire into the crowds, that's how they did it, so it was an old German kind of, you know, you have your secret police behind your soldiers. And from that point on, from the point on, where they started attacking the protestors, that's when people went back home, and, because the army were opening fire, there was no like, 'leave now', they weren't trying, they weren't trying to do that.

FL1: Nej, okej.

PC: The, you know, the Assad-regime, it goes back to Hamah, when the Muslim brotherhood in 1982, the response was, they called the air force in, and reduced it to rubble, it's about two photographs exist of that. So, you know, the initial, the… The response from the regime wasn't like, they weren't going to depopulate the neighborhood, they were going to crush everybody in it. So it wasn't, they weren't given any opportunity to escape, because it wasn't like, we're going to ethnically cleanse it; it's like, if you're there, you'll die.

FL1: Mm, okay.

PC: But that was the, that's, from what we observed, that was the policy.

FL1: Ska vi ta en liten paus?

T1: Take a little break?

PC: Yeah.

FL1: Mm, klockan är 10:29.

(Paus 10:29-10:46)

FL1: Då fortsätter vi förhöret, med Paul Conroy, och klockan är 10:46. Vi pratade ju tidigare här om de här olika artilleri- och vapenslagen…

T1: We talked a bit about this artillery and what different types.

FL1: Har du någon kännedom om var någonstans geografiskt som de här var positionerade, och sköt ifrån?

T1: Could you say, roughly, where, geographically, they were positioned

and where they shot from?

PC: I mean, from, from our, from our positioning in Baba Amr, it really was from, from 360 degrees, so the only way I could get a, any range on them, was the, was the time from the impact, because you hear the crash, you hear the explosion, this end first, and then you hear the sound of it being fired, it's in reverse order because of the sound travel. So I think the, the vast majority of them, I think, were about four to six kilometers. That, that was just the general picture. Some, as it progressed, it got closer, and we started hearing direct fire from tanks. That was the tanks, when the tanks were firing, much closer, they were within, you know, 5-600 yards.

FL1: Ah, okay.

PC: So they were very close. And that, you knew that because you, you just got the explosion, and no other sound, which meant that you pretty much heard…

FL1: Att det, att det är nära, mm.

PC: … them at the same time, it was so close.

FL1: Mm.

PC: The longer-range ones went, were between four and ten kilometers, that was on average. There was one of the weapon, I'll put it down, which happened in, in the latter days, after we were injured, after Marie was killed…

FL1: Okay, okay.

PC: Then I was in, they took us to a room, after they treated us and…

FL1: Mm, juste.

PC: … put in the, you saw the room.

FL1: Mm.

PC: They started using a thing, I think it's called a Tulip, and it's a 400-millimeter mortar, which is, it's only use in reality is for, for taking out tank divisions, and armor, big concentrations of armor, but they were using that on this neighborhood. And that, that's a 400-millimeter mortar, and that was from about five, five kilometers. But it's an incredibly, it's, it's a mortar around about this wide, that they fire straight up.

FL1: Som är, är det en sådan som står upp, ner på marken, som…

T1: Standing straight on the ground, or…?

PC: It, it looks, it looks, it's a self-propelled tank, so it's like a tank chassi, but it's a huge battle, that…

FL1: Mm, en…

FL2: Och du visar nästan…

FL1: … en halvmeter, ungefär.

FL2: … en halvmeter, stor.

T1: Almost…

FL1: Half a meter.

FL2: Half a meter.

T1: … half yard.

PC: Yeah, yeah, yeah, almost half a meter. And it's a mortar, so they fire it, it's like that, goes (gör ett ljud); and it goes up, and comes straight down. And when it lands, the, the, it's got a delayed fuse…

FL1: Ah, okay.

PC: … so it goes through the building…

FL1: And then it…

PC: Into the ground, and explodes below, and remove, and they were using that, you know, which is just one grave of warcrime, because they should never be used in an area where there's even a possibility of civilian casualties. So the use of the Tulip in an, in that neighborhood, was just phenomenal. And you could feel that, they had six of them, I counted them, I could, I could hear them when you fired, they would fire volleys of six, would fire, then it'd be a 10-15 minutes reload procedure.

FL1: Ah, okay.

PC: And then they fired them again. But you'd just hear boom-boom-boom-boom. And, of the explosions, and then you'd hear them go. So just, just, this, but this came slightly later. This was towards the end of my time there, when we, when we were injured. But that was, that was a real escalation.

FL1: Okay.

PC: When, when you heard… That level, you know? They, that's a Russian weapon, that is meant to be used on the, you know, the old-fashioned Cold War, the, the planes of West Germany, whatever it was, it's that kind of weapon, certainly not something that you'd use in an urban… But nothing is really. But…

FL1: Nej, okej.

PC: … in particular that was, you know, a noticeable step up in the, in

their attacks.

FL1: Mm. Okej. Bara några frågor där kring pansar-, du nämnde pansarvagnar och så, att man besköt med…

T1: So, you also said you had some, some tanks that were hit, they were also shot at?

PC: Yeah, they had, they were, I think they were T72-tanks, I, I didn't see them direct, I heard them. But they're a 105 millimeter. These, they were using to… They knew which building, they knew the location, because they sent, at one point, because of the injuries, it was negotiated that a team of ambulances would come in, and it was actually the Red Crescent…

FL1: Juste, mm.

PC: And not the Red Cross.

FL2: Mm, mm.

PC: I think that's, it's in the film.

FL2: Mm.

FL1: (Ohörbart, i mun på PC).

PC: And, and so they left. But after that we were getting direct hits on the buildings, so we assumed someone had a GPS, and went (gör klickljud), got our location, and gave it to the artillery. So after that we were getting a lot of direct hits on the building. And that's when we noticed that the, they were, there was a lot of tank fire being fired, at the buildings we were in, as they tried to demolish everything around us, and get to the building; so they were using tanks to destroy the buildings around us.

FL1: Så hade tanksen då tagit sig in i Baba Amr så pass nära så att det…?

T1: So the tanks managed to get into Baba Amr?

PC: Really close.

T1: Close.

PC: Yeah, yeah, we could hear the tanks, we could hear the tracks. And this was as, this was before they said: It's over, we have to… At the end, they said: We have to try and escape, now we have to try and get the injured out. But, for the few days before that, we left. They, you could hear the tanks at night, and, and this was the young guys with the RPGs, we're going out.

FL1: Okej, försöka att…

PC: To try and stop the tanks coming in, because they knew, once the

tanks made it to a certain distance, there was no chance.

FL1: Okej, jag förstår.

PC: So it was… squeezing, they were squeezing in.

FL1: Okej. Då har jag inga mer frågor där. Du…

FL2: Då hade jag bara, jag hade någon fråga till: vilket, vilket datum går ni igenom tunneln och in i Baba Amr?

T1: So what date did you go through the tunnel and into Baba Amr? What date, do you remember?

PC: I think it was the 15th.

T1: Of February?

PC: Of February.

FL2: Mm?

PC: Maybe the 16th. That's, I've never, I've never been a 100 percent. Just that, regard that.

FL1: Mm, mm.

FL2: Det var det. Sedan tänkte jag fråga bara om jag uppfattar det rätt: där tunneln kommer upp, är ni inne i själva Baba Amr då, eller är ni på, eller är ni utanför Baba Amr?

T1: So, so when you get out of the tunnel, are you in the, in Baba Amr, or where?

PC: Not quite. When you come out of the tunnel, you've made it under the, under the blockade, that get you under, through the ring of steel that's surrounding. Then you come out of the tunnel, then it, it was possibly three-five kilometers, going through the outskirts of Homs, before you get into Baba Amr. And we, we changed, when I said earlier we stopped for a bit and went into an apartment, where we changed vehicles, and then we went on the final drive into Baba Amr; I think the neighborhood was Kardemia, Kardemia, I can check. That, that's, that's where we stopped before we went into Baba Amr proper.

FL2: Mm. Och sedan, eh, har jag en till fråga, för du säger att när du kom in till det här mediacentret så är det ju lite andra västerländska journalister där?

T1: As you got into this media center, there were other western journalists as well there?

PC: Yeah, that's Arwa, Arwa Damon, from CNN. That was the only other…

FL2: Ja. Hur, hur, och hade de varit där under en längre tid?

T1: Had they been there for a, any length of time?

PC: I think Arwa had been in for a couple of weeks.

FL2: Och, för, eh, för du beskriver ju här då att klockan sex på morgonen så börjar den här bombningen; hur beskrev, hur hade situationen varit innan ni kom dit?

T1: You said that six in the morning this bombing started, how had it been beforehand?

PC: Arwa told me it'd been like that for, for a couple of weeks, prior to us arriving. It had been going on for a few weeks, at this six am start.

FL2: Mm. Eh…

PC: In fact, I think, before we got in, I think the siege, as such, had been going for over a month.

FL1: Okej.

FL2: Okej. Och var, var omringningen, den var runt Baba Amr, men var det också en omringning runt hela Homs?

T1: But, but the surrounding, was that around Baba Amr or was that around Homs, or both?

PC: Around Homs.

T1: Homs.

FL2: Mm.

PC: Yeah, the whole of Homs was, was surrounded.

FL2: Okej.

PC: Not, not all of Homs was getting bombarded, but they, the ring of steel was around all of Homs. They used, there's ring road that surrounds Homs, and that was the de facto boarder around Homs, was the ring road, which were where they reinforced. So they, you could go in and out, you know, the, the, there were areas of Homs that weren't shelled at all, but it was all within, it was all within the…

FL2: Ring.

PC: … the, the steel, the ring of steel.

FL1: Mm.

FL2: Var det ytterligare liksom någon ring sedan runt själva Baba Amr, eller, eller nöjde man sig med den här ringen runt Homs?

T1: Was there another ring around Baba Amr, or…

PC: Yeah, the…

T1: … was there only the ring around Homs?

PC: No, it was, it, Baba Amr was just targeted more. So it, there were snipers all around Baba Amr, so… So it, it was, it was in a, you know, kind of (börjar ritar), Homs, Baba Amr, ehm, there were two neighborhoods here that were shelled a lot, so the south, and the Baba Amr region were targeted, but the guns were all around the ring road. And, and from there they could shoot in, and take anywhere, but the neighborhood they really concentrated on was where they, you know, the famous clock, the clocktower?

FL1: Mm.

FL2: Mm, mm.

PC: About, that's in a Baba Amr neighborhood. And this is a very, very Sunni working-class neighborhood, so that was, that was the main center. But they, you know, they could, they could hit anywhere, but the focus was on, was on Baba Amr.

FL1: Jag skriver Baba Amr här, på din lilla ritning.

T1: So I, I just put the name…

PC: Okay, yeah.

T1: … Baba Amr.

FL2: Jag kan ta bort lite papper här, om du vill rita mer.

FL1: Och sedan så kommer vi bifoga den här till förhöret, och då har du ritat en ring, och sedan är det två fyrkanter, så, bredvid den här ringen, som, som du menar är kvarter. Och sedan rund, en rund ring, och utanför ringen är det, så som jag förstår, posteringar.

T1: So the way you drew this: now you have Baba Amr there, you have these quarters there, and this is the ring around…

PC: That's right.

T1: … Homs.

PC: Yeah.

T1: It's the ring of steel.

FL2: Kommer du ihåg vad de här två heter, de här områdena som du pratade om?

T1: Do you remember what, the names of these neighborhoods?

PC: No, eh, if I looked at a map I could, I could find them.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

FL1: Okej, då ska vi spara den.

FL2: Mm.

FL1: Eh…

FL2: Nej, jag hade inget mer där.

FL1: Då skulle jag vilja att du fortsätter och berättar. Ni har tagit er in och är på mediacentret, och sedan så, vad, vad händer sedan, efter det?

T1: Well, I'd like you to continue, because when you got into the media center, then what happened?

PC: So, in, in the media center, we spent the night, the first night, we got to know, got introduced to all the activists. And the next morning, as I say, six, six pm, six am, boom! The day starts with a bang. We went, we wanted to go to the field clinic, which is were Dr. Mohammed Mohammed… He was, he was quite a well-known character, he, he, he put out a lot of videos on YouTube, showing the attacks on civilians. So we wanted to go and see the doctor, and I mean it was absolutely, any movement in Baba Amr at that time was just, everything was similar to a suicide mission. You'd run out, you got in vehicles, you, you drove as fast as you could, and this was, maybe half a kilometer from the, from the media center to the field hospital; you have to run.

First off, we ran across a roundabout, and the snipers, sniper fire was just, in the moment you got out to the moment you got to the safer part, snipers opened up. Then we got in vehicles; and just driving down the streets, you know, a) the shelling, but the snipers would open up on you. And then we, we couldn't drive to the field clinic, we had to stop the car and run down this road. And when, as we ran down the road, you know, there were buildings exploding, it was, it was raining shells at that point.

We got to the field clinic, we met, we got introduced to Dr. Mohammed, me and Marie, I was, I was shooting, Marie was interviewing Dr. Mohammed. And, and all of the time this was happening, they were dragging dead bodies in, they were, they were stacking dead bodies up in the corner; they, they couldn't bury people, because it was, it was hell. People were just dying on the tables. They had a few tables like this (knackar i bordet), there wasn't, it wasn't a hospital as such, it was, it was a house with a few stretchers and gurneys. Their medical facilities were essentially first aid kits, bandages, no, no x-rays, no gas, no anesthetics. So they were treating people without anesthetic, without, without anything really. And, and it was like a slaughterhouse, you know, you've

seen some bits in the film, where they literally just put bodies in the corners, and (ohörbart). And, and all the time, these attacks going on.

We then spent half the day, most of the day, there. And then we, we heard that they had a lot of women and children whose husbands had been killed in the, in the siege. And they were keeping them all in a basement, where there'd been a woodworking factory. There weren't, in Baba Amr there weren't basements, it's not, it's not like there were, every house has a basement, there were no houses who had basements. So this was the safest place they could find to put the women and children who, who were on their own now. And it was called, you know, I, it was a horrible name, but it was called a widow's basement, and it's where they put the women and kids. And when we went down there it was just absolutely bursting. We're just here to find women and children shelter, and, from the shelling, and we did. CNN did a piece from there, and Marie did her piece, which went in that, that week's Sunday Times, and it was called The Widow's Basement.

We spent, spent a good amount of time there, and it was early evening, after the widow's basement, that we, we went back to the media center. And when we got back to the media center we got, we got messages on email from the Sunday Times, saying we've got intelligence that the Syrian army are coming in that night. And as did CNN got that information, and the activists in the media center were saying: They're coming in tonight. And I think, there were 28 people, journalists in the media center, and they decided to break themselves down into, split into two groups: 14 would stay and cover the land invasion from, in Baba Amr, and 14 would get out and cover it, the conflict, from the outside.

We were, we were in debate with, with our editors, about whether to stay or go, as, as were Arwa and the CNN team. And, but the, it was the, the local journalists who said to us: You're going to die if you stay here. They're going to come in, and this, we're all going to die, but we've accepted it, you know, we're from here. And they go: And if you're stay, you'll be killed for sure. So it was, it was quite a stressful period, because it was like 'Do we stay? Do we go?'. But everything was telling us, Sunday Times, CNN, local journalists were saying, you know: You have to get out. So, kind of reluctantly we did agree to leave. And it was almost immediate, we were back in the cars, drove out to the tunnel, which was, with the accompanying shell fire. And, and then we got out, we had to go back through the tunnel, and that's why I didn't want to, I just didn't want to go into the tunnel again (skrattar).

(FL1 och FL2 skrattar).

PC: 'Oh no…'. So we got out, to the same house, back in al Buwaydah, where we'd stayed prior to going in. And we kind of went to bed, you know, it was, it was, it was a relief to be out of the shelling, because where the house was, it wasn't getting shelled. You could hear the shelling, but it was all in Baba Amr. And then we woke up in the morning, and you know, our, our first response, our first question was did they invade? And it was like no. And we were like… We thought we'd messed up, you know, we shouldn't have left, because nothing

happened, they didn't come in.

Our editors… Marie filed her story about the widow's basement, I sent my pictures on satellite transmitters. And then the Sunday Times said, you know: You're not to go back in, you've got to cover it from the outside now. Which we, we were really unhappy about. Ehm, so that day, that day was spent filing, sending pictures, and we were trying to get more information from the guys inside, about the situation. And then the next morning we just, we just turned all our satellite phones off and we went back in, we didn't tell the Sunday Times (skrattar).

T1: Naughty, naughty.

PC: We thought that could be a little surprise for them.

(Alla skrattar).

PC: So we went back through the tunnel again, for the third time. By then it was just like 'ugh, let's just do this'. So…

FL1: Hur manga dagar efter, var det direkt efter ni, eller stannade ni någonting emellan i al Buwaydah?

T1: Did you stay for a while in al Buwaydah or…

PC: One night.

T1: … was it straight out? Okay.

FL1: Mm.

PC: One, one more night. So we got out, slept, the next day we stayed, and then the next morning it was like…

FL1: Jaha, okej.

PC: … we've, we've got to back in. We got back in, and as we came out of the tunnel, it was just, it's like somebody had given the order 'Just make it finish', because when we came out of the tunnel, I mean it had been bad, but when we came out it was just… another notch. The, the intensity, the shelling, it was, it was relentless. And we, you know, it was reversed journey back in, only everything slightly worse than it was the two days prior.

FL1: Var det någon annan typ av ammunition vid det tillfället nu, eller är det samma som man använder sig av?

T1: At that time, did, was there any other type of ammunition they used, or was that what you mentioned before?

PC: No, it was, it was the same, same stuff, only more, more of everything.

FL1: Mm.

PC: It just seemed to have, seemed to have intensified.

FL1: Mm.

PC: So we got back in, and they were all, all the media guys were like 'Okay…? So you're back?' and we we're like 'Well, you know how it is'. And they, you know, it was, it was a good atmosphere with them guys. And, you know, they, they really respected that we were wanting to get the story out. So they, you know, and they, it was just, when you're in that situation, it's quite a clay, bond, the bond there, it was, it was good. But it was, it was immediately obvious that things were just deteriorating really rapidly.

The next, so we got in, we spent the night, then the next day it was just, it, we struggled to leave the building, because everything, everything was just getting hit. It was constant, we, Marie in one minute counted something like 46 shells landing around us, and that was in a minute, and she just lost count. It was just perpetual, it was raining shells at that point. And we couldn't, we couldn't really do anything, we were just trapped in this building.

Then, a lot of the guys that we'd gone in with started dying. You know, they'd, we'd get the message, (ohörbart) was dead, another one of our friends. The local media guys were starting to die. And it, at about three-four o'clock that afternoon I said to Marie, I said: Look, you know, we're not, we're not going to… It was, I think this was Tuesday, I said, we normally file our stories by Friday to go to the editor and everything, and I said: We're not going to be alive by Friday. At this rate, we're not going to get a story out, because we're going to die here. And she said: I think you're right.

So, we decided to, that's when we decided to do the TV, the live broadcasts, with CNN, Channel 4, and the BBC. And that's when the baby, one of the guys came in and said: A baby is just dying in the medical center. He'd been hit by shrapnel in the stomach, and nobody had been able to do anything, and we watched this footage. And so Marie said: I'll report that on the news tonight. And that was one of the last things that actually happened there, was this baby dying. And the grandmother was a volunteer in the medical center, and they were treating this baby, then she realized this baby was her grandson.

So it was quite intense situation. And that's what we did that night. And we, so we spoke to the media guys, and we said: Look, we'll go on CNN, and Channel 4, and the BBC, and we'll do this. But we think, you know, the regime won't like this, this is what they don't want, so there will be repercussions. It won't be, this won't be a good thing, as far as our situation here is concerned. And they said: Just do it, you know? So we got everyone's agreement to do these pieces, and then Marie did them that night, it was like a series of three interview, one after the other. And they went out, last one about midnight, Syria time, so, not sure what time that was in the States.

And that was the last piece the camera, and then, that's when Edith Bouvier, showed up, with William Daniels, after we'd done that piece. And the situation was just so bad at the time. And then it was a knock on at the door about midnight, and Edith walked in, and William; and I knew William from Libya, I had worked with him out there. And it was that thing I was saying, that when you see someone else show up it's like 'Oh, we can't be that stupid, there's other people here'. And they walked in, and they were like: How is it? And we were just like: It's really actually not very good. And, you know, unfortunately, and Rémi, Rémi Ochlik…

FL1: Mm.

FL2: Was… Var han med dem, eller var han där innan?

T1: Was he with them or…

PC: Yeah.

T1: Okay.

FL2: Yeah, mm.

PC: Yeah, they, they'd all been together. And, and the thing was that the Free Syrian Army were not going to let them come into Baba Amr. They were in the same house, in al Buwaydah, where we'd been. And the Free Syrian Army were going: No, no more people going in, it's too dangerous. And then, one of the guys there, who put out the footage of us, me and Marie, in the field hospital the day before, and it was on al Jazeera, so people were going, you know, Paul and Marie. And they were like: Oh, that's our mate. And they went, eh, my nickname, they called me Abu Falafel…

(Alla skrattar)

PC: And they go: You know Abu Falafel? And they were like: Yeah. And they said: Okay, you can go in then. Which is really horrible, because if they had been kept out, Rémi, Rémi wouldn't have…

FL1: Yeah.

PC: But they, because they knew me, they said: Okay, you can go in. And they, so they, they arrived at midnight, you know, and unfortunately Rémi was dead by 6:30, so he, he survived six and a half hours.

T1: Gosh.

PC: So they arrived; we did, I did tell them quite truthfully that it was insanely bad. But they, you know, there was nothing, they were there, they'd come through the tunnel. And so, we chatted until two a.m., and then we all kind of found a space, me and Marie had had small room at the back of the house, and we went to sleep in there. And our editors had been saying: You have to leave. And we were like (Laughing) Okay,

we'll try. But we were going to get up about five o'clock, and go to the field hospital again, trying to get some more stuff, and then we were going to try and get back to the tunnel, and get out.

But you know, the reality was that we, we, that really wasn't going to happen, you know, it was, a) the situation had deteriorated so badly. But there were not really many people left to take us out, because a lot of these guys had been killed, so the numbers were dropping, and it was just about, people were just about hanging on. So that the reality, I believe, was never, after that point it was never good. And then, the next morning is the morning of the attack on the media center, so that happened after the interviews, we did all of that. And it was five, we we're up about 5:30-6 am.

And the guy who was going to take us, the media center, Abu Hanin, his alarm didn't go off, so it was quite, actually quite, me and Marie were kind of getting away, and like, 'shh', they hadn't started heavy shelling at that point, and we were trying to wake Abu Hanin up. And it's as we were creeping down the corridor, we, you know, Marie is going: Shh, (ohörbart), you don't want to wake the French up. (Skrattar) She had a thing about the French, the competition as she called them. And then that's when they, there were two explosions about 150-200 meters away, and you know, that was, that was quite close, given that it was the earlier part of the day, and they hadn't really started the bombardments, it was quite noticeable. And it was like 'that was unusually close', and then, maybe less than 30 seconds later, there were two, two more explosion, and this time they'd gone (knackar på bordet) and then, and we're in the middle, they we're closing. And I, I, I knew what was happening, I knew they were bracketing.

FL1: Okej.

PC: They were walking the shots in. And it was like: Whoa, that gives us about 30 seconds before the next ones come. And then, no more than 30 seconds later there was a huge explosion at the back of the building, which I think took out where we'd been sleeping, where we'd just come from, so it was almost a direct hit. And then immediately there was another explosion, and one of them hit, one of the shells hit the roof, and the roof started to come in. About that point the room, the room was just full of black smoke and gas from the, from the explosion. And I, I was looking for my camera, because it was like, ah, this was mayhem, I need to get this.

And someone was shooting: Get out, get out! And my opinion was like, don't get out, because if, if you are on the road, if you are on, in the open, and this happen, shelling, you'll just get ripped to pieces; you may as well have a little bit of shelter from a wall. And I saw Rémi, he'd manage to get his flak jacket on. And Marie was over by the door, and people shouting: Get out, get out, and I'm shooting: Don't get out, don't get out. And I think Marie and Rémi decided to make a run for it, at the door, and then it was just an almighty blast, and I, I lost sight of them.

And everything, it was just death, and, you know, it was like, just ringing

in my ears. And I didn't know I'd been hit, but I knew something had happened over towards Marie and Rémi, because that were the flash and the bang were. And I thought, I thought I felt something hit my leg, so I put my hand down, and my hand went in my leg and out, so it went straight through the back of my leg, and I knew I had to, I had to get a tourniquet out. So I put, made, at the scar, from when I put tourniquet on, and I went to, to look for Marie and Rémi. And the front of the building had gone at that point, and I, I only got a few steps, I got about two steps before my leg actually just didn't work, it was so damaged. And I fell over in the rubble, and I saw Marie and Rémi laying there. And I checked Marie, and she wasn't breathing, she was, you know, and Rémi was obviously dead.

So I checked them, and at that point, you know, it was all strange time, timing wise. At that point they started shelling again, because I think the drone had seen movement in the rubble. So I was pinned down, I was, you know, I had to get low again, because the shells were going off everywhere. And then I looked, and like there was a lot of blood, so that's a kind of, I got an ethernet cable, tied that, made the tourniquet and tried, did my best to fix this leg. And that went on for about another 10-15 minutes really, just laying in the rubble, while, so they, they were shelling, with, with rockets, were continuing to come in.

But I think also some mortars, you know, it was obviously that they were, they were really… And for the first time, they were doing super accurate, which is why I said these guys weren't amateurs, they knew, they knew how to hit a target. And that, you know, that confirmed that they, they walked the shells in, it was so accurate. And I think after, it was about 20 minutes from the beginning of the attack to the end, when they were able to come out of the building and drag me in. You know, they gave me a cigarette and leaned me against the wall, gave me a cigarette, and I start, you know, because I've been laughing, going (skrattar) it doesn't even hurt, for the first 20 minutes. After that it was like: Well, it does sting a bit. And then it was like: That stings quite a lot. And, and just the, you know, once the sensation came back it was quite intense.

Edith was in-, really badly injured. Marie and Rémi were dead. Wael, our translator, a door had hit his arm and snapped it, so his arm was just hanging by flesh. So there were quite a lot of bad injuries. And, and then a couple of vehicles screamed to a halt, and they, they carried me out and threw me in a vehicle. They brought Edith out, put her in, and they drove us really quickly to the field hospital, where Dr. Mohammed, who we knew, was there. And he, you know, he was quite like, he's going: What's wrong? And I'm going: I've got a big hole in my leg. And he was like: Oh, so you have. And he has good sense of humor, proper doctor, he's like: Nothing to worry about, we'll fix that.

But that, that, it just, it just got worse and worse, you know, they, they were trying to clean my leg but they, they were, they were actually hitting the hospital, the building we were in, direct then. So every time they got it clean, another shell would go of, and all the concrete would fall into it. And they were cleaning it with a toothbrush and a bottle of

iodine, literally just, and they had no pain, they had paracetamol, which weren't really doing…

T1: The job.

PC: … doing too much. And so, yeah, it was just this, this whole kind of period where they, they offered to cut my leg off, Dr. Mohammed said: It will be better if I cut your leg off, and then I can seal it and make it….

FL1: Ja, okej.

PC: He said that: You stand more chance of making it if I cut it off, and make it clean. He said: As it is, you're going to have massive damage inside. He said: It's dirty, it's going to get infected, and the infection will kill you. And I was, I was like, well, you just, what are you going to do? And he said, well, he literally had the story set out, just cut it off, and I go: With paracetamol? He's going: Yeah. And I was going no, I said: Let's not do that, let's not be rush, let's not rush this. And he agreed. He said: If you were unconscious, if you'd fallen unconscious I'd just cut it off, and you'd wake up, and you wouldn't have it. He said: But it you want me to leave it on, I will, and we'll try to do what we can.

So this went on, they treated Edith. They made, they had to make a traction device for Edith, because her femur had snapped, and was rubbing together, which can create problems, create globules of fat that will stop the heart so... Wael they, they just had to do what they could with his arm. You know, there were just so many bad injuries, that it was basic first aid, do what they could. And by that, the end of play that evening, they said: We'll put you in this room, where it's made a black basset, it'll, it'll withstand a few more impacts than concrete. Concrete will just shatter. Said: But this should bear to take some more impacts. So they put me, Edith, and Wael, and William, who was uninjured came with us, and they blocked the windows out with matrasses, so it was just, no glass was going to come in. And that was, yeah, that was that day.

And all, all of this time this was going on, the, the level of attack is, is relentless, you know, it doesn't, doesn't stop for a minute. You know, civilians were coming in, you know, the, people didn't know whether to flee, you know, there was nowhere to flee, you couldn't, you couldn't go anywhere. So people were coming up out of the rubble, getting injured, they were coming in, the field hospital was overrun, that's why they had to get us out and store us somewhere, so they could treat whoever they could, when they could, or as they came in. But it was just like, it was, it was, the conditions were going down by the hour, and the level of the attack was just… You, you didn't know they could sustain it, how they could just keep that constant bombardment.

So, yeah, it was, and we were in that room for the next four days. We, we just laid there, you know, and the, the, the conditions were deteriorating, because they did hit all the water tanks, on the roofs, had been punctured, so there was no fresh water anymore. Food supplies were down to, we had a, one day we had a bowl of rice for the five of us in the room. Water was rationed, and all the time the bombardment was

getting closer.

And that's, it's at this time that I could start to hear the tanks at night. And you could hear them maneuvering, and you knew that the only defense against them tanks was the couple of young lads with Kalashnikovs and RPGs, which is actually no defense. And they, they brought in the Tulip, mortar. So it was just a dreadful kind of descent into, into carnage, you know, it was carnage anyway, but it, you kept thinking, can this get any worse? And then the whole ambulance thing, the ambulances came and went without taking us, because the doctor told us quite specifically, the Syrian Red Crescent doctor said: If you get any ambulances, they will execute you.

FL1: Och det här var ambu-, alltså läkaren i ambulansen som du, du menar?

T1: So that was the doctor of the ambulance…

PC: Yeah.

T1: … who told you?

PC: Yeah, it was the head. He was the doctor who'd been tasked by Assad to get us in the ambulances. And we were like 'should we? Shouldn't we?'. And then eventually the doctor went: Do not get…, you know the doctor was saying, out loud he's going: Get in the ambulance, below his breath he's going (viskar): Do not get in the ambulance.

T1: He knew what was going to happen.

PC: So he knew it was a trap. He said, they, they are going to execute you, and throw your bodies, and say you were caught in cross fire. So that was the low point, because we thought, when, when the ambulances came and it was a cease fire, we thought, great, you know, we might live, you know, it might mean we go to Damascus, but…

T1: Brave doctor.

PC: And yeah, really, really, what a guy. He saved us, you know, he said: Just don't do it. So the ambulances left, and I was like, it can't get any worse. Literally as I said that, one of the rebels come in and goes: Paul, bad news, and I was like, really? What more bad news can there be? He said: The tunnel has been bombed. We were like 'ahh'. And the tunnel was our last, you know, the tunnel that we all hated, was actually our last chance to get out, had been attacked. So, and it caved in. So, there was, there was two days where we were just, there was no hope of getting out at all.

FL1: Lång tid. That's a long time.

PC: Yeah.

FL1: To just…

PC: Yeah, just sitting there, kind of going…

T1: It's a trap.

PC: You know, and I could, you know, the injury, I could smell my leg, the infection. And there was just, it was like, what happens, you know? Nobody really had a way out. And I think it was on day five, they just came in at night, and they said: Right, we're going. And we were like: What? And they said: Yeah, you know, we, it's over. You know, we either make it, we either have an attempt, or we just die here, you know. And we got a lot more wounded civilians that are all going to die, everyone's, you know, it's, we got actually nothing to lose by, by just trying.

So they, they dragged us out of the building, and there were, there were like six pick-ups parked outside. And, and, the, the street, when I went in it was a street, there was a build-, you know, you could see buildings. When I came out the street had gone, it was just this, just rubble, with a few walls sticking up. And I was like where did it, you know, it was an amazing transformation from a street to rubble with bit of metal sticking out. And they said: Just don't worry about it. Just threw me in this, in the front of this pick-up.

And they had all the lights on, they weren't trying to hide, it was just like, you know, and I knew that it was desperate at that point, because it was like, they're just, they're just going to go. And that was it, and we literally got in, and we just drove to that road, where the front line was. And they threw everything at us, and we just carried on driving. A lot of other guys were blown of the back, I think 13 of them were killed in that drive from the media center to the tunnel. 13 or, yeah, 13.

FL1: Vilka mer var med dig då, var det E-…

T1: Who else was with you, when you were in the van?

PC: I was, I was just with Edith, and Wael were in the vehicle behind me. I was just with some of the, the FSA-guys, and one or two of the media workers. But they put me in the front seat, and there were people in the back. We got to the tunnel, and I got separated from Wael and Edith and William, who were in the vehicle behind, but there was no hanging about, they just tied the rope around me, and lowered me into the tunnel. And then they put me on the back of the (ohörbart) motorbike.

They put me on the back of the motorbike, and I was, I was reluctant to go, because there were women and kids there; and I was like, get, you know, get, they should go before we go. And they were like: Yeah, they're not like that, you know. They're not going to be able to tell anyone what has happened. So it was a bit of a deal in the tunnel, they said: We'll get you out, you tell the story. And, yeah, which didn't feel good, but there was no actual arguing, they just literally put me on it, and then started driving through the tunnel.

And I, I remember thinking this is, you know, I was just exhausted, the level of pain in my leg, and half of my brain is trying to keep the pain down, half of my brain is trying to stay on this motorbike. And then we come to this blockage, and it was just like ‘oh, god’. And I was like, that’s it, you know, I’m in a tunnel, ten meters below the ground, the earth is shaking, it’s blocked, and, and there’s no way through. And then they went: Oh, there is, there’s a little whole at the top, where they’d scraped this, this gap. And they said: You got to crawl through there. And it was like ‘oh, no’.

And it’s pitch-black, and they shone a little light, they, they literally got me an pushed me up, and pushed me into this hole, and it was literally big enough to get your head and shoulders in, and then to just pull myself through all this soil. And I got a few meters in, and then I stopped, because a piece of steel had gone through my leg, and had me wedged. And it took me about ten minutes, I had to rip my leg open, and just rip all the muscle out, to get through…

T1: Oh dear.

PC: And I fell into it, out, into a puddle, and it was like (gör ett ljud). I was like…

T1: Oh dear.

PC: This is not going well. But anyway, you know, I got through, and then from there they took me across the field, and just slowly, by, bit by bit they got me to a vehicle, and put me in the vehicle, which got me back to the house in al Buwaydah, which was where the whole, you know, the whole setting off point, in the house.

FL1: Yeah.

PC: Where I in fact, and that, I then was, met Dr. Hakim, who I’d met in February, in January, on the first trip in. He had heard that we’d been injured, and he was going to come into Homs, into Baba Amr, but they wouldn’t let him. So he kind of, Dr. Hakim had another go at my leg, and tried to get it stitched, you know, sealed, for the journey out. And I stayed the night there. Then it, the next three days was a real blur, you know, because they just took me by motorbike. And it took me three days to get back to the Syrian-Lebanese border, and it was just, by the time I crossed the border I was quite delirious and, and you know, not very well at all, at that point.

And then from, I got to the border, I remember it was quite bizarre; I was just on my own at that point, I was getting passed from person to person on motorbikes, who were just driving. And then some guy goes: That’s Lebanon, and I was like: What? And I’d made the stick, and I got to this shepherd’s hut at about two o’clock, and one, there were two guys sitting there watching Tom and Jerry, a cartoon, with Kalashnikovs. And I knocked on the door and was like: Hello?

(Alla skrattar)

PC: I walked in and I go: Am I in Syria or Lebanon? And they just looked at me like: Lebanon. And I was like, oh, I made it. And, so I, I had my phone, they'd taken the sim out, I put the sim back in, it was charged, and I got signal. And I just phoned my mates and the Sunday Times, I said; Miles. He said; Who´s that? It's me. Hhe's going (ohörbart) time, no idea mate, Lebanon, I think. But it was this weird situation, they couldn't find me, and I didn't know where I was. So in the end, I said: I'll get a taxi. And I asked these guys to get me a taxi, and they went and got some people, some really shady people, in four-wheel drives, with scorpion body armor, and very, very high-tech, fancy equipment, who came and picked me up. And I thought I'd been turned back in, I've been given back to the Syrians, I was like 'oh, god', there was like six, four, six proper armored, four-wheel drive, with guys with everything. Just said: Get in, and put me in (skrattar), excuse me, I'm going: Who are you? And they're going: We're your friends. And I was like: Okay.

And then they took be back to Beirut, and they, they were, and I never knew who they were until two years ago, when I got an award in Beirut, and I flew back. And I was just there, had just come off the stage, and this guy comes up, and it was president Hariri and he goes: Hello, Paul. And I was like (knäpper med fingrarna)…

T1: You're the one…

PC: It was you. And it was, Hariri had come to…

T1: Whoa!

(FL1 och FL2 skrattar).

PC: … the border.

T1: Gosh.

PC: With all the, because we were going through Hezbollah check points, and they were like, and I was like, god, these guys, (ohörbart) good. You know, even Hezbollah (ohörbart) stuff. And it, and I just shock hands, and was that you? And he went, yeah. Thank god for that, I said, because I've been telling people about these really shady people, and I…

(Alla skrattar).

PC: … had no idea who they were. I didn't realize it was the president!

T1: Oh dear, wow.

PC: So, yeah, that's how I got out, in the end, so at least that mystery is solved. But, yeah, I mean, that's… The end.

T1: Wow.

FL1: Så hur länge fick du ligga på sjukhus, och var hamnade du sedan?

T1: So for how long did, how long time did you have to spend in hospital, and where, where did you end up?

PC: I was in Lond-, I was, six, six months, I think, and they did like 20, 22 operations on my leg. And they just had to rebuild all the muscles and that. So it was six months in hospital, and then I had to come out of hospital, I had to live in London, because I was… And what they didn't, I didn't know was, I woke up, and they'd cut me from there to there. And I woke up and I was like 'ah'.

FL1: Nu visade du på magen, det är för bandet.

T1: You show at, you show you stomach.

PC: Yeah, it was…

T1: On the side.

PC: It was all here, right the way around.

FL1: Runt från…

FL2: Det är ett ärr där, ja.

FL1: … från magen till ryggen.

PC: Also…

T1: They cut you from the stomach…

PC: Yeah.

T1: … around.

PC: To my back.

T1: And back.

PC: And I'm like why, why have you cut me in half? And they said, oh, okay, they said: How much metal did you have in you? And I went: Well, none, I said, it went in and out my leg. And they went: Not quite. And they…

T1: Was it…

PC: … got one of those metal bowls, and they were (gör ett ljud). It was just full of little bits.

T1: Gosh.

FL1: Okay.

PC: And I was like, okay, I didn't realize. And they said: But hang on, we found this as well. And he got this (ohörbart), and he pulled out this big piece of metal, like that. And he said: That was under your kidneys.

FL1: Oj!

FL2: Wow!

PC: And I was like, what?

T1: Gosh.

PC: And they said, yeah, it, and I never felt a thing. Just had this little hole, where it'd gone in.

FL1: Ja, okej.

PC: Spun off. And wedged, this like big piece of shell, had wedged under my kidney. And they, and they said: That was in you for twelve days.

T1: Gosh.

PC: And they said: It was about two-three millimeters from your kidney. And he said: If that had have just gone (gör ett ljud), he said, that, that would have been…

T1: Jesus.

PC: So that was far more dangerous than what happened to your leg. Your leg was obvious. But they just checked, my leg, did what they could, and no one had gone…

FL1: Resten av kroppen där, mm.

PC: And they said, you know: You are, you wouldn't… And he showed me the x-ray, which is this like bright piece of shell that had… And it sealed, sealed itself, gone in, and it was so hard, it just caught around it, as it went in. And I didn't, I didn't even know. But that's when I woke up…

FL1: Otroligt…

(Alla skrattar).

PC: Seems to be some mistake, you've cut me in half!

(Alla skrattar).

PC: They were like 'you idiot'.

FL1: Otroligt.

T1: Jesus Christ. You're sort of resilient.

PC: Say it again?

T1: You're sort of resilient.

PC: Yeah…

FL1: Otroligt.

PC: It was just… And, and the best part was, when, when they got, I stayed with the British ambassador in, in Beirut, he said: We can't take you to hospital, because we've, the British military, attaché, they'd heard on the radio that they'd sent death squads into the hospitals in Beirut, and were looking for me, he said, so they're not finished, so we can't send you to a hospital. And I was like: What are we going to… He said: We'll keep you at his house, the British ambassadors house. They got the SAS into guard it, because they said: It's not bomb proof, and they are looking for you. We know they're actively searching for you in Beirut. So they kept me there for like 24 hours, and then, and they still didn't have me, I was still taking paracetamol at this point…

FL1: Åh!

T1: Jesus.

PC: And I'm like…

T1: Could I have some morphine please?

PC: Yeah. And the, so they eventually got me to Beirut airport, in armored land rovers, and there was a, so British, it was a guy there with a tweed jacket and…

(Alla skrattar)

T1: Tweed in Beirut?!

PC: Yeah, tweed in Beirut, and he's saying, he's got the, the old cavalry tire and all of that.

T1: Oh, dear.

PC: And we're on the runway, and I'm in a wheelchair, and I'm like, and he comes up and he goes: Excuse me sir, were you formally (ohörbart) Conroy of the Royal Artillery? And I went: Yeah. And he went: A pleasure to have you on board, sir. And then he leaned in, and he went: I believe things got a little fruity out there.

(Alla skrattar).

PC: Only the British. A little fruity, yeah, you could…

T1: (Ohörbart).

PC: … say that, sir. And he put me on the jet, and then the doctor said to

me: Right, you got two choices, paracetamol or ibuprofen.

(Alla skrattar).

PC: And I was like, I'd lost my temper, I was like: What?! And he goes: Only joking, whiskey and morphine. And I was like: Yeah.

T1: And then…

PC: And he got like a big comedy syringe of morphine, and put a cannula in. And that was the, yeah, I think it was twelve days from it happening, to getting that, that shot. And it was, and it was about ten minutes before I actually would let my mind go, the pain is actually, because it had just been like…

T1: Gosh.

PC: And then it faded, and I was just like: How much of that can I have? And they were like: As long as you keep talking, we'll keep giving it to you. And I was like bluh, bluh, bluh, bluh'.

(Alla skrattar).

PC: Come on (skrattar)! And then, and then after the morphine the goes: Whiskey? And I was like: Oh, yeah.

(Alla skrattar).

PC: (Ohörbart) on the plane, like…

T1: Gosh, what an experience.

FL1: Otroligt. Ja, verkligen.

FL2: Nu har vi massa frågor.

FL1: Ja, vi har…

FL2: Nej, jag funderar på…

FL1: … massa frågor. Ja, frågan är om vi ska ta, ta paus här, och kanske ta lunch nu?

FL2: Ja.

FL1: Det har varit en helt, ja, nej, galen his-, ja.

T1: I can only stay until quarter past. I'm going to have a child.

(Alla skrattar).

FL2: Nu är ju klockan ett, så det är väl ganska lagom?

FL1: Men jag tänker det kanske…

FL2: Ja.

T1: From one to four.

FL1: Det kanske är bra tillfälle att ta, ta paus, hur som helst. Nu har…

T1: We need to take a break anyway.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

PC: Yeah.

FL1: Nu har vi fått…

FL2: Går för lite lunch…

T1: Now I want to hear the rest!

(Alla skrattar).

T1: You've got to call me…

(Alla skrattar).

T1: For a penny, for a pound.

PC: Yeah, you (ohörbart), now that is…

FL2: Ska vi pausa här, hon…

FL1: Vi pausar förhöret 11:48.

(Paus i förhöret 11:48-13:11)

(Ljudfil 2)

FL1: Förhör med Paul Conroy, och nu har vi fått en ny tolk, Mikael Granlöv.

T2: We'll continue the, eh, interview with Paul, and we have a new interpreter, Mikael Granlöv, is my name.

FL1: Ja…

FL2: Klockan är 11, 13:11.

FL1: Juste, 13:11. Vi ska gå tillbaka litegrann där i din berättelse.

T2: I would like to go back a little bit in your account.

FL1: Och då tänkte jag att, dels ställa frågan till dig, du nämnde

inledningsvis att det var 28 000 civila i Baba Amr.

T2: You mentioned early that there were 28 000 civilians in Baba Amr.

PC: That's right.

FL1: Och det var ju själva området Baba Amr, om jag förstod det rätt?

T2: So we're talking about the district, the area, Baba Amr, right?

PC: That's correct, yeah. Yeah, yeah, the actual neighborhood where, that was mostly under siege, that's, that's the number we, we got, after we'd been to the widow's basement, we were speaking to the people who were kind of coordinating, getting the people in. And when we, you know, how many people about they estimated; I think it was between 25-28 000.

FL1: Okej. De här personerna, de här civila, var befann sig de någonstans när allt det här, när…

T2: So those civilians, those people, where were they when everything happened?

PC: They were just in what was, what was left of the buildings. They stayed in the bottoms of the buildings, so, just trapped in the situation, really.

FL1: Ah, okay.

PC: And I said before, with Baba Amr there were very few places that were underground, so they were, everybody stayed away from the top, because a lot of the top of the building were gone. So, you'd, you'd see it at night, when we traveled at night, people coming out looking for food and communicating slightly, but most of the time we didn't see, we didn't see people, they were just, just hidden away, as they could be.

FL1: Okej, okej.

FL2: Hur, hur var det med mat och såhär hygien och sådant för de här människorna? Träffade ni på någon, och fick någon information av dem?

T2: How about food and sanitation, hygiene? Did you meet people, did you have the opportunity to talk about those things?

PC: Yeah, yeah. Really, food for about a month, had been completely restricted. In the, in the basement, there were those basements, they had sacks of rice and flour, and they'd make up little packages and give it, take it out to people in the houses. So, food supplies had been cut off. The only, the only food getting into Baba Amr was through the tunnel. Hence, this, this, you know, another reason for this security at the tunnel; it was one of the only supplies. So everything had to be carried in. I spoke to, to one Abu, Abu Sahib, I think his name, and he used to drive to the road, with a sack of wheat, or rice, on his motorbike at night, put it

on his shoulders, and run across. So it was, you know, part of the siege, it was an actual siege, you know, they, they'd stopped the, the food supplies, so it was kind of whatever could be carried in manually, was the only food, and that was decreasing, all of the time.

FL1: Mm, mm. Eh…

PC: And water, water had been cut. There was, the only water that was left when we were there was water that was in storage tanks, on the roofs, and they were slowly getting taken, taken out. But there was no, there was no tap water.

FL1: Ah, okej.

FL2: Var det någonting som fungerade för de här människorna? Jag tänker på skolgång, arbete, och sådana saker?

T2: Did anything work for those people there, schools, were they open? Did…

PC: No.

T2: … people go to work?

PC: No, nothing. It just, it just became like an open, an open prison, really. They could move, within Baba Amr, but at the risk of being shelled. Most of the heating, it was very cold, January/February, really cold, Homs gets cold. And they rely on diesel, they have them small diesel burners in the rooms, and that was all gone, So, you know, we, I think a couple of times we had some heat, when they'd find a can of diesel. So even, even the heat was, was cut.

FL1: Mm. Eh… Om jag, den här, när attacken blir, när du blir skadad, och när Marie omkommer, och Rémi Ochlik dör, vad är…

T2: When this attack occurred, when you were injured, Marie was lost, and Rémi also died…

PC: Yeah.

FL1: Har du, kan du göra någon bedömning av vad det var som liksom, vi har pratat tidigare om, om olika typer av ammunition, vet du ungefär vad det var som träffade er då?

T2: So we've been talking earlier about different kinds of ammunition, do you have any idea of what it was that hit you at that point?

PC: Yeah, we, I'm almost a 100 percent sure it was Katyusha rockets; just from the sound, and the impacts. Almost certainly, 99 percent sure it was Katyusha, because we'd, we'd been listening to them all, you know, for, for the week.

FL1: Yeah.

PC: Building up, so that was, I would say Katyusha without, without doubt.

FL1: Okej.

PC: And, and when they pulled the, the steel out of me, and I saw it, it made sense; it was, it was about same, it was a curved piece, it was a, a piece of Katyusha, almost certainly, so that double, double (ohörbart) really.

FL1: Mm, mm, mm.

FL2: Jag vet inte, du sa det kanske förut, men vet du hur många som träffade själva mediacentret?

T2: You might have said that before, but do you know how many of those that hit the media center?

PC: Ehm, one, two, three – four direct hits. One on the back, in the room that we were in. One on the upper floor, then two, two on the front. So it was, yeah, one, two, and then three and four, so four direct. And afterwards, maybe, I lost count, they'd just come in. But to the point to where Marie and Rémi were killed, there were four, four impacts.

FL1: Och var vad Edith och William och Wael någonstans i, i samband med att, att träffarna kom, eller…

T2: So where were you, including you, William and Wael at that point, when the hits came?

PC: Where were we?

FL1: Yeah.

T2: Var vi var?

PC: Yeah, we were in, in the same room, everybody was in the same, which was the main room of the media center. Marie, Marie and Rémi had gone to the doorway in the hall, and they were going out. Edith, Edith, me, Wael, and William were all in the main room. And I think the reason we survived, there was one wall between us and where the blast occurred, where Marie's rocket hit.

FL1: Ah, okay.

PC: And, and that took, that absorbed some of the impact. And that wall was, wasn't there afterwards, but it did take some of the shrapnel and the impact away.

FL1: Och sedan, om jag förstod dig rätt så, så, eh, tas ni till det här fältsjukhuset, eller vad man ska kalla det?

T2: If I understand you correctly before, you were then taken to kind of a field hospital, or what we should call it?

PC: Yeah, that's right, field, the field clinic, field hospital.

FL1: Ja. Av enklare slag, om jag förstod dig rätt?

T2: Kind of a simple type of hospital?

PC: Yeah. Yeah, it was, it was another civilian building, with a, with a few, few stretches, and medical supplies.

FL1: Och hur, hur länge, hur länge blir du liksom behandlad, på den platsen, innan du transporteras vidare?

T2: So how long did you receive treatment, at that spot, before you were transported further?

PC: Ehm, maybe five, four-five-six hours. Ehm, yeah, maybe a bit longer, but that, that part was…

FL1: Ja, jag förstår.

PC: … quite chaotic.

FL1: Mm, det, jag förstår det, mm. Men du nämnde också att du såg nya människor komma hela tiden, alltså nya skadade kommer in. Kan du, kan du beskriva mer vad det är för personer som kommer, och vad det är för skador de har?

T2: But you described earlier too that people kept coming, could you describe who, typically, these people were, and what kind of injuries they had?

PC: Blast injuries, shrapnel injuries. Women, children, men, of all ages. They were either being carried or walking, wounded, so they'd come in with, with pieces, with shrapnel. But they were, most, 99 percent blast injury. Occasional sniper shots, but not so many, at that point it was, it was artillery damage and blast injuries. But there wasn't so much, so many vehicles, so most people were carried.

FL1: Ah, okej.

PC: You know, carried to the, to the field clinic, the, the, driving was…

FL1: Ja.

PC: Imposs-, you know, it was just insanity, because of the drone.

FL1: Mm.

FL2: Vet du hur många som kom dit, eller har du någon uppfattning om hur många som kom dit?

T2: Do you have an idea how many people came there?

PC: I couldn't, I couldn't count. There were, you know, they, they, they were just, either dying, and they'd put them in a pile, or they'd treat them and, and send them away, or they were seriously injured. So it was full. There were just, I think you've seen some of the pictures, there were just…

FL1: Mm.

FL2: Yeah.

PC: There was no, I really couldn't even estimate how many people we saw. It was, it was just… If people could get there, they did; if they didn't, they, they just died in the streets. So it was, it was really difficult to… You know, just the intensity of it was…

FL1: Mm. Innan, om jag förstod det rätt, så innan ni, när ni, innan ni lämnade för första gången, så delade man upp journalisterna i två delar: 14 skulle vara innanför och rapportera, och 14 utanför?

T2: So I see, if I understand it correctly, before you left, you were divided, the journalist were divided into two groups: 14 were to stay inside and report from there, and 14 where to go elsewhere and report from there?

PC: That's right, yeah.

FL1: De här, de här som blev kvar då, hur gick det med dem? Blev de, var det fler som blev skadade?

PC: What happened to those that stayed on spot, what happened to them? Were many of them, did anybody of them get injuries too?

PC: Yeah, there were, we, we went out, and then, you know, we, we came back, without telling…

FL1: Mm, just det.

PC: … the paper. So the, the people who went out with us stayed out, and they did report from outside of Homs and the area. We went back, when we went back in, some of the people who'd stayed, they were injured. None, none of them died in the attack.

FL1: Okej.

PC: But there were guys injured there. You know, there were quite a lot injured, there were various blast wounds. As far as I know, when we were evacuated, a lot of them left at that point as well. Those who didn't, people did stay in, but over the years, you know, I hear that, that they, they'd been tracked down, you know?

FL1: Okay.

PC: A lot were arrested by the regime. And we tried from the outside; Ali, Ali Othman, I don't know if you remember that case, he was cap-,

he was taken, he was one of the coordinators of the media center, and after we got out, the regime found him and took him. Then they put him, they tortured him for months, and then they put him on TV, publicly saying that we were terrorists and, you know, he, we found out that when the Ceasar papers came out, the photograph, we found his body on there.

So that's, that's been the fate of a lot of the really, the ones who stayed, the regime picked, you know, they knew who they were, because they'd been reporting. But they slowly picked, picked them off, one by one, so there's… Some we just lost track of. One came out with us, and the rest just, you know, disappeared into the system, so…

FL1: Ja, okej.

FL2: Jag hade en…

FL1: Mm?

FL2: … fråga där, så jag hoppas in här. När, när ni är där i mediacentret när den, de här fyra bomberna kommer ner på mediacentret…

T2: When you were in the media center, where the four bombs were put on them…

FL2: … så har du ju nämnt ett antal personer som var där; ja, Marie, och Rémi, och Edith, och du, och Wael.

T2: You mentioned a few people, there were Marie, Rémi, and Edith, and a few others.

FL2: Yeah. Var det andra personer också där, alltså var det ytterligare personer där, som du inte har nämnt, i mediacentret?

T2: Were there anybody else there in the media center, at that point, that you haven't mentioned yet?

PC: Ehm… They were the only, the foreign, they were the foreign journalists. There was another foreign journalist, Javier Espinosa. He, he actually did, you know, when I said, ehm, Marie and Rémi were trying to leave, Javier did make it to the other side of the road, so he wasn't, he wasn't caught in, in the explosions, he got out. But there were a lot of other people, all of the Syrian guys were still in the media center, but the western press was me, Edith, Marie, Rémi, and William. Javier got across the road quite safely and wasn't injured. But yeah, there, the, all the Syrians were still, still in the media center at the time.

FL2: Har du någon uppfattning om hur många de var ungefär?

T2: Do you have any understanding how many they were?

PC: I would say at that point, about, between 10-15 people were left.

FL2: Var det någon annan som avled av dem?

T2: Out of those, were anybody else that were deceased?

PC: No. No, no, no Syrians died.

FL1: När du är, när det kommer in skadade människor på det här fältsjukhuset, är det även soldater som kommer in då?

T2: When you were at the clinic and people came there, were there also soldiers arriving?

PC: Ehm, there were, there were injured Free, we called them Free Syrian Army soldiers, there were a few injured. And they, they were the, mostly the ones who brought in the injured. So they, you know, because they were the people who went out, you would see them, you didn't, like I say, there weren't so many, so it didn't, they weren't obvious.

FL1: Hade de uniform eller var de civilklädda?

T2: Did they were uniform or were they in civilian clothes?

PC: Yeah, no, they were in uniform. But, like I say, a couple. You didn't see, you would think, in that situation, you would see a lot of soldiers, but you, you really didn't.

FL1: För, för hur var det, alltså tog de med sig uniformerna också, så hade man sin, alltså sin syriska armé-uniform på sig då, eller hur…?

T2: So if they had uniforms on, were there uniforms of the Syrian Army?

PC: Yeah, yeah.

FL1: Okej.

PC: Yeah, there was no, there was no separate…

FL1: Ingen egen.

PC: … uniforms, and there were no insignia badges, nothing to distinguish.

FL1: Nej, okej. Och hur var det med deras, hur skulle du beskriva deras, hur var de organiserade, FSA, var de…

T2: And how would you describe FSA, how were they organized?

PC: Barely, really. There was a Brigade, they were called a Brigade, it was the Farouq Brigades who ran Homs. But that, you know, I mean, visible infrastructure, there was, there was barely any. You know, it seemed to be mostly were the mouth, they didn't have radio equipment, so I think they, they just organized the attempted defense of Homs, you know, within themselves, I don't think there was an outside, I wasn't aware of an outside power structure, or chain of command. It seemed to be the people who were in Homs, and Baba Amr, were defending it, on an, on an ad hoc basis, you know it was very, very basic at that point.

FL1: Mm. Eh… Mm?

FL2: Fanns det någon som du uppfattade, jag tänker just inne i Baba Amr, fanns det någon struktur, med ledare, alltså någon form av liksom ledarskikt inom FSA?

T2: In Baramen (försöker uttala Baba Amr), amongst the FSA, were there some kind of line of command, or anybody that would be the leader?

FL2: Alltså in Baba Amr.

T2: In Baba Amr.

PC: No, I mean I think there was, there were people who were inspirational. There were the people at the demonstrations, there was the, there was the footballer, the foot, the goalkeeper, he used to lead the singing, and he appeared in uniform. But honestly I, it was so, ehm, so new, at that point, the Free Syrian Army, that it, it was a name, the Jish al-Shughor, it wasn't, there was no, there really was, there was nothing to command. You know, with groups of deserters. But I, I never became aware of any command structure. You know, normally in a, in a, in a conflict zone we would go there and we'd say, okay, take it to the general, or take us to the militia leader, that's what we would do, and they would take you to a place, and, and you'd meet someone, there was, there was something.

When we got there, you know, there was nobody to take it, you know, we were, we obviously asked the questions of who's in command, and it was 'In command of what?' With the general, that was the sense we got, you know? The, you know, there may well have been something, but there was nothing that, there was nothing that they could take us to, you know? There was no, there was no headquarters, there was no underground bunker where they were control-, you know, that, as far as I know, that didn't exist, because that's naturally where you, where you, you gravitate to finding that, because…

FL1: Mm, jag förstår.

PC: … you'll get some idea of what's going on. Whereas in this situation, you know, we, in the media center you very rarely saw anybody in uniform. You know, they, they would bring somebody, a new journalist, like when William and Edith came, they arrived, and there was a couple of guys with Kalashnikovs, showed them in. But they'd go, because they had plenty to do. So there wasn't, it wasn't like we spent, you know, 90 percent of the time, we had to move about, we'd get some, a couple would show up in trucks, and throw us in, and we'd drive. But even then, it was only, it was only one or two, they were short, short on the ground. There just wasn't a lot to be involved with, really.

FL1: Okej, mm. Jag förstår. Hade du något mer där?

FL2: Eh, nej, jag hade en annan, ja jag, nej, ska jag ta…?

FL1: Ja, ja, kör du.

FL2: Jag, jag, eh… Jo, jag tänkte, för du säger att det finns inget egentligen riktigt FSA där inne, det är liksom enstaka personer och så som har, som har lämnar armén?

T2: So you said there is, was no real FSA there, there were just singular people that has left the army?

PC: Yeah…

FL2: Eller de hade bildats, men, men det var ingen, det fanns ingen struktur och så?

T2: They had formed, but they yet didn't have any structure, and so on, so forth?

PC: That's right.

FL2: Ja.

PC: Yeah, it, so I think, you know, the deserters left, because they, they weren't happy with shooting civilians, you know? And they, you know, the thing is, that's why the fledgling FSA wouldn't attack the army, because most of the army were conscripts, and didn't actually want to be shooting their own people. And the same way the FSA didn't particularly wanted to be attacking the army. So there was, there was a natural at the beginning, there was a natural…

So when the deserters came, they came out of the army, with their small arms, and, and, and got organized into, like, you can be in this group. And that was, that was the level at that point. There was, there was no, because it wasn't, as I said earlier, wasn't when they, it wasn't an armed uprising, as in the classical sense, this was just people going 'I'm not shooting the protestors', and that desertions formed the basis of the fledgling Free Syrian Army. I mean, things did change later, but this was early, very early days of the, of the revolution. So it was ill-defined, you know, they didn't desert to a pre-formed revolutionary army, it was just 'I don't want to do this'.

FL1: Ja, jag förstår.

FL2: Mm.

PC: And, and so it was very, very loose. That's why, it was hard to do anything, because, you know, if I, you know, in Iraq, you know, you'd get on the radio, and they'd be sending, and there'd be a structure. Here there was no structure, that's why, when the regime where claiming they were, they were shelling the Free Syrian Army in Homs, at the time, in Baba Amr, it was, it wasn't funny, but it was funny that they would say it. Be-…

FL2: Vet du, vet du varför Baba Amr, varför Baba Amr blev så utbombat som det blev, vad är din uppfattning om det?

T2: How did… Why was Baba Amr shelled to that extent, that it almost what disintegrated?

PC: Because it was, it was working-class Sunni, and obviously the regime, kind of upper-class Alawite, so it was almost the direct opposite. They'd been, there was a lot of unrest, because there'd been drought and kind of a lot of famine there, the working-class areas really got hit. So when the, when the demonstration started, it was, it was that, that is the, the old part of Homs, which is traditionally the lower, working-class area, and it was strongly Sunni. So, they were, they were the most vocal protesters, because in the pecking structure, pecking order of Syrian society, they come very close to the bottom. So they were the most vocal, so all of that footage you see of the clock, with everyone there, that was, they were from, that was Baba Amr. And so when, when the regime looked at what was happening in the country, and being the Assad's, with their history, the, you know they, it's like, stop it with the, with any means necessary.

So there was no half-measures there, it was go in with full force, and stop it. And, and that's why, that's why it fractured, because it was, the regime weren't, you know, people thought Assad, Bashar, when he came in, because his wife was English, and she was a banker, and she spoke well, they really genuinely, I remember being in Syria in 2005, and people looked at it like really progressive, and 'Hey, maybe things will change'. But when things kicked off in 2010, and 2011-12, they reverted the tape, and, and you know, a lot of people say it was the mother who…

FL1: Jaha, okej.

PC: Because Hafez, Hafez had done hammer in 82, 'That's how you do it son', and that's what happened, so that's why there was such a, such a stark difference between what the regime did, how they controlled people, and with the people in Baba Amr, it was, you know, it was like absolutely no mercy. And I think that's why it stood out. So that's why other parts of Homs, where there were different eth-, you know, different religious background, and didn't have the same level of destruction rained upon it. But these were the people who were vividly on the street. And it was, you know, and the military was, it's, you know, all the ground soldiers are Sunni, all the commanders are Alawite, so you've got officers giving orders, to conscripted soldiers, to shoot their own religious, you know? And the only way they could to that was to have the higher lever Mukhabarat behind them, shooting them.

FL2: Eh…

PC: If they didn't shoot the people.

FL2: Är det din uppfattning också att det var mest sunni-militärer som hoppade av i början också?

T2: Is it your understanding too that in beginning, there were mainly Sunni-soldiers that defected?

PC: Yeah. Yeah, that, that seemed to be, you know, they were conscripts, you know, they, they were dragged, and everyone was there. You know, our translator did this two years as a commando. So, yeah, absolutely, the, the, you know, they Sunnis defected and, and the other groups, the Alawite and the Shia-based groups, have had no interest in defecting, because, you know, when you're a minority, 17 percent, running a country were the majority is against you, you know, you need that they rely on that military stay, the power structure, so they lost a lot of the bottom ranks. But the, the top ranks (ohörbart) and bonded together. And you know, and that's what has happened since.

But the early days were, it was, it wasn't such high level, it was like 'Yeah, I'm not going to shoot these guys, they are my brothers'. You know, we used to sit at night, before we went into Baba Amr, in Al Buwaydah, we used to have, like, soldiers and secret service, Mukhabarat, come to the house, at two-three in the morning, tell us what was happening, and then go back to Homs, you know, be, so there was information coming out from, from people who were actually a bit higher up, who couldn't defect, for various reasons, but they were still getting information. They still didn't want to see their own people, their brothers, getting attacked. You know, so they were kind of saying 'don't go on this road, we're moving to this place', it was a lot going on, to try and stop the vans.

FL2: Mm. Jag tänkte bara, såhär, du kommer inte behöva översätta någonting av det han säger, så om du inte vill anteckna så…

T2: Jag gör det bara för att hålla…

FL2: Ja, för att hänga…

T2: … igång hjärnan.

FL2: … med. Ja, det går bra.

T2: I'm taking notes… Och jag kommer att förstöra det här sedan, innan jag går…

FL2: Det är ingen fara, jag bara tänkte så du inte jobbar i onödan.

T2: Nej, det är för att hålla igång, ja.

FL2: (Skrattar) Ja.

T2: I'm taking notes just to keep going…

PC: Keep up to speed.

T2: Yeah. Staying on my toes.

(FL1 och FL2 skrattar)

FL1: Jag tänkte väl ta dig tillbaka i tiden när ni har förflyttats från fältsjukhuset till, till en, ja, lite säkrare plats, och då förstår jag att det är Edith och Wael som är med dig där?

T2: I would like to take you back in time, and go from the point where you were taking out to the clinic, the field clinic, and it was, you, you, Edith, and Wael at that point, right?

PC: Yeah.

FL1: Mm. Och då, där har det satts madrasser för fönstren, och det är, det är en lite säkrare plats för er att bara vara på?

T2: There were matrasses covering the windows, and it was a little bit more secure place to be at?

PC: That's right, yeah.

FL1: Även om det inte var kanske sådär jättesäkert.

T2: Even though you might say that it was not too secure.

PC: No, it wasn't secure, it was, it was just somewhere they could keep us, where they thought, it was as safe as possible. But they, you know, they couldn't keep us in the clinic, because they had such a…

FL1: Det kom…

PC: So many people.

T2: There were people arriving?

PC: Yeah.

FL1: Mm. Eh, då har jag ju också förstått att Edith var skadad, också svårt skadad då.

T2: I understand that Edith was also wounded, she had quite a, quite a, quite a serious trauma.

PC: Yeah, yeah. She had, she'd had her femur snapped, and also shrapnel had gone in. And you know her injury, the doctor said, was incredibly, she had to have an operation or she was going to die. Because her femur had snapped, and when the bones rub together they produce globulus of fat, that dissolve in the blood and cause…

FL1: Heart…

PC: … heart attacks and strokes. So, she needed urgent operation. Wael's, Wael's arm had been snapped, it was completely just hanging limp. He was in a lot of pain, and of course, there was no pain killers.

FL1: Nej.

PC: Edith's condition meant she couldn't be taken out easily through the tunnel, I was, I was kind of capable of being stood up and supported, but with Edith's situation with the fracture, she couldn't, she had to be kept flat. So, it created its own, Edith's injury created its own difficulties. But yeah, there were three of us who was really, properly, not that mobile.

FL1: Och från det att ni kommer dit, fram, om… Om du kan beskriva vad det är ni upplever, från den här tidpunkten till, från att ni kommer dit till det här, vad ska man säga, eldupphöret som blir?

T2: Could you describe the time, from the point when you came there until the ceasefire was proclaimed?

FL1: Innan ambulansen.

T2: Before the ambulance.

PC: Ah, okay, yes. So I think that was, I think that was two days, so we, we were in that room, we'd been brought out of the field clinic, and I think it was two, three nights, two full days and three nights, we were in that room. And that was, that was before, I think that was before, that was before they knew our exact location. So we know they've been looking for us, because they, they knew we'd survived, because Dr. Mohammed put videos on YouTube, that's how anyone knew we'd survived. I think my parents were told I was dead first, because they reported Marie, and a photographer, was dead, and everyone assumed it was me, and told my parents, and then they had to follow 'actually, he's not dead', which was quite, quite hard for them. But they, the regime knew that we were alive, because they put these videos on YouTube, saying: Journalists are injured. They didn't quite know where we were, so it was intense, in the same way it was intense for everybody. But that changed once they, once the ambulances came.

FL1: Okay.

PC: So they, they had the ceasefire, and it was, it was kind of, we noticed, it was about midday, that the, the shelling seemed unusually, unusually light. You know, it was like 'that's new'. It went quite for lunch, normally, about two; but it went quite earlier, and stayed, and we were like 'wow, what's, you know, what's happened, why is this change?'. And then somebody sent out there's a ceasefire, they're sending the Red Cross. There was, people did have communication out, not fantastic, but they could.

And some, and some of these sent out 'there's been a ceasefire, and they're going to send the Red Cross in', which, you know, naturally made everyone, 'great', you know? And you know, and it, we hadn't heard a lengthy time where there wasn't shelling for, for all of that time we'd been there, and you know, and everybody noticed it. And it, they slowly wound down the fire, and we waited, and then the ambulances came. But

it was, so it was between two and three days in the building before the ceasefire.

FL1: Okej, och du, du sa att det var intense, om jag förstår dig rätt så var det, eh, mycket, intensiva bombningar av, av området då, där ni befann er?

T2: You're talking about intensity, I suppose you mean the intensity of the shelling of the area, the neighborhood, where you were situated?

PC: Yeah, oh, I mean, that, that, that continued to be absolute, but it wasn't focused on our building at that point, it was just the gen-, you know, it carried on as per normal.

FL1: Var det vi det här tillfället som du första gången hörde den här, eller förstod att den här Tulip, Tulip mortar, eller, ja…

T2: Was this the first time you heard about the Tulip mortar?

FL1: Var det…

PC: Yeah, that's, in that room was when I, when I first heard that. I'd, I'd not heard that in all of the time, previous. And then it was one day after, after we were injured, in that room, that's when I… Well, first it was the explosions, were just enormous, and it was like 'that's new', instantly. And then you waited for five seconds, and you heard (gör explosionsljud). And it was like, oh, you know, it was a, it was a big, a noticeable change of weaponry. And it was just (skrattar), it was like, listen guys, if one of them hits, then it's, there won't, no one is going to suffer, I said, that is total and instant, you know, which was a bit comforting. Not comforting, but…

FL1: But… Mm.

PC: It was like, that's not just an artillery sheller, a rocket that will take out a bit of a room. If one of them, if they get one of them on us it's total and absolute, you know, that was a big step up.

FL1: Okej. Kan, kan du göra någon bedömning av hur många som, som man liksom sköt av den kalibern, eller den typen?

T2: Could, could you make, make any assessment as to how many of those were fired?

PC: There was, there was six of them, because I, you could hear a boom-boom-boom-boom-boom-boom, so there was six. And they fired every, it was quite a slow, reloading them was quite a slow process, so they'd be about every 20 minutes, a salvo of six.

FL1: Okej. Och…

PC: Which…

FL1: För, och hur lång tid höll det på, ungefär?

T2: And how, how much time did that continue?

PC: Once, once they were in situation, they, continual.

FL1: Ah, okay.

PC: Maybe quieter at night, but they, they were, they were, they, it was like they got a new toy, and they were like 'oh, this is good, so we can cause even more, more damage with this'.

FL1: Ja, okej.

PC: So once they got it, and it was working, they were quite, and you know, and they, they're quite advance Russian is weapons, they're not, they're not the kind of thing that they would have, just about, you know, I think they were quite clearly got in from Russia, to do it, to do. They weren't standard issue.

FL1: Nej, nej, mm. Sedan, om du tar oss igenom den här tidpunkten då, när ambulanserna kommer och det är en kort ceasefire där i, vad…?

T2: Could you take us through the situation where the ambulance arrived, and there was a short ceasefire?

PC: Yeah. So the, the firing, the intensity dropped, until the only, you know, the only sounds were small arms, just Kalashnikovs, sniper rifles; nothing ever stopped completely. But then we, we actually heard the ambulances, and we, we got quite excited, because it was like, okay, this, you know, a good, a good thing. Then the ambulances pulled up, and then we heard a lot of shouting, outside the building, arguing.

FL1: Ja, okej.

PC: And it was like, why are they, you know, why is there an argument? And the arguing got louder, and then a couple of the guys who'd been looking after us, and Free Syrian Army, came in (ohörbart): Yeah, this is not good, it's the Red Crescent. And they said the Red Crescent had occasionally got in before, and taken people out, but the men they took out were never seen again. So they, they, the FSA guys were naturally, they didn't like this, that the Red Crescent were coming, and not the Red Cross. So it was, it got really, really intense, people kept coming in to the room, there were guys in the red jumpsuits, they, the Red Crescent guys. And they were Free Syrian Army guys, coming in.

And the atmosphere was getting really, something bad was going to happen, you know, there were a lot, naturally, a lot of guns about. And it got, it got kind of crazy, so in the end I, I, I kind of shouted, like: Just everyone out, just leave, just the doctor. So there was me, Edith, Wael, the doctor, and one or two others, but we calmed, we had to calm the situation, and that's when, you know, I said to the doctors who had come, I said: You know, we're in a bad situation, you know, what do we do? And he was like: I'm here to take you to Damascus, where you will be

treated and released, and then he'd whisper: Don't get in the ambulance. So he was putting on a show basically, but he was warning us. And you know, everyone, William, Edith, Wael, we all heard him quite clearly telling us it's a trap, don't do it. They did take some women and kids in the ambulance.

FL1: Okay.

PC: But we, you know, we obviously didn't get in the ambulance, and, you know, I think we were the primary things they wanted. So they, essentially it was left, you know, they were, they were allowed to leave with the ambulances, they took some women and kids from the clinic I think, I, I didn't see this.

FL1: Nej, okej.

PC: Because we couldn't leave the room. But we did hear them loading a few people into the ambulance, and the ambulances left. In about an hour after the ambulances left the shelling started again; in the evening, this was. And you know, and that started with a real ferocity. And I think, at this point, someone had taken a GPS fix, because they'd been in the room, in the building, and we started to notice, we were getting pretty direct hits on the building, and it was obvious what had happened. And from that point on, it really stepped up, because they knew, they knew where we were. So that affected a lot really, not only the atmosphere, but the actual, their ability to, to pinpoint where we were, was, they had everything. So…

FL1: Hur lång tid efter det, efter, efter den, att de hade lämnat kunde ni, blev ni liksom, kunde ni, eller lämnade ni, eller du?

T2: How long after they left could you, or you, or you alone, leave the place?

PC: It was two days.

FL1: Två, okej.

PC: Yeah. Yeah, because as I, as I said earlier, they came in and said: The tunnel has been hit.

FL1: Ja, just det, mm.

PC: So, which was our escape route, that had to be, it took them two days and two nights to clear the tunnel, ready for us to try.

FL1: Mm, mm. Har du någon där?

FL2: Du ser ut som du tänkte på något?

FL1: Nej…

FL2: Nej.

FL1: Jo, jag tänker på något, men jag…

FL2: Ja.

FL1: … tänkte innan jag fortsätter med det?

FL2: Nej, jag tänkte den här ambulansen, när det här eldupphöret är.

T2: I'm thinking of the ambulance, at the time of the ceasefire.

FL2: Är det några, vet du, det är kanske svårt för dig att veta, som är i det här rummet, men kan, är det några civila som lämnar Baba Amr, när det blir sådana här eldupphör?

T2: It's hard for you, sitting in that room, but were there any civilians that could leave Baba Amr during the ceasefire?

PC: Could they leave?

FL2: Mm.

T2: Om de kunde…

FL2: Ja, kunde, eller om de gjorde?

T2: Could they leave, or did they leave?

PC: They couldn't leave, because the tunnel was blown up. At the time we were in, in nobody could leave, no, it was sealed.

FL2: Och man kom inte ut den vanliga vägen heller, under eldupphör-tillfälle?

T2: And during the ceasefire you couldn't get out during the ordinary route either?

PC: No, no. No, they, they, it was a ceasefire only, they didn't, you know, the siege, everyone stayed in place.

FL1: Ja, okej.

PC: It was just, they, they stopped shelling long enough for the ambulances to, to come in. You know, it was quite controlled. The ambulances came in, under the authority of the regime, so the gates were opened, and they were allowed in and allowed out. Then it was, so nothing, nothing really changed, other than the bombardment stopped.

FL2: Mm.

FL1: Sedan förstod jag det som att, när ni, när du, du tillsammans med Wael och Edith och William, när ni lämnar så är ju du i en bil, och de i bilen bakom?

T2: So if I understand it correctly, when you, Wael, Edith, and William

left, you were in one car, and they were in the car behind, behind you?

PC: Yeah, yeah. I was, I was in the lead, the first car, and they were in vehicles, yeah, and…

FL1: Vet du vad som hände med Edith, Wael och William…

T2: Do you…

FL1: … efter att ni hade skiljts åt sedan?

T2: Do you know, after you were separated, what happened to Wael, Edith, and William?

PC: Yeah, they, I, I made it into the tunnel, and I made it, I made it out the other end, eventually. About five minutes after I escaped, in the field, the Syrian Army attacked the tunnel, from the end I had just come out, and got in the tunnel, and fired rockets down there.

FL1: Oj!

PC: And killed everyone on this side of the blockage; you know, I had to crawl through. But on the other side, William and Edith and Wael were trapped, because they couldn't get passed the blockage. So when they fired the RPGs down the tunnel and killed everyone, they were saved by the blockage.

FL1: By the blockage!

PC: Yeah. But they were on the other side, and they heard the attack. So they all had to go back, so they went back into Hom-, into Baba Amr. They got the vehicles and went back, they had to go back to the media centre.

FL1: Ah, okej.

PC: And they said that was, that was a complete nightmare, going, you know, having left… Not to the media center, to the room. But having left, then having to go back. And so they were forced, Wael, I was told Wael was dead, for about a week, I didn't know he'd had to go back. And we didn't know what had happened to Edith, because everybody, everyone who had made it passed the blockage was killed, and everyone on the other side, we lost contact, because the chaos. So it was about three or four days before they, they got out. So they had a completely different adventure than I did, because I was the only one who made it past the blockage, and out, before the tunnel was attacked from this end. So I made it by five minutes, and then everyone was killed in that section.

FL1: Vet du hur många det var som var med dig i den, i, när de, som kan ha dött i, i den attacken?

T2: Do you know how many people were with you, that might have died during that, the attack?

PC: Ehm, I, the people who were directly with me lived. Anybody working in the tunnel to get supplies or people through died. And I did see, they brought some bodies out. So when, when I was with Dr. Hakim, they took me to Al Buwaydah, and put me in a room, and I was with Dr. Hakim, who was trying to make my leg a bit better to travel. They brought, they started to bring in dead bodies in, and stacking them in the room I was in, and they were some of the guys who had been killed in the tunnel, and they had quite bad rocket injuries, from, from being in the tunnel. So yeah, there was a few guys they brought in, and stacked up, but I don't know quite how many.

FL1: Nej.

PC: How many died. But that was the end of the tunnel's life, after that it was never used, never used again.

FL1: Så, vet du hur Edith och Wael tog sig ut sedan? Har du kunskap om det?

T2: Do you have any idea, any knowledge, of then how Edith and Wael got away from there?

PC: Ehm, out of, out of Baba Amr?

FL1: Mm.

PC: Yeah, so, in the end I think what they did is they paid, they paid to have Edith driven out, they, they black-, they bribed one of the regime guards. Because Edith had to be taped to a piece of wood, she had to be kept flat. So they got a car, put Edith on a piece of wood in the car, and put a veil on, and paid someone to, to look the other way. And William was underneath the piece of wood, hiding. So I think they paid, in the end, to get, to evacuate Edith. I'm not sure what Wael, how Wael came through that. He was, it was easier for Wael to get out, because he was from Baba Amr, and I think he, he could, he wouldn't leave us, ever, when we were there, but I think on his own, he found it a bit easier to actually climb the way.

FL1: Ah, okej.

PC: But it took them, you know, quite a, quite a long way, long time, to get out and on the move. So I think I was, I was out for about four-five days before I even knew them guys were alive. It was, it was kind of, so I couldn't celebrate escaping, because I thought, as far as I knew they were all dead.

FL1: Jag förstår, mm.

PC: So it was, it was quite, you know, a massive relieve. I was told Wael was dead, but that was wrong information. And Edith and William just went quiet.

FL2: Och kropparna efter Rémi och Marie?

T2: And how about Rémi's and, and, Rémi's and Marie's bodies?

PC: Okay, so they, initially they were, they were taken, after, after we were put in that room, they were taken to a cheese factory in Baba Amr, where it was cold.

FL1: It was cold, mm.

PC: And they were kept for a few days in the cheese factory, and they, they looked after them, they washed them, and… But, then it became too, too, you know, they couldn't keep them any longer, so they put them in body bags, and they marked them. Then they buried them and took a GPS location of where their bodies were buried. Dr. Mohammed buried them. And the, the locations were marked, and then I think it was, then a few weeks later when the, when the regime took Baba Amr, they dug the bodies up and took them to Damascus, where the regime did autopsies, and came out with some, some nonsense that it was, they were both killed by terrorist nail bombs.

FL1: Jaha, okej.

PC: So it was…

FL1: Mm.

PC: … just some fanciful kind of… And eventually they, they, they did release the bodies, bodies back out, I think it was about a month later, the regime finally let the, let the bodies back to the relatives. So… But they, you know, they, they did all the rubbish first.

FL1: Eh, vad var det jag tänkte på… Jo, jag tänkte på, du har ju nämnt en Dr. Hakim, vet du hur det har gått för honom, hur det gick för, var han är?

T2: You've mentioned Dr. Hakim, do you know what happened to him, do you know his whereabouts?

PC: No. No idea. The last time I saw Dr. Hakim was when he, he, he did a repair job on my leg. Never heard again.

FL1: Okej.

PC: Dr. Mohammed was still alive, still in Syria, doing his thing.

FL1: Så, ja, då är han kvar i Syrien alltså?

T2: So he's still in Syria?

PC: As, the last I heard, yeah.

FL1: Mm.

PC: Yeah.

FL1: Den här ambulansföraren då, hur, vet du hur det gick för, eller läkaren till ambulansen där?

T2: Do you know, the driver of the ambulance, or the doctor of the, in the ambulance, do you know what happened to him?

PC: The doctor, the doctor who gave us the warning was, is dead. We checked before we, because we wouldn't have put it in the, in the film, because we'd put him in danger.

FL1: Ja, exakt.

PC: So we, we, we did, produces did a lot of research, and they found out he was killed in an attack, about six months after, after the, the attempted evacuation.

FL1: Ja. Har du någon fråga där?

FL2: Eh, jo, eh, har du, eh, om du har haft någon kontakt med Edith och Wael; när de kom, de får ju åka tillbaka till Baba Amr, vet du om, säger de någonting om de här bombningarna fortsätter, efter att du har flytt?

T2: Do you know, Edith and Wael, they went back to Baba Amr. Do you know whether they know whether… Do you know about, have they said anything about bombings continuing or not?

PC: Oh yeah, yeah. Nonstop. Yeah. In fact, it got worse, because they, they were preparing to send in the final tanks. And when the soldiers came in, they, you know they, it was a proper invasion, so they kept, they kept pushing and bombing, until they, they finally… And in the end, the Free Syrian Army and everyone just had to pull out, and surrender it, basically. To save some life.

FL2: Mm.

FL1: Mm. Vad tror vi…

FL2: Jag har någonting här. Kan…

FL1: Mm, kör du.

FL2: Vet, under tiden, under de dagarna som du är där inne, vet du, har du kunskap om, om, liksom en direkt kunskap om, om man har träffat skolor, sjukhus, eller andra skyddade objekt, i Baba Amr?

T2: Do you have any idea, or knowledge, about, did they make, did they target things like schools, hospitals, or other objects that should be protected?

PC: Yeah, yeah. They, the field hospital was that they, any hospital that, Dr. Mohammed had had seven hospitals…

FL2: Seven?

PC: Seven.

FL2: Mm.

PC: That had been attacked previously. So they, they systematically targeted any clinics and hospitals, for sure. Schools I'm, I'm not sure, I didn't, we didn't have enough access and ability to move about to check on schools, but there were no schools open, for sure. But hospitals we know that they targeted, seven, seven clinics, and blowing them up.

FL2: Och, och var det här sju stycken sjukhus, eller kliniker, som fanns liksom innan kriget, så de var liksom välkända som sjukhus eller kliniker?

T2: So were these clinics open, did they work before the war, so they, so that they were famous, they, people knew about them?

PC: Ehm, the, these were clinic that were, Dr. Mohammed ran, the, the hospital in Baba Amr had been targeted. The official hospital had been targeted, I, I never got to the official hospital, it was just not accessible to us. But from, from the very beginning, the actual, the doctors had been kidnapped, and, and taken out of hospitals, and doctors had been executed, you know. So they, once the protestors were on the streets, it was a very clear message: if there are no doctors to treat you, and there's no hospital treatments, then it, it was meant to deter people from protesting, so there's no medical backup, you know. And it was, it was so many times it was emphasized, the, the first and primary targets of the regime, there were the doctors; then it was people with cameras, and then get the guys with guns.

So it was a weird set of priorities: doctors, journalists, soldiers. That's, and that's the way it's continuing to, you know, if you look at Aleppo, they did exactly the same. You know, we took, we, we took a hospital, we made a million pounds, crowdsourced it, took a hospital to the Syrian border a few years ago, and it went in, and it operated two years. And then we did, we did a film about the hospital, and 30 minutes after the hospital, after the documentary, they put a laser-guided bomb into the, into the cave system, and took the hospital out. They, hospitals are primary targets, worked that one out.

FL1: Eh…

FL2: Har du något?

FL1: Nej…

FL2: Ska jag…

FL1: … jag kan inte komma på något mer nu.

FL2: Nej…

FL1: Känner mig helt…

FL2: Ja, eh, jag har lite till här (skrattar till).

FL1: (Skrattar till) Bra.

FL2: Du pratade ju om fjärde divisionen förut.

T2: You talked about the forth division.

PC: Yeah.

FL2: Vet, känner du till, eftersom du är gammal militär, känner du till om det var enbart de som var där, eller fanns det andra divisioner som var delaktiga?

T2: Since you are a military person, maybe you know, were those the only one there, or were there other divisions there as well?

PC: As, as far as I was ever told, it was the fourth division, commanded by Maher Assad, that was, that was sent to incircle Homs. There may well have been supplementary of backup divisions, but as far as I'm aware, it was the fourth division, with the, with assistance of, of obviously all the intelligence services that go, go with it.

FL1: Mm.

PC: But they were considered also loyalist and that kind of people who wouldn't, would never, the problem of doing what they were tasked with doing.

FL2: Mm. Jag tänkte, du, du berättar ju att du fick den här skadan i benet, och sedan i den här…

FL1: Splitterskadan.

FL2: Splitterskadan i, i ryggen, vid njuren.

T2: You told us about your leg injury, and also that you had a shrapnel injury by your kidney.

PC: Yeah.

FL2: Mm. Hur, hur, hur, har du några men idag av det?

T2: Do you still suffer from that in any way?

PC: My legs not, it's not perfect, I won't play for Liverpool.

(Alla skrattar)

FL2: Nej.

PC: That's the only reason. No, I mean, my health is actually quite good considering, you know, but they, the Sunday Times paid a lot of money to have the operations. So if I keep physio then it keeps working. If I stop, if I slow down and stop doing exercise, then it gets painful. So, it's up to me really. But, yeah, but the kidney had no, you know, they fixed it, they got it out, and it healed, and I've never had to have it looked at. The leg, you know, it's like an ongoing project. If you keep the strength up it works better, if I get lazy, then it gets…

FL1: Mm.

FL2: Men du visade, du hade ju ett litet, eller litet, du visade lite av ditt ärr här, det är det du har kvar här?

T2: But you showed a little bit of your scar, and that's what was remaining, right?

PC: Yeah.

FL2: Ja. Har du, och jag antar att du har ärr på benet också, du behöver inte visa det, men jag antar att du har ärr?

T2: I suppose you have a scar on your leg as well…

PC: Yeah.

T2: You don't have to show it to us…

PC: It looks like a shark bite. I've got, do you want to see a picture of my leg?

FL2: Ja.

FL1: Ja.

FL2: Ja.

PC: I can, I can, if you need it I can send you it.

FL1: Ja.

FL2: Mm.

(Tystnad ca 20 sekunder)

PC: So that's, that's after six months.

FL2: Oh!

FL1: Oh! Har, hur stor yta pratar vi om nu?

T2: What is the area?

PC: Ehm, about there…

FL1: Ja, hela…

FL2: Var det hela, hela…

FL1: … ins-, insidan?

FL2: … insidan?

PC: Yeah, you can see…

T2: Does the hole, inside of your thigh, right?

PC: Yeah.

FL1: Från, från skrevet ner till knäet?

FL2: Ja.

T2: Starting from the crotch down to your knee almost?

PC: Just about there.

FL1: Mm.

FL2: Ja.

PC: But it, it just, all, all the hamstrings inside were like (gör ett ljud).

T2: Alla muskler på baksidan…

PC: Half, half a hamstring.

T2: Halva hamstringsmuskeln.

FL1: Ja, okej.

FL2: Mm.

PC: And then they, they split that into three little hamstrings.

FL1: Jaha, okej.

T2: De skapade nya…

PC: Make baby hamstrings.

T2: Åh, förlåt, jag ska inte…

FL1: Nej, nej.

PC: Which I had to then grow in a gym.

FL2: Yeah.

FL1: Okej.

PC: So…

FL1: Så du behöver träna dem tre, tre…

PC: Little…

T2: So you have to exercise in order to keep those three hamstrings…

PC: Yeah. To keep them working, because they, they go quickly.

FL1: Ja, okej.

PC: It's pure dedication that makes them work.

FL1: Mm, mm.

PC: You know, it'd take a couple of weeks of not pushing it, and they, they get weaker and weaker.

FL1: Okej, du märker av det på en gång.

FL2: Och det här var efter sex…

T2: So you notice that immediately in that case?

PC: Yeah, quite, yeah, I can notice within a few weeks that I have…

FL2: Och det här var efter sex månader?

T2: This is after six months?

PC: That's after six months.

FL2: Ugh.

(Alla skrattar)

FL1: Är det på andra sidan också?

T2: Is that the same on the other side?

FL1: Gick den rakt igenom…

PC: Yeah, yeah, it was in…

T2: Did it go straight through?

PC: The out, yeah, the outbid was bigger. So it went in this big.

T2: Utgångshålet är större.

FL1: Ja.

PC: Like, from the, from the top of my leg.

FL1: Ja, okej.

T2: Den kom ju ut från…

PC: Right down…

FL1: På utsidan…

T2: … över delen av…

PC: It flapped open.

FL1: Ja, okej, okej.

T2: Det var helt…

FL2: Nu behöver du inte översätta.

T2: Förlåt! Kommer in i det där, det är svårt.

FL1: Ja, okej, så, så på utsidan av låret så är det, som du beskriver, det fläktes ut?

PC: Yeah.

T2: So it's, on the outside of the thigh, it's like it was like separated?

PC: Yeah, it was just blowing out. So that was the in-, that was the…

FL1: Det var insidan, så utsidan är ännu värre.

PC: And then out…

T2: So that's the inside, and the outside is even worse?

PC: Yeah, it was just longer, and you know, more build up. And the shrapnel ran, muscle and shrapnel just 'plop'.

FL1: Från, av, av trycket så blev det större…

T2: That's because of the pressure, it started…

PC: Yeah, yeah.

T2: … to, it was bigger?

FL2: Så, om jag förstår det rätt, om du inte tränar och, och, och håller igång benet så blir det liksom svagt, så att du får, det här kommer du få fortsätta med hela…?

T2: So if I understand it correctly, if you don't exercise the leg turns weaker, so this is something that you have to continue onwards?

PC: Yeah, yeah, it's forever, you know?

FL1: Mm.

FL2: Mm.

PC: It's, it's not going to, it's not going to… If I don't do it, it doesn't stay good.

FL2: Nej.

FL1: Nej.

PC: It's, you know, which is a bit… (Skrattar lite).

FL1: Ja (skrattar lite).

PC: Because I was never really that gym-orientated.

(Alla skrattar).

PC: I couldn't spell gym, it was like, what's a gym?

FL2: Men får du ont i benet också?

T2: But does it hurt, from time to time?

PC: Yeah, yeah, when I, when I, when I stop, then it start to hurt. Because everything, everything's under strain. You know, my whole body, you know, if that starts going, then the knee gets a lot more pressure, because there's no, there's no muscle supporting, you know, everything gets weak, and then, you can start to feel the knee and all the ligaments go (gör ett ljud). And then, couple of weeks in the gym, and it builds back up.

FL1: Ja, okej.

PC: And it supports itself, but your whole, that whole side, back will start to ache if you don't keep the muscles up. So it's a bit like, it's my nightmare, actually, is having to actually physic-, make it, you have to stay fit.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

PC: Because normally I did that anyway, by doing the job, carrying cameras and body armour and… But know it's, it's a conscious, you know, I have to, have to think.

FL2: Men den bilden kan väl vara bra att ha?

FL1: Ja, det tycker jag.

FL2: Den skulle ju vara med att ha, kanske ett…

T2: It would be good to have that picture.

PC: Yeah.

FL2: Du visade…

PC: I can, I'll send it to your email.

FL2: Mm. Yeah, perfect. Och jag tänker, nu har jag ingen aning om, men om, om vi nu, om nu åklagaren går vidare med det här; har, finns det liksom journalanteckningar och sådant där, på hur din skada har sett ut, och vad du har gjort och så?

T2: I don't know whether it was happ-, happ-, I don't know, but if the prosecutor decides to continue working on this case, is there any medical records, something that we could refer to?

PC: Oh, I can get, I can get you the, the, the, you know, what they had to do, and I don't think that will be an issue.

FL1: Nej.

FL2: Och det…

PC: You know, I…

FL2: … vi behöver inte ta det nu…

FL1: Nej.

FL2: … men i så fall hör vi av oss, om…

PC: I think the newspaper…

T2: We don't have to decide about that right now, but…

PC: Yeah, but…

T2: … in that case, we'll be in touch with you.

PC: Yeah, I think the, the Sunday Times have probably got all medical reports, because they paid for the treatments, so it should be easy to get.

FL1: Mm.

FL2: Mm. Mm.

FL2: Eh, sedan hade jag en fråga till. Eh, om filmen där.

FL1: Mm…

T2: It's a question about the, the footage.

FL2: För jag tänker, vi har ju sett filmen.

T2: We've seen the film.

PC: Yeah.

FL2: Och också läst boken.

T2: Read the book.

FL2: Hur är det med liksom rättigheterna till den, om åklagaren skulle vilja visa en del av filmen i till exempel en rättegång?

T2: How about the rights to that film, should the prosecutor want to show the film, for instance, during a trial?

FL2: Eller delar av filmen.

PC: Yeah, that…

T2: Or just snippets of the film.

PC: That's no problem, I, the production company has the rights, and, which means I have the rights, so you have the rights. It's not, we can, I can get you an official clearance, just to cover yourselves, but it's not going to be a, it can be organized overnight. So that's not, that's not an issue.

FL2: Mm. Jag tror inte de kommer vilja visa hela filmen, men de kanske…

FL1: Nej, men de kommer nog vilja visa delar av den.

T2: I don't think they would like to show the whole film, but maybe parts.

PC: Yeah, it you want to, if you want to it, take sections, then that, that's not an issue.

FL2: Ja.

FL1: Mm. Hur är det, har du foton utöver det som du har visat, har du fler foton?

T2: Apart from you have shown us already, do you have any more photographs?

FL1: De som du har till exempel i…

PC: I don't what you, I don't know what you've got, if you show me what you got, I'll actually…

FL1: Vi har fotona som du, som du har, vi, som finns med i, i det här förhöret.

PC: Is it the photographs…

T2: We have the photographs that were part of the interview.

PC: Oh, okay. Part of the…

FL2: Ja, det är väl de här. Ja, du har de i färg.

FL1: Mm… Det är de vi har.

T2: Those are the photographs that we have.

PC: Okay. Well, what I, what I can do, I don't have hundreds, but I have about another, another 40, because my cameras were blown up and I, this is just what I happened to have on chips in my pocket.

FL2: Mm.

FL1: Ja, okej.

PC: Before the cameras were blown. But I've got, I've got shots of the first trip in with the defectors, showing their cards and the weapons. I've got more of the widow's basement… I'll, I think it's easier if I send you a drop box link?

FL2: Mm.

FL1: Mm.

PC: With all of the Syria photographs, then you're, if you have a look at them, then if you have any questions about what's, what's what, get back, and that way you'll have access to everything I have.

FL2: Mm.

PC: And you…

FL2: Do you have anything from out… Har du någonting från utsidan i Baba Amr också, från hur det ser ut liksom….

FL1: Byggnaderna…

FL2: Husen, byggnaderna…

T2: Do you have any outdoor pictures from Baba Amr, how it looks on the street, the buildings, etc., etc..

PC: No, not, not many at all. There are some, but like I say, the only ones that survived are ones that I'd, I'd uploaded for certain, shots that weekend.

FL1: Just det, mm.

PC: Hundreds of all, all the main shots were blown up on my computer and cameras. So what got out was what was needed for the Sunday Times stories, plus a few extras, because I had to send everything out by satellite, which is expansive and dangerous. The longer I had my satellite on, the more chance we were going to get hit. So it's, it's one of my biggest, (suckar), is that the vast majority of pictures I took…

FL1: Ja, jag förstår. Förstår.

PC: Destroyed.

FL1: I understand.

PC: But you're welcome to, I'll send you, have a look, you know?

FL2: Yeah, yeah.

PC: You can browse them, and… They, they've all got a description in, so if there's something you see, then, yeah, or you have any questions about them. You're welcome to…

FL2: Yeah.

PC: You know…

FL2: Perfect. Jag skulle vilja titta på karta, men ska vi ta en liten…

FL1: Ja, vi ska ju ha tid att…

T2: I would like to look at maps, but maybe make a little…

FL2: Break.

FL1: Vi kan ta en paus, kanske…

FL2: Ska vi se om dem…

FL1: Mm.

FL2: Så har jag…

FL1: Samir.

FL2: Ja, jag tänkte jag ska kolla med honom. Vi tar en paus i alla fall.

T2: We'll take five, and…

PC: Yeah.

FL1: Klockan är 14:26.

(Paus i förhöret, kl. 14:26-14:44)

(Ljudfil 3)

FL1: Då så, då tror jag att har del nummer fyra på mitt band. Och klockan är 14:44 och vi återupptar förhöret med Paul Conroy. Vi har, ja, vi tänkte väl göra som så att, tänkte höra med dig om du har möjlighet att titta på kartor. I så fall tänkte vi göra det imorgon.

T2: We'd like to ask you if it would be possible to do, look at maps, and in that case, if you'd like that, we could to that tomorrow.

PC: Yeah, yeah, happy to.

FL1: Mm…

FL2: Kan du peka, för du kan ju peka ut, eller vi tänker om du kan peka ut ungefär var mediacentret låg och…

T2: Because I guess you could point out where the media center was situated?

PC: I could try.

FL2: Yeah.

PC: It´s, it's, it's actually…

FL2: Vilket område kanske lite?

PC: Yeah, I…

T2: The neighborhood wise.

PC: Yeah. I can pick the neighborhood out, and show you some of the most important points.

FL1: Ja.

FL2: Ja.

PC: I'll have a look tonight and refresh, refresh myself, I'll have a look on the maps.

FL2: Jättebra. För vi kommer få hjälp av en kollega imorgon.

T2: We'll be helped by a colleague tomorrow.

PC: Okay.

FL2: Som är lite, vi är ju väldigt tekniska men han är ännu mer teknisk (skrattar).

T2: We are very technology knowledgeable, but he is even more…

(Alla skrattar).

PC: Understood.

FL2: Så han kommer hjälpa oss, så då om vi kan peka ut, ja, men så mycket vi kan, och lite om de här områdena du varit, Al Qusayr.

T2: So he's going to want to have you point, point out certain pieces, and also the neighborhoods, if you can give us some information about that.

PC: Yeah.

FL2: Mm.

FL1: Och kanske lite också kring den här ringen med stål som du beskrev, den här…

T2: And also the steel circle, as you described it.

PC: Yeah, I should be able to point that out. We never had, when went in we had no maps so it's all with retrospect I can pick out, it's quite difficult, I've tried it before and I can spot certain points, but certainly the ring roads where you can see the main neighborhoods and where they were affected, we can go through that.

FL2: Det vore jättebra.

FL1: Vi tänkte väl…

T2: That'd be great.

FL1: … med, så vi tänkte ju att vi, om klockan nio imorgon?

T2: So we're thinking nine o'clock tomorrow?

PC: Yeah, yeah.

FL1: Så…

FL2: Är det nånting du tycker vi har liksom glömt och fråga om? Det kan vara någonting du kommer på ikväll också, då kan vi ta det imorgon, men är det nånting du tänker på nu sådär att det här…?

T2: Is there anything that you, that you would like to tell us now, that we've forgot to ask about? I mean you could tell us now, or you can think about this evening and tell us tomorrow…

PC: I´ll have a think tonight, because I can, I can go through what we've gone through today in my head and then think of anything that, that's relevant, that we´ve missed. But I mean so far, it's been quiet comprehensive.

FL1: Yeah.

FL2: Jag kom på en fråga till, det här en lite mer hypotetisk fråga.

T2: One question, yet another one came to mind. It's hypothetical.

FL2: Jag tänker, men du har ju varit vad jag förstår liksom och fotograferat som fotograf i många krigszoner eller krigsländer.

T2: But as I understand that you've been, as a photographer, in many warzones, or many war countries.

FL2: Skulle du säga, du har ju ändå varit på plats i Baba Amr när man bombar Baba Amr…

T2: But, still, you were present, you were present in Baba Amr when it was bombed.

FL2: Skulle du säga det här är urskillningslösa attacker?

T2: Would you say that these are indiscriminate attacks on it?

PC: Abso-, with categorically yes, indiscriminate. I´ve never seen anything quite like Baba Amr. You know, and I, we spent two and half months in the siege of Misrata, we did a very similar thing, but Misrata was a city, you know it was a big targeted. So you, some days you could not be hit. In Baba Amr you were never more than a few hundred meters from being hit, so yeah, I mean given, given the strength of the military, which was almost zero, and the weapons used, you know, I mean from day one we were like what… The whole place is a war crime, you know just the use of them weapons that we have listed in them neighborhoods, is a war crime in itself, you know?

The wide, the wide area battlefield weapons was being used against absolutely, not even covet military targets, there were just no military targets in, in a neighborhood. Like, it was a residential neighborhood. So without, without doubts indiscriminate. Worse than indiscriminate, absolutely targeted against civilians, you know, there's no question, and never has been, you know, from the moment we got there. It was like 'my god', but you know, enough to reduce it to a pile of stone.

FL2: Jag kom på en annan grej nu…

FL1: Jaha?

T2: Another thing came to mind.

FL2: När vi pratar om det här.

PC: That's why you are policemen.

FL2: Yeah. Jag tänker, för du träffade ju ändå lite före detta militärer då som var avhoppare från FSA.

T2: You've met with former militaries that defected from the FSA.

PC: Yeah.

FL2: Nej, de, ja, de hoppar av till FSA.

T2: They defected to FSA.

PC: To the FSA, yeah.

FL2: Ja. Fick du någon känsla, eller pratade ni någonting om, är det här någonting som militärer på vilken nivå, liksom, var det här känt, om man säger, för militären, eller för den vanliga människan i Syrien?

T2: On what level was this something that people knew about, and the various levels of the military people, and also the public?

PC: Ehm…

FL2: Om vad som händer i Baba Amr, alltså kan du bo i Syrien utan att veta?

T2: Did they know what happened in Baba Amr, could you be a resident of Syria not knowing?

PC: I don't think so. I think if you are in Baba Amr or Homs then you knew that people were defecting, without doubt. You know it was, it wasn't a secret.

FL2: Nej, så om man bor i, om man är i området kring Homs, liksom är man medveten om att det bombas då i liksom Baba Amr?

T2: So if you are, for instance, around Homs, would you be, would you know that there is bombing going on, shelling going on, in Baba Amr?

PC: Yeah, if you're in Homs, yeah. It's possible, it's possible that in Aleppo, and Idlib, and Qamishli, people, places far would not know exactly what was happening in Baba Amr, that's possible. You know, they, they could well believe that there was, the government lying, that there was a secret army or they, that could, ehm… But anybody who was in Homs or in the neighborhood, you know, you could hear that a long way from Homs, what was happening. And I don't think, I don't think many people would believe that there was, you know, foreign terrorists, which is what was, you know, that was the line the government put in, you know, the foreign terrorists are coming, because I don't think anyone seriously ever believed that.

He, he knew, he knew where the sectarian fault lines were in Syria, and he, he drilled holes and put dynamite in it and blew it up, you know, that's what he did, he turned it into what it is. Under the guise of foreign terrorist and Al Qaida and jihadist, you know, that's another myth, that, that it was a (ohörbart) of jihadist, it was, one guy showed up in all of the time we were around, going jihad. And the guys in Homs were like 'Oh yeah right', put a bag on his head, tied him up and deported him to

Tripoli in Lebanon.

They didn't, they, they were so aware that the jihadis elements would start, would see it like in Iraq, and they were like, we don't need that, we don't need it mudding the waters. So there was, you know, that was another thing you tried to do, is to say that jihadist and the Salafists and then, and they did eventually come, but at that stage in the game, it wasn't, it wasn't, it was never an issue, and one person tried it and they were like…

FL1: Mm.

FL2: Mm.

PC: You know, these people were like, they're the same as us, they weren't, you know, they've grown up, you know, Damascus was, you know, you could go and have a beer and go over, they didn't want the stone age back. You know, that came much later. So at this point you'd be, it'd be hard pushed to not know what was happening in Homs, if you were from the Homs region, or neighborhood. I can't say further out, but it was, it was known.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

FL1: Dåså, då avslutar vi förhöret eller?

T2: So we will no conclude the interview.

FL1: Och klockan är 14:54.

(1)

KATUSHYA 125 mm (Rockets
150 mm SHELLS.
GRAD. BM 21 ROCKETS
80 mm MORTAR.
60 mm MORTAR.
TULIP 600 mm
MORTAR.
T72 105 mm.

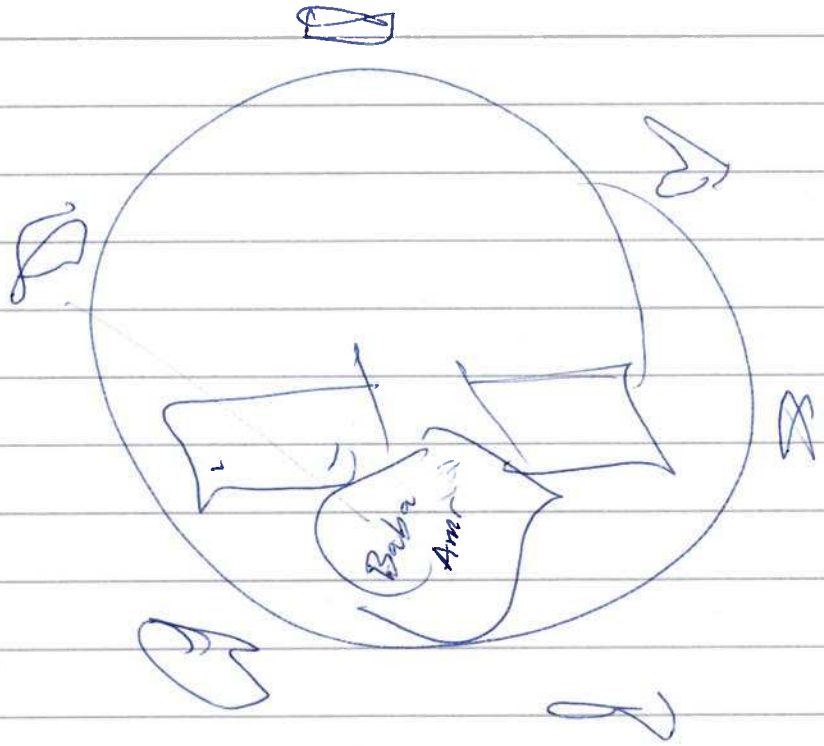

Polisen

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person			Personnummer
Conroy, Paul			
Den hörde är	**ID Styrkt**	**Sätt**	**Ställning till misstänkt - målsägande - vittne**
Målsägande	Ja	Känd av polisman	
Tolk			**Språk**
Mikael Granlöf			

Ytterligare information om anledning till förhör	Underrättad om misstanke
Fortsättning på förhör från den 18 oktober 2022 gällande händelser i Homs, Syrien under 2012.	

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Ann-Catrin Jansson	2022-10-19	09:13	10:17
Förhörsplats	**Typ av förhör**	**Förhörssätt**	
Polishuset Kronoberg, Kungsholmen	RB 23:6	Ljudbandsförhör	
Förhörsvittne	**Utskrivet av**		

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Biträdande förhörsledare

Berättelse

FL1: Ann-Catrin Jansson
FL2: Cecilia Hector
PC: Paul Conroy (den hörda)
SS: Samir Shalabi
T: Tolk Mikael Granlöv

FL1: Du eller jag?

FL2: Äh, kör du.

FL1: Då ska vi ha fortsatt förhör med Paul Conroy i ärende 622888-18 och vi är på Polhemsgatan 30 på polisstationen och det är kriminalinspektör Ann-Catrin Jansson och Cecilia He… kriminalinspektör Cecilia Hector närvarande samt Samir…

SS: Shalabi.

FL1: Shalabi. Som är analytiker och Paul Conroy. Det är den 19 oktober och klockan är tretton minuter över nio. Då så. Kör vi igång. Tänker jag.

FL2: Mm.

FL1: Då pratade vi innan om att jag och Samir kikade på kartan som är Google Earth, som vi ska titta på och vi går in på en satellit som är från

november 2011. Så vi vet var och när i tid vi befinner oss. Då ska vi kika litegrann på…

FL2: Nu måste du prata engelska menar du …

FL1: Ja.

(Flera personer skrattar)

FL1: I will do this in English. We'll… we've… we've taken out the maps from Google Earth and this is from November 2011. So… that was the best satellite…

PC: Coverage.

FL1: … photos and coverage that we could find. The ones from February 2012 weren't good 'cause there were clouds over it. So we'll… we will start to look at the maps. And… we started with Al-Qusayr.

FL2: Mm.

FL1: Qusayr. Yeah.

PC: So we're looking…

FL1: Mm.

PC: … here we go. Straight in.

(Ohörbart: FL1 och FL2 talar i bakgrunden)

SS: Maybe we can just mark this then. Put this here and maybe just wright Al-Qusayr, Is that fine?

FL1: Mm.

SS: Ja okej.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

PC: Okay. So we… we initially came in, we came in across the mountains somewhere, somewhere along here.

SS: Should I mark this?

FL2: Yeah, yeah. That's good.

SS: We can… do like this just. Entry point…

PC: Yeah.

SS: From Lebanon. Okay?

PC: Okay so we came into Al-Qusayr and then… could you… could you go out a bit and I think we'll looking at Homs up here. Yeah, that's… Okay. So we'll looking for Al Buwaydah is on this…

SS: Yeah.

PC: … Buwaydah.Al Uhm. Al Buwaydah, (ohörbart) that might be it.

SS: Yeah. Should I mark this or?

PC: Yeah, if you just mark that for now, I don't know if that's the exact village. Could we… could we do a search on that name Al Buwaydah?

SS: Yeah.

PC: I think that might be actually so say Al Buwaydah there.

SS: There are just hits on the Al Sharqiyah, I think or… Yeah, this is not it.

PC: No, that's…

SS: No.

PC: No. Yes, so this, this must be it. It's got Al Buwaydah in the title. It just seems… Yep.

SS: Yeah. But in this area (ohörbart) I guess…

PC: Yeah and I think it was actually in, in the village there, if we go a bit tighter in size. Yeah, that looks about right, that's the size… the scale of the village.

SS: Yeah. Okay.

PC: Okay. So that was the, that was the free, free Syrian Army safe house. It was in Al Buwaydah.

SS: Should I marked that too, where you…

FL1: It's fine. Yeah, we will have it on tape.

PC: Right. Now this is where we… if, should I (ohörbart) the ring of steel…

FL2: Yeah.

FL1: Yeah

FL2: That would be good.

PC: Around the… you can just see there's a ring road…If we can…

FL1: Ja, du vägen är i kryss… the road´s marked.

PC: There we go. That's it. So that made up the west and kind of ring around center Homs

FL1: The half circle.

SS: This half, the half circle?

PC: Yeah, the half circle there.

SS: (Mumlar ohörbart) and we will just…

FL2: Kanske lite proffsigare när Samir gör.

FL1: Mm.

SS: Just small cut… yeah and… and we will name it the ring of…

FL1: Steel.

SS: … steel.

FL1: And then you had the other…

SS: Yeah.

PC: And then… you know, I'm not a hundred percent sure how they marked but it was equally, equally around this side, that they… they… (ohörbart).

SS: Ah, alltså… there's a whole of…

(*Pratar samtidigt nedan)*

PC: So it made up of (Ohörbart).

SS: …whole (ohörbart)?

PC: (Ohörbart).

FL1: (Ohörbart) that's right.

PC: (Ohörbart).

SS: So maybe I can… actually… (mumlar ohörbart).

FL1: Yeah, you can go around I guess.

SS: Yeah. Like here, maybe?

PC: Yeah. Yeah. If you imagine it just they, they did all of the urban.

SS: Yeah. So perhaps something like this?

PC: Something on that lines.

FL1: So if I understand you, the… the… western… the western side of it that has the… the roads that… are more… that's, that's something you are more sure of, than the…

PC: Yeah. Absolutely.

FL1: … the eastern ones?

PC: That they, they told us quite clearly that…

FL1: Yeah.

PC: … they had the ring road marked…

FL1: Okay.

PC: … and with floodlights?

FL1: Mm.

PC: So the people who were coming in with supplies…

FL1: From Al Buwaydah?

PC: From Al Buwaydah, what they were doing they were driving to the mot…, this is what we thought we were gonna have to do, they say if we drive there.

FL1: Yeah.

PC: We wait. And then when there's no military vehicles we just run.

FL1: Yeah.

PC: And it was like… oh that sounds… like fun. And we… we said what's the success rate? and they were 50-50…

FL1: Mm.

PC: … of making it so…

FL1: Yeah.

PC: … so we got… so when they said we go under the, in the tunnel, we understood it to be just a tunnel under the, under the motorway …

FL1: Yeah.

PC: … of it, the ring road. Now the tunnel will be somewhere… on this, on this stretch.

FL1: Okay. Nu, now you're pointing under the… the name Al-Naqirah, somewhere around…

PC: Yeah.

SS: Here?

FL1: … along that…

PC: I think along this… this stretch of roads.

FL1: … somewhere around there…

PC: Somewhere around here yeah.

FL1: Yeah.

SS: (Ohörbart mummel).
.
FL2: And it's outside the, If I understood you correctly, it's outside the motorway.

PC: Yeah, outside and then that journey through the tunnel takes you under the motorway…

FL1: Yeah.

PC: … so that's how they bypassed.

FL1: Oh yeah, okay.

PC: This (Ohörbart).

FL1: So it started from, from… the southern side of the… of the… of the motorway and…

PC: Yeah.

FL1: … ended up on the side.

PC: And then under, it was three, three miles long so it's (ohörbart)…

FL1: Mm.

PC: … made it out here. Would say, say (ohörbart) and out into the countryside.

FL1: Mm.

PC: … and then we had that drive into Baba Amr…

FL1: Yeah okay.

PC: … from coming out.

SS: Yeah. Should I mark the… the endpoint as well or is that, this enough?

FL2: Eh.

SS: Like… somewhere here will the tunnel start…

FL2: Start.

SS: … and somewhere here through the end, right? No?

PC: Yeah. So we go in here and come out… it's… something on that.

FL2: Ja. Is it a little bit… more south…

FL1: South

FL2: … than Samir has pointed it out or…

PC: Honestly, I have no…

FL2: No?

PC: … no concept. I can only go from Al Buwaydah…

FL1: Yeah.

PC: … to the knowledge that it was across this…

FL1: Yeah.

PC: … and we didn't, we didn't go that far up that we'd see the lake.

FL2: No.

PC: So it was definitely… and we didn't cross this.

FL2: No, the M5, no.

FL1: Yeah.

PC: So that was the boundary, we didn't go that way, we didn't go towards the lake.

FL2: No.

PC: So it had to be… and it was very, it was away from buildings, there was farmland so… that looked to be the most likely…

FL1: Mm.

PC: … entrance to the tunnel.

FL2: Yeah so, yeah.

FL1: Did you… did you… when you… when you came up from the tunnel, did you see any houses or any lights or any… or was it more like countryside?

PC: No, coming up, there were buildings about… but it, it was always at night…

FL2: Yeah.

PC: … as well so it was, it was difficult to get…

FL2: Mm.

PC: … there where buildings but it was far more (ohörbart) it wasn't, it wasn't, it wasn't in a village…

FL2: No.

PC: … there were buildings about and then, then we drove… I'm guessing it's one of these long, the long straight I described.

FL1: Yeah. Is it the… the road up to Kafr..?

FL2: Kafr Aya.

FL2: Kafr Aya

SS: Here or here maybe?

PC: It's one…

FL1: One of the roads up to…

PC: … it looks like this, yeah.

FL1: So could you drive on the road…

SS: Ska jag markera det också eller?

FL1: … or did you drive on the, on the…

FL1: Nej, nej.

FL2: … on the land, so to speak?

PC: No once, once we were out of the tunnel…

FL2: Yeah.

PC … we were on, we were on the land…

FL2: Yeah okay.

PC: … on the roads.

FL2: On the roads.

PC: So…(ohörbart)

FL1: So, so there was two roads there. And the one, yeah, okay.

PC: Now could we, could we just… if we locate Baba Amr now. Which is that in the south, southeast… yeah, there we go. And go out just (ohörbart) so I can just see where it is in relation to…

SS: Should I go up north?

PC: … where we came in.

SS: (Ohörbart).

PC: Yeah, okay. Here, here one of the two road and then it gets into the urban… there was one stop, the stop where we changed. Changed houses at.. we drove…

FL1: Yeah.

FL2: Yeah.

PC: … and we stopped, then we changed vehicles and we went into one of the houses. I think that was around… about half way area. Around here. There were no names, there was nothing I could…

FL1: No.

FL2: But now you pointed like Kafr Aya.

PC: Kafr Aya.

FL2: Yeah.

(Ohörbart: FL1 och FL2 talar i bakgrunden)

PC: You know, that, that… it's possibly where it was when we stopped halfway.

FL1: Yeah.

PC: And there it was the final drive into…

FL1: To Baba Amr.

PC: Baba Amr… And could we go… can, could we go tighter in Baba Amr now?

SS: A little more?

PC: Yeah, that's good for now. So that's the… that's the university (ohörbart).

FL1: Yeah.

PC: There were tall buildings. So we came… we came, I don't' know what road we came in on. But there was the… the… the tall buildings on one side, run down this, that's were there was a lot of snipers on some of these tall, taller buildings.

FL2: Yeah, okay.

PC: Looking in.

FL1: Where there tall buildings at the university or, or?

PC: There were tall build… yeah.

FL1: Yeah.

PC: But there was snipers on the university buildings that were, people would, that was one of the main sniper routes.

SS: Maybe we can just mark the university. Even though you're not…

PC: Vegetable and fruit market. I'm just gonna have to stare at this for a while.

SS: Yeah.

FL1: Yeah, take your time.

FL2: Yeah, no.

PC: Try and make some sense of it.

(Kort paus)

PC: Is there anything on… if you… I have never looked, is there anything on line that point out the media center? In any of the….

(FL1, FL2 och SS pratar i bakgrunden)

PC: I should have (ohörbart) that hard, it's just hard to make it (ohörbart).

SS: Yeah.

FL1: (Ohörbart). Har du (ohörbart)?

FL2: Nej. Eller det har jag om du vill.

FL2: (Ohörbart).

PC: (Ohörbart).

FL1: För jag tror att han… har pekat ut det.

PC: Because if we can get the media center…

FL1: Om vi…

PC: I can get an approximation of the, the field hospital then.

FL1: Yeah.

PC: But it's honestly…

FL1: It's just fine, we understand completely.

PC: Yeah, I mean… we…

FL1: You were there in night time… Yeah.

PC: At the best of times, it was night time and we were running like lunatics, dodging… dodging things so….

FL2: Yeah.

PC: … and you know, they were, nobody was using maps. It wasn't like…

SS: Yeah of course.

FL1: No, it's… It's fine.

FL2: Har ni lagt in det här i…

FL1: Nja, jag tanker på hans det här i så fall. Om det här… hans det här tror jag det ligger…

FL1: Mm.

FL1: … i… men… jag tänker också att det inte är hela världen.

FL2: Nej.

FL1: Om han inte kan.

PC: I mean, I can remember, I could see the tall buildings from where we were. There was a round, there was a roundabout at the end of the road.

FL1: Okay.

PC: So that, that's what makes me look down this, this edge. You know, that was something we were aware of, they used to… the used to shoot from the tall buildings across the rounder intersection… That would be

too (ohörbart).

SS: Let me know if you want me to zoom in more.

PC: Okay… Go in, go into this, this area.

SS: Mm.

(Kort paus)

FL2: För såhär ser det ut här

FL1: (ohörbart)… så det var väldigt långt ifrån.

(FL1: och FL2 pratar tyst med varandra)

FL2: Ja, det är ju liksom…

FL1: Mm, det är där han är, ja. Ja precis. Det är precis där han tittar.

FL2: Oj, förlåt, tog jag bort… För det är precis där?

FL1: Visst är det så?

FL2: Ja.

PC: Now, I think I'm making a mistake of making the map fit my… my, my …

FL1: It's fine.

PC: … it will not (ohörbart).

FL1: Ska vi… ska vi… hjälpa honom på traven eller hur gör vi?

FL2: Ja…

PC: I'm surprised it doesn't show up on the side.

FL2: Har du sökt på det?

SS: Jag kan göra det, men… det är upp till er.

FL2: Ja, men det är väl…

FL1: Ja, det kan vi göra.

FL2: Gör det och sen så får vi se.

FL1: Vi gör så och… jag tycker vi gör så, jag menar det…

FL2: Ja.

FL1: … blir klart och tydligt i texten hursomhelst att vi hjälper honom…

FL2: Ja.

FL1: … på traven här. Att han…

SS: So, I can search on it. Maybe… is this… no. Maybe we can do it like this.

FL1: Du hade ju… koordinaterna där.

FL2: Precis, för vi har ju en karta till här som…

SS: Okay, so maybe…

FL2: Här är koordinaterna här?

FL1: Jag tror du har koordinaterna till och med på kartan där.

FL2: Ja. Jag ska se, det är så svårt att se…

FL1: Om det är så att du… jag vet inte vilket som är enklast.

FL2: Han är ju i det området vad jag förstår nu och tittar.

FL1: Ja, han är ju ändå där, han…

FL2: Är det det…

FL1: Ja precis, det är det. Oj, det är lite… det är långt men…

FL2: Ja, vill du att jag läser?

FL1: Men jag kan läsa kanske.

SS: Nej men jag kan bara se vart… vart… vart de pekade ut det.

FL2: Ja, vi ska se för… för det här var nog den bäst… här.

SS: Och finns det mer inzoomat?

FL2: Ja.

PC: Baba… Baba Amr Media Center?

SS: Yeah.

FL2: Yes.

SS: That’s correct, of course.

FL2: Sådär.

FL1: Du kan ju zooma in det… du kan kanske förstora bilden lite.

FL2: Ja.

SS: So it should be around… here.

FL2: Vi är precis vid… ja. Vi ska se.

SS: Om ni kollar och säger vart jag ska zooma, vart är… om ni ser.

PC: This is where I was (ohörbart)…

FL1: Yeah, yeah.

FL2: Yeah. Yeah. Då ska vi se.

FL1: Jag ser inte på den bilden för (ohörbart).

FL2: Det är ju precis vid den här. Vi kan ju ta bort den där.

FL1: Och så kan vi bara zooma den lite till. Mm. Vad har vi här, vi har…

FL2: Det är ju den fyrkanten som är… för där är ju den, sen är ju den…

FL2: (Ohörbart).

FL1: … då skulle jag säga att det är den här stora fyrkant… ja, där där du är någonstans.

SS: Den här?

FL1: Mm.

FL2: Ja. Här någonstans.

SS: Here?

FL1: Ja, precis, jag tror att…

FL2: Vi tar med.

PC: That is the place yeah.

FL2: Typ här någonstans.

SS: Ja.

PC: Yeah…

FL1: Ja.

PC: … because this is what was making me think this junction…

SS: Yeah.

PC: … seemed, yet the tall buildings…

FL1: Vi kan väl göra…

PC: It's possibly on this, this road because we came down to the end…

FL1: Vi kan väl sätta en stor ruta där bara tänker jag bara.

PC: (Ohörbart).

FL1: We can make it with a bigger square to just…

PC: Yeah, just (ohörbart).

FL1: Just, we can, we can make it a bigger one, so…

SS: Maybe here? Or do you want it here?

FL1: Han…

PC: I would think this section. I don't think it's here, that building wasn't there.

SS: Okay. So from…

PC: That… there…

SS: Here?

PC: Somewhere in there, possibly.

FL1: Do a circle or whatever.

SS: Like this, maybe?

PC: Yeah, yeah, that…

SS: Is that fine?

PC: If that's the place that covers it because this seems familiar, and… the proximity to the tall buildings…

FL1: Yeah.

PC: This space that we came out into.

FL1: Mm.

PC: Kind of fits what I remember of the daytimes, daytime…

FL1: Mm. Mm... Yeah, so from there, then the field hospital.

PC: Yeah, the field hospital was… if, if this is correct…

FL1: Yeah.

PC: … then the field hospital was down… down this main road. We didn't go on that.

FL1: Mm.

PC: Because every time we drove past one of these…

FL1: These, the buildings there.

PC: (Ohörbart) there was, there was a possibility of incoming sniper fire, so down here, might again. It's approximate but I would… I would think in this area is the field hospital.

SS: Okey

FL1: Okay, so we can, we can mark that…

PC: Yeah.

FL1: … with a bigger one as well. Yes, that's just fine.

SS: In this area?

FL1: Or was it bigger?

PC: It was, it was incorporating this street, I think.

SS: Ah, sorry.

PC: So we go.

FL1: (Ohörbart).

SS: So… to here?

FL1: Eller ja, ännu längre ut, tror jag, tror jag att han menar, även byggnaden.

PC: It wasn't, it was no … I think it was on this side of these buildings. I felt safe from here.

FL1: Mm, det är bättre att göra en stor. Mm. Yep.

PC: (Ohörbart).

SS: So… from…

PC: So that bottom corner…

SS: Yeah. Absolut.

PC: … up to the…

SS: Here? And here?

PC: Yeah and, and round, I think that, that will be…

SS: Is that fine or do you want it…

FL1: Nu är hela vägen upp till, jag tror att han menar hela…

PC: Maybe (ohörbart).

FL1: … hela så.

SS: Here?

FL1: Där.

PC: Yeah.

SS: Okay.

FL1: En där och en där. Så har du med hela.

PC: Yeah, I think…

FL1: Mm.

T: Good morning.

SS: Good morning.

T: God morgon.

SS: God morgon.

FL1: Dåså, då ska vi se. Då har vi tolken med oss i förhöret också, Mikael Granlöv som vi hade igår.

PC: Morning, how are you doing?

FL2: Är det här mediacentret nu?

SS: Nej, det här är… fältsjukhuset.

FL1: Fältsjukhuset…

FL2: Ja.

FL1: … vid… We were just… (ohörbart).

(Pratar i mun på varandra)

SS: (Ohörbart).

PC: I mean, I could probably contact…

FL2: Ja.

PC: … contact some people and get, get something more precise (ohörbart).

FL1: No, it's fine, it's just your memory of it…

PC: Yeah.

FL2: Yeah.

FL1: … so it's… it's nothing… so we just mark that, the, the area that Paul thinks is the, somewhere in that… Ja, there is the field hospital. Because he was going from, from that road straight up into that area.

PC: Yeah, because this was, this was a really dangerous road. Every time we passed one of these empty street leading that way something…

FL1: Yeah.

PC: … something would come down (ohörbart).

FL1: Something's coming up…

PC: Yeah.

FL1: … from the university or…

PC: From the university area.

FL2: Kanske… maybe we should mark that…

PC: (Ohörbart)…That brings (ohörbart)

FL1: Mm, vi kan dra en linje längs med där.

PC: … that, that brings a bell also, so that is definitely this…

SS: This?

PC: Yeah, that…

FL1: Du kan dra… Yeah, sorry. Du kan dra en linje från, härifrån och hit.

PC: Yeah, yeah, that…

SS: Hit?

PC: (Ohörbart) that's… that was our route. Hundred…. almost a hundred percent sure of that.

FL1: Och…

SS: And what should I wright? Or is (ohörbart) with the line?

PC: Now there, from, that's, that's about right, from there to there.

SS: Yeah.

FL1: They were going from, from that point to that point. Into (ohörbart)…

FL2: Yeah, and then, and then you said the small alley?

PC: And these alleys, there was, you know, sniper fire would come down, down them.

FL1: Yeah.

PC: So every time they went pass something.

FL1: Så du kan dra… du kan dra streck här också. Så kan vi, sniper fire kanske du bara kan…

SS: Okej, men vem, vem…

FL1: Den här är…

SS: Den här första, var ska jag markera den sa du?

FL1: Den kan du markera som färdväg till fältsjukhuset.

SS: Okej (mumlar ohörbart).

FL2: Stackars Samir *(skrattar).*

FL1: Och så kan du göra…

SS: Och så sen en till.

FL1: Så kan du göra… de här linjerna här, kan du göra tre linjer här.

SS: Ja, tre.

FL2: Så kan du skriva… sniper fire . Jag hittar inte svenska ordet… I can't find the Swe…

PC: *(Skrattar).*

FL1: Prickskjut… prickskytteeld.

FL2: And then… the snipers were, were all, in all these small alleys? They… yeah.

PC: I think they were on the taller buildings…

FL1: Yeah.

PC: … wit just gave the… you know, this… it's…

FL1: (Ohörbart) they got a clean sight from that.

PC: You can't get the…

FL2: No.

PC: … the perspective there… but there was a lot of tall buildings.

FL1: Mm.

FL2: Yeah. So they were not standing in the alley, they were more on the top?

PC: No, no. They were in… in tall buildings and it was just their vision, that, that road. With, they, they had a clear view from the tall buildings, or the walls of the university.

FL2: Yeah.

PC: So it was just, just a really dangerous as you, as you went past it, it was… accelerating and keep your head down.

FL2: And… I… as I was just running down, did you… the… the room you went to after you had been injured, is it also in the area?

PC: It's in there, in that, in that that section, I mean it wasn't… it wasn't far at all.

FL2: No.

PC: You know, to go from the… the… you know, it's possibly… just off the main… off the same road. It wasn't… it was not a long distance from the field hospital. No hundreds of yards, not… nothing further. I think we may have walked, you know, or been carried.

FL1: Mm.

PC: I don't remember getting into vehicles to go…

FL1: No, okay.

PC: … it was, we were just transferred.

FL1: Mm.

FL1: Mm. Did you… did you visit some other areas or points during your stay here?

PC: Yeah…

FL2: The widow basement…

PC: The widow's basement, but honestly…

FL1: Mm.

PC: … I would just be guessing…

FL2: Mm.

FL1: Yeah.

PC: … if I… I don't, I don't even have a vague… all in the same area but… there was, there was nothing I could do to… to remember where that was, it was, it was just chaotic.

FL1: Mm.

PC: I think you see in the film, it was just running…

FL1: Mm.

PC: … and the buildings kind of falling down as we went so I have no…

FL1: Mm.

PC: … I just remember the panic you know, just running and… boom, boom, boom, boom, boom, boom… so… but that was all… that was all in the, in the same area, it wasn't… I don't even I don't even think we drove from the field hospital to the widow's basement, it may have been a short, short, really short, 500 meter journey or we may have just run.

FL1: Okay.

PC: It wasn't… but they were pretty much the only areas that you could get in and out of, so (ohörbart)… media center, field hospital, widow's basement and just that little triangle of… of journeys.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

FL1: Hade du några fler på g (ohörbart)?

FL2: Nej. Nu har vi tittat på… (ohörbart).

FL1: I was thinking about the… jag tänkte på, du beskrev ju… den här typen av ammunition och granater som kom från olika håll. Kan du… på kartan ungefär göra någon slags bedömning om varifrån?

T: You mentioned some weapon types and ammunition and stuff, could you indicate, think on the map the directions and what types came from what directions?

PC: Oh

FL1: I understand it's a hard question…

PC: Yeah.

FL1: … but I ask it anyway *(skrattar)*.

PC: Yeah, no problem. If you drew them out so we get an overview of these city? (ohörbart)

FL1: Kan du lägga in vägarna där?

PC: So…

SS: Ja. (ohörbart)

PC: (Ohörbart) there. A lot of it was coming from, a lot… the heavy artillery was coming from the west out… I think, eather inside this ring of steel here. Or out of that, you know, I… I would imagine from the inside… but the west seemed to be the… this area, I just got a feeling that the main structure. You get a lot, there's a, there's a map online which is great, it shows you the… it's a before and after satellite image.

FL1: Ja, okej.

PC: And it's… it shows you the actual…

SS: (Ohörbart).

FL2: Mm. Mm.

PC: … impacts…

SS: I think it's Human Rights Watch (ohörbart).

FL2: Yeah, I think we…

SS: But…

FL2: Ja…

SS: We don't have it now?

FL1: You can…

FL2: Vi kan ta fram den.

PC: Yeah, but it's, it's good because it gives you, you can almost see where. where the fire is coming from.

FL1: Mm.

PC: From the, from the map. But I think out west is my recollection of the direction that most of the artillery…

SS: This?

PC: … came from.

FL1: From the heavy fire?

PC: Yeah.

FL1: Mm.

SS: You can look at this. Is it this map you were thinking about or?

PC: No, that, this… that's good, but, no, one actually shows the damage and it's kind of possible to (ohörbart). Is that Baba Amr there?

SS: Yeah this.

PC: So if you can… yeah. Yeah, this whole lot.

FL1: Mm.

PC: I think the impact, this could… I think the attacks, from the sounds of it, from my bearings at the time was the west. It was the major… otherwise there were firing right across… they had been firing right across all of this part of the city. To hit here and…

SS: Maybe I can just… do like this… vad vill du… eller?

FL1: Mm, det blir jättebra.

FL2: Mm.

SS: (ohörbart).

PC: Okay, so the range of the weapons…

FL2: Och sen (ohörbart) …

PC: … you know, especially things like morters, the forty and the eighty millimeter morters…

FL2: Mm.

PC: … it's two to four thousand meters…

FL1: Mm.

PC: … and they, they were using them.

FL1: Mm.

PC: They, they could not have come from the north or the east. We came in through the south.

FL1: Yeah.

PC: So I don't, I don't recall… you know, we passed heavy artillery coming in. But this whole area to the west, it was a Shabiha camp and a military camp up here on the left somewhere…
FL1: Okay.
PC: … In Homs there was a big military camp.
FL1: And now you're pointing…
PC: And just the actual, the logistic of fire across the city for me. It does make sense. Everything seemed to come from a general direction…
FL1: Mm.
PC: … apart from tanks which came from, from, could come from anywhere.
FL1: Mm.
PC: The range of the, the rockets, everything indicate that they've come from this side, and not over the whole city, the land (ohörbart). You know they can more or less see from the west.
FL1: Mm.
PC: So that will be the general (ohörbart). ´Cause from Al Buwaydah we could hear it from the west.
FL1: Ah okay.
PC: Could, when we out were, much, much, because when the (ohörbart), it's more difficult from down in Al Buwaydah…
FL1: Mm.
PC: … here. You could, you could quite hear, clearly hear the explosions…
FL1: Mm.
PC: … and the, the actual sound…
FL1: Mm.
PC: … that guns going from inside. Yeah, so I think that is probably the best, makes sense from here and it makes sense from what we were hearing.
FL1: Mm.
PC: And it makes sense for where they were, where they were striking and that they wouldn't come across the whole city.
FL1: Mm.
FL2: Mm.
PC: But that, I guess Al Buwaydah is a better way of judging it.
FL1: Mm. Okay.
PC: Because we, we had some distance between us…
FL1: From…
PC: … you know from inside.
FL1: Mm.
PC: You get a terrible echo effect as well where something lands.
FL1: Mm.
PC: Then you hear it four or five times.
FL1: Mm.
PC: And it gets very muddy. But it's a general (ohörbart).
FL1: Mm.
PC: That was, that's (ohörbart). It's not say there wasn't any from there, but…

FL1: Mm.
FL2: Kan vi zooma in igen på Baba Amr? Där lite där.
T: Zoom in on Baba Amr?.
FL1: Som jag förstår, ni rör ju er från den här vägen vid några gånger från mediacentret upp till fältsjukhuset.
T: You're moving a couple of times from this area in the direction of the media center a couple of times.
FL1: Och till fältsjukhuset.
T: Til the clinic.
FL1: De, liksom hur såg husen ut där? Var det några hus som, som stod upprätt eller var de sönderbombade? Kan du beskriva hur det såg ut liksom längs den här vägen?
T: Could you describe the houses? Where there any of them that were kind of standing still in place or were they totally destroyed by, by the fire?
PC: No, no. There were still, there were still buildings intact.
FL1: Mm.
PC: But they were, you know the damage, you know was kind of pretty constant. But no, I mean you could still recognize them as buildings in, in the alley stay. On the way out it was more difficult because they really increased.
FL1: Okay. Så om jag förstår det rätt under de här dagarna som du blev kvar så blev husen, var det en förändrad bild i området?
T: So if I understand you correctly the day, remaining days when you stayed you might say that the view of the area changed?
PC: Yeah, yeah. In, in five days.
FL1: Mm.
PC: I went in and there was a street.
FL1: Mm.
PC: There were buildings. When I came out and it was mostly, mostly rubble. There was still walls…
FL1: Okay.
PC: … and fronts of buildings…
FL1: Mm.
PC: … but you know the actual landscape it changed dramatically. It could, it was, you know I clearly remember going (ohörbart).
FL1: Mm.
PC: You know it's, it's a road. It's a street…
FL1: Mm.
PC: … and coming out it's just a chock.
FL1: Mm.
FL2: Mm.
PC: ´Cause the building we were in had taken a lot of hits. But as I said, they said it was made of black (ohörbart; later som bassels).
FL1: Mm.
PC: So when the shells landed and the morters landed (ohörbart; låter som bassels) splinters and you get (ohörbart) and they said that's why the house stayed up so long.
FL1: Mm.
PC: But the rest of the street. William Daniels got a shot of the street.
FL1: Ah okay.
PC: There is a shot up the street before we went in the building, before

we went out. I can get you that.
FL1: Ja.
FL2: Mm, mm.
PC: Get you that image.
FL2: Yeah, yeah.
PC: I think it shows the building that we were, we were kept in.
FL1: Mm.
PC: If you just make a note (ohörbart) and I'll get, I'll get on to them.
FL1: Mm.
FL2: Mm.
FL2: Perfect.
PC: Yeah but in them four or five days they really, because they were target…
FL2: Yeah.
PC: … they knew where everywhere was by then.
FL1: Mm.
PC: Also when the red, when red crescent ambulances came as well as getting our location I think they picked the people up from the field hospital.
FL1: Okay.
PC: So they well of got the field hospital GPS coordinate as well.
FL1: Mm.
PC: So, and that explains why, in that period of time, the damage was so incredible because they had two of our location and the field hospital.
FL1: Mm.
FL2: Mm.
FL2: Mm. Är det någonting mer vi vill visa på kartan?
FL1: Nej jag inte komma på (ohörbart).
FL2: Är det någonting mer du känner att vi, du, som du kommer ihåg som du vill visa på kartan?
T: Is there anything more that you remember that would like to point out on the map?
PS: Um…
FL2: Before we leave…we let…
FL1: Samir go.
FL2: … Samir go.
PC: I mean honestly the, the map is one of the last things that you know, I only ever looked at the map since it came out.
FL1: Mm.
PC: And I can't think of any, any major things that, that were relevant. You know our, our lives rotated between the tunnel.
FL1: Mm.
PC: The media center at the field hospital, somewhere the widow´s basements but.. that, that, I may just put a pen in and guess. I have no idea where that is. Now I think that's, that's the main… they are the main, that's the main focus for the map really. Is them, them locations.
FL1: Mm.
PC: I can't, I can't think of anything, anything else of that relevance. 'Cause even on the way out it was exactly the same route.
FL1: Yeah, yeah.
FL1: Mm.
PC: It's the tunnel, Al Buwaydah and then out towards Al Qusayr. Might

not be the exact but it was…
FL1: And then you were going into Lebanon?
PC: Then into Lebanon. Yeah and I'm not, I'm not a hundred percent sure where they, where they appeared in Lebanon.
FL1: And then you were picked up by the…
PC: By Hariri.
FL1: Hariri.
PC: Of course. The friendly taxi driver president.
FL1: *(Skrattar).*
PC: Yeah. That's it really. That's the… you know, in Al Qusayr, Al Buwaydah, Al Buwaydah, tunnel out, across this, this (ohörbart)…
FL1: Mm.
PC: … kind of no man land. Where the, the were military position. There were military positions inside the ring of steel. It wasn't just…
FL1: Okay.
PC: … you know, so when we had to do this straight road, there were, there were a military position very close by.
FL1: Okay. So if I… Om jag förstår dig rätt så fanns det även posteringar på insidan av Ring of steel då?
PC: So there were posts also in, inside the ring of steel?
PC: Yeah, yeah there was, you know when, when they closed in, as, as they came in there, you know Baba Amr was actual surrounded by tanks so there were, the ring of steel would be out (ohörbart) and that's how they enforced the, the blockade, the sedge. But within the ring of steel they had military units moving about and closing in on Baba Amr so the tanks were getting closer.
FL1: Okay.
PC: So they moved within the Ring of steel but that was the, that was the exclusion zone that they stopped weapons, ammunitions, evacuations, medicine. Nothing went in and out of there without their knowledge hence the tunnel was, was the life line.
FL1: Okay. Mm.
PC: And yeah…
FL1: Tanks på insidan.
PC: There were, there were, there was a Shabiha camp. The Shabiha were like the para military. They were the actual real (ohörbart). They did a lot of the massacres. But it was a shabiha camp, I know some of the (ohörbart) in the west.
FL1: Okay.
PC: And, and, I, I think actually somebody did mark the military and the shabiha camp.
FL1: Okay.
PC: So that, that should be findable. Some, just, all that's to highlight really is the way, there were military unit and para military units operating within it. It was just that, that was the outer perimeter. If you're outside this you can move about relative, you can you move about, you know you got to watch for road blocks but you couldn't get stuff in and out.
FL2: Mm.
FL1: Ja nej men då…
FL2: Mm.
FL1: Då känns det väl....

FL2: Mm. Ska vi ta en liten paus till. Jag har någon fråga till sen.
FL1: Mm. Kan vi göra.
FL2: We take a break.
PC: Okay.
FL1: Klockan är 09:53.
(Paus)
FL1: Jag fattar inte varför det blir så.
FL2: Då sätter jag på min.
(Kort paus)
PC: Now that was the, that was the, when I, when I had finally got out and I was on that border. They were going where are you? *(skrattar).* And that was just like, it's, ´cause the Sunday times; we´ll come and pick you up.
FL1: Yeah.
PC: And they go where? and I was like (*skrattar*) I have no idea.
FL1: (*Skrattar*).
PC: I'm literally on a mountain side, and, and apparently a accordance to the two guys watching Tom and Jerry. I´m in Lebanon but...
FL1: Mm.
PC: You know, the, there was nothing, it was just the mountains and I was going, you know people are currently track me found. That's (ohörbart) (*skrattar*) science fiction. So there was, the big problem was how to get from A to B and in the end I just could not, these guys didn't know where they were. As such I was wanna trying to get an address. Yeah it was…
FL1: So do you know how they found you?
PC: I, I asked the guys to, to book me a taxi so…
FL1: Yeah.
PC: I'll get a taxi to Beirut and these two guys were like yeah okay and one of them disappeared on a motorbike.
FL1: Ah okay.
PC: And then he came back 40 about minutes later and he said wait here.
FL1: Okay.
PC: And that's when these six SUV show up, maybe an hour or two later. And I was oh no. I seriously thought they didn't (ohörbart), I was going back…
FL1: Mm.
PC: … into, into Syria. I really thought I'd made it this far.
FL1: Ah and then you needed to go back.
PC: (Ohörbart) and they just… so for me it wasn't the case.
FL1: Nej.
FL2: No.
PC: It was like one nights in shining armour.
FL2: Jag ska bara säga att vi började igen 09:54 efter paus.
FL1: Jaha du drog ju på.
FL2: Jaha.
FL1: Ja det, hann inte göra det.
FL2: Nähe.
FL2: Det gör inget. (ohörbart)
FL2: Men jag kan köra min. Är det någonting som du har funderat på sen igår som vi, som du tänker att vi bör veta?
T: Is there anything that you've pondering on since our discussions

yesterday that you think that we might would like to know?
PC: Uhm… there was nothing, there was nothing major, no gaps of search. Just, just on the, on, on the military command structure.
FL1: Mm.
PC: You know, its, I made a god impression that there wasn't any, you know I don't think that's true. I think there was some form of structure…
FL2: In, in, you're talking about FSA?
FL1: FSA.
PC: … the FSA commands structure and you know. I think the impression that there was no commander at all. There was no concept is probably not right. It was just that in Baba Amr. There was no, there was no appearance , no we, we genially quite good and get dialing in.
FL1: Mm.
PC: You know, because you like to get of the food chain.
FL1: Mm.
PC: To try and get an idea, you know whether it was defense strategy, or offensive strategy. To get some idea of the military perspective of it. Although it wasn't our primary thing we'd normally get it anyway to where, to have (ohörbart). But you know the only thing we could make out it was completely a defensive of situation. There was, there was no apparent (ohörbart; låter som offence). So it just, you know there may well have been people calling them shots further up.
FL1: Mm.
PC: But we, we couldn't find them. But I, I suspect that the somewhere there was, there was so some people who did (ohörbart) more of an overview of the defensive of strategy.
FL1: Okay.
PC: But as to who they were and where they were…
FL1: Mm.
PC: You know it's, and it's always, that's something I've thought about over the years.
FL1: Mm.
PC: It can you know, it just seem so on the ground reactive you know. That's, that's a tank over here. (Ohörbart) send some men. But they would, you know, we never got a thing. We never got a handle on there, on the command structure, the FSA and, and how it worked. You know the, it seemed to be just groups of people without any real, so that's just something that, that's a thought and an observation…
FL1: Yeah okay.
PC: … that beside….
FL1 *: (Nyser)*.
PC: Just because we didn't find it doesn't mean it didn't exist.
FL1: Nej.
PC: But the circumstances were so difficult on the ground.
FL1: Mm.
PC: That you know, you, it was enough staying alive every day without having to go to far looking for people. So it may, it may existed more than I, I'm aware it was as all I guess what I´m saying.
FL1: Mm.
PC: You know, I know that effects the, you know, the investigation. I, I don't know. But…
FL1: Mm.

FL2: Mm.
PC: …There, there was possibly more than we found but an, in this situation we couldn't find…
FL1: Okay.
PC: … that, that chain of command (ohörbart).
FL1: Mm.
FL2: När ni rörde er där från mediacentret till fältsjukhuset såg ni någon form av typ check points eller någon försvars… av FSA på den sträckan? Eller liksom, var det någonting ni såg av det?
T: Did you see any check points or anything of the defense that were part of the FSA as you passed and as you were in the clinic and in the media center?
PC: No. Within, within Baba Amr you seemed to be about to move about easily… I think on, I think the, any FS, FSA positions within Homs would have been protecting Baba Amr from you know them, as I said the couple of guys in the rubble.
FL1: Mm.
PC: With an RPG. I, I don't think internally…
FL1: No.
PC: … that they were, they were work, they, A, I don't think they were too worried…
FL1: Mm.
PC: About what was happening internally because it was so… Inside sedge, outside sedge that I think any, there was no like patrols of army…
FL1: Mm.
PC: … wondering round that they would, so the, I think internally they moved quite freely.
FL1: Mm.
PC: I think were they were, where I know they were positioned was in the rubble where the, the edges of Baba Amr …
FL1: Ja okej.
PC: … they were pretty much just stationed with what resource they had.
FL1: Mm.
(Mobiltelefon ringer)
T: Sorry.
PC: Guarding against an invasion. So internally there was not, not much control.
FL1: Men, men dem, de kallade sig för FSA på den tiden?
T: Would they call them say, called themselves FSA at that point?
PC: Yeah. All the, it trans, …Jaysh as Suri al Hur
FL1: Yeah.
PC: … which is the, the (ohörbart) translation
FL1: Mm.
PC: … for, for free, the army, the army of freedome.
FL1: Mm.
FL2: Mm.
FL2: Jag hade någon fråga till. För du, du beskrev ju, du har ju skrivit upp de här olika vapenslagen som de har haft.
T: I got another question about you mentioned the varies types of weapon that they used.
PC: Yeah.
FL2: Och den här, den här Tulip som jag förstår att den, den träffade

liksom marken och sen exploderade den?
T: Tulip ammunition would hit the ground after which it would explode?
PC: Yeah, yeah. So it had that delay, delayed fuse.
FL2: Yeah.
PC: So it goes through. Most artillery shells have a fuse that impact so the first thing it hits…
FL2: It will impact?
PC: … (ohörbart) detonates with a, with a delay fuse on the, the mortar. It could go through a roof and a floor and just (ohörbart) long enough so explode from, from below. It's not very advanced but it does a lot more damage.
FL1: Mm.
FL2: Mm.
PC: Because it goes through everything.
FL2: Mm.
PC: And then makes a very big whole were, were it used to be.
FL2: Mm, och om man tittar på de andra som, som du har räknat upp, hur stor skada gör dem på dem, på den typen av hus som finns i Baba Amr?
T: We'll look at the list of weapons that you showed. How big is the damage that they can cause if (ohörbart) Baba Amr?
PC: What, what's, what's the biggest damage, damage weapon? Is that what you mean?
FL2: Ja, eller, eller liksom…
T: No, what, what type of damage do they do expectedly?
FL1: För jag tänker som den här Tulip, den säger du gör ju stor skada. Den går igenom allting och sen explo…
PC: Ah okay.
T. The Tulip they cause a lot of damage because they go through everything.
PC: Yeah and, and they're big.
FL2: Yeah.
PC: They are 400, I think 440 millimeters so…
FL2: Ja.
FL1: Ja. Okay.
PC: Huge, huge amount of explosive and, and from a great altitude because they fire up and come down.
FL2: Mm.
PC: So the Tulip is the biggest.
FL2: Mm.
PC: After that is the Grad.
FL2: Mm.
PC: The BMP21 … I think that's a 95 kilos, I think 95 kilos of explosive.
FL1: Mm.
PC: So and, and they fire them in, you know groups of five and ten. So they take out a quite a big area.
FL1: Okay okay.
FL2: Och då slår den ut ett helt hus som jag förstår? Då blir det bara…
T: It would completely distract a house (ohörbart)?
PC: Yeah they, they, if a Grad miss out, hits a house it, I think a Grad hit the top floor.
FL1: Mm.

PC: Could, prior to arrival in the media center…
FL1: Mm.
PC: Either a Grad or a 155 Shell hit it and it just removed the top of the building.
FL2: Mm.
PC: And, but in many times I've seen a house completely destroyed by a, by a Grad. You know if it gets the right position it will take (ohörbart) remove a building.
FL2: Mm.
PC: Katucha also similar to a Grad but, but smaller rockets and a 1 5..So the Grad, the 150 and the Katucha are all similar, similar size.
FL1: Mm.
FL2: Mm
PC: They, you know, more than capable of destr, of ever getting a building. May not destroy the whole building…
FL1: Mm.
PC: … but it will kill everyone in the building.
FL2: Mm.
FL1: Mm.
PC: You know. So it's…
FL1: From the pressure of the, of…
PC: Yeah the blast, the explosion, the shrapnel, the damages (ohörbart).
FL1: Mm.
PC: You know these, these were all weapons designed to take out armed. So you know the squad in the tanks on a battlefield its, the wide area weapons. So they called wide area battlefield…
FL1: Mm.
PC: … ammunitions. So when you put sex in, in a tank convoy it will take out a tank convoy.
FL1: Mm.
PC: So the moment you put them into buildings and…
FL1: Mm.
PC: … and builds up areas, their affect is far greater than, than it's meant to take out armed and troop concentrations. In the moment you fire them into civilian areas. You know it's absolutely guaranteed to cause incredible amount of human damage. You know there's no, there's no using them in a say and there's no justification for putting them into a neighborhood and say we were after soldiers because it, it's technically, it's indiscriminate. You can not, you can not legitimate say I'm using that to take out six soldiers in a Land Rover. It doesn't work like that.
FL1: Nej okej.
PC: You put them in, you're gonna cause massive amounts of dam, each, each rocket or shell will cause a massive amount of…
FL1: Mm.
PC: … uncontrollable damage.
FL1: Mm.
PC: There's no say in.
FL2: Mm. Kom de här, du sa att de här kom fem och fem eller sex och sex. Gjorde alla det? Var det liksom en, en, ett bombardemang av liksom flera stycken som kom samtidigt?
T: You said that those (ohörbart) arrive six by six or five of them. Was that the case for all of these?

PC: Yeah, most, most of ammunitions would be fired by a battery.
FL1: Mm.
PC: And, and a typical battery in any, any artillery unit is six. Six to eight but more normally six.
FL1: Ja okej.
PC: Is, is the average across. So you know if you get six of them land in one…
FL1: Mm.
PC: … one area. It's, it's catastrophic for, for anyone, anyone in there and it doesn't really matter if you are in a building or not.
FL1: Mm.
PC: You know. It's worse if you're outdoors.
FL1: Ja.
PC: Because the shrapnel spread on concrete and (ohörbart). Because everything comes up and out.
FL1: Mm.
PC: So you know me. I don't think people realize the effect, the different effect that, what they are meant to be used for which is open areas you know again. You know warfare (ohörbart), like as in what's technically happening in the Ukraine now. You know they, they are fighting in big wide open areas and they hit in tank convoys. That, they were designed for that.
FL1: Mm.
PC: In the moment you change their use…
FL1: Mm.
PC: … and put them in urban, civilian areas. You know. Accidentally it's catastrophic when you do it deliberately continually.
FL1: Mm.
PC: The effects, you know, you can, you can see the effects (ohörbart)…
FL1: Mm.
FL2: Ja.
PC: … these places are rubble.
FL1: Mm.
FL2: Har man någon uppfattning om eller vet du hur många som omkom i Baba Amr under den här tiden den…?
T: Is there any understanding, or do you have any news as to how many people died in Baba Amr during this time?
PC: Gah no, I, overall, I mean (ohörbart), you know in the time we were there, hundreds.
FL2: Mm.
PC: You know from what we saw in the media center. If what we saw in the field hospital was receplicate, you know was every day (ohörbart) and you know… hundreds and, and hundreds.
FL1: Mm.
PC: Possibly thousands you know, who, who knows?
FL1: Mhm.
PC: It's, we saw the people (ohörbart) made it and died.
FL1: Mm.
PC: You know so that's, that's (ohörbart)…
FL1: Oh yeah.
PC: … to get, to get a body or an injured person to the media center.
FL1: Mm.

PC: And to the field hospital was a miracle in itself, in logistics…
FL1: Mm.
PC: And we saw enough bodies there to realize that we were seeing the tip of an iceberg.
FL1: Mm.
PC: You know in many cases you don't find bodies you know. One of (Ohörbart).
FL1: Mm.
FL2: Mm.
PC: Close, close enough than there are no bodies.
FL1: Mm. Har du något mer?
FL2: Nej jag har inget mer.
FL1: Nej. Do you have anything else you would like eller har du någonting mer du vill *(skrattar).*
PC: *(Skrattar).*
T: Anything else that you would like to add?
PC: No I think, you know I think that's it. I mean, but I we can keep, you know…
FL1: Yeah.
PC: … a dialogue going as, if something…
FL2: Yes.
PC: … pops. It's just something I've, I've got so well ordered in me heads that…
FL2: Yeah.
PC: … you know and unless I´m suggested than, you know I have, I have a kind of the narrative you know because of the book and the film.
FL1: Yeah.
FL2: Yeah.
PC: So you know any questions are good because they do trigger…
FL2: Mm.
PC: … trigger thoughts of…
FL2: Just det. Och sen om du kan skicka bilderna också sen.
FL1: Mm.
FL2: När du kommer hem.
T: And then please you can later send, send the pictures (ohörbart)…
PC: Yeah. So I'll send you…
FL1: The William Daniels?
PC: … the William Daniels photographs.
FL2: Yeah.
PC: I'll send you my leg…
FL1: Yeah.
PC: … Some injury. I've got a few of the injury photographs that might help.
FL1: Mm.
FL2: Mm.
PC: I'll send you some Dropbox- links…
FL1: Mm.
PC: … to all, all of me (ohörbart) photographs. I've got them all…
FL1: Mm.
FL2: That (ohörbart)
PC: … and so with that you've got the, the deserters with the ID-cards.
FL1: Mm.

FL2: Mm.
PC: You got the people wounded, the checkpoints on the first trip in. There's, there's more at the medical center.
FL1: Mm.
PC: There's more widows basements shots.
FL1: Mm.
PC: There's shots of people are being bombed out in (ohörbart) the houses. Kids. It's not a massive amount but it's, it gives you, it gives you a full coverage of, the widows basement, the field hospital…
FL1: Mm.
PC: … the trip in, the roadblocks, Al-Qusayr, the protests.
FL1: Mm.
PC: So it's just a good, good spread of stuff.
FL1: That would be good.
FL2: Och de här får åklagaren sedan använda om hon vill i rätten?
T: And should the prosecutor want to she might use them in court?
PC: Of course.
FL2: Mm.
PC: Yeah. And, and the film you know the permission you have, you have the permission.
FL2: Mm.
PC: I, I can you get you a (ohörbart) to, to cover you.
FL1: Mm.
FL2: Mm.
PC: In case. There is some…
FL1: Kanske också ska förklara det att det är ju offentlighets…
FL2: Just det.
FL1: … så att det inte blir något, vi har ju, så fort ärendet går till åtal så blir ju allting offentligt så att det, för vem som helst kan begära ut.
T: It is important to know the system in Sweden that we have public access to information. So once the prosecutor decides to charge, then the information will be open and accessible for anybody.
PC: Yeah that's, and that's, anything I say okey is…
FL1: Mm.
FL2: Mm.
PC: …completely free to…
FL1: Bara så att du vet att det är så det funkar här.
T: We just wanted you to know how the situation is in Sweden. How this works.
PC: Yes. Okay. No that's, that's absolutely fine.
FL1: Mm.
PC: You know any, anything I give is public domain so to speak. So that's, that's good.
FL2: Jag tänker du har ju nämnt några namn sådär. Är det någon du känner som skulle ha liksom, ja men väldigt god kunskap om vad, hur det såg ut och hur det var utöver dig själv?
T: You, you were a lot of information about person. Is there anybody, any person that you think might give a further information as to the situation and the location?
PC: Ehm…
FL1: Jag tänker för det var ingen av läkarna va som var ut, varken Mohammed eller Hakim?

T: Because no one of the doctors right, no, Mohammed nor Hakim?
PC: They, I think doctor Mohammed as far as I last checked was still in Syria. He was in Idlib.
FL2: Mm.
PC: Where the, it continues.
FL2: Mm.
PC: Ehm, Wael…
FL2: Mm.
PC: … Wael Al Omar our fixer. He's in Finland.
FL1: Mm.
PC: We got him out afterwards and he's set up, he's got, he's got residency in, maybe, maybe citizenship in Finland. Can pass on his details. He, he's from Baba Amr.
FL1: Mm.
PC: So with regards to the, the situation on the ground and, and locations of everything. He's probably far more…
FL1: Mm.
PC: … far more aware than I am. Because that's his, that's his home.
FL1: Mm.
PC: So if you want I can pass on his, his details and…
FL1: Mm.
PC: … you know, he's, he's help them, he helped in the Marie trial in the States.
FL1: Mm okay.
PC: He gave evidence.
FL2: Mm. Precis. Vi kan ta det efter förhöret.
FL1: Mm.
PC: And, and I think were you in contact with Edith or?
FL1: Mm.
PC: Yep.
FL1: Mm.
FL2: Mm.
FL1: *(Skrattar).*
FL1: *(Skrattar).* We can take that after the tape.
PC: Okay.
FL1: Det slog mig två frågor till som jag har här. Eller en…
T: Two more questions arose.
FL2: Känner du någon som, någon journalist eller någon som har varit i Al Rastan eller Al Houla?
T: Do you know anybody, a journalist or anybody else that has been in Al Rastan or Al Houla?
FL1: During the time?
PC: I… I think possibly Stuart Ramsey from Sky News.
FL1: Okay.
PC: He was, he, he, he traveled a lot in the area before it got too intense to, to travel. So we, I don't think he went back after we went. You know…
FL1: Yeah okay.
PC: … in that period. But he was there, certainly there before and I do seem to remember he did something from Al Rastan.
FL1: Okay.
PC: So yeah. He's, he's, he's London based now, with Sky. If you want

contact details I can, I can get it…
FL1: Okay.
PC: … get, get, get you them. Could you, could you just put anything you do want and then email to me?
FL2: Ja.
FL1: Mm.
PC: Just so I don't.
FL1: We will *(skrattar).*
PC: (Ohörbart). Empty hand routine.
FL1: Okej, nej då, då har jag inget mer.
FL2: Nej.
PC: And also possibly Paul Wood from the BBC, he's a mate of mine, he's spent a good amount of time there… and, and I can provide you with contacts for both of them.
FL2: Mm och de var där om man säger efter att revolutionen startade men innan ni kom dit?
T: So they were there after the revolution started before you came?
PC: Yeah.
FL2: Mm.
PC: Yeah.
FL2: Så, så någonstans under 2011?
PC: Yeah, (ohörbart).
T: So sometimes during 2011?
PC: Yeah 2011 and…
FL1: Mm.
PC: … probably, yeah no Stu came out. Stewart Ramsey came out the day before we went in. So he was in that…
FL1: So in February?
PC: Yeah, in February. 12th, 13th. As, as to Paul Wood, they both came out. They were both pretty shaken off when they came out. They both, I think Paul had been kidnapped for a while.
FL1: Okay.
PC: And they both got trapped coming out. So they were both shaken up. They were both like absolutely do not go in.
FL1: Mm.
PC: That was their, their point of view.
FL1: Mm.
PC: So they… they say provide these cells and you know, you (ohörbart)…
FL1: Mm.
PC: … no problem in, in the system if they can.
FL2: Mm. Ja nej då har jag inget mer.
FL1: Nej.
T: No further question.
FL2: *(Skrattar).*
PC *: (Skrattar).* Okay.
FL1: Klockan är 10:17.

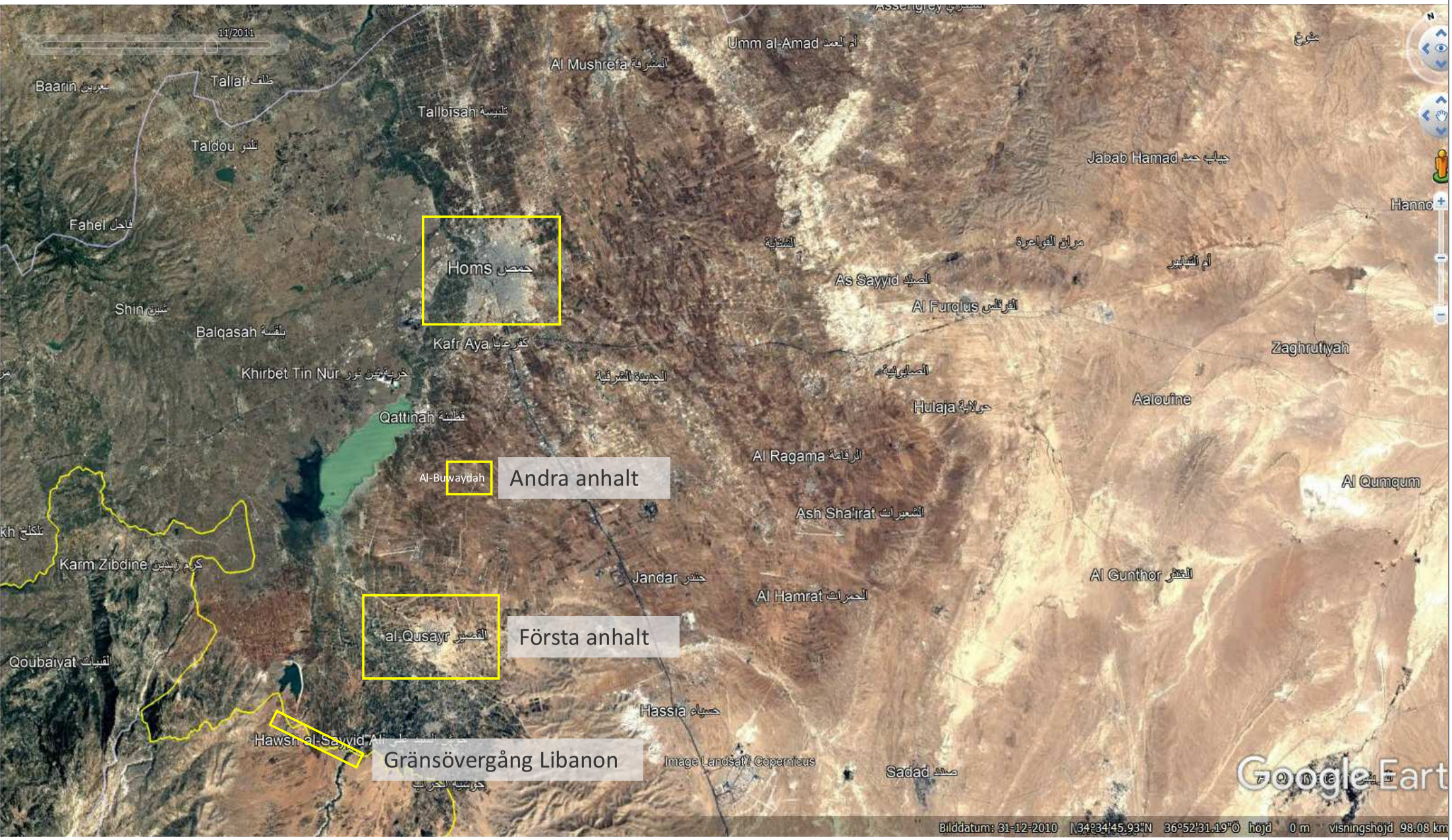

Karta från förhör, 2022-10-19 09:13 diarienr: 5000-K622888-18

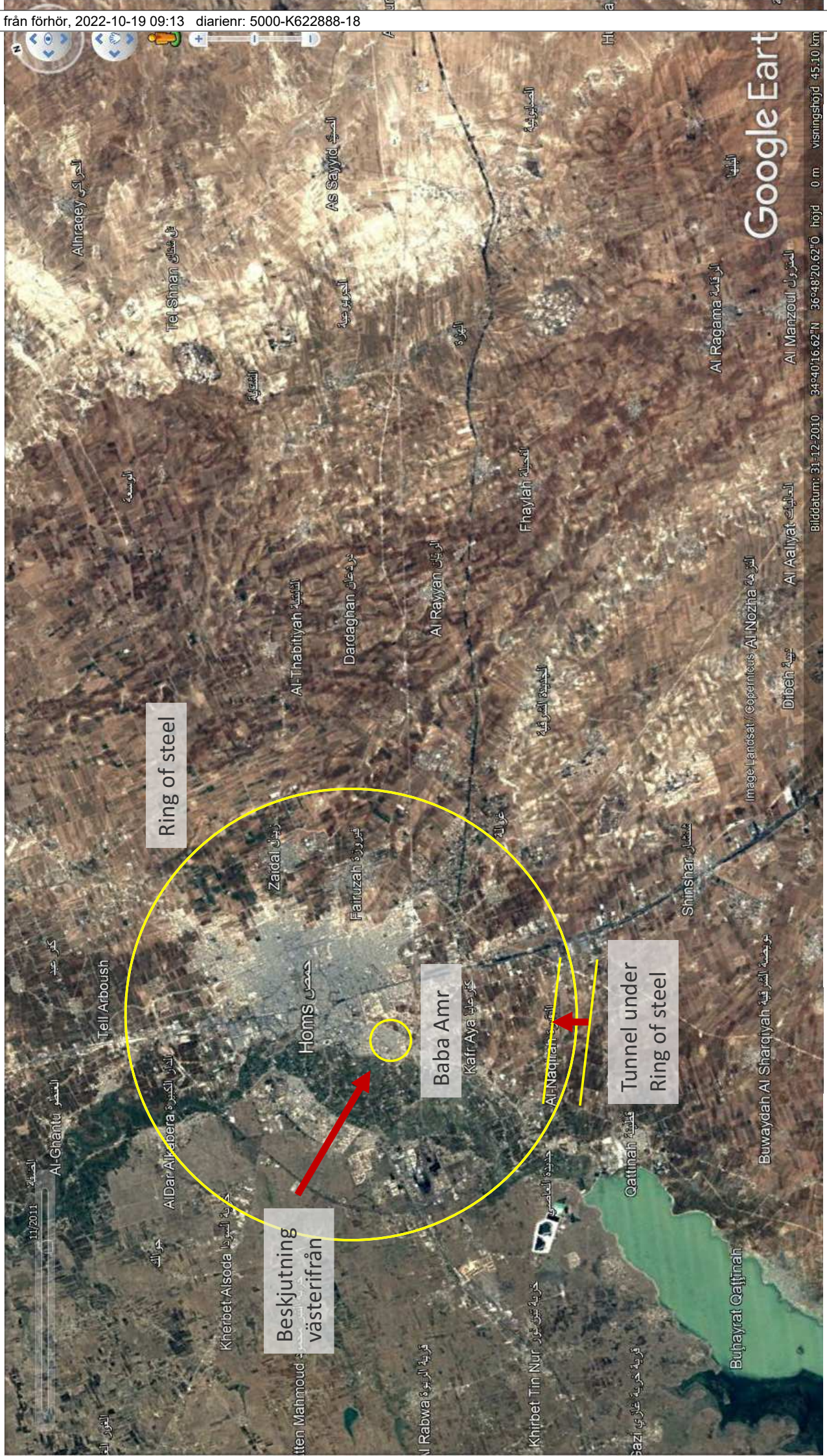
Ring of steel
Baba Amr
Tunnel under Ring of steel
Beskjutning västerifrån
Homs
Tell Arboush
Al-Ghantu
AlDar Al-Kabera
Kherbet Alsoda
Zadal
Fairuzah
Shinshar
Al Naqiran
Kafr Aya
Buwaydah Al Sharqiyah
Qattinah
Buḥayrat Qaṭṭinah
Khirbet Tin Nur
Al-Thabitiyah
Dardaghan
Al Rayyan
Fhaylah
Al Aaliyat
Dibeh
Al Ragama
Al Manzoul
As Sayyid
Tel Shnan
Alhraqey
Image Landsat / Copernicus
Google Earth

Karta från förhör, 2022-10-19 09:13 diarienr: 5000-K622888-18

Polisen

PM

Bild på skada-Paul Conroy

Signerad av

Signerad datum

Enhet
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA

Diarienr
5000-K622888-18

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Hector, Cecilia	2022-10-24	12:11

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget	Mottaget datum	Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Cecilia Hector

Uppgiften avser

Uppgift
Inskickad via mail 2022-10-20

Polisen

Förhör

CJA-Conroy 24 oktober 2017

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2019-03-18	15:49

Involverad personal	Funktion
Tomas Jönsson	Uppgiftslämnare

Berättelse

Dokumentet nerladdat via länk: https://cja.org/what-we-do/litigation/colvin-v-syria/pleadings /, från CJA:s hemsida.
6-Declaration-of-Paul-Conroy-dated-October-24-2017

UNITED STATES DISTRICT COURT FOR THE DISTRICT OF COLUMBIA

CATHLEEN COLVIN, individually and as parent and next friend of minors C.A.C. and L.A.C., heirs-at-law and beneficiaries of the estate of MARIE COLVIN, and JUSTINE ARAYA-COLVIN, heir-at-law and beneficiary of the estate of MARIE COLVIN,

Plaintiffs,

v.

SYRIAN ARAB REPUBLIC,

Defendant.

Civil No. 1:16-cv-01423 (ABJ)

DECLARATION OF PAUL CONROY

I, Paul Conroy, declare and state as follows:

1. I am over 18 years of age and have personal knowledge of the facts set forth in this Declaration. If called as a witness, I would testify competently to such facts under oath.

2. I am a British citizen and currently reside in England. By profession, I am a freelance photojournalist and filmmaker covering high-risk conflict areas.

3. Prior to my career as a journalist, I served in the British Army from around 1981 until 1986. I was a gunner and forward observer with the Royal Artillery's 5th Heavy Regiment. Part of my duties involved target acquisition and calling in artillery strikes. As a result, I became very familiar with detecting different types of weaponry and patterns of artillery fire by sight and sound.

4. I have spent the last twenty years reporting from conflict zones. My work has taken me across the globe, from Kosovo to Iraq to Libya to the Congo to Syria. In 2011, I was

hired by the *Sunday Times* to cover the siege of Misrata in Libya with Marie Colvin. I had previously met Marie, but we had never worked together until then.

5. In February 2012, Marie Colvin and I went on assignment for the *Sunday Times* newspaper to report on the Assad regime's military crackdown in the Baba Amr neighbourhood in Homs, Syria. We made two separate trips into Homs that month. On our second trip, the makeshift Media Center we were staying in was bombed by Assad regime forces. Marie was killed and I was seriously injured. I have had over 20 surgeries and continue to have severe health problems to this day as a result of the bombing.

First Trip to Homs with Marie Colvin

6. Marie and I made our way into Syria for the first time on or around February 13, 2012. We started our journey in Beirut, Lebanon and crossed the border into Syria with the help of local fixers and members of the Free Syrian Army ("FSA") via a smuggler's route.

7. I believe that attempts to acquire visas had previously been made by the *Sunday Times* or by Marie through an embassy contact, but I was not involved in the process and do not know details. I actually did not pay much attention because I thought any attempt to obtain visas would have been pointless, the impression I had gleaned in war correspondent circles was that the Assad regime was blocking access to opposition areas. Marie and I also did not feel safe entering Syria as part of an official press tour.

8. I knew that this could be a dangerous assignment. While in Beirut, Marie and I had received direct video feeds from Baba Amr and could see the merciless bombardment of the area by government forces. There were also indications that the regime was targeting foreign journalists. On a previous trip I had made into Syria with journalist Miles Amoore, one of our fixers on that trip told me that Lebanese intelligence had intercepted Syrian army radio traffic

reflecting orders to kill any Western journalists found in Homs. Marie and I had also heard rumours that regime officials had led Gilles Jacquier, a French journalist who had recently been killed by mortar fire in Syria, into a staged ambush. Though Marie and I discussed the risks, it was the nature of what we did as war reporters to be as cautious as possible, but to move forward in order to expose the truth about what was happening inside Syria.

9. We started out on the smugglers route that I had used before. Fixers got us to the border, where we were met by FSA members wearing keffiyehs and carrying light arms. These FSA members, like all FSA members that I came across in Syria, did not have access to heavy artillery and were clearly outmatched by Syrian forces. We crossed the border at dusk and soon arrived at Al-Qusayr, where we spent the night.

10. The next day, Marie and I interviewed members of an FSA brigade in Al-Qusayr before continuing on to Al-Buwaidah where we met our translator, Wael al-Omar. We stayed in Al-Buwaidah for two nights before making our way into Homs after dark. We had to wait in Al-Buwaidah until the FSA determined it was safe to move. At that point, Homs was sealed and surrounded by Syrian forces. We were told that access was always difficult and during actual artillery assaults, near impossible.

11. We were driven to the entrance of an underground water tunnel, which was really just a storm drain with very little light and oxygen. We were told the tunnel was also being used to take in food supplies, medical equipment and anything else that was needed in Homs. The journey through the tunnel was gruelling because it was only about 4 feet high and I could not stand up straight. We were told that the tunnel was about three kilometres long. I do not recall how long it took us to get to the opposite exit but we finally emerged on the other side.

12. I could hear the sound of rockets and mortar fire as we made our way through the tunnel, but more so once we got out. We were met by local residents who unloaded medicine and other supplies that had been brought through the tunnel with us. A truck picked us up and took us on the final leg of our journey into Baba Amr.

13. We eventually reached the Baba Amr Media Center, an improvised office located on the ground floor of a three-storey residential building. It served as a news center where local citizen journalists and activists could gather, collect information and report on events in Baba Amr via social media and major news networks. It was full of local Syrians wrapped in blankets on the floor hunched over their laptops.

14. We woke up the next morning at around 6:30 or 7:00 am to intense shelling. Missiles and mortar fire swept through the entire neighbourhood systematically and indiscriminately all day and into the night. It was clear that Syrian forces were using surveillance drones to direct their artillery fire. The high-pitched buzzing sound that drones make was a constant presence in Baba Amr. As a war journalist, I had been exposed to shelling in different conflict zones, but never at this intensity, especially in a residential area. The constant barrage was shocking and unprecedented.

15. That morning, one of the activists named Abu Hanin briefed us on the situation in Baba Amr and brought us across the street to meet a family whose home had been destroyed by shelling a few days earlier. During a brief lull later in the day, Abu Hanin took us to a temporary field hospital set up on the ground floor of a residential house. According to Abu Hanin, the hospital had been a primary target of the regime. The doctor who ran the clinic, Dr. Mohamed al-Mohamed, also informed us that two other buildings the clinic had previously operated out of had been shelled and destroyed. We stayed at the clinic for a few hours. I took photos and

Marie spoke with patients and staff. Attached as **Exhibit A-1** is a true and correct copy of a photo that I took during this visit to the field clinic. It shows a patient who, according to the doctors, died on the gurney in the photo from shrapnel injuries to the neck and face caused by heavy shelling. We referred to the man on the top right-hand side of the photo as Dr. Ali; the man holding the patient by the shoulders and the arms to the left of Dr. Ali is Dr. Mohamed al-Mohamed. Attached as **Exhibit A-2** is a true and correct copy of another photo that I shot at the clinic. It shows a young man who had been shot in the shoulder. I was told by doctors that the bullet that hit him clipped his heart. He died shortly after this photo was taken. The woman dressed in black was his mother. The wounded were being brought to the hospital at an alarming rate. At one point, it all became too much for me, but Marie encouraged me, reminding me that showing this to the world would make a difference.

16. Attached as **Exhibit B** is a CD-ROM containing a true and correct copy of video footage that I took during my first trip into Baba Amr. The video accurately depicts Marie and I reporting from inside Baba Amr during artillery and machine gun attacks, inspecting damaged residential areas near to the Media Center, and visiting the field hospital.

17. After leaving the hospital, Abu Hanin brought us to an underground cellar that was being used by locals to hide from the shelling. The majority of those staying at the cellar were women and children. Locals referred to it as the "Widows' Basement." There, I took some photos and Marie collected the material for what would become her last written report. Attached as **Exhibits C-1** and **C-2** are true and correct copies of two photos that I took during the visit to the Widows' Basement. **Exhibit C-1** shows Marie interviewing locals at the entrance to the Basement; I took this photo from the top of the stairs that led down to the underground cellar. **Exhibit C-2** shows the face of an elderly woman seeking shelter in the Basement; I understood

her to be the oldest person there. During our visit, there was a clear sense of panic amongst everyone because the shelling was getting heavier by the day and the Basement did not afford adequate protection as it was a carpentry workshop that had been turned into a makeshift shelter; it was not a reinforced bunker equipped to withstand attack.

18. That evening, both Abu Hanin and Marie heard from separate sources that the Assad regime was planning a final assault on Baba Amr so we decided to evacuate. We escaped under heavy fire through the underground tunnel making our way back to Al-Buwaidah. We learned the next day that the rumored invasion never occurred.

Second Trip to Homs with Marie Colvin

19. For the next few days, we stayed in Al-Buwaida to figure out our next steps. Marie also got her story out to the *Sunday Times* for publication on February 19, 2012. We considered heading to Hama, but when it proved impossible, we decided to go back to Baba Amr. Marie really wanted to go back to the Media Center. She said that "this was today's Sarajevo," and that she refused to "cover Sarajevo from the suburbs." On February 20, Marie, Wael and I made our way back to Baba Amr arriving at the Media Center late in the evening. We set ourselves up in the same backroom that we had used on our first trip.

20. The next day, the regime's shelling started at around 6:30 or 7:00 am (as it did every day) and continued relentlessly into the evening. Because of my experience in the British army, I could discern the sound of 40mm mortars, rockets, and 152mm Howitzer fire. Throughout the course of the day, I could also hear drones circling the sky. It was clear that the bombardment had reached a new level of intensity. The assault was merciless—the entire neighbourhood was under siege. Marie and I looked at each other that morning with disbelief and agreed that we could not work under the circumstances. The conditions were too dire. We

both described the situation as one of survival. Marie and I did not leave the Media Center that day because of the danger, but local activists came by to feed us information, photos and video footage. One Syrian activist brought us video footage from the field hospital of a child dying from shrapnel wounds.

21. Marie and I decided that we needed to report what was happening in Baba Amr as soon as possible. Conditions were so severe that we could not wait until Friday, filing day for the *Sunday Times*, to submit our story for publication on the following Sunday. Marie got in touch with Sean Ryan, our editor at the *Sunday Times* by email, about going live that night on all the major news networks. Sean was worried that reporting live would incentivize the regime to strike at our positions, but he reluctantly signed off. That evening, Marie gave live interviews via satellite to the BBC, Channel 4 UK and the Anderson Cooper 360 news program on CNN. They aired video footage that I had shot, as well as the footage we received from an activist that day of the dying child at the field clinic. Later that evening, three French journalists—Edith Bouvier, Rémi Ochlik, and William Daniels— arrived at the Media Center with the Spanish journalist Javier Espinosa.

February 22, 2012: The Shelling of the Baba Amr Media Center

22. On the morning of February 22, Marie and I were planning to make one final trip to the field hospital at around 5:00 am before we expected the shelling to start. But when our alarms went off at 5:00 am, Abu Hanin—who was going to take us there—was still asleep. We decided not to wake him and went back to sleep. We woke up again to the usual barrage of shelling that would start early every morning like clockwork. While loud, the blasts sounded far off. Marie and I gathered our things to move into the main room because it was safer. With her

biting wit, Marie expressed her frustration about the lost opportunity: "The snipers will be awake now—and so will the French!"

23. Just as we got to the main room, I heard the long, wailing sound of a rocket cut through the air, then an explosion a few meters away from the front of the Media Center that shook the building. A few seconds later, what almost seemed instantaneous with the first hit, a second shell fell roughly the same distance away from the rear of the building. I could tell these were not mortars because they shrieked while incoming, and came in low, like Katyusha rockets. Then a short time later, another shell landed in front of our building, but this time hit closer to us. Then almost instantaneously, another shell fell to the rear of the building at the same distance. The pattern of artillery fire was very different from the indiscriminate, systematic waves of shelling usually employed daily by the Syrian forces.

24. Because of my experience in the British army, I immediately knew that the army was launching salvos of rockets at our location using a technique called "bracketing." I had used this technique dozens of times in the Royal Artillery. Bracketing is a military tactic used by artillery units to ensure that shells hit their intended target. An artillery gun fires shells at its target, then an observer (or drone) spots where the rocket or shell lands. This information is then relayed back to the artillery gunner who makes adjustments and fires again. In this manner, artillery batteries can "walk" rounds onto a target. I heard drones circling overhead that morning and suspect that the army was using them to adjust their fire.

25. About thirty or forty seconds later, we took a direct hit in the rear of the building. Everything shook. I ran to the backroom to get my camera and saw that an entire wall had collapsed. I frantically pulled my camera bag from the rubble and ran back to the main room. Seconds later, we were hit again. One of the activists was shouting at us to get out of the

building, but I realized that the safest place was the main room so I started shouting, "don't go out!" It was absolute chaos and confusion. Rubble was falling from the ceiling. I was not prepared for another strike, but we were hit again for a third time. The room filled up with plaster dust, smoke, and the acrid smell of explosives. It was really difficult to see. By this point, Marie and I had been separated. The last I saw her, she was standing close to the foyer by the front entrance but I soon lost track of her whereabouts.

26. Another shell then hit the front of the building and a huge explosion engulfed us. I was still in the main room but felt the full force of the blast. I felt unbearable pressure on my thigh and knew I was badly injured and bleeding out of my leg. I screamed out, "I'm hit!" I knew I had to stop the flow of blood. I reached down to touch the entry wound, but my hand passed right through my leg to the other side. I quickly tied a makeshift tourniquet around my leg.

27. I got up and took several steps towards the entrance of the building before my leg gave way and I collapsed over some rubble. I landed on the ground next to Marie. Her head was buried in concrete and her feet were buried in rubble. I put my hand on her chest but there was no movement. She was "mulched" as war correspondents put it. Very torn up. I knew she was dead. I saw Rémi Ochlik's body as well. He was a mess, obviously dead. After the rocket struck the front of the building, much of the walls and front structure were destroyed.

28. As I lay there, we were still targets of attack and received incoming fire. I continued to hear the sound of drones buzzing around overhead. Shells continued to land but it was clear that the artillery fire had been redirected from the building and out into the street where survivors of the initial bombardment were visible.

29. Abu Hanin eventually grabbed me and dragged me back into the building. After a while, he and another activist took me by car to the field clinic. Edith Bouvier and my translator, Wael, came with us because they had also been seriously injured.

30. From my observations, the Media Center could not possibly have been a legitimate military target because I never saw any of the activists at the Media Center bearing arms. I never observed any military activity taking place at the Media Center nor did I observe any participation by the media activists in FSA military operations or planning. I also never saw FSA fighters engage in any military activity within the vicinity of the Media Center. The adjacent buildings were all residential.

After the Attack

31. The doctors at the field clinic treated my leg and I received a blood transfusion. After a few hours, Edith Bouvier, William Daniels, Javier Espinosa, Wael and I were taken to a safe house across the road about 50 metres from the field clinic. I was severely injured and immobile. We were there for a few days trying to figure out an escape plan.

32. On the evening of February 26, an FSA rebel came by and announced that they were organizing a convoy and evacuating the wounded from Baba Amr via the underground tunnel Marie and I had used to enter the area. The five of us joined this convoy. I was at the head and made it safely to Al-Buwaida. I later learned that a group of evacuees including Edith and William had been forced to turn back and were still in Baba Amr. At the time, it was believed that Wael had been captured and Javier shot. I later learned that both Wael and Javier had in fact escaped.

33. I eventually made my way across the border to Beirut, Lebanon where an ad hoc evacuation center had been set up to coordinate our release from Syria. I stayed at the residence

of British Ambassador Tom Fletcher for part of the time. Though I desperately needed an operation on my leg, Ambassador Fletcher told me it was not safe to go to a hospital because intercepted radio communications indicated that the Assad regime was still actively looking for me in Beirut. I later learned from Edith Bouvier that FSA sources in Homs had warned her that a "dead or alive" bounty had been put on our heads. Eventually, a British military attaché escorted me onto a medical jet back to the United Kingdom.

I declare under penalty of perjury under the laws of the United States of America that the foregoing is true and correct to the best of my recollection.

Executed on 24/10, 2017.

Paul Conroy

Exhibit A

Exhibit A-1

Exhibit A-2

Case 1:16-cv-01423-ABJ Document 42-6 Filed 03/22/18 Page 16 of 23

Exhibit B

Exhibit filed physically with the Court,
as reflected in the Notice of Filing dated March 22, 2018.

Exhibit C

Exhibit C-1

Förhör CJA-Conroy 24 oktober 2017, 2019-03-18 15:49 diarienr: 5000-K622888-18

Exhibit C-2

Case 1:16-cv-01423-ABJ Document 42-6 Filed 03/22/18 Page 23 of 23

Polisen

PM

CJA-Film Paul Conroy

Signerad av

Signerad datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Hector, Cecilia	2022-12-09	09:07

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget	Mottaget datum	Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Cecilia Hector

Uppgiften avser

Uppgift

Från organisationen The Center for Justice and Accountability-CJA har material gällande utredningen om Marie Colvin laddats ner.
Som bilaga till Paul Conroys förhör i den utredningen fanns en film med överskrift "Baba Amr Homs". Denna film finns nerladdad i utredningen.

Polisen

PM

Information från Paul Conroy

Signerad av

Signerad datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Hector, Cecilia	2023-01-09	08:43

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget	Mottaget datum	Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Cecilia Hector

Uppgiften avser

Uppgift

2023-01-08 skickade Paul Conroy ett mail med följande innehåll:

"When I told you about the large mortar used in Homs, I got the calibre wrong. I said 440mm, it's actually 240mm. Here's a link to it".

https://www.forces.net/russia/tulip-russias-mega-mortar-being-used-ukraine

Överskriften på artikeln är:

The Tulip: Russia´s mega-mortar being used in Ukraine.

Se bilaga på textinnehållet.

Filmen är ner sparad.

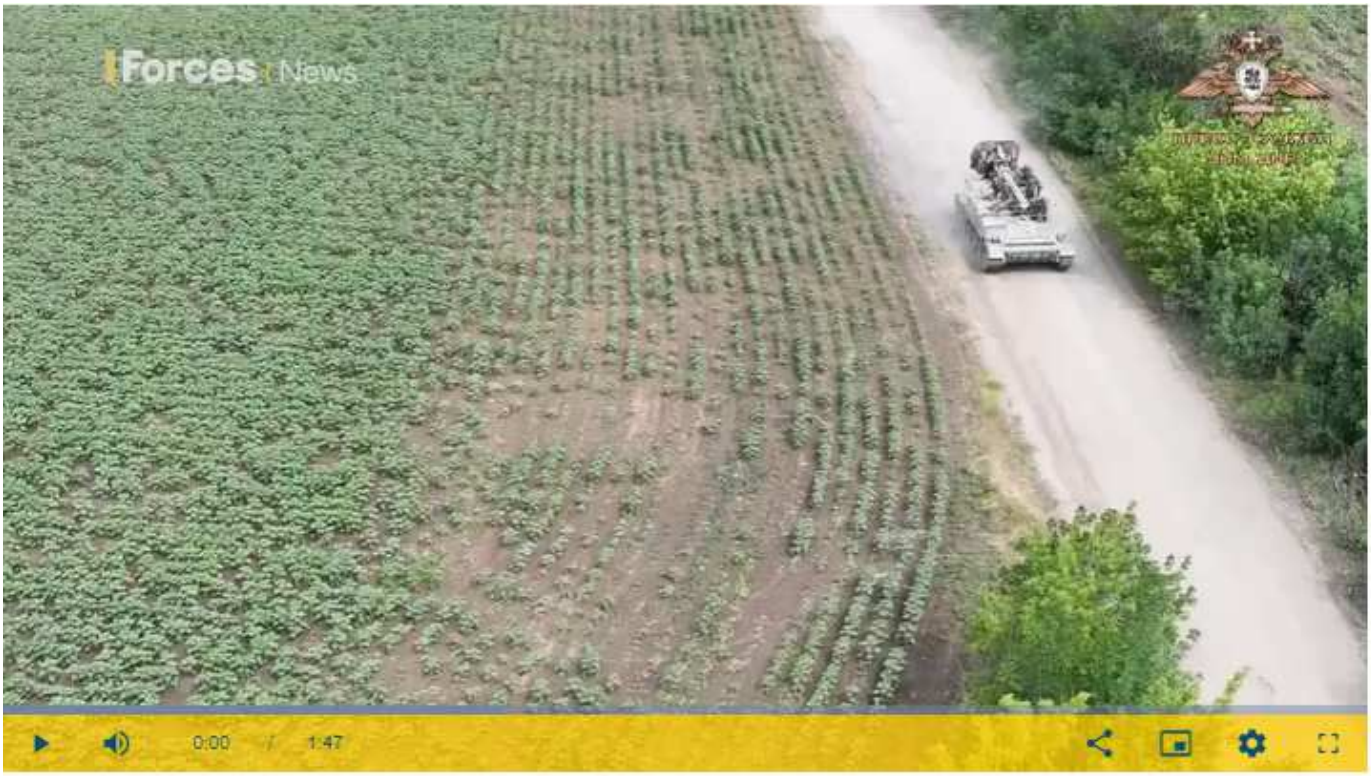

A Russian mega-mortar called the 'Tulip' has been seen on the battlefield in Ukraine.

The Russian 2S4 Tyulpan is the largest self-propelled mortar in the world – with footage of the 30-tonne beast appearing on social media claiming to show it being used by Russian-backed separatists in the Donetsk region.

Russian forces also used it during the battle for the Azovstal steel plant in the southern port city of Mariupol, with standard rounds of the Tulip capable of hitting targets nearly 10km away.

– *AK-12: What's the new iteration of the AK-47 and what's changed?*
– *Defence spending to increase by at least £52bn in response to Russian aggression*
– *Ukraine: Russian reservists begin to arrive at military bases with 'minimal' preparation*

The Russians used the Tyulpan extensively during the wars in Afghanistan and Chechnya – with the weapon also seen in Syria.

The warhead of its high-explosive fragmentation rounds carries the equivalent of 32kg of TNT, and it can also fire armour-piercing and laser-guided rounds, cluster munitions and chemical and tactical nuclear rounds.

Polisen

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Al Omar, Wael	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Målsägande	Ja	Finsk id nr 622226275	

Tolk	Språk
Språkservice nr 2070	Arabiska

Ytterligare information om anledning till förhör — Underrättad om misstanke

Hörd med anledning av sina iakttagelser och upplevelser i Homs i Syrien under perioden 2001- juli 2012

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Ann-Catrin Jansson	2022-09-21	10:12	18:39

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polisstationen, Finland	RB 23:6	Ljudbandsförhör

Förhörsvittne	Utskrivet av

Involverad personal	Funktion
Linda Ekström	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Hörd person: Wael Fayez Al Omar (W)
Ärendenummer: K622888-18
Förhörsledare: Ann-Catrin Jansson (FL1)
Förhörsledare: Linda Ekström (FL2)
Plats: Tavastehus, Finland
Datum: 2022-09-21
Klockan: 10:12
Övriga närvarade: Finsk polis Mikael Vairio (MV) och tolk 2070 från Språkservice (T)

(Tolken pratar)

FL1: Och jag vill också berätta för dig att de här uppgifterna som du lämnar till oss nu, de kan komma att bli offentliga om det blir… om det blir rättegång.

W: Okej. Inga problem.

FL1: Och det… det… Du hörs ju som målsägare i… i den här utredningen och om det blir ett åtal så… så kan du ju komma att kallas till… till rätten och berätta om din historia.

W: Okej.

FL1: Okej. Då ska vi ha förhör i K62288-18 (*korrekt nummer K622888-18*) undrar om det står å… ja, och vi har förhör med Wael Faes Al Omar som är målsägare.

T: Äh… ja. Just det, du spelar in fortfarande alltså?

FL1: Ja, precis. Anledningen till förhöret det är att han ska höras med anledning av sina iakttagelser och upplevelser i Homs i Syrien under perioden 2011–2012. Du kan översätta det här om du... Och vi har ju då fått kännedom om dig via dokumentären Under the Wire och… som är skriven av fotografen Paul Conroy.

FL2: Vi kan väl säga vad klockan är och var vi är.

FL1: Ja. Klockan är 10:12 och vi är i Tavestehus i Finland. Och övriga närvarande är poliskollegan Mikael Vairio…

MV: Rätt.

FL1: … och sen är det polisinspektörerna Ann-Catrin Jansson och Linda Ekström som håller förhöret. Det är den 21 september 2022 som förhöret hålls. Och vi har då tolken 2070 från Språkservice som tolkar åt oss. Då så, då tänkte jag först och främst börja med att visa dig en handling för att fråga dig om du känner igen den här handlingen?

W: Okej, okej.

FL1: Det här är United States District Court, det här är ditt förhör i… i den utredningen som finns angående Marie Colvin.

W: Mm.

FL1: Känner du… Har du läst den, har du tagit del av den?

W: Jag kommer ihåg den väldigt väl för jag har ju arbetat väldigt mycket med den. Jag har till och med översatt en hel del och jobbat med de folk… det folk som har ju varit inblandade, så att jag känner till den väldigt väl.

FL1: Ja. Och du, det som du har berättat i den här i samband med det här vittnesmålet, är det någonting som du står för och som du… som vi skulle kunna…, vi tänkte använda den här i så fall vid en eventuell rättegång?

W: Ja. Över lag så står jag för… för vartenda ord som står i det där, i de här pappren då, med hänsyn taget till att kanske vissa små detaljer som kan ha… liksom kan… som jag kan ha missat.

FL1: Mm.

W: Med hänsyn taget till kanske vissa detaljer som då… just då hade varit felinformerad om eller har ändrats med tiden eller någonting, men överlag så står jag för allting.

FL1: Mm. Vi kommer ju… vi kommer ju ställa en massa frågor och är det i samband med det så kan du ju förtydliga om det är någonting som… som du redan i våra frågor känner att det här sa jag inte vid det här tillfället eller det här vill jag rätta till, så kan du ju göra det under förhöret nu.

W: Okej.

FL1: Okej. Då tänkte jag att vi börjar med att du berättar litegrann om var du kommer ifrån

och var du är född och lite om din bakgrund.

W: Jag föddes 4 oktober 1981. Det… det är de officiella siffrorna då, egentligen så har jag född… jag är född tidigare än så då. Och just det… det födelsedatumet som har ju ställt till det för mig här i Finland, som ju då gjorde så att medborgarskapsansökan avvisades. Äh… Jo, alltså anledningen, jag kommer att återkomma till det då till att det har ändrats, det datumet, födelsedatumet, det är att i Syrien då min pappa jobbade ju då… han var ju officer inom flygvapnet, och det finns ju regler där för när man kan gifta sig i Syrien. Man kan inte gifta sig om man inte har passerat en viss grad, så att därför var vi tvungna att ändra på det då så att han kunde göra det då. Och jag… jag föddes egentligen…

T: Nu missade jag datumet. Jag måste bara fråga honom då.

W: … 21 juli egentligen, det egentliga, det riktiga datumet för min födelse då. Så att… Men pappa då var tvungen att ändra på det för att kunna… ja, gifta sig helt enkelt.

FL1: Ja, okej.

W: Officiellt så är jag född den 4 oktober. Och så är ju då… staten i Syrien har ju kännedom om… de vet inte att jag föddes tidigare, det har de ingen koll på.

FL1: Nej.

W: Det må vara en ganska… en oviktig detalj att berätta det här med datumet, men jag vill då visa med det hur en… en syrisk officer, syrisk medborgare och i synnerhet en officerare då, hur är de styrda av staten.

FL1: Mm.

W: Och vad är det du får göra och vad är det du inte får göra, allt styrs av staten. De… de styr… de styr hela ditt liv.

FL1: Mm. Mm. Och… och var är det du är född och hur ser din familj ut?

W: Ja. Alltså jag föddes i Homs, i stadsdelen Baba Amr. Och det är just därför vi sitter här för just den här att prata om det. Vi har ju på grund av min pappas arbete då, i egenskap av hans arb… i egenskap av hans arbete då så har vi flyttat runt landet, så att vi följde bara med där och vi bodde i olika platser då. Men sen så… men senare då under senare år då så flyttade vi tillbaka till… till Homs och bosatte oss där då. Under resans gång så träffade jag då min nuvarande kärlek då, eller min nuvarande fru då, som jag blev kär i och gifte mig med då och som jag fortfarande är gift med och har ett barn som är tre år gammalt som också bor här i Finland. Äh… Ja, mina föräldrar flydde för sina liv då, just nu bor de i… i Turkiet. Min syster med familj bor i Tyskland. En… äh… en bror till mig som hoppade av militärtjänsten, den obligatoriska militärtjänstgöringen i Syrien, och flydde också och nu… numera bor i Sverige. Min yngste bror då, han bor tillsammans med mina föräldrar, och det är egentligen han som försörjer dem.

FL1: I Turkiet?

W: Ja. Tillsammans med mina föräldrar, ja.

FL1: Mm.

FL2: Jag tänker att innan vi går vidare, du pratade om detaljer, och innan vi kommer in på det

så tänkte jag bara nämna att vi har ju idag på oss och det finns väldigt… det har hänt väldigt mycket saker i Syrien, och du har säkert väldigt mycket att berätta. Så du får inte känna att vi är ohövliga ifall vi skulle liksom stoppa dig i berättelsen att inte gå vidare, för att… det är också för att dagen ska räcka till det vi behöver veta, det vi behöver fråga om.

W: Absolut, det är inga problem. Jag har full förståelse för det. (Skrattar)

FL2: Så jag säger det innan ifall vi leder dig tillbaka så du inte känns att det liksom… att det känns otrevligt.

W: (Skrattar till) Jag har… jag har förståelse för hur… hur ert arbetet… ert arbete ser ut och… och vad ni… vad ni är ute efter och allt det här. Jag, som en vanlig person, jag kanske går vi… jag kanske blir… jag kanske går vilse i mina detaljer, men ni som en officiell… ja, som polis då, då… ni vet vad ni är ute efter, ni vet vad ni vill. Så att visst, absolut, det är inga problem.

FL1: Jag kan väl också säga för att du ska ha lite bättre koll på vad det är vi kommer att prata om. Och… och då kommer vi börja litegrann med din bakgrund, som vi nu har börjat med, vilken… familjen så att säga, var de befinner sig och befann sig vid tidpunkten. Och sen kommer jag ställa lite frågor kring din militär… dina militära kunskaper och den bakgrunden. Och sen kommer nästa steg bli att vi tittar litegrann på vad du har… vad som har hänt i Homs och Baba Amr och lite andra områden och din kunskap kring det.

W: Okej.

FL1: Då ska vi se här, jag ska bara… Har du någon släkt kvar i Syrien nu?

W: Ja, en hel del har jag. Med… med hänsyn tagen till att ordet släktingar kan skilja…

FL1: Ja, jag förstår.

W: … stort mellan våra släktingar och era släktingar här i Sverige. Vår… vår omkrets är ju större än… än kanske det svenska släktskapet.

FL1: Ja. Men om vi pratar om den tajtare gruppen, ungefär som den svenska, några nära släktingar. Har du några nära släktingar kvar i S… i Syrien?

W: Om vi tar stjärn… stjärn… kärnfamiljen då så att säga…

FL1: Mm.

W: …, kan vi ju ta det då. Om vi ska ta kärnfamiljen då, de närmaste, då kan jag säga att alla bor utomhus… ähm… utomlands.

FL1: Ja, okej. Mm. Mm. Då… När… när flydde dina föräldrar och din yngre bror till Turkiet, när i tid?

W: Sommaren 2014.

FL1: Sommaren 2014. Och sen så sa du att du hade en… en syster som bor i… med sin familj i Tyskland. När flydde hon?

W: När hon anlände till Tyskland menar du då? För att hon har ju liksom passerat andra länder, några länder, innan hon hamnade där.

FL1: Nej. Jag tänker när hon lämnade Syrien.

W: Årsskiftet där 2011/2012. -11/12 där. I slutet av -11 i början på -12.

FL1: Mm. Och sen så nämnde du också att du har en bror i Sverige.

W: Om jag minns rätt så har… så kom han till Sverige 2015.

FL1: Och när lämnade han Syrien, vet du det?

W: Max ett år tidigare lämnade han Syrien, men då åkte han först till Turkiet och sen så hamnade han i Sverige.

FL1: Mm, mm. Okej. Och din bror, är han… den brodern som är i Sverige, är han äldre eller yngre än dig?

W: Sex år yngre än mig är han.

FL1: Mm. Okej. Har du något där?

FL2: Sa vi ta namn på honom?

FL1: Ja.

FL2: Vad heter din bror?

W: Muad. Muad Al Omar.

T: M U…

FL2: Muad…

T: Ska jag bokstavera?

FL2: … Al Omar.

W: Muaz Al Omar.

FL1: Muaz.

T: M U A…

FL1: Z?

T: Ja, det är D Z eller Z funkar också. Muaz.

FL1: Mm.

FL2: Al Omar?

T: Al Omar, ja.

FL1: Mm. Var bor han någonstans?

W: (Pratar arabiska. Nämner Haparanda.)

FL1: Haparanda.

W: (Pratar arabiska. Säger Uleå.)

FL1: Luleå?

W: Luleå.

FL1: Luleå. Okej. (Skrattar till)

W: Luleå.

FL2: Det finns Umeå och Luleå.

FL1: Ja.

W: Luleå.

FL1: Luleå.

W: Ja, det var Luleå.

FL2: Mm.

FL1: Mm. Då ska vi se här… Mm. Vill du ställa några mer frågor där?

FL2: Nej.

FL1: Då tänkte jag att då kan vi gå in litegrann på din militära bakgrund och du kan väl berätta… äh… var och vad du har lärt dig i det militära.

W: Go ahead. (Skrattar till)

FL1: Så var gjorde du din militärtjänst någonstans?

W: Jag utförde min militärtjänst, eller gjorde min militärtjänst, i ett område i utkanten av Damaskus som hette Kafr Kouk, och jag tjänstgjorde inom gruppen 14, special… specialstyrkan. Framför allt då det som jag specialiserade mig på inom militär… inom militären så småningom var ju då att… minröjare, det var det som jag gjorde. Vi letade upp minor och…. ja, vi grävde upp dem, vi letade upp dem och förstörde dem så att säga. Som jag nämnde tidigare, jag hade ju då kommit från en redan militärinblandad familj i form av min pappa som var då en officer inom flygvapnet. Även min svåger då som bor i Tyskland, som är gift med min syster där, han… han var ju också en officer inom armén, syriska armén. För att inte nämna då min… mina släktingar kanske lite längre bort, släktingar då, också har ju en militär bakgrund många av dem…

FL1: Mm.

W: … och väldigt många av de manliga, den manliga släkten, har ju arbetat inom militären eller tjänstgjort inom militären. Så att jag har ju då skaffat mig en bra koll och erfarenhet av hur militären… hur militären fungerar framför allt i krig och hur de utför krig och så, så att

jag har ju koll på… på deras arbetssätt.

FL1: Mm, jag förstår. Du nämnde att din pappa var i flygvapnet, var han fortfarande militär när… när demonstrationerna och det startade där 2011 på våren?

W: Jag… jag kan inte s… kan inte svära exakt när… när han gjorde det. Men uppskattningsvis sju år då innan det här kriget startade 2011 som han då gick i pension.

FL1: Ja, okej.

FL2: Jaha, innan.

FL1: Mm. Och din… (Tolken översätter.) Mm. Och din svåger, var han militär när de här händelserna utvecklades där 2011?

W: Ja, det gjorde han. Och det är just därför som han när han såg hur militären använd… eller regimen använde folket som sköldar och hur de behandlade människorna och demonstranterna då, det var då han hoppade av militärtjänsten… eller militären överhuvudtaget och tog med sig sin familj och flydde ur landet, till Libanon åkte han då. Och det är just det datumet som jag nämnde tidigare när du frågade om min syster när hon lämnade Syrien, det… det är under de… det är under den perioden som de lämnade Syrien så att säga.

FL1: Ja. Du sa det att de lämnade årsskiftet 2011/2012, och uppfattade jag dig rätt då att det är då din svåger anser att man anv… att regimen använder människorna som sköldar?

W: Det stämmer.

FL1: Ja. Jag tänker gå v… jag tänker återkomma till hur utvecklingen ser ut från 2011 och framåt. Men först tänkte jag fråga lite fler frågor här om din svågers… var tjänstgjorde han i det militära någonstans?

W: Jag minns inte i vilken… i vilken grupp han arbetade, eller vilken gruppering inom militären, men att området hette Kifr Japus, och det är också en… en förort till… till Damaskus.

FL1: Mm.

FL2: Ursäkta att jag avbryter, men jag ska be dig skriva ner orterna som vi nämner.

W: Ska jag skriva både mina där, där jag tjänstgjorde och även svågern då eller?

FL2: Du kan skriva det du nämnde, orten som du nämnde precis, med våra bokstäver.

FL1: Om det går.

W: (Försöker bokstavera på finska.)

FL1: (Skrattar) Finskt.

FL2: Japus, mm. Du kan behålla det för det kommer komma mer namn och orter.

FL1: Vet du…

FL2: Var… var i Syrien ligger det?

W: Det ligger väldigt nära israeliska/syriska gränsen. Vi pratar österut då. Västerut, förlåt. Och just det läger… just att det ligger så nära ett känsligt område, därför så är militärnärvaron där enorm.

FL1: Mm, mm.

W: Och både jag och svågern tjänstgjorde i det området.

FL1: Ja, okej. Mm. Vilken, känner du till vilken armékår han tillhörde?

W: Just det just nu kommer inte jag på det.

FL1: Nej.

W: Men jag tror att jag… jag kan komma på det under resans gång, så kommer jag ta upp det och berätta det då.

FL1: Mm. Vilken…

W: Jag minns inte riktigt just nu.

FL1: Nej, jag förstår. Vi kan se sen. Vilken armékår tillhörde du själv?

W: För… förband 14, eller grupp… grupp 14, specialstyrkor.

FL1: Och vilka var… ni… vilken del tillhörde ni? Det finns ju armékårer som jag har förstått det, vet du vilken armékår som du ingick i?

W: Det är inte graden du är ute efter?

FL1: Nej. Jag vill… Mm.

(Ljud låter)

Problem med länken och samtal sker om det, ej utskrivit i förhöret.

T: Nu. Nå så. Nu kanske… Nu kopplar de. Konstigt.

FL2: Nämen, armékår är ju ganska högt upp.

W: Som jag… den jag tjänstgjorde i menar du?

FL2: Ja.

W: Okej. Det är så att när man ansluter sig till militären då, det som… som… det som avgör var du hamnar, vilken… vilken grad, det som man gör, det är då dina… din utbildning, vad du har för utbildning i bakgrunden. Alltså det… det är i så fall eftersom jag hade ju då en utbildning i bakgrunden, så ha… så jag startade min utbildning… min militär… min militärtjänstgöring som sergeant.

FL1: Mm.

W: Det finns… I Syrien finns det ju en… en officerargrad och så finns det strax under officerargraden, ja, där hamnade jag, där då… där stod jag precis under officerargraden så att säga.

FL1: Okej. Och när började du din militärtjänstgöring?

W: Militärboken har jag hemma tror jag. Jag minns inte riktigt när då, men jag har alla uppgifter i den där boken står det. Någon… någonstans i slutet av 2009, i början på 2010. Jag minns att det var regn, det var vinter.

FL1: Mm.

W: Exakta datum finns ju då i den här militärboken. Jag skulle kunna senare då skicka någon bild eller om vi vill det, om ni så vill. Så att det, det kan jag… det kan jag fixa.

FL1: Då… När… när, hur länge hade du din militärtjänst och vad fick du för grad, vad blev din slut grad om man säger så?

T: Första frågan var hur länge…?

FL1: Hur länge han hade sin militärtjänst och vad han slutade i för militärgrad?

T: Okej.

W: Normalt, alltså den obligatoriska lumpen eller militärtjänstgöringen i Syrien, det är ju två år.

FL1: Mm.

W: Men eftersom jag hade ju då en universitetsbakgrund när jag tog… när jag tog mig in i militären, så… så man får ju sex månaders rabatt på den… på de två åren. Så att ett år och fyra månader…

FL1: Ja, okej.

W: … blev min militärtjänstgöring.

FL1: Mm. Och fick du någon grad när du slutade, hade du kvar den här graden strax under sergeant eller fick du någon annan grad?

W: Det är så att under själva militärtjänstgöringen så ha… så behöll jag samma grad. Och… och normalt då i Syrien då när man… när man är klar med sin militärtjänstgöring då behåller man… eller man slutar med det man hade, men sen när man börjar då jobba inom det civila…

FL1: Mm.

W: … då… då tillskrivs man en… en… en högre grad som man har på sig då tills man blir kall… kallad till nästa gång blir kanske kallad som re… res… reservist eller så. Och då får man ju… då får man ju… då får… Då har man på sig den nya graden, den högre graden, inte den man hade under tjänstgöringen.

FL1: Okej, då förstår jag. Och den här militärboken som du… som du berättar om, vad… vad innehåller den för uppgifter?

W: Födelsedatum, vad man har tjänstgjort för militär… syssla, vad man hade för uppgift inom militären, när man start… när man började, när man slutade. Så att såna uppgifter.

FL1: Mm. Står det någonting om vilken typ av utbildning du har fått?

W: Ja, det är så, det är ingen… Det står ju då att han kanske tjänstgjort under och sen är det en kod, såna militärkoder de använder, siffror, bokstäver. Det… det… det är sånt som en expert inom militären kan bara… ja, tyda eller lista ut.

FL1: Jag förstår. Den är lite mer hemlig då?

W: Så klart, det… det har ju med militären… det är en säkerhetsfråga då, väldigt känslig grej. Så därför de använder koder eller… ja, beteckningar då istället.

FL1: Precis. Ja, jag förstår det. Och din ut… du… du nämnde ju att du var utbildad till minröjare, men vad… vad… vad lärde du dig mer för någonting under din militärtjänstgöring?

W: Egentligen när vi började med militärtjänstgöringen så skickades man till en… till olika skolor då, olika utbildningar, och jag hamnade på en… en spaningsskola. Jag lärde mig… ja, sp… ja, spana helt enkelt. Så att jag jobbade med spaning, i ett spaningsförband, senare då. Och… och det var det vi höll på med, eller det var det jag höll på med då. Men sen så senare då så vart det brist på… på minröjare då när… ja, kriget kommer igång då och allt det där, så därför då fick jag hoppa på det istället och jobba med den… med minröjning istället, istället för spaning.

FL1: Okej. Och när du gick den här spaningsskolan och ingick i det här spaningsförbandet, vilka typer av arbetsuppgifter hade ni… hade ni då?

W: Skolan heter Al Mishrifa. Det är där jag gick min… ja, span… spaningsutbildning då i den skolan då. Äh… alltså det… själva utbildningen kallas för… äh… fält… fältingenjör, man kallas som fältingenjör. Och det man gör där då, det är att man… man är med på fältet där, på slagfältet, och man är… man står ganska längre fram då i front… nära frontlinjen där. Och det vi gör där, det är att vi… vi observerar då rörelsen (fiendens rörelser) då i form av att då… och då är vi utrustade med nattkikare, olika slag… av olika slag, olika utrustningar som vi använder för… för spaning så att vi ser, vi tittar, vi kollar om det… om det sker någonting längre fram… ja, från fiendens sida. Plus att då vi kan då bidra då när… när det hettar till, när… när kriget är igång eller när slaget är igång. Då är vi lite längre fram, vi… vi… vi placerar oss väldigt nära skottlinjen så att säga, och då kan vi då rätta till våra kollegor om de skick… skickar iväg en projektil eller en raket som hamnar fel kanske, då kan vi då genom spaning rätta till det, ge dem bättre, uppdaterade uppgifter… ja, 500 meter till höger, 500 meter till vänster, så att vi… vi ser till att de hamnar rätt då när de slår nästa gång. Så att det är det… ja, vi… vi… vi för… förser dem mer nya uppgifter, uppdaterade uppgifter och så, data helt enkelt.

FL1: Okej. Om jag då förstår dig rätt så skickar ni koordinater eller något lik… ja, koordinater till platser där man ska… ja, attackera. Äh… Och i så fall vad är det… vart… vart… vilket förband skickar ni de här koordinaterna till?

W: Det… det beror på vem är det som skju… skjuter då, om det är… om det är raketer, om det är… Så att det… det är deras chefer då, det är de som ansvarar för de operationerna, det är de som får de här uppgifterna som de matar in.

FL1: Innebär det att…. Innebär det att om du skickar iväg dina… Om du… om… om du sänder iväg koordinater, innebär det att det är inget speciellt, specifikt förband som är kopplat till dig, utan det kan gå till flera olika typer av förband?

W: Det är självklart ledningen förser oss med… med den informationen, då vet vi vilket förband som ska få de här upp… uppdaterade uppgifterna. Det kan… alltså det är ju… Det kan vara i en flyg… det kanske är flyget som ska skjuta, det kanske är artilleriet då, det kanske… Så att det är väldigt… Det… det hänger på var… vilka koder vi får och enligt de koderna som vi… då vet vi vilken… vilket… vilket förband som ska få de här uppgifterna.

FL1: Ja.

W: Och då är det de… då är det de som får dem.

FL1: Och när ni… när ni får tillbaka informationen om vilka… vilka förband som har fått det här, kan du… märker du skillnad på vilken typ av ammunition som används eller om det är artilleri eller om det är flyg?

T: Kan du ställa om frågan där bara? Jag kom av mig lite.

FL1: Jag undrar om han känner till skillnaden på vilken typ av ammunition som används när… när man då attackerar det mål som man han gett koordinater till?

W: Ja, självklar… Självklart vet vi det, för att det… de uppgifter de får och de uppdateringar som förbanden bakom får då hänger på… mycket på vad det är för typ av ammunition som används. För att det… det… det… det är så det funkar. Och det så… Och det är ju viktigt att vi oss själva vet ju eftersom vi står så pass långt fram så måste vi också veta det då för att vi kan ju inte… ger vi fel information så kanske vi hamnar i skottlinjen och då kanske blir vi… då… då försätt… då utsätter vi oss själva för fara. Så att visst, vi vet vad det är för ammunition som används och… och de uppgifterna får… ja, hänger på det då.

FL1: Och i och med att du vet det, kan du då höra om du till exempel nu då i Homs, hö… kunde du höra skillnaden på vilken typ av ammunition som användes i… i Baba Amr till exempel?

W: Ja, självklart. Det är ju… det… det är ju… det är ju är en sån viktig sak för oss att kunna veta då för att… och inte… framför allt för att de uppgifterna då… vi kanske inte till hundra procent kan man ju få veta sånt i egenskap av spanare då, men jag… men vi försöker att komma så nära som möjligt då och lista ut vad det är för… för… för vapen de använder eller ammunition genom att höra ljudet och sättet den explo… exploderar på. Och det… och det är ju viktigt även för oss också så vi kan bemöta det då när vi skickar de här uppgifterna till våra kollegor då längre bak.

FL1: Mm, jag förstår. Mm.

W: Alltså de här uppgifterna då om att kunna liksom höra vad det är för ljud, vad det är för vapen då som… efter ljudet då, det… det… det är alltså… det är en teoretisk… teoretisk information. Den utbildningen som vi hade under en sexmånadersperiod under utbildningen i militären, man fick lyssna och sitta… sitta och lyssna på olika ljud och jämföra och höra sig till liksom vad det är och gissa vad det är för vapen då, så att det ingick i utbildningen.

FL1: Mm.

W: Men det är ingenting som… som… Det är sånt som jag har lärt mig i skolan, men det är

ingenting som har ju liksom… äh… så att säga används i verkligheten.

FL1: Nej, jag förstår.

W: Äh… Och det är ju för att när vi var klara med den här utbildningen så det var inget krig då, utan det var ju bara… det var ju fortfarande lugnt då så att vi fick aldrig sätta de här kunskaperna i prov… på prov då och använda dem i verkligheten, utan… Utan senare sen när… när… när behovet kom, då… då… då hoppade jag då och jobbade med minröjning och… ja, och… och placering av minor helt enkelt, bara röjning.

FL1: Mm.

FL2: Och vi…

FL1: Mm.

FL2: Vi ska… vi ska ta en paus om inte alltför lång stund.

FL1: Ja, precis.

FL2: Jag ska bara lägga till att när vi pratade om den här skolan, Al Mishri… Al Mishrifa, så skrev du Homs där…

W: Yes.

FL2: …, men vi sa aldrig det.

W: Nej.

FL2: Så vi ska bara få med det på bandet.

FL1: Mm.

W: Ja, det… den ligger i en by som heter Mishrifa som ligger i staden Homs, absolut.

FL1: Och du nämnde här på slutet att du senare fick användning för de här kunskaperna, minröjning och så vidare. När… när var det i tid?

W: Själva militär… själva utbildningen gick jag då i Mishrifa då i… i den här skolan då, ingenjörs… fält- och ingenjörsskolan heter den då.

FL1: Mm.

W: Och sen så efter det så skulle jag då… flyttade jag då till… äh… placerades jag i… äh… och det var då jag placerades i Kafr Kouk för att kunna göra militärtjänsten då som jag nämnde tidigare, Kafr Kouk.

FL2: Ja. Du kan skriva det.

W: (Skriver) Kafr Kouk. (Uttalar på olika sätt)

FL1: Ja, okej. (Skrattar)

T: Så som det låter.

FL1: Ja, okej.

W: Kouk. Kouk. (Uttalar på olika sätt)

FL1: Okej, okej. Var ligger det här någonstans i Syrien? Är det också nära Homs eller ligger det nära någon annan plats?

W: I utkanten av Damaskus.

FL1: Ja, okej.

FL2: Hur skulle…

W: En för… förort till Damaskus.

FL2: Hur skulle tolken uttal… eller skriva det, Kafr Kouk?

T: Pratar du med mig nu?

FL2: Ja.

T: Du pratar med tolken nu?

FL2: Ja.

T: Kafr Kouk. Alltså ord… bokstaven kh (uttalas kha) finns ju inte på svenska då så att då får det bli… Jag tror att det blir Kafr, K A F R.

FL2: Mm.

FL1: Ja.

T: Och… ja, det närmaste Kouk man kan komma på svenska det är ju i så fall… ja, K eller G och O U K.

FL2: Mm.

T: Eller Gouk.

FL2: Ja.

W: Det var ju som… det var ju… Det var ju när jag flyttade, när jag kom… när jag hamnade på Kafr Kouk då som jag började jobba med minröjning och minplacering och så, eller plantering. Så att min erfarenhet av… äh… själva det här med spaningen och att kunna lyssna, höra ljud och kunna skilja mellan olika vapen och så och ammunition, det har ju liksom… det stannade teoretiskt, alltså det var helt teoretiskt. Det kom liksom… det var ju… det har man ju lärt sig i skolan, men det tog man med sig när man var klar från den skolan och började med… med det andra då. Så att det… det… det är teoretiska erfarenheter som jag hade därifrån.

FL1: Jag förstår.

FL2: Fick vi någon tid på när den här minröjningen var i Kafr Kouk eller missade jag det?

FL1: När han började där.

T: Vilken… vad sa du, vilken tid?

FL2: Om vi fick någon tid, ja, någon tid. När i tiden, alltså år.

W: Så… så som jag minns det så var det i slutet av 2009, 2010. Och det har jag allt dokumenterat, jag kan återkomma till det.

FL2: Mm.

W: Efter mina sex månader utbildning i Mishrifa då, då… ja, då började jag då min tjänstgöring i Kafr Kouk. Och jag… och där… och då är vi i liksom mitten av 2010 i så fall skulle jag tro. Men det… men det kan jag då bekräfta genom att när jag har tittat i militärboken och återkommer till det.

FL1: Mm. Är det någonting mer där?

FL2: Ja. Jag tänkte… jag tänkte bara gå tillbaka till innan pausen.

FL1: Jaha.

FL2: Mm. Eller var det så du menade?

FL1: Nej. Kör du så, så…

FL2: Ja. Jag tänkte när vi pratade om den här armékåren, vi kanske var otydliga att beskriva, men du sa ju att du var i grupp 14, specialstyrkan. Om du tänker… om du tänker ett sånt där organisationsschema så undrade vi lite, specialstyrkan, vad ingår den i? Och det som är över, vad ingår det i? Det var det vi… vi undrade lite över, uppåt i hierarkin.

W: Det är alltså… Egentligen så… det… Ja, då är det ju alltså… Först är det ju framför allt ledningen som styr hela… högst upp i hierarkin. Sen kommer de här förbanden, olika förband. Och efter det så kommer då nästa steg, då blir det då olika grupperingar eller grupper. Och jag kan… jag vet inte om jag behöver… Vill du vill att jag ska nämna allt det här eller hur…?

FL1: Vi tänkte ditt 14:e… (harklar)… ditt 14:e förband, det som du tillhörde, var ligger det, vad har det som högre chef?

W: Alltså efter grupp- eller förbandschefen, efter det?

FL1: Nej, eft… Alltså om man tänker sig en… en skiss så här och sen så är 14:e… 14:e är här och här har vi… ovanför där har vi något och så har vi ovanför det…

W: (Ritar)

FL1: Ja. 14:e ritar du nu. Mm.

W: (Skriver) Bashar…

FL1: Ja.

W: … Army Leaders.

FL1: Precis.

W: It's the biggest unit.

FL1: Mm.

W: The biggest units are 14, 15, 69.

FL1: Yeah.

W: Then comes the smaller. This is the biggest unit in the army.

FL1: So are you… Förlåt, nu går vi över på engelska här.

T: Ja.

FL1: Men är… är du direkt… Är 14:e specialförbandet direkt underställda?

W: Direct, direct, direct. The head of them to us. Because… (övergår till att prata finska och sedan engelska)… 14.

FL1: Mm.

W: Inside is smaller group.

FL1: Mm.

W: Inside smaller group.

FL1: Mm.

W: The leader here takes his order directly from the army leader Bashar al-Assad.

FL1: Ja, okej. Så ni är direkt underställda Bashar al-Assad.

W: Mm. Ja, alltså det är ju… det är ju… Divisionen är vi, alltså min division är precis underställd den högsta ledningen.

FL1: Mm.

W: Högsta militärledningen då så att säga. Sen så… sen kommer ju då efter… efter divisionerna kommer ju då en armékår, olika grupperingar eller sektioner under det.

FL1: Mm, okej. Mm. Då förstår jag. Vad… Ska vi ta en paus där?

FL2: Jag tycker det.

FL1: Så kan vi gå in lite mer… jag ska ställa lite fler frågor kring det här sen. Men vi kanske ska ta en paus nu så du får vila lite, tolk-vila lite.

T: Ja tack.

FL2: Räcker det med fem minut… Ska vi säga kvart över?

FL1: Hon är ju kvart över nu.

T: Ja.

FL2: Nej. Jaha, förlåt. Nej.

FL1: 11:17 är klockan nu. Ska vi ta…

FL2: 11:25 då?

T: Jaha. Du menar att jag skyldig er två minuter då.

FL1: (Skrattar) Hon är… hon är väl… Vad är hon hemma, 10:25? (Skrattar)

T: Klockan i Stockholm är 10:17.

FL1: Ja, precis. Och tar vi… Och klockan är 11:17 här. Så då tar vi 11:25 och 10:25.

T: 11:25, 10:25. Jag går efter finländsk tid. Okej.

FL1: Okej, fint.

T: (Ohörbart 01:08:01).

FL1: 11:25.

FL2: Alltså 10:25, om sju minuter för dig.

FL1: Ja.

T: Ja. Perfekt.

FL1: Bra. Då pausar vi.

FL1: Då kör vi igång igen och klockan är 11:33. Ja. Vi pratade lite om organisationen som du ingick i, den 14.e divisionen där. Fick ni studera organisationen, alltså den syriska organisationen, arméstrukturen, när du gjorde militärtjänst?

W: Ja, alltså… Nej, det gjorde man… det gjorde man inte, utan… Och det…och det är när man läser på universitet då egentligen, det är ju… det är ju… ja, det är inte… det… det en civil utbildning. Det har inte med militären att göra då och det är ju… det… det är regimens sak. Det… det… Vi… vi vanliga människor har inte med det… Du får inte ens undra, du får inte ens fundera över någonting. Skulle du ens kunna våga ifrågasätta eller fråga, ställa frågor kring någonting, då… då blir du efterlyst, då blir du ju… ja, då är de ute efter dig.

FL1: Okej. Så om jag förstår dig rätt så läser… så har du inte läst om hur den syriska regimens organisation, arméorganisation, ser ut?

W: Inte i civila livet så att säga, det… det kan… det tar man aldrig upp. Men alltså att… eftersom jag har ju en då… en… ja, jag har ju en sån bakgrund som jag har då, militär bakgrund inom familjen då, så har man ju suttit liksom i mindre kretsar då inom familjen och pratat en hel del om det här, studerat och sagt det här och si och så om det då inom familjen

så att säga, en väldigt, väldigt liksom begränsat.

FL1: Jag förstår. Vad hade din far för militär grad när han slutade?

W: Det är alltså… Ja, muqadam, det är alltså överstelöjtnant.
(W säger colonel på engelska)
FL1: Och var han i försv… ähm… i luftvapnet hela tiden?

W: Ja, det stämmer.

FL1: Okej. Jag… jag… jag ställer lite frågor kring organisationen ändå, så ser vi om du kan svara eller inte helt enkelt. Den här 14.e divisionen, specialförband, som du tillhörde, hade den stödfunktioner alltså som hjälpte till med logistik och så vidare, fanns det någon sådan del som ingick i 14:e eller vid sidan om 14:e?

W: Jag tror inte jag har förstått frågan riktigt.

FL1: Till exempel var… var fick… Om ni till exempel skulle göra… eller om ni fick, var ni fick era vapen ifrån, fanns det någon speciell funktion kopplat till det, någon avdelning som hade hand om bara det eller hur såg det ut?

W: Nu… nu… nu kommer jag prata utanför mitt område som jag… ja, specialistområde då, nu pratar jag som en vanlig medborgare, en civilist då. Och jag hoppas att… Ibland kan… jag kanske har fel om vissa saker och ibland har jag rätt.

FL1: Mm.

W: Det jag vet då att det fanns en… en division inom armén som skötte logostiken för hela armén. Till exempel min division, det… den heter då… äh… ja, divisionen för specialstyrkorna då till exempel då. Sen finns det en till exempel en annan division då som… som kallas för administrativa divisionen. Alltså när… när den stora, den… den enhetliga divisionen för hela armén har gjort sitt, liksom delat till exempel vapen till olika undre divisioner så tar lokala divisioner över ansvaret, till exempel logistiska… logistiska ansvaret från den högre division så att säga och så delar den då inom sin division eller sin grupp då. Till exempel i vår grupp eller vår division har vi en egen logistisk… logistisk division som… ja, som sköter, som tar hand om oss så att säga och så… så vidare och så vidare.

FL1: Mm. Mm. Nu pratade vi om vapen, finns det fler såna administrativa funktioner… äh… inom ramen för hans 14:e divisionen eller högre upp i… i den här kedjan?

T: Om jag förstår dig rätt så menar du att om det fanns andra divisioner än inom 14 grupp… division 14…

FL1: Nej.

T: …, utom det…

FL1: Nej, nu pratade vi om logistik. Jag tänker om det finns andra såna administrativa enheter som också är… som finns som också är stödfunktioner till… till divisionerna?

W: Alltså det… det… det är olika divisioner som skö… har olika uppgifter då som sagt. Och till exempel då… ja, du pratade om min division eller specialstyrkorna, sen finns det en division som har… som sköts… äh… be… består då till exempel artilleriet… äh… flygvapnet… äh… och så vidare.

FL1: Mm.

W: Och det här säger jag och då utgår jag från mina… äh… ja, civila kunskaper om det här, inte som en militärexpert, utan som… som… ja, det… det är allmänt känt så att säga.

FL1: Mm. Om vi då tar som ett exempel att man skall… skall göra en militär operation i ett område, kan han… kan du förklara… det här blir en svår fråga kanske… vilka funktioner som ingår i en sån planering?

W: (Skrattar till) Jag har förstått frågan, men det… det är inte lätt att komma med ett svar på den. Jag ska försöka att dela upp det här i olika delar.

FL1: Du kan…

W: Jag börjar med ett.

FL1: Du kan rita om du vill, om det hjälper dig.

W: Alltså rent generellt så är det olika divisioner, olika grupperingar som går i en sån här planering. Det kan vara flygvapnet, det kan vara artilleriet, infanteriet, ingenjörs grupper, insatsstyrkan, så att det… det är olika delar som ingår i en sån grej. Och… och inom varje division så ingår mindre divisioner… äh… som består av olika specialiteter, olika uppdrag, olika… äh… Till exempel som inom min…min division så… så är det då… ingår då som jag nämnde tidigare, det är spaningen, minröjning och så vidare. Vissa operationer kräver ju liksom mer av den specialiserade typen av soldater, operationer än vanliga stödgrupper. Till exempel som min division eller min grupp, division 14, är vi specialister då, till exempel specialstyrkor då, så är … vi anses kanske ibland är vi… att vi är tillräckliga för att utföra en viss operation utan att ha något stöd från mindre grupper eller stödgrupper, utan att vi själva…

FL1: Ja, okej.

W: … klarar av det. Så att vi har den kvaliteten inom gruppen för att kunna utföra det.

FL1: Mm.

W: Och det… Och om sagt, och det… det… det hänger mycket på vad är det för typ av operation. Vissa operationer kräver inte så mycket stöd, understöd och förberedelser och allting, utan det kanske räcker med det lokala som finns redan i den gruppen utan att behöva kalla in andra grupper då, stödgrupper och så vidare. Så att det händer… det hänger mycket på… äh… ändamålet då, vad är det för operation och svår… svårighetsgraden och allt det här i… i den operationen.

FL1: Okej, jag förstår. Om vi då tar en sån här operation som ska utföras på någon plats, vem är det då… finns det något stöd, alltså är det någon stabsfunktion som planerar den här operationen och vad vet du i så fall om det planeringsarbetet?

T: Får jag bara flika in här innan svaret här, för jag… jag har ingen bild på er längre.

Problem med länken och samtal sker om det, ej utskrivit i förhöret.

FL2: Jag kopplar upp igen helt enkelt.

T: Jamen, gör det.

FL1: Vi tar en kort paus 11:51.

FL2: Mm.

FL1: Då fortsätter vi, och klockan är 11:52. Ja.

W: Jag ska försöka fortsätta att svara på frågan…

FL1: Ja. (Skrattar till)

W: … om jag nu minns det här. Vi vet ju… vi vet ju då alla att inom militären då finns ju organisation, det finns ju gruppering, det finns ansvarig… ansvariga officerare. Det finns olika roller, alla har sin roll i militären. Och sen så… Och vi vet ju också när en order… äh… en planering eller en order ges då, då hamnar den rätt genom att den går liksom inom en viss hierarki för att den hamnar till en… en… ja, utförandet av en order då, uppifrån, nerifrån. Men så funkar inte Syrien. Syrien är helt… det är inte… det är inte samma typ av… av… av regimsystem där. Vi vet ju att Bashar, han är ju diktator, han är den enda diktatorn i landet, det är han som är… han är den enda som styr. Och vi vet att landet styrs av en… en person. Eller kanske en mindre, mindre grupp som står… står bakom eller nära. Så att… äh… det är de… det är ju de som bestämmer allting. Det finns inte… Den hierarkin som normalt finns i en armé, den finns inte i Syrien. Den kommer uppifrån, liksom den ges direkt på… på fältet då. Och ibland ges… Även om det är fel order man får uppifrån, då ska vi bara… äh… tillämpa den, utföra den helt enkelt.

FL1: Mm.

W: Så att jag förstår din fråga, men därför är det svårt att svara på den eftersom den organisationen saknas i det syriska systemet, syriska styret där.

FL1: Ja, jag förstår hur du tänker. Men jag tänker ändå att även om Bashar al-Assad ger en order så måste ju den brytas ner i… i någonting för att kunna utföras. Äh… Och då undrar jag litegrann om du har kunskapen om hur… hur det går till, det arbetet?

W: En författare som heter Patrick Seale har skrivit en… en bok om pappan, Hafez al-Assad, Bashars pappa, om hans styre och om landet då, väldigt utförligt beskrivet.

FL1: Mm

W: Vad han har skrivit i boken, det är att hur… hur order ges där, hur de… äh… tillämpas eller… Det finns inga mellanhänder där, utan det finns inte att… att en president ger en order som går till en… kanske ÖB:n, ÖB:n går ner till nästa och så vidare. Det… det går ju inte. Utan det är direkt till militärledningen som då verkställer den här ordern direkt. Antingen genom att man ringer eller att man skickar en (ett) dekret eller ett brev eller man skriver ett… skriver på ett papper, skriftligt, stämplar och sen skickar iväg och sen ska den bara tillämpas eller verkställas. Det är så det funkar i Syrien. Det finns ingen liksom hierarki så.

FL1: Mm. Ja, jag förstår. Det finns ingen… ingen… det är… Om jag förstår det rätt så är det Bashar al-Assad som… som sköter hela den delen. Det finns ingen… ingen stab som planerar, om jag fattar det rätt, och… och skriver ordern?

W: Det stämmer, det är… det är precis så det är då. Och bara det att… äh… precis under Bashar finns… finns det några rådgivare som står… omger honom då, det är ju hans närmaste.

FL1: Mm.

W: Såna order kan diskuteras med de här rådgivarna…

FL1: Okej.

W: … som står honom väldigt, väldigt nära och sen så skickas ordern vidare till… till verkställighet. Det… det… det är så… det… Ett och två bara liksom, inget mer.

FL1: Jag förstår. Mm. Vill du fråga något nu?

W: Jag skulle bara förtydliga en detalj här som har med händelserna i Syrien när de startade 2011.

FL1: Mm.

W: Det… det jag vill nämna då att när… när kriget startade, när… när problemen, oroligheterna började i Syrien 2011, så startades något som heter kriscellen. Och… och den här gruppen eller cellen eller kriscellen då som bildades, i den gick en hel del utländska militärer, iranska, kinesiska och så vidare, och ryska. Äh… Ja. Den här cellen fanns inte tidigare då när det här krigen… kriget började, det fanns ingen… den fanns inte. Men när… när kriget började, när våldet eskalerade, när… äh… när oroligheterna spreds sig till hela landet då, då kände han… då började han känna att han började tappa greppet om kontrollen över landet, det var då han var tvungen att bilda den här gruppering… gruppen då som kallas för kriscellen. Och i den fanns då… där då kunde han då ha hjälp och stöd av utländska militärer, gamla militärer, syriska militärer. Och… och… och den gruppen eller cellen då, de fick en viss befogenhet som… som ingen annan hade då förutom, vi pratade ju om det här med presidenten och rådgivarna som stod nära honom då, nu kom den här… nu kom den här cellen till, gruppen till, och då fick de en viss befogenhet där också förutom de här rådgivarna runt omkring. Och… och…och det är… och det är ju… Vad jag menar med då är att eftersom det har ju då… allting har ju liksom eskalerat, det har blivit… händelseutvecklingen har liksom rasat i landet, och då kände ledningen att de inte kanske hänger med att ta… ta tag i allt det här, det är därför de kände att de behövde en… ja, en medhjälpare så att säga. Och det är därför den här gruppen kom till för att kunna… ja, hjälpa till att stödja presidenten.

FL1: Mm.

W: Nu… nu… nu kanske det inte är så jätte, jätteno… exakt med det jag säger, men jag ska försöka…

FL1: Mm.

W: … säga vad jag… det jag tycker, vad jag tycker och vad jag anser. Nu… nu… nu jag säger det… Jag säger jag det här då, vi har ju diskuterat utvecklingen och bildandet av den här cellen då med… ja, olika personer och kunniga personer inom området och allting som då… äh… som vi ty… som då tyckte då att själva bildandet av den här cellen, gruppen, kriscellen, var ett sätt för Bashar att lyfta ifrån sig ansvaret. För att vi kände… vi visste ju då att han var på väg att begå brott mot befolkningen och då… då ska de… då ville han ha liksom… vifta bort ansvaret ifrån hans… uppmärksamheten, utan då… då tar de… då menade han på att den här gruppen då, de kommer få, som man brukar säga, få skiten när allting kommer fram då så att säga, avslöjas. Så att han ville liksom lätta på ansvaret, utan han gör det han gör och så får de ta ansvaret.

FL1: Ja, okej.

W: Det… Ja…

FL1: Mm.

W: Det… det är de… Han ställer dem på frontlinjen, det är de som får… den här gruppen som då… att de är ansvariga helt enkelt. Vi… vi känner ju till… Alla känner ju till händelserna i Hama 1982…

FL1: Mm.

W: … när… ja, massakern som skedde där då, och det var ju Bashar… pappa… pappan, Hafez al-Assad, som var president då. Det var egentligen han som stod bakom allting. Men för att kunna liksom slänga ansvaret på… på… på någon annan så fick vice ÖB:n då på den tiden, Mustafa Talas, han fick ansvaret, han fick liksom ta ansvaret för den där operationen och allt skyldes på honom. Det är så jag menar, de utför ordern, men de andra får skiten så att säga. Det är de som står vid frontlinjen och det är de som får första smällen.

FL1: Mm, mm. Jag förstår.

FL2: Hur stavas det här Habah och Mustafa Talas?

FL1: Talas.

FL2: Ja, Talas.

T: Staden menar du eller, Hama?

FL2: Ja, men då får jag med mig… Jag fick med det.

(W skriver)

FL2: Ja.

W: Mustafa Tlsas (uttalas Talas).

FL1: En fråga kring den här cellen då, hur… hur vet du att den här kom till och vet nu när den startade?

W: Jag kan inte… jag kan inte säg… uppge exakt datum för när den här gruppen startades då, eller cellen, men att det är ganska… ganska tidig start i utvecklingen i Syrien, ganska… ganska i början. Och vi fick ju reda på det genom avhoppare då från… desertörer då från… från armén då, syriska armén, berättade det… berättade det för oss om det då. Och det var de som hjälpte till att få till den här rättegången, Marie Colvin tror jag han… tyckte jag han nämnde någonting, den amerikanska rättegången.

FL1: Mm.

W: De här av… avhopparna då, de… de hjälpte till med det så att de var…

FL1: Okej.

W: De var en viktig del i det.

FL1: Mm. Nu ska vi se här… Den här cellen då, om jag förstår dig rätt, så fick den vissa befogenheter, och hur… hur liksom fick den information om vad som hände i…. i landet? Gick informationen till dem eller gick den till någon annan, hur funkade det? Till… till exempel om… om det är oroligheter eller någonting som… som man ska göra någonting åt, hur… hur… hur fick man informationen?

W: Självklart alltså det… det… den… den som skötte det då, information och om det som händer och sånt som skedde då, regimen och i den här… i det här läget då, cellen, det är alltså militär… säkerhetstjänsten. Det är… det är de som sköter det. De tog hand om all informationsinsamling… ja, underrättelseverksamheten då så att säga, det var ju deras jobb, plus att säkerheten då i landet. Så det var de som samlade in all information och vidarebefordrade den till… till… ja, till regimen, till ledningen.

FL1: Mm. Hade medlemmarna i Baathpartiet någon del i den här informationsinsamlingen eller…. eller överlämnande av information till säkerhetstjänsten?

W: Nu… nu blir… nu kompliceras det hela ännu mer. (Skratt hörs) Alltså det… det… det är klart att det… det är flera aktörer som… som har hand… som tar hand om det här, som har hand om säkerheten, landets säkerhet. Vi pratar om militären, nummer ett då. Och sen har vi militärtjänsten, säkerhetstjänsten då. Äh… Och… sedan då alla… äh… Baathparti… ja, alla Baathparti… Baathmedlemmar, eller alla… vad säger man, alla baathister, är också… alla är skyldiga att bi… bistå, hjälpa till, förse, informera landet om… om… ja, om utvecklingen. Och när vi pratar om Baathpartiet, eller medlemmar av Baathpartiet, det är bara de som är lojala, riktigt, riktigt lojala mot regimen. För att jag menar alltså det är ingenting du väljer, alla är Baath parti… Baath partister i Syrien vare det… vare sig du vill eller inte, utan… men här pratar vi bara om de riktig, riktigt lojala mot regimen. Alla de här… de här aktörerna som jag pratar om, alla har ju… tillsammans samlar in information och förser staten med. Sen har vi ju då… sen tar vi bara vanliga människor som inte tillhör de här tre grupperna som vi nämnde tidigare, en vanlig… en vanlig medborgare. Om du… om du bara ser någonting, du rapporterar till… till… till staten. Bara en sån grej gör… gör att du kanske hamnar… att du belönas. Du kanske får en högre… klättrar i din… inom ditt yrke, inom karriären. Så att nyckelordet här är lojalitet mot regimen, det… det belönas av staten. Så… så är det.

FL1: Mm. Om… om jag till exempel har en ganska hög grad i den syriska armén, vi säger brigadgeneral, har man då en funktion även i Baathpartiet och vet man… vet man då vad som händer i landet?

W: Alltså pratar du om… om man har koll på det som händer i… när det gäller säkerheten av militär… militär… du prat…

T: Nu är ni borta.

FL1: Jaha. Nej, vi är inte borta.

T: Bilden försvann där.

Problem med länken och samtal sker om det, ej utskrivit i förhöret.

T: Ni kanske behöver starta om någonting.

FL1: Ska vi… ska vi bara…

FL2: Du kan fortsätta att fråga om du vill…

FL1. Jamen, precis. Jag tänkt…

FL2: … så fixar jag under tiden.

FL1: Jag fick ju frågan här vilket sammanhang jag menar om han känner till och så vidare, och då menar jag om man som brigadgeneral känner till vad som händer när det eskalerade 2011 och 2012 och… ja, om han har någon tanke kring hur man får den informationen i så fall?

T: Om jag uppfattade det rätt då, frågan då, att hur en… hur kan en brigadgeneral få… eller om… om en brigadgeneral har tillgång till den utveckling… kunskaper om den utvecklingen. Är det så du menar?

FL1: Ja, precis. Inte nog med att man kanske tittar på tv, utan får man annan typ av information och i så fall… och hur?

W: Jo, alltså det… det… det… Det måste du ha klart för dig, allting hänger på lojalitet. Du kan vara en… en… du kan vara en… Du behöver inte vara en… vara en officer, du kan vara en soldat, du kan vara en löjtnant, du kan vara sergeant. Om du har… om din lojalitet är så pass stor till regimen, då får du mer information och tillgång till informationen mer än vad en överstelöjtnant har eller en brigadgeneral får. Så att det… det… lojaliteten, det är det viktigaste, inte din grad.

FL1: Mhum.

W: Som ett exempel då om vi tar hans bror… äh… Bashars bror… Maher. Maher, han var ju överste och han hade ju tillgång till… till… ja, allt och all… allt som hände och all (ohörbart 01:54:38) (utveckling?) så att… och han stod honom väldigt nära så klart.

(*Uppkoppling sker, telefonröst hörs)*

FL1: Ja. Ja, precis. Jag tänker också information kopplad till att kunna göra sin arbetsuppgift om man nu till exempel är brigadgeneral.

(*Uppkoppling sker, knapptryckningar och telefonröst hörs)*
Problem med länken och samtal sker om det, ej utskrivit i förhöret.

T: Nu ser jag er.

FL1: Ja, vad bra. Okej. Så du, jag tänk… Du menar på att information får man i förhållande till sin lojalitet, men jag undrar också i så fall i förhållande till sin tjänst. För att kunna utföra sin tjänst som till exempel brigadgeneral, har du någon tanke kring hur mycket information man kan få då?

T: (Börjar översätta) Nu försvinner ni. (Fortsätter översätta)

W: Det vi vet ju då att om en brigadgeneral till exempel då, om han är direkt inblandad i de här militäroperationerna då får han då information, uppgifter, som... som han behöver för att kunna utföra den här operationen eller det uppdraget han får. Inte mer än så. Han får tillräcklig information för… för just den informa… för den operationen, ingen… inget mer. Och… äh… och på andra sidan då, om inte en… en överstelöjtnant som inte är direkt

inblandad i en viss operation, då får de ingenting. Du får ingen information, inga uppgifter, ingenting helt enkelt. Bara de som är direkt inblandade i… i självaste operationen som får tillräcklig information för att kunna utföra uppdraget.

FL1: Mm. Vad bra. Då tänkte jag inte ställa fler frågor kring just de här delarna just nu. Vill du ställa…

FL2: Nej.

FL1: … några mer frågor här?

FL2: Jag tror inte det. Då tycker jag att det passar bra innan… innan vi kommer in på… på det andra tycker jag att det passar bra att ta lunch nu egentligen.

FL1: Mm.

FL2: Innan vi börjar på nästa del.

FL1: Precis. Jag… en… bara… Är det någonting som du tänker så här, det här kanske kan vara bra för polisen att känna till angående den syriska armén och strukturen, är det någonting du liksom skulle kunna komma på som vi skulle veta som vi inte har frågat?

T: Jag måste bara be honom att förtydliga det här för att jag hängde inte riktigt med där.

FL1: Nej, nej.

W: Vi… vi… Han menar på att vi… vi kanske ska… äh… eller att vi ska spela ett spel… äh… ett spel. Spelreglerna kommer jag då berätta för er då så ni kan då… äh… spela.

FL1: Ja.

W: Och jag tror att om ni har gjort det här, om ni gör det, då kommer ni förstå, fatta, förstå hur… hur hela strukturen… hur Bashar fungerar, hur han jobbar.

T: Äh… ja… (pustar)… Ja… jag vet inte om ni ska… Han kallar det för spel. Man han menar på att om ni får de här uppgifterna då så kan ni också själva bilda er en egen uppfattning och förstå…

FL1: Mm, mm.

T: … var… vad den här personen Bashar består av då.

W: Om jag till exempel jag betraktar mig själv, låt säga att jag är Bashar och jag bryr mig inte om folket, jag bryr mig inte ett skit om folket. Jag har tillgång till… ja, alla pengar som finns i landet, jag kan använda dem när jag vill, jag kan använda dem för att kunna överleva. Jag har tillgång till dem, de finns inom räckhåll. Politiskt är jag väldigt skyddad av omgivningen, länderna runtomkring mig, de skyddar mig politiskt även om jag hamnar i olika… även om jag är då en… hamnar i olika rättsliga processer, domstolar, vad du… ja, vad du nu vill kalla det för, så är jag skyddad politiskt av omgivningen, länderna runtomkring mig. Jag litar inte på någon, jag litar inte på någon i landet, jag… inte ens min skugga litar jag på för jag anser att även skuggan är en konkurrent till mig, är ute efter mig, ute efter min position. Så jag litar inte på någon i landet. Ja, ungefär de… de spelreglerna, det är de uppgifter som ni får som kanske hjälper er att bilda en uppfattning om vem Bashar är, hur han fungerar.

FL1: Mm.

W: Och det här är… det här är egentligen… det är int… det är inte information, utan det är bra en… en fingervisning, en ledtråd, för… för att ni ska kunna förstå hur den här personen fungerar, hur han jobbar, vem han är.

FL1: Mm. Mm.

FL2: Mm.

FL1: Ja. Men ska vi… ska vi ta en… en lunchpaus nu då.

FL2: Vi kan börja med att… att säga att vi tar lunchpaus och så stänger vi av.

FL1: Mm, precis.

FL2: Så kan vi bestämma tid sen. Och då är klockan…

FL1: 12:30.

FL2: Mm.

FL1: Då fortsätter vi och klockan är 13:40. Då ska vi se, du hade fått ett dokument från din fru där, ditt, din militärbok.

W: Ja. Jag började min militärtjänstgöring den 27 april -09, 2009. Och avslutades 1 november 2010.

FL1: Mm. Stod det någonting mer där i boken om dina kunskaper? Fanns det några sådana detaljer i den?

W: Det står en hel del uppgifter i den här boken. Det är fler sidor, är det, det är inte bara ett dokument utan, och även då de åren som jag har då, hade ansökt om dispens då när jag gick på, och pluggade.

FL1: Mm.

W: Då kan man ju ansöka om förskjutning eller, uppskjutning heter det...

FL1: Mm.

W: … av militärtjänstgöringen. Eller dispens då då. Det framgår av, jag ska scanna in alla de här sidorna och maila dem till Katarina.

FL2: Ja, du får min mailadress då så kan du maila dem till mig, Linda.

W: Okej.

FL2: Mm.

FL1: Eller mig, det går också bra.

FL2: Ja.

FL1: Mm. Mm. Okej, då tänkte jag fortsätta, vi, du nämnde ju att din svåger också hade varit militär, i militärtjänsten i, på samma plats som dig. Och då undrar jag; vad hade han för arbetsuppgift?

W: Han ju kapten inom armén.

FL1: Mm.

W: Som, vad heter det, volontär. Inom armén. Med graden, som kapten, som kapten då då.

FL1: Ja okej.

W: Icke-militär logistik tog han hand om då. Mat, kläder, tält, ja det är det han tog hand om då så att säga. Som inte var militärt.

FL1: Eh, som in, nu förstod jag inte riktigt. Men volontär, tillhörde han något förband?

W: Nu är jag inte säker på det men jag tror att han tillhörde den 5:e divisionen.

T: Det kallas för division 5 eller 5:e divisionen.

W: Jag vet inte, eller alltså den, uppgiften som den här divisionen som han tillhörde hade egentligen. Men just han skötte just det här med matdelen.

FL1: Ja okej.

T: Nu försvinner ni ur bild.

Problem med länken och samtal sker om det, ej utskrivit i förhöret.

W: Inga problem. Ljudet räcker.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

FL1: Men var var han posterad någonstans? Din svåger.

W: Kfir Japus.

FL1: Kan du skriva, could you please write.

T: Jag tror jag minns det, jag har nämnt det tidigare då, men att den ska ligga i närheten av…

FL1: Jaha. Mm.

T: … Tigris. K-S-D-R (Kafr?) och sedan så Y-A-B-O-U-S, Yabous. (Kfir Japus enl ordlista)

FL2: Mm, det var det du nämnde förut också.

W: Ja.

FL1: Och då nämnde du också att din svåger och din syster lämnade där årsskiftet 2011, 2012.

W: Stämmer.

FL1: Kan du, om vi börjar därifrån och så berättar du liksom i, vart, hur såg det ut i, där du befann dig vid den tidpunkten. Vad hade, vad hade hänt? Och var man, ja, hur såg det ut då? Och sedan berättade du fram till 2012 till juli, om du kan på något sätt beskriva i någon kronologi om vad som händer i området.

T: Vad sade du, fram till?

FL1: Juli 2012.

T: 2012, okej.

W: Alltså rent allmänt i hela, hela landet?

FL1: Nej.

W: Det är det du menar?

FL1: Nej. Nej nu, jag tänkte att du kunde berätta lite mer om där du befinner dig. Om jag förstått, är det i Homs och i Baba Amr då eller är du någon annanstans ifrån början?

W: I det området så startade, eh, demonstrationerna kom igång då, den 11 april 2011.

FL1: Mm.

W: Den dagen minns jag, eh, att vi blev beskjutna då, vi som demonstrerade, eh, många, ja, många träffades och många dog också. Många unga demonstranter, eh, ja, fick sitta livet till då.

FL1: Mm.

W: Bland dem en släkting till mig då. En som heter Naef Al Omar dog den dagen.

FL1: Kan du skriva hans namn?

T: N-A-E-F.

FL1: Mm.

T: Och Al Omar dåd då. Efternamnet.

FL2: Mm. Och jag ska inte avbryta dig något mer men vart är vi nu? På vilken plats är vi?

W: I Baba Amr.

FL1: Och demonstrationerna har startat där då, vad händer?

W: Ja, så med tanke på, eh, vilka säkerhetsåtgärder som regimen hade tagit då på den tiden och polis och allt det här då. Och hur försökte de mota bort oss och stoppa oss då. Så brukade alla människorna då, demonstranterna samlas efter varje fredagsbön.

FL1: Mm.

W: Eh, samlades efter bönen och samlades och sedan så gick de ut på gatorna, allmänna gator och hade skyltar och lyfte skyltar och skrek och ropade på frihet och ner med regimen och…

FL1: Mm.

W: … bort med regimen, ja, det, det…

FL1: Mm.

W: … varje fredag.

FL1: Mm.

W: Det som hände efter det då då att demonstrationerna fortsatte i fler månader. Eh, ja, två, ja, mer eller mindre två gånger i veckan då då. Eh, och, och motåtgärderna från regimen var ju då att de skickade ut, eh, medlemmar från säkerhetstjänsten. Enligt vår uppskattning och vi kunde se av deras kläder och deras bilar kunde man ju lista ut att det var ju säkerhetstjänsten, Mukhabarat då då, eh, som sk, som sköt mot oss då. Eh, vilket orsakade eller ja, resulterade i många skada, skadade och många döda.

FL1: Mm.

W: Vilket gjorde att, tvingade oss, kan man säga, att, splittrade oss demonstranter efter det.

FL1: Mm.

W: Eh, varje gång vi demonstrerade, demonstrerade så, så skedde det och, och sedan så, återigen samlades vi nästa gång. Och, och, ja, och så höll vi på…

FL1: Mm.

W: … i flera månader. Och när då demonstrationerna fortsatte då månaden efter det, det som hände då var ju att en del, eh, unga demonstranter hade fått tag i vapen. Eh, handeldvapen då då. Antingen genom svarta marknaden eller då insmugglade ifrån Libanon. Som de då, eh, hade på sig, eh, utifall säkerhetstjänsten kom ut och började skjuta mot dem så skulle de skjuta tillbaka som självförsvar.

FL1: Mm. Mm.

W: Så var tanken. På den tiden så var jag faktiskt en av dem som var emot att vi demonstranter, eller demonstranterna, bar på vapen. För visste ju då att det här det skulle eskalera det hela då och det skulle vara ett, ett argument för, för regimen att, att an, att sätta hårt mot hårt.

FL1: Mm.

W: Och, vilket också inte, inte konstigt eller inte, det är inte ovan, omöjligt att de skulle kunna använda, eh, tyngre vapen och, ja, och bli våldsammare emot oss. Ja det, det skulle vara deras argument. För, för…

FL1: Mm.

W: … och, och det skulle liksom, ja, eskalera det hela och förvärra det hela. Så att vi var ju

väldigt emot det, eh, på den tiden. Och det, det, vi skulle inte tjäna någonting på det utan det skulle bara förvärra.

FL1: Mm. Mm.

W: Så tyckte, så tyckte jag. Och många andra.

FL1: Mm.

W: Och, och närmare bestämt under sommaren 2011, vi pratar om juli, augusti där någonstans då. Eh, och när jag såg hur utvecklingen eskaleringen av våldet och demonstrationerna, det hade liksom resulterat både döda på båda sidorna, civilt och även på regimens sida, polisen och allt det här. Och…

FL1: Mm.

W: Och då insåg jag att jag som, själv som var en väldigt aktiv, och aktivist, i den här rörelsen och att, att, att jag inte, att jag inte behövdes längre där. Eh, eftersom jag kände att inte, eh, min närvaro där, eh, hjälpte inte då. Eh…

FL1: Mm.

W: … med tanke på det eskalerade våldet då…

FL1: Mm.

W: … så kände jag att jag kanske behövs på en annanstans då. Och, och då, då, eh, flyttade jag då till min by, min, eh, där jag kom ifrån, som heter Kimam. Hoppas att du uppfattade det, Kimam.

FL2: Kimam.

FL1: Kimam. Ja.

T: Okej han har skrivit där.

FL1: Mm.

W: Och det ligger ju då i de södra, eh, förorterna av Homs. Eh, ja. Dit flyttade jag helt enkelt.

FL1: Mm.

W: Och började agera där istället. Det var ju då, då jag flyttade till, vi ägde en, en farm. En bit mark, en farm så.

FL1: Mm.

W: Och den farmen hade jag som bas för, för mina kontakter då. Vi tänk, på den tiden när många skadade resulterade då, demonstrationerna resulterade i många skadade. Och de här skadade hade inget annat val än att vända sig till regimens sjukhus. Och vi såg också att många av de här skadade som hamnade på de här sjukhusen, antingen kom de aldrig ut, eller kom aldrig tillbaka eller så kom de med spår av tortyr.

FL1: Mm.

W: De var torterade. Och då var vi tvungna att hitta på en, ett alternativ till deras sjukhus. Det är, därför startade vi då, eh, den här fältsjukhusen, eller fältvårdcentraler som han beskrev.

FL1: Mm.

W: Eh, för att kunna ta emot de här civila skadade. Och min uppgift var ju då att kunna, att vara en knytpunkt mellan dem och, eh, de som hjälpte oss då från Libano, Libanon. Eh, jag var ju knytpunkten där och jag såg till att allting, mat, medicin och vad det nu behövs, utrustning, som vi fick ifrån Libanon, kunde nå fram till de här fältsjukhusen för och kunna behandla de här civila. Så att den uppgiften, eh, åtog, åtog jag mig då.

FL1: Mm.

W: Eh, ja med tanke på, med tanke på, eh, och, och det är ju, och, och nu är, nu är jag då på, över sommaren, eh, sommaren elv…

T: Nej, nu ska vi se, eh, jag vet att han tryckte, jag ska, får jag bara be honom upprepa det där, så att…

FL1: Mm.

T: … jag har uppfattat det rätt. (pratar med W) Ja just det så var det.

W: Vi säger, vi pratar om sommaren 2011 och mot slutet av året då mot 2012 då. Det var då som många platser hade omringats av, hårt av regimen. Eh, de ströp, eh, det vardagliga livet för människorna där. Så att även mat var det svårt, hade vi svårt och få in i det här områdena. Kom aldrig in i de här områdena. Så då var jag tvungen också och även hjälpa till med maten, smuggla in maten till de här områdena. Som var väldigt, väldigt omringade av regimen.

FL1: Mm.

W: Och då pratar vi om Homs och Baba Amr och, ja, och omnejd. Eh, och det var ju, det var ju den rollen jag hade då på den tiden. Jag var tvungen och åka ut och in från stan, in mot stan, mot Baba Amr, tillbaka, för kunna ordna med, med maten då, eh, till, till de här omringade områdena. Och utrustning bland annat. Och medicin och så. Så att jag var ju en som sagt som, jag pendlade mellan de här områdena. Mellan…

FL1: Mm.

W: …för att kunna få in maten och ut igen och tillbaka och så vidare.

FL1: Mm.

W: Så att, ja, den, den rollen hade jag då. Det är inte, det var, jag var inte, det var int, det var bara, det inte bara vi som använde de här vägarna, eh, smuggelvägarna till, till omringade områdena. Och för att kunna få in mat och utrustning och allting, utan även västerländska journalister…

FL1: Mm.

W: … som började hitta till Syrien, som började komma in i Syrien, som började skriva om kriget i Syrien.

FL1: Mm.

W: På ett olagligt sätt då. Kom, kom in i landet på ett olagligt sätt och…

FL1: Mm.

W: … eh, och jag var ju deras, ja, eh, guide helt enkelt. För jag kunde de här vägarna. Så att det var jag som hjälpte till där och jag, eftersom jag kunde engelska också så, så, så agerade jag som tolk för dem och, ja, hjälpte till. Hjälpte dem…

FL1: Mm. Mm.

W: … med att kunna liksom utföra sitt arbete.

FL1: Mm.

W: Det är ju, det är ju, på den där tiden, på den här tiden som då min svåger som började planera, fundera på och hoppa av och vi, ge sig av då. För han såg då att stridigheterna kommer ju och spridas och nå även deras, hans egna område. Så att han ville inte vara, vara en del av det. För att han ville inte ha civilas blod på sina händer. Eh, började han, och då började vi tillsammans då planera hur, hur han och familjen skulle kunna ta sig därifrån.

FL1: Mm.

W: Och under den tiden bodde han då med familj hos mig i Kimam några månader. Eh, det var då vi satt och planerade det. Ja, flykten helt enkelt.

FL1: Mm.

W: I, i samma veva då så var min bror klar då, eller som han som gjorde mi, höll på med militärtjänstgöringen då, gjorde lumpen där då. Han var ju, han studerade, eh, juridik. Och, och han tjänstgjorde i, i. i den, militärdomstolen. En militärdomstol som låg i Aleppo. Eh, och då var han med i våra tankar. Och det är då vi ville få med honom också, planera det åt honom också. Hur han då skulle kunna liksom lämna landet.

FL1: Mm.

W: Så att, han var med i beräkningarna så att säga. Eh, han, alltså, han, få, att ha tillgång till vapen har ju blivit en hit i Syrien då på den tiden då. Många har skaffat, vapen på ett eller annat sätt. Många civila som gick runt och bar och demonstrerade mot regimen…

FL1: Mm.

W: … beväpnade.

FL1: Mm.

W: Eh, de har ju till och med stängt, stängt av vägar inne i deras områden för regimen. De, de slår hårt mot hårt.

FL1: Mm.

W: Så att, eh, allting blivit bara liksom grövre och grövre.

FL1: Mm.

W: Våldet har blivit, eskalerat ordentligt.

FL1: Mm.

W: Och då är vi där då, slutet av 2011, ja årsskiftet, årsskiftet -11, -12. Eh, sedan då, eh, de områdena som, eh, som låg under de civila, civilas kontroll. Då be, civil, beväpnade civilas kontroll, eh, blev fler och fler. Och det blev ännu svårare och svårare för regimen att ta sig in i Homs bland annat. Som var, som stod, ja, som försvarades av sina egna…

FL1: Mm.

W: … civil befolkning som var beväpnade. Eh, och det som händer då att, och nu är då, eh, sommaren, eh, mellan sommaren 2011 fram till februari 2012 hade regimen tagit, eh, hårdare grepp om, om, om, området. Framförallt Baba Amr. Eh, och inte bara Baba Amr, utan många andra platser och städer. Eh, och det gjorde de genom att, eh gå in med, eh, ja, med, med hårt, tog, ja, eh, genom stridsvagnar, de använde stridsvagnar, flyg, allt möjligt, raketer, beskjutningar, granatkastare. Eh, försökte, tog sig in, i, i, i området fyra gånger. Men varje gång de lyckas komma in så lyckades civila och mota bort dem. Strida mot dem och få ut dem därifrån. Och så höll de på. Och så tillbaka igen. Och ut och in och ut och in. Fyra gånger höll de på.

FL1: Mm.

W: Eh, mellan regimen och de civila som försvarade tappert. Alltså civil, varje gång regimen tog sig in i de här ockuperade eller hårt bevakade områdena eller försvarade områdena, så skedde godtyckliga, godtyckliga, godtyckliga arresteringar. Folk försvann, eh, och kom aldrig tillbaka. Väldigt många civila gjorde det. Ehm, och, eh, och, ja, de satt ju upp kom, posteringar, checkpoints överallt då hade de gjort och satt upp då regimen. Och bland de som försvann då, eh, i den, i den vevan då. Två av mina farbröder, eh, de försvann och, helt spårlöst. Efter det.

FL1: Och där har du skrivit namnen på dem. Nijem, jag kan, han har skrivit upp dem så vi kan, vi kan skriva ner dem.

W: Ja, det är mina två farbröder som arresterades då av, av regimen som sedan försvann.

FL2: Och det är Nijem, Aldeen.

FL1: Nijem…

W: Aldeen Al Omar, Noor Aldeen Al Omar

FL2: Mm. Tack.

FL1: Och när var, när i tid ungefär var det de försvann?

W: Bra fråga. Jag är lite osäker så att det, deras intåg, regimens intåg i de här städerna, eh, blev lite tätare och tätare, eh, mellan varje gång. Så att antingen då den gången när de, eh, tågade in den an, februari 2012. Antingen då. Under den, intåget. Eller gången innan som de försvann helt enkelt.

FL1: Mm.

W: Eh, ja, och det är alltså, eh, då ska vi se, perioden innan, eh, februari 2012, som min, eh, min svåger, eh, hoppade av då…

FL1: Mm.

W: … lämnade armén. Och såg till att min, eh, syster och, hamnade hos oss i Kimam. Eh, och, och det ansåg väldigt trygg och säkert där för att området låg, låg väldigt öde då i, i, i kanterna, eh, av staden.

FL1: Mm.

W: Eh, och, ja, och det var ju även under den vevan då, då under den perioden som de här utländska journalisterna då började strömma in i landet…

FL1: Mm.

W: … och började komma in. Och, som jag ställde upp på och hjälpte till.

FL1: Mm.

W: Ja och det var ju då under den tiden som regimen bröt och klippte alla internetvägar in och ut från städerna. Eh, telekommunikationen det var lika med noll. Det går inte kom, det gick inte och kommunicera från de här städerna på grund av det. Och det var just därför då som de utländska pressen och, och utländska, hjälparbetare då för, förs, försedde oss med, eh, bärbar internet som man kunde…

FL1: Mm.

W: … nämnde det, eller satellitbaserad.

FL1: Mm.

W: Satellit, eh, telefoner, internet och, och så vidare då. Och, och jag kände att jag hamnade i, ju mer det, ja, eh, ofrivilligt fick jag rollen att ta hand om det, även det, utrustningen, installera och fixa och dona och dela ut allting.

FL1: Mm.

W: Helt plötsligt kände jag mig som en journalist.

FL1: Ja okej.

W: Någonting som jag inte ens förstod mig på utan…

FL1: Mm.

W: … jag stod bara där och jobbade med det, och hjälpte till med.

FL1: Mm. Och, och när i tid ungefär blev det att du fick den här rollen?

W: Alltså allt det här som jag berättar nu och utvecklingen som skedde och med, vad, ja, har ju liksom, skedde under perioden sommaren 2011…

FL1: Mm.

W: … fram till februari 2012.

FL1: Okej. Mm.

W: Under de här sex, sju, åtta månader.

FL1: Mm. Och vad händer sedan när du har fått den här rollen och vad gick?

W: Egentlig, det var egentligen, det var egentligen ingen roll av, de rollerna som vi åtog mig…

FL1: Mm.

W: … var ju frivillig. Utan, utan man bara kastades in i det.

FL1: Mm.

W: Och, eh, man hade inget val. Man ville hjälpa till och…

FL1: Mm.

W: … stötta och allting, så att, så har det varit med allting.

FL1: Jag förstår, mm.

W: Vad var din fråga nu igen?

FL1: Nej, vad, vad händer sedan efter att du, ja, efter att det här med journalisterna och kommunikationen och det har liksom skurits av och ni får bärbar utrustning. Vad, vad blir nästa steg?

W: Det som hände var ju då att, ja och det här då vi pratade om strax innan den här stora invasionen, eh, stora, eh, belägringen som, eh, som regimen gjorde mot Baba Amr, eh, februari 2012.

FL1: Mm.

W: Det var ju då när…

FL1: Mm.

W: … journalister från Sunday Times…

FL1: Mm.

W: …. eh, den franska tidningen…

T: … som jag nu inte minns vad han sade.

(Störning på linjen)

W: Och så var det representanter från Spanska pressen. Espan, Espinosa. Nu tryckte han inte

någonting. Ehm det var då vi, vi samlades och vi hade en presscenter då som vi kunde, nära, eh, fronten där, nära frontlinjen nära händelserna. Och rapporterade till omvärlden därifrån. Dagliga rapporter skickades därifrån. Tills då regimen lyckades slå ner oss. Eh, de sköt mot i cent, presscentret där, det internationella presscentret. Och i Baba Amr och många skadade och många fick sätta livet till. Eh, det var ungefär det då, det var ju där det liksom, ja, det, det ungefär är det sista som skedde på den tiden.

FL1: Mm.

FL2: Du nämnde Espinosa, du sade, vi ska ta med också vad den franska pressen hette.

FL1: Vad heter den…

T: Vad sade du nu?

FL2: Du, du, han kan upprepa den franska pressen då, som du inte kom ihåg vad det hette. Som vi inte fick med.

W: Le Figaro.

FL1: Mm.

W: Med sig hade en fotograf som hette William, kommer inte ihåg vad han heter i efternamn.

FL2: Mm.

W: William heter han någonting. Som var fotograf.

FL2: Och så nämnde han Edith Bouvier också.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

W: Beträffande Javier, Javier, Javier Espinosa jag, jag kommer inte ihåg med vem han jobbade på, eller till vem han till, tillhörde då, men att…

FL1: Mm.

FL2: Mm.

W: … han var med där och så i samma veva. Och jag jobbade med de andra.

FL1: Mm, mm. Mm. Om vi bara, jag tänker gå tillbaka och ställa ett antal frågor om det du har berättat om men, men, vad händer här då på slutet, eh, när, när regimen slår ner mediacentret, vad händer med dig då?

W: Nej alltså det, jag skadades, jag skadade armen och jag har ju visat, eh, jag hade ju papper på det då. Det är dokumenterat då. Jag tror nu har sett de, de läkarutlåtande som ni har, eh, beträffande armen, skadan. Eh, och vad vi gjorde då var att vi försökte hjälpa ut de skadade utländska journalister och alla som fanns med där då. Eh, en del som, eh, ja de skadade. Vi försökte få ut därifrån från, eh, det, eh, beskjutna området då. Eh, personligen så fastnade jag då därinne i området eftersom de vägar då, smuggelvägar och tunnlar som vi hade tillgång till, som vi kunde använda för smuggla in i mitt hus, det kom mat och kläder och så, de blev

jämnade med marken.

FL1: Mm.

W: Och regimen besköt ju allting så att det fanns ingen utväg för oss utan…

(Störning på linjen)

W: … (ohörbart) skadad, skadad arm, nästan inga kläder…

FL1: Mm.

W: … i dåligt väder. Det var ju vinter, det var ju kallt, 13 dagar var vi nästan, vi sov ute på gatorna. Eh, så att vi led en hel del över de här 13 dagarna. Eh, med, med otrolig smärta, som jag hade.

FL1: Mm.

W: Eh, efter skadan.

FL1: Mm.

W: Eh, det, det sista materialet, sista videon som vi lyckades få ut därifrån, filma därifrån, eh, sändes av kanalen Al Jazeera som är baserad i Qatar.

FL1: Mm.

W: Eh, och där visar de en rapportreportage och, som gjordes då tillsammans med, ja mig och tillsammans med, eh, Marie Colvin.

FL1: Mm.

T: Tyckte jag han sade.

FL1: Mm.

W: Och där berättade vi då om det som hände i centret och det som hände de andra då och, och att, eh, och att, att de försökte liksom och, eh, hur, hur vi försökte få ut de andra skadade i, i, under rasmassorna där under striderna.

FL1: Mm.

W: Eh, och, ja, det, det, den där reportagen visar även då att, att regimen använde ju stridsvagnar och gick hårt mot, mot oss.

FL1: Mm.

W: Så att den, den, den har jag, den finns tillgänglig, den här reportagen om ni vill, om ni är intresserade.

FL1: Mm. Eh, det är vi. Det är vi intresserade av. Om, om du bara berättar vidare, jag kommer ställa frågor kring det du har berättat men, du blir kvar där säger du. Och det är för att vägar och annat är avskuret. Hur, hur, vad händer, hur tar du dig ut, vad händer sedan? När du…

W: Alltså, nej det var ju, det, eh, jag tillhör ju en, ja, en välkänd familj i, i staden, så att alla visste vem jag var då.

FL1: Mm.

W: Och jag hade många vänner. Eh, jag, jag var ju tillsammans med, med vänner. Bland annat då, bland dem så fanns det de som var, hade vapen, beväpnade, de som var journalister, de som var läkare, eh, eller jobbade inom medicinsektorn då.

FL1: Mm.

W: Eh, vi alla var ju, gemensamt har vi alla belägrade, det var ju, vi var ju hårt belägrade av regimen…

FL1: Mm.

W: … under den tiden. Det var inte bara vi, det var bara civila, kvinnor, barn. Eh, gamla, det…

FL1: Mm.

W: … det var ju, det var ju många som behövde hjälp så att vi, vi, vi var ju där och funderade, vi satt och funderade på en, en utväg därifrån. Försökte liksom kontakta, eh, de som var utanför, vi ville komma därifrån. Ibland var vi bara ute på gatan och hjälpte småbarn och korsa vägar. Eh, det var ju liksom, ja, hjälpte till, eh, samtidigt som man var liksom skadad och allt det här då. Så att, vi bes, vi funderade bara för och komma ut därifrån.

FL1: Mm. Mm. Mm. Och vad händer vidare sedan då, du är skadad och är kvar där, hur liksom, tillsammans med de här, vad, vad, hur tar du dig ut?

T: Okej jag skriver här.

FL2: Mm, tack

T: Kifr Aaya. Och det han sade innan Kifr Aaya var ju då att…

W: … på den tiden så, regimen, där de hade, hade grepp om staden, så att de gick in, eh, fullt in i staden. I Baba Amr. Och grep, eh, godtyckligt, höger och vänster. De dödade också en del på direkten. Eh, vissa civila släpptes ut och vissa civila höll, hölls kvar som gisslan. Eh, jag tror jag var i de, jag var en av dem som var ju då, eh, lämnade en, en ska, en av de, en grupp skadade som fick lämna staden till en i, eh, när, en närbelägen plats eller stad som hette Kifr Aaya.

T: Det han skrev nu på slutet då.

W: Så att vi hamnade där, jag hamnade, tillsammans med en grupp skadade, i den här staden. Det, ja och det, det, den sista, gruppen av skadade då som lämnade Baba Amr hamnade hos en, en person. Bland dem jag då. Jag var bland dem. Hamnade hos en person som heter, som hette Al Hamish i efternamn som jag inte minns förnamnet på. Och det är, stavas A-L, Al.

FL1: Mm.

W: Och sedan är det H-A-M-I-S-H.

FL1: Mm.

W: Al Hamish är efternamnet. En person som hade en, en, ägde en trafikskola. Och, och han gästade då oss då. Eller tog emot oss hemma hos sig. Den grupp, den skadade gruppen då. Och, under några dagar då. Och sedan så började han, eh, dela på oss och vi fick ju liksom, vi hamnade hos olika familjer som kunde ta hand om olika skadade.

FL1: Mm.

W: Eh, och jag stannade kvar hos honom. Eh, jag är, jag är en av de som stannade hos den där Hamish, hemma hos honom då.

T: Och där stoppade han.

W: Ej, jag, jag, han är ju, han var ju, han var ju, det visar sig att han var ju en familjevän. Eller, eller vän till pappan.

FL1: Mm.

W: Till min pappa. Den här Hamish.

FL2: Men var han familjevän?

W: Och…

FL1: Vän till pappa.

FL2: Mm.

W: Och det var ju, han ville ju att jag skulle stanna kvar hos honom, det var medvetet. Han ville att jag skulle stanna kvar där tills jag då, tills min pappa, som då befann sig i Kimam…

FL1: Okej.

W: … kunde hitta en, ett sätt och ta sig till oss då, till Kifr Aaya. Kifr Aaya. Och som då kunde ta med mig därifrån. Och, och där, och då väntade jag då hos den där Al Hamish. Tills min pappa kunde komma och hämta mig. Den här personen då, eh, eller regimen fick reda på vad den här personen har gjort med, för skadade. Och hjälpt till och, för de som kom ut, ut ur Baba Amr. Eh, han blev, ja, han straffades för det. Och han blev dödad för den hjälpen han hjälpte, eller han erbjöd…

FL1: Mm.

W: … civila.

FL1: Mm. Eh…

W: Vi tog, pappa lyckades komma och hämta mig och vi tog en väldigt riskfylld väg tillbaka. Eh, som var, eh, kantad av militär och posteringar och check-points och allt det här. Men vi har ju lyckats att inte bli stoppade av någon check-point på vägen då för att då hade de stoppat det, så sett en skadad i en bil då måste de veta var jag kom ifrån och var, var jag hamnat, var, hur jag hamnat här, så att då hade vi hamnat i, ja, underläge.

FL1: Mm.

W: Men vi, som tur var då så, eh, så, så blev vi aldrig stoppade på vägen utan vi klarade oss hela vägen till, till Kimam.

FL1: Kimam, mm.

W: Eh, samma vägar som vi använde för och kunna smuggla ut skadade och, skadade till Libanon, eh, och samma vägen som vi använde för och kunna smuggla in utrustning och hjälp och så, den vägen tog jag själv, från Syrien till Libanon. Eh, och där var jag då, eh, behandlades jag för mina skador och stannade kvar i fyra, fem månader ungefär.

FL1: Mm. Mm.

T: Får, får jag bara, be honom bara och förtydliga, bekräfta månaden han nämnde nyss att var, får med rätt där. (W pratar) Vi, vi kom, vi är inte överens om månaderna för jag blandar ihop det, månaderna. Så att jag måste bara…

FL1: Mm.

T: … dubbelkolla. (hostar) Ursäkta. Det är… Nej det var lite, lite o, oense om de här månaderna.

FL1: Mm.

T: Men han lämnade Syrien så i maj 2012. När han åkte till Libanon och, fick han behandling för skadan då, för arm skadan. Eh, vilket, ja, han kunde använda, eh, hyggligt. Använda armen då efter, efter behandlingen.

W: Tillbaka till Syrien i, ungefär i augusti 2012.

FL1: Mm.

FL2: Det är bara det att du säger maj 2012. Men han har skrivit 3, 2012.

FL1: Åtta.

T: Nej förlåt, jag (suck).

FL2: Mars.

T: Du ser, det är därför det blev lite fel här.

FL2: Ja.

T: För jag, jag har ju, hörde maj, mars.

FL2: Ja.

T: Och jag skrev maj under, därför jag var tvungen att fråga honom.

FL2: Ja. För han har skrivit 3.

T: Mars 2012. Förlåt. Mars 2012.

FL2: Mm.

T: Han var i Libanon. Åker tillbaka i augusti.

FL1: Mm, just det.

FL2: Mm.

T: Sorry.

FL1: Augusti, september har han skrivit här också.

FL2: Mm.

T: Ja. Ja. Men, ja, precis.

FL1: Någonstans där. Han vet inte exakt.

FL2: Mm.

FL1: Eh, ja, okej. Då är du tillbaka igen i augusti, september 2012. Vad händer då?

W: Eh, och det är ju då jag åker tillbaka till min hemstad och hemby. Som låg då, som jag nämnde tidigare, i de södra förorterna till, till Syrien. Som ligger nära, eh, libane, libanesiska gränsen. Eh, och, och det, när jag kommer tillbaka då, då hade ju då, eh, regimen, mer eller mindre tagit full kontroll över staden. Baba Amr.

FL1: Mm.

W: Och stängt in, ja, det, omringat, eh, Kimam, min stad överallt.

FL1: Mm. Så i, i augusti, någonstans augusti, september så har regimen tagit full kontroll över Baba Amr?

W: Det var ju kompla, komplett kontroll hade, full kontroll hade regimen och för, för, förutom då några fickor då, hit och dit och, och liksom bestod av åkermark då till exempel som inte, eh…

FL1: Mm.

W: … kanske, kanske hade funnits någon beväpnad, en och annan beväpnad person på de här markarna då. Men det var inte, inte den hårda bevakningen. Mer än så att det var ju, annars var det ju full kontroll över staden. De som har lyckats fly gjorde det. De civila som är, var kvar där inne, det var ju liksom, har ju liksom regimen, eh, ja, godkänt så att säga, och inte, inte arg på längre utan de fick bo där och de var godkända. Och de levde där då. Eh, annars så var det regimen som hade kontroll över det.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

W: Eh, det som, det som då skedde på den tiden var ju då att, att, eh, jag var ju tillbaka i, alltså hela området, Kimam och, med omnejd utsattes för daglig beskjutning. Eh,

artilleribeskjutning. Eh, flygplan som fällde ner bomber mot oss. Eh, de besköt, eller de bombade den ena staden, nästa dag är det en annan stad eller annan by som bombades. Och vi, vi, det var en labyrint för oss. Vi försökte liksom, kunna liksom manövrera de här beskjutningarna och bombningarna. Vi, men vi, vi försökte och fly de områdena som skulle bombas och, och skyddade oss i de områdena som inte bombades för, för tillfället då.

FL1: Mm.

W: Eh, det var ju vardagsmat för oss alla, det var ju civila, det var barn, det var allting. Det var ju de som även, de grävde ju då, gräv, eh, skyddsrum eller skydds-, vad ska vi säga, gropar under sina hus. För att kunna skydda sig, mot de här bombningarna som skedde dagligen. Eh, så att det var ju, ja, det var ju vardagsmat för oss.

FL1: Mm. Mm.

FL1: Jag ska…

FL2: Jag tänkte vi ska försöka med en paus…

FL1: Precis.

FL2: … tror jag. Snart.

FL1: Ja vi kanske ska…

FL2: För tolken.

FL1: Ja.

T: Det kan vara bra.

FL1: Ja. Vi kan ta en paus då. Det är väl lika bra, så ska vi, eh, rekapitulera litegrann i det…

FL2: Mm.

FL1: … som redan har berättats om.

FL2: Mm.

T: Ja. Tar vi pausen nu menar du?

FL1: Ja precis.

FL2: Ja. Du kan bara förklara för honom att vi tar en paus. Eller du kan…

T: Ska vi, ska vi säga 10 minuter då?

FL2: Det är bra.

FL1: Det kan vi göra.

FL2: Vad är klockan nu?

FL1: Ja då är hon, ja vi säg, vi säger…

T: Klockan är ju, hos er är det, eh…

(skratt)

T: … 15, 14:48.

FL1: Precis. Vi säger 15 våran tid, det blir 14 din då.

T: Ja.

FL2: Mm.

T: Eftersom, tar min tid menar du?

FL2: 14. Vi tar en paus 14:48.

FL2: Ja.

T: Jag skojar bara. Försökte dra ett skämt där.

FL1: Ja. (skratt)

(skrattar)

FL2: Jag bara läste in det och stängde av.

FL1: Ja.

FL1: Då tar vi förhöret. Och klockan är…

FL2: 15:00.

FL2: 15:00.

FL1: Eh, jag tänkte gå tillbaka i tid till början på 2012 där. Slutet 2011, början 2012. Och då undrar jag litegrann över de här posteringarna som liksom tillkom, regimen sätter upp posteringar. När i tid börjar man göra de? Och vad, hur ser de här posteringarna ut, vad innehåller de?

W: Eh, jag ska ta upp det som fanns i Baba Amr?

FL1: Mm.

FL1: (pratar tyst) Får nog ha en större (ohörbart)
(01:10:07)

FL2: (pratar tyst) Vill du ha? Du kan ta…

W: Jag skulle kunna använda Google Maps och peka på. Men jag vet inte, kanske blir krångligt men, skulle kunna göra det om ni vill.

FL1: Vi testar så här först får vi se.

W: (ritar?) North, east. West.

FL1: West.

W: (utan tolk) Baba Amr, this is the, basically, eh, the home, this is the railway line.

FL1: Okej. Tågs, tåglinjen.

W: Mm. Baba Amr is something like… mm… something like this. Baba Amr.

FL1: Mm.

W: Baba Amr.

FL2: Mm. Baba Amr is like a triangle.

W: Mm.

FL1: Och sedan, då har du ritat dubbla streck här, där det är järnvägs…

W: Yes.

FL1: … spåret.

W: Jag har ritat bostadsområdet i, i staden Baba Amr.

FL1: Mm. Mm.

W: Och den sydlig, sydvästliga delen av den…

FL1: Mm.

W: … eh, heter Al Basatin. Området heter Basatin.

FL1: Basatin. Mm.

W: Det som är, ligger vägg i vägg, alltså vägg i vägg, men som det ligg, ligger väldigt nära…

FL1: Mm.

W: … eh, Baba Amr. Det är ju det området som heter Kifr Aaya.

FL1: Mm.

W: Och det är ju dit jag flydde när jag var skadad.

FL1: Ja.

W: De posteringarna då som regimen satte upp och som jag kommer rita nu då.

FL1: Mm.

W: Det, det, det ska ju ligga precis vid utfarterna…

FL1: Ja.

W: … till de som, till området.

FL1: Mm.

W: Och då är vi inne på, eh, på, då är vi då, eh, april, maj månad 2011.

FL1: Okej.

W: Det är då som vanliga människor då, civila, börjar använda alternativa vägar, att kunna liksom gå igenom åkrarna. Använda åkrar.

FL1: Jag ska bara, förlåt mig, jag ska, jag ska bara beskriva litegrann vad det är han har ritat på kartan här. Han har, dels har han skrivit 1, 2, 3 inringat och det är de här posteringarna som är infarten. Och sedan har han ritat dubbla streck som av, som visar, eh, de civilas, eh…

FL2: Vägar över åkrarna.

FL1: … vägar ut ur, över åkrarna för att kunna ta sig ut ur, ut ur Baba Amr.

W: Jag tror jag kommer få fram här på Google, jag ska visa exakt vad jag menar.

FL1: Mm. Men det…

FL1: Jag tänker det funkar bra så här också.

FL2: Mm. Mm.

FL2: Absolut det där bli, funkar…

FL2: … bra.

FL1: Ja.

(tystnad)

W: (utan tolk) This is Baba Amr.

FL1: Mm. Mm. Ja jag förstår. Precis, precis. Ja. Just det.

W: Där är Basatin, farms. Keir Aaya.

FL1: Okej, okej, så det är lite, eh, nu ska vi se här, det blir, mm…

FL2: Mm, det ligger lite…

FL1: … öst. Mm. Mm. Och det här är järnvägen. The railway. Mm. Och de här vägarna, har de här infartsvägarna något namn? (W pratar) det är inte nödvändigt.

W: Det här som jag pekar på nu, det, är det, det är huvud, eh, huvudvägen, motorvägen till Baba Amr. Eller Baba Amrs huvudväg egentligen.

FL1: Okej. Och den, den ser ut och ligga mellan 1:an och 2:an den, huvudvägen.

W: Nej, den ligger längs med…

FL1: Jaha, okej.

W: … det här området.

FL1: Mm.

W: Den andra huvudvägen det är ju den som leder till, eh, Kifr Aaya. Som heter också Kifr Aaya.

FL1: Ja okej. Så den, den huvudvägen som du menar som är mellan punkt 2 och 3 på din karta?

W: Det, det som ligger på 2:an där, siffran 2:a.

FL1: Mm.

W: Det är stora matlager som, som regimen…

FL1: Mm.

W: … hade, eh, basade över så att säga.

FL1: Okej.

W: Deras.

FL1: Ett stort matlager som regimen basade över. Mm.

W: Ja, det, vete, vetemjöl.

FL1: Mm.

W: Ja.

FL1: Jag förstår. Mm.

W: Och det är ju nummer 3 då som leder till byn, Kifr Aaya.

FL1: Mm.

W: I, där låg det en, en institution, en utbildningscenter då som tillhörde regimen. Staten. Som då användes av regimen för, som, som, ja, check-point som…

FL1: Mm.

W: … kontroll-point.

FL1: Mm.

W: Eller kontrollpunkt för alla närbel, belägrade, eller närbelägna vägar.

FL1: Mm. Mm.

FL2: Och det är nummer 3?

FL1: Det var nummer 3.

W: Även, även den där stora matlagret användes av regimen som…

FL1: Mm.

W: … också som, eh, som station då…

FL1: Mm.

W: … för deras, eh, check-points.

FL1: Mm.

W: Alla patruller, eh, startade därifrån liksom.

FL1: Mm.

W: Det var deras startpunkt så att säga.

FL1: Mm.

W: För en patrull. Även punkt nummer 1 då, som då var ju ett universitet då, eh, användes av regimen. Eh, i samma syfte som de andra punkterna.

FL1: Mm.

W: Som kontrollpunkt, som, ja, för, för, ja, för deras verksamhet då. Det, det var ju det då, det var så de startade i princip med verksamheten, med kontrollverksamheten då. Och deras posteringar. Och sedan så började de…

FL1: Mm.

W: … eh, sätta upp mindre…

FL1: Ja okej.

W: … punkter, mindre posteringar längs med vägarna från 1:an till 2:an, från 2:an till 3:an och från 3:an till 1:an.

FL1: Ja okej.

W: Så att det, det, det…

FL1: Mm.

W: … de, de…

FL1: Mm, mm.

W: … stod, de låg på alla de här vägar, alla bilvägar och småvägar och stora vägar.

FL1: Så då, då tolkar jag det som att man, man hade ett antal extra här emellan de olika punkterna.

W: Ja det var ju, det var ju, det var ju då huvudpunkten, huvudposteringar, det var ju på 1:an och 2:an, 3:an…

FL1: Mm.

W: … de här stora. Och sedan började de med mindre…

FL1: Mm.

W: … eh, verksamheter, mindre kontrollpunkter då, mellan de här punkterna och…

FL1: Var det…

W: … det är ett sätt de har…

FL1: Mm.

W: … hade mer och mer kontroll över, ja, överskådlig kontroll över hela området där.

FL1: Var det med anledning av att, att man försökte fly här emellan som man utökade antalet posteringar?

W: Just det, sätt och vis på och efter, efter, om människorna började ta alternativa vägar, mindre vägar och, eh, åkrar och så, därför då började regimen sätta upp punkter även där.

FL1: Mm, mm.

W: Så inte…

FL1: Jag förstår.

W: … för att kunna hindra det.

FL2: Och då ska vi säga, bara till protokollet, att din skiss här, nämner vi att det är bilaga 1. Och sedan ska jag fråga dig; Vet du när i tid man började utöka de här posteringarna till att vara även på de här mindre vägarna?

W: Det är så, det var ju, det, de kom igång med, med de här mindre posteringarna, eh, eh, efter deras första försök att invadera, eh, eller ja, gå in i Baba Amr och ta över kontrollen över det då. Eh, och, och startpunkten var ju då 1:an, 2:an, 3:an där. Men sedan så, efter det här försöket att komma in, eh, och, i, i staden. Eh, det skedde i juni 2011, som de här utökade…

FL1: Mm.

W: … posteringarna…

FL1: Mm.

W: … började.

FL1: Okej. Och vad, vad var skälet till Baba, att man gjorde det i Baba Amr? Eller rättare sagt, jag ska ställa frågan så här; Var det fler platser än Baba Amr man gjorde samma sak på?

W: Nej, alltså det drabbade alla andra områden och städer. De gjorde samma sak där. Men Baba Amr var ju liksom, eh, det är där det startade. Det var där första steget, och sedan så utökades, eh, till alla andra städer och byar och vägar och så.

FL1: Mm. Mm. Okej. Och nu är vi inne då i juni någon gång 2011och du säger att det här är precis efter första försöket att ta sig in i Baba Amr som regimen sätter upp de här extra vägspärrarna.

W: Ja.

FL1: Vilka, vad, liks, vad bestod de här posteringarna utav? Bestod de av enbart soldater med, med vapen eller var det fordon och i så fall vad, hur, hur såg de ut och vad innehöll posteringarna?

W: Eh, om vi tar första, punkt nummer 1 då, det är när de startar, de har satt upp det. Och då består den av massa med då sandsäckar.

FL1: Mm.

W: Som de byggde där eller satt upp då. Och, plus soldater, beväpnade soldater. Uni, uniformerade och, eh, ja. Och, och sedan så från 1:an då börjar de med, om vi tittar på nummer 3.

FL1: Mm.

W: Där gjorde de på, ungefär på samma sätt som 1:an.

FL1: Mm.

W: Sandsäckar och massor med soldater där.

FL1: Mm.

W: Beväpnade soldater. Det som hände vid, kort efter, efter 3:an där så började de med punkt nummer 2.

FL1: Mm.

W: Och där var det lite annorlunda där, för att där hade de en massa med stridsvagnar då placerade där. Och även då militärfordon och, eh, för att, för det var lite mer djupare, djup, djupare…

FL1: Ja.

W: … placerad postering geografiskt.

FL1: Ja okej.

W: Och de var ju inte skyddade. De hade inte ryggen fri då, som de hade i bostadsområdena

och folk, civil, människor som bodde runt omkring, bakom. Så att därför då de kände inte sig trygga då, utan, eller de ville känna sig trygga med att ha stridsvagnar och.

FL1: Ja okej, okej. Det var en mer sårbar plats om jag förstår det rätt. Så att man har även tagit dit en, andra typer av militära, utrustning.

W: Du minns att jag nämnde tidigare då att ci, civila demonstranter började, beväpnade sig.

FL1: Mm. Mm.

W: Och beväpnade sig. Och just, det faktum att, gjorde att de tyck, kände sig trygga.

FL1: Mm. Mm.

W: Så därför de gjorde det.

Problem med länk till tolk, bilden försvann och förhöret övergår till enbart ljud via mobiltelefon.

FL1: Ja. (skratt) Eh, okej. Då ska vi se här, och sedan, om jag hoppar, om jag hoppar litegrann i tid nu då. Och när vi är inne i början på 2012, hur, hur ser det ut här då? I Baba Amr.

W: Innan, innan jag går över till det…

FL1: Mm.

W: … att svara på frågan…

FL1: Ja.

W: … skulle ju bara på den här skissen som jag har skrivit, eller ritat, eh, lägga till min, min, min egen bostad.

FL1: Ja.

FL2: Mm.

W: Där, där, var jag och min familj bodde på den här kartan.

FL1: Jättebra. Mm. Jättebra.

FL2: Då gör jag så att jag skriver ett litet A här vid din bostad.

W: Okej. Ska bara visa var min bostad låg. Baba Amr.

FL1: Ja just det. Precis, precis.

W: Exakt.

FL1: Ah, okej, precis. Och det är precis söder om järnvägen eller ja vad det nu blir. Öster. Öster om järnvägen.

W: Ja, och, och det är just därför som min, eh, min, eh, min familj var trygga.

FL1: Mm.

W: Eh, där de bodde eftersom de var ju utanför…

FL1: Mm.

W: … eh…

FL1: Området.

W: … skjutningen.

FL1: Ja.

W: Räckvidden för beskjutningen. Så vill jag näm, nämna också en, en väldigt rolig, eh, händelse. Och sorglig händelse samtidigt. Det, det, det sorgliga med samma, samtidigt också lite roliga var ju att de här, eh, eh, krypskyttarna då använde ju vår, vår, vårt hus, eller taket på huset till att kunna utföra sitt jobb där. Och skjuta mot regimen. Och min pappa och mamma då var ju väldigt snälla mot dem och fixade te och serverade te och allt det där.

FL1: Mm.

W: Samtidigt som de visste att de, de sköt släktingar och, eller nära, eller vänner.

FL1: Mm.

W: Eh, bara 200 meter bort liksom.

FL1: Mm.

FL2: Okej då förstår jag, för att jag förstod det som, när du översatte att de sköt mot regimen. Men det var det inte, utan det var regimen som låg på ert tak.

FL1: Mm.

T: Det, det, jag, kanske jag missuppfattade det då.

W: Utan det var ju regimens soldater som använde vårt tak för, så att det var…

FL1: Mm.

W: … huset var väldigt högt.

FL2: Mm.

W: Eh, kunde, som vette mot, mot centrumet då. Mot Baba Amr. Så därför de använder ju vårt tak för att och kunna skjuta mot, eh, befolkningen där.

FL1: Mm.

T: Det var så det var. Så att jag, jag tror jag hörde fel där.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

FL1: Eh, Bara en fråga i samband med det, din, din mor och far och din familj, hur länge var de kvar i huset här? Innan de lämnade Syrien.

W: De var kvar där till, i mitten, mellan mitten och slutet av 2014. Och det är ju alltså, vi pratar några månader innan jag kom till Finland.

FL1: Mm. Okej. Eh, då ska vi se här, eh… Just det. Und, tidigt 2012 då, hur, hur har det utvecklat sig i, i området Baba Amr vid den tidpunkten? Är det…

W: Eh, under den tiden så lyckades, eh, regimen komma in i Baba Amr tre, fyra, flera gånger.

FL1: Mm.

W: det var då som de fick hårt motstånd ifrån beväpnade civila som då kunde mota bort regimens soldater ut till sina postering 1:an, 2:an, 3:an.

FL1: Mm.

W: Och, och så höll de på. Och det här fortsatte fram till ungefär, ja, början av 2012. Det var liksom då, ja, greppet, eh, hårdnade, alltså kontroll, kontrollen var total från regimens sida över staden.

FL1: Eh, om jag bara ställer några frågor första här. Tre till fyra gånger försökte regimen ta sig in i, i Baba Amr och säkra området. Hur gör de när de gör det? Och vilka typer av förband?

T: Vad sade du?

FL1: Och vilka typer av förband använde man sig av?

W: Det börj, det började alltid med att, eh, enorma mängder soldater. Beväpnade. Stridsvagnar. Eh, olika, olika fordon som då placerades utanför och besköt, eh, intensivt mot staden. Och sedan så när de har gjort det, eh, då kunde de komma in…

FL1: Mm.

W: ... eh i staden. Gå in i staden.

FL1: Mm.

W: Och sätta upp, eh, postering inne i huvudgatorna i staden.

FL1: Mm.

W: Och, och så, det går några dagar, två, tre dagar, kanske en vecka innan civila, beväpnade civila då krävs dit. Eh, angriper då, kommer in från, från Basatin.

FL1: Mm.

W: Eh, angriper soldaterna på kvällarna. Skjuter mot deras posteringar. Eh, de lyckades skada, lyckades döda också, eh, del av dem. Och, vilket ju tvingar dem därifrån. De tvingade,

de flydde ju då sina posteringar. Ut till sina huvudpositioner.

FL1: Mm. Mm. Okej. Och du nämnde här tidigare en mängd med soldater och stridsvagnar. Eh, fanns det civila i det här området då och på vilket sätt kunde regimen veta var fiender var om man nu bombade i, eller sköt med, med den här typen av beväpning?

W: Det, det var, det var ju en slumpmässig beskjutning, det var ju godtycklig, de sköt överallt, det fanns ingen, nu då, det var inte så att de sköt mot en, ett visst mål eller så. Utan de bara sköt och det, det, allt det är det ju dokumenterat då, eh, om det här, det finns ju, eh…

FL1: Mm, mm.

W: … dokumentärer om, om, om, om, om hur de har, hur det gick till och allting. Så att…

FL1: Mm.

W: Absolut, de tog ingen hänsyn till civila eller något. Utan de bara sköt.

FL1: Talade man, förvarnade man civila någonting om att vi kommer att ta oss in eller, eller ber folk och lämna eller någonting? Fick de någon förvarning, de civila?

W: Tvärtom. Utan det var ju när, när civila såg, eh, uppbyggandet av, av den här, eh, omringningen då, eh, belägringen, när de såg alla de här fordon då som placerades och började samlas då. Det är då de började fly staden.

FL1: Mm.

W: Men vad gjorde regimen då? De sköt, då sköt regimen mot de här flyende civila. Så att, hindra dem från fly, lämna staden. De vill ha tillbaka dom inne i staden. Och, och då fortsatte de och sköt och sköt mot dem. Och, och för, för avskräcka då folk som gömmer, kan tänkas gömma beväpnade civila så, och, och då är syftet det att, att avskräcka, avskräcka dem. Och, eh, så att inte de gömmer civila beväpnade hos sig.

FL1: Mm. Mm.

W: Så att det, och till slut så var de tvungen, folket, människorna var tvungna att stanna kvar där. De har inget val.

FL1: Jag förstår.

W: Om de har, flyr de så blir de beskjutna, så kan de lika gärna stanna kvar.

FL1: Mm.

FL2: Hur vet du att det gick till på det viset? Har du sett det själv?

W: Självklart allting har ju inte skett framför mina ögon, men jag har sett en hel del framför mina ögon, ja.

FL1: Mm.

FL1: Och de här posteringarna då, när man skulle passera dem, vad, vad liksom, vad hände då, om jag vill åka förbi här i, hur blev jag kontrollerad då? Vad hände?

W: Eh, ja alltså det, det, det är en rena, det är rent lotteri alltså. Det, det, har du tur så hamnar du i en, hamnar du i en postering där de vill ha pengar. Du kan bara muta dem och så släpper de förbi dig. Om du har tur. Eller, eh, posteringar där de är ute efter flickor, de vill ha kvinnor, vill ha sex. Eh, eh, vissa posteringar kan vara väldigt sympatiska och bara släpper förbi dig utan någonting. Utan då, då, är, då är du lycklig. Eller så blir du dödad. Vid någon postering.

FL1: Mm, mm.

W: Så att det, det är ju, det är ju turen som avgör. Eh, har du otur så hamnar du i fel postering. Och det, vi vet också att regimen byter de här, eh, de här soldaterna som står poste, som sköter posteringarna. För att de, de litar inte på alla.

FL1: Nej.

W: Så att de var tvungna och byta då och då.

FL2: Vilka bytte…

W: Det var nya ansikten hela tiden.

FL2: … dem sade du?

FL1: Posteringarna.

T: Vad sade du?

FL2: De bytte, regimen bytte, vilka bytte då?

T: De bytte regimen, alltså soldaterna…

FL2: Som…

T: …som stod, vaktade posteringarna.

FL2: Mm.

W: Så att folk, många, eh, av befolkningen valde hellre stanna kvar…

FL1: Mm.

W: … där de är då, under beskjutning, under belägring.

FL1: Ja, mm.

W: Än att chansa bara och hamna i, kanske i, ja om man har lite otur hamna på, i en fel, fel postering.

FL1: Mm.

W: Så att det, därför då många valde och stanna kvar. Och inte komma ut.

FL1: Jag förstår. Och de här posteringarna, vet du vilka förband de kom ifrån. Har du någon kunskap om det?

W: Det, det kan inte jag uttala mig om men oftast så är de, tillhör ju de närmaste, eh, ja, divisionerna då som ligger nära staden Homs så att säga.

FL1: Mm.

W: De kom ju därifrån.

FL1: Mm.

W: Men jag kan inte säga exakt.

FL1: Nej, vi förstår. Okej, då har vi kommit så långt så att de har försökt ta sig in, eh, ett antal gånger, den syriska regimen, och fått lämna. Vad händer sedan, vad blir nästa steg i den här eskaleringen?

W: Ja det var ju, det var då, eh, regimens, eh, försök och hela beskjutning, eh, blev våldsammare och våldsammare. Eh, minns också att den sista, eh, försöket, sista beskjutningen de gjorde innan de tog över helt och hållet då, att de använde, eh, icke tillåtna, eh, alltså internationellt förbjudna vapen. Eh, typ, eh, de körde med en, som han nämnde då, eh, kanonbeskjutning med, som benämning 240, rysk, ryskt vapen som de använt som man inte får använda internationellt. Eh, och, och det, det som gör det, det som gör att den inte får användas då, det är att projektilerna då de, de borrar sig in i, i fasaden och stann, sedan, sedan hamnar den in, innanför. Och en viss fördröjning innan den exploderar.

FL1: Mm.

W: Så att den, den, den borrar sig in i, i bostaden eller platsen och sedan exploderar när den landar. Eh, eh, och det har vi ju, det finns massor med, och det, vi upptäckte det då igenom att vi hittade en oexploderad projektil då.

FL1: Mm.

W: Eh, kunde veta vad det var för någonting, att det var ryska vapen då som de använde. Eh, och, och sedan då, det var ju då den här februari 2012 då som, det var ursinnig beskjutning de, de utsatte staden för och slumpvis och godtyckligt allting. Eh, till slut så, ja de jämnade staden med marken. Och sedan gick de in och tog kontroll över det. Och sedan dess har de haft kontroll över det.

FL1: När skulle du säga i tid de tog kontroll över staden?

W: Inte staden utan vi pratar om…

FL1: Baba Amr…

W: … områdena ja.

FL1: … först kan vi säga.

W: Ja då skulle kunna säga att i slutet av tjugohundra, februari 2012. Eh, för det var februari -12, eh, var då, eh, det är då regimen…

FL1: Mm.

W: … tar kontroll då totalt över, över området.

FL1: Mm.

W: För, förutom då, eh, som jag nämnde tidigare, vissa, eh, fickor då som fanns, som inte var under kontrollen av, av regimen. Eh…

FL1: Mm.

W: … ute på markarna, på åkrarna. Det var ju en typ en sovande celler då av oppositionen som då och då, eh, ja, ag…

FL1: Mm.

W: … gjorde någonting. Och sedan tillbaka igen då. Eh, det var det enda då. Men annars så totalkontroll över staden. Eller över området, eh, sedan februari -12, eh, hittills. Ända fram till nu.

FL1: Okej. Var det andra, i Homs, fanns det andra områden som man också tog kontroll över där under tvåtusen, första halvan av 2012?

W: Just, just Baba Amr var ju så viktig för att den låg då, det var ju en egentligen den, den delen av staden som låg de, de sydliga delarna av förorterna till Homs. Som också låg väldigt nära Libanesiska gränsen. Alltså, man var ju en viktig försörjningsled för…

FL1: Mm.

W: … för oppositionen…

FL1: Mm.

W: … och för civila. Det är därifrån allting kom i mat, vapen, insmugglade vapen och allting, så att det var ju så viktigt strategiskt för dem att kunna ta över det, för och kunna, eh, klippa av liksom den här försörjningsleden eller vägen…

FL1: Mm, mm.

W: … till dem. Och, och, och då, visste ju då när, det faller då kommer det, resterande. Och där egna, egna områdena och, att falla. Också.

FL1: Mm.

W: För att alla var ju beroende av just den här vägen som de då tog över.

FL1: Jag förstår. Mm.

W: Så att, det, det var som en, ja, då faller ju de andra, eh, områdena också automatiskt efter det.

FL1: Okej, så, förstår jag dig rätt då, att, eh, att man tar hela Homs efter att man har tagit Baba Amr för, av det skälet att det var så pass viktigt rent strategiskt.

W: det var egentligen, det, det började fallera allting efter Baba Amr. Så att det tog ju bara kanske en må, vecka, max en månad innan den, ditt område fallit under deras…

FL1: Mm.

W: … grepp då, regimens och, och då pratar vi om hela Homs då. Förutom då det gamla Homs. Den gamla staden i Homs. Där var det lite svårare för dem och ta sig in där. Det är gamla vägar, gamla hus. Eh, gamla tunnlar. Så att där lyckades då motståndet då, civila och oppositionen, gömma sig, hålla sig kvar där.

FL1: Mm.

W: Så att det tog ju kanske flera år, två år kanske, innan de lyckades ta sig dit.

FL1: Eh…

W: För att ta över det.

FL1: Mm. Under den här halvan då av 2012, eh, första halvan, du nämner att man i februari här, eh, attackerar området Baba Amr urskillningslöst. Gör man det på ytterligare platser i, i Homs?

W: Ja som, som jag nämnde tidigare var ju då, Baba Amr var ju den där, var ju svårknäckt bit för dem då. Men sedan när de knäckte den då, då faller, då faller ju allting.

FL1: Mm.

W: Då var det inga problem. Ta över då, ta kontrollen över de andra områdena. Så att den borde ha varit den svåraste.

FL1: Mm.

W: Och förutom då den gamla staden, som jag nämnde då.

FL1: Mm.

W: Det var ju lite, det var ju också en, en svårknäckt bit för dem.

FL1: Mm.

W: Så att det, det tog dem med, under beskjutning har de skjutit, beskjutet den här delen av staden, gamla staden. Under två års period ibland lyckades.

FL1: Mm. Okej, okej.

W: Eh, så är det med det.

FL1: Okej, jag förstår.

W: Just det. Eh, så att, eh, och anledningen till att det tog så lång tid för dem att ta över den där gamla staden. Det är att, det, det, ja den gamla staden. Det är gam, det är gamla hus, det, även stenen som de använder, det används, eller används för och bygga husen där i en, håller emot.

FL1: Mm.

W: Den är hårdare.

FL1: Mm.

W: Starkare. Så att den håller emot beskjutningen. Eh, det var inte lätt liksom och, och, och, eh, ruinera husen där med beskjutningen, genom beskjutningen. Plus lägg på det då att det var ju trånga vägar där.

FL1: Mm.

W: Små vägar då. Så att deras stridsvagnar och fordon gick aldrig, kunde inte komma in. Utan det var, enda sättet och ta sig in där det är genom vanliga soldater som gick där och försökte ta över det.

FL1: Jag förstår.

W: Så att det är därför det tog så lång tid för dem. Och det var ju en, väldigt svårt för dem och knäcka det.

FL1: Jag förstår.

FL2: Mm.

FL1: Då skulle jag vilja, nu ska vi se här… Wael ville visa någonting tror jag.

FL2: Mm.

FL1: Mm. Mm.

W: Mm. (ritar?)

FL1: Ja, ja.

W: This kind of street.

FL1: Ja.

W: No tanks can go in.

FL1: Mm.

W: No tanks. That's why it takes…

FL1: To narrow.

W: Yes.

FL2: Du visar smala vägar med höga murar.

W: And this kind of rocks…
(02:00:55)

FL1: Mm.

W: … so it's basalt.

FL1: Mm.

W: So, it's strong so.

FL1: Mm, mm.

FL1: Mm. Eh, om vi då, då skulle jag vilja att du beskriver vad som händer i Baba Amr under februari 2012. För det är då jag förstår att det blir som värst, om jag har uppfattat dig rätt. Kan du, kan du beskriva vilken typ av ammunition och intensitet som staden, eller den här delen av, av Homs attackeras av?

FL2: Då ritar vi bilaga 2.

FL1: Ja. Mm. Och sedan ritar du en, en kompass i nedre vänstra hörnet. Mm.

W: Baba Amr.

FL1: Mm.

W: Kefr Aaya.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

FL2: Mm.

W: University.

FL2: Du ritar Baba Amr, Kifr…

W: Mm.

FL2: … Aaya.

FL1: Mm.

FL2: Och universitetet.

W: Söder, söder ut då, då är det Libanon då.

FL1: Mm.

W: Jag kommer prata samtidigt som jag pekar på skissen.

FL1: Ja.

FL2: Mm.

W: Och, eh…

FL1: För bandets skull så kan du, så kan vi beskriva vad det är du pekar på.

W: Jag ska beskriva själva, själva beskjutningen.

FL1: Mm.

W: Vad som hände då?

FL1: Precis.

W: Eh, i början av februari, eh, närmare bestämt 1 februari.

FL1: Mm.

W: Då befann jag mig i Kimam. Och den, det ligger ju ungefär, om man, om man tar fågelvägen då…

T: … som han säger då.

W: Ungefär 11 km från Baba Amr.

FL1: Mm. Mhm.

W: Under mina tre dagar som jag befann mig i Kimam.

FL1: Mm.

W: Under, under tre nätter så kunde inte jag blunda mina ögon då, av beskjutningen, av ljudet, eh, beskjutningen som de, som de, som kom från universitetsområdet och byn Shinshar, eh, mot, mot oss. Så att beskjutningen kom ju från, eh, universitetsområdet och en annan bataljon som besköt oss från stad, byn Shinshar. Även oljeraffinaderiet då som låg i närheten, där var det också ett centrum för beskjutning. Det, det kom med en intensiv beskjutning därifrån.

FL1: Okej.

FL2: Och där har du skrivit petroleum.

FL1: Mm. Refinery station.

FL2: Refinery station.

W: Det är själva raffinaderiet då.

FL1: Mm.

W: It's a huge place.

FL1: Mm. Petroleum…

W: Refinery station. Och trots att jag befann mig 11 km därifrån så kunde inte jag, eh, blunda en sekund av beskjutningen från de här områden sedan löpte universitetet, Shinshar och oljeraffinaderiet.

FL1: Mm, mm.

W: Du kan tänka dig då, de som bodde inne i staden…

FL1: Mm.

W: … som, som var direkta målet, eh, för beskjutningen. Hur kunde de ha det då? Eh, så att, ja, du kan föreställa dig.

FL1: Mm, mm.

W: Det är ju då där de här, eh, utländska, eh, journalisterna…

FL1: Mm.

W: … från Sunday Times…

FL1: Mm.

W: … kom in i, i de sydliga, sydliga delarna av staden Homs. Och då pratar, då pratar, då pratar jag om, datumet alltså, dagarna, mellan 4 och 6 februari som de här journalisterna kom till platsen.

FL1: Och då pekade du även att de kom från Libanon och till Kimam på kartan här.

W: Inte själva Kimam, det var där jag befann mig.

FL1: Mm.

W: Men de kom in i ett annat område, det är en by, väldigt nära, som ligger väldigt nära Kimam.

FL1: Buaida har du skrivit där nu då. Mm.

W: Och när de bad mig då att guida dem till det området då så vi var som tunnel…

FL1: Mm.

W: … eh, som, som sträcker sig mellan området Tal al Showr…

FL1: Mm.

W: … in i Bab, in till Baba Am, Baba Amr.

FL1: Mm. Mm.

W: Det är egentligen, fungerade egentligen, tar ju då, den var ju byggd som en bevattningstunnel…

FL1: Mm. Mm.

W: … under marken. Som vi då, spred vattnet då, tillförsel till vattnet och vattentillförsel. Och jag använder en, för kunna passera igenom.

FL1: Mm.

W: Och när vi då, jag tillsammans med de, journalister då tog oss in då märker man ju då att själva beskjutningen, intensiteten av beskjutningen har ju liksom minskat lite. Och det är ju, det är ju för att regimen började då ta sig in.

FL1: Mm.

W: In i området.

FL1: Mm.

W: Försökte ta sig in då. Och, och om ni går tillbaka till, eh, reportagen som, eh, Marie Col, Colden. (*Colvin*?)

T: Nu fattar jag inte riktigt namnet där.

W: Som hon gjorde då, eh, över…

FL1: Mm.

W: … eh, eh, jag tror om hon räknar, räknar upp till hundra granater då som hade fallit i området. Och den finns ju då dokumenterat då i…

FL1: Mm.

W: … på tv och olika kanaler.

FL1: Var det den du visade tidigare, som fanns på Al Jazeera?

W: Nej det, utan den, den på Al Jazeera det var den sista…

FL1: Mhm.

W: … filmningen som gjordes.

FL1: Mm.

W: Eh, innan vi liksom lämnade. Så att, det, det är inte den, det är inte samma.

FL1: Okej. Eh…

FL2: Men det här, den här är Marie Colvin med i? I den, i den dokumentären. Och du säger att det är hundra granater.

FL1: Granater.

W: Hon, eftersom hon befann sig redan inne då, Marie Colvin som då jobbade för Sunday Times blev ombedd av CNN att, att rapportera om, om läget. Och det är då hon berättade med sin egen röst då, eh, om, om händelsen…

FL1: Mm. Mm.

W: … och läget då. Och, nu minns inte jag, nu är jag lite osäker men minst hundra, eh, granater då, de, hon kunde räkna upp då. För, i reportagen.

FL1: Mm.

W: I, med hennes röst, egen röst då.

FL1: Mm. Mm. Eh, jag backar bara bandet lite där. Du nämner, i början på februari, så nämner du att det beskjuts när du inte kan liksom sova ens för att det beskjuts från Shinshar, universitetet och oljeraffinaderiet. Vad är det för typ av beskjutning, vad använder sig regimen av för typ av beväpning från de här platserna för att attackera Baba Amr?

W: Ehm det, bataljonen, Shinshar-bataljonen då den är ju specialiserad på raketer. Det, det är ju, det var ju deras specialiteter. Raketutbildning.

FL1: Är det artilleri vi pratar om då?

W: Nej alltså raketer, vanliga raketer. De använde raketer, inte, inte, inte artilleri.

FL1: Nu, vänta, rita på någon annan. (skrattar) Not in that one.

FL2: Okay, University.

FL1: Ja okej.

FL2: Okej.

FL1: Mm. Okay, okay. Okej, raketer. Men vet du vilka typer av förband som använde sig av det här nere i Shinshar då?

W: Eh, nej alltså den heter så, raketbataljonen.

FL1: Mm.

W: Bataljonen då. Och de, det var ju då, de besköt alltså, eh, luftvärn bland annat då…

FL1: Mm.

W: … hade de.

FL1: Mm.

W: Och sköt mot flygplan och så.

FL1: Mm.

W: Vi, jag skulle kunna nämna namnen på raketen som de använder. För jag menar vi som är, gjort militärtjänsten…

FL1: Mm.

W: … har ju lite koll på vad de heter och så.

FL1: Mm. Vad var det för typer av raketer eller ammunition som kom från Shinshar?

T: Eh, nu vet jag inte vad den heter på svenska, den här. Katyusha heter det på…

FL1: Ja, okey. Det är en MRS…

T: MRS heter det, ja just det.

W: Det användes också. Markbaserat.

FL1: Ja okej.

T: Ryska raketer som hette Maljutka, tyckte jag han sade, någonting.

W: Ehm det är också en, väldigt kända raketer, ryska raketer då som har, eh, en hel del vingar. De är ju…

FL1: Ja okej.

W: … de är ju konstruerade på ett speciellt sätt. Man känner igen dem väldigt, lätt och känna igen dem.

FL1: Är det en, är det en sådan, är det en fordonsplacerad eller är det en sådan som du har på marken?

W: Nej alltså det, nej de, de, eh, alltså själva luftvärnet då, är ju då, eller raketen som skjuts då mot flygplanen då.

FL1: Mm.

W: Den, den är ju, den är placerad, den har ju, då har ju ramper på marken. Fasta, alltså så.

FL1: Just det.

W: Fasta ramper på marken.

FL1: Mm.

W: Som man kan flytta också.

FL1: Luftvärnet.

W: Men MRS-raketerna, det är ju, det är ju, den är ju då, eh, den, placerade på fordon.

FL1: Just det.

W: Bär, bärs av fordon.

FL1: Och den Malutka, hette den så? (Maljutka)

FL1: Malu…

W: Katyusha, Kavadrat, Maljutka, they are similar.

FL1: Ja.

W: Some specialist might differ between them.

FL1: Okay. Similar to Kaj…

W: No, no. Katyusha is, is…

FL1: That's battery.

W: Lock, yes and tjutjutju (låter som han skjuter).

FL1: A lot of them?

W: Yes.

FL1: Okay.

W: Eh, jag har ju ritat här då, universitetsområdet då.

FL1: Mm.

W: Och, ifrån det området har de skjutit från, med små mindre koreanska raketer och med stridsvagnar. Min pappa i såg med egna ögon då de gjorde det.

FL2: Vad sade du? Min pappa såg…

T: Såg det. Han såg det.

FL2: Mm.

T: Beskjutningen, vad de sköt med. Med egna ögon. Att de här använde koreanska raketer. Och, eh stridsvagnar.

FL1: Okej.

T: Han pratade mest deras område.

FL2: Eh, var de uppställda här, posterade, eller hur, hur liksom… hade de…

T: Ja fortsätt.

FL1: Nej, fortsätt du. Mm.

W: Ja det, det är, alltså, bur, fordonsburet allting.

FL1: Mm.

W: Det var buret på fordon.

FL1: Mm.

W: Från området, från universitetet.

FL1: Vet du vilken, förband de här kom ifrån som var posterade ute vid universitetet?

W: Nej det vet jag inte då utan det var ju soldater som var placerade där. Så hade de då de här

raketerna som de sköt från eller artilleripjäserna då från, eh, från de här ramperna då. Plus stridsvagnarna då som också sköts samtidigt.

FL1: Men förstod jag dig rätt att det även var artilleri här vid universitetet då?

W: I, nu vet inte jag då så kanske blev, förvirra oss om, eh, de här militärtermer då men alltså för mig är det en, artilleri det är, det är alltså, det, det är när, de här, eh, artilleripjäserna är burna då eller dragna av…

FL1: Mm.

W: … av stridsvagnar och, eh, men det, det jag, det jag syftar på när jag pratar om de här, eh, raketerna då som de sköt, ja då, det, det är alltså, det är, det är, det är ju fordonsburna då. Och storleken på eller längden på de här raketerna det är ungefär mellan en och en och en halv, eh, meter lång.

FL1: Mm.

W: Men att den, men att de beskjuts väldigt intensivt. Väldigt snabbt, fort.

FL1: Ja okej. Okej. Eh, vad är det för avstånd mellan Shinshar och Baba Amr? Eh… Kan börja där.

W: Uppskattningsvis så ligger det kanske på, Shinshar är ju närmare då staden än Baba Amr. Så att, 8, 9 km.

FL1: Mm.

W: Skulle jag tippa på.

FL1: Mm. Och mellan universitetet och Baba Amr? Närmre.

W: Det, det är inget avstånd där mellan universitetet och Baba Amr.

FL1: Nej.

W: Det är, det som skiljer dem åt det är ju, det är ju den här järnvägen då. Det är bara det, det är bara det att själva järnvägen då där den står…

FL1: Mm.

W: … den är ju väldigt, det, det ligger väldigt högt va, och omgivet, eh, av murar på båda sidorna.

FL1: Ja okej, okej. Ja jag ser. Ja, han visar på, på kameran här på Google Maps.

W: University, Baba Amr.

FL1: Ja. Precis. Ja. Och vad är det för avstånd mellan det här raffinaderiet och Baba Amr? Ungefär.

W: Jag ska försöka tänka på det. Baba Amr (visar på ritning)

FL1: Mm.

W: Åh.

FL1: Mm.

W: Three kilometers, four kilometers.

FL1: Okej.

W: At most.

FL1: Och vilken typ av, vilken typ av beväpning eller vad använde man sig för av någonting härifrån när man besköt Baba Amr?

W: Nej alltså jag har inte sett med mina ögon då exakt vad det var för vapen då. Utan man såg ju liksom, man hörde när de kom, när raketerna kom. De var…

FL1: Mm.

W: … men man hörde beskjutningen. Man såg flammorna då…

FL1: Mm.

W: … när raketerna skickades iväg då och, men man hörde då folk säger och pratar om att det var ju då artilleripjäser som de skickade därifrån. Och raketer. Men däremot så har vi sett med ögon det som skickades ifrån, eller som sköts ifrån universitetet och Shinshar.

FL1: Ja okej. Fanns det någon anledning till att man använde olika typer av vapenslag på de olika platserna? Jag tänker på…

T: (börjar översätta)

FL1: Förlåt jag…

T: Ja.

FL1: Jag tänkte bara på avstånden, om det är ett av skälen till att man använder olika.

W: Det, det har jag faktiskt ingen, eh, svar på, hur, det kan vara då av logistiska skäl då. Det kanske är lättare och släpa ett visst vapen till ett visst område än, än det andra. Det kanske är lättare att köra med den, än, än med det då. Så att…

FL1: Mm.

W: Det, det, det, det är bara vad jag tror.

FL1: Mm. Mm.

W: Så att… det, det…

FL2: Mm.

W: … vet jag inte.

FL1: Nej. Men, eh, fanns det civila i det här området då, i början på februari 2012?

W: Ja alltså det är det, självklart fanns det civila, det har alltid funnits civila, fanns civila innan invasionen, beskjutningen, eh, civila fanns även under beskjutningen.

FL1: Mm.

W: Och även civila var kvar där efteråt.

FL1: Mm.

W: Det har ju dött en hel del. En del har försvunnit. Eh, en del har ju liksom stannat kvar och hoppades på att kanske armén inte dödar dem, att kanske skonar dem. En del fanns ingen, de hade ingenstans då, annanstans och ta vägen.

FL1: Mm.

W: De hade, lilla huset de hade där, var skulle de ta vägen?

FL1: Mm. Mm.

W: Så att de tvingades stanna kvar. De var illa tvungna, de hade inget val.

FL1: Nej jag förstår det. Mm. Eh… nu for det iväg. Jo, de här motståndsmännen, eller vad man ska kalla dem, som fanns här då då, som, som liksom hade motat armén eller regimen att ta sig in i området, vad hade de för typ av beväpning? Vad kunde de, hur kunde de liksom, eh, kunde, vad hade de för typ av beväpning?

W: Nej alltså det var ju, eh, eh, det fanns ju då, eh, många har ju hoppat av, armén då, som tjänstgjorde med armén. Alltså soldater då som hoppade av. Och anslöt sig till motståndet.

FL1: Mm.

W: Och några av dem hade, fick med sig då lite tyngre vapen som de använde. Bland annat då lite tyngre kulsprutor då.

FL1: Mm.

W: Automatkarbiner. Eh, eh, ja, lite automateld så att säga bara.

FL1: Mm.

W: Automateld då.

FL1: Mm.

W: Och en del hade med sig, fick med sig då en RPG.

FL1: Mm.

T: En, en, eh, vad kallas det för, jag är så dålig på det där. Eh…

FL1: En RPG. Ja.

T: Det är en sådan här…

FL1: Rocket propelled grenade.

FL2: RP? RPG?

FL1: Ja.

T: Axelburen och man bär den på axeln, vad heter de?

W: RPG.

FL1: RPG. RPG.

T: Ja det kan, ja det, han säger det heter RPG då, RBG (RPG).

FL1: Ja. En Rocket Propelled Granade.

W: Yes.

FL1: Yeah, yeah.

W: Det är att, det, det är en slags granatkastare som…

FL1: Ja.

W: … som bur, axelburen då.

FL1: Mm.

W: Typ sådana har jag hört att folk, vissa desertörer har ju tagit med sig då och anslöt sig till oppositionen, eller till motståndet då. Eh, och, och det, och det var ju då, folk visste ju då därinne, visste ju då att när själva förberedelse till den här invasionen eller till beskjutningen, intåget, folk visste då, kände på sig att regimen är ju liksom på gång.

FL1: Mm.

W: De är, de är, de håller på och planera något, de kommer göra någonting stort där.

FL1: Mm.

W: Så att, eh, och, ja, och det är ju ungefär det då som de använde, fick använda mot regimen, som de sköt med.

FL1: Mm. Mm.

W: Eh, få ut sina egna lättare vapen då, vilket, automatva, karbin, automatvapen och handeldvapen och så.

FL1: Mm mm. Men om jag, om jag tolkar din beskrivning rätt så, så beskjuter man staden från de här platserna innan man, i ett senare skede tar sig in i staden.

W: Nej men alltså det, vi, det, alltså det är väldigt känt att, eller vi vet ju också att, att Syri, syriska regimen har tillgång till ett stort antal vapen, vapenarsenal. Det är avancerade vapen

och, och så. Men de har inte, de saknar en motiverad armé. En, en bättre armé, eh, förberedd armé. De flesta består av soldater som har ju tröttnat på, på militärtjänstgöringen. De har ju bara liten tid kvar som de vill liksom, eh, avsluta vid fronten där så at, så att de är klara, så att de går hem.

FL1: Mm.

W: De, de har inte, det, det fanns inte det här med operationer. Därför passar bra att, de har ingen, eh, ingen kvalitet, det är ingen kvalitetsarmé de har riktigt där.

FL1: Mm.

W: Och, och, och, och när de vet det så, så väljer de att, att, ja, bara, det blir ju liksom en godtycklig beskjutning. De skjuter på allt, allt. Torrt och vått liksom. Det är det egentligen, det är deras princip. Skjut, skjut, beskjutning, beskjutning tills vi jämnar allting med marken. Och då är det lättare för oss och ta oss in.

FL1: Mm, mm.

W: Det är så, det är så de jobbar, de har inte liksom selektiva mål utan de, de kör på liksom.

FL1: Mm.

W: De jämnar allting. Det, det, det är enklast för dem. För de har inget annat val.

FL1: Nej jag förstår. Mm.

FL2: Får jag…

FL1: Ja?

FL2: Eller är du på gång?

FL1: Nej kör. Mm.

FL2: Det här med att de civila inte fick lämna, har du någon uppfattning om vad anledningen till det skulle vara? Varför inte då barn och gamla till exempel får lämna staden? Vad skulle anledningen till det vara?

W: Det, det är alltså egentligen en fråga som du ställer som vi själva som vi, vi syrier har inte hittat svar på. Eh, men vi vet ju också att regimen betraktar all, hela befolkningen som sin fiende.

FL1: Mm.

W: Eh, det, det är så de ser på oss civila, vanliga medborgare.

FL1: Mm.

W: Och, eh, och vi har ju liksom även då, eh, vi har ju liksom föreslagit då att den, den där, den sista, eh, sista slaget där mot staden när vi tyckte att; ja men låt alla civila och gamla och barn lämna staden och vi är det här kvar.

FL1: Mm.

W: Motsatt strider mot regimen. Motståndet. Och det gjorde de, de släppte iväg, eh, alla civila och, eh, eller framförallt gamla, barn och kvinnor. Och så fort de började lämna staden då blev alla gripna. Och det är inte många som är kvar av dem.

FL1: Mm.

W: Det är många som försvann av de här civila. Gamla, barn och kvinnor som gav sig ut. Eh, så att, eh, och, och det, och i samband med den händelsen då, vid den, eh, tillgreppet då som mina farbröder försvann, som jag nämnde tidigare.

FL1: Mm.

W: Så att det, det är en obesvarad fråga.

FL2: Får jag bara…

W: Varför inte civila får lämna.

FL1: Mm.

FL2: Ja. Ja, ja bara för att, vad jag förstå, vad jag förstod dig så säger du att barn, gamla och kvinnor fick lämna. Och sedan förstod jag det som att fler av dem inte finns kvar, menar du då barn, gamla och kvinnor, att de inte finns kvar? Som fick lämna. Hängde jag med då?

W: Ja alltså mån, ja det har ju blivit en världsnyhet det här, alla vet ju om att många av de här civila som lämnade, framförallt kvinnor och barn, hamnade ju på, ja fängelse då. Blev gripna och fortfarande är gripna…

FL1: Mm.

W: … och arresterade och allt det här. Många kvinnor som också blev, som greps under det uttåget då, eh, senare, påträffades gravida. Under frihetsberövandet då. I fängelset där då. Så att det är ju, det är ju väldigt känt det här.

FL1: Mm.

W: Alla vet ju att de drabbades av det.

FL2: Dina farbröder, hur gamla var de? Tillhörde de äldre som fick lämna eller var de kvar i staden.

W: De, det är alltså, de hade, de, ja, de var ju i den gruppen mellan 40–50 år gamla. I den grupp, eh, den gruppen då, då, Nooredin var ju den som var lite, som var yngre och Nijem Aldeen var ju äldre. Men någonstans mellan 40-50.

FL1: Mm. Okej.

FL2: Räknades det som äldre som fick lämna eller räknades det som yngre som fick vara kvar i stan?

W: Alltså det var ju, själva, när, när förhandlingen, när det hela här förhandlades fram då, tanken var ju då, framförallt kvinnor, barn och skadade skulle lämna staden.

FL1: Mm.

W: Först. Och sedan så skulle då motståndet, eh, ja dra sig tillbaka så att regimen kunde komma in i staden…

FL1: Mm.

W: … utan, utan större förstörelse. Och, och, och så var, och så blev det då. Eh, i, kanske inte många som litade på regimen. Det är inte många, det är få som vågade sig ut. Så att det, väldigt många stannade kvar och vågade inte komma ut. För de litade på regimen. Och som sagt få vågade sig ut- Och mina farbröder, det var ju ett försök då tänkte de då.

FL1: Mm.

W: Vi, vi, vi provar och liksom ge så, ge oss ut då samtidigt som de andra då. Äldre, barn och kvinnor som lämnade. Och det är då de flesta greps och hamnade, ja, en del försvann spårlöst. En del dog, en del, ja, vet man ingenting om. Så att jag har inga riktiga, riktiga säkra uppgifter om, om just, detaljer om just det.

FL2: Mm.

FL1: Ska vi ta en paus? Vi har hållit på en stund här,

FL1: Mm.

FL1: Vi tar, ska vi ta tio minuter eller?

FL2: Vi kan, vi kan börja med och pausa den här.

FL1: Vi tar en paus och klockan är…

FL2: 16:36.

FL2: Då återupptar vi förhöret och klockan är 16:57.

FL1: Då ska jag bara, för bandets skull och för protokollets skull, säga att jag ställde frågan om, eh, Waels fru, eller flickvän eller vad man ska säga, vid det tillfället hon kom från byn Buayda som ligger bredvid Kimam. Och hon jobb, hade ett stä, hon bodde också även i Baba Amr. Men de hade hunnit fly innan allt det här hände.

T: Det försvann lite där. Eh, rösten där, jag tror det var i, höll på och koppla in hörlurarna.

FL2: Du behöver inte…

T: Skulle du…

FL2: … inte översätta det. För vi har tagit det på engelska i pausen. Så det…

FL1: Du behöver inte…

FL2: … du behöver inte översätta det.

T: Okej, okej. Jas, okej.

FL1: Då ska vi se här, då ville du, du hade en fråga där, ska du ta den?

FL2: Ja. Jag har en fråga till dig… ja.

FL1: Då kör vi.

FL2: Ja. Du har ju berättat att, eh, att Bashar inte litade på någon. Nu kan du översätta.

T: Ja, när, du försvann där lite.

FL2: Jaha.

FL2: Jaha. Du har…

T: Ni kan ta om frågan igen.

FL2: Ja. Du har ju berättat att Bashar inte litade på någon. Och när man gav order så kunde, gav man det kanske bara då direkt till den enhet som skulle genomföra den här ordern.

W: Ja.

FL2: Trots det, finns det möjlighet att det som händer i Baba Amr i februari 2012, finns det någon möjlighet att överordnade, oavsett var, på vilken enhet de har jobbat i Homs, finns det någon möjlighet att de var ovetande av vad som hände i Baba Amr?

W: Det, det, det vi vet och det vi har fått höra då av de här desertörerna då, som lämnade armén, att det sista slaget, sista beskjutningen mot Baba Amr skedde med direkt order från den, eh, kriscellen som bildades, som jag nämnde tidigare. Samtidigt så vet vi också att, att den här cellen då, kriscellen då, alla order de får och som de senare verkställer kommer direkt från, från presidenten. Därför är det ju svårt och, och bekräfta det här då om, om alla de här orderns som bekräft, eller som verkställdes på marken. Eh, är då, de kommer direkt från, från presidenten eller att…

FL1: Mm.

W: … att kriscellen hade aning om det. Det, det är svårt om det går direkt, alltså de, om man hoppar över dem eller går via dem.

FL1: Mm.

W: Det går inte, det går inte och bekräfta liksom.

FL1: Men…

FL2: Men…

FL2: … min fråga var om till exempel chefen för flygvapnet eller chefen för operationer eller chefen för logistik, finns det möjlighet att någon av dem inte kände till vad som hände?

W: Ja alltså det, det är inte helt omöjligt, ja. Eh, det, det skulle kunna vara så. Och, men vi vet ju också samtidigt att när presidenten bestämmer sig för någonting, en ny order, han vill ha i ett om, visst område, tar det här på, på, med vilka medel, det, du, de verkställer det. Det är inga problem, eh om de visste eller inte visste men vi vet ju också att de har ju, uppbackade

av presidenten. Vad de än gör så vet de att de, att de har presidenten bakom sig.

FL1: Om, om, om jag som, om jag är hög militär med ansvarsområde Homs, om vi ställer frågan så, om jag, om jag då är hög militär med ansvar, ansvar, en viss del av ansvarsområdet är Homs. Kan jag då vara ovetande om de här attackerna i Baba Amr under februari 2012?

W: Ja absolut, det, det har ju, det har ju faktiskt hänt också att, det är ju så att, jag sade ju tidigare att det, lojaliteten det är det som väger tyngre för presidenten. Inte graden. Så att, och, och vi vet också att det är många militärer som har liksom tävlat om att visa, eh, visa vad de kan för presidenten, genom att verkligen vara grova och, och använda alla medel för och kunna liksom…

FL1: Mm.

W: … eliminera, eh, alla hinder. Eh, och det, det har vi, det vet vi för att det är ju många militära desertörer och många som har berättat för sina släktingar och familjemedlemmar om vad de har gjort och vad de, vilka grymheter de har liksom, eh, låg bakom bara för liksom, för och, eh, vetskap om att de har grönt ljus från presidenten.

FL1: Mm.

W: Och att de i så fall, på det sättet kan de visa sin lojalitet mot honom.

FL1: Mm.

W: Så att det, det är, det är väldigt, väldigt, eh, vanligt förekommande slut.

FL1: Ja okej. (pratar tyst) Vill någon ställa något mer där?

W: Om jag får tillägga någonting bara.

FL1: Mm.

W: Jamil al Hassan, eh, som då uttalas, stavas J-a-m-i-l.

FL1: Mm.

W: Jamil.

FL2: Mm.

W: Al Hassan.

FL1: Mm.

W: A-l Hassan då då.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

W: Som var chefen för, det kallas för flygsäkerhetstjänsten då.

FL1: Mm.

W: Under ett möte då med Bashar al-Assad och andra militära, ledare då, han erkände stolt. Och han sade det att jag, Jag erkänner att jag är ansvarig för de första två miljoner som stupade i Syrien.

FL1: Mm.

W: Och jag står för det. Och jag står för det och inför vilken internationell domstol som helst.

FL1: Mm.

W: Så att, ja, det sade han.

FL2: Om jag frågar…

W: Eh, Hassan, Hassan Bekhtyar (?) det är en annan ledare då inom Bathpartiet inför, ett möte inför samlade kåren då. Han sade då att, eh, vi har ju få, vi har ju sy, vi är redo eller beredda och överlämna Syrien med 7 miljoner invånare. Eh, och samtidigt som de var då, på den tiden låg siffran på 7 miljoner. Vi vet ju att syriska befolkningen låg på 22 miljoner, inte 7.

FL1: Mm.

W: Så att han sade det att vi, vi är beredda att ta…

FL1: Mm.

W: … emot Syrien och lämna tillbaka den med 7 miljoner invånare.

FL2: Mm, mm. En annan fråga, de civila, vanliga personer som bodde i Homs med omnejd, kände de till vad som hände i Baba Amr i februari 2012?

W: Det, det ha, det har inte, det hade inte, det hade inte undgått någon. För att den, tv'n sände ju då 24 timmar av det som hänt.

FL1: Mm.

W: Och alla beskjutningar och allting som har skett. Och Al Jazeera har ju också, eh, visat det då och många andra medier då. Så att absolut.

FL1: Mm.

W: Det visste de.

FL1: Mm.

FL1: Mm. Då så. Då tänkte jag bara ställa frågan, vilka tidpunkter på dygnet besköt man Baba Amr under februari? Var det någon speciellt eller var det, hur såg det ut?

W: Mellan 22 och 23 och 06 på morgonen, det var ju då den, det var ju då lugnaste perioden då.

FL1: Ja okej.

W: Den lugnaste tiden på dygnet. Dels, dels för att, eh, ja, soldaterna behöver ju också vila.

FL1: Mm.

W: Eh, under natten eller under kvällen. Förutom då krypskyttarna då som var fortfarande aktiva. De kunde jobba på. Fortsätta jobba. Och det var ju den tiden som vi utnyttjade för och kunna liksom hjälpa skadade, flytta ut, bära ut, eh, koll, kolla våra anhöriga, släktingar. Eh, annars, ja. Det är ju, det är ju de här timmarna som, och ibland kunde liksom stanna den, det stannar av helt och hållet under de här timmarna. Man hörde ingenting.

FL1: Nej, okej. Eh… Då så, då tänkte jag vi gör som så att vi, vi har ju läst Paul Conroys bok och vi har sett hans film. Och vi har lite koll med utgångspunkt från det. Så jag tänkte att om vi, vi känner ju till hur ni har tagit er in igenom den där tunneln här. Så jag skulle vilja, om du kan berätta för oss vad ni, vad du upplever när du, vid första tillfället är med Marie Colvin och Paul Conroy här i Baba Amr. Vid deras första inresa.

T: Beskriva vad du upplevde, sade du det?

FL1: Ja, precis. Vad, vad han såg och vad han upplevde i Baba Amr.

W: Vi har ju flyttat på oss då från Baba Amr, eh, byn Buiyda.

FL1: Mm.

W: Till Tal al Showr för att kunna då ta oss in i Baba Amr.

FL1: Mm.

FL2: Ja, ursäkta om jag avbryter, jag ska bara kolla att tolken fick med att vi känner till hela resan in genom tunneln. Så om han börjar när de kommer till Baba Amr.

W: Ja alltså det var ju framförallt vi blev så lyckliga över att komma ut ur den här tunneln med tanke på syrebristen mitt i tunneln.

FL1: Mm.

W: Och att det var ju så svårt att andas.

FL1: Mm.

W: Eh, under resan. Eller under gången där, under tunneln. Så att, och visst, man får ju en, blandade känslor då när man kommer upp då. Dels för att du, glad över att få andas en, en, frisk luft, att det fanns syre och andas. Eh, syrefylld luft och andas. Men sedan så börjar man få känn, känn, känslan av, av, man kände sig rädd. Det brann överallt. Det rökte, det, det rykte.

FL1: Mm.

W: Folk sprang. Beskjutningen fortsatte fortfarande för att klockan var ju inte, framförallt, hon var inte än, eller vi är inte, det var ju förtidigt fortfarande. Det var tju, det var inte 22 eller 23 på kvällen.

FL1: Mm.

W: Utan det var ju, den höll på fortfarande fler gånger. Och det har ju varit inne i Baba Amr fler gånger. Eh, tidigare. Men just den här gången skulle jag kunna säga att det, det, vi upplevde rent sagt ett helvete när vi kom upp. Och såg det runt omkring oss.

FL1: Och vilken typ av beskjutning var det som, som fortsatte?

W: Det, det, det sedvanliga ljudet man, man är van och höra när det gäller gevärbeskjutning, gevärljud, gevärеld hörde man ju då. Och sedan så hörde man ju då, eh, automat, automateld, automatvapen. Man hörde ljudet, lite tyngre variant. Som, som regimen har ju tillgång till. Plus att man hörde lite, ja, eh, några explosioner, explo, här och där liksom. Inte väldigt tätt utan man kunde höra att det exploderade här och där då.

FL1: Mm.

W: Så att, ungefär det.

FL1: Mm. Och vad upplever du mer när du kommer in där, vad, vad, fortsätt berätta om vad du ser och får ta del av.

W: Jag, jag alltså min uppgift var ju då att få med de här, eh, journalisterna då, utländska journalisten till mediecentret. Det var dit jag skulle ta dem.

FL1: Mm.

W: Ja jag har alltid arbetat väldigt metodiskt och organiserat och normalt så, så är det så jag arbetar då. Men just den dagen och då, eh, det var ju kaos allting. Så att, panik, vi spra, vi ville ju, sprang efter en bil, försökte skaffa en bil så att jag kunde, så att vi kunde köra dem till, till centret, mediecenter, som var en bit och gå.

FL1: Mm.

W: Så att det, det var kaosaktigt. Det var ju panik.

FL1: Mm.

W: Vi lyckades inte hitta en bil för, för transporten dit då utan man fick ju då höra då att det fanns en, en mindre lastbil, en lätt lastbil som transporterade krigare. Eller stridare, stridande heter det.

FL1: Mm.

W: Eh, och, som var på väg till Baba Amr. Och de frågade oss om vi ville, om vi var villiga och då åka med liksom, få skjuts dit. Jag frågade och då, då gick de med på det. Och då, fick åka med dem helt enkelt. Med, med de där andra soldaterna.

FL1: Mm.

W: Ja alltså, eh, det fanns ju, det, på det, det, då flögs ju drönare i, på den tiden.

FL1: Mm.

W: Det fanns ju drönare uppe, drönare uppe i luften. Eh, det fanns ju skyttar, krypskyttar då som placerades vid gränserna till, till området, områdesgränsen då. På väg, eh, huvudvägarna var ju kontrollerade…

FL1: Mm.

W: ... av regimen, eh, så att det, det, färden var ju allt annat än normalfärd dit. Det var ju för att, eh…

FL1: Mm.

W: … lastbilen var tvungen och köra väldigt fort. Utan belysning, utan ljus.

FL1: Mm.

W: Och utan, man hoppades bara på att man, man, man kände sig som, som en projektil som bara flög.

FL1: Mm.

W: Eh, i luften då. Så att det var, ja, det, det är obeskrivlig färd måste jag säga.

FL1: Mm. Mm.

W: När man ska ta sig dit.

FL2: När i tid var det här? Alltså datum.

T: Ja?

FL2: Datum?

W: Någonstans mellan den 4 eller 6, mellan 4 och 6 februari. Eh, som vi var på väg.

FL2: Mm.

W: Vi, vi lyckades ta oss till första punkten då, eh, första anhalten då, med den här bilen. Till ett område som heter Sultania. Det är också en stadsdel som tillhör Baba Amr.

FL1: Mm.

W: Dit kom vi. Över den, under den färden utsattes vi för beskjutning då. Men vi träffades aldrig utan man hörde skotten bara vinande förbi liksom. Jag tror att de, soldaten som sköt mot oss, de såg ingen bil. Så inte, de hörde bara ett ljud.

FL1: Mm.

W: Så att de sköt mot bil ljuden. Men lyckades, ja vi lyckades, eh, komma undan helt enkelt. Alltså vi, vi, och då, i Sultania har ju, så hamnade vi i en, eh, ytterligare kaos där då. För att det är där så alla de här ledare för stridande, eh, samlades och det är där de samlade alla skadade i Sultania. Så att det var ju där, det var kaos där också.

FL1: Mm.

W: Och från Sultania då började nästa, eh, helvete.

FL1: Mm.

W: Vi lycka, även de där, det var, folk litade inte på någon där. Var ju liksom, eh, missaktning mot allting. Men vi lyckades skaffa en bil. Och, och det var en slags van. Som vi fick, som är liksom instängt…

FL1: Mm.

W: … runt omkring då, som vi tog. Och därifrån, eh, ilfart, utan belysning…

FL1: Mm.

W: … körde mot, eh, centret då, mediecentret.

FL1: Mm.

W: Man hörde skotten vinande, man hörde att de besköt oss då. Men det var ju samma sak där, det var ju mörkt, vi körde fort, och vi satt bara och hoppades på att vi inte skulle bli träffade.

FL1: Mm.

W: Men vi lyckades ta oss till centret. Till slut.

FL1: Mm.

W: Och hade det inte varit för, för att jag kände människor där vid det här centret då så, så hade inte, vi hade inte, vi tog ju, vi togs inte emot med, med öppna armar utan, det var, man, man såg vad, fanns ju fientliga blickar. Men tack vare att jag kände dem och de visste vem jag var då så lyckades vi landa där liksom.

FL1: Mm.

W: Utan något problem. Eh, och de här fientliga blickarna då och missnöjet då berodde på att folk var ju liksom, eh, vad gör de här, varför tar du hit dem? Det, du utsätter oss, utsätter dem för fara då. Det, vi kan ju inte ta det på vårt ansvar.

FL1: Mm.

W: Visst varsågod. Gå in, använd internet, du, om ni vill. Använd, men, men det, det är på ert ansvar. Vi kan inte ta ansvar för er. För vi kan dö närsomhelst. Så att det är mest därför som de, missnöjda med ankomsten där och…

FL1: Mm.

W: … att jag hade med mig dem.

FL1: Mm.

W: Eh, ja efter en, en stunds förhandling och sedan kom vi överens då om, eh, de lyckades ta emot och, eh, gästerna då, packade upp sina väskor och fram med sina kameror och datorer och kopplade upp sig och allt det där. Så att de började jobba. Och då, jag tog mig friheten att lämna där och åkte runt i, eller ja, för och kolla upp mina vänner och släktingar i området då. Kolla läget och se hur de har haft det då och så.

FL1: Mm. Och nu pekar du på kartan där som du har ritat från, från, i slutet, R på Baba Amr och närmare tunneln…

W: (visar på kartan?) Mediacenter. My realtives.

FL1: Okej, så vid, vid, mediacentret låg ganska nära tunneln och släktingarna närmare R:et på Baba Amr på, på skissen.

FL2: Kan du göra ett kryss där med, ja förlåt (till tolken).

FL1: Ja vi kan göra ett kryss.

FL2: Tolken.

T: Vad sade du nu?

FL2: Ja jag, tolken ska får översätta, jag avbröt. Varsågod.

T: Ja.

W: Vad, vad, jag måste bara förtydligande här, och det är att, att då, den ena ändan av tunneln, det ena då är el Showar och den andra änden då, eh, slutar i Jobar. Området Jobar.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

FL1: Ja okej. Och sedan har jag ritat där han har beskrivit var mediacentret låg. Och där hans släktingar bor.

FL2: Mm.

FL1: Som han säger då att han åker till under tiden som de har packat upp. Och vad är det du ser när du tar dig till dina släktingar och hur mår dina släktingar när du kommer dit?

W: Nej alltså, eh, när jag var på väg till mina släktingar då passerade jag då, eh, området som jag växte upp när jag var liten. Eh, området där jag växte upp, där jag hade mina vänner, området tar jag mig, som jag är liksom var van vid. Det var totalt annorlunda. Det var helt annan bild, en helt, vänt upp och ner. Det var förstört. Stor förstörelse. Eh, stolp, lyktstolparna de låg nere på gatan. Det brann. Eh, jag kommer ihåg sak, platser där jag liksom, där jag lekte när jag var litet barn. Det finns inte längre. Det är bort, det är en spökstad. Det fann, de har förvandlat det till en spökstad. Eh, och, och vi såg, jag kände mig så ledsen. Och så besviken och så arg på det.

FL1: Mm, mm.

W: Och inte nog med det, jag sattes på skjutning då av krypskyttar, eh, under min färd. Så att…

FL1: Mm.

W: … det var väldigt riskfyllt. Riskfylld resa jag gjorde där.

FL1: Mm. Och så kommer du till dina släktingar och hur, hur hade det gått för dem? Eh, hade

de klarat sig eller var det någon av dem som var skadade, eller hur såg det ut?

W: Ja det, det var inte heller där någon, några öppna armar direkt. Utan där, det var ju också sura miner och folk skrek på mig och; vad gör du här? Hur kunde du ta, ta, hur kunde du göra det när, när vi håller på och dö liksom. Kunde, under sådana omständigheter då. Du är galen. Vad gör du här? Varför gör du det? Liksom folk är mer rädda och så där av vad vi har gjort.

FL1: Mm.

W: Att du riskerat ditt liv för det här då. Så att det var så jag upplevde det.

FL1: Mm. Och vad hände, stannade du länge hos dina släktingar eller återvände du? Vad, vad blev…

W: Eh, alltså jag stannade kvar där i dryga två, tre timmar kanske någonting.

FL1: Mm.

W: Vi pratade om allt, pratade om skadade, vilka som har dött, vem som har skadats.

FL1: Mm.

W: Eh, bara, ja sura min, minnen då, hemska minnen som vi pratade om. Och sedan så sade jag till dem att jag måste tillbaka till centret då. För jag har ju då de här journalisterna som ju är med på centret samtidigt som jag ansvarar för. Och att jag måste gå tillbaka. Eh, och det gjorde jag. Gick samma väg, samma hemska väg, riskfyllda väg

FL1: Mm, mm.

W: Till det där centret. Igen.

FL1: Och vad händer när du är på centret där? Hur länge stannar ni? Jag vet ju att ni återvänder, eh, tillbaka en vända. Ut ur Baba Amr.

T: Vad sade du, ni återvänder en gång till?

FL1: Ja jag vet att de lämnar Baba Amr för och sedan återvända men jag undrar vad som händer på mediacentret när han kommer tillbaka vid det här tillfället.

T: Ja.

W: Nej alltså det var ju, vi kom dit och, jag kom dit och sedan så, vi fick ju då ett rum, tillgång till ett rum då som vi kunde sova i. Tillsammans med de andra. Och, med löfte om att dagen efter skulle vi då åka till, till det här fältsjukhuset då som upprättades då för och kunna rapportera…

FL1: Mm,

W: … därifrån också.

FL1: Mm. Mm. Och åker ni till fältsjukhuset dagen efter? Och om ni gör det, vad är det du ser när du är där?

T: Får jag bara be honom förtydliga där så att jag har ju…

FL1: Mm.

W: Nej alltså att vi, vi väcktes väldigt tidigt den morgonen, morgonen därpå. Och, och då sade han till oss att, att vi måste i så fall, eh, ge oss iväg tidigt. Innan, eh, beskjutningen kommer igång då klockan sex som det brukar göra då. Och, och vi gjorde oss klara och vi ska iväg och sätta oss i en bil. Och, men att beskjutningen just den morgonen. Nu vet jag inte om det är en slump eller om det var medvetet att den sattes igång, eller den satte igång tidigt, tidigare än det brukar. Och, och vi hade inget val. Alltså be, be, beskjutningen hördes från alla håll. Eh, och, ja, men det var en mödosam, eh, resa då. Men till slut så lyckades vi komma till, i alla fall till sjukhuset.

FL2: Till fältsjukhuset?

W: Ja vi kom fram till…

FL1: Mm.

W: … till fältsjukhuset, ja.

FL1: Och det här fältsjukhuset, behandlade man, vad var det för typ av patienter du såg på det, på sjukhuset?

W: Ja alltså eftersom vi kom ju så tidigt till sjukhuset, till fältsjukhuset, och vi vet ju också, eh, samtidigt som beskjutningen då…

FL1: Mm.

W: … var redan igång och, när vi var på väg dit. Så, vi, jag skulle kunna säga att vi startade vår dag precis som, samtidigt som de startade sin dag.

FL1: Mm.

W: För att så fort vi, eh, anlände och kom in på sjukhuset och, då började alla skadade anlända till, till sjukhuset. Eh, på grund av den här beskjutningen som då var igång. Så att det var full fart redan när vi kom dit.

FL1: Mm.

W: Med skadade.

FL1: Och vad var det för skadade? Var det civila eller var det militärer? Eller var det, vad var, kan du beskriva?

W: Jo, och det, som, det, det faktum att just det här fältsjukhuset var det enda då i hela området…

FL1: Mm

W: … som tog emot allt och alla så, så kunde vi se, ja, allt och alla där.

FL1: Mm.

W: Alla åldrar. Alla grupper var barn, gamla, äldre…

FL1: Mm.

W: … stupade, eh, folk som, som saknade ja, lemmar eller folk som inte hade några ögon.

FL1: Mm.

W: De som, ja, you name it. Allt.

FL1: Mm.

W: Det var en blandning.

FL1: Mm.

W: Utav alla typer. Alla, alla grupper. Alla åldrar.

FL1: Jag förstår. Och när du säger så här Beskjutningen startade ungefär samtidigt som ni startade, vad menar du, vilken typ av beskjutning pratar vi om då?

W: Alla typer av, av vapen. Det var ju raketer, det var granat, det var projektiler, det var, eh, allting. Det ena vinande och det andra visslade och eller så skrek om det. Så att det var ju alla typer, man hörde ljud.

FL1: Mm

W: Vi har ju till och med, vi syrier börjar skämta om det här. När, när de blivit skadad. Att vilken typ har du blivit skadad eller träffad? Av den som visslar eller den som skriker?

FL1: Mm.

W: Eller av den som tutar eller av den som, så att, förstår du vad jag menar?

FL1: Mm.

W: För att det var ju hemskt. Det var, det var alla typer.

FL1: Ja.

W: Man hörde alla ljuden. Allting.

FL1: Vi förstår.

W: Man, ja.

FL1: Och då är ni på mediacentret. Stannar ni länge och vad händer efter att ni lämnar där?

FL2: Får jag bara fråga först? Det här fältsjukhuset, var det ett, vad var det för typ av ur, sjukhus med utrustning och så? Hur såg det ut?

W: Nej alltså det fanns ju en hel del sängar då. Eh, medicinska sängar då. Fanns det där, förband fanns det också. Dropp hade de tillgång till.

FL1: Mm.

W: Eh, nu ska vi se, eh, och, eh, så hade de en, eh, desinficerings, eh, apparat då. Som var väldigt gammal.

T: Sedan hade de, eh, vad säger man när man tar bilder, om man ser om man har det?

FL1: Röntgen.

FL2: Röntgen.

T: Ja röntgenbilder, tack ska du ha, stod helt, ja jag börjar bli trött här.

FL1: Ja. Förstår det.

W: Röntgenapparat då som man kunde, som är väldigt, väldigt gammal. Och man använder bara om man misstänkte att man hade inre, inre blödningar.

FL1: Mm.

W: Då använder man den. Eh, ja, det var det de hade.

FL1: Mm, mm.

FL2: Fanns all utrustning som behövdes för och ta hand om de skadade?

W: Nej det var, det var inga avancerade grejer de hade där, så att det var ju mest för det nödvändigaste fallen då. Och jag var ju, och det har ju samlats in under längre period den, den utrustning som fanns där. Och jag är en av, var en av dem som också hjälpte till med in samlingen.

FL1: Mm.

W: Eh, eh, samla in utrustning och material då. Utan, nej, det, det är mest för, det är liksom bara för akuta fall. Utan mest förband och linda såret och fixa. Och sedan försöka skicka iväg dem till, till en annan inrättning via den där tunneln då, ut för någon bättre behandling så att säga.

FL1: Mm.

W: Mer avancerad.

FL1: Mm.

W: Så att det här gör man mest för akuta fall. Det, längre än så kommer det inte.

FL1: Förstår. Ja förlåt, varsågod.

FL1: Eh, när jag, jag, när ni har varit, jag speedar på lite här, inser att jag skulle vilja ställa väldigt många fler frågor, men tiden börjar bli lite knapp kanske.

W: Jag, har ni någonting emot att vi kan boka kanske ett annat möte, ett annat, en träff, eh, och, och kanske om det är lättare så kan vi ta det online, via videokonferens eller videosamtal. Jag har ingenting emot det.

FL1: Ja… Ska vi, ska vi…

FL2: Vi kan fortsätta med det vi behöver få med.

FL1: Precis, så kan vi se…

FL2: Så kan vi se vad Finland säger om möjligen ett kompletterande förhör. På video.

FL1: Ja. Och så kan vi också stämma av med åklagaren och se vad åklagaren tycker.

FL2: Ja, mm. Men vi försöker ta med dem, de…

FL1: De mest stora dragen, tänker jag bara, så att vi, så har vi någonting mer. Är det rätt uppfatta att ni, efter att ni har varit på, på fältsjukhuset är tillbaka på mediacentret. Och att ni sedan lämnar Baba Amr med anledning av ett eventuellt hot om kemiska stridsmedel?

W: Det stämmer bra det. Och det är just därför som vi var tvungna och lämna…

FL1: Ja.

W: … Baba Amr.

FL1: Om vi då hoppar till ni, när ni är tillbaka andra gången och du berättar vad det är som händer när ni är tillbaka andra gången.

W: När vi lyckades lämna Baba Amr och sedan så när vi fyr, utredde det här och frågade, forskade lite och frågade om de hade då skett någon kemisk angrepp mot, kemiskt angrepp mot staden. Det var ju Marie, Marie Colvin, hon ville ju ta reda på det här då. Och då när hon får reda på att, att det inte gjorde det, att inte, att inte, att staden inte utsattes för några, ja, för ett angrepp…

FL1: Mm.

W: … kemiskt angrepp, då valde vi att återvända.

FL1: Mm.

W: Dit.

FL1: Mm.

W: Och, och jag sa, jag sade ju till Marie Colvin då…

T: Hoppas jag uttalar henne rätt.

W: … eh, om att, om du väljer, om du har vi, om du vill tillbaka till Baba Amr, eh, nu när vi vet att det inte skett någon kemisk angrepp där så är jag redo att följa med dig dit. Ta dig dit då. Och, och det var ju egentligen, eh, en boende från Buaida, vid Buaida, som också berättade och sade att; Jag tror inte att om ni tar er till Baba Amr den här gången, så tror inte jag att ni kommer därifrån levande.

FL1: Mm.

W: Och då fick han, och då fick han svaret då, till svar då, Marie sa då, mitt liv är inte värt,

mer värt än vad barnens liv, som bor där i staden, så att vi, vi tar oss dit. Hon ville dit.

FL1: Mm.

W: Och sedan så beställer vi, vi, bestämmer vi, eller vi tog oss till, till, vi bestämde oss för och ta oss till Baba Amr. Genom tunneln då.

FL1: Mm.

W: Men den här gången kändes annorlunda. Känslan var helt annorlunda. Man kände dödsångest. Man kände någonting är annorlunda i, bland folkets, människornas ansikte, deras blickar.

FL1: Mm.

W: Dödsångest i deras blickar. Till och med Paul, fotografen som var med, han upplevde det också annorlunda. Han kände någonting skumt i luften, någonting låg i luften. Och det pågick en diskussion mellan Paul, fotografen, och Marie. Hon sade det till honom då, du behöver inte följa med. Jag kan inte tvinga dig om, om inte du, om inte du känner för det. Så att du ska inte känna dig tvingad. Och, och frågade mig också. Och jag sade till henne att jag, jag kände att, skyldig att avsluta den här resan. Att kunna ta oss dit och rapportera om de civila som, det de upplever där. Och vi, vi är ju deras enda röster ut i världen. Vi måste rapportera, vi måste avslöja det som skedde där då. Och, och vi fortsatte dit. Vi åkte dit.

FL1: Mm.

W: Samtidigt som jag hade den här känslan att, att jag kanske inte kommer tillbaka därifrån.

FL1: Mm.

W: Ja efter det, efter den mödosam resa då, hoppande från ena byn till andra och, och ja, det var rena labyrinten då för och kunna ta oss dit.

FL1: Mm.

W: Men vi lyckades i alla fall komma till centret, mediecentret, till slut. Och, eh, det som hände var ju då att när folk på, som jobbade på mediecentret där och, ja, att de splittrade eller de, delades upp då i två delar. Ena delen då när, särskilt när de fick reda på det här med förestående kemiska angreppet då. Folk ville vara kvar där och sända och rapportera och folk ville därifrån.

FL1: Mm.

W: Vi kom till centret där och vi började packa, packa upp våra saker. Och som, eh, fientliga blickar fanns fortfarande där. Folk var missnöjda Vad gör ni här? Ta med dem härifrån. Vi vill inte ha er här, då, så att de var väldigt missnöjda med att vi återvände. Ja, jag kände, jag, jag var betungad av, eh, dåligt samvete då. Jag kände ett stort ansvar, som låg på mig då, som jag ansvarade för de här människorna som jag tog dit till centret då.

FL1: Mm.

W: I vetskap om att, att vi inte kanske kommer härifrån levande då. Så att det, det kändes tufft.

T: Nu, nu kommer inte jag ihåg namnet han nämnde, men i hörde de personer han nämnde då, de är de här, den franska delegationen, eller franska gruppen då….

W: … kom ju då kort efter oss till centret då. Och även Javier Espinosa var med dem då.

FL2: Vad sade han?

W: När de kom, anlände till centret.

FL1: Han sade William…

FL1: Han sade Edith Bovier, Rémi Ochlik, Javier Espinosa och William, eh, som du inte vet efternamnet på.

W: Ja just det. Det, det, det, jag tror de låg, och gick bakom oss, väldigt nära oss.

FL1: Mm.

W: Så att, så att, de anlände väldigt kort efter att vi kom dit då, så att…

FL1: Mm.

W: … de var, ja, på väg medans vi också var på väg.

FL1: Mm.

W: Ja det var ju då, eh, gruppen då eller journalisterna då, gick och lade sig då. Skulle vila. Jag tog mig igen till mina släktingar för att träffa dem. Och det var mest för liksom, det var typ, ta farväl. För jag kände att vi kanske inte ses, vi kommer ses något mer. Så att jag ville dit och träffa dem. Och det gjorde jag. Och vi träffades, sedan så kom tillbaka till centret och gick och lade mig.

FL1: Mm.

W: Igen, för att kunna, ja fortsätta vårt arbete dagen efter.

FL1: Mm.

W: Med tanke på, vi visste ju då att armén håller på och förbereder någonting stort. Det låg i luften natten innan då. Hur som helst, vi vaknade på morgonen av ljudet av beskjutningar då. Och det kändes, det hördes väldigt, väldigt nära. Det slog ner väldigt nära oss.

FL1: Mm, mm.

W: Där vi var. Det, det, det området där centret låg, mediecentret var ju väldigt, eh, inte så drabbat område så att säga, det har inte beskjutits så mycket tidigare. Och just därför som man valde den här, placera det här centret just där. Eftersom det var ett skonat område.

FL1: Mm.

W: Men inte den morgonen. Det, det kändes som att beskjutningen var ju liksom riktat mot just det området. Det kändes väldigt, väldigt nära allting. Det, det man hörde då, man väcktes av först salvan av raketer som de sköt. Och då menar jag då salva, innebär, innehåller då, det är alltså, vi pratar då om fyra, fem raketer åt gången, efter varandra, i samma följd. Första

salvan hörde då ungefär att den slog ner två, 200 meter ifrån oss då. Nästa salva upplevde vi lite närmare, där, men kanske en 100 meter ifrån oss då. Och, och då kände man ju då att, att, hur vägar, hur väggarna, hela byggnaden skakade av, av det. Och sista salvan då som slog ner slog på, slog oss, ovanför våra huvuden. Och det är då vi träffades och skadades av det. Och jag upplevde ju då att, de första salvorna då, det var ju egentligen riktade emot oss då men de träffade fel. Och då tror man ju då, som jag, av min egen erfarenhet då, när jag arbetade i, som spanare, eh, att de, att de fick uppdaterade uppgifter…

FL1: Mm.

W: … om att man skulle rätta till sina mål då. Och, så att därför då när de här beskjutningarna, salvorna kom ju närmare och närmare då och sedan till slut så lyckades de träffa oss, träffa byggnaden. På pricken.

FL1: Och, och vad hände dig när, när byggnaden, där du befinner dig, träffas?

W: Ja det var, första känslan var ju att, att första, eh, raketen slog ner väldigt nära mig.

FL1: Mm.

W: Och då känner jag, jag tror att jag tappar medvetandet under en period där, under en kort period eller kort stund. Och sedan så vaknar jag till där och jag, och när jag hörde att det fortsatte då, skjutningar fortsatte, då tänkte jag; snart kommer den här, hela byggnaden att rasera. Då försökte jag ta mig därifrån. Eh, ta mig ut ur byggnaden.

FL1: Mm.

W: Ja, jag trodde att det var ju då, att det var ju, tappade medvetandet under en kortare period. Men sedan då efteråt, där han är då, fick prata med de andra och hörde alla inspelningar och det som hade skett under den tiden så visar sig att det var ju att jag hade tappat medvetandet under en längre period.

FL1: Mm.

W: Så att det var ju då en hel del saker hade hänt i byggnaden och runt omkring då.

FL1: Mm.

W: Som jag inte hade en aning om då. Utan det fick jag reda på sedan, när jag vaknade till.

FL1: Mm, mm.

W: Ja, när jag då vaknade till där och försökte liksom resa mig upp då, jag försökte då stödja mig då med, på min högra arm då, för och kunna ta mig upp då. När det, det vek sig. Jag kunde inte liksom stödja mig på den, ena armen. Då upptäckte jag då att min arm var ju skadad. Eh, och då var jag tvungen och liksom stödja mig då på, på den andra armen, vänsterarmen då tills jag lyckades resa mig upp. Och sedan så sprang, sprang jag ur byggnaden och, ja, sprang som, eh, ner från ena byggnaden till andra då. På andra sidan gatan då.

FL1: Mm.

W: För och kunna ta mig därifrån. Ja alltså jag fick hjälp då, med min skada då, av folk där, ifrån centret då.

Inspelningen slutade plötsligt utan vår vetskap och här har vi ett tapp på information men man kan höra att han pratar på om Edith Bovier, Remi Oschlik och om checkpoints.

Det är oklart hur många minuter vi förlorat i tid och vilken information som gått förlorat då den andra bandspelaren också visade sig vara trasig. Uppskattningen är att det bara rör sig om någon minut.

W: … vi har ju… de hade inte rätt till… tillgång till annat. Det är… det fanns… det var bara det som fanns tillhands. Och sen så lyckades vi ta oss till ett sä… ett säkert hus då som vi tillbringade två nätter i. Och efter de här två nätterna lyckades vi ku… kunna muta en… en… en… vi kom förbi en checkpoint genom att muta dem då. Men då kunde int… Vi hade inte så mycket pengar då för att kunna ge dem, utan pengarna räckte för två personer. Och jag tror att det var (ohörbart) och Mary då som kunde komma därifrån förbi den där checkpointen. Paul kunde inte vi hjälpa eftersom vi hade inte pengar för honom då, så att han… tog tillbakavägen… äh… han gick igenom tunneln då, genom tunneln då, han skulle tillbaka genom tunneln och jag beklagade det som hände honom under hans resa då. Ja… vi fick iväg (ohörbart) och Mary, och jag återvände till mina släktingar.

FL1: Mm. Men levde Marie Colvin vid det här tillfället?

W: Marie och Remi Ochlik, de… de… de dog under beskjutningen av.

FL1: Mm.

FL2: Och då kanske vi ska få till de rätta namnen då som tog sig ut, för du nämnde William också. Ska vi se, vilka var det som… som ni kunde muta ut?

W: Det var Bovier och William, fotografen, de. Men jag kan inte hans efternamn.

FL2: Nej.

W: Det var två som skickades…

FL2: Mm.

W: … via… via muta.

FL2: Mm.

FL1: Mm. Och du… och du togs till släktingar?

W: Ja, alltså jag levde mellan död… liv och död då i 12-13 dagar…

FL1: Mm.

W: … innan jag försökte ta mig därifrån. Det var ju liksom ovisst allting för mig. Det var de svåraste dygnen… dygnen i hela mitt liv de här 13 dagarna, eller 13 nätterna. Alltså det var ju… det var ju… jag hade ju liksom inga kläder på mig mer eller mindre. Jag hade inga skor. Det var hemskt kallt då, skadan var inte heller rätt behandlad så att man kunde se benen sticka ut då genom såret där och… ähm… ja, det var en bedrövlig situation jag levde i så att det var hemskt. Och inga smärtstillande för… för smärtan då…

FL1: Nej.

W: …, det hade jag inte heller.

FL1: Och de här…

T: Äh… Får… får jag bara flika in här?

FL1: Mm.

T: Nu… nu börjar jag känna mig riktigt, riktigt… slut här.

FL2: Jag förstår det.

FL1: Vi… vi… Jag förstår.

T: Hur… hur… hur länge tror ni att det här kommer…

FL1: Nej, jag tänkte nog bara…

FL2. Vi gör så här…

FL1: … max…

FL2: Vi tar en…

FL1: … ta tio…

FL2: Vi tar en kort paus, så tar vi…

FL1: Jag tänkte bara ta tio minuter till.

T: För jag har… jag har ju ett ärende sen, alltså privat. Jag måste iväg sen då.

FL2: Mm.

FL1: Ja.

T: Jag vet ju…

FL1: Jag tänkte ta tio bara.

T: För det här var ju (ohörbart 00:04:13) bokat till 17.

FL1: Ja.

FL2: ja.

FL1: Vi vet.

T: Jag har planerat det här efter, så jag vet inte hur…

FL1: Nej, vi förstår det.

T: … man ska planera bara.

FL2: Vi kan ta en paus. Vi behöver inte få med det på bandet. Klockan är 18:17.

FL2: Då återupptar vi förhöret och klockan är 18:19.

FL1: De här… Du säger att du blir kvar i 12-13 dagar i Baba Amr. Och då undrar jag vad händer under de här 12-13 dagarna, bombas Baba Amr fortsättningsvis eller hur…?

W: Ja, beskjutningen fortsatte.

FL1: Mm. Mm. Och hur lyckas du ta dig ut ur landet eller ur Baba Amr sen?

W: Det var ju när jag då lyckades ta mig då… jag var ju en av de lyckliga då som lyckades ta sig då till… ut därifrån till… via Sultania…

FL1: Mm.

W: … kom jag då till Kifr Aaya. Och då var jag då hos den här kompisen till min pappa som jag nämnde tidigare då.

FL1: Ja, just det.

T: Al Hamish tror jag han heter.

FL1: Mm.

FL2: Ja.

FL1: Mm.

W: Och där var jag då kvar då tills min pappa kunde komma och plocka upp mig.

FL1: Mm. Mm. Vi får återkomma med mer frågor senare om…

FL2: Mm.

FL1: … det. Men lite snabbt tillbaka, du har ett läkarutlåtande på din skada förstod vi det som.

W: De läkarutlåtanden som jag hade då… äh… hade jag då… visat för FN, för FN då.

FL1: Mm.

W: Äh… och… Men sen vet jag inte vad de har kommit… de kommit… Ja, de… jag tror att de har tappat dem i Libanon i så fall.

FL1: Ja, okej. Men du hade…

W: Eller var de har hamnat i Libanon, det vet jag inte.

FL1: Nej. Men du hade en bild du visade tidigare.

FL2: Mm. Vi kan titta på det sen.

FL1: Så om vi...

W: Naeam (ja på arabiska).

FL1: Mm. Och sen en fråga här angående… du har ju… du nämnde att du hade en bror som jobbade för militärdomstolen i Aleppo. Vilken av bröderna var det och när var det han lämnade?

W: Han gjorde sin militärtjänstgöring då vid den där domstolen, militärdomstolen då, i Aleppo var det som sagt. Och jag tror att han var ju då… han kunde lämna landet antingen i slutet av -13, 2013, eller -14, i början av -14, 2014, där någonstans.

FL1: Och hur länge gjorde han den här militärtjänstgöringen vid domstolen?

T: Äh… Jag… jag… jag frågar honom bara för ett… ett förtydligande här bara så att… så att jag fick med det rätt.

FL1: Mm.

W: Om inte jag missminner mig… missminner mig då så hann han då tjänstgöra sex-sju månader inne på… inne i den här perioden, tvåårsperioden av militärtjänsten då, och då lyckades vi få ut honom därifrån.

FL2: Och när lämnade han militärtjänstgöringen, när lämnade han den här?

W: Ett par månader efter min skada då, två-tre månader efter att… att jag blev skadad.

FL2: Mm.

FL1: Okej.

FL2: Och är det brodern som är i Sverige?

W: Ja.

FL2: Mm.

FL1: Okej.

FL2: Ja.

FL1: Då s… Ska vi…

FL2: Vi kan…

FL1: … avsluta tolken.

FL2: … pausa förhöret och avsluta tolken. Vi tar en paus, klockan är 18:24.

FL2: Då fortsätter vi förhöret och klockan är 18:27.And as we said, the… the interpreter had to leave, it's been a long day. But before we end we… we just want you… the… the films that you… the recording that you mentioned, if you could please send those to us, that you mentioned about Marie, there were two, it was the last recording and it was also another documentary.

W: Eh… yes.

FL2: If you have them.

W: No. I have the names. I have this clip from Al-Jazeera which including in it the use the last footages we were able to transmit out of Baba Amr, so they used it. So it's not mine, but I can send it to you…

FL1: Yeah.

W: I think it will be on their archive…

FL2: Okay.

FL1: Yeah.

W: … basically.

FL1: Probably, yeah.

W: The other one shows me and Paul Conroy is… A Travel Ticket to Homs, I think it's called in English.

FL1: A Travel ticket to Homs.

W: A Travel Ticket to Homs or… or Travel Ticket to Baba Amr. It's… it's from Al Arabiya Channel documentaries.

FL2: Mm.

W: What else. Of course we are aware of Under the Wire.

FL2: Yes.

FL1: Yes.

W: Do we have something else. Maybe, may… I'm not sure. No, I don't think they have made it. And because they just spend the night…

FL1: Yeah.

W: …, got injured, get out. The one from Al Arabiya Channel…

FL1: Mm.

W: …, it's… it has the most videos, but I have for years looked for it on… online, I didn't find it. I think if you connect… con… contact them directly they might find it or send it or…

FL1: Okay.

W: … sell or. I'm not sure.

FL1: Okay, we'll see.

W: Al Arabiya, you know.

FL1: Yeah.

W: It's from… it's from the NBC Group.

FL1: Ah, okay.

W: It's a channel of the NBC Group. Eh… What else… And we still… we used to have a lot of documents saved online, but Facebook and Youtube in 2017 and 2016 decided they wanted to delete everything.

FL1: Yeah, yeah.

W: Not ever… not even asking us.

FL1: Okay.

W: Or… or… or informing us that (inaudible 00:08:37) them or download them before…

FL1: Mm.

W: …, they're just gone. So…

FL1: Yeah.

FL2: Okay.

FL1: I understand.

FL2: And do you think any organization saved them before, secured them?

W: Maybe.

FL2: Any NGO?

W: It might…

FL2: (Inaudible 00:08:54).

W: It might has happened, but I'm not sure where to start or who to ask.

FL2: Okay. Yes. Another question, you mentioned your uncles, are there other family or friends that you know the names of that have been killed in Baba Amr during the period you're talking about?

W: All of the… the… the people that I have grown up with have been killed. All of them. All of them. Eh… All of them dear to my heart, the one who has… who has grown up with me, all of them have been killed. All of them. I can mention names, but I don't think it's… One of them is a brother of my… eh… wife, he was my closest friend ever.

FL1: Mm.

W: We don't know anything about him.

FL1: Okay.

W: He just got captured by the Syrian regime and we don't know anything about him. The rest are dead for sure.

FL2: What is his name?

W: Naser Bakkar.

FL2: Naser Bakkar?

W: Yes. I can write it here.

FL2: (Inaudible 00:10:18) this list and then the (inaudible) I have here. We can keep on this one.

W: (Writing) Naser Bakkar.

FL2: He is still… still disappeared?

W: Yes.

FL2: Do you know any other names of people that are now in Europe that were in Baba Amr during the… these attacks?

W: Eh…

FL2: Other witnesses who can tell us about what happened?

W: On the me… the attack on the media center specifically?

FL2: No.

W: Or the attack…

FL2: During this period.

FL1: In Baba Amr.

FL2: Yeah.

W: Well, I have… two relatives living in Germany. They are my cousins, direct cousins.

FL1: Mm

W: Father and father are brothers so they are direct cousins.

FL1: Yeah.

W: They were there.

FL2: What are their names, if you don't mind?

W: Eh… I might need to ask them first.

FL2: Okay, yeah.

FL1: Yeah.

W: I come back to you.

FL2: Yeah.

FL1: Yeah, that's perfect. We can…

FL2: That's very good.

W: And I think the media center guys who has left of them, one is still in Syria, in Idlib region in the north of Syria. Other one is in Turkey. The third one I think he's in Germany, but that one I has… left… I have lost contact with him and the told me that he is in a severe depression for years no…

FL1: Okay.

FL2: Okay.

W: He's not funct… functional anymore.

FL2: No. Okay, okay.

W: The one in Turkey has been treating for depression… treated for depression for years. I have been… I have treated for depression for… for 18 months.

FL1: Mm. Mm.

W: Depression and the other… then we started treating the anxiety disorder.

FL1: Yeah, yeah.

FL2: Mm.

W: Now I'm okay.

FL1: Okay.

W: Because I decided that it's either to continue life or to… or to… or to die. So I decided to continue life, now on taking care of my daughter. And I think I'm doing fine.

FL1: Good.

W: Eh… Maybe I'm… because I managed to get through it because on the… I'm a severely stubborn person. Because every other one who worked with the media center and has seen and pictured and filmed a lot of these things nobody is sane anymore. I think I'm still sane, I hope. (Laughter) I can go to some kind of tests or… if required. But still I think I'm doing fine now.

FL1: Mm.

W: Yes. So, about the guys, my cousins, I will ask them.

FL2: Yeah.

W: About the… the one who was in the media center, he's in Turkey. I think he is generally willing to… to… to participate, but he's… every time I ask him for some kind of favor, he ask for money and he ask for another favor back and so.

FL1: Okay.

W: So, I'll try with him.

FL2: Is he…

W: I will try with him.

FL2: It is easier if they are in Europe or Canada…

W: He is in Turkey.

FL2: … or US ?

W: He's in Turkey.

FL2: Yeah.

FL1: That's… that's difficult for us.

FL2: Talking about the medical center, the doctors and the nurses who… who was working there, do you know if anybody of… any of them are outside Syria now in a place where we could talk to them?

W: I think… (breathing)… one of them, I'm not sure where he is, maybe in Germany. His name is… he was a… a… pharmacist actually. He's not a medical doctor or… or nurse.

FL1: No.

W: He's in… is he in Germany…

FL2: What's his name? Or if you want… it's the same there, if you want to speak with him…

W: I… I… No, no.

FL2: If you want to…

W: I think… I don't think he cares, because he was on… he was filming his own face from inside Baba Amr when everybody was threatened to be killed so he does… don't care usually. His name is Hudeyfa.

FL2: Hudeyfa, yeah.

W: Hudeyfa Idris. Now I know, wait, wait. His name is… hm… Hudeyfa, his brother has been died.

FL2: Okay.

W: Eh…

FL1: Do you want to get back to us on that?

W: Ey… I forgot.

FL1: You can… you can…

FL2: So Hudeyfa is the brother and he is dead?

W: His father, older father… His father… older brother. Smaller brother, all has been killed.

FL1: Okay.

FL2: Mm.

FL1: But you can… you can think about that and just get back to us. You can e-mail me or anything when you remember the names or…

W: Hudeyfa. Hudeyfa, yes, yes. His name is Hu… deyfa. Hudeyfa.

FL2: Yeah, Hudeyfa.

W: Hu…

FL2: I think it's H U…

W: … deyfa…

FL2: H U…

W: … Idris. Hm. Something like this.

FL2: Yeah.

W: Hudeyfa Idris. But I'm not sure I can… How can I find him? I might be able.

FL1: Do you know how old he is?

W: Well, he's something about 50 now…

FL1: Okay.

W: … I think.

FL2: And was he working at the medical center?

W: Yes.

FL2: Yeah, helping in the…

W: He… he was… He was one of the main ones over there.

FL2: I think he is in the book as well. He's mentioned in the book.

W: The other one is Doctor Mohammad… Mohammad… something.

FL2: Mm.

W: He's still in Idlib, that one.

FL1: Okay.

W: He's still working in the… in the healthcare for the Syrian people. Unbelievable guy.

FL1: Yeah, yeah, yeah.

W: Yes. He ma… he got married like six times. Maybe that's what (inaudible 00:16:41). (Laughter) Crazy maybe.

FL1: Yeah.

FL2: Are there any more questions… It is anything important that you would like to add that we didn't… have… haven't asked about?

W: The only one thing that always I'm worrying about, when I worked with the French court, when I worked with the USA court and now I'm working with you, always I'm worried about the safety of my family, specially father and mother…

FL2: Mm. That we can take outside.

W: … in… in… in Turkey.

FL2: Mm.

W: Always. Nothing else…

FL2: Mm.

W: … matters for me actually, no.

FL1: No.

W: Just helping you.

FL2: Mm.

FL1: Då…

FL2: Då avslutar vi förhöret och klockan är 18:39.

Baba Amr
University

Bilaga 2

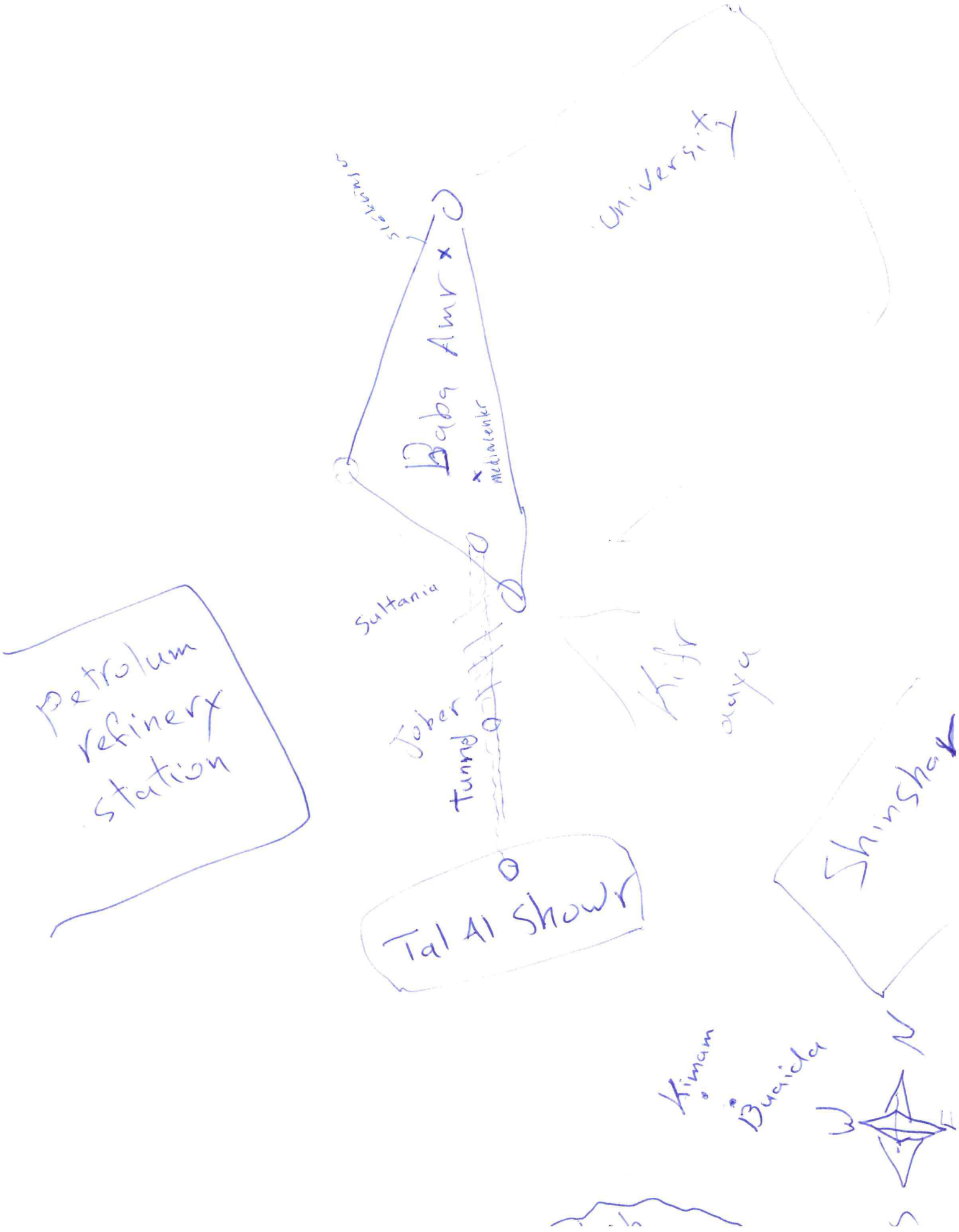
University
Baba Amr
Medialenker
Sultania
Jober
tunnel
Tal Al Showr
petroleum
refinery
station
Shinshar
Kiman
Bueida

Polisen

Förhör

CJA-Al-Omar 19 september 2017

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2019-03-18	16:01

Involverad personal	Funktion
Tomas Jönsson	Uppgiftslämnare

Berättelse

Dokumentet nerladdat via länk, https://cja.org/what-we-do/litigation/colvin-v-syria/pleadings / från CJA:s hemsida.
7-Declaration-of-Wael-Fayez-Al-Omar-dated-September-19-2017

[TRANSLATION]

UNITED STATES DISTRICT COURT FOR THE DISTRICT OF COLUMBIA

CATHLEEN COLVIN, individually and as parent and next friend of minors C.A.C. and L.A.C., heirs-at-law and beneficiaries of the estate of MARIE COLVIN, and JUSTINE ARAYA-COLVIN, heir-at-law and beneficiary of the estate of MARIE COLVIN,

Plaintiffs,

v.

SYRIAN ARAB REPUBLIC,

Defendant.

Civil No. 1:16-cv-01423 (ABJ)

DECLARATION OF WAEL FAYEZ AL-OMAR

I, Wael Fayez al-Omar, declare as follows:

1. I am over 18 years of age and have personal knowledge of the facts set forth in this Declaration. If called as a witness, I would testify competently to such facts under oath.

2. I am a Syrian national currently living in Europe as a refugee and lawful permanent resident.

3. I speak Arabic fluently, and am proficient in English.

4. I was born in Homs, Syria on July 31, 1981, but my birth was registered on October 4, 1981.

5. After graduating from high school, I began my studies at the Al-Baath University in Homs, hoping to avoid mandatory military service. I was eventually conscripted into the army in or around May 2008 and served until approximately November 2010. Ranks are assigned on the basis of education level and because I was enrolled in university, I was given the rank of

[TRANSLATION]

sergeant. I served as a Field Engineer with the 14th Special Forces Division.

6. As a Field Engineer, I received specialized training in combat engineering, which included mine clearing, construction of military installations, and forward reconnaissance. Reconnaissance involves opening routes through minefields and across enemy lines, and acting as a forward observer. A forward observer radios in targeting corrections for artillery. For example, a forward observer would provide coordinates of field targets, watch where a shell landed and radio in corrections to hit the target, saying: "200 meters to the right or left", until the target was hit.

7. As part of my reconnaissance training, I studied methods of artillery targeting of the Syrian Army, which adopted the Russian artillery doctrine (the Russian military school). This doctrine was well adapted for the Syrian military since it was inexpensive and did not require sophisticated technology. The Syrian army used two main methods. We called one the "Russian style", which was based on the "burnt land" policy, which consisted of scorching an entire area indiscriminately. The firing team would set artillery, move it one or two degrees up and hit, and then repeat again and again in waves, without directing fire at a particular target. The second method was targeted, with a forward observer correcting the coordinates until the shells hit a specific target.

8. Reconnaissance also included identifying weaponry by sight and sound. My ability to identify artillery only sharpened with the onset of the Syrian civil war. It was also useful as survival in besieged areas often depended on being able to detect the nature of incoming fire by sight and sound.

9. I finished my service in November 2010, and then returned to Homs to live with my parents. Our home was located about 100 meters from Baba Amr, near the city limits. The

[TRANSLATION]

neighborhood was called the "Western Residences." I helped my father in a small shop for home appliances. I had hoped to return to university but the outbreak of the revolution interrupted those plans.

The Beginning of the Revolution

10. The Syrian revolution began in March 2011. Right from the start, I participated in demonstrations in Baba Amr. The first demonstrations were spontaneous and open to Syrians from different backgrounds calling for political reform. They were not religious or militaristic. As a secular person, I felt comfortable at these protests.

11. The demonstrations were generally peaceful, but the Assad regime responded with brutal violence. The government dispatched troops in civilian clothes who would unexpectedly pull up in civilian cars alongside demonstrators and start firing into the crowd. Incidents like this became common. I was almost killed on a number of occasions when participating in gatherings.

12. Over time, however, the regime's brutal crackdown changed the peaceful character of the revolution. Some protestors started arming themselves in self-defense. But I never took up arms. I am a pacifist: I did not believe that meeting violence with violence was the answer. So I eventually stopped demonstrating and focused instead on humanitarian relief work.

13. In 2011, the Syrian army began setting up a siege around Homs and cut off the flow of essential goods into the area. So we started to use my family's farm near Al-Buwaida Al-Sharqiya as a safe house to bring medical supplies and food into Homs. I worked directly with a trusted network of friends and family who formed a distribution chain. At the time, I knew that resources were being transported from Lebanon. But I did not know who the donors were. Later on, after I left Syria, I learned that a Lebanese political party, *Tayyar al-Mustaqbal*,

and others had sourced the provisions in Lebanon. I was never a member of this party, or any other political group in Lebanon.

14. My family farm also served as a safe house for foreign journalists who were travelling into Homs. The same network of activists who brought in food and medicine also brought in journalists. The first time that I accompanied foreign journalists into Homs was with Marie Colvin and Paul Conroy from the *Sunday Times* in early 2012.

First Trip to Homs With Marie Colvin and Paul Conroy

15. On or around February 12, 2012, I met Marie Colvin and Paul Conroy for the first time at a farm near east Al-Buwaida Al-Sharqiya. Since I spoke English, Marie asked me if I would be willing to travel with them to Baba Amr as their interpreter and guide. I immediately agreed because I trusted them and believed that their work would help the Syrian people. Before we left for Baba Amr, members of my family visited to say goodbye: they feared I would not survive the trip.

16. The trip to Baba Amr took a few days because we could not take the normal, direct route and we hit several delays. I took Marie and Paul from Al-Buwaida to Al-Mubarkiya right next to an international highway on the outskirts of Homs, opposite to Tal Al-Shur. We crossed the highway to Tal Al-Shur and then walked about two kilometers to the opening of a tunnel. We entered the underground tunnel and walked to the opposite exit, located in Jobar. We then traveled to Sultaniya and finally Baba Amr. There, we went to the Media Center founded by Khaled Abu Salah and others. I knew it well and was familiar with some of the media activists housed there. The Media Center was located in an apartment building on a small street in the southern part of Baba Amr, just east of the Hassan ibn Thabit School. Attached as **Exhibits A-1** to **A-3** are three satellite images of the Baba Amr neighborhood in the city of

[TRANSLATION]

Homs, which I obtained using Google Maps. I am familiar with the area and recognize the satellite images as fair and accurate representations of the layout of Homs and Baba Amr. Using Google Maps, I have identified the specific building in which the Media Center was located on February 22, 2012. Attached as **Exhibit A-1** is a screenshot of a satellite image of Baba Amr with the location of the Media Center marked by a dropped pin. **Exhibit A-2** is a screenshot of a zoom out of the same satellite image, depicting the entire neighborhood of Baba Amr. **Exhibit A-3** is a screenshot of a zoom out of the same satellite image, depicting the area of the city of Homs in which Baba Amr is located.

17. We arrived at the Media Center on or around the night of February 15th. Marie woke me up early the next morning and said she wanted to see the area and speak with locals. The shelling was relentless and continued from morning until night. Entire areas were shelled at random, like waves moving through the area. Despite the shelling, we managed to visit an underground storage facility that was being used by locals as a shelter to escape the shelling. We also toured a local field hospital: an improvised clinic in an apartment building where volunteer doctors and nurses treated injured people from the neighborhood. We saw patients that were badly wounded and many dead bodies.

18. At some point, Abu Hanin (one of the Media Center activists) told me that the regime was planning to launch a gas attack in Baba Amr. I informed Marie and Paul and we decided to leave Homs right away. We left Homs, the same way we went in, and Marie was able to file her story.

19. But eventually, we learned that the attack they warned us about never happened. So Marie said she wanted to return to Baba Amr. I warned her that the regime was certain to take over the neighborhood and asked her if she was sure she wanted to go back. Marie said, “I

am not worth more than the children dying there."

Return to Baba Amr

20. We left Al-Buwaida on the evening of February 20th. The route was free of delays, so we arrived back at the Media Center later that night.

21. We woke up early on the morning of February 21, 2012 because Marie and Paul wanted to go back to the field hospital in Baba Amr. But Abu Hanin told us that the shelling was too intense for us to go around the neighborhood. We stayed at the Media Center and tried to keep ourselves busy. Later that evening, the shelling died down so I went out to visit my friends and family in Baba Amr. I was gone for a few hours. By the time I returned, a new group of European journalists had arrived: Edith Bouvier, Javier Espinosa, William Daniels, and Rémi Ochlik. I stayed at the Media Center the rest of the night.

The Attack on the Media Center

22. The next morning, as I was lying half awake, I heard the whistling shriek of a rocket salvo hit nearby. Someone shouted that we were being hit and needed to get out. I scrambled to gather my belongings. Marie was already wearing her bulletproof vest and was putting on her boots. Paul was waiting for her.

23. I counted five more salvos of rockets, after the first one that woke me up. They were getting closer and closer. Each salvo consisted of about three rockets in a single strike. The pattern of the shelling was different from what I had experienced before in Baba Amr. Previously, entire areas were shelled in waves. But that morning, multiple salvos were being concentrated onto the same target: our building. I recognized this as an artillery targeting method I had learned in the army: we had been trained to direct multiple salvos of fire at a specific target and to correct course between salvos until the target was successfully hit.

[TRANSLATION]

24. I could tell the incoming shells were rockets by their distinctive whistling sound. In the military, we used Korean multiple-rocket-launcher systems that made the same sound. These rockets let out a shrill whistle sound because they do not have fins. Instead, they stabilize themselves by rotating in the air propelled by an angled exhaust. That rotation makes the high-pitched sound. That was the exact sound of the rockets I heard during the attack on the morning of February 22, 2012.

25. As the salvos landed around the Media Center, we eventually made our way to the front room, close to the entrance of the building where everyone else was. There was a foyer (or "outer room") adjacent to the main room, which led to the front entrance to the building. A wooden door connected the foyer to the main room, where we were gathering. Attached as **Exhibit B** is a diagram that fairly and accurately depicts the layout of the Media Center.

26. An activist named Hussein (who everyone called Hasoon) was trying to organize an evacuation of the building. He ordered us to run in pairs of two, in twenty-second increments, first into the foyer and then across the street towards a building with an underground shelter. I was holding Marie's hand. We waited our turn as a pair ran out ahead of us. Marie acted calm under fire, but when I looked at her face I could sense fear. She was so pale.

27. We started to run for the exit when I felt a yank on my collar. Hussein grabbed me and pulled me back. I looked up and realized that Marie and Rémi Ochlik were also holding hands. We had been three instead of two, so Hussein separated me. I fell backwards as Marie and Rémi ran out.

28. Then suddenly I heard a whistling shriek and I blacked out. The next thing I can recall, I was lying on the floor on my hand in an unnatural way. It was broken. I was in shock. Shrapnel had entered my right shoulder and there was intense ringing in my ears. When I

opened my eyes, everything looked grey and I could not focus. I heard voices inside the main room, including the voice of the French reporter Edith Bouvier. I remembered seeing Paul Conroy near me, inside the main room, just before the blast. But I could not see anything afterwards. Attached as **Exhibit C** is a diagram that fairly and accurately depicts where I was located when the blast occurred.

29. Eventually someone helped me get up, exit the building, and run to the other side of the street. I could not see but I followed the voices shouting at me. At that point, I did not know that Marie and Rémi had been killed.

30. Those of us who made it across the street waited until the shelling eventually moved away from the Media Center. We were later transported to the field hospital for treatment. It was there that I learned Marie and Rémi had been killed. Eventually, local activists took me with Paul Conroy, Edith Bouvier, Javier Espinosa and William Daniels to a safe house. Several days later, I managed to escape from Homs and make my way to Lebanon.

I declare under penalty of perjury under the laws of the United States of America that the foregoing is true and correct to the best of my recollection.

Executed on 19 September, 2017.

[Signed]
Wael Fayez Al-Omar

ALA
ARABIC LANGUAGE ASSOCIATES, LLC
P.O. Box 51 Sharon, MA 02067
Tel: 781-784-0425
Email: info@arabiclanguageassociates.com

TRANSLATOR DECLARATION

SHARON, MASSACHUSETTS, USA

Date: November 17, 2017

To whom it may concern:

I, Irina B. Sears, hereby declare and say:

1. I am a translator and editor. I hold a B.A. in Biochemistry from The University of Texas at Austin; I hold a Master's degree in Human Nutrition and Nutritional Biology from the University of Chicago; I hold a Professional Certificate in Arabic to English Translation from the American University in Cairo and I have been working in the translation field for 13 years.
2. I am thoroughly familiar with both the English and Arabic languages, by virtue of, as to English, having English as my native tongue and, as to Arabic, having all my years of study and practice as an Arabic to English translator and editor in various fields including legal translations.
3. On October 31, 2017, I produced the translation into English of an Arabic document received by my office, designated as: **DECLARATION OF WAEL FAYEZ AL-OMAR, dated September 19, 2017**.
4. The attached translation is a true and accurate English version of the original drafted in Arabic.

I declare under penalty of perjury that the foregoing is true and correct.

Executed this 17th day of November, 2017, SHARON, MASSACHUSETTS, USA.

Signature of Irina B. Sears

محكمة المقاطعة في الولايات المتحدة
مقاطعة كولومبيا

مدني رقم ١٦:١-س ف – ٠١٤٢٣ - ا ب ج

كاثلين كولفين، بصفة فردية و بصفتها قريبة وممثلة للقاصرين .C.A.C و.L.A.C، ورثة في القانون والمستفيدين من ملكية ماري كولفين، وجوستين أرايا-كولفين، وريثة في القانون والمستفيدة من ملكية ماري كولفين،

المدّعون،

ضد

الجمهورية العربية السورية،

المدعى عليه.

تصريح وائل فايز العمر

أنا وائل فايز العمر أصرح بما يلي:

1. عمري تجاوز الثامنة عشر سنة ولديّ معرفة مباشرة بالوقائع المسرودة في هذا التصريح. وفي حال تم استدعائي كشاهد، سوف أشهد بأهلية بهذه الحقائق وتحت القسم.

2. أنا سوري الجنسية أقيم في أوروبا كلاجئ و بإقامة دائمة قانونية.

3. أتكلم اللغة العربية بطلاقة، و أجيد تكلم اللغة الإنجليزية.

4. ولدت في مدينة حمص السورية في اليوم الحادي والثلاثين من شهر تموز عام ألف وتسعمئة وواحد وثمانين 31.07.1981 ولكن تاريخ ميلادي مسجل بالرابع من شهر تشرين الأول عام ألف وتسعمئة وواحد وثمانين 04.10.1981.

5. بعد حصولي على الشهادة الثانوية، بدأت دراستي في جامعة البعث في مدينة حمص آملاً أن أتجنب الخدمة العسكرية الإلزامية ، ولكنه تم تجنيدي للخدمة في الجيش في حوالي شهر أيار من العام 2008 وخدمت تقريباً حتى تشرين الثاني من العام 2010. من الجدير بالذكر أنه يتم منح الرتب العسكرية حسب التحصيل العلمي وبسبب كوني طالباً جامعياً تم منحي رتبة رقيب. خدمت باختصاص هندسة ميدان في الفرقة الرابعة عشر من القوات الخاصة.

6. كمهندس ميداني تلقيت تدريباً متخصصاً بهندسة الميدان الحربي والذي يتضمن إزالة الألغام وتعمير الإنشاءات العسكرية وعلم الاستطلاع الحربي. يتضمن الاستطلاع الحربي فتح ثغرات في حقول الألغام والتسلل عبر خطوط العدو والعمل بالاستطلاع الأمامي. حيث يقوم المستطلع الأمامي بإعطاء إحداثيات الأهداف المدفعية في الميدان ويقوم بتصحيح رميها بناءً على مراقبة مكان سقوط القذائف وإرسال معلومات بالراديو ك"200 متر لليمين أو لليسار "مثلاً ، حتى يتم إصابة الهدف المطلوب.

7. كجزء من تدريبي على الاستطلاع الأمامي درست طرق الرمي المدفعي في الجيش السوري والتي تتبع النهج المدفعي الروسي (المدرسة الحربية الروسية) والتي كانت مثالية للجيش السوري حيث أنها لا تكلف كثيراً ولا تحتاج لتقنية عالية. تنقسم طرق الرمي في الجيش السوري إلى طريقتين اساسيّتين. نطلق على الطريقة الأولى إسم "الطريقة الروسية" والتي تعتمد على سياسات الأرض المحروقة حيث يتم تغطية منطقة ما ناريا بشكل كامل دون التفريق أو التمييز بين هدف ما وما حوله. من خلالها يقوم فريق الرمي المدفعي (الصاروخي) بالرمي ثم تغير زاوية الرمي درجة أو درجتين ثم الرمي من جديد وتكرر العملية بحيث يتحرك القصف كموجة تغطي كامل منطقة من دون التركيز على هدف معين. أما الطريقة الثانية فكانت تعمد لإصابة هدف معين بالاعتماد على التوجيه والتصحيح من عناصر الاستطلاع الأمامي حتى يتم إصابة الهدف.

8. يتضمن الاستطلاع الحربي أيضاً على مهمة تحديد ومعرفة نوع الأسلحة المعادية المستخدمة بالاعتماد على الرؤية المباشرة والصوت. معرفتي هذه أصبحت أكثر دقة خلال الحرب السورية وكانت معرفة نافعة كون أن البقاء على الحياة في المناطق المحاصرة يعتمد على معرفة نوع الأسلحة المستخدمة صوتاً أو رؤية.

9. أنهيت خدمتي العسكرية في تشرين ثاني من عام 2010 وعدت لمدينة حمص لأعيش مع والديّ. يبعد منزلنا حوالي 100 متر من حي بابا عمرو على أطراف المدينة. يطلق على هذا الحي لقب "المساكن الغربية". في هذه الفترة كنت أساعد والدي في متجر صغير للأدوات المنزلية آملاً أن أعود لأكمل دراستي في الجامعة لكن تفجر الثورة السورية حال دون ذلك.

بداية الثورة

10. بدأت الثورة السورية في شهر آذار من العام 2011 وقد شاركت منذ بدايتها بالمظاهرات في بابا عمرو. في بداية الأمر كانت المظاهرات عفوية وتضمنت كافة السوريين من مختلف الأطياف طالبين الإصلاح السياسي. لم تكن هذه المظاهرات ذات تبعية دينية أو عسكرية. كوني إنسان علماني كنت أشعر بالارتياح في هذه المظاهرات.

11. كانت المظاهرات بطابعها العام سلمية لكن نظام بشار الأسد استخدم ضدها العنف المفرط. كانت من وسائل النظام ارسال عناصر من الجيش والأمن يرتدون لباساً مدنياً ويستخدمون سيارات مدنية ليباغتوا المتظاهرين المحتشدين بإطلاق النار عليهم وتكررت مثل هذه الأفعال. أنا شخصياً كدت أن أقتل عدة مرات عند مشاركتي بالتجمعات المتظاهرة.

12. مع الوقت، بدأت تؤثر وحشية النظام بطابع الثورة السلمي حيث بدأ بعض المتظاهرين بالتسلح للدفاع عن أنفسهم. لم أحمل السلاح أبداً فأنا إنسان مسالم ولا أؤمن أن مواجهة العنف بالعنف هي الحل. لذلك نأيت بنفسي عن المظاهرات وركزت على العمل الإغاثي.

13. بدأ الجيش السوري في العام 2011 بفرض حصار على مدينة حمص مانعاً وصول متطلبات الحياة الأساسية للمدينة لذلك بدأنا باستخدام مزرعة عائلتي التي تقع قرب قرية البويضة الشرقية كنقطة تخزين وتوزيع المستلزمات الطبية والمواد الغذائية لتهريبها إلى حمص. شكلنا شبكات توزيع ونقل مكونة من الأصدقاء والأقرباء. في ذلك الوقت كل ما عرفناه أن هذه المواد تأتي من لبنان ولم يكن لدي أي معرفة بالمتبرعين. لاحقاً وبعد أن غادرت سوريا علمت أن تيار المستقبل مع آخرون كانوا مسؤولين عن توفير هذه المؤن من لبنان لإرسالها إلى سورية ولم أكن على الإطلاق عضواً في تيار المستقبل أو أي حزب أو جماعة سياسية في لبنان.

14. كانت مزرعة عائلتي أيضاً تستخدم كمنزل آمن ونقطة عبور للصحفيين الأجانب في طريقهم لدخول حمص. كانت ذات شبكة نقل وتوزيع المؤن الطبية والغذائية تجلب الصحفيين معها. أول مرة رافقت فيها صحفيين بالدخول إلى حمص، كانت في بدايات عام 2012 مع فريق الصنداي تايمز المكون من ماري كولفن و بول كونروي.

أول رحلة إلى حمص مع ماري كولفن و بول كونروي

15. حوالي الثاني عشرة من شهر شباط من العام 2012 قابلت ماري كولفن و بول كونروي لأول مرة في مزرعة قرب قرية البويضة الشرقية: وكوني أتكلم الانكليزية سألتني ماري إن كنت أرغب أن أرافقهما إلى بابا عمرو كدليل ومترجم لهما، ومن باب ثقتي بهم وإيماني أن عملهم سوف يساعد الشعب السوري، قبلت مباشرةً. قبل أن نغادر الى بابا عمرو ودعت أفراد أسرتي الذين كانوا يخشون أني لن أعود من هذه الرحلة حياً.

16. استغرقت رحلتنا إلى بابا عمرو عدة أيام كون الطريق المباشر لم يكن ممكناً وكان هناك عدة معوقات. أخذت ماري و بول من البويضة إلى المباركية التي تقع بمحاذاة الطريق الدولي على أطراف مدينة حمص مقابلة لقرية تل الشور وبعد أن قطعنا الطريق الدولي إلى تل الشور. مشينا ما يقارب الكيلومترين إلى مدخل النفق ثم قطعنا النفق مشياً حتى مخرجه في الطرف الآخر الذي يقع بقرية جوبر ومنها إلى منطقة السلطانية ثم نهايتاً إلى بابا عمرو، وهناك ذهبنا إلى المركز الإعلامي الذي أسسه خالد أبو صلاح مع آخرون. كنت على معرفة جيدة بالمكان و ببعض الناشطين الإعلاميين في المركز. كان المركز الاعلامي يقع في شقة موجودة بشارع صغير في القسم الجنوبي من بابا عمرو شرقي مدرسة حسن بن ثابت. في الملاحق (A-1 إلى A-3) ثلاث صور أقمار صناعية لخريطة بابا عمرو حصلت عليها عبر موقع غوغل الكتروني للخرائط. أنا على معرفة جيدة بمنطقة بابا عمرو تمكنني تأكيد أن صور الأقمار الاصطناعية تمثل بشكل عادل ودقيق تخطيط مدينة حمص وحي بابا عمرو . استعملت الموقع الالكتروني غوغل للخرائط لتحديد موقع المبنى حيث كان المركز الإعلامي في تاريخ إثنين وعشرون شباط 2012. في الملحق الأول A-1 صورة من الأقمار الاصطناعية لحي بابا عمرو وقد تم تحديد موقع المركز الإعلامي بوضع دبوس. الملحق الثاني -A 2يمثل صورة مصغرة لحي بابا عمرو بأكمله. الملحق الثالث A-3 يمثل صورة مصغرة لمدينة حمص حيث يقع حي بابا عمرو.

17. وصلنا إلى المركز الإعلامي في حوالي ليلة الخامس عشر من شباط. أيقظتني ماري صباح اليوم الثاني في المركز الإعلامي وطلبت رؤية المنطقة والتكلم مع سكّانها. كان القصف يومها متواصلاً واستمر من الصباح حتى الليل. كانت المنطقة تقصف بشكل عشوائي عبر موجات تغطي كل بابا عمرو. بالرغم من القصف نجحنا زيارة مستودع تحت الارض يتم استخدامه من قبل السكان كملجأ لتجنب القصف. زرنا يومها أيضا المستشفى الميداني الذي هو عبارة عن عيادة مرتجلة بمنزل يستخدمه أطباء وممرضون متطوعون لمعالجة الناس المصابين من سكان الحي. رأينا يومها العديد من الإصابات البالغة والكثير من الجثث.

18. لاحقا أخبرني أبو حنين(ناشط إعلامي) أنهم تلقوا معلومات تفيد بأن النظام السوري يخطط لشن هجوم بالغازات السامة على منطقة بابا عمرو. أخبرت ماري و بول بذلك وقررنا مغادرة حمص مباشرة. غادرنا بنفس طريقة الدخول إلى المدينة وبعدها ماري نشرت قصتها عن المكان.

19. علمنا في نهاية المطاف أن الهجوم الذي حذرنا منه لم يحدث قط، فما كان من ماري إلا أن قالت أنها تريد العودة إلى بابا عمرو. أخبرتها أن النظام مصرّ على مد سيطرته على المنطقة وسألتها إن كانت متأكدة أنها ترغب في بالعودة إلى الحي فكان ردها "حياتي ليست اهم من حياة الأطفال الذين يموتون هناك".

العودة الى بابا عمرو

20. في مساء اليوم الواقع في عشرين شباط، غادرنا مجدداً قرية البويضة ووصلنا في نفس الليلة إلى المركز الإعلامي وبدون معوقات.

21. استيقظنا باكرا في صباح الحادي والعشرين من شباط لأن ماري و بول أرادا أن يزوروا مجدداً المستشفى الميداني في بابا عمرو. ولكن قال أبو حنين ان القصف كثيفاً لدرجة عدم إمكانية التنقل والتحرك في الحي. أمضينا يومنا في المركز الإعلامي محاولين ان نبقي أنفسنا مشغولين. مساء ذلك اليوم هدأ القصف قليلا فقررت الذهاب لزيارة بعض الأقرباء والأصدقاء للاطمئنان عليهم. أمضيت عدة ساعات وحين عودتي إلى المركز الإعلامي وجدت أن مجموعة جديدة من الصحفيين الأوروبيين كانت قد وصلت إلى المركز الإعلامي وهم إديت بوفييه، خافيير اسبينوسا، وليم دانيلز وريمي أوشليك. أمضيت ما تبقى من تلك الليلة في المركز الإعلامي.

الهجوم على المركز الإعلامي

22. في الصباح وبينما كنت متمدداً نصف نائم سمعت صفير رشقة صاروخية ضربت بمكان قريب، صرخ أحد ما أنه يتم استهدافنا وأنه يتوجب علينا الخروج. هرعت للملمة أشيائي أما ماري فقد ارتدت سترتها الواقية من الرصاص وبدأت بإرتداء حذائها وكان بول ينتظرها.

23. بعد الرشقة الأولى التي أيقظتنا عددت خمس رشقات أُخرى وكل رشقة أقرب إلينا من التي قبلها. كانت الرشقات مكونة من ثلاث صواريخ. كانت طبيعة القصف مختلفة هذه المرة عما شاهدناه سابقاً في بابا عمرو. في السابق كانت المنطقة تُقصف بشكل كامل و بموجات. أما ذلك الصباح فقد كانت الرشقات متكررة ومركزة على نفس الهدف، وأعني بذلك على مبنانا. أدركت مما تعلمته خلال تدريبي في الجيش أنها الطريقة المتبعة لضرب هدف محدد، حيث كان من تدريبي تصحيح الرشقات المتتابعة حتى اصابة الهدف بشكلٍ ناجح.

24. استطعت تمييز القذائف على أنها صواريخ بواسطة صوتها وصفيرها المميز. يستخدم الجيش السوري قواعد صواريخ كورية شمالية متعددة الأسطوانات والتي تصدر صواريخها نفس الصوت الذي سمعته يومها. تلك الصواريخ تصدر صفيراً حداً لأنها لا تمتلك زعانف موازنة بل تعتمد على فتحات نفث مائلة تدفعها إلى الأمام بشكل دائري على محورها الطولي للتوازن بمسارها وذلك الدوران والنفث المائل يصدر صوت صفير حاد، ذلك نفس الصفير الذي سمعته في صباح 22 شباط خلال الاعتداء.

25. أثناء تساقط الرشقات الصاروخية حول المركز الإعلامي، وصلنا إلى الغرفة الأمامية القريبة من مدخل المبنى وقد كان الجميع متواجداً بتلك النقطة تقريباً. هنالك غرفة خارجية ملاصقة للغرفة الأساسية التي تؤدي إلى المدخل الرئيسي للمبنى وكان هناك بابا خشبي يفصل الغرفة الرئيسية من الغرفة الأمامية. في الملحق الثاني (B) رسمة توضح بشكل دقيق توزيع الغرف في مبنى المركز الاعلامي.

26. كان الناشط حسين (المعروف بحسون) يحاول تنظيم إخلاء المبنى. أمرنا حسون بأن نركض بأزواج وأن يكون بين خروج الزوج والآخر ما يقارب العشرين ثانية، إلى الغرفة الأمامية أولاً ثم إلى الأبنية المقابلة في الطرف الثاني من الشارع حيث هناك مبنى ذو ملجأ تحت الأرض. كنت أمسك بماري

منتظرين دورنا كثنائي للخروج. كانت ماري هادئة رغم القصف لكن لاحظت من خلال وجهها الشاحب جداً أنها خائفة.

27. عندما بدأنا أنا وماري بالركض باتجاه المخرج، شعرت بشدة عنيفة في قبة ثيابي. كان حسين قد امسكني من قبتي وشدني للخلف. نظرت إلى الأعلى لأرى أن ريمي اوشليك كان ماسكاً يد ماري الأخرى. كنا ثلاثة بدل اثنين، فما كان من حسين إلا أن فصلني عنهم بينما تابع كل من ماري وريمي ركضهما إلى الخارج.

28. وفجأة سمعت صفيراً زاعقاً. فقدت الوعي. ما أتذكره تالياً أنني كنت مستلقياً على الأرض بوضعية غير طبيعية فوق يدي. كانت يدي مكسورة وكنت بحالة صدمة. دخلت شظية كتفي الأيمن وكان هناك طنين بأذناي. عندما فتحت عيناي كل شيء كان رمادياً ولم استطع التركيز. سمعت أصواتاً في الغرفة الرئيسية من حولي من ضمنها صوت المراسلة الفرنسية إديث بوفييه. أتذكر رؤية بول كونروي بالقرب مني في الغرفة الرئيسية قبل الانفجار لكني لم أستطع رؤية أي شيء بعده. وفي الملحق رقم (C) مخطط يوضح أين كنت بدقة عندما حدث الانفجار.

29. بعدها ساعدني أحدهم لأن أقوم واخرج من المبنى إلى الجانب الآخر من الشارع لم استطع الرؤية ولكن تتبعت الأصوات التي تنادي لي. حتى تلك اللحظة لم أكن على علمٍ بأن ماري وريمي قد فارقا الحياة.

30. أولئك الذين نجحوا منّا بالوصول إلى الطرف الآخر من الشارع إنتظروا حتى تحرك القصف بعيداً عن المركز الإعلامي. تم نقلنا لاحقاً إلى المستشفى الميداني لتلقي الاسعافات وهناك علمت أنّ ماري وريمي لقيا حتفهما. بعد ذلك نقلني الناشطون مع بول كونروي، و إديث بوفييه، خافيير اسبينوسا، ووليم دانيلز إلى مكان آمن. بعد عدة أيام نجحت بالهروب من حمص والوصول إلى لبنان.

أصرح تحت عقوبة شهادة الزور في قانون الولايات المتحدة الأمريكية أن ما سبق هو الحقيقية وأنه صحيح حسب أفضل ما يمكنني تذكره.

تم في ١٩ أيلول، 2017

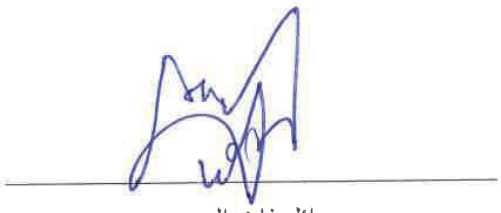

وائل فايز العمر

Exhibit A

Exhibit A-1

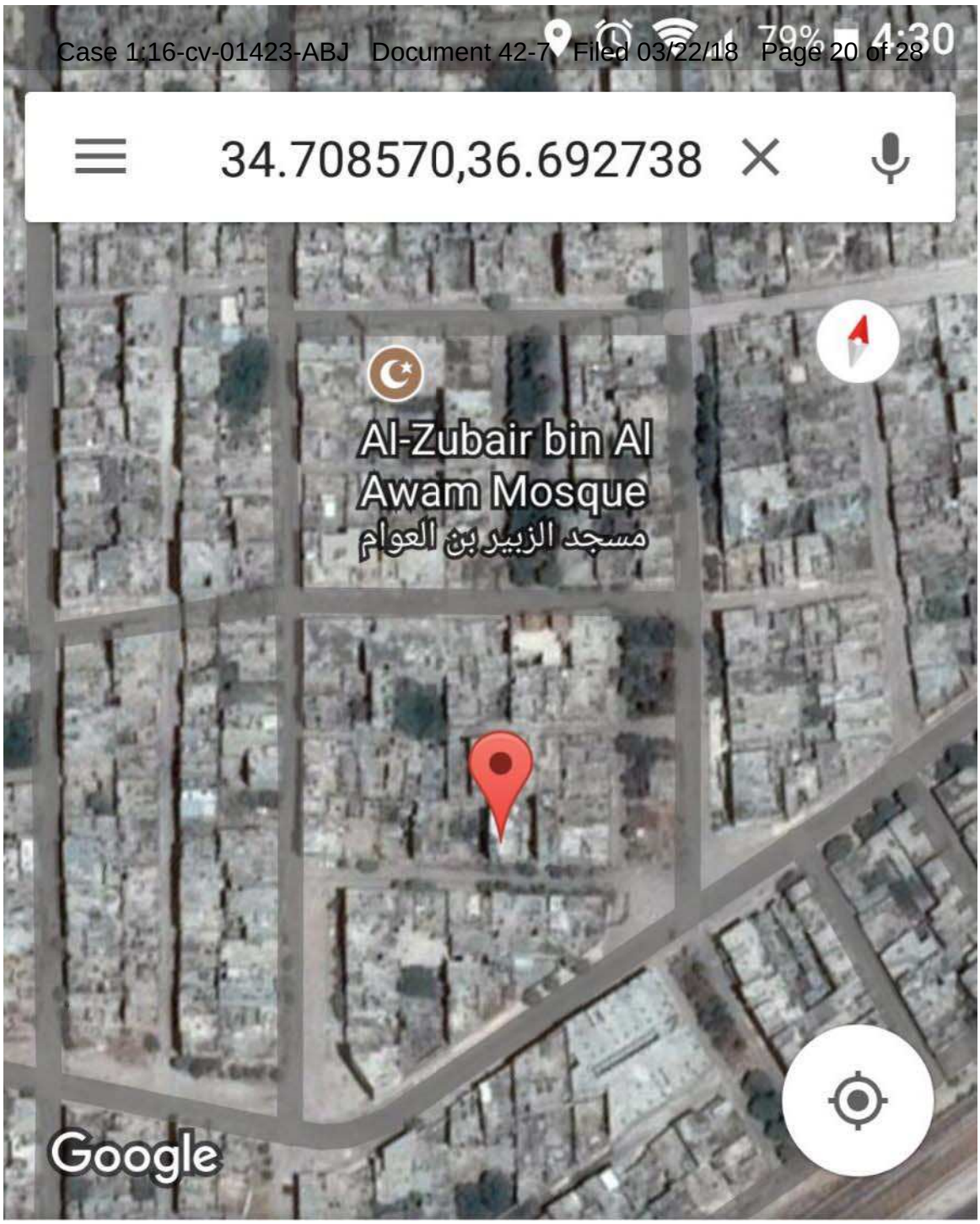

Dropped Pin

near Baba Amr, Homs, Syria

MORE INFO

DIRECTIONS

Exhibit A-2

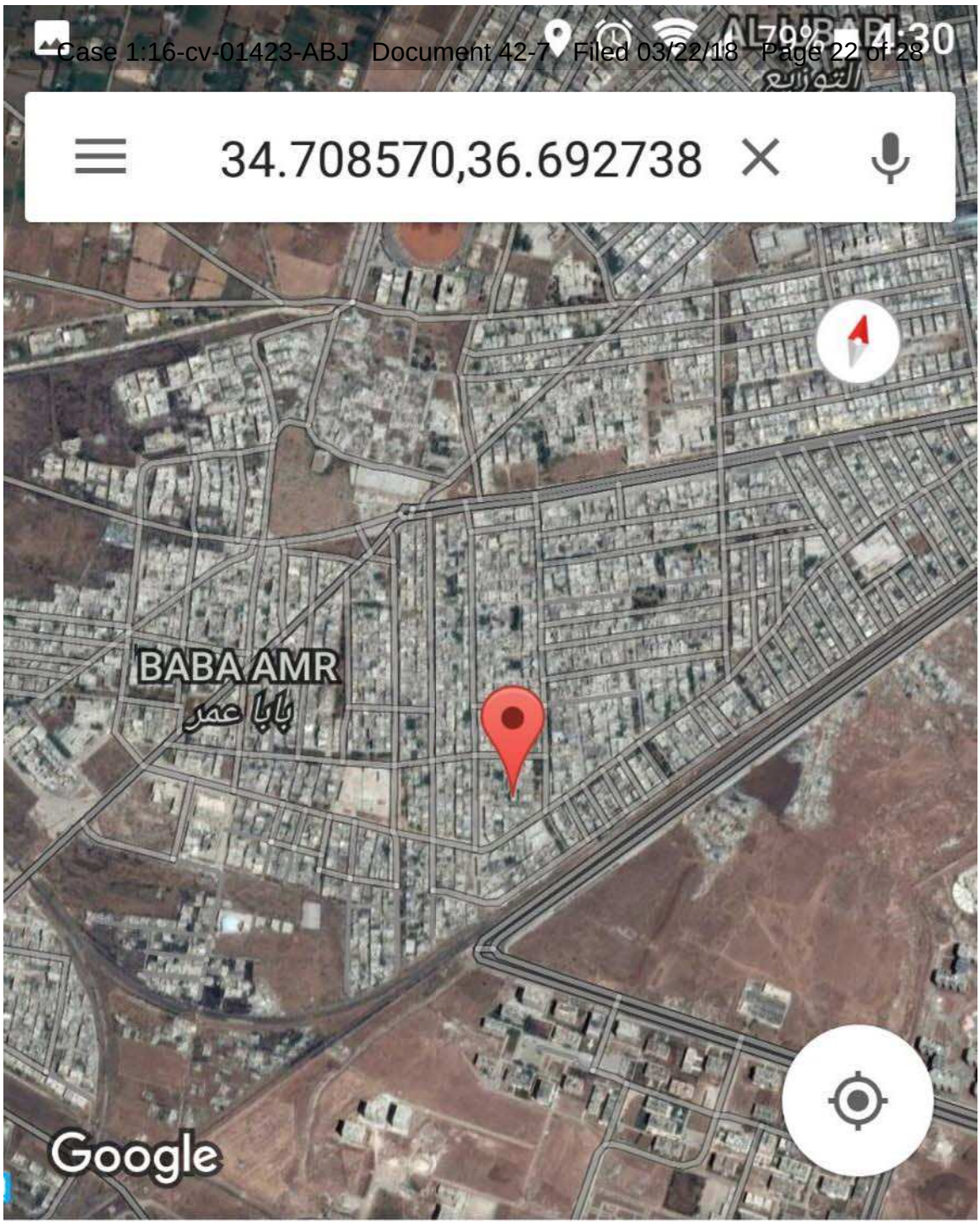

Dropped Pin

near Baba Amr, Homs, Syria

MORE INFO

DIRECTIONS

Exhibit A-3

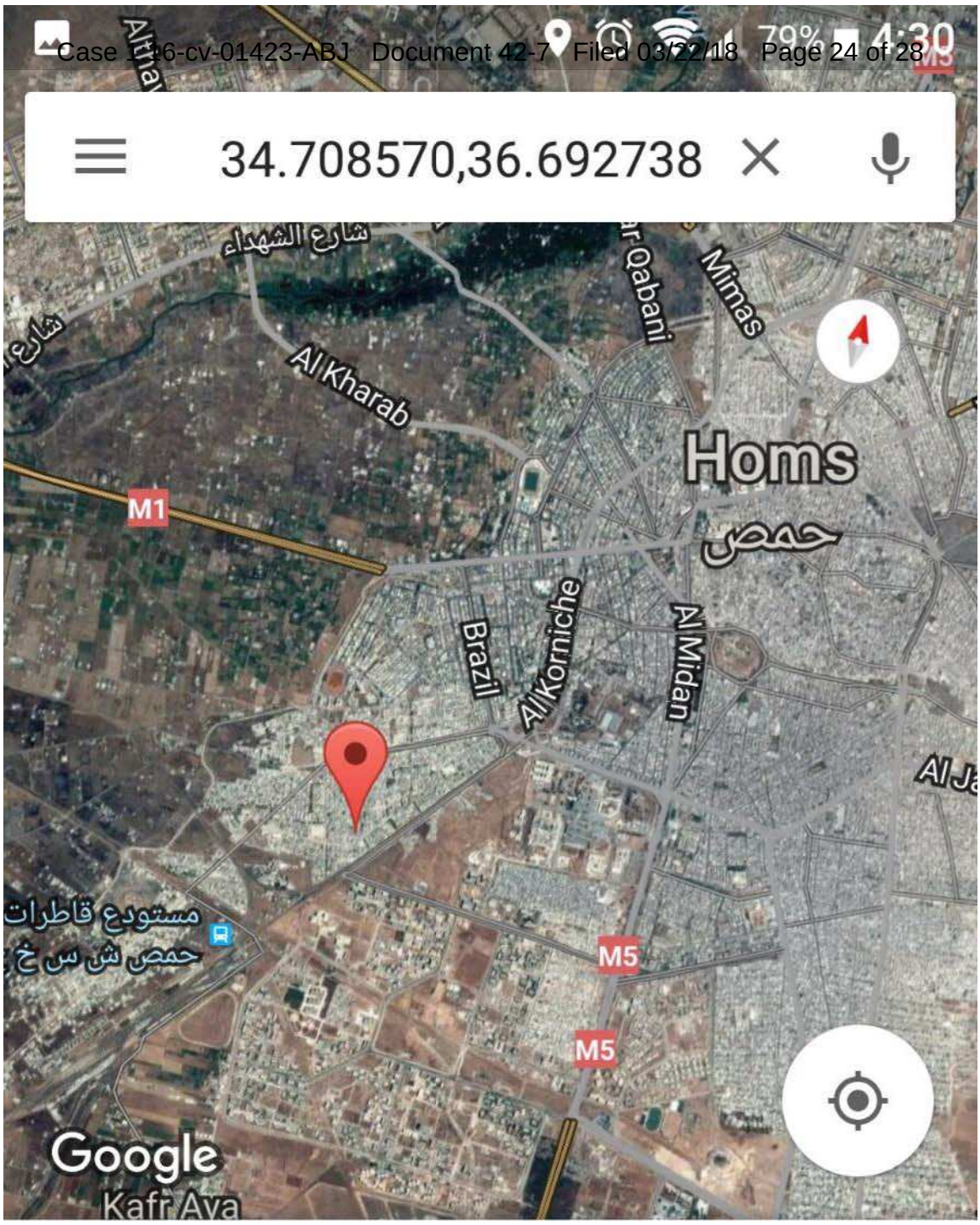

Dropped Pin

near Baba Amr, Homs, Syria

MORE INFO

DIRECTIONS

Exhibit B

مخطط لبناء المركز الإسلامي

Labels:

كلمات توضيحية:

Exhibit C

Media center floor plan

مخطط لبناء المركز الإعلامي

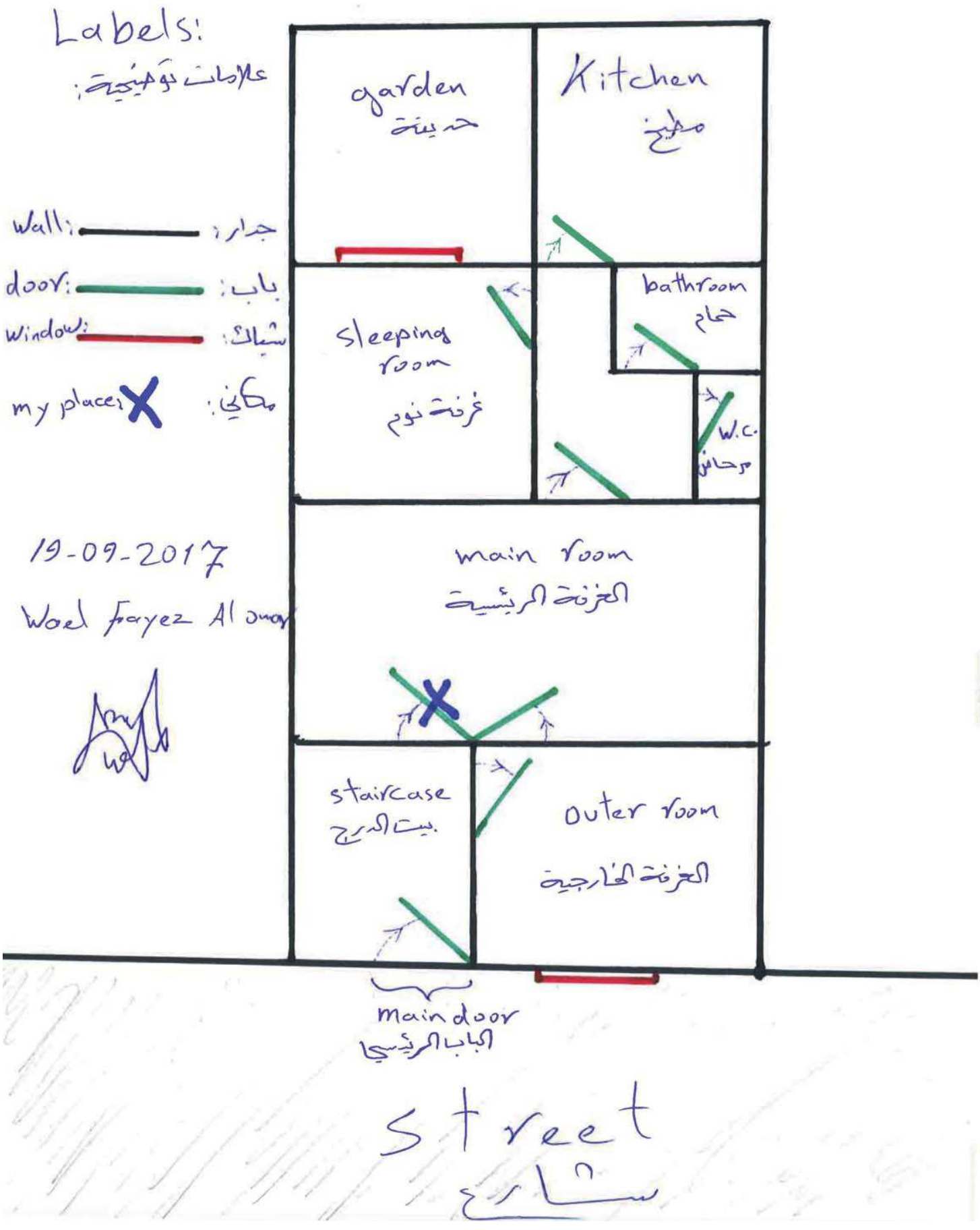

Polisen

PM

Film inskickad av Wael Al OMar

Signerad av

Signerad datum

Enhet
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA

Diarienr
5000-K622888-18

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Jansson, Ann-Catrin	2022-10-03	09:47

Beslag verkställt
Nej

Material för analys
Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Ann-Catrin Jansson

Uppgiften avser
Film

Uppgift

Den 1 oktober 2022 skickade målsäganden Wael Al Omar en film från Baba Amr/Homs med datum 2012-03-01.

Se vidare förhör där filmen omnämns.

Polisen

Datum
2022-10-03

Diarienummer
5000-K622888-18

Bildbilaga

ANTECKNINGAR

Den 1 oktober mejlade målsäganden Wael Al Omar bilder på sina skador han ådrog sig i Homs/ Baba Amr. Se vidare förhör.

Krinsp Ann-Catrin Jansson

1. Foton från Wael Al Omar

2. Foton från Wael Al Omar

3. Foton från Wael Al Omar

4. Foton från Wael Al Omar

5. Foton från Wael Al Omar

Polisen

Förhör

Tamim Dahla

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Dahla, Tamim	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Svenskt körkort 601672030	

Tolk	Språk
Zoher Khoury	Arabiska

Ytterligare information om anledning till förhör — Underrättad om misstanke

Dahla ska höras om situationen i och runt Homs under tiden 1 januari 2012 till 30 juni 2012 och eventuell kännedom om 11:e divisionens agerande i och runt Homs.

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Cecilia Hector	2019-11-06	09:05	11:05

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polishuset Göteborg	RB 23:6	Ljudbandsförhör
Förhörsvittne	Utskrivet av KJ	Konceptförhör

Berättelse

Bakgrund

Tamim har varit i Sverige sedan 13 maj 2015. Han lämnade Syrien 2013 och reste till Libanon.

Tamim har sin far, mor och bror kvar i Syrien. Han har även två systrar *(I samband med uppläsning av förhöret säger Tamim att det ska vara två bröder)* som är arresterade av regimen. De blev arresterade i augusti 2013 och Tamim vet ingenting om dem. Föräldrarna och brodern bor i Jedaydet Artouz. Tamim har ytterligare en syster. Hon gifte sig i Syrien och kom till Sverige på anknytning. Tamim har också en bror i Tyskland.

Tamim deserterade i maj 2012. Han kom till Libanon 2013. Tiden däremellan höll sig Tamim gömd i ett hus på landet i Daraya. Familjen såg till att han fick mat. Efter det så tog han sig till Libanon

Tamim är uppvuxen i Daraya. Det ligger i utkanten av Damaskus. Han har bott där i hela sitt liv. Han gick gymnasiet i Daraya och flyttade sedan till Homs för att gå militärutbildning 2008. Han läste i tre år och specialiserade sig på "de som är gående" (*Förhörsledaren tolkar det som infanteri och kommer att benämna det så i fortsättningen*). Han blev klar som fänrik *(I samband med uppläsning av förhöret rättar Tamim och säger att det ska vara löjtnant)* 2011. I början av studierna åkte Tamim fram och tillbaka till Daraya. I början på 2011 när incidenterna sattes igång gick det inte längre att pendla.

När oroligheterna sattes igång förstod Tamim inte riktigt vidden av det i och med att han var i högskolan. Han blev kvar i skolan tills han tog examen i oktober 2011. Tamim tog ledigt efter detta och var hemma en period. Efter det så blev han skickad till Suwayda och divison 15, specialstyrkorna.

Suwayda – 15:e divisionen
15:e divisionen hade sitt huvudkontor i Suwayda.
Tamim berättar att de var i ett slutet övningsområde med militärer. Det var officerare och militärer inom detta område. Inom divisionen finns det olika brigader. Tamim var i den 44:e brigaden, bataljon 126. *(Tamim ritar en skiss som bifogas*). Det fanns också brigad 405 och 406. Divisionen låg i 3:e kompaniet. Tamim berättar att det fanns olika specialiteter inom divisionen bl. a. tanks och fallskärmar. Tamim var i infanteriet.

Hassan Shahin chef över 3: kompaniet
Ali Asaad chef över division 15
Ali Ibrahim var chef över 44:e brigaden.
Abu Hadid var chef över brigad 405 (stridsvagnsbrigad)

Tamim berättar att 15:e divisionen hade svårare övningar än andra. Det fanns även andra divisioner i närheten av Damaskus som hade specialstyrkor. Specialstyrkor har inga särskilda benämningar mer än att det är första eller andra gruppering.

Tamim blir kvar i Suwayda i ca 4 månader. Han lämnar Suwayda i januari 2012. Tamim blir då förflyttad till Homs, Ar Rastan. Det finns ingen särskild anledning att han blev placerad just där. Det är bara så det fungerar i det militära systemet. Hela bataljon 126, blev placerad där.

Ar Rastan
Tamim berättar att i början när han var där så var det inget särskilt som hände i området men sedan kom förändringarna. Situationen eskalerade under för undan.
Tamim berättar att de fick order om att stå vid ingången till staden. Varje officer hade med sig ett antal militärer och så satte de upp en vägspärr. Uppgiften var att kontrollera folks id-kort så att man visste vem som åkte in och ut ur staden. På fråga hur det var med demonstrationer i området så svarar Tamim att det kom senare, efter ca en månad. Demonstrationerna i Syrien började dock redan 2011.

Tamim berättar att både militären och oppositionen var på plats i Ar Rastan. Regimen hade omringat staden och oppositionen var utanför stadens område, på landsbygden. Tamim säger att det inte förekom några stridigheter mellan Regimen och oppositionen under den tiden som han var där, man kunde röra sig fritt i staden under den här tiden. Tamim var i Ar Rastan i ca 4 månader. Tamim tillfrågas om det förekom några angrepp/flygattacker under tiden som han var där. Tamim berättar att det förekom men att det inte var något som Tamim var en del av. Det förekom i utkanterna av staden.

När det var demonstrationer så var det officerarna som var i högre rang än Tamim som gav order om att demonstrationerna skulle splittras. Ibland upplöstes också demonstrationerna av sig själva. Tamim berättar också att det fanns "säkerhetsindivider" som inte hade med militären att göra.

Tamim tillfrågas om han någon gång blev förflyttad in till Homs. Det säger han att han inte blev. Ibland åkte han in till Homs.

Tamim tillfrågas hur situationen i Homs var under den här tiden. Han svarar att under hela tiden som det var krig så var han inte inne i Homs någon gång. Han befann sig bara i Ar Rastan och om han skulle åka hem så gick han bara till bussterminalen och åkte hem.

Tamim säger att han tror att situationen i Homs var likadan som i Ar Rastan. Ar Rastan tillhör

Homs. Med det menar han att regimen hade spritt sig i staden med vägspärrar och oppositionen var utanför. Det var på samma sätt i hela landet.

Tamim tillfrågas om han vet vilka divisioner som hade högkvarter i Homs. Tamim berättar att det var den 11:e och den 18:e divisionen som hade högkvarter där. Tamim minns inte vart högkvarteren låg.

Tamim vet inte varför hans bataljon förflyttades dit när den 11:e och 18:e divisionen redan var i Homs. Han berättar att som militär får man en order som man följer. Bataljon 126 var fristående när de var där. De lydde inte under 11:e eller 18:e divisionen. Tamim säger att bara delar av bataljon 126 förflyttades till Ar Rastan. De som var äldre, sköter civila uppgifter, var sjuk eller liknande fick stanna kvar. Alla som kunde förflyttades dock. När de var i Ar Rastan fick de fortfarande order från 15:e. divisionen Bataljonchefen för nr 126 fick order av brigadgeneralen i 44:e brigaden.

Mat och andra förnödenheter

Det fanns specialbilar som hetee "förvaltningsangelägenheter". De kom till varje postering och lämnade ut förnödenheter. Det var bataljonchefen för 126 som såg till att detta fungerade. Förvaltningen låg under samma bataljon, 126. Bataljonchefen försåg dem även med vapen och ammunition.

Bataljonchefen skötte även ledigheter, sjukdom osv,

Tamim förevisas en karta över Ar-Rastan *(bifogas förhöret).* Tamim pekar ut en militär förläggning som tillhör en ingenjörsbataljon. Den låg norr om floden Nahr al-Asi. Han vet inte vilken division ingenjörsbataljonen tillhörde, kanske 11:e. Tamim berättar att de brukade ha samlingar på den platsen.

Tamim pekar också ut den militära underrättelsetjänsten som låg precis bredvid M5. Han säger att den tillhörde Homs. Han vet inte vem som var chef där.

Paus i förhöret klockan 10.05 - 10.23

Tamim berättar att de bodde i ett kommersiellt center intill den stora moskén. Det låg i närheten av den Militära underrättelsetjänsten.

Tamim ombeds att peka ut vägspärrarna som han stod vid. Tamim pekar ut den ena och säger att den kallades för "Moskéns vägspärr" *(se bifogad karta).* Den andra kan han inte peka ut men säger att för att komma dit så passerade de den stora moskén (så att moskén var på vänster sida), körde in till höger och sedan vänster. Det låg en bensinstation i närheten och den vägspärren kallades för "Bensinstationens vägspärr".

Fältsjukhus/Sjukhus

Tamim berättar att det fanns en ambulans som tillhörde militären. Den var stationerad vid ingenjörsbataljonen. Om det hände något så kom ambulansen och körde den skadade in till det stora sjukhuset i Homs. Tamim säger att det nog fanns ett sjukhus i Ar Rastan också men at han inte vet vart det låg någonstans. Kanske fanns det någon vårdcentral också. Tamim tillfrågas om han vet om oppositionen hade något sjukhus. Han svarar att det hade de säkert men att han inte vet vart någonstans det låg.

Tamim känner inte till organisationen vita hjälmarna.

Civila attacker
Tamim känner till att det har varit attacker mot civila i Ar Rastan men det är ingenting som han har upplevt. Dessa skedde efter att han hade lämnat området. Tamim säger att han har bevittnat hur säkerhetsfolk örfilat civil befolkning men känner inte till några direkta attacker där han var. Däremot känner han till att det skett på andra ställen.

Talbiseh
Det ligger söder om Ar Rastan. Tamim berättar att när han var i Ar Rastan så hörde han att det var ett anfall där. Det var militärens som skulle ta sig in för att få ut oppositionen. Det här kan ha varit i januari-februari 2012. Tamim har inte bevittnat detta personligen han har bara hört talas om det. Tamim säger att han tror att det hände något i Talbiseh redan 2011.

På fråga svarar Tamim att det var 11:e, 18:e och 4:e divisionen samt specialstyrkor som var delaktiga i den attacken. Detta vet Tamim för att när han kom till Ar Rastan så pratade man om händelsen och då sas det att dessa divisioner var där. De hade inte pratat mer ingående om exakt vad som hade hänt i Talbiseh.

Andra Attacker
Tamim berättar att det skedde attacker i många områden. Bl. a så var det en attack i det området som Tamim bodde. Först var det demonstrationer där, sedan kom militären och säkerhetsstyrkor och arresterade folk. De ursäktade sig med att det fanns beväpnade personer i dessa områden och så började man skjuta in i områden. Tamim berättar att det inte var några beväpnade i området. De tillhörde oppositionen.

Tamim säger att detta hände på många ställen och räknar upp: Al Khaldyeh och Bab Seeba i Homs. Doma och Daraya i Damskus. Attackerna i Homs skedde efter att Tamim deserterade, kanske 2-3 månader senare.

Anledningen till att Tamim lämnade militären var att han fick ordrar som han inte gick med på. Uppdraget i början var att de skulle ha vägspärrar för att skydda. Nästa steg blev att de skulle splittra demonstrationer. Dessa ordrar började att komma i april 2012.

Tamim tillfrågas om det fanns det samarbete mellan militären och säkerhetstjänsten. Tamim berättar att var och en hade sin chef. De kunde inte styra över varandra. Militärens uppdrag var att kontrollera id-handlingar vid vägspärraren. Säkerhetstjänsten var som militären men de var något starkare. De hade hand om underrättelser. De försåg inte militären med underrättelser. De såg militären som ett skydd, att de skulle beskydda säkerhetstjänsten.

Innan Tamim lämnade militären var det demonstrationer i Homs men det var först efter att han lämnat som man började att slå ner och döda folk.

Tamim tillfrågas om det var något område i Homs som hade ett starkt rebellfäste / oppositionsfäste. Tamim säger att det var Ar Rastan som blev mest känt. Det var många som lämnade militären av samma anledning som han lämnade. Tamim säger att i Ar Rastan var det många som frivilligt hade gått med i det militära och därför var det ett område med mycket militärer.

Den 18:e divisionen hade stridsvagnar. Tamim vet inte vart de hade sitt högkvarter. Han vet inte vem som var chef där eller hur strukturen i övrigt såg ut.

I 11:e divisionen fanns det både stridsvagnar och infanteri. Tamim vet inte vem som var chef där eller vart någonstans de hade sitt högkvarter.

Arresteringar vid vägspärrar
Tamim berättar att det skedde gripanden vid vägspärrarna. Det var säkerhetstjänsten som tog hand om arresteringarna. Tamim berättade att det fanns en lista på folk som var efterlysta. Tamim vet inte exakt vart listan kom ifrån men säger att dem kom från underrättelsetjänsten. Om det kom en efterlyst person till vägspärren så greps han och fördes till fängelse. Tamim var inte delaktig i arresteringarna.

Tamim vet inte vart personerna fördes när de greps. Han säger att det fanns fängelser i varje stad. När det kom till diskussioner med säkerhetstjänsten så sa det att militären skulle sköta sin sak och säkerhetstjänsten skulle sköta sin sak.

Förhöret avslutas klockan 11.05

Uppläst och god

Förhör Tamim Dahla
2019-11-06

1.

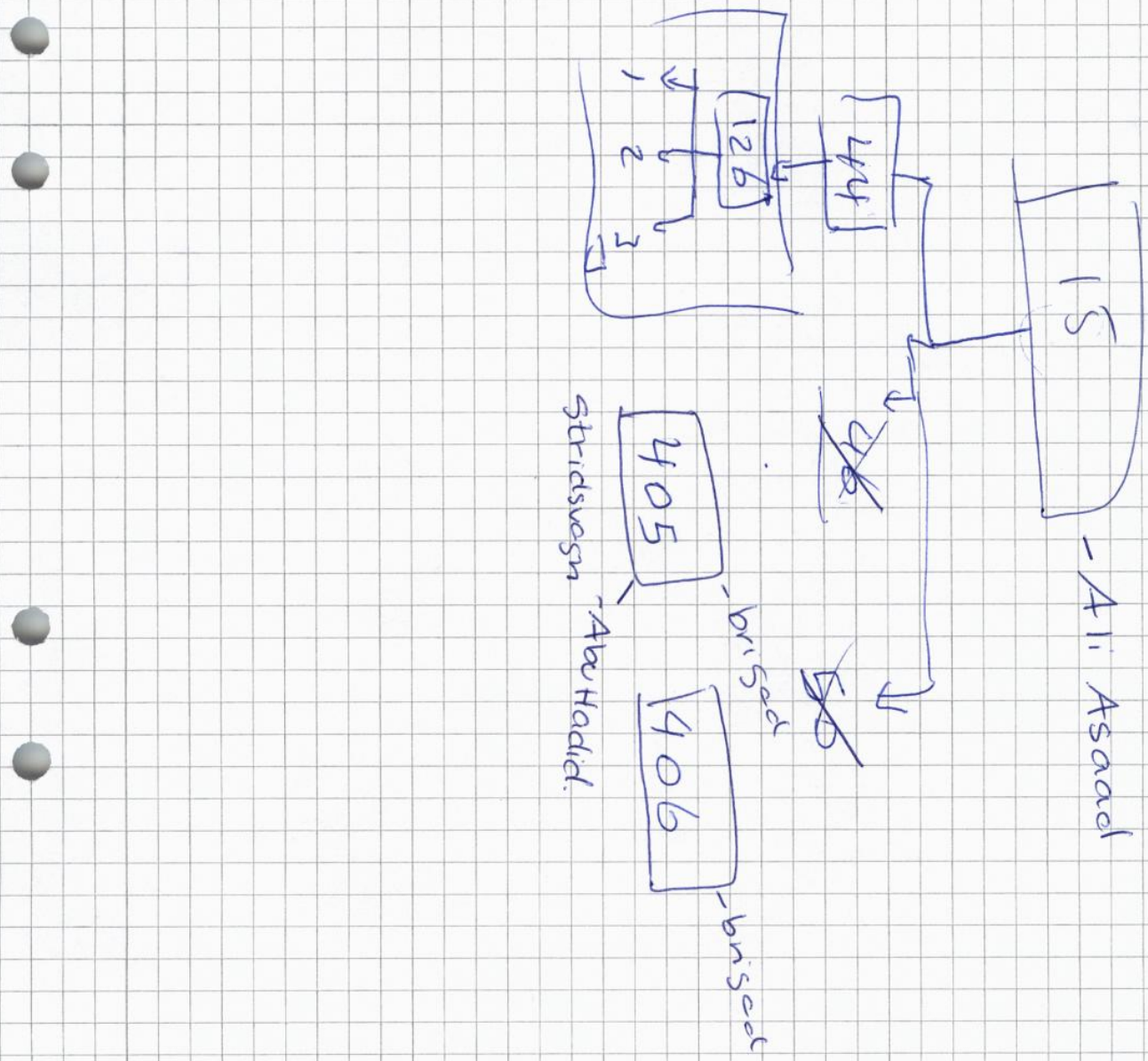

Ar Rastan

1. Ingenjörsbataljon
2. MID
3. Vägspärr

2. Karta Ar Rastan, 2019-11-06 09:05 diarienr: 5000-K622888-18

Ingenjörsbataljon Ar Rastan

MID Ar Rastan

Vägspärr Ar Rastan

Polisen

Förhör

Khaled Zhouh

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Zhouh, Khaled	

Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	

Tolk	Språk

Ytterligare information om anledning till förhör	Underrättad om misstanke
Vittnesförhör med anledning av att Khaled Zhouh varit kapten i 18:e divisionen	

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Cecilia Hector	2020-03-11	11:23	12:50

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Poisen Falkenberg, Arvidtorpsvägen	RB 23:6	Ljudbandsförhör

Förhörsvittne	Utskrivet av	
	KJ	Konceptförhör

Berättelse

Förhöret är i sin helhet inspelat på ljudband. Detta är en utförlig sammanfattning.

Khaled har varit kapten i den 18:e divisionen.

När Khaled lämnade 2011 så såg uppdelningen av divisioner ut som följande:

Divisioner i Syrien och deras placeringar:
Division 1: Al Kiswah, söder om Damaskus
Division 2: Republikanska gardet, Runtom Damaskus
Division 3: Norr om Damaskus, Nabk på vägen mot Homs
Division 4: Presidentens bror Mahed Al Assad leder denna, Al Somaria
Division 5: Daraa, nära Esra
Division 7: Daraa, nära Sakia *(I samband med uppläsning av förhör tillägger Khaled att de också låg i Rif Damskus)*
Division 9: Daraa Al Sanamin
Division 10: Damaskus, nära Qatana
Division 11: Homs, söder och norr om Homs. Huvudkvarter i Hassia
Division 14: Special forces, Nära Nabk *(De fanns också på gränsen till Israel och Libanon, Al Haramon)*
Division 15: Tillkom 2006 eller 2007. Al Suweida
Division 17: Raqqa och Deir Es Zawr, Hasakah
Division 18: Tillhörde tredje kåren. Visarar på karta öster om Homs. Chefen bodde i den markerade byggnaden . *(Bild A)*

Division 22: Okänt om det är rätt nummer. Luftförsvaret
Division 24: Okänt om det är rätt nummer. Luftförsvaret
(Khaled rättar och säger att det ska vara Division 24 och 26 som är Luftförsvaret.)

Samt special forces och kommandos.

Khaled ritar divisionernas placeringar bild B.

Khaled minns inte vad chefen för 18:e divisionen heter. *(Khaled tillägger att han tror att chefen heter Azam Al Masri samt att Azam troligen är död)*
Under 18:e divisionen, som är en tankdivision, ligger det 5 brigader.

BMB = Det är som en pansarvagn men den är större och inte som en vanlig tank. I en BMB är det 11 soldater.

Khaled var chef för 10 BMB bilar, ett kompani
Khaleds chef var bataljonchef och hade ansvar för 30 bilar. *(Khaled rättar och säger att det ska vara 33 bilar)*

En grupp innehåller 3 BMB
Tre grupper innehåller 10 BMB = Kompani
Tre kompanier = Bataljon

Khaled var kompanichef i Brigad 131.

Brigader i Division 18
Brigad 120: 90 st BMB *(Khaled rättar och säger att det ska vara 96 st)*. I terorin upp till 3500 soldater. En bataljon *(Khaled rättar och säger att det är ett tankskompani extra)* extra jämfört med andra brigader.
Brigad 131: Ser ut som brigad 120 fast med en bataljon mindre. Chef: general Loaih Mallah
Brigad 134: Vanlig tanksbataljon
Brigad 167: Vanlig tanksbataljon
Brigad 125: Bara kanoner. Fyra vanliga kanoner. Fyra underliggande bataljoner som har olika storlekar på vapen. *(Khaled säger att det är fyra batalajonskanoner och en bataljon med raketer)*

Khaled berättar det inte räcker med en bataljon när de ska strida. De behöver också kanoner och luftförsvar. Luftförsvar och kanon har fyra bataljoner under sig.

Specialkompanier
Det finns specialkompanier som lyder direkt under divisionschefen:
Spaningskompani
Kompani med ansvar för minor
Transportkompani
Raketkompani
Logistikkompani
Kommunikationskompani
Ammunitionskompani
Matkompani
Kemikompani

Tankbataljon
4 kompanier
3 grupper i varje kompani
3 tanks i varje grupp
4 soldater i varje tank

Kanonbataljon
Tre kompanier
Tre grupper i varje kompani

Försvarsbataljon
Fyra kompanier
Varje kompani har tre grupper
Varje grupp har tre shilka (en slags tanks)
Varje shilka innehåller 4 soldater

Bataljoner under Brigad 131
939 - Tanks
940 - Tanks
941 - BMB chef Sheiz Hassan *(Khaled tillägger att Sheiz blev förflyttad när han vägrade att följa order. Han ville inte skjuta civilbefolkningen. Han greps inte men han förflyttades till civilförsvaret. Sheiz vara alawit men Khaled vet inte om det var därför han inte greps)*
942 - Tanks
943 - Kanoner
944 - Luftförsvar

Under bataljon 941 var det tre kompanier. Khaled var chef för en av dessa.

Khaled ritar bild D

Varje bataljon innehåller också en litet "styrelsekompani" som är ansvariga för kommunikation, mat, mekaniker osv.

Khaled kommer ej ihåg vem som är chef för 18:e divisionen. Men han vet att han satt i fängelse på Sednaya. Divisionschefens bror var vice chef för 15:e divisionen. Brodern satt också i fängelset. (*Khaled tillägger att han inte är säker på att detta stämmer. Detta är något som han hörde då han blev frisläppt.)*

Under 18:e divisionen finns det fristående brigader. Bataljonerna har självständiga kompanier. De liknar varandra och har samma funktioner fast på olika nivåer. Khaled hänvisar till de specialkompanier han tidigare nämnt.

Det finns en man som är ansvarig för kemi, en för transport, en för ammunition, mat och lokal, spion, minor, ammunition och vapen under 18 divisionen. Dessa män har inga stridande soldater under sig. Men de har det övergripande ansvaret. De är brigadgeneraler. Har samma grad som han som är chef för 18:e divisionen. De har några soldater under sig som hjälper dem med logistik. De som har dessa positioner rapporterar till högsta chefen inom 18:e divisionen. De hjälper till och planerar och kontrollerar soldaterna. Om brigadchefen behöver hjälp med något t.ex mer vapen så går de till dessa för att få mer vapen. Dessa personer bestämmer om de ska få mer vapen eller inte. Dessa personer sitter i något slags operationsrum tillsammans med divisonschefen.

Det finns en chef för operationsgruppen. Han samlar info från gruppen och tar till divisionschefen.

Grader
Khaled förklarar hur graderna inom militären ser ut

Löjtnant - en stjärna
Andra löjtnant – två stjärnor
Kapten – tre stjärnor
Major - en örn
Överste – en örn och en stjärna
Aqeed *(Okänt vilken grad detta är i samband med förhörstillfället)* - En örn och två stjärnor
Brigadgeneral *(amid)* - En örn och tre stjärnor

(I samband med uppläsning av förhör säger Khaled att Liwa kommer efter Amid och därefter kommer Imad, marskalk, Försvarsministern och hans vice har graden Imad. Det är en örn, två korsade dolkar samt en stjärna.)

Khaleds kompani fick ansvar för att gå till Alabbasiah. En annan grupp från 18:e divisionen hade ansvar för Baba Amr. Khaled kom aldrig till Alabbasiah då han blev gripen samma dag *(Khaled rättar till kväll).*

11:e divisionen var placerade söder och norr om Homs. De flesta av dem fick ansvar för Hama. En del av 18:e divisionen (brigad 120) gick också dit. 11:e divisionen var också ansvariga för ar Rastan.

De blandade grupperna från olika divisioner för att ingen grupp skulle bli för stark. Så att de inte skulle börja hjälpa civilbefolkningen och sätta sig upp mot Al Assad. Även säkerhetstjänsten var bland grupperna. Khaleds bataljon har stridit i Deir Ez zour, Raqqa osv.

11:e divisionen hade ansvar för Hama, Homs, Ar Rastan, Tallbisah, Tal Kalakh.

Khaled tillfrågas om han känner till något om attacker mot civila. Han berättar att han hade en kollega som har dödat 94 personer på 60:e gatan *(Khaled säger att det var tonåringar).* Det var en demonstration där i början av maj 2011. Det var en lördag. Dagen innan var det högtid fredag. Efter moskén gick befolkningen ut och demonstrerade. De sköts ihjäl folk under demonstrationen *(7 st sköts ihjäl).* Dagen efter, på lördagen, var det begravning och det var tusentals deltagare *(30.000 – 50.000 deltagare)*. De öppnade eld mot begravningståget. 94 personer dog. Eimen Al Mohr var kapten, ledare för andra kompaniet i bataljon 941, Samma bataljon som Khaled. Det var han som var med och sköt dessa personer . *(Säkerhetspolisen samlade ihop alla kroppar och begravde dem på ett okänt ställe. De som var skadade och inte döda, dödades. Säkerhetspolisen tog kropparna för man ville inte ha några fler offentliga begravningståg)*

Joseph Spehe (bataljon 942) var också med vid massakern. Efteråt var de stolta och berättade för de andra när de kom tillbaka till lägret.

Khaled känner inte till något om attacken i februari 2012 mot Baba Amr. Han satt i fängelse då.

Khaled tillfrågas om han känner till någon i 11:e divisionen.
Han säger att han har kollegor där. Två av dem har dött. En dog några dagar innan Khaled blev gripen.

Khaled visar på kartor *(bild F-J)* var de olika brigaderna ligger.

Finns ett lager av kemiska vapen under marken *(bild F)*. Under kullarna i S-kurvan. Tillhör inte 131 men de har ansvar för dem.

På fråga om Khaled har kännedom om några i Sverige som har varit med om samma sak som honom säger han att han inte har kontakt med någon i Sverige. Han har två kompisar i Tyskland. En av dem var kapten i 18:e divisionen samtidigt som Khaled. Han heter Nidal Al Hussein. Khaled har inte kontakt med honom idag och han tror inte att han är villigt att vara med på förhör beträffande detta.

Förhöret avslutas klockan 12.50

Se även förhör med Khaled i ärende K644066-18 som hölls vid samma tillfälle.

Uppläst och godkänt 2020-03-25 /KJ

18:e Divisionen
Homs

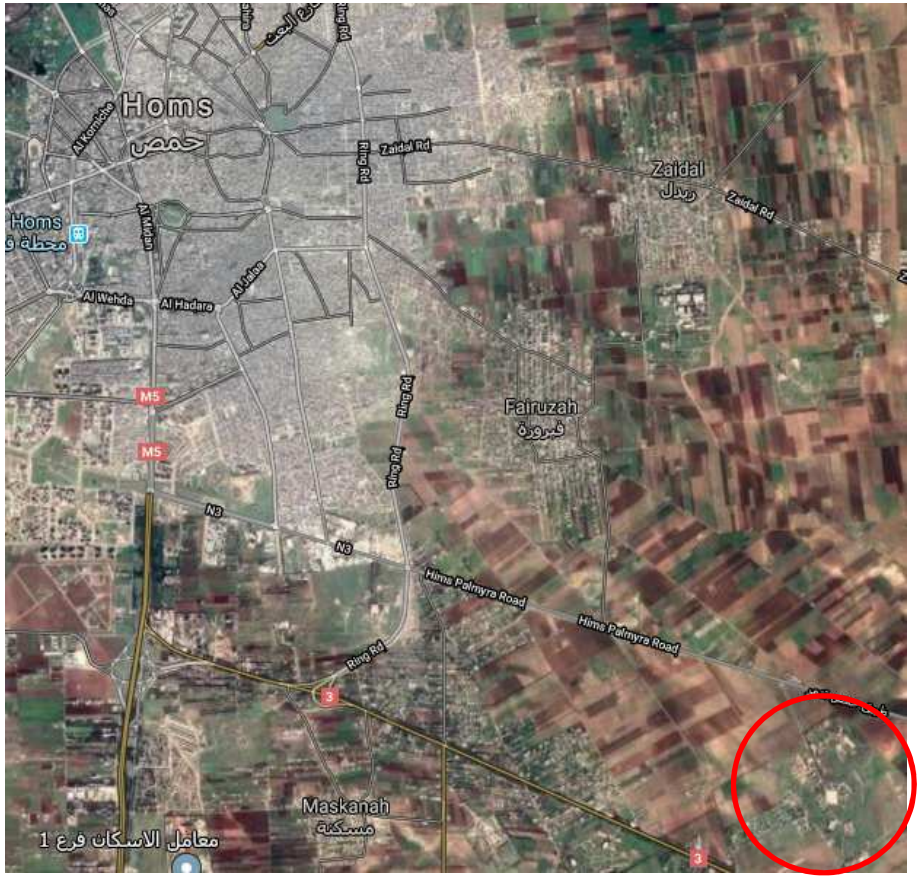

Den vänstra ringen markerar vart den 18:e divisionen hade sitt högkvarter. Den Högra ringen markerar vart chefen för 18:e divisionen hade sitt kontor.

A. Högkvarter 18:e divisionen, 2020-03-11 11:23 diarienr: 5000-K622888-18

B. Placering Divisioner Syrien, 2020-03-11 11:23 diarienr: 5000-K622888-18

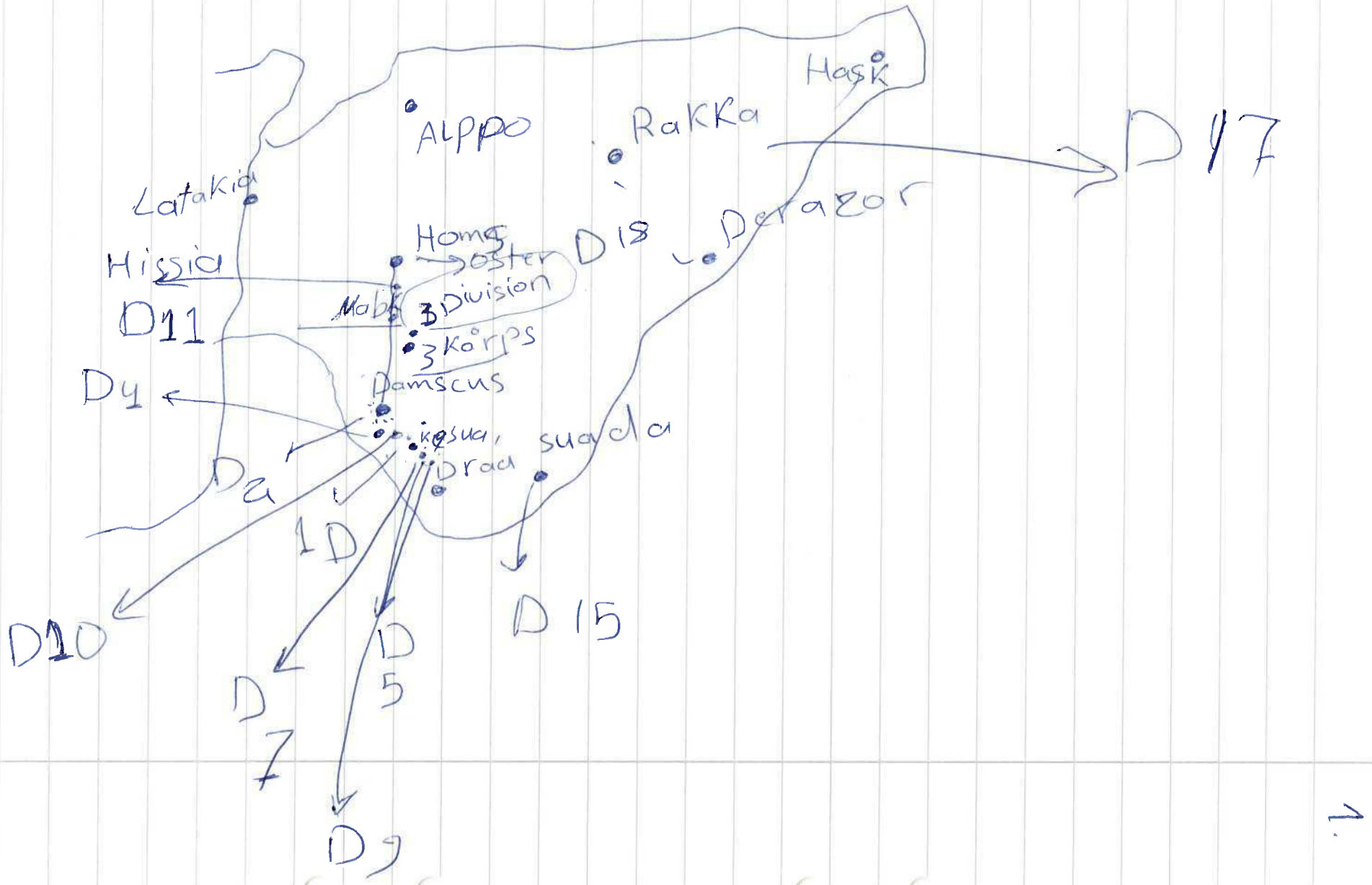

C. Brigader 18:e div, 2020-03-11 11:23 diarienr: 5000-K622888-18 367

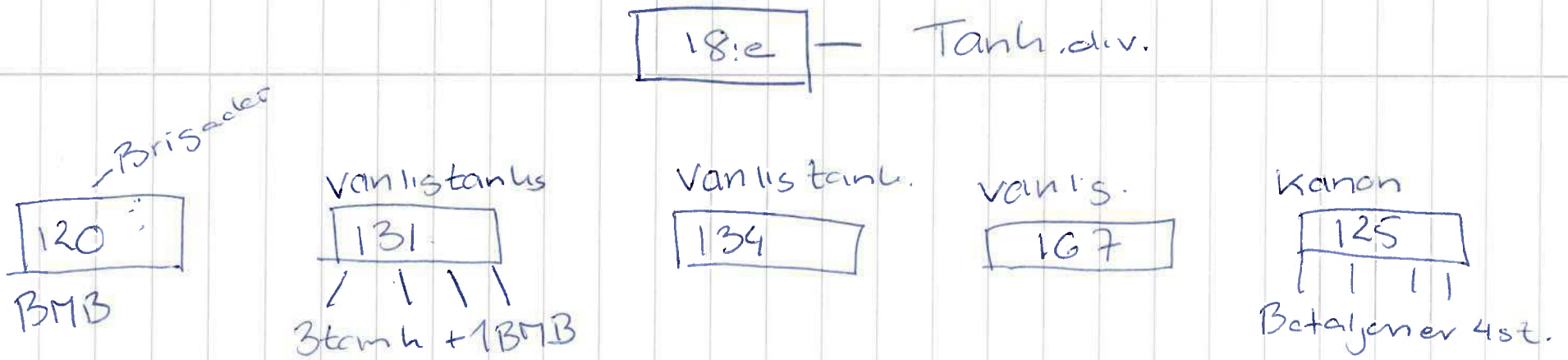

B 131
- Manner
BMP
Tank
Tank
Tank
Kanon
Luftfarin.
Sheiz Hassan
Khaled
Gruppen
1
2

E. Skiss över Brigad 120, 2020-03-11 11:23 diarienr: 5000-K622888-18

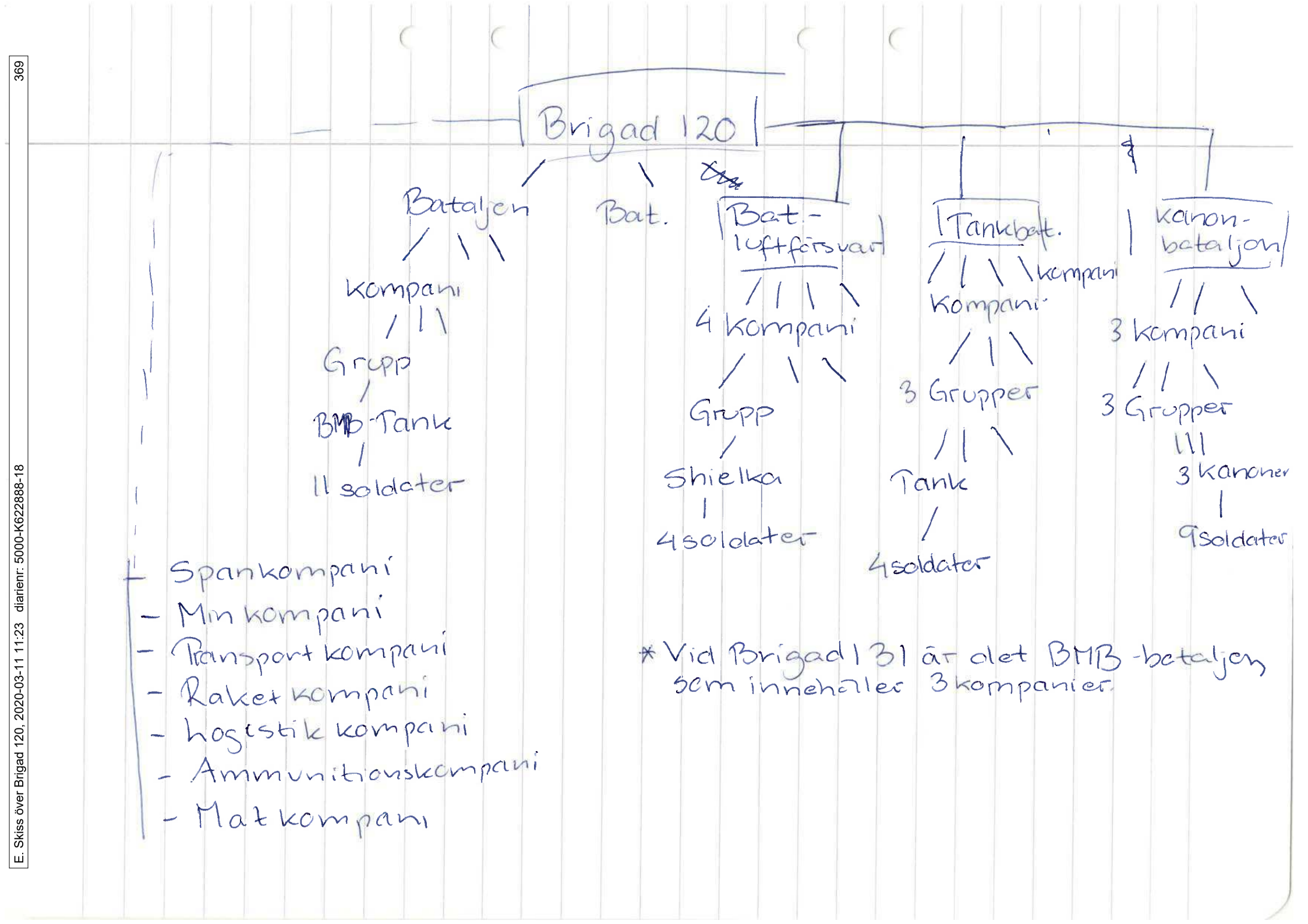

Brigad 134 tillhör 18:e Divisionen

F. Brigad 134, 2020-03-11 11:23 diarienr: 5000-K622888-18

Brigad 60 tillhör 11:e Divisionen

Brigad 120 tillhör 18:e Divisionen

G. Brigad 60 och Brigad 120, 2020-03-11 11:23 diarienr: 5000-K622888-18

Brigad 167 tillhör
18:e Divisionen

H. Brigad 167, 2020-03-11 11:23 diarienr: 5000-K622888-18

Brigad 131 tillhör 18:e Divisionen

I. Brigad 131, 2020-03-11 11:23 diarienr: 5000-K622888-18

Militärboende

J. Militärboende, 2020-03-11 11:23 diarienr: 5000-K622888-18

Polisen

Förhör

Hasan Al-Ibraheim

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Al-Ibraheim, Hasan	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Svenskt körkort 623413810	

Tolk	Språk
Mohamed Belhaj Ali	Arabiska

Ytterligare information om anledning till förhör — Underrättad om misstanke

Vittnesförhör med anledning av en pågående utredning gällande 11:e divisionen i Homs under perioden 2011 till augusti 2012. Genom migrationsverket har vi fått kännedom om att Hasan har tjänstgjort inom 11:e divisionen.

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Cecilia Hector	2020-09-08	11:02	13:01

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polisen Örebro	RB 23:6	Konceptförhör

Förhörsvittne	Utskrivet av
	KJ

Involverad personal	Funktion
Katarina Junestedt	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Kort Bakgrund

Hassan har gått i skolan till åk 9. Slutade skolan efter det. Jobbade i Libanon i ett par år och efter det så anmälde han sig frivilligt till militären. Detta var 2002. Hassan är född i Idlib och uppvuxen i byn Sfoon. Kefer Nubol är den administrativa staden där han är folkbokförd. Byn Sfoon är liten.

Hassan har ingen nära familj kvar i Syrien. Han har några släktingar som bor nära den turkiska gränsen.

Militärtjänstgöring

Hassan började med en månad i Aleppo. Det var en samlingsplats. Sen togs han till Shamseen. Shamseen lyder under division 11. Alla som anmäler sig som frivilliga tas till det här området för att börja sin utbildning. *Vid uppläsandet vill Hassan förtydliga att det är bara de som tillhör division 11 som kommer dit.* Det kallas för Al-Agrar utbildningslägret och den tillhör division 11.

Efter den utbildningen placerades Hassan på centrat för körning. *Vid uppläsandet vill Hassan tillägga att det är körning med pansarvagnar.* Det ligger precis bredvid och tillhör också division 11. Sammanlagt var det ca ett års utbildning. Efter utbildningen hamnade Hassan i pansarbrigad 47. Där började han 2004 eller 2005. Han minns inte exakt.

Brigad 47
Hasans uppgift på 47:e brigaden var pansarvagnsförare. Han placerades på bataljon 54 som ligger under 47:e brigaden. 2008 förflyttades han till bataljon 45 "Shelka". Den ligger också under 47:e brigaden. Den 47:e brigaden har sex bataljoner under sig. I 45:e bataljonen blir han kvar tills han fängslas i slutet av 2011/början 2012.

Hasan ritar en skiss över 11:e divisionen. *(Se skiss 1)*
Under 47: brigaden ligger bataljonerna 54, 45, 99 och 52. Hassan minns inte siffrorna på de andra bataljonerna. Men han minns att det är infanteri och artilleri bataljoner. *Vid uppläsandet vill Hassan tillägga att infanteri har nummer 93.*

Det finns också självständiga förband, (soria) som tillhör brigaden:
Spaning
Signal
Vapen
Transport
Vid uppläsandet lägger Hassan till:
Reparation/Verkstad
Fordon

11:e divisionen (pansarvagn)
Andra brigader under 11:e divisionen *(Se skiss 2)*
47 pansarvagn
60 pansarvagn
87 infanteri
67 pansarvagn

Hassan berättar att det också finns en grupp som ligger under 11:e divisionen. Han minns dock inte namnet på den. *Vid uppläsandet vill Hassan tillägga att det är ett regemente som han tro har nummer 155.*

2008-2010 var Amin Seydan chef över 11:e div. Liwa/Major Wajih Yaha Mahmoud var biträdande.
2010-2011 tog Major Wajih Yaha Mahmoud över som chef.

Division 11 är komponerad av fristående grupper. I brigad 47,60 och 67 finns det tre pansarbataljoner och ett infanteri. I brigad 87 finns det tre infanteribataljoner och en pansarbataljon. Det finns också fristående grupperingar.

I varje division finns det en operativ stab. Wajih Yaha Mahmoud är chef. Den operativa staben föreslår saker och han godkänner dem. Eller så ger Wajih Yaha Mahmoud order och staben ser till att ordern blir verkställd.

Hassan vet inte vilka som satt i den operativa staben. Det är en mindre grupp. Varje brigad hade en chef och de kunde bli kallade på möte dit.

Chefen för 11:e divisionen fick order från försvarsministeriet.

Förhörsledaren säger "Vi har fått veta att det finns ansvariga för vapen, artilleri och andra grupper som inte har några soldater under sig"

Tolken går in och avbryter och förklarar att han har svårt att hänga med i alla militära termer. Han säger att det inte känns rättsäkert för honom att översätta detta via telefon. Det

hade varit bättre med en platstolk i detta fallet.

Förhörsledaren fråga om det är okej att fortsätta förhöret om vi släpper den militära strukturen. Tolken svarar att det går bra och förhöret fortsätter.

Anledning till arrestering

Hassan berättar att han inte verkställde operationen som ledningen ville ha den. Han vägrade och det var därför som han blev arresterad och fängslad.

Hassan fick tillsammans med andra soldater order om att åka till Ar Rastan. De positionerade sig vid Ar Rastan-bron, ca 1,5-2 km från dammen, norr om Ar Rastan på väg mot Hama. *Vid uppläsandet vill Hassan förtydliga att det är 3 km från Ar Rastan* (*Se bifogad karta)*. Den ursprungliga ordern när de lämnade sin grundplacering var att de skulle skydda Ar Rastan från angrepp utifrån. De fick sätta på sig sin fältmundering och de som gav ordern sa att det fanns terroristgrupper i Ar Rastan och de skulle åka dit för att hindra dem från att utföra sina operationer. Hassan säger att han blev överraskad över att det var krig och beskjutningar där. Han säger att hade han vetat det så hade han deserterat. I Ar Rastan stannade de i en veckas tid. Efter ca en vecka så fick de en ny order. Det här var i början av 2012 men det kan också ha varit i november 2011. Hassan minns inte riktigt.

Hassan berättar att han blev överraskad när den nya ordern kom. Ordern innebar en operation mot oskyldiga personer. Ordern kom på vid 2-3 tiden på natten. Hassan körde "shelka" och hade hjälm och hörselskydd på sig. De var på plats och förberedde sig ca 4 timmar. Den officer som var med Hassan var ledare för pansarvagnen i "shelkan". *Vid uppläsandet vill Hassan förtydliga att officeren får order från operationsledningen/staben som var stationerade i ingenjörsbataljonen.*
Han sa till Hassan att Hassan skulle se till att "shelka" skulle vara stabil så att han kunde börja skjuta. Det här var vid 7-tiden på morgonen, när det blev ljust. Hassan tittade i en kikare och fick då se målet: en man, en kvinna och 2-3 barn. Hassan förstod då att det var familjen som var målet för beskjutningen. Familjen var på väg ut från ett hus och upp i bergen. De flydde från beskjutningen. Precis när officeren fastställt målet och skulle skjuta så rörde Hassan pansarvagnen. Officeren missade målet. Detta upprepade sig två gånger. Det blev bråk mellan Hassan och officeren som var ledare i pansarvagnen. Hassan fick medhåll av de andra två soldaterna i pansarvagnen. De ville inte heller skjuta på familjen. Under tiden som detta skedde så var det beskjutning mot Ar Rastan hela tiden. Precis som om det regnade förklarar Hassan.

Hassan berättar att den här händelsen var inledningen till vad som sen skulle ske med honom.

Hassan ritar Ar Rastan *(Se skiss 3)* och förklarar att regim-styrkor hade omringat hela Ar Rastan. De sköt från alla håll med olika vapen. Både kanoner, pansarvagnar och allt. Utan tvekan fanns det civila i Ar Rastan under detta tillfälle. Befolkningen i Ar Rastan var över 50 000. *Vid uppläsandet vill Hassan förtydliga att han inte vet exakt hur många som var i staden under striderna, men i normalfallet bor det 50000 i Ar Rastan.*

Detta var första och sista gången som Hassan fick en sådan order.

Dagen efter operationen satt officeren och åt lunch tillsammans med de andra. Hassan blev inte inbjuden att sitta med dem. Hassan passerade dem och officeren sa: "Du är orsaken till att vi misslyckades med operationen i går.". Det blev då en diskussion mellan Hassan och officeren. Hassan hade ett par toffelliknande skor på sig. Hassan blev upprörd när officeren talade till honom på det sättet och sparkade mot officeren så att hans mat flög iväg. Officeren blev förbannad och reste sig upp. Andra soldater gick emellan och det blev ett större bråk.

Säkerhetsofficeren tillkallades.

Hassan blev kallad till säkerhetsofficeren för 47:e brigaden, överste Jihad Sayohe. Han sa att Hassan hade bråkat med officeren "Om jag ska straffa dig så ska det vara fältstraff, men denna gång ska jag räkna det som att du gjorde fel och att du erkänner felet".

På fråga om det var många från brigad 47 som åkte dit så svarar Hassan att det var många grupper. Det var ca 250-300 soldater från brigad 47. Men det var även soldater från andra brigader. Sammanlagt var det kanske 1200-1300 soldater som deltog.150-200 fordon. Blandade vapen och vagnar. *Vid uppläsandet vill Hassan förtydliga att det var 1200-1300 soldater/officerer från brigad 47. Sammanlagt i operationen var det flera tusen.*

Arrestering
Mindre än två månader senare hämtades Hassan till säkerhetsavdelningen. Han fördes dit med ögonbindel "tamesh". Han fördes ner två våningar under jorden. Han fick sitta där i sex timmar med ögonbindel utan att någon sa något till honom.

Efter det så togs han till förhör där han blev slagen. Hassan tror att han blev kvar på säkerhetsavdelningen i Hama i ca 7-10 dagar. Därefter flyttades han till militärpolisens avdelning i Homs och där blev han kvar i ca 5-7 dagar.

Därefter flyttades han till militärpolisens avdelning i Al Qabon. Där stannade han i 2-3 dagar. Efter det så flyttades han till avdelning 48 där han stannade i ca en vecka. Sedan flyttades han till avdelning 91 och därefter till avdelning 93. På avdelning 93 vistades han i 77 eller 87 dagar. Det var samma sak där, förhör som varvades med misshandel.

Slutligen förflyttades han till fängelset Sednaya.

Paus 12.15-12.27

Vet du om denna händelse som han berättat om ovan är omskriven i media?
Hassan uppgav att han inte vet om den är känd. Han förklarar att han när han tjänstgjorde så följde han inte media. Det var bara propaganda på TV.

Vet du om det varit någon attack mot Ar Rastan innan denna attack?
Hasan tror att det varit det men att den inte var lika omfattande som denna attack. Han har hört att det varit en arresteringskampanj innan. Då arresterades ca 250 st. från Ar Rastan. Detta är ingenting han sett eller upplevt själv.

Vet du om det var något särskilt som blev förstört inne i Ar Rastan vid detta tillfälle?
Hassan berättar att han såg hur husen rasade.

Om något sjukhus eller någon moské förstördes?
Det har inte Hassan sett men Ar Rastan är stort och han var 3 km därifrån.
Det är svårt att veta vad som förstördes och vad som är kvar. Hassan har inte varit i Ar Rastan efter detta.

Hasan berättar att han aldrig var tillbaka dit efter bråket med officeren. Hassan sa vagnen läckte olja, något han bara hittade på. *Hassan förtydligar vid uppläsandet att det var innan han fängslades.* Han sa att vagnen måste repareras omedelbart, annars skulle den stanna mitt på vägen eller liknande. Officeren anmälde det till brigadchefen och operationschefen. Det kom med ett annat fordon som skulle frakta bort vagnen. Hassan stannade vid reparationslokalen ända tills han arresterades.

Vet du om det var andra brigader med vid det här tillfället förutom 47?
Hassan uppgav att det pratas om att 60 och 67 var där, även specialstyrkor från Damaskus. Säkerhetstjänsten och underrättelsetjänsten var också där, liksom en anfallsbataljon. Det var många styrkor som deltog i anfallet.

Har du hört någon siffra på civila som dödades vid detta anfall?
Hassan uppgav att han hört från kamrater men är själv osäker. De har sagt att det var minst 100 civila som dödades.

Hassan berättar att bredvid själva brigaden finns en by som heter Maaren. De åkte och köpte mat och dryck i denna by. Där träffade Hassan en kvinna i en affär. Hon kände två familjer som dödades under anfallet. Varje familj hade tre resp. fyra barn. De var släktingar till kvinnan som han träffade.

Vem var chef för 47e brigaden under 2011 tills du lämnade?
Hassan tror att han hette Amin Mahmoud under 2011. Från 2010-2012 var det tre olika befälhavare så han är osäker på namnet.

Hassan har bara varit med vid denna attack

Känner du till några andra attacker som division 11 deltagit i?
Brigad 47 tillsammans med brigad 87 har deltagit i operationerna runt Hama. De deltog också vid operationerna vid Al Shohor bron. Två grupper från 47 har deltagit i operationer i Aleppo också.

När var attacken vid Al Shohor bron?
Hassan minns inte exakt men tror att det var september/oktober 2011.

Känner du till någon attack inne i Homs mot Baba Amr?
Hassan har hört tals om det men inte sett något själv. Hassan säger att brigaderna 60 och 67 är förlagda i Homs så de har med 110 % säkerhet deltagit i attacken.

Vet du när den attacken var?
Hassan minns inte och vill inte chansa och lämna felaktig uppgift.

Känner du någon annan i Sverige som varit på samma ställe som du? Kanske i 60 eller 67?
Hassan uppgav att han inte känner någon.

Hassan uppgav att operationsledningen var förlagd vid Ar Rastan bron. Det kallades för Al Shosour *(betyder broar; tolkens anmärkning)*. Det har ett annat namn men Hassan minns inte. Det var de som ledde operationen i Ar Rastan.
Hassan vet inte vilka som sitter i den gruppen. Han uppgav att de bara var soldater och att de inte vågade komma i närheten av ledarna.

Du har ju visat oss hur det sköts in i Ar Rastan. Var det någon som sköt inifrån och ut mot er?
Hassan uppgav att de använde bara jaktgevär som skydd, inget professionellt.

Slutligen vill Hasan ge en kort resumé angående den syriska regimen:
Under resan/flykten från Syrien träffade Hassan många personer från alla arabiska länder. Han har inte från någon hört talas om värre brottslighet än den från den syriska regimen. Det

finns fängelser över hela världen men Hassan tror inte att det finns sådana fängelser någon annanstans än i Syrien.

Förhöret uppläst och godkänt 2020-10-22 med hjälp av tolk 1059/språkservice.
Korrigeringar finns återgivna kursivt i texten.

11.

(47)

54

45

99

1

-spaning

-signal

-vapen

-transport

-infanteri

-artilleri

32

(11)

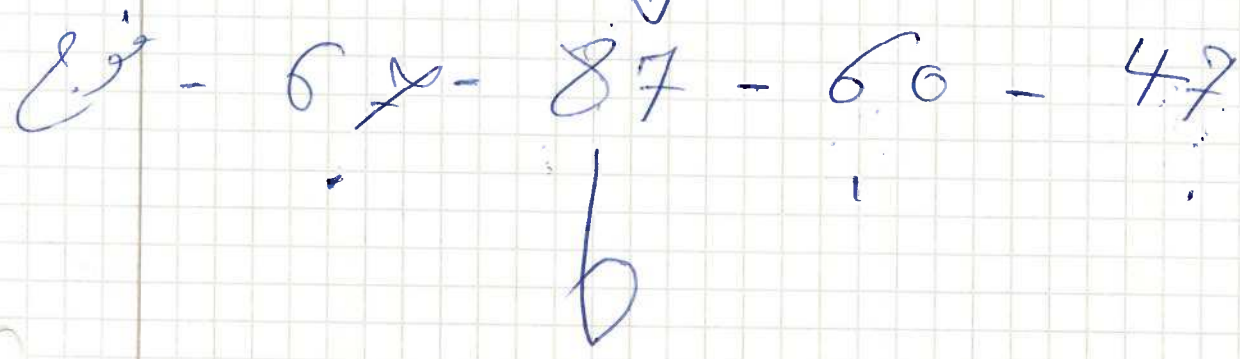

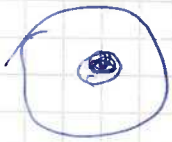

11

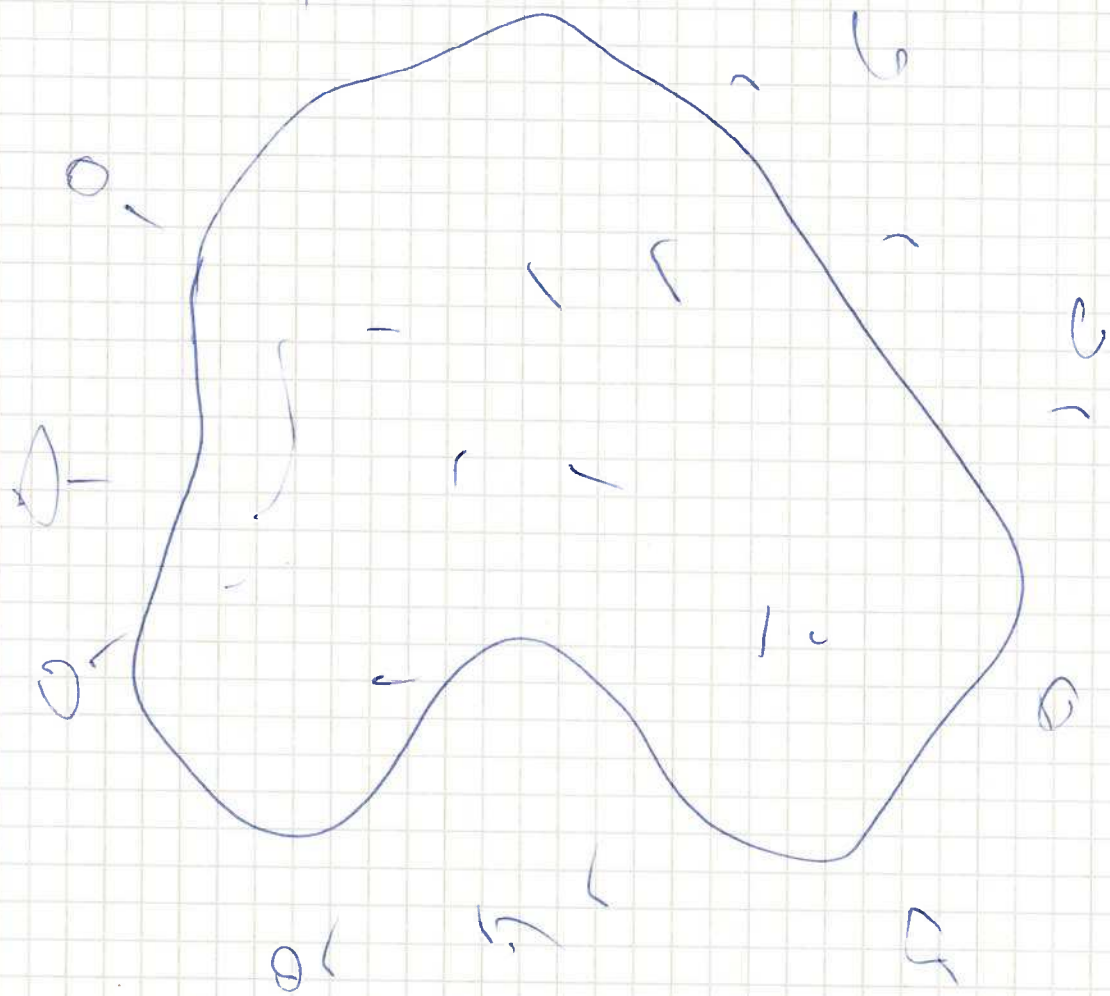

Ar Rastan

Den röda rutan till vänster visar vart Brigad 47 var förlagda i Ar Rastan. När de rörde på sig på natten vid 03-tiden förflyttade de sig i pilens riktning till motorvägen. De stod vid motorvägen när de avlossade skotten. Hasan såg familjen i västlig riktning i sin kikare. Familjen var i närheten av vattenreservoaren, vid en kulle.

Den längre röda pilen visar i vilken riktning (ungefär) som familjen befann sig.

Den röda rutan till höger visar vart operationsledningen satt. De styrde hela operationen därifrån.

Polisen

Förhör

Ahmad Salameh

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Salameh, Ahmad	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Körkort	

Tolk	Språk
Soraya Al Baghadady Kjellgren	Arabiska

Ytterligare information om anledning till förhör — Underrättad om misstanke

Vittnesförhör med anledning av en pågående utredning gällande 11:e divisionen i HOMS under perioden 2011 augusti till augusti 2012.

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Cecilia Hector	2020-09-16	08:54	10:57

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polisstationen i Lysekil	RB 23:6	Ljudbandsförhör
Förhörsvittne	Utskrivet av A-C J	Konceptförhör

Berättelse

Bakgrund

Ahmad ombeds att berätta kort om sin bakgrund

Ahmad berättar att han är född 1983 i Der Maker en liten by i Damaskus utkant som tillhör kommunen Rif Dimashq och han gick i skola där fram till han läste på universitet i Damaskus där han studerade ekonomi. Efter universitetsstudierna arbetade han på Agricultural bank, en bank för bönder och där arbetade han fram till krigets början.

Innan kriget började var han tvungen att anmäla sig till militärtjänst och han var där ett år fram till han flydde.

Ahmad tillfrågas om han har någon familj kvar i Syrien och han berättar att han har sin mamma, pappa och syskon kvar. Han tillfrågas om det är något som kan påverkas av det här vittnesmålet. Han säger att regeringen är hemsk och om det gäller småsaker är det inte farligt för hans familj men att det kan bli farligt för honom om han skall återvända. Han uppmanas att inte säga något som kan vara för farligt för honom själv eller för hans familj då vi inte kan svara för familjens säkerhet i Syrien eller honom ifall han återvänder. Han påpekar att det är vi som kan skydda honom nu fram till den dag upphållstillståndet går ut men efter det kan det bli farligt för honom. Han underrättas om att Sverige i nuläget inte skickar tillbaka någon till Syrien men han säger att det är svårt att lita på den svenska regeringen när de varje dag kommer med nya regler. Han underrättas även om att vi inte vet vad som kan hända om det blir fred i Syrien.

Han säger att han gjorde militärtjänst, att han var militär då han rymde, att det är farligt för honom om han inte får stanna i Sverige, att de kommer att döda honom. Han underrättas om

att hans säkerhet går före och att han måste säga till om det är något han inte vill svara på.

Militärtjänstgöring
Ahmad tillfrågas när han påbörjade militärtjänsten och han berättar att han sökte till militärhögskolan - *Ahmad vill vid uppläsandet tillägga att det var en artilleriskola i Aleppo*- den 1 mars 2011 men han blev antagen i maj 2011. Han säger att han först började en utbildning för studentofficerer och han betonar att ha att det är obligatoriskt, alla måste göra militärtjänsten. Han säger att han lämnade in sina papper innan kriget började och hade han vetat att det skulle bli krig så skulle han aldrig ha anmält sig. Han tillfrågas om han hade fått uppskov innan. Han uppger att han inte gillade att behöva göra militärtjänst och att han använt alla tänkbara sätt att få uppskov men att han till sist anmälde sig då han ville ta sin magisterexamen. Han säger att han till slut trots allt blev tvungen att lämna in ansökan.

Han säger att han gick en sex månaders utbildning i Aleppo som gjorde att han blev officer och att han lärde sig om artilleri. Efter dessa sex månader blev han officer och fick graden löjtnant. *(Vid uppläsandet påtalar tolken att graden är Molazem, vilket tolken översätter till fänrik. Ahmad uppgav att han hade den lägsta graden)*. Därefter blev han förflyttad till Homs där han stannade tills han flydde. Han berättar att han tillhörde den 11: divisionen och på fråga vilket datum han flydde säger han den 12 augusti 2012.

11:e divisionen
Han uppger att han blev placerad direkt underställd den 11:e divisionens ledning och att han tillhörde en pluton som heter Niran. Han tillfrågas om han kan rita hur strukturen såg ut.

Han beskriver att ledningen ligger ungefär 20 km från Homs men kommer inledningsvis inte på vad platsen heter då det är åtta år sedan. I slutet av förhöret får Ahmed fråga om det heter Shamsin och han svarar ja.

Runt Homs fanns det olika förband som tillhörde 11:e divisionen. På fråga vad dessa förband kallas säger han att det är regemente, bataljon, brigader. Det hade olika namn beroende på storleken. Han berättar att ledningens arbete bestod i att kontrollera alla förband som låg runtom och att han tillhörde en litet kompani (*Soria*) på ca 20-30 personer som han tror kallades 305 Niran och han tror att hans kompanichef heter Maamoun Koyrashi, *(Vid uppläsandet tillägger Ahmad Koyrashi som hans efternamn)*. Han uppger vidare att deras arbetsuppgifter inte påverkade de andra förbanden.

Han tillfrågas om hur strukturen ser ut inom 11:e divisionen och vem som var högsta chef och han säger att Generalmajor Nassib Ajwad Abu Mahmoud var högsta chef men han tror inte att han är kvar. *Vid uppläsandet vill Ahmad tillägga att han kan har förflyttas.*

Ahmad tillfrågas vilka förband eller enheter som var underställda Nassib på den plats han befann sig. Ahamd berättar att det finns olika administrativa enheter underställda Nassib.

Han beskriver dem som följer.

Administrativa enheter tillhörande 11:e divisionen.
Varje enhet har en chef som är brigadgeneral men Ahmad minns inte vad någon av dem heter. De är underställda Generalmajor (liwa) Nassib Ajwad Abu Mahmoud och deras uppgifter ligger till grund för hans beslut.

1. Soldater, registrering av permission.
2. Finansiella enheten, mat, löner mm.
3. Drivmedel.

4. Medicin och sjukvård.
5. En enhet som ansvarar för säkerhet – militär säkerhet, underrättelsetjänst ex. om någon gjort något fel som skadar regimen. Han minns inte vem som var chef för den avdelningen.
6. Vapenenhet och ammunition.

Han beskriver det som att de som arbetar med de administrativa delarna bara ansvarar för dokument och papper och att de inte används i kriget på samma sätt utan kan användas vid behov och blir då underställda bataljonerna.

Bataljoner tillhörande 11:e divisionen.
Under 11:e divisionen finns det flera bataljoner. En som heter (*el ishara, fontesiskt*) signalbataljon. De har ansvar för att skicka signaler eller ta emot signaler för att definiera platser mm. En bataljon " *kanon"* som ansvarar för kanoner/missiler. Ahmad beskriver att det inte är så stora kanoner utan sådana som går att styra manuellt t.ex sådana som man använder för att stoppa pansarvagnar samt en bataljon för kemiska ämnen. Ahmad tillfrågas om vem som är chef över dessa bataljoner och Ahmed svarar att de lyder under Nassib och att alla bataljoner har varsin general men att Nassib är chef är över alla. Han beskriver vidare att hans kompani var direkt underställd ledningen. Ahmad ger ett exempel, ungefär som att Lysekil lyder direkt under Regeringen och inte Uddevalla.

Han tillfrågas vidare om det fanns fler bataljoner som exempel sjukvård mm och han säger att det självklart fanns det, att det fanns administrativa enheter som ansvarar för medicin och sjukvård. Han beskriver att han försökt förklara vilka tre enheter som ansvarar för kriget.

Ahmad tillfrågas om hur besluten går till om exempelvis generalen som är ansvarig för 11:e divisionen vill göra en attack eller truppförflyttningar, vilka är det generalen beslutar tillsammans med? Ahmed säger att det är komplext, det finns en ledning och generalen måste följa order. Han säger att han tror att det är bataljonscheferna som beslutar om var man skall kriga, att de vänder sig till ledningen för att få stöd. Han säger att den administrativa ledningen hjälper generalen att fatta beslut med bakgrund från bataljonchefernas information då det är de som krigar, de vet hur det ser ut i kriget men det är generalen som fattar beslut om vart man ska och hur det ska gå till.

Förhörsledaren pekar på de runda ringarna i hörnen på skissen som Ahmad gjort med fråga om det som han ritat är förband placerade på platser utanför där ledningen sitter. Ahmad uppger de kan vara placerade 60-70 km ifrån varandra och han säger att de inte behöver vara placerade i Homs, de kan vara i en annan stad.

Han tillfrågas om det finns brigader under 11:e divisionen och han uppger att det finns fyra brigader, en för stridsvagnar, en för infanteri, och ett regemente och det är regementet som ansvarar för artilleriet. Han kommer inte ihåg numren men tror de kan heta 94, 95, 96 men han är osäker, regementet som ansvarar för artilleri heter Abu Laban. Ahmad tillfrågas om det finns bataljoner under brigaderna och han svarar att det finns samma typ av administrativa enhet under varje bataljon, kompani, pluton men de är i mindre format. Han säger att det är generell information och att det finns undantag, att det även finns kompanier som är under en direkt ledning. Han tillfrågas vidare om det han beskriver är en mindre version av det han tidigare beskrivit när vi talat om divisionen och han säger att det är samma typ av struktur/ordning.

Ahmad tillfrågas om de brigader som ligger under 11:e divisionen finns i Homs eller i städer i närheten av Homs till exempel Hama. Ahamad svarar ja och regementet var där för att förstöra Homs. Det var de som krigade mer än de andra. Han tillfrågas vidare om regementet är det han kallar för Abu Laban och han svarar ja men att det är ett gammalt namn och att det

kanske inte längre finns kvar.

Vi tittar vidare på skissen och Ahmad säger att de bataljoner som är under den administrativa delen skiljer sig från de övriga då de under den administrativa enheten enbart används vid behov till skillnad från övriga som redan används i strid. Ahmad säger att de administrativa enheterna har soldater, de har vapen och är välutbildade, de har alla de saker som gör att de kan kriga och skall de gå ut i strid så är det general Nassib som bestämmer. Övriga brigaders bataljoner styrs av brigadcheferna men det är generalmajor Nassib som bestämmer.

Ahmad tillfrågas om de som ligger direkt under 11:e divisionen och om generalmajor Nassib har något eller några förband med special funktion som lyder direkt under honom. Han säger att de har gått utbildningar och kurser precis som han, de kanske har läst kemi eller andra kurser och det är de han känner till. Han vill förtydliga att när tolken pratar om universitet så är det inte som en vanlig skola. Han säger att det är militären som ansvarar för att lära dem men att det kallas för universitet.

Ahmed tillfrågas om han minns namn på personer som var chefer och han säger att han enbart minns ett namn, övriga minns han inte då han inte hade någon kontakt med dem Han säger att mannen han minns heter Ahmed Beri och han hade graden (*Amid)* brigadgeneral och han ansvarade drivmedelsenheten, han minns honom eftersom han kom till dem och tog hand om drivmedel som var över.

Ahmed tillfrågas vidare om han känner till följande namn.
Ganem al Sakhour. Ahmed svarar nej.
Ahmad Talas. Ahmed svarar nej.
Khaled Ali Mohammed. Ahmed svarar nej.
Faies Al Hussein. Ahmed svarar nej.
Fouad Habib Wanos. Ahmed säger, namnet Wanos är känt inom militären men att han inte känner honom inte.
Mohammed Hamo. Ahmed svarar nej
Mohammed Mohammad. Ahmed svarar nej men att han kanske känner någon då det är ett vanligt namn.
Malek Mohammed Josef. Ahmed svarar nej.
Farhan Rachid Al Mohammad. Ahmed svarar nej.
Mohammed Ibrahim Subu. Ahmed svarar nej.

Kompani 305.
Ahmed tillfrågas om vilka arbetsuppgifter hans förband hade. Han säger att det var ett litet förband och att de mest tränade. Han beskriver det som att de är specialister, att de definierar platser för de geografiska målen som skall bombas. De studerar jorden och koordinater och han beskriver det med att rita rutnät på papper. Han berättar att det finns något som heter det ryska bordet, som är tillverkat i Ryssland och som har samma linjer som jordklotet, longitud och latitud. De hade även en apparat som mäter distanser med en slags kikare men han vet inte vad den heter. Han säger att de skulle ha jobbat med detta men de gjorde aldrig det. Han tillfrågas vad det kom sig att de inte jobbade med det och han svarar att det bara var de som krigade som jobbade med det. På fråga om det finns en liknande funktion inom brigaderna säger han, ja det finns, precis samma som han har. Han säger att varje bataljon har ett kompani som har detta som ansvarsområde. Deras specialkompetens fanns inom regementet och brigaden. Han säger att det måste finnas inom varje bataljon, kompani mm.

Ahmed tillfrågas om hans chef svarade direkt mot Nassib och Ahmed svarar ja. Han tillfrågas vidare om hans kompani någon gång användes vid behov och han säger att de aldrig användes under hans tid.

Efter ett antal kontrollfrågor och samtal om vilken uppgift kompani 305 har så framkom att hans kompani var som en reserv som generalmajor Nassib kan sätta in vid behov och kompaniet då blev underställt den enhet där de behövde men det är generalmajor Nassib som bestämmer var kriget skall genomföras, han bestämmer över den 11:e divisionen. På fråga om hans förband har specialkompetens säger han att de inte är mer utbildade än de övriga förbanden som har samma funktion, han säger att hans förband har en sämre utbildning då de andra krigar hela tiden, det är de som är specialister.

Attacker
Ahmed tillfrågas om han känner till attacken i Al-Houla. *Vid uppläsandet uppgav Ahmad att det var en massaker.* Han säger att det är självklart att han känner till den. Han säger att han inte har någon personlig kännedom om attacken utan det han känner till är via tv. Han tror att det var i maj och att det kan ha varit 2012. Han tillfrågas om han var i militären då och han uppger att han inte kommer ihåg exakt när det hände men att han flydde och lämnade militären innan attacken och att han flydde på grund av att han inte ville delta. Han tillfrågas om han känner till varför attacken hände och svarar att det var uppror mot regimen. Han underrättas om att det finns en uppgift om att det var en attack mot Al-Houla i maj 2012. Han säger att han inte vet om 11:e divisionen var involverad.

Han underrättas om att det varit ytterligare attack utanför Homs, i Ar Rastan och han säger att han känner till området men han har ingen kunskap om attacken, det enda han känner till är från tv.

Han underrättas om oroligheterna i Baba-Amr i Homs och han säger att det ligger inne i Homs och de drabbades av den största förödelsen. Han tror att det hände under 2012 och att det inte fanns någon särskild orsak till varför Baba Amr blev attackerade så hårt mer än att det är regeringens sätt att slå mot alla områden som gör uppror, som krigar mot regeringen. Han tillfrågas om han känner till om även civila förolyckades och om civila byggnader förstördes och han säger att han först och främst vill säga att han känner till det via tv och att han känner till Baba-Amr för att de drabbades värst. Han säger att nästan hela området blev förstört.

Ahmed tillfrågas om han vet om 11:e divisionen var involverad i attackerna mot Ar Rastan och Baba Amr. Han säger att det är självklart att den 11:e divisionen var involverad, de har ansvaret, de är en av de starkaste divisionerna i Syrien men han kan inte svara på vilka delar ur den 11:e divisionen som var involverade, han säger att sådan information ligger på högre nivå. Han säger att det han berättar är på generell nivå och att den 11:e divisionen kanske har ett dåligt rykte från kriget. Han tillfrågas vidare om det finns andra divisioner som ansvarar för Homs och området däromkring. Han uppger att 18:e divisionen också är placerad Homs. Han tillfrågas om han känner till någon attack som den 11:e divisionen varit involverad i än de som vi nämnt och han säger att han tror att han även sett på tv att Al Khaldiya som ligger inne i Homs blev attackerad. Han uppger att han inte vet något mer än att han sett det på tv.

Han säger att han inte vet eller känner till något mer om staden Homs, han är inte därifrån och han var placerad 20 km därifrån, allt han känner till är det han sett på tv. På fråga om han besökt Homs under sin tid i 11:e divisionen säger han de inte fick lämna men däremot han var där en gång på grund av Maamouns fru. Maamoun var hans chef och hans fru var lärare och han åkte dit för att besöka skoladministrationen för att hämta papper hos hennes. Han tillfrågas vidare om han hade några permissioner och han säger att han passerade Damaskus då han åkte till sin by och att han fick permission några dagar lite då och då.

Ahmed tillfrågas om det är någon av bataljonerna som har en spetskompetens som inte finns

ute i brigaderna. Han säger nej, alla funktioner som finns inom den administrativa delen finns på lägre nivå och de är mer kvalificerade. Ahmed tillfrågades om han lämnade Syrien för att generalmajor Nassib hade bestämt att hans förband skulle ingå i kriget och Ahmed säger att han lämnade kompaniet för att inte behöva gå ut i krig, att han var rädd att Nassib skulle bestämma sig för det och han ville inte delta, därför flydde han.

Han tillfrågas om det är något han vill tillägga till det som sagts och han frågar om vi vill veta vad de har för vapen inom hans kompani och han säger att de hade egna vapen och Kalasjnikovs och att de hade hjälm.

Förhöret uppläst och godkänt 2020-10-06 med de kompletteringar som anges ovan. Tolk vid uppläsandet var 2562/språkservice//CH

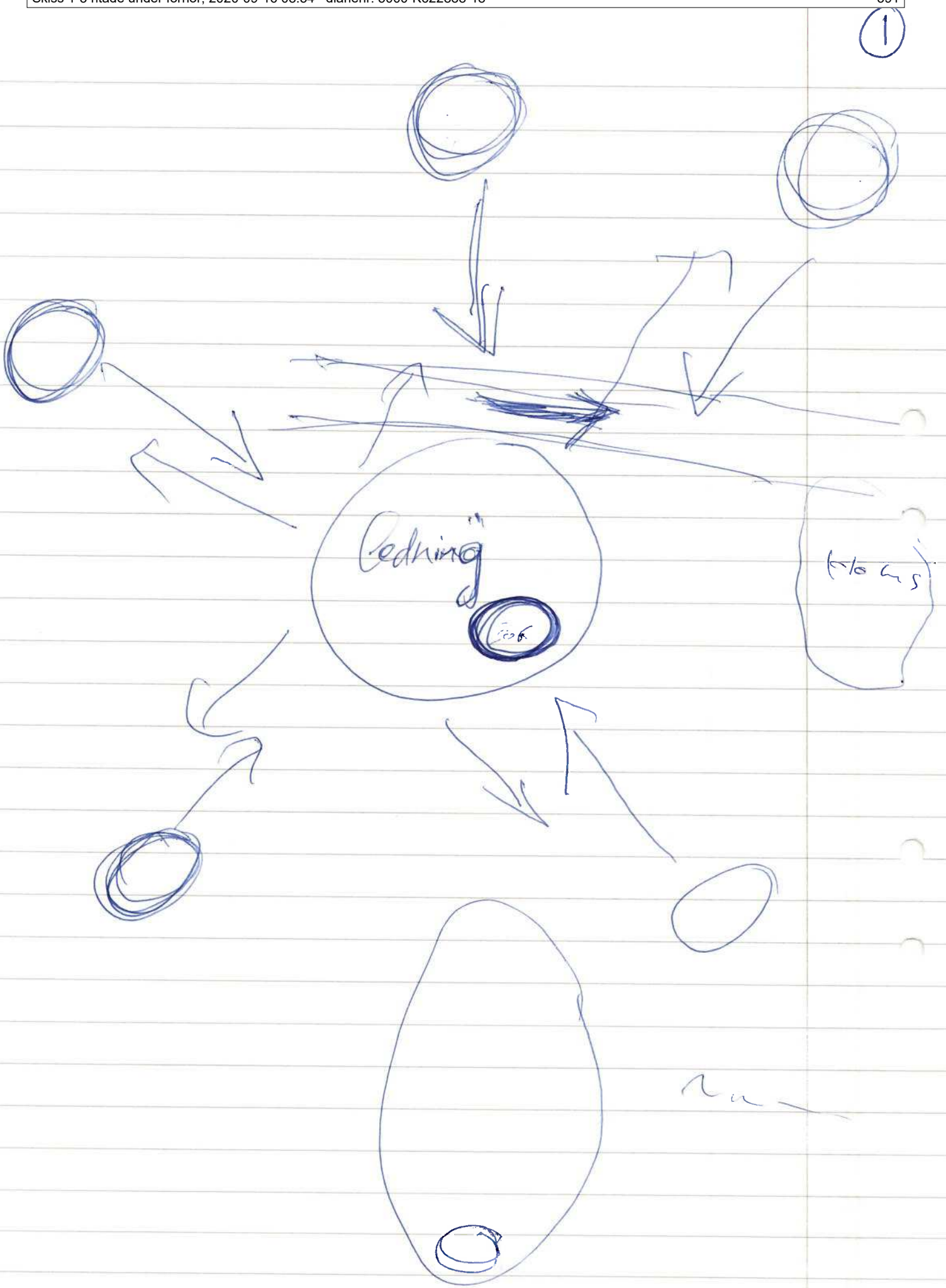
1
Ledning

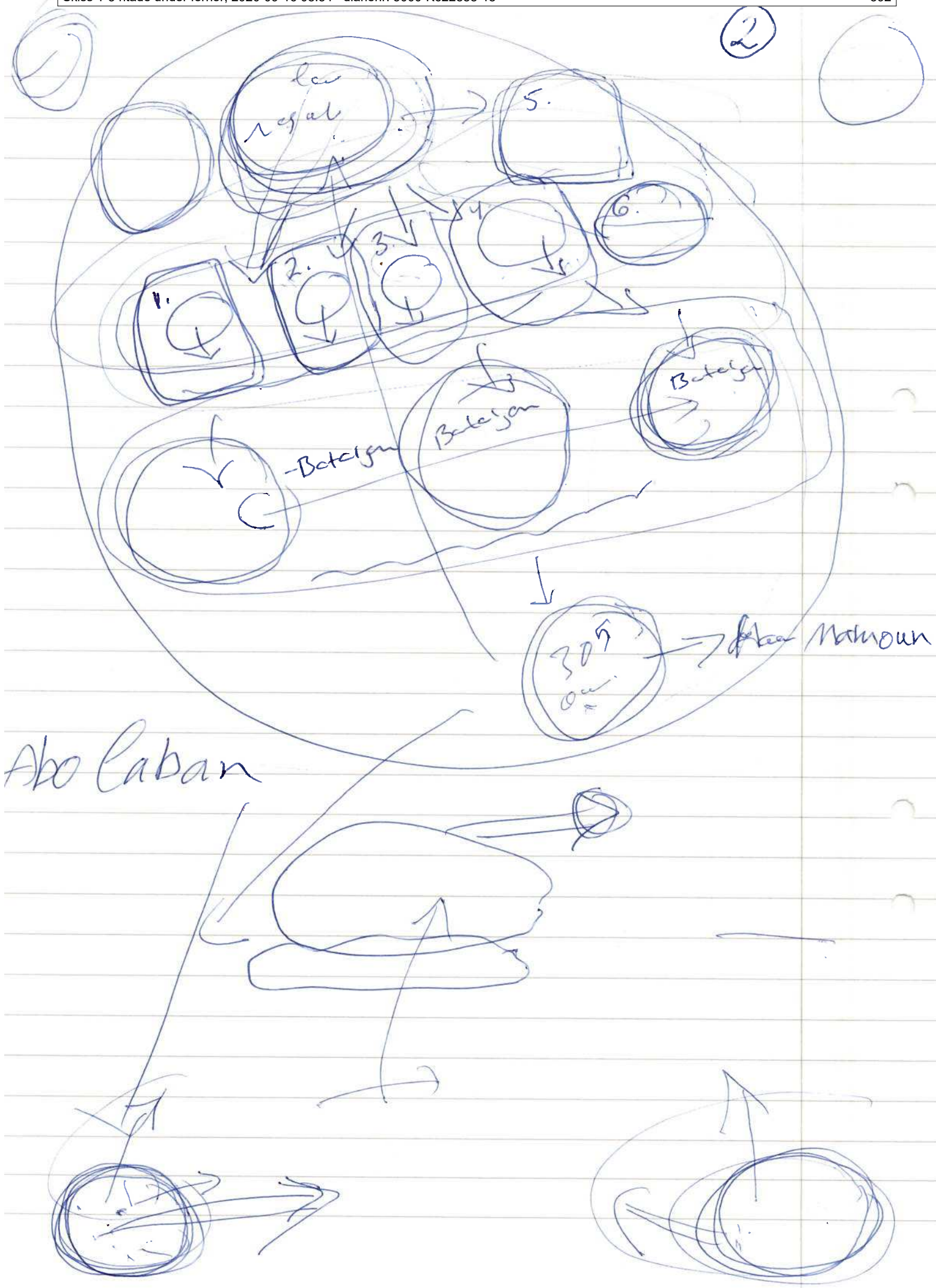
2
1.
2.
3.
4.
5.
6.
Batalgan
Batalgan
Batalgan
Abo Laban

3

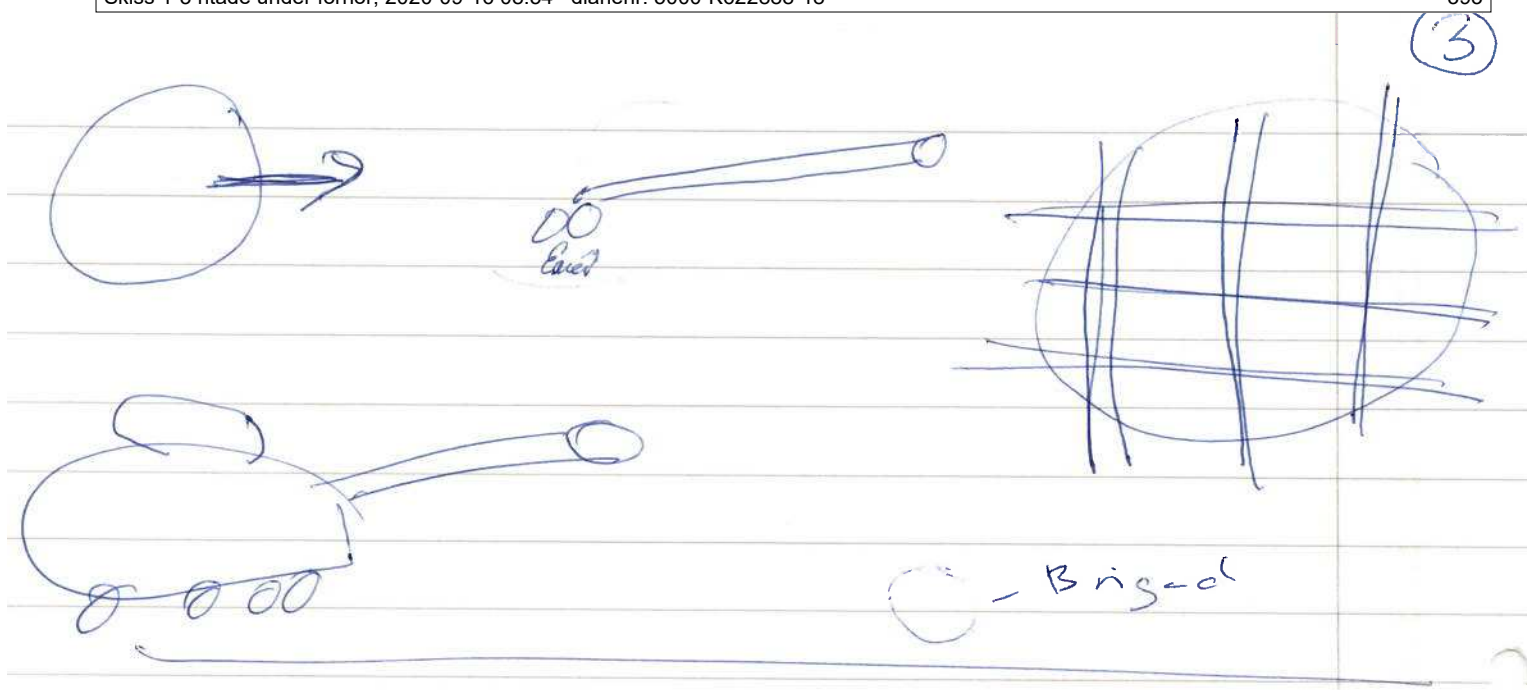
- Brigad

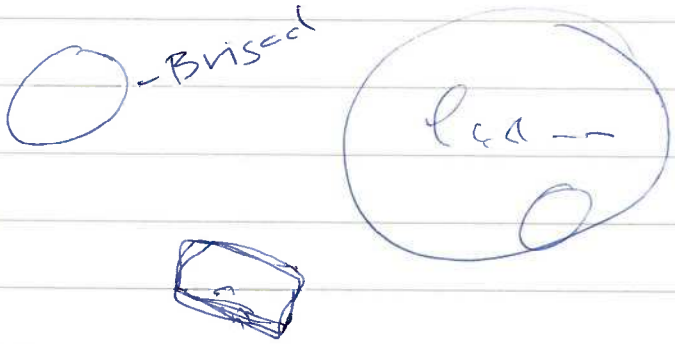
- Brigad

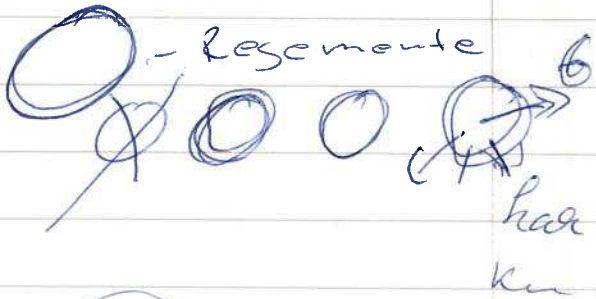
- Regemente

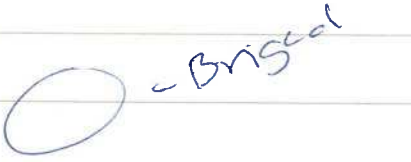
- Brigad

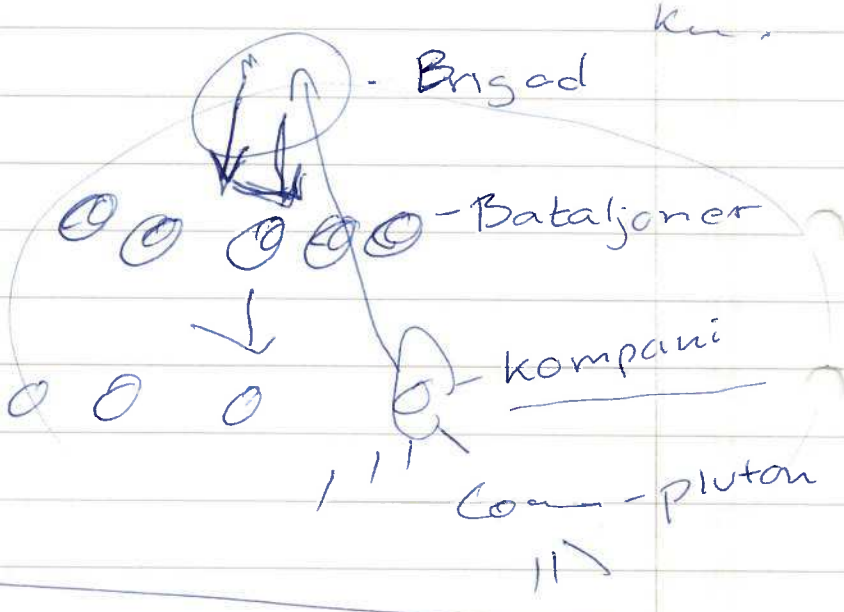
- Brigad
- Bataljoner
- kompani

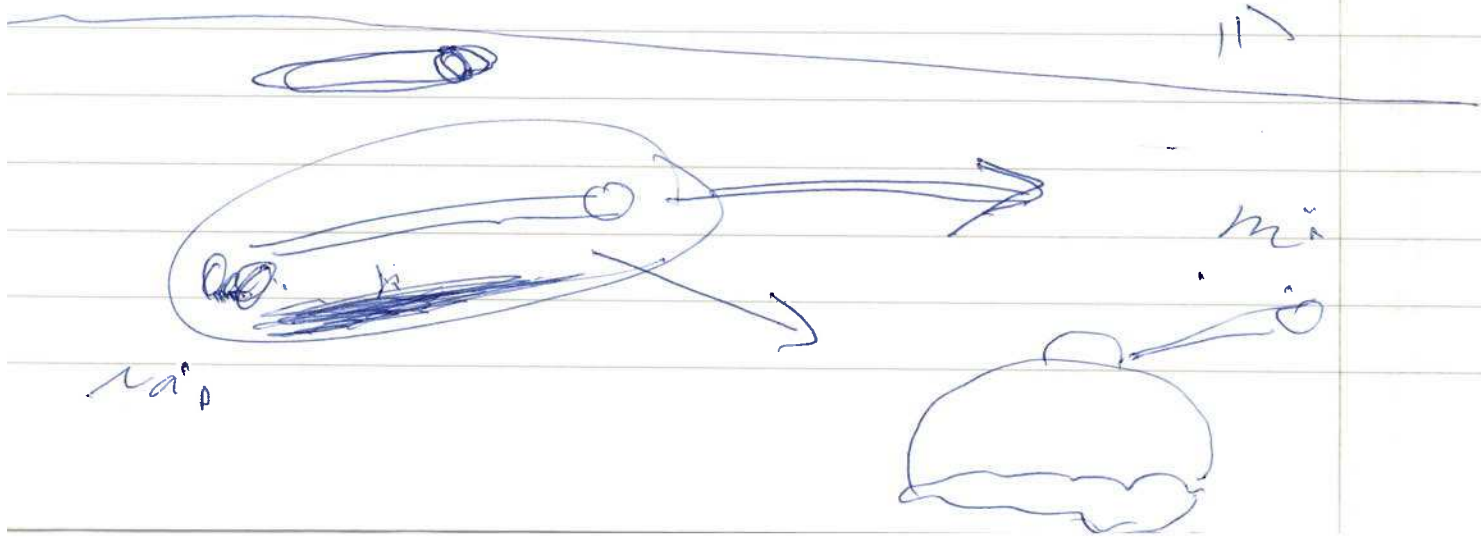

Polisen

Förhör

Abbas Kaake

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Kaake, Abbas	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Nationellt id-kort	

Tolk	Språk
4742/Semantix	Arabiska

Ytterligare information om anledning till förhör	Underrättad om misstanke
Förhör med anledning av att Kaake, enligt uppgift från Migrationsverket har tjänstgjort inom den 11:e divisionen i Syrien	

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Ann-Catrin Jansson	2021-05-05	09:05	11:29

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polishuset Karlshamn	RB 23:6	

Förhörsvittne	Utskrivet av
	CH

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Bakgrund

Abbas uppgav att han är född i Aleppo. Han bodde i stadsdelen Seif al Dawla. Han har gått första till sjätte klass i Tawfik Al Alabi, högstadiet i Bassam al-Omar och gymnasiet i en friskola. Därefter läste han juridik på universitetet, dessa studier blev han aldrig klar med.

Han har en bror och en moster kvar i Syrien som är hans närmare släktingar. Utöver det har han många släktingar. Brodern bor i Jamiyat al Zahraa i Aleppo. Brodern är nu arbetslös.

Militärtjänstgöring

I Aleppo finns ett regemente som heter Hanano, det är dit man går när man rycker in. Från Hanano blir man sedan skickad vidare till sitt militärförband. Hanano är en samlingspunkt. Där var Abbas i 2-3 dagar. Han blev placerad på division 11. I division 11 kom han först till en grundutbildning i ett område som heter Shamsin. Shamsin ligger i området Hama, som han minns det. Grundutbildningen varade i 45 dagar eller lite mer. Han tror att han ryckte in runt 2010. Efter grundutbildningen fick han en utbildning på 6 månader i Aleppo. Den heter Artilleri fakulteten i Aleppo. Där utbildades han till sergeant (Raqeeb) inom artilleriet. Det var officerer som utbildade dem. På fråga om de studerade militärens uppbyggnad uppgav Abbas att han tror att utbildningen bara handlade om artilleri.
Efter avslutad utbildning skickades han tillbaka till grundbasen i Shamsin och därefter vidare till Brigad 87. I Shamsin var han ca 2 dagar. Där väntar man på att ens namn ropas upp och man blir placerad.

Brigad 87

I Hama finns en känd bro som heter Al Mazaarab och 5 km från den bron var brigad 87 placerad. Abbas uppgav att han inte kommer ihåg exakt vilken tid han var där.
Abbas hamnade i artilleri bataljon 677 där han var ungefär 6 månader. Abbas uppgav att han är lite osäker på numret; 677.
Brigadens huvudkvarter låg på denna plats men brigaden består av olika förband, som infanteri, artilleri osv. Dessa fanns på andra ställen. Innanför basen låg brigad 87 och inne i basen fanns det olika förband/bataljoner. Dessa fanns inte utanför. 2-3 km från brigadbasen så fanns en pansaravdelning. Abbas vet inte exakt om det var ett kompani eller vad det var, han har aldrig varit där. Han vet inte om de tillhörde brigad 87, han har bara hört att de fanns en bit bort. Han vet heller inte vilka arbetsuppgifter de hade.

I brigad 87 ingår bataljon 677-Artilleri. I bataljon 677 är det tre kompanier. Det var 1:a, 2:a och 3:e. Abbas var i kompani 2. Alla tre var artillerikompani.

På fråga hur det gjorde om hans kompani behövde extra stöd med tex utrustning uppgav Abbas att de hade utrustning. Om en artilleripjäs gick sönder uppgav Abbas att det alltid fanns extra utrustning. Han vet inte hur det går till om de behöver extra saker om något går sönder. Detta löstes på högre nivå. Om något går sönder rapporterar man till högre befäl som i sin tur går vidare med ärendet. Då de inte var i krig tog ammunitionen inte slut. Rent generellt kan han säga att om något går sönder tar han kontakt med sin överordnade som rapporterar vad som hänt. Antingen gör man inget åt det som gått sönder eller låter man reparera det. Det finns en kedja hur man rapporterar, alltid till högre grad.

På brigad 87, bataljon 677 var han mellan 4-6 månader. Därefter placerades han på den administrativa avdelningen där han var i ett rum med telefon och posten som han gick in och ut med. Detta blev hans uppgift. Där blev han kvar tills han "stack iväg". Administrativa avdelningen låg på samma plats som han varit på innan men i en annan byggnad. Han hade kvar samma grad. Anledningen till att han hamnade där tror han var för att någon annan blev hemförlovad och Abbas fick ta över hans uppgifter. Hans uppgifter blev att svara i telefon och boka in om någon ville träffa översten, som var Abbas chef. Abbas chef var stabsöverste och Abbas såg till om någon ville träffa honom. Abbas skötte administrativa uppgifter till honom som att lämna över slutna kuvert. Rummet han jobbade i var som halva förhörsrummet vi nu sitter i. (Uppskattas till 2x3 meter). Abbas och chauffören satt i rummet. Assistenten till översten fanns också där. Överstens kontor låg 200-300 meter bort i en annan byggnad. Överstens arbetsuppgift var stabsbefälhavare över bataljon 677. Abbas vet inte om den funktionen fanns på alla bataljoner men han tror det.
På fråga om det Abbas uppgivit i asylförhör att han blev utvald av en officer uppgav Abbas att officeren heter Hathem Ali. Det var stabsöversten han pratat om. Abbas hade hand om telefon, post och tidsbokning.

Abbas uppgav att när han var i bataljon 677 var han befälhavare över en grupp soldater. Hans titel var artillerigruppbefäl. Han gav arbetsuppgifter till sin grupp, som bestod av meniga soldater. *Vid uppläsandet av förhöret vill Abbas förtydliga att arbetsuppgifter kunde består av att städa och göra rent saker som man ska använda.*
Abbas uppgav att när de stod inför en artilleripjäs så förklarade Abbas de olika delarna från en bok för soldaterna.

På fråga när han var i kompani 2 uppgav Abbas att han var där i 6 månader då det fortfarande var lugnt i Syrien, det var inga konstigheter alls. Efter att han varit på den administrativa avdelningen i 2-3 månader började det de höra att det hände saker utanför. Det var oroligheter, folk från utlandet tog sig över gränsen och det var terrorism. På den administrativa avdelningen hände inte så mycket men de gick upp i högre beredskap. Detta omfattade inte Abbas som administratör.

När beredskapen höjs kommer en order i ett telegram om att beredskapsnivån ska höjas till den högsta. Abbas uppgav att han inte vet om det var den högsta nivån men man skulle vara beredd. Telegrammet kommer inte till Abbas avdelning utan den kommer direkt till befälhavaren för hela brigad 87. Befälhavaren för hela brigaden förmedlar detta vidare till den underställda officeren tills det når den minsta soldaten.

Abbas uppgav att det är mycket som han glömt men han försöker svara så gott han minns.

När han var på sitt förband saknade brigad 87 ingenting eftersom det var fredstid, allt fanns. Utöver det som de hade fanns det saker i olika depåer. Om de behövde något ur en depå tog man kontakt med sitt befäl. Man kan själv inte gå dit och hämta något. "Då blir man av med hela handen".

Brigad 87 består av artilleribataljon 677, stridsvagnsbataljon, infanteribataljon och bränsle. Det finns fler men det är dessa han minns. Stridsvagn tror han var 673. Infanteri kan vara 671. Bränsle har inget nummer. De är ansvariga för försörjning av bensin och diesel till fordon. De kan ha ett nummer men han minns inte.

Ansvarig för vapen och ammunition minns han inte vem det var. Gällande mat fanns det en stor matsal som var till för alla soldater och en som var för officerare. Den senare var upp till brigadens befäl. Varje officer har en assistent och i dennes arbetsuppgifter ingår att laga mat så officeren går inte så ofta till matsalen.

Brigadgeneralen har en egen assistent, egen bil och många befogenheter. Befälet över artilleriet kan ge underställda semester och ledigheter.

Paus mellan 10.02-10.16

Brigad 87 är placerad vid Al Mazaarab som ligger 5 km från bron. Brigaden heter "Brigad 87-Mega". Han vet inte vad Mega står för. 87 var permanent placerad där. På fråga om de var kvar på samma ställe till 2012 uppgav Abbas att brigaden var kvar men det kan ha hänt att artilleriet har lämnat eller pansarbataljon, stridsvagnar eller stridsfordon har lämnat. De kan ha åkt iväg för att döda människor när det blev krig. De som dog var alla möjliga människor. Stridsvagnar beskött urskillningslöst och alla dog. När detta skedde vet han inte exakt. Denna information var väldigt hemligt. Det var lugnt på kvällen men på morgonen var allt förändrat och det började hända saker.

Förhörsledarena försöker att räkna bakåt när den höjda beredskapen kom utifrån Abbas uppgifter i förhör och fråga om den kan ha kommit under sommaren 2011.
Abbas uppgav att han inte vet. Vissa saker kan han inte glömma, som sin bataljon men datum har han glömt.

Abbas tillfrågas om bataljon 677 blev förflyttade och fick delta i det som sedan händer och han uppgav att de säkerligen blev det. Artilleriet har skickats iväg. När pjäser förflyttas så förstår man att behöriga soldater följer med. Man skickar inte med annan personal än de som hör till artilleriet. På fråga om han såg att kompani 2 förflyttade uppgav Abbas att inte hela kompaniet förflyttades. Det var alltid några som blev kvar. Alla tre kompanierna förflyttdes men delar ur dem blev alltid kvar. Skälet att några stannade kvar var för att det fanns vapen och ammunition kvar.
Abbas uppgav att det fanns en särbehandling. Rekryter skickades iväg medan yrkessoldater blev kvar. Abbas uppgav att han inte har skickats iväg. De brukar skicka iväg några med en officer. Mellan 5-10 soldater bildar en grupp och med gruppen skickas en officer.

På fråga vart hans kompani skickades uppgav Abbas att det var till Al Mazaarab, vid bron. De stationerades 5 km bort, vid bron.

Abbas uppgav att det finns stridsvagnar, artilleri, underrättelse, polis, specialstyrkor och nationella gardet. Dessa blandas ihop på ett ställe och man kan inte urskilja vem som är vem.

Mindre enheter skickades till denna plats, vid bron. Han minns inte när detta var som de skickades ut. Det var inte hela kompaniet utan man tog ut en mindre grupp. Alla i kompaniet hade samma arbetsuppgift inom artilleri.

Den administrativa delen som han var vid tillhörde bataljon 677.

Order om att skicka ut en enhet ur 2:a kompaniet kommer från brigadbefälhavaren. Detta sker i största hemlighet. Från brigadchefen skickas det ner till lägre chefer.

Chef för bataljon 677 var Hassan Mohammad Aoun. Brigadchef var Issa Mahmoud Chaade. Oussam Abdelrazzak, som han nämner i sitt asylförhör var kompanichef på andra kompaniet. Han hade löjtnantsgrad.

På fråga vad som händer med hans familj uppgav Abbas att han var i Hama och hans familj var bosatt i Aleppo.

På fråga vad som händer i Hama uppgav Abbas att det var allt möjligt som mord, plundring och misshandel. Abbas uppgav att detta förstår man själv när artilleri och stridsvagnar lämnar så hör de på avstånd hur de skjuter. Det var för Abbas uppenbart vad som hände. Det hade vem som helst kommit fram till. Vad ska annars artilleri och stridsvagnar göra än att ta död på människor, det är uppenbart. På fråga om någon berättat för Abbas, som varit med om det, uppgav Abbas att det inte var det. De som lämnade kom aldrig tillbaka, han träffade dem inte mer.

Abbas uppgav att han inte vet om det var det var andra enheter ur 1:a och 3:e kompaniet som placerades ut allt eftersom konflikten eskalerade. Han vet inte om de blev omdisponerade.

På fråga om det fanns någon speciell anledning till att de flyttade till Al Mazaarab bron uppgav Abbas att bron ligger vid staden Hama. Det är inte långt emellan. *Visar på karta. Se bilaga 1*

Bron ligger längs med motorvägen, Aleppo-Damaskus international highway. Utmed den ligger bron Al Mazaarab.

Abbas tror att artilleriet skickades dit under 2012 men han är inte säker. På fråga om det stämmer att han själv lämnade i oktober 2012 uppgav han att det stämmer. Kompaniet förflyttades 8-9 månader innan, men han är osäker på det.

På administrativa avdelningen, där han jobbade, pratade de inte om det som hände i landet. Assistenten sa bara att chefen åt för mycket. Asisstentens arbetsuppgift var att laga mat och koka te.

När Abbas lämnar har situationen förvärrades ordentligt och det var bara en tidsfråga innan det blev hans tur att bli utskickad och därför deserterade han.
Det var främst hans egna slutsatser som kom fram till att det var värre. Det var beskjutning och folk dödades urskillningslöst. Abbas uppgav att han hört om det. Det var skrämmande att höra smällarna. Det var första gången han upplevde det här. Man hör de höga smällarna och

tror att man kommer att dö när som helst. Det bästa han kunde göra var att sticka iväg och aldrig komma tillbaka. Han trodde att det var en tidsfråga innan han hamnade i en situation där han skulle bli tvingad att döda någon eller att själv dödas. Han försöker undvika problem och bråk så han bestämde sig för att desetera. Han vet inte om det var fler inom förbandet som deserterade.

Under sin tid i militären hade han permission och kunde åka hem. Det var då lugnt i hela Syrien. När det eskalerade kunde han inte ha permission.

Han deserterade i samband med permission. Beslutet om permission har han lämnat till Migrationsverket. Han hade funderat på att desertera under 1-2 månader.
Abbas uppgav att han såg artilleripjäser som lämnade och stora bussar fulla med soldater lämna. De hörde beskjutningar nattetid. De hörde olika moskéer som bad hela natten. Han förstod att det var något stort som höll på att hända. Han tänkte att det bästa var att fly så fort han fick tillfälle.

10.58–11.12

På fråga om han känner till om skolor, sjukhus, kyrkor eller liknande har blivit bombat uppgav Abbas att han inte känner till det. Han bekräftar det han tidigare sagt att det var urskillningslöst.

Baba Amr
Abbas uppgav att han inte känner till vad som hände där under februari månad. Han tror att området besköts och att folk dödades men han minns inte exakt. De hörde mycket under den tiden. Han vet inte när i tid det här var. Det var urskillningslöst så de kunde inte lokalisera vilka områden som blivit drabbade. Beskjutningen saknade motstycke, man visade ingen barmhärtighet, man bara skjuter. Detta vet han utifrån smällarna som de hörde. Utifrån det man hör tror man att hela jordklotet håller på att bombas.

Al-Houla
Abbas uppgav först att han inte känner till något men säger sedan att en massaker ägde rum där. Många människor dödades och det vet han utifrån nyhetssändningar. Det var stora massakrer och stora gravar efter människor, massgravar. Han har hört på nyheter att när militären tar sig in i ett hem dödas alla i hemmet oavsett ålder. Detta har han hört efter att han deserterade. Han hörde regimens förklaring att det var terrorister. Men utifrån det han sett med egna ögon var det vanlig civilbefolkning som dödades. Detta har han sett på nyheterna.

11:e divisionen
Ombeds att rita men då han endast känner till brigad 87 blev det ingen skiss bifogad.

Abbas uppgav att det finns ett träningscentrum i Shamsin. Han känner till att brigad 87 finns inom 11:e divisionen. Det finns fler brigader, kanske 2 eller 3. Han känner inte till vad chefen för divisionen heter. Han vet inte var ledningen för divisionen sitter.
På fråga om det fanns någon stab till 11:e divisionen i Shamsin uppgav Abbas att han tror att de fanns där. Han vet inte vilka som ingick men han tror att det fanns en stab där men var exakt vet han inte. Han vet inte vilka funktioner som fanns inom staben. Abbas uppgav att han känner till vad som hände i hans förband men inte utanför det. Det är också hemligstämplad information. De som känner till vad som händer i andra förband är de höga befälhavarna, överste och uppåt. På fråga om man som brigadgeneral känner till och han kunskap om vad som händer uppgav Abbas att i alla fall de som är över brigadgeneral känner till.

Abbas känner inte till någon annan i Sverige som jobbat inom 11:e divisionen.

Abbas undrar varför han kallas till förhör 6-7 år efter att han berättade om det hos migrationsverket. Abbas för förklarat att polisen bedriver en utredning gällande den syriska armén och att han har tjänstgjort inom 11:e divisionen.

Abbas uppgav att Nationella gardet och Specialstyrkorna är de absolut viktigaste inom armén, allt annat är mindre viktigt. Specialstyrkorna var också med i Hama. Dessa två styrkor bär det största ansvaret.

Förhöret uppläst och godkänt 2021-05-24 med hjälp av telefontolk 10563/Kammarkollegiet. Ändringar redovisas kursivt.

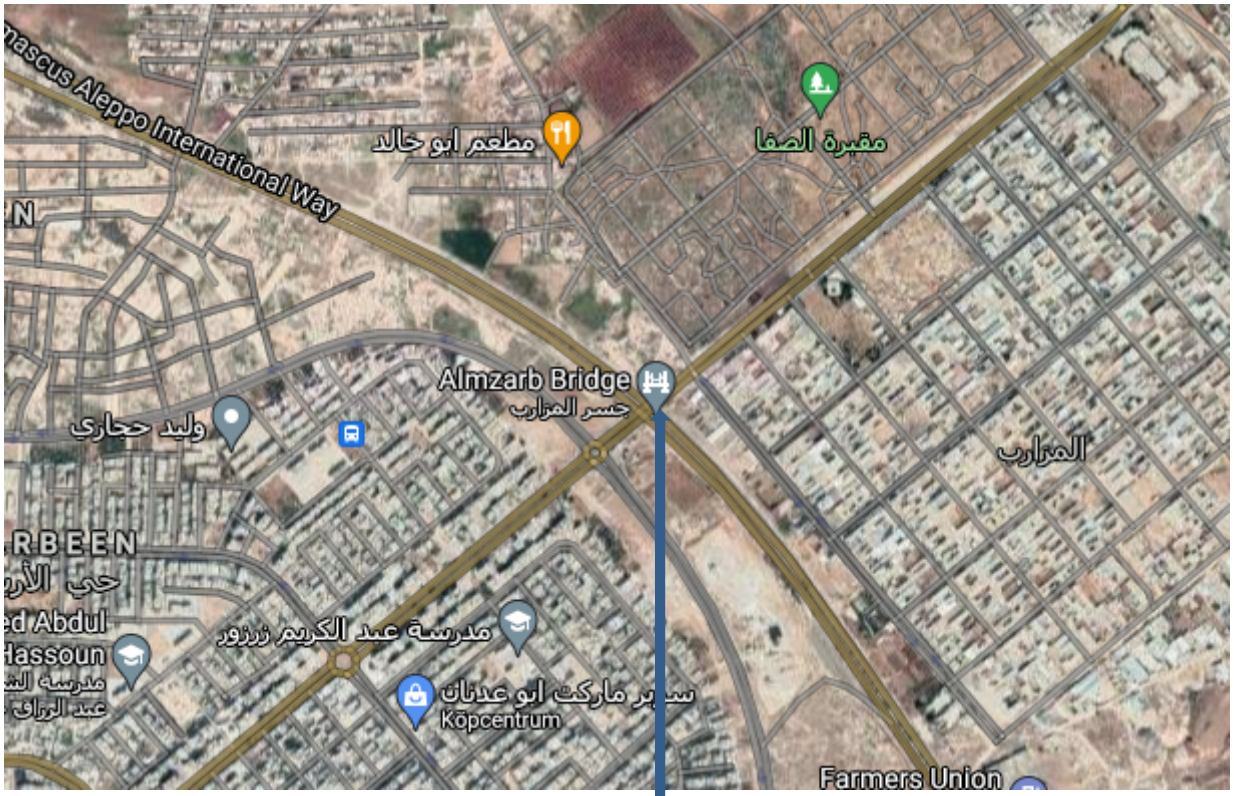
Aleppo International Way
مطعم ابو خالد
مقبرة الصفا
Almzarb Bridge
جسر المزارب
وليد حجازى
المزارب
مدرسة عبد الكريم زرزور
Köpcentrum
Farmers Union

Bron

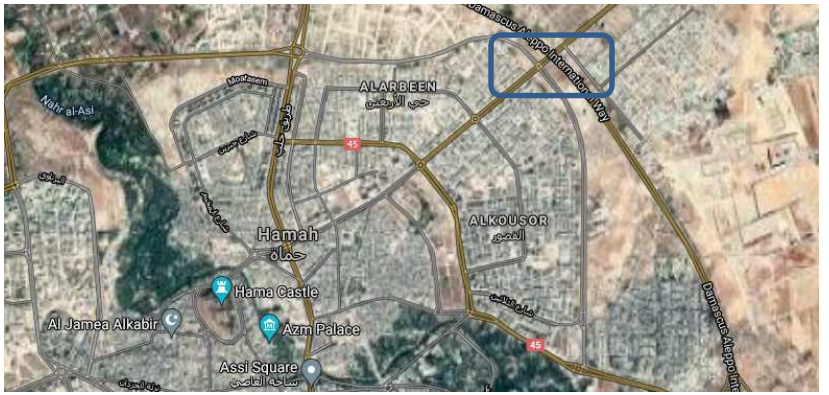
ALARBEEN
Nahr al-Asi
Hamah
حماة
ALKOUSOR
Hama Castle
Al Jamea Alkabir
Azm Palace
Assi Square

Polisen

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K1368013-15

Hörd person	Personnummer
Tlass, Mohamad	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Skatteverkets id-kort 9752272696701260419	

Tolk	Språk
Khaled El-Halabi	Arabiska

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Förhör med anledning av att Mohamad Tlass varit kapten i Syriens armé och därför har kännedom om struktur mm inom armén.

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Cecilia Hector	2020-01-23	09:10	12:26

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polisen Ronneby	RB 23:6	Ljudbandsförhör
Förhörsvittne	Utskrivet av KJ	Konceptförhör

Involverad personal	Funktion
Katarina Junestedt	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Förhöret är i sin helhet inspelat på ljudband. Detta är en utförlig sammanfattning.

BAKGRUND

Mohamad föddes den 9 februari 1979 i Syrien. Han kommer från Ar-Rastan utanför Homs. Han studerade gymnasiet i Ar-Rastan. Efter det gick han på Basar Al-Assad högskolan för pansarfordon i 3 år. Han studerade där om tanks. När han är klar med skolan har han den militära graden löjtnant.(Enligt tolken motsvarar det graden fänrik i Sverige). Han blir placerad en månad i division 1 där han bekantar sig med divisionen. Efter det så blir han placerad i brigad nummer 76 utanför Damaskus. Där arbetade han som militär och förflyttades inom olika befattningar. *(I samband med uppläsning av förhör tillägger Mohamad att han inte förflyttades runt på olika befattningar. Han var först plutonbefäl och senare kompanibefäl. Vidare korrigeringar i samband med uppläsning skrivs inom parentes och i kursiv stil)*

Mohamad ritar skiss 1

Mohamad ritar upp en generell skiss över en tankbataljon.
En bataljon består av 3 kompanier. Varje kompani består av tre plutoner. I varje pluton är det tre tanks med tre personer i varje tanks. Varje pluton har således ett befäl och åtta underställda. Det finns totalt 33 tanks i bataljonen varav en är en specialtanks som hjälper till med att t.ex. hämta skadade i en krigszon.*(Specialtanken heter "Räddningstank)*

Det finns också stödfunktioner som ligger under bataljonen. Det ligger även en stödfunktion under brigaden och en under divisionen. Det ligger ingen särskild stödfunktion till plutonerna och kompanierna då dessa är för små enheter.

Servicefunktionerna bistår med mat och sjukvård. De hjälper till med kommunikation mellan plutonerna men också med kommunikation till brigaden. De transporterar soldater och hämtar ammunition från andra platser.

UNDER KRIGET

Armén förlitade sig på de alawitiska militärerna. Order gick från bataljonens befäl direkt till de soldater som de litade på under kriget, alltså de alawitiska militärerna.. Man hade tagit bort 70-80 % av officerarnas verksamhet. En officerare som är i befattning som kompani- eller plutonsbefäl hade ingen roll att ge order i striderna. Mohamad är sunnimuslim.

Under kriget var inte alla tanks och soldater ute i kriget. Från varje kompani var det ute ca 6-7 st tanks. Orsaken till det var att det inte fanns tillräckligt med soldater och utrustning.

DIVISION 1

Brigad 76 tillhör division 1.
Mohamad ritar upp division 1 (skiss 2)

Under division 1 ligger brigaderna 57, 58, 76 och 91.
På skissen skriver Mohamad D under brigaderna. Det betyder tankbrigader.
57,76 och 91 är tankbrigader. Brigad 58 är infanteri. De har mindre tanks. Alla tankdivisioner har en infanteribrigad.

Det ligger också en artilleribrigad under division 1.

Under divisionen ligger det även bataljoner; signal/kommunikationsbataljonen, kemiska bataljonen, ingenjörsbataljon, underrättelse/spaningsbataljonen *(Det heter Militär spaningsbataljon. De samlar information om fiender och om de punkter som ska attackeras. Det är rent militärt och har ingenting med säkerhetsverksamheten att göra),* luftvärnsbataljonen, tekniska bataljonen (mekaniker), ambulansbataljonen och logistikbataljonen. Dessa bataljoner lyder under divisionschefen.

Det finns också specialstyrkor. De tillhör division 5 eller 6.
Specialstyrkorna heter 41 och 42.

Muhamed ritar upp brigad 76 som han ingick i (skiss 3)

Brigad 76
Bataljoner 77, 78, 79, infanteri och artilleri. Infanteri och Artilleri har också nummer men Mohamad minns inte dem.

Under brigaden ligger också:
Tekniskt kompani
Kemipluton
Ingenjörskompani
Spaningskompani
Signalkompani
Luftvärnskompani
Ambulanskompani
Logistikkompani

Under brigaden ligger bataljoner se skiss 1.

Mohamad arbetade som plutonsbefäl. Efter det var han kompanibefäl. Det finns inte speciella nummer för kompanier och plutoner. De kallas bara 1, 2, 3.

Mohamad började i bataljon 79 men när kriget började flyttade han över till bataljon 78.

1:a divisionen hade sitt säte i Al Kiswah utanför Damaskus. De flyttade sedan till Al Horjelah som ligger strax utanför Al Kiswah.

Mohamad visar på karta var 76:e brigaden i Al Horjelah låg (Se karta 1)
1, Torg. Där allas soldater samlades för morgonmöte och även samlingsplatser för fester.
2, Skjutfält samt övningsfält för stridsvagnar
3, Brigadbefälets kontor
4, Artilleribataljon

Mohamed visar vidare på Karta 2
1, Ambulanskompani
2, Spaningskompani
3, Ingenjörskompani
4, Signalkompani
5, Bataljon 97
6, Bataljon 87
7, Teknikkompani
8, Bataljon 77
9, Infanteri

Chef för divison 1 = Ali Ayoub (han är numera försvarsminister i Syrien)
Chef för brigad 76 = Marwan Schibel

Mohamad tillfrågas om han känner igen Faisal Munir.
Mohamad svarar att Faisal Munir var chef för division 1 före kriget *(Mohamad säger att han inte minns Faisal Munir och när han eventuellt var chef).* Efter honom kom Ali Ayoub.

Mohamad tillfrågas om han känner igen namnet Mahmoud Al-Kozi.
Det gör han inte.

Paus i förhöret klockan 10.35-10.44

Mohamad tillfrågas om det finns någon inom divisionen som har ett mer funktionellt ansvar som tex är ansvarig för mat och logistik, vapen och ammunition?

Mohamad svarar att division 1 består av tre tankbrigader och ett infanteri och ett artilleri. Det är huvudkraften. De andra bataljonerna har specialjobb. De ligger bakom huvudkraften. Under kriget fick dock de med specialjobb andra uppgifter. De fick inte bara göra det som de var avsedda för att göra.

76:e brigaden får mat, bensin, ammunition från divisionen. Divisionen i sin tur får det från försörjningsstödsförvaltningen.

Logistikkompaniet i brigad 76 är ansvarig för att brigaden får mat. De vänder sig till försörjningsstödsförvaltningen. De köper mat varje dag och delar ut det till alla avdelningar.

Vapen och ammunition, finns ett stort lager. Ligger på olika platser i Syrien. De får påfyllning en gång i månaden. *(Det stämmer inte att de får påfyllning en gång i månaden. De ber om ammunition när de behöver. Det beviljas av försörjningsstödsförvaltningen)*

Vem bestämmer hur mycket alla divisioner ska få?
Mohamad säger att det räknas ut hur mycket allas soldater äter.

Om det behövs mer ammunition, mat, bensin så beslutas det av divisionschefen. Alla olika inriktningar *(bataljoner)* inom förbandet *(divisionen)* har en chef som ansvarar för försörjningen. T.ex. chef för ingenjörsbataljonen. Finns i mindre skala när det gäller brigader. Chefen har kontakt med divisionens befäl och han i sin tur har kontakt med den förvaltning som svarar för honom. T.ex. chefen för kemiavdelningen har kontakt med kemiförvaltningen, men får sina order från divisionschefen.

Chefen lämnar ett förslag till divisionschefen att han har behov av en viss sak och divisionsbefälet beviljar honom det och då får chefen själv se till att skaffa fram det.

Har han som är chef för kemiförvaltningen personal under sig som strider eller har han bara personal som sköter logistiken kring kemi?
De flesta soldater som finns i de olika avdelningarna är vanliga rekryterade. De som svarar för olika lager är officerare eller fanjunkare som svarar för olika material man har.

Om t.ex kemichefen i kemibataljonen behöver stöd och hjälp vänder han sig då till någon inom divisionen?
Han får då vända sig till kemisektionens chef *(Alla personer inom specialavdelningarna är tränade inom sina områden. Inom kemibataljonen finns det personer som är tränade att arbeta med kemi, kärnvapen samt att förebygga för sådana attacker)*

Om man är chef för kemisektionen inom divisionen vad har man då för gradbeteckning?
Mohamad berättar att han befordras så småningom i sina befattningar. Från plutonchef, kompanichef, bataljonchef och sedan blir han chef för kemisektionen i divisionen. Har beteckningen brigadgeneral.

Divisionschefen, har han hjälp av någon stab som hjälper honom att fatta beslut?
Ja han har en stabschef och en vice stabschef. Operationschefen för sektionen sitter också med där. De andra sektionscheferna sitter också med i staben. *(Mohamad förtydligar: I divisionens ledning sitter det 3 officerare. 1, Divisionschefen; 2, Biträdande Divisionschef; 3, Stabschefen för divisionen. Utöver dem tillkommer ledningsgruppen som består av chefen för den operativa avdelningen, chefen för kemigrenen, chefen för ingenjörsgrenen, chefen för luftvärnsgrenen, chefen för kommunikationsgrenen, chefen för signaltrupperna, chefen för artillerigrenen samt chefen för ammunition/vapen. Ledningsgruppen kommer med förslag till divisionschefen som är den som slutligen fattar beslut)*

Det är den här staben som är beslutande i divisionen.

Ambulansbataljonen och logistikbataljonen har ingen egen sektionschef. De lyder under divisionschefen, stabschefen och vänder sig direkt till honom.

De andra bataljonerna har en egen sektionschef som de vänder sig till.

Utrustningsavdelningen (inom logistik) har en egen chef. Han ansvarar för att beställa vapen och ammunition. Han planerar och presenterar hur mycket de behöver för divisionschefen.

Efter att divisionschefen fattat beslut ansvarar sektionschefen för att få det från högre instans. Den underskrivna ordern/beställningen tas till huvudkontoret i Damaskus (personligen eller med specialpost). Sektionschefen får svar om var och när det kan hämtas. Han som är ansvarig för att beställa vapen och ammunition är sektionschef inom divisionen. Finns även en sektionschef inom brigaden. Han som har ansvaret inom divisionen är brigadgeneral. Man är brigadgeneral på divisionsnivå och överste på brigadnivå.

Alla divisioner har någon som är ansvarig för vapen och ammunition. Mohamad vet inte vad han som var ansvarig i första divisionen hette. Mohamed hade aldrig någon kontakt med honom.

Mohamad hade inte något sådant arbete. Detta har Mohamed läst under olika kurser på militärutbildningen.

Före kriget fungerade det inte på samma sätt då de olika förbanden inte var i behov av lika mycket vapen och ammunition.

Divisioner placerade i Homs

Mohamad säger att han bara har allmän information om de divisionerna. Bredvid Ar-Rastan fanns en stor ingenjörsbataljon placerad. Runt Homs befinner sig tre divisioner; division 18 (pansarvagn), division 11 (pansarvagn) och division 26 (luftvärn). Mohamad vet inte vilken division ingenjörsbataljonen tillhörde. *(Ingenjörsbataljonen tillhörde ingen division. Det var en fristående bataljon som stod under militär ledning. Den skulle kunna tillhöra stabschefen för ingenjörsgrenen)*

Divisioners placeringar i Syrien

Division 1: Al-Kiswah, Damaskus
Division 3: Al Qutayfah Damaskus
Division 4: Damaskus
Division 5: Dar'a
Division 7: Dar'a
Division 9: Dar'a
Division 10: Damskus Qatana
Division 11: Homs
Division 14: Specialstyrkor De flesta förbanden var placerade kring Damaskus och Homs.
Division 15: Al Suwayda
Division 17: Raqqa och Dayr as Zawr
Division 18: Homs
Division 21: Luftvärn Adra
Division 26: Luftvärn Homs
Presidentens garde: Större än en division. Damaskus

Mohamad säger att det också finns självständiga bataljoner men han vet inte vart de är placerade. *(Det fanns även självständiga brigader. Både bataljonerna och brigaderna var under militär ledning).*

Mohamad tillfrågas om han har några vänner i Sverige eller Europa som har tillhört 18:e eller 11:e divisonen i Homs? Mohamad svarar att det har han inte.

Mohamad tillfrågas om han hade släkt kvar i Ar Rastan när oroligheterna började. Mohamad svarar att det hade han. I början av kriget var det inte några stridigheter mellan armén och de civila. Mohamad kunde åka hem till Ar Rastan på sina ledigheter t.o.m. september 2011 *(Mohamad säger att han var hemma sista gången sommaren 2011).* Men efter det kunde han

inte åka dit mer. Revolutionärerna hade belägrat staden. Om han skulle ta sig in i staden så skulle han inte komma ut. Armén skulle då ha betraktat Mohamad som en av revolutionärerna. Armén ansåg revolutionärerna vara terrorister. På den tiden så var alla som befann sig i eller tog sig till dessa områden mål för misstankar om terror.

Känner du till några attacker mot civila mål i Homs?
Via medier har Mohamad fått information om detta. Han befann sig inte själv i området under den här tiden. Familjen har berättat för Mohamad om vilken kraft de har använt i skjutningar och bomber i första attacken. Det var 4:e eller 5:e månaden 2011 *(Mohamad säger att han tror att det var i oktober 2011).* Detta var i Ar Rastan. Han vet inget om Homs.

Känner du till fler attacker i Ar Rastan?
Mohamad säger att i fjärde månaden blev det en invasion *(av säkerhetsstyrkorna)* och ytterligare en i 9:e månaden *(Det var i november 2011 och då var det armén som invaderade).* Familjen lämnade i augusti 2011 (mor och släktingar).

Har du någon information om vem som var ansvarig för invasionen i Ar Rastan?
Mohamad vet inget om detta. Han har ingen information.

Tlass-familjen
Det är en välkänd familj i Syrien. Det är vanligt att man i släkten väljer den militära banan. Mohamad började studera till militär 1999. Två släktingar till Mohamad, Talal Tlass och Ahmed Tlass var också inom militären. Ahmed Tlass var chef för 1:a kåren. Talal Tlass var chef för 2:a kåren *(Det kan också ha varit 3:e kåren).* De var båda två generaler *(General löjtnant. Dessa två var de mest kända inom familjen).*

Två svärd, en örn, två stjärnor = general, gradbeteckning

Talal och Ahmed slutade 2014. Talal började att arbeta på kontor och Ahmed slutade helt, De är båda kvar i Syrien.

Mohamad säger att han inte har några andra släktingar som har varit inom militären som befinner sig utanför Syrien. *(Mohamad säger att han har fler släktingar men de har inte så hög rang inom militären och han vet inget om dem).*

Mohamad har en syster i Sverige och en bror i Turkiet. Hans mamma bor kvar i Syrien tillsammans med ytterligare en syster *(och en bror).* De bor kvar i Ar Rastan/Homs. De befinner sig i områden som är under rysk kontroll. *(Mohamad har bara kontakt med sin mamma).*

Mohamad har kompisar i Sverige som har varit inom militären i Syrien. Han har en vän som kom till Sverige 2014. Han har fått svenskt medborgarskap. Han var i samma division som Mohamad men inte i samma brigad. Han ansvarade för idrotten.

Mohamad känner en man till. Han var brigadgeneral, troligen i 3:e divisionen. Han heter Ahmad Ezzidin och bor i Malmö. Han kommer från Ar-Rastan. Han har också tidigare bott i Ronneby. *(Mohamad säger att han var överste och att han tror att han var chef för ingenjörsbataljonen).*

Vet du vad som händer med 17 divisionen efter 2013?
Mohamad säger att han bara har allmän information om detta. Han säger att det uppstått någon form av sektiristiska stridigheter. Det uppstod problem mellan kurder och armén.

Mohamad tror dock att de är kvar. *(Mohamad säger att det han berättade om vid förhöret inte alls var 2013. Han tror att det var 2008-2009. Under 2013 var Mohamad inte kvar inom militären. Det lilla han vet har han läst i media. Mohamad har ingen information om vilka religiösa tankesätt och/eller vilka grupperingar som höll till i Raqqa.)*

Mohamed tillfrågas om 76:e brigaden är kvar på samma ställe hela tiden eller om det sker några förflyttningar.
Från början när Mohamad examinerades från skolan placerades han i brigad 76. Mohamad har inte flyttat från den här posten förrän han gick kurs i kompanibefäl och bataljonbefäl. Brigaden mobiliserades i februari 2012 till Idlib. Det var en blandning av styrkor som mobiliserades. Det var specialstyrkor, brigad 141. Det fanns olika varianter från militär säkerhetstjänst, politiskt säkerhetstjänst, statens säkerhetstjänst. Från alla avdelningar fanns det posteringar i Idlib. Det var utöver 76:e brigaden även delar av brigad 58 och brigad 57 som förflyttades till Idlib. De flesta som förflyttades var från den 76:e brigaden. Det fanns ingen division som var placerad i Idlib sedan tidigare. *(Brigad 57 och 58 flyttades till Idlib ett par månader senare än brigad 76)*

Paus i förhöret klockan 12.10-12.18

Förklarar att vi kommer att ringa upp och läsa upp förhöret vid ett senare tillfälle.

Förhöret avslutas 12.26

Uppläst och godkänt /KJ

Karta 1

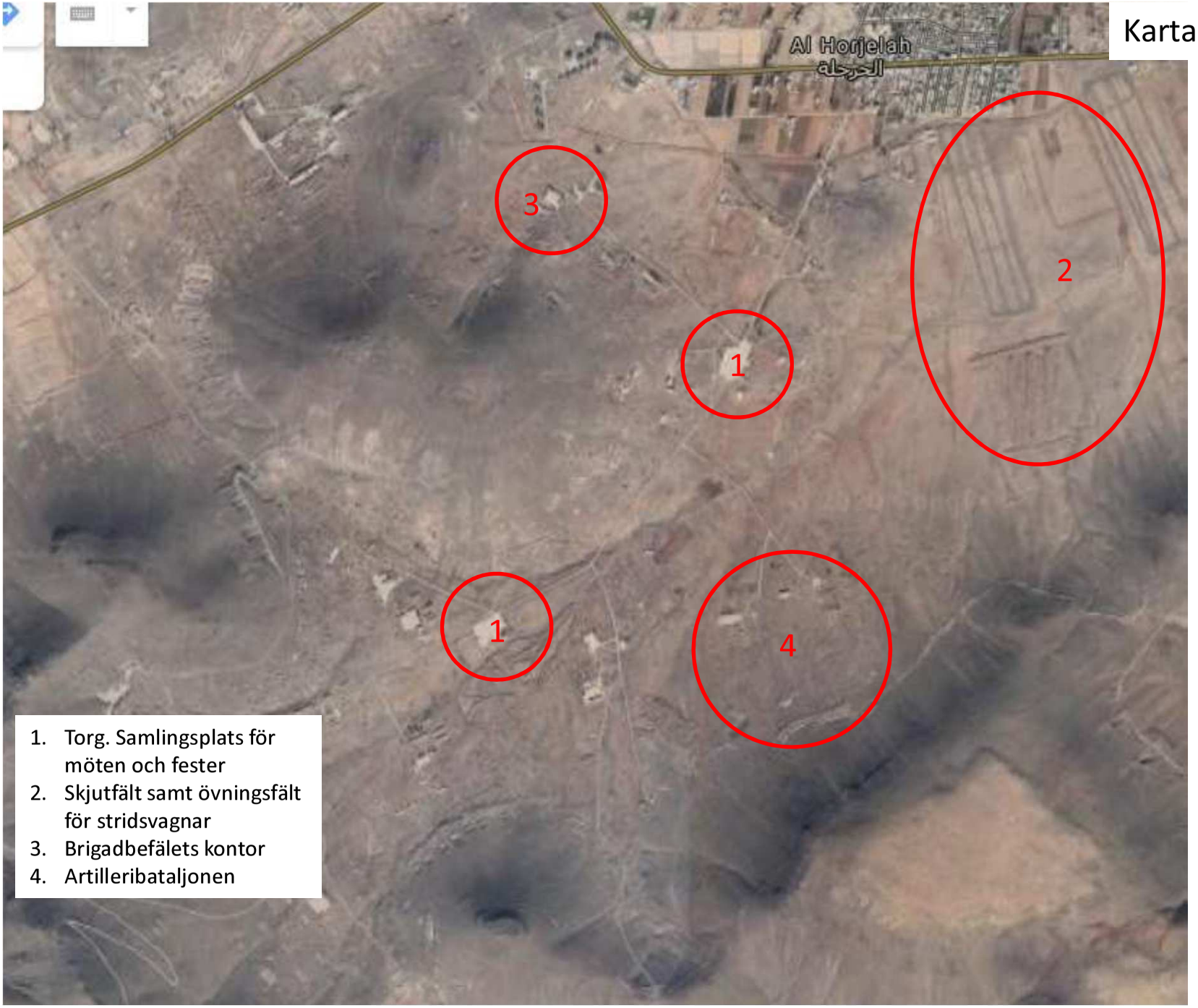

1. Torg. Samlingsplats för möten och fester
2. Skjutfält samt övningsfält för stridsvagnar
3. Brigadbefälets kontor
4. Artilleribataljonen

Förhör Mohamad Tlass Första förhöret, 2021-04-28 15:17 diarienr: 5000-K622888-18

Karta 2

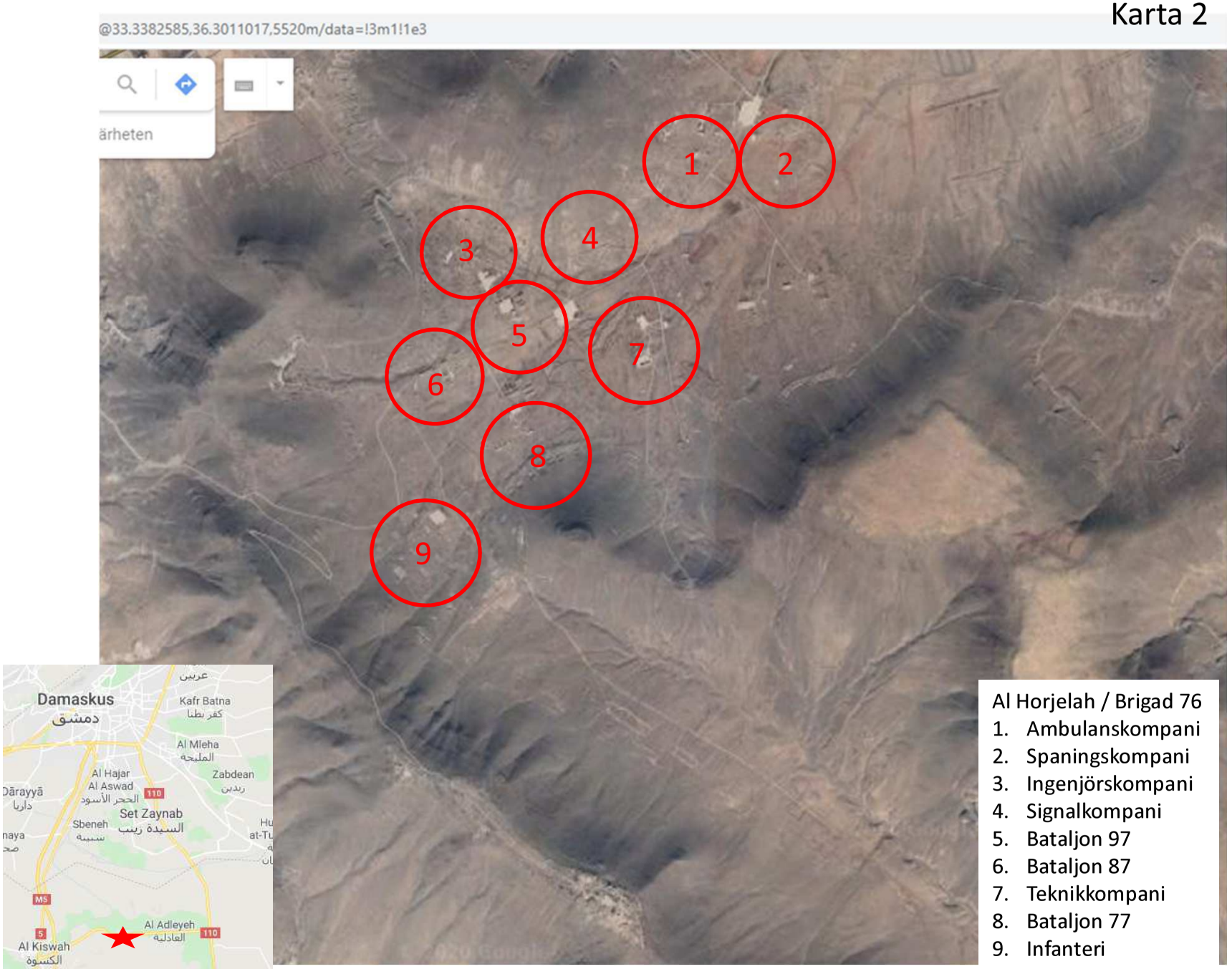

Al Horjelah / Brigad 76

1. Ambulanskompani
2. Spaningskompani
3. Ingenjörskompani
4. Signalkompani
5. Bataljon 97
6. Bataljon 87
7. Teknikkompani
8. Bataljon 77
9. Infanteri

Förhör Mohamad Tlass Första förhöret, 2021-04-28 15:17 diarienr: 5000-K622888-18

Förhör Mohamad Tlass Första förhöret, 2021-04-28 15:17 diarienr: 5000-K622888-18 410

Bataljon

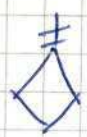

~~pluton~~
kompani

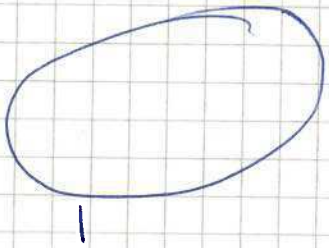

Stödfunktioner -

~~Bataljon~~

mat
sjukvård
kommunikation
transporter för soldater
ammunition

~~kompani~~
pluton

3personer

kompani = 1militär/befäl
+ 2 underställda

Förhör Mohamad Tlass Första förhöret, 2021-04-28 15:17 diarienr: 5000-K622888-18 411

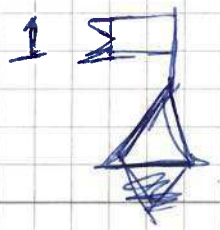

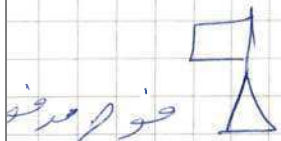
Artilleri

Tank

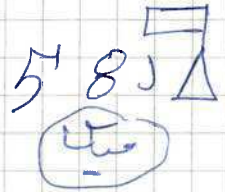

Infanteri

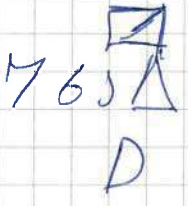

Tank

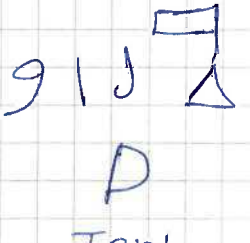

Tank

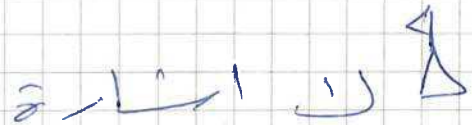
Bataljon/signal

bataljon/kemi

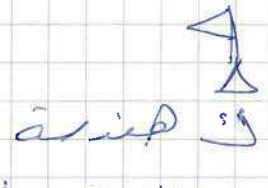
bataljon/ingenjör

bataljon/spaning underrättelse/

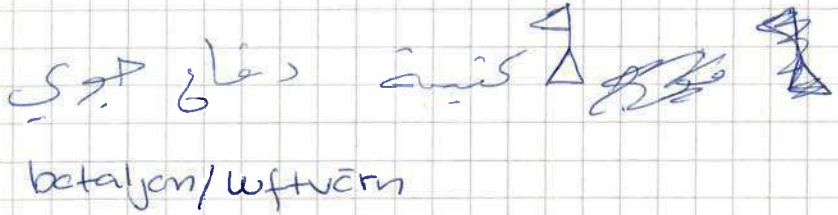
bataljon/luftvärn

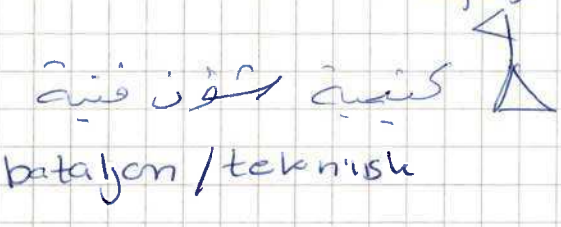
bataljon/teknisk

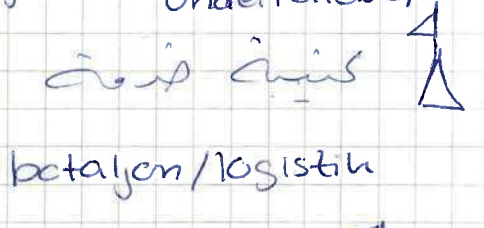
bataljon/logistik

Bataljon/ambulans

Förhör Mohamad Tlass Första förhöret, 2021-04-28 15:17 diarienr: 5000-K622888-18

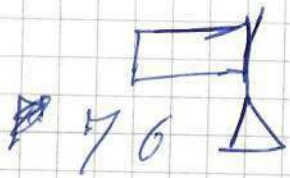

Brigad

76

مدفعية

Artilleri

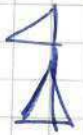

مشاة

Infanteri

79

78

77

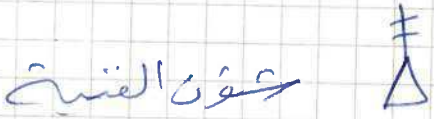

فرقة الفنية

Teknik/kompani

سرية الإشارة

kompani/signal

فصيلة الكيمياء

pluton/kemi

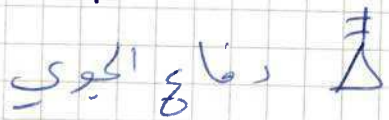

سرية الدفاع الجوي

kompani/luftvärn

فرقة الهندسة

kompani/ingenjör

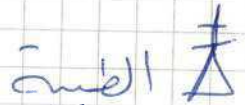

سرية الطبية

kompani/ambulans

سرية الاستطلاع

kompani/spaning

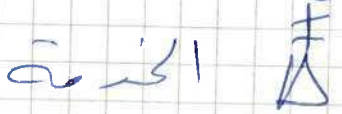

سرية الخدمات

kompani/logistik

Polisen

Förhör

Mohamd Tlass andra förhöret

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Tlass, Mohamad	

Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	

Tolk	Språk
Yahia Akkad	Arabiska

Ytterligare information om anledning till förhör — Underrättad om misstanke

Kompletterande förhör med anledning av Mohamad Tlass kännedom om och kunskap om militära strukturer inom den Syriska armén.

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Cecilia Hector	2021-05-05	15:05	17:17

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polisstationen i Karlskrona	RB 23:6	Ljudbandsförhör

Förhörsvittne	Utskrivet av
Jansson, Ann-Catrin	Konceptförhör

Berättelse

Förhöret är inspelat på band och utskrivet i en utförlig sammanfattad form.

Mohamad informeras om att det är ett kompletterande förhör och att vi vill ställa frågor om strukturen inom den Syriska armén och han förevisas den skiss han ritade (i förra förhöret) över hur 1:a tank divisionen ser ut. *Se bilaga 1.* Mohamad tillfrågas om det stämmer att han varit i den 1:a divisionen och att det är en tank division. *Vid uppläsandet av förhöret vill Mohamad förtydliga att det är en pansarvagnsdivision. Tank kommer nedan att ändras till pansarvagn.* Pansarvagnsdivisionerna kan se olika ut. Mohammad uppgav att det stämmer, de kan finnas olika pansarvagnsdivisioner. Det finns de divisioner med två pansarvagnsbrigader och två infanteribrigader.
Inom 1:a divisionen fanns det tre pansarvagnar, ett infanteri och ett artilleri.

Mohamad tillfrågas om han vilka fler pansarvagn divisioner som finns i Syrien och han säger att:

1:a divisionen är en pansarvagnsdivision
2:a finns inte någon division som heter så
3:e är en pansarvagnsdivision,
4:e är en pansarvagnsdivision men den har ett speciellt namn då den är underställd Maher Al Assad som är bror till Bashar Al Assad.
5:e är en pansarvagnsdivision,
6:e divisionen finns inte.
7:e tror han är en pansarvagnsdivision
8:e divisionen finns inte.
9:e är en pansarvagnsdivision.

10:e är en pansarvagnsdivision.

Han säger vidare att divisionerna 7, 9, 10, 11, 15 och 18 innehåller två pansarvagnar och två infanteri brigader.

14:e divisionen innehåller bara soldater.
16:e divisionen finns inte.
17:e innehåller bara soldater och infanteri.
19:e innehåller enbart soldater.
20:e divisionen finns inte.
21:a är flygförsvar
26:e är också flygförsvar.

Utöver dessa finns även Presidentens garde som är större än en division – den är speciell och innehåller cirka 5 brigader.

Mohamad berättar vidare att det finns något som är större än divisioner och han berättar att de heter:

1:a Armékåren och den innehåller, div 5, 7, 9 och har sin placering mot gränsen till Israel.
2:a Armékåren och den innehåller, div 1, 3, 10 som är placerad runt Damaskus.
3:a Armékåren och den innehåller, div 11, 17, 18 som är placerad runt Homs.

Mohamad tillfrågas vidare om hur ledningen för en division ser ut och hur den är uppbyggd. Mohammad uppgav att det finns ett divisionsbefäl, ett biträdande divisionsbefäl samt en person som vi i Sverige inte har. Mohammad uppgav att han tillfrågat en lärare- *vid uppläsandet av förhöret vill Mohamad tillägga att läraren var tidigare officer*- om vad namnet på den här personen/befattningen heter på svenska. Läraren har sagt att det inte finns något ord för den personen i Sverige då vi inte har den funktionen.
Mohamad beskriver den personen som den tredje personen. Han har ansvaret för all träning inom divisionen, all planering för operationer och det är han som han ansvar för tillsyn över genomförandeplanen samt genomförande av träning. Mohammad uppgav att dessa tre är de högst uppsatta men att under dessa tre finns det personal till alla delar inom divisionen.

Mohammad beskriver att det finns något som heter chef-del. *Vid uppläsandet av förhöret förtydligar Mohamad att benämningen ska vara enhetschef.* Som exempel säger han enhetschef kemi, enhetschef signal och enhetschef ingejör.
Mohammad tillfrågas, utifrån det han har ritat om dessa har en stridande förmåga men han säger att de inte har så stor kraft inom armén då de har ett special jobb. Som exempel nämner han signal som används när de behöver få igång kommunikation. Kemi har ett speciellt jobb om divisionen gör en förflyttning till en krigsplats. Då måste de se till att det byggs kontor på platsen för att skydda kemiska vapen, öppna vägar och koppla kablar mellan alla divisioner och brigader. Dessa förband har förmågan att skydda sig själva om något skulle hända.

Mohammad tillfrågas om detta är bataljonen som ligger under divisionschefen och han uppgav att alla gör det. Han beskriver det som en trappa. Divisionschefen pratar inte direkt med bataljonbefäl utan han pratar med enhetschefen (avdelningschefen) för exempel kemi som i sin tur pratar med bataljonsbefäl för kemi. Mohammad tillfrågas om de bataljoner vi nu pratar om ligger under brigaden men Mohammad förtydligar och säger nej, deras närmaste chef är divisionschefen och inte brigadchefen. Han uppgav att dessa är fristående.

Mohammad tillfrågas om var avdelningschefen är placerad, han underrättas om att han i det tidigare förhör nämnt, utöver de tre divisionscheferna som han ritat upp, att det även finns

avdelningschef för till exempel kemi. Mohammad tillfrågas också hur många dessa är och Mohammad hänvisar till skissen som han ritade i förra förhöret. *Bilaga 1, märkt nr 2.* Han uppgav att det finns en chef till alla dessa. Det finns till exempel en avdelningschef för signal, en för kemi, ingenjör, spaning, flygförsvar, underhåll som mekaniker samt en servicebataljon som lagar mat, köper frukt och grönsaker. Utöver det finns det en bataljon, som inte är så stor som han beskriver som en vapenavdelning/bataljon, en ammunitionsavdelning. Denna enhet är inte så stor, det är inte en stor avdelning för vapen. Den har hand om vapenlager och behöver därför inte så mycket personal. Om det finns ett stort lager så behövs inte så många soldater. Personen/chefen behöver bara personal för att vakta och registrera vapen som går in och ut. *Vid uppläsandet vill Mohamad tillägga att de flyttar vapen från lager till alla brigader. Avdelningen är inte så stor, mellan 20-30 personer. Det räknas inte som en bataljon utan mer som en avdelning. Det finns några officerer på avdelningen. Deras uppgift är att räkna vapen och hämta från högre person/avdelning och dela vapen till under avdelningar.*

Mohamad ombeds att förtydliga, för att förhörsledarna ska förstå, att det han först pratade om var fristående bataljoner underställda divisionschefen men det som han senast räknade upp tillfrågas han om var de befinner sig i organisationsskissen. Mohamad förtydligar att det är den tredje personen i staben som ansvarar för allt. Mohamad tillfrågas om han, t.ex. chefen för kemi, sitter i kemibataljonen eller om han sitter i ledningsgruppen för divisionen. Mohamad uppgav att de sitter på samma ställe men de kan ha ett kontor i bataljonen också.

Förhörsledaren hänvisar till det Mohamad sagt i tidigare förhör att det finns en ledningsgrupp och tillfrågas vad den består av. Mohamad säger att det är avdelningschefen. Han tillfrågas om vilka avdelningschefer det finns och uppgav att till varje del av styrkan fanns en avdelningschef. Det är de han räknat upp; signal, kemi och ingenjör. Mohamad säger att en avdelningschef har lika mycket makt som en brigadlöjtnant. *Vid uppläsandet uppgav Mohamad att en avdelningschef inte har lika mycket makt som ett brigadbefäl. Han är under brigaden. På brigad nivå finns också en avdelning under. Under brigad kallas den kompani men under en division kallas den bataljon. Avdelningen under divisionen är större än den under brigaden. Under division är det en bataljon.*

Mohamad tillfrågas vidare om det finns en avdelningschef för vapen och ammunition och han uppgav att det är en specialavdelning som består av lite färre soldater. De är inte större än en grupp på 20 personer. Dessa soldater är till för att skydda lager, registrera vilka vapen som finns och vilka som lämnar.

Mohamad tillfrågas om den som han benämnt som nummer tre är ansvarig och chef över avdelningscheferna. Mohamad uppgav att det är han som ansvarar för allt. Avdelningscheferna är specialister inom sitt område. Till exempel ingenjör planerar för att förbereda krigsplatsen. *Vid uppläsandet uppgav Mohamad att de bygger de militära områdena oavsett om det är krig eller inte. De bygger där militären ska uppehålla sig.*

Han lämnar information och har bataljoner som verkställer hans information och han får information från den tredje personen.

Mohamad ger ett exempel där han är en avdelningschef och förhörsledaren är den tredje personen. Som exempel säger han att de ska flytta till Ronneby för att det är krig där. Mohamad (avdelningschefen) har ansvar och måste lämna förslag om vad han tycker behöver göras på platsen. Till exempel om de behöver öppna en väg eller bygga kontor under marken. Han skriver ner förslagen och lämnar dessa till nummer 3 som läser igenom förslagen. Nummer 3 kan ändra något, begära fler förslag men sen återkopplar han och detta blir till en genomförande order där nummer 3 signerar ordern.

Mohamad, i egenskap av avdelningschef, går sedan till bataljonschefen och underrättar honom om vad han måste göra enligt ordern. Bataljonchefen kanske säger att han inte kan genomföra allt utan behöver hjälp. Han återkopplar till avdelningschefen som begär hjälp från en annan armékår med samma förbandstyp (exempelvis ingenjörsförband) som hjälper honom att genomföra order. Det kan vara så att ingenjörsbataljonen har för lite maskiner för att kunna utföra ordern.
Mohamad tillfrågas om man kan vända sig till en annan bataljon inom samma armékår men Mohamad säger nej då den kan ha fått en annan arbetsuppgift. Men säger också att det kan finnas undantag och ibland ger man order till en annan bataljon inom samma armékår.

Mohamad tillfrågas hur det går till om man behöver vapen och Mohamad uppgav att det är ett speciellt jobb. Avdelningschefen för vapen får information om hur mycket ammunition och vapen som behövs och vad som är genomsnittsförbrukning av vapen och ammunition inom förbanden. Han gör en uträkning av hur mycket vapen, tanks, artilleri och andra vapen det finns och sedan räknar han ut genomsnittsförbrukningen. På fråga om detta gäller även brigaderna uppgav Mohamad att det gäller allt och att det finns även reserver inom brigaden och inom divisionen. De försöker alltid hålla en reserv till nivå av ett dygns krig. De har reserv för flera dagar men den får inte bli lägre än ett dygn. Mohamad uppgav att han tror att det är så här, det är inte hans jobb eller specialetet.
Mohamad tillfrågas om denna avdelningschef för vapen har kontroll över alla vapen som finns i brigader och bataljoner. Mohamad uppgav att ansvaret är uppdelat till några förband, ansvaret ligger hos huvudbefälet för vapen. Till exempel kan man säga att vem som använt ett vapen eller tank är det brigad, bataljon och kompanibefälen som är ansvariga för vapen. Bataljonschefen och förbandschefen har alltid ansvaret att kontrollera och inspektera alla vapen i divisionen och ser till att de är rena att använda. Mohamad uppgav att den som har det största ansvaret för vapen är de som är bataljon och kompanibefäl. Om det är fel på en tank är det deras ansvar och det är kompanibefälets största belastning.
Mohamad tillfrågas vem de vänder sig till om de behöver stöttning när det gäller vapen och ammunition, vem som är deras chef. Mohamad uppgav att han själv var kompanichef och han var chef över en tank. Om det var något mindre fel vände han sig till den mekaniska verkstaden för att laga felet men han gick via bataljonschefen. Mohamad förtydligar och säger att om det skulle hända något fel på tanken så vänder han sig till bataljonschefen som har direkt kontakt med förvaltningsverkstaden. *Vid uppläsandet uppgav Mohamad att han var kompanibefäl. Om det blev något fel på tanken kontrollerar han med bataljonbefälet som går till verkstaden eller det mekaniska kompaniet inom brigaden.*

Processen går till på precis samma sätt när det gäller ammunition.
Mohamad tillfrågas om hur det går till om brigaden eller bataljonen lider stora förluster och behöver mer vapen, ammunition och tanks. Mohamad uppgav att armékåren också har lager. Om dessa inte kan hjälpa till går de till högre ledning.
Mohamad tillfrågas vad avdelningschefen för vapen har för funktion. Mohamad uppgav att det inte finns något speciellt jobb för dem. Detta jobb är speciellt på annat sätt. Det är hur man ska skydda, var man ska lägga vapen men det är inget stort jobb för dem. Det är därför de inte är någon stor bataljon. På fråga vart brigaderna vänder sig om de behöver något mer uppgav Mohamad att de vänder sig till divisionschefen. *Vid uppläsandet uppgav Mohamad att om brigaden behöver vapen eller något annat vänder de sig till generalstaben för divisionen, det som är person nummer 3. Person nummer 3 får frågan om vapen, han skickar ordern till avdelningschefen för vapen om att han ska skicka vapen till brigaden.*

Tolken säger att han hittat ordet för vart de vänder sig till om de behöver något, han säger att Mohamad sa att de vänder sig till generalstaben.

Mohamad tillfrågas om generalstaben är högre än armékåren och han svarar ja det är högsta

ledning.

Förhörsledaren frågar Mohamad om det är korrekt uppfattat, att om brigaden lider stora förluster och behöver något mer så vänder de sig till divisionschefen (nr 1 på bilden). Mohamad säger nej, de vänder sig inte direkt till nummer 1. Det är nummer 1 som fattar beslut men det är den tredje personen som har ansvar för att inhämta information, förbereda förslaget och förbereda allt till honom. På fråga varifrån den tredje personen inhämtar information ifrån uppgav Mohamad att det gör han från samtliga förbandschefer som lyfter fram sin information och förslag till den tredje personen. Den tredje personen studerar, rättar, hämtar ny information om det krävs och tar sedan det vidare till divisionschefen som gör samma sak. Han studerar, rättar och ger sedan order som den tredje personen delar ut till samtliga. Mohamad säger att detta går fort och att alla bidrar med information och förslag. Förhörsledaren tillfrågar Mohamad om vi förstått det rätt att det är avdelningscheferna som finns inom kemi, signal, ingenjör är de som vi talade om tidigare. Att nummer 3 får ett uppdrag och att han ger uppdraget till den som passar in för uppgiften som återkommer med ett förslag till nummer 3 som in sin tur säger att han vill ha detta förslag som det fattas ett beslut på. Mohamad säger att nummer 3 tar förslaget, samlar ihop all information och alla förslag, rättar det som han tycker och tar det sedan vidare till den första personen som fattar ett beslut. Även nummer 1 läser och studerar förslaget, rättar till och sedan blir det en order. Mohamad tillfrågas om det gäller alla avdelningschefer och han säger ja. Han tillfrågas om det gäller kemi, signal, ingenjör, spaning, flyg, vapen mm och säger att det gäller alla. Det gäller alla som har information som berör nummer 3 jobb.

Mohamad tillfrågas om person nummer 3 och avdelningscheferna har återkommande möten eller om det bara sker när de ska göra något speciellt. Mohamad uppgav att det går så snabbt i krig från fråga till svar. Det går på 24 timmar. Arbetet måste vara genomför inom 24 timmar, eller 2 dagar.

Mohamad tillfrågas om funktionerna 1, 2 och 3 samt avdelningscheferna finns på brigadnivå. Han uppgav att endast nummer 1 och 3 finns där. Det finns ett befäl och nummer 3 *Vid uppläsandet förtydligar Mohamad att nummer 3 är stabsgeneralen.* På fråga uppgav han att det finns liknande funktioner/personer som avdelningscheferna som lägger fram underlag men i mindre format. Samma gäller på bataljonsnivå men inte på plutonnivå. Det är inte så stort som kompani som innehåller tre plutoner, en för matlagning, en för signal, en ingenjör och en för vapen. De har olika uppgifter, men de finns inom plutonen de som har små uppgifter. Ett kompanibefäl har inte kontor på marken. Han har sin tank och spanare för att ha kontroll på vad som händer. Brigadchef och divisionschef har kontor.

Mohamad ombeds att förtydliga om avdelningschefen för vapen och ammunition får sin order från nummer 3 i divisionen och vilken order i så fall. Mohamad uppgav att det är han som delar ut ammunition och vapen till brigaden och det beror på vilken styrka eller förmåga den har. Mohamad tillfrågas om denna avdelningschef får samma typ av fråga som vi tidigare pratat om och Mohamad uppgav att om han t.ex. är avdelningschef för vapen och har ett förslag om att dela ut eller skicka ammunition till första eller andra brigaden och att det finns en tredje brigad i reserv, då begär han stöd för ammunition från armékåren. Mohamad förklarar att det finns ett visst antal ammunition för artilleri, för vapen och lätta vapen. Han skickar (som avdelningschef) förslag till nummer 3. Skriver i förslaget att han har vapenslag 1, 2, 3, 4, 5 och ska dela vapenslagen 1, 2, 3, 4, 5 och att han behöver vapenslagen1, 2, 3, 4, 5. Han skriver att han ska dela till de som är i fronten, på marken, mot fiende i strid. Utöver det behöver han mer till andra och tredje dagen och ber armékåren om vapen 1, 2, 3 och reserv. Därefter lämnar han det till nummer 3 som läser det, går till nummer 1 och sedan tillbaka till nummer 3 som skriver under. Efter det tillbaka till avdelningschefen som delar och hämtar ammunition. Det är på samma sätt som han tidigare beskrivit när det gäller att bygga vägar.

Mohamad uppgav att avdelningscheferna inte har så många soldater men de har en bataljon. Vapen har ingen bataljon. Han säger att det inte är något stort jobb, det är mer ett matematikjobb. Vapen finns i lager, vapen reserv och tank reserv som finns på olika ställen i Syrien. Mohamad känner inte till var dessa finns.

Mohamad tillfrågas om alla avdelningschefer har samma funktion och han uppgav att när nummer 3 vill ha ett underlag så går han till den avdelningschefen som har information om det han vill ha underlag om. Vill han ha underlag om hur man bygger vägar till ett nytt ställe går han till avdelningschefen för ingenjör. Mohamad uppgav att det är inte nummer 3 som ber om det, det är de som lämnar information och förslag till honom. Varje enhet lämnar förslag inom ramen för den egna enheten och i slutändan är det divisionschefen som fattar beslut.

Mohamad får frågan om till exempel divisionschefen får uppdraget att försvara Raqqa, om han då lämnar det till nummer 3 som går till sina avdelningschefer och säger att de ska hålla Raqqa och ber om förslag hur de ska kunna genomföra det på ett bra sätt. Mohamad svara att när han studerade inom det militära så handlade det enbart om studier i krig mot en yttre fiende, inte mot det egna folket.
Mohammad uppgav att när divisionschefen får order om att förflytta sig till en plats där det är krig så samlas de med generalstaben. Generalstaben är samma som förbandschefer och divisionschefen ger en direkt order om att de ska förflytta sig till en ny genomförande plats. Antingen är detta uppdrag akut eller ett planerat uppdrag. Om det är ett akut uppdrag får de en order om att förflytta sig direkt och förflyttningen sker i turordning. När de kommer till platsen behövs en ny plan, en plan för anfall eller försvar. Förflyttningen sker antingen till ett nytt kompani för att vara på ett nytt ställe för försvar eller anfall. Planering och verkställan sker meddetsamma. Divisionschefen ger order till generalstaben *(Vid uppläsandet ber förhörsledaren Mohamad förtydliga vem som är generalstaben och han uppgav att det är den han kallar nummer 3.)*som studerar förslaget, samlar information som skickas åter till chefen nummer 3.

Mohamad tillfrågas om det går uppåt på samma sätt som det går neråt och han förklarar med följande exempel. Förhörsledaren (under förhöret) är divisionschef och ska samla alla och ge order om att de ska förflytta till Ronneby. De som samlas är brigadcheferna, avdelningscheferna och person nummer 2 och 3. Dessa samlas och divisionschefen ger order om förflyttning. Samtliga får order för att samla information om hur de ska förflytta och framför sedan förslaget till person nummer 3 som studerar, rättar och skriver sedan under. Det blir sedan en order. Order om förflyttning går ner i kedjan till bataljon och alla soldater börjar förbereda förflyttning. De gör t.ex. rent vapen, samlar ihop allt de behöver, mat reservvapen, lastar och startar alla fordon. Om något saknas så meddelar de det uppåt. Därefter kommer order om vem som ska får gå först och därefter, i turordning. När de kommer till det nya området så fördelas de obligatoriska uppgifterna på olika enheter, t.ex. vaktstyrkor och att enheterna ska vara utspridda på respektive plats.

Mohamad tillfrågad vidare om de olika gradbeteckningarna. Divisionschefen är "Liwa"-General Major. Nummer 2 är ibland generalmajor, ibland generallöjtnant. Nummer 3 är brigadgeneral. Avdelningscheferna har samma grad som nummer 3-brigadgeneral.

Baath partiet

Mohamad tillfrågas vidare om sina kunskaper om Baath partiet och deras roll. Mohamad berättar att militärordningen är den samma som partiordningen, alla officerer och meniga soldater är medlemar i partiet Albath Arabiska Istiraki (Baath partiet) och det är de som styr landet Syrien. Militärordningen är den samma som partiordningen och de har möten. Huvudmöten är divisionssamlingen, dessa berör inte militära delar utan partiets delar.

Mohamad säger att det är samma ordning men det finns inga militära uppgifter. Mohamad tillfrågas om han har samma grad som i det militära. Mohamad uppger att det inte finns några grader i partiet.

Mohamad beskriver att det består av fyra delar, grupper och vi kan säga att det är division men det är inte en division då man på arabiska säger att det är division men antalet är som en klass. En grupp är ca 15 och "firka" division är ca 50-70 stycken. Han säger att strukturen inte var så tydlig och han har inte studerat detta. Mohamad tillfrågas om det var möten, vilka frågor tog man då upp under tidpunkten när kriget i Syrien bröt ut, vad diskuterades då. Mohamad säger att han inte deltog i möten, han säger att det bara var divisionschefen som fick delta i ett sådant möte. Partiets divisions möte motsvarar generalstabens möte. (överbefälhavare)

Mohamad tillfrågas om var man till exempel platsar in i partiets ordning om man exempelvis är brigadgeneral. Mohamad säger att det inte är något viktigt möte, man deltar bara för att få en högre militär grad. Att jobba på armén är inte ett partiarbete det är ett militärt arbete men det ger dem mer egen styrka och styrka för partiet.

CCMC

Mohamad tillfrågas om han känner till att man 2011 bildade något i Syrien som heter CCMC (Central Crisis Managment Cell). Han säger att det bara är viktiga människor. Han säger att han bara känner till det han har sett på tv och att det bara är viktiga och högre människor inom familjen Assad, Baath partiet och i armén. De tillhörde den Alawitiska läran.

Mohamad tillfrågas om när det blir oroligt i Syrien och det uppstår stridigheter, nr 1, 2 och 3 har de då kunskap om vad som händer i området. Mohamad säger ja absolut. Han tillfrågas om brigadcheferna har en överblick om vad som händer och han säger att de absolut förstår vad som händer. Han tillfrågas vidare om avdelningscheferna vi pratat om förstår vad som händer och han säger att de förstår. Han säger att alla människor vet, alla vet vad som händer, det finns på tv. Det finns filmer. Han tillfrågas om informationen går från divisionschefen och neråt och uppåt och inte bara det som kommer från sociala medier. Mohamad uppgav att det inte är som när han studerade. Detta är ett speciellt krig, ett krig mot folket. Han uppgav att när han var på sitt jobb inom 1:a divisionen så fanns det fredliga demonstrationer i Al Kiswah området. Samtliga deras lätta vapen fanns i lager men där och då fick alla Alawitiska meniga soldater vapen för att ta med sig hem. Alawitiska officerer fick sina vapen och de valde en grupp av Alawitiska soldater som med hjälp och stöd av underrättelse och säkerhetstjänsten attackerade Al Ksiwah stad.

Turordningen för den order som gick ut från divisionschefen till den minsta soldaten var inte samma turordning som skedde under kriget mot den syriska befolkningen. Det var en helt annan struktur. Det fanns inga regler, det fanns igen förtur, det fanns ingenting.
Det viktiga för dem var att behålla sina positioner och behålla Bashir Assads position och makten.

Mohamad tillfrågas än en gång med hänvisning till bilden han ritat om man har informationen om vad som händer trots att strukturen nu ändrades i sin turordning. All information som fanns var offentlig, det fanns ingen speciell information som var uppdelad på officerer eller någon speciell person. Han uppger att det som hände i kriget var att de blev beroende av Alawitiska lärans officerer och soldater.

Förhöret uppläst och godkänt 2021-06-09 med hjälp av tolk 3066/Semantix. Från sida 4 ½ och framåt läses förhör upp utan tolk då Mohamad uppgav att han förstår vad som sägs. Korrigeringar finns återgivna i kursiv text ovan.

1. Bild från tidigare förhör, 2021-05-05 15:05 diarienr: 5000-K622888-18 421
Skiss 2, 2020-01-23 09:10 diarienr: 5000-K1368013-15 11

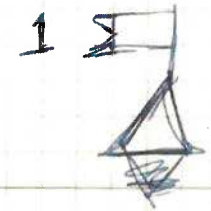

(2)

Artilleri

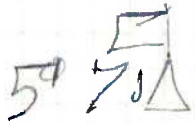
Tank

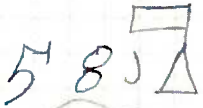
Infanteri

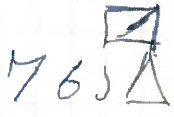
Tank

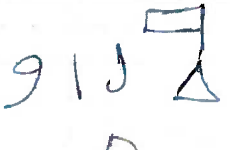
Tank

Bataljon/signal

bataljon/kemi

bataljon/ingenjör

bataljon/spaning underrättelse/

bataljon/luftvärn

bataljon/teknisk

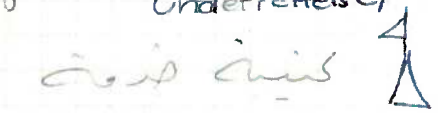
bataljon/logistik

Bataljon/ambulans

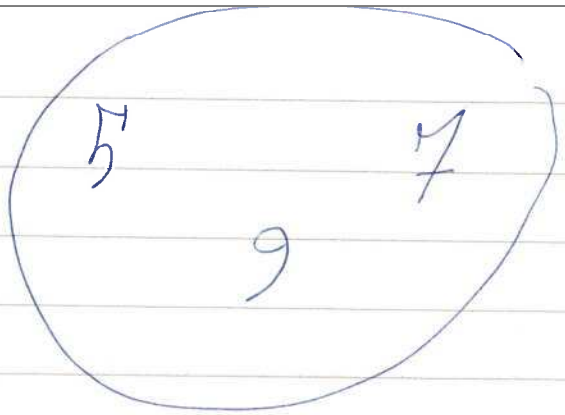

1 -Armekär

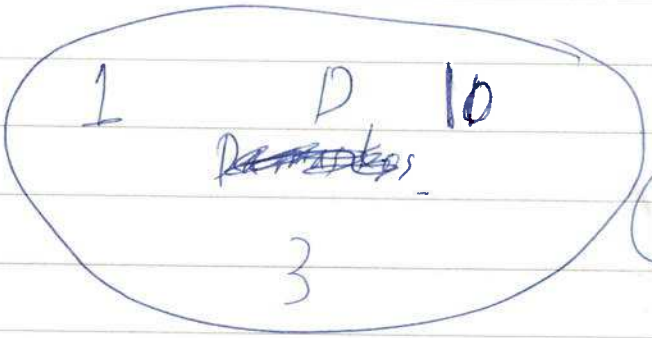

2 -Armekär

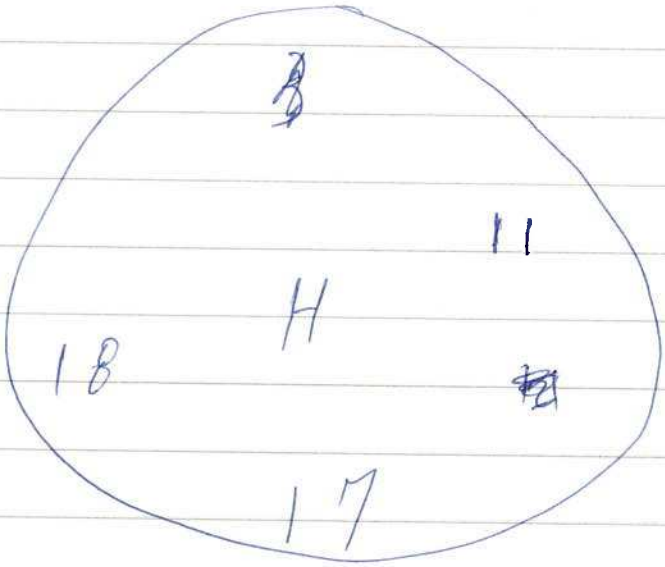

3 -Armekor

Polisen

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K1368013-15

Hörd person	Personnummer
Al Alli, Mohmad	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	LMA-kort	

Tolk	Språk
Mohamed Ashraf Zaalouk	Arabiska

Ytterligare information om anledning till förhör	Underrättad om misstanke
Förhör med anledning av händelser med anledning av kriget i Syrien	

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Katarina Junestedt	2019-11-05	13:03	15:48

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Ernst Forntellsplats 15, Polis Göteborg	RB 23:6	Ljudbandsförhör

Förhörsvittne	Utskrivet av	
	CH	Konceptförhör

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Mohmad uppgav att han är född 8/3 1994 och han är född i Homs i Syrien i en stad som heter Al-Rastan. Han kom till Sverige för ca 7 månader sedan. Han bor i Vänersborg på ett boende inom migrationsverket. *Vid uppläsandet av förhöret säger Mohmad att han nu har flyttat och fått uppehållstillstånd.*
Han lämnade Syrien till Turkiet och sedan med båt i Grekland. Han fick hjälp av en människosmugglare med id-handlingar och från flygplatsen åkte han till Stockholm

Han har lämnat sitt id-kort till den han träffade på migrationsverket. Han hade inget pass utan två id-kort som han lämnade till migrationsverket. Mohmad uppgav att han har ansökt om asyl och berättat för migrationsverket att han jobbat för de "vita hjälmarna", som jobbar med att rädda människor ur krigets fasor.
Han har lämnat uppgifter som bekräftar att han jobbat åt dem. Organisationen heter "De vita hjälmarna" och de hjälper de som har skadats i raket eller flyganfall.
De tog hand om dem och hjälpte dem med vad de behövde. De arbetade också med att släcka bränder och detta var i Syrien.

Han kom ensam till Sverige. I Sverige har han sin bror och i Syrien har han sin övriga familj kvar. Hans mamma, pappa och två systrar bor i Al-Rastan/Homs. Två av hans bröder sitter omringade i Idlib. *Vid uppläsandet säger Mohmad att en av bröderna tagit sig till Holland för 6–7 månader sedan.*
Anledningen till att han kom till Sverige var för att rädda sig själv därför att han är efterlyst av Al-Assads regim och även av Al Nusra fronten. Mohmad uppgav att han tillhörde de "vita hjälmarna" och att de har kännedom om de fasor som Al-Assads regim har utsatt folket för under kriget, därför vill regimen fånga i dem.

Mohmad uppgav att han jobbade med att ge första hjälpen till de som var skadade. Han gick med i "vita hjälmarna" i juni eller juli 2015. Organisationen fanns då i alla de befriade områdena i både Homs och Al-Rastan. Han själv jobbade i Al-Rastan och i omgivningen av Homs. När Homs togs över flyttades de till Idlib i de gröna bussarna. Det var då ryska och syriska trupper som tog över. Det fanns även en milis/Hizbollah från Iran som var med. Det här var 15 mars 2018, tror han. Han är dock inte säker på exakt datum men det var runt den tiden.

2015, när han började i "vita hjälmarna" var det Fria Syriska Armén som hade kontrollen över Homs. Det var den Fria Syriska Armén som kontrollerade området och hindrade Assads armé tillsammans med Ryssland och den iranska milisen att komma in i området.

De vita hjälmarna är en oberoende organisation som hjälper barn, kvinnor och äldre som blivit utsatta för skador. Oavsett vem som orsakat skadorna hjälper de till eftersom de är en fristående organisation. De kunde inte arbeta inom regim-kontrollerade områden med anledning av att de avslöjat allt om Al-Assad regimen, vilka grymheter de gjort och därför vill regimen eliminera dem.

Mohmad uppgav att när de ryckte ut hade de kameror med sig, väldigt små som var monterade på hjälmarna eller på bälten och de spelade in när de kom för att undsätta människor. De spelade in civila som blivit utsatta.

Styrkorna kunde inte komma in i områdena utan sköt istället in eller anföll med flyg. Mohmad uppgav att de har avslöjat vissa delar som de spelat in men de mest fruktansvärda scenerna har de inte spritt. Ytterligare filmer skulle han kunna få del av från organisationen. Han har en del filmer själv i sin telefon. Dessa kan han dela med sig av senare. Han kan lämnade de filmer han har men kan också ordna så att vi får fler filmer som visar det grymma som regimen har utsatt folk för. Där finns även från kemiska anfall som regimen har utsatt folk för.

Organisationen hade varit aktiv i 7 månader när Mohmad anslöt sig. Den startade någon gång i årsskiftet 2014/2015

Mohmad uppgav att han har bevittnat sedan slutet av 2011/början av 2012. Det var i samband med att den syriska revolutionen tog fart i de här områdena. 2013/2014 började man från regimens håll med ryssarna att intensifiera attacker mot befolkningen och den fria syriska armén. När offren blev fler bestämde han sig för att gå med i organisationen. De trappade upp bombningarna 2013/2014. Han började då allt kom igång, de ansåg att de skulle bidra med något och befann sig därför alltid på plats när de bombat. Från starten av organisationen fram till 2019 så har 250 medlemmar av den här organisationen blivit dödade under attacker.

När oroligheterna började uppgav Mohmad att han var en av de första som protesterade mot Al-Assad regimen. Han satt fängslade från september eller oktober 2011 och kom ut under 2012. När han kom ut ur fängelset 2012 var det tack vare att en summa pengar betalades till domaren.

Mohamad uppgav att han i början av revolutionen arbetade på ett fältsjukhus. De hjälpte alla som blivit brutalt behandlade av Al-Assad regimen. Syriska armén gick in i Al-Rastan och upptäckte fältsjukhuset och gick in i sjukhuset. Mohamad och hans kollegor fick fly från sjukhuset ut på grönområdena. Militären omringade området och fångade in dem. Han blev arresterad den 10 september 2011 och släpptes den 1 februari 2012. När han gripits togs han till Al-Mezzeh flygplatsen i Damaskus. Under förhöret blev han utsatt för misshandel, slag

och tortyr. När de togs tillfånga band de fast deras händer bakom ryggen och satte bindel för ögonen. De åkte buss till flygfältet där de fick komma ut. De var ca 20 personer däribland hans pappa och farbror.
Det var mer än 50 soldater som gav sig på dem med käppar som de slog överallt på dem. De höll på väldigt länge, en bra stund. Under tiden sa de slagord att "Bashar ska stanna kvar annars kommer vi bränna upp områden".

Soldaterna som grep satte bindel på dem så de kunde inte se något. De kunde möjligtvis se deras fötter. Mohamad uppgav att han inte såg något när de kom och de satte sedan bindel på dem med en gång. På fråga om han såg några uniformer på soldaterna när de kom uppgav han att han såg dem först när de kom för att fånga dem. De kom med tre bussar och en stridsvagn samt en annan bil som de hade monterat ett automatvapen på. När de fångat in dem satte de bindel för ögonen. Bussarna var civila bussar som militären lagt beslag på för att använda. Bilen med automatvapen var ett militärfordon som var beigeaktig i färgen. Stridsvagnen var gul.

Vid Al-Mezzeh fick de ta emot slag som varade under en ganska lång tid. Därefter fördelades de på olika arrester/rum. Där Mohmad hamnade var de 21 personer i ett fängelserum.
Rummet var 1.5 gånger 2 meter. De började sedan förhöra dem en i taget. Det kom en person och ropade upp namnet på den som skulle bli förhörd. Han som kom knackade på väggarna och öppnade dörren. Mohmad togs sedan ut, de band fast honom och satte bindel för ögonen. De tog tag i håret och gav order att han skulle gå med. Sa "ditt as" eller "ditt djur". Han togs ut till en öppen plats där han bands fast i väggen. Han kunde med nöd nå marken med topparna av tårna. Armarna var uppbundna uppåt. *(Mohamad visar under förhöret hur hans armar var sträckta över huvudet.)*
Han uppgav att det fanns fästen som de band dem i och satte fast. Det kunde vara olika antal personer från gång till gång som var fastbundna, ibland var de 3, ibland 4 och ibland 7.
Det kom en grupp soldater som var utrustade med strömförande stickor/käppar och gav dem "en rejäl omgång" i nästan en halvtimme. Mohmad uppgav att han blev väldigt trött av det men de såg till att de i alla fall överlevde. De anklagade honom för att vara slav i det här landet och att han hjälpte terrorister genom att ge dem första hjälpen. De anklagade dem för att vara terrorister men även att de hjälpte terrorister. De kunde ta dem på morgonen och lät dem sedan hänga där fram till solen gick ner. Han hade ingen klocka så han vet inte vad tiden var. Ibland kunde det vara en annan tid de hängde upp dem. De kunde få hänga från solen gick ner fram till solen gick upp. De blev upphängde varje dag under en period av en månad och 10 dagar. Dessutom torterades han på andra sätt.

Mohamad visar en bild på hur tortyren gick till, som visar "Dulab".
Bilden visar hur man sätts i ett däck med armar och ben åt samma håll med kroppen intryckt i däcket. De använde de här två metoderna regelbundet i fängelset. Några av dem som var med i fängelset försvann bara oförklarligt och den syriska regimen har inte erkänt något om dessa människor. Folk som var med honom i fängelset såg han dog inför hans ögon och även folk har försvunnit som det inte har sett mer. Mohmad uppgav att han kan ge namnet på några av de som dog och försvann. Abdulkader Shref Nbhan dog. Muhs Abd Al Makedobeed försvann och det gjorde även Hoseen Droesh. *Se bifogad skrift*

Den första personen han nämner var med på en intervju i TV. De visade upp honom levande men sa inget om att han var död. Det här klippet finns på Youtube. Mohmad uppgav att han kan leta upp länken och ge den till oss. Det personen sa under intervjun var han tvingad. Mohmad visar upp en bild på mannen på sin telefon.

Gällande om han kan något namn på de som arbetade på Al-Mezzeh uppgav Mohmad att de

hade som rutin att sätta bindel för ögonen så de såg inte de som förhörde. Han har däremot namn på personer som var med honom i fängelset som nu finns i Tyskland. En finns i Tyskland. Sonen till Hussein Droesh finns i Sverige. Hussein är han som var i fängelset men som nu är försvunnen och ingen vet om han lever eller är död. *Vid uppläsandet av förhöret säger Mohmad att de nu fått reda på att man letat efter honom och man vet att han är död. Även Abdelkader är död och den som var på TV har också dött i fängelset.*

Han som befinner sig i Tyskland heter Hassan Elwan. Mohmad vet inte exakt var han finns men han hade kontakt med honom för ett tag sedan och då var han i Tyskland. Mohmad tror inte att han har något emot att prata om vad han har varit med om. Mohmad har hans Facebook sida där han heter samma sak. Enligt den verkar han bo i Dortmund.

Mohamad uppgav att han var ungefär 1 månad och 10 dagar på Al-Mezzeh. Därefter förflyttades han till säkerhetsavdelningen där Maher Al-Assad var ansvarig. Han är bror till Bashar. Vad Mohmad vet så finns det 9 olika styrkor inom militären. Den avdelningen som han flyttades till var säkerhetsavdelningen 4:e divisionen. *(firka på arabiska)*. Den här divisionen är den starkaste inom den syriska armén. Den är säkerhet, underrättelsetjänst och militär samtidigt. Alla flyttades inte till den här avdelningen utan bara de som de tror hade mer information. När de togs dit hade de bindel för ögonen men den låg i närheten av Al-Mezzeh flygfältet. Det tog ca 30 minuter att ta sig dit med buss. Där fördelades de på 3–4 personer i ett fängelserum som var 2 gånger 3 meter, som han uppskattade det till. Så fort de kom in i rummet hängdes de upp i kedjor som satt i taket. Där fick de vara stående.
De hängdes upp på det sättet och kunde få paus i en eller två timmar, resten av tiden hängde de så. De hängde på samma sätt som på Al-Mezzeh. Utanför fängelserumet stod en vakt och talade om för dem att ingen fick yppa ett ljud, i så fall skulle de ta livet av dem. Vakten kunde öppna dörren en gång i timmen och undra vem det var som lät. Om någon då svarade slog vakten med käppen på alla sätt för att få dem att känna smärta. På det här stället var han i 21 dagar. De försökte att göra en "deal" med honom, om han ställde upp på en tv intervju och sa att han var terrorist skulle han få en paus i tortyren. Han ville inte ställa upp på det. Han hade sin pappa och sin farbror med sig och den som ställde upp på intervju dödades och släpptes aldrig därifrån. Mohamad förtydligar att hans pappa och farbror var kvar i AL-Mezzeh fängelset. De torterade hans farbror framför ögonen på Mohmad för att han skulle ställa upp på deras villkor.

Efter 4:e divisionen flyttades han till ett annat fängelse som heter Imaria. *Vid uppläsandet säger Mohmad att Imaria är en förort till Damaskus.*
I det fängelset slog de dem med ett rör som man använder för att transportera vatten i byggnader, vattenrör som är kraftiga. De slog dem överallt på kroppen. Röret hade ett speciellt namn. Förutom det slog de med strömförande käppar. Det gröna röret kallades för Al Akbar al Ibrahimi, efter ett algeriskt sändebud från FN. Mohmad uppgav att han inte vet varför röret kallades så. Fångvaktarna hotade alltid med att de skulle hämta Al Akbar Ibrahim och döda dem.
De utsattes för tortyr hela tiden. Fångvaktarna torterade till de inte orkade mer, de tog sedan rast och återkom. Någon gång har fångvaktaren kommit och sagt att han ska tortera dem ordentligt för att han har bråkat med sin fru. Fångvaktaren torterade dem för att ta ut sin ilska som orsakats av någon annan.

På fråga om han har några ärr kvar på kroppen uppgav han att när han kom ut hade han många märken men att de har försvunnit under de 7 år som han varit i frihet. Det fanns en läkare i fängelset som kom ibland och frågade om någon var sjuk eller behövde smärtstillande. Om någon sa ja, slog de honom med en käpp på fotsulorna. Det var det som var medicinen. De tog ut honom, slog honom en rejäl omgång på fotsulorna och släppte sedan in honom i cellen igen och sa att han var kurerad.

På fråga om det förekom några sexuella övergrepp på något av ställena han satt fängslad på uppgav Mohmad att det inte fanns några kvinnor i fängelset. Män som varit aktiva i revolutionen kunde de stoppa käppar i ändtarmen på. Mohmad uppgav att det var två personer som var med honom i fängelset som när han träffade dem utanför berättade vad de blivit utsatta för. Mohmad uppgav att han sett det här med egna ögon. De lät en person ligga ute på gården tills det blev mörkt och då tog de bort honom. Det här var hos 4:e divisionen, när de flyttats dit. Det sättet att torteras var som att han sattes på en påle.

På fråga om han fick någon rättegång uppgav Mohmad att han efter Imaria flyttades tillbaka till Homs. Egentligen skulle han ställas inför militärdomstol men eftersom det rådde civil olydnad i Homs skulle han istället ställas inför en civil domare. Honom kunde de ge en summa pengar och på så sätt blev han fri. Eftersom han är från Homs blev han överförd till Homs från Damaskus. Han släpptes i februari. Rättegången skulle hållas i Homs men på grund av den civila olydnaden kunde domaren inte komma till Homs utan rättegången sköts upp flera gånger tills de inte hade möjlighet att hålla honom längre. En släktning, till honom, kontaktade domaren som hade Mohmads ärende och gav honom en summa pengar och därefter släpptes han. En månad tog det att försöka få till rättegången, från januari till februari.

Al-Mezzeh vet han inte riktigt vem den tillhör. Den fanns inom flygfältet och på flygfälten brukar man inte ha fängelser.

Mohmad uppgav att de gav mutan till domaren så att han blev släppt, men domaren har pratat med Mohmad att han fortfarande är efterlyst. De ville att han skulle vara kvar och han fick inte hamna i något nytt för då kommer han att bli gripen igen. Därför räknas det som att han har flytt. Samma dag som han blev frisläppt kom de och gjorde en husrannsakan hos honom men han lyckades att fly. När de kom hem till honom frågade de hans mamma var han var. Hon sa till dem att han kom från fängelset, tog sina saker och försvann. Han är också efterlyst från Al-Nusra fronten för några saker som hänt mellan honom och dem.
Anledningen till att han är efterlyst av både regimen och av Al-Nusra fronten är för att de gav första hjälpen till folk och att Al-Nusra fronten hade dödad dem de skulle hjälpa.

Beträffande Al-Nusra fronten uppgav Mohmad att Al-Nusra fronten hade fångat upp en aktiv cell av ISIS och dödat dem. De var 9 personer och de slängde deras kroppar på gatorna. Mohmads uppdrag var att samla de döda kropparna för att förhindra epidemier. Al-Nusra ville inte det men Mohmad sa att de hade till uppgift att begrava döda kroppar. Därför hamnade han i konflikt med Al-Nusra fronten.

Mohmad tillfrågas om situationen i Homs efter att han blev släppt 2012.
Mohmad uppgav att dagarna efter att han släpptes från fängelset hade den Fria Syriska Armén kommit in i Homs och kontrollerade området. Området låg under den Fria Syriska Armén från 5 februari 2012 fram till mars 2018.
Det gällde delar av Homs, utkanten av Homs, de jordbruksområden som tillhörde Homs och Al-Rastan.

Mohmad får titta på en karta som är bifogad förhöret.

Mohmad uppgav att Al-Rastan ligger mellan Damaskus och Aleppo vid den internationella vägen. Vägen till Damaskus går via Al-Rastan, väg M5 på kartan. Efter kommer Hama.
Mohmad pekar på kartan ut var hans hus ligger, punkt 1 och fältsjukhuset punkt 2. (karta 1)
Fältsjukhuset låg mellan en moské och ett bageri. De vita hjälmarna höll till vid punkt 3. (karta 2)

Mohmad uppgav att när han kom tillbaka till Al-Rastan i februari 2012 så styrde Al-Assad regimen flera dagar efter hans hemkomst. De kontrollerade området. Därefter tog FSA över kontrollen.
När regimen tappade kontrollen över Al-Rastan så omringade de området och sköt raketer mot området. Flygvapnet sköt raketer i 7–8 år efter.
Under den tiden uppgav Mohmad att ingen kunde utsätta dem för tortyr när FSA skyddade dem. Däremot blev de utsatta för flygattacker 8–9 gånger om dagen. De sköt 30 raketer om dagen mot området. Dagligen var det 15–20 personer som skadades under den här perioden och genomsnitt fick 3–4 personer sätta sitt liv till. Mohmad uppgav att han kan ta fram siffror på hur många som dött i Al-Rastan under den här perioden, från februari 2012 till mars 2018. Från organisationen vita hjälmarna kan han få de uppgifterna samt fler videoklipp från det han nu berättar om. Kontakta organisationen kan han göra inom en kort tid och få alla siffror. Organisationen finns kvar i Syrien och det går också att få kontaktuppgifter till dem.

På fråga om han känner till några attacker mot civila under våren 2012, som t.ex. sjukhus eller skolor uppgav Mohmad att när han kom tillbaka efter fängelsetiden så var det fältsjukhuset som blev utsatt för raketbeskjutning och flyganfall. Även skolor blev beskjutna. Fältsjukhuset försökte de få att växa till ett större. Det var 3–4 våningar och de översta fyllde de med sand och däck. Det blev utsatt 6–7 gånger under 2016. De hade svårt att få till våningarna under marken och de höll på att attackera sjukhuset mellan 2016–2018.
En gång attackerade regimens flyg marknadsplatsen och 50 personer dog. Det var 2017. Mohmad uppgav att det finns en video av det och uppgav när han tittar att det var den 13 juli 2016.
Han uppgav att det var dagliga attacker från 2012 till 2018. Det fanns inga dagar då det upphörde, antingen var det raketer eller flyg eller både och.

Han uppgav att han inte gjort värnplikten själv.

Hans bror som bor i Sverige kom hit för 5 år sedan och är svensk medborgare. Han kom till Sverige 2014. Brodern lämnade till Libanon och därifrån till Egypten och med båt till något land som han nu inte minns och därifrån till Sverige. Han lämnade Syrien 2014. Han bodde innan med dem i Al-Rastan. Mohmad uppgav att hoppas att han får vara kvar med brodern i Sverige. De som är i Syrien utsätts hela tiden för faror.

Mohmad uppgav att han varit på väg ett år till Sverige. 3 månader var han i Turkiet och i Grekland 4 månader. Han har lämnat Syrien sedan mer än ett år tillbaka. Anledningen till att han lämnade var för att han var efterlyst av både regimen och av Al-Nusra. Det största hotet är att han är efterlyst av regimen och han är säker på att de kommer att likvidera honom, de har gjort så med alla andra. Andra orsaken är att han är efterlyst av Al-Nusra fronten.

Mohmad uppgav att han har en farbror, en annan farbror än den han nämnde tidigare, som hängdes 1982 för att han tillhörde, var medlem av ett annat parti som motarbetade Baath partiet och Hafez. De har därför försökt att döma Mohmads pappa. De känner sig därför förföljda av regimen. Likvideringen av farbrodern var inte att de hängde honom till döds direkt utan de hängde honom först och när han precis skulle avlida så avslutade det hängningen och han fick leva ett tag till. Sedan gjorde de samma sak en gång till och vid det tredje tillfället likviderade de honom. *Vid uppläsandet av förhöret säger Mohmad att anledningen till att de vet vad som hände är att de fått det berättat av en person som satt fängslad med honom i 20 år. De fick reda på vad som hänt 20 år efter att han hängdes.*

När uppläsandet är klart tillfrågas Mohmad om han har mer information om vad som händer i Homs med omnejd när han blir släppt 2012 för att eventuellt boka in ytterligare ett

förhör. Mohmad säger att hans pappa hat blivit gripen flera gånger och man letar efter honom och bröderna. Han är orolig för familjen då det inte går att lite på regimen. Men att han kan ha mer information att berätta. Han behöver dock mera tid för att i så fall ta fram det.

Förhöret uppläst och korrigeringar redovisas ovan med kursiv stil 2022-09-09 med hjälp av tolk 12387/Kammarkollegiet.

~~Abd Alkader~~

Död	ABd Alkader Shref Nbhn	عبدالقادر شريف نبهن
saknas	muhs ABd AL mäkedobeed	محمد عبدالكبير عبيد
saknas	hoseen Droesh	حسين درويش

Förhör Mohmad Al Alli, 2022-09-09 14:58 diarienr: 5000-K622888-18

Förhör Mohmad Al Alli, 2022-09-09 14:58 diarienr: 5000-K622888-18

Ar Rastan

X = vita hjälmarna

(2)

Polisen

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K1368013-15

Hörd person	Personnummer
Alali, Mahmoud	

Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	

Tolk	Språk

Ytterligare information om anledning till förhör — Underrättad om misstanke

Förhör med anledning av vittnes upplevelser och kännedom om situationen i Syrien, främst under 2011-2012.

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Katarina Junestedt	2020-03-10	12:05	14:08

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Ernst Fontellsplats 15, polisen Göteborg	RB 23:6	Ljudbandsförhör
Förhörsvittne	Utskrivet av CH	Konceptförhör

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Mahmoud uppgav att han är född i Homs, i Ar-Rastan. Ar-Rastan är en by norr om Homs. Där växte han upp med sin familj som består av två systrar och tre bröder. 2 av bröderna är kvar i Syrien, i Idlib. De flyttade dit från Homs när Assad och Ryssland intog staden.

Mahmoud uppgav att han har gått i skolan i 8 år. 2011 började de kräva frihet och armén kom runt deras stad och även in till staden med vapen. Han kunde därför inte fortsätta att studera. Hans pappa är bonde och har stor mark så Mahmoud började jobba med sin pappa. Mahmoud har inte gjort militärtjänst.
Han kom till Sverige i september 2014 och var då 18 år. Han kom själv till Sverige, alla andra i familjen var kvar i Homs. Homs stad var då omringad av Assad och av Ryssland. Det bombades hela tiden. Hans bror kom ett år efter Mahmoud. Hans mamma och pappa är kvar i Homs, i Ar-Rastan, tillsammans med systrarna.

Både hans pappa och bröder har varit fängslade av Al-Assad. Både hans bror som är i Sverige, samt ytterligare en bror har varit i fängelse.
Mahmoud uppgav att när han lämnade Syrien åkte han först till Libanon och därefter till Egypten. Han tog sig sedan över havet vilket tog 9 dagar. Han lämnade Syrien 2014, den 21 juli. Det tog två månader innan han tog sig till Sverige. En månad var han i Libanon innan hans visum ansökan till Egypten godkändes. Anledningen till att han flydde till Sverige var för att hans familj var rädda om honom. Han var yngst i familjen och de ville inte att han skulle bli skadad av Assad och bestämde därför att han skulle flytta därifrån. Den andra orsaken att han flydde var för att han ville därifrån och börja ett nytt liv utan krig. Det var inget lätt beslut. Han var van vid att hela familjen brukade vara tillsammans. Ingen lämandes

själv, det är så de lever i Syrien. Mahmoud uppgav att han är muslim.

Mahmoud uppgav att 2011, i början av mars, kanske runt den 14:e eller 15:e kom hans lärare till skolan och sa att de skulle gå ut och heja på Bashar Al-Assad. De skulle gå ut, ropa och visa sin kärlek till Bashar Al-Assad. Mahmoud uppgav att han då inte visste vad det betydde och han gick ut i en demonstration med 300-400 andra elever. De gick på vägen sa det här han sagt ovan. Dagen efter såg han vuxna som var ute och ropade på frihet. Hans pappa kom och sa till honom att han inte skulle vara med dem som ropade det de ville i skolan.
Efter en månad eller efter några dagar kom Assads armé och började slå dem som ropade på frihet. Dessa togs till fängelser. De slog dem med batonger. Även Mahmoud var då med i dessa demonstrationståg. Mahmoud uppgav att han har varit med i flera demonstrationståg. Hela hans familj har varit med. Hans pappa lät honom först inte vara med.

Mahmoud uppgav att han flera gånger har blivit slagen. 2013 var han med i en demonstration som bombades och vid det tillfället dog nästa 14 personer och många blev skadade. Detta var i februari 2013.

Demonstrationerna var i Ar-Rastan. Mahmoud uppgav att det började först i Daraa och fortsatte därefter i Homs och andra städer. De visade sitt stöd till Daraa där Assads armé tog några barn som skrivit om frihet på en vägg. Assads armé tog dessa barn till fängelse och efter det började demonstrationerna och det spred sig till andra städer via media.
Mahmoud uppgav att han har en bror som var med i armén i början av 2011 men honom satte de i fängelse eftersom någon sa att hans bror och pappa var med och demonstrerade. Brodern som var i militären var placerad i Damaskus och i staden Homs.

Några månader efter att demonstrationerna startat började Assads armé att skjuta mot demonstranter och då var det många som lämnade armén och bildade Fria Syriska armén för att kunna skydda folk.
September eller oktober 2011 kom armén in i staden med vapen. Mahmoud uppgav att de märkte att de skulle komma in då de stängde av internet, el och vatten och därefter började de bomba staden från himlen med helikopter. 7 dagar innan de började bomba stängde de av el och vatten. Några från FSA försökte hindra armén från att komma in. Det var 165 personer från FSA som försökte hindra armén att komma in. Assads armé var mer än 4000 soldater och mer än 100 pansar/stridsvagnar. Vilken division inom armén de tillhörde kan han inte säga men de tillhörde Assads armé.
När de kom in tog de hans bror, han som nu är i Sverige, hans pappa och hans farbror tillsammans med flera tusen andra till fängelse. De tog alla unga personer till fängelse. Mahmoud var själv där och såg vad som hände.

Mahmoud uppgav att de i familjen har flera hus och när de tog hans pappa var de i huset i Ar-Rastan. Hans farbror och bror tog de vid deras mark som ligger utanför staden. Mahmoud var själv 15-16 år och han vet inte var de tog hans pappa och bror. Pappan satt fängslad i över ett år och broder 5-6 månader. Brodern tog de den 10 september 2011 och han kom ut i februari 2012. De betalade pengar för att försöka få ut honom. Pappan försökte de få veta var han var men de sa att han skulle dö men efter ett år och 2 månader kom han hem igen. Hans kropp var då helt svart när han kom hem. Det var som svarta cirklar på hans hud. Det var också märken efter cigaretter på ryggen som fortfarande syns. Brodern och pappan greps samma dag. Mahmouds farbror kom hem efter 7 månader efter att de betalat för att han skulle komma hem. I början träffades de i samma fängelse men efter två dagar delades de upp. När de kom hem hade staden kommit under FSA. Assads armé var inte längre kvar och därför kunde de inte gripas av armén igen.

På fråga om det fanns vägspärrar uppgav Mahmoud att det fanns vägspärrar kontrollerade av

armén i nästan tre månader i Ar-Rastan. Varje vuxen eller ung man som kom till vägspärrarna grep de för att tvinga dem att vara med i armén. Alla mellan 18-42 tvingade de att vara med i armén utom de som studerade vid universiteten. Mahmouds bror tog de under en natt/kväll men de fick tillbaka honom innan de tog honom bort till armén. De betalade pengar för att få hem honom.

Demonstrationerna fortsatte hela tiden, det var nästan varje dag under 2011 och 2012. Det var varje kväll och varje fredag tills Assad började bomba staden. Människor blev då rädda att vara på samma ställe efter att han börjat bomba. Bomberna började sommaren 2012, ungefär då tror Mahmoud att det var. Då började de bomba från himlen mot alla ställen. Demonstrationerna avtog men folk kom ändå varje fredag för att visa sitt stöd för FSA. Mahmoud var med och demonstrerade hela tiden. 2013 blev Mahmoud skadad. Han uppgav att han själv flera gånger sett hur Assads armé har dödat någon. De försökte att begrava kroppen men då sköt de mot dem. Det hände även när UN var där för att ha koll på vad som hände. De var också ett militärtstopp.
Mannen de skulle begrava, dog i början av 2012 och det var då fortfarande Assads armé som styrde och demonstrationerna fortsatte. Mannen som sköts kommer Mahmoud inte ihåg vad han heter. De var mer än 10 000 som demonstrerade.

Mahmoud uppgav att 2013 var det en demonstration i Ar-Rastan. Mahmoud minns att han sa till sina kompisar att de skulle demonstrera. Mahmoud hörde då att det smällde och såg många människor som sprang. Mahmoud förstod då att det var bombat en bit därifrån han var. Det fanns människor där bomben slagit ner. Han som höll i mikrofonen och människor runt om blev bombade. Mahmoud såg detta och han såg att kropparna var delade. De har inte hittat alla kroppsdelar, bara små bitar. Detta var vänner till honom, kompisar och släkt till hans mamma. Alla var unga, mellan 18-24 år. Det finns ett klipp på Youtube från det här. Det var 13-14 personer som dog och mer än 25 som skadades. Mahmoud tror att det här hände i februari 2013.
Mahmoud visar ett klipp där det står att det här var 2 mars.

Mahmoud uppgav att det finns ett militärställe som låg lite över staden. Det var en byggnad som heter Al-Basel. Det är den platsen som är högst i området och den byggnaden hade regimen kontroll över.

Märks ut med A på bilaga 1.

Mahmoud uppgav att det var därifrån de bombade samt även från himlen. Det fanns också en idrottsbyggnad som är högre placerad.

Där demonstrationen var som blev bombad märks ut med B på bilaga 1.

Idrottsbygganden, som också låg högre upp, bombade de inte ifrån.

Märks ut med C på bilaga 1.

På idrottsbyggnaden satt krypskyttar. När de demonstrerade kunde de se röda prickar från den bygganden.

Mahmoud visar därefter deras hus som låg i utkanten av staden samt marken runt om.

Märkt med D på bilaga 1.

Mahmoud uppgav att de har ytterligare två hus inne i staden.

Ett av husen märks med E på bilaga 1.

Där fanns också hans farbrors hus. Mahmoud uppgav att de hade ytterligare ett hus.

Det andra huset märks med F på bilaga 1.

Det huset ligger precis där demonstrationerna var. De husen som är i staden har bombats. F-huset är helt förstört men på E-huset finns det lite väggar kvar. D-huset har bombats två gånger när de var i det. De flyttade dit i början av 2012 efter att husen i staden bombades. De brukade flytta ut till D på sommaren för att odla och så bodde de i staden på vintern. När husen i staden bombades flyttade de ut till D-huset redan i början av 2012.

Mahmoud visar därefter var sjukhuset låg som de "Vita hjälmarna" hade.

Märkt med G på bilaga 1.

Sjukhuset var 5-6 våningar. Det fanns även en källare under marken. Hela bygganden som var över marken bombades flera gånger. Vita hjälmarna försökte bygga skydd runt om för att de inte skulle bomba. Verksamheten fortsatte under marken och de försökte skydda för att de inte skulle kunna bomba. Hans bror jobbade där från 2012 tills de var tvungna att flytta därifrån. Brodern var volontär där. I början av demonstrationerna hade de inget ställe att hjälpa folk utan fick flytta runt.

Mahmoud uppgav att det fanns en militärplats för Assads armé och även därifrån bombade det.

Märkt med H på bilaga 1.

Mahmoud tror att platsen fortfarande finns kvar. Hela området är nu under Assad och Rysslands kontroll. I mitten av staden finns nu Rysslands flagga.
H är en gammal militärbyggnad.

Precis intill A ligger Al Basel sjukhuset, det ligger precis intill. Sjukhuset är till för armén men även andra kan gå dit. Basel är Bashads bror. Mahmoud vet inte riktigt vem sjukhuset är till för. Mahmoud förklarar att det som är märkt med A är det högre stället som man sköt bomber ifrån.

Det finns även en bro som de bombade ifrån

Bron märkt med I på bilaga 1.

Bron finns på vägen mellan Homs och Aleppo. Den var stängd under nästa 7 år och det var FSA som stängde vägen.

J är en bro/damm med en väg som går över.

Mahmoud uppgav att det är en bro/damm som det går en väg över. Dammen kallas Ar-Rastan dammen och vägen går över den.

Från bron, som är märkt med I, och uppåt var det armén som styrde och i övriga Ar-Rastan styrde FSA från 2012. I februari 2012 började FSA styra över Ar-Rastan och armén kom då inte in i staden. De försökte men kunde inte. Många soldater som var i armén hoppade av när de såg hur de bombade och sköt. När militären var i Ar-Rastan, hade de i

C-huset-idrottshuset, ett fängelse. Det fanns en polisstation som låg bredvid som också var ett fängelse.

Ytterligare fängelse fanns vid K och L. Detta var under tiden som armén var i staden.

Mahmoud visar bild på idrottsbygganden. Efter att FSA kom dit bombade armén bygganden. Med tiden har bygganden trillat ihop helt. Armén bombade den för att FSA tagit över.

Se bild 2 som föreställer idrottsbygganden. Bilden skickade Mahmoud över till förhörsledaren under förhöret.

Mahmoud uppgav att 2011 till 2012 var han inte inne i själva Homs, inte under den tiden. Alla vägar som gick ut eller in var stängda, det var ingen som kunde gå ut från området.

Under 2017 eller 2016 så har armén stoppat vattnet från dammen för att de inte ska kunna odla grönsaker. Vatten för att kunna odla togs från dammen. Nu är det Ryssland som styr i området. De har sagt till FSA att lämna annars kommer de att bomba. De har tvingat FSA därifrån. Även Assads armé finns där nu men det är Ryssland som styr. Mahmoud har kontakt med sin familj som finns kvar. De som inte flydde var tvungna att vara med i Assads armé och de är tvungna att kriga i Idlib.

Mahmoud uppgav att han inte känner till så mycket om militären. Han känner till ett namn på en ledare som är från Ar Rastan, men säger att han nu har tappat namnet på den militären. Han är släkt på hans mammas sida. Mahmoud vet inte hur högt uppsatt han är men det var han som beslutade att det skulle bombas. Det var han som sa att de skulle bomba och det var mellan 2012 till 2018.

Mahmoud visar en video från 2018 hur Ryssland tillsammans med Al-Assad omringade Ar-Rastan för att återta staden. Bilder som Mahmoud visar är på hur det bombades i området även under 2018. Under några dagar dog ett stort antal människor. Även ett sjukhus i Ar-Rastan bombades.

Videon, som är från 2018, finns inte med som bilaga till förhöret.

När de började bomba såg man inga människor som var ute på de här platserna men med tiden blev bomberna vardag för människorna.

På fråga om deras hus inne i staden uppgav Mahmoud att F-huset köpte de i början av 2010. E-huset ärvde de från farfar. F var tänkt att renovera. D-huset är också från farfar som de har renoverat.

Mahmoud uppgav att deras hus bombades 2013, men han kommer inte exakt ihåg när de var men det gällde både E och F-husen. När de flyttade ut till D-huset var deras hus ännu inte bombade. Anledningen till att de flyttade ut från Ar-Rastan var för att de började bomba. Alla som hade möjligheten, som hade flera hus utanför staden flyttade ut.

Nära E-huset fanns en skola. Det fanns också ett sjukhus där.

M är sjukhuset.

Skolan och sjukhuset bombades under 2013.

G-sjukhuset bombades under 2011. Det var i slutet av när armén försökte styra landet. Det fanns en källare under bygganden som de vita hjälmarna ordnade. Det gjorde detta utrymme

större för att kunna hjälpa folk. Efter det bombades sjukhuset flera gånger. Mahmoud vet inte exakt när de bombades nästa gång.

Nästan varje dag var det civila som dog under 2012. Det var så fram till 2018. Mahmoud uppgav att han känner många som har dött under den här tiden.

Mahmoud visar därefter var de demonstrerade. De demonstrerade i mitten av gatan som är märkt N. Där ligger också en moské.

Gatan där de demonstrerade är märkt med N.

Paus mellan 13.22-13.24

Mahmoud uppgav att det finns en militärförläggning som ligger längre upp vid dammen som är märkt med O.
Vid träden som finns vid dammen, märkt med P, finns även stridsvagnar.

Militärförläggning vid dammen är märkt med O.
Träd bredvid dammen där det finns stridsvagnar är märkt med P.

Mahmoud uppgav att de kunde se hur stridsvagnarna bombade.

Vid bron, som är märkt med I, fanns en "sniper"-prickskytt, vid varje bropelare.

Militärförläggningen som finns vid O har Mahmoud själv inte varit vid. De såg att de bombade därifrån.

Mahmoud uppgav att alla skolor stängde när upproret började och det började bli oroligt. Själv gick han in skolan ungefär fram till april 2011. Det var då armén kom dit.

Mahmoud uppgav att Ar-Rastan är som två delar. Vägen som går i mitten delar staden. Den östra delen ligger högre än den västra delen och kallas därför den Högre Ar-Rastan. Den andra delen kallas Lägre Ar-Rastan. Det är bara en nivåskillnad, ingen annan skillnad.

300 meter från D-huset låg hans farbrors hus. Det låg väster ut från D-huset. Det huset bombades under 2013 och då dog farbroderns dotter.

Huset är märkt med Q.

Mahmoud uppgav att det var från punkten A som allting bombades. De såg att bomberna kom därifrån. När det var mörkt och de bombade kunde de se eldsflammor. Det är nästan 3 km från A till huset D.

Under 2012 var det även många andra städer som Assad också skickade soldater till. 2013 var deras stad den enda som Al-Assad inte styrde över. Den största delen av militären kommer från Ar-Rastan och det är därför den har klarat sig så länge. Den största delen som lämnat armén kommer också från Ar-Rastan, men även nu är den största delen som är i armén från Ar-Rastan.

Mahmoud uppgav att det fanns en "stöttepelare" till Hafez Al-Assad som kom från Ar-Rastan. När Bashar tog över tillhörde därför nästan hela staden Assads militär. "Stöttepelaren" heter Mustafa Tlass och han dog i Frankrike för något år sedan. Hans släkting Abdulrazak Tlass var en av de första som lämnade armén. Var Abdulrazak Tlass finns nu vet inte Mahmoud men han tror att även han är i Frankrike. Han lämnade Ar-Rastan 2013, först

till Turkiet och sedan till Frankrike, vad han tror. Han var granne till Mahmoud och bodde nära deras hus E.

Mustafa Tlass var nära presidenten. Hans hus låg nära moskén som heter "Mustafa Tlass moskén. Mahmoud uppgav att hans familj har möblerat Tlass villa. Mahmoud uppgav att hans familj tillverkade möbler.

Moskén är märkt med R.

Mahmoud uppgav att till vänster fanns ytterligare ett ställe som de bombade ifrån.

Stället de bombade ifrån är märkt med S.

Det finns en by som ligger väster om Ar-Rastan som heter Kafrnan och därifrån bombades det också mot Ar-Rastan.

Gällande när han blev slagen under demonstrationerna 2013 har han inga ärr kvar.

När deras hus D blev bombat fick han en splitterskada i magen. De gick bort splittret och han tror inte att han har några ärr kvar. Han fick också en skada över ögat. Själv vet han inte om det syns. *(Förhörsledarna tittar och det syns ett litet ärr över vänster öga).*
Huset blev bombat sommaren 2013. Mahmoud uppgav att de hade fruktträd som de plockade frukt ifrån och sålde eller delade ut. De hade plockat under hela dagen, kom hem till natten och när de satte sig för att äta bombades de. Han tror att hans mamma fick en skada i foten och brodern i armen. Det var ingen som blev allvarligt skadad. Bomben kom i första rummet och de satt i ett annat rum. Det var splitter som kom från väggen.

Mahmoud uppgav att hans farbror har hus när dem vid både huset vi E och vid D. Vid ett tillfälle var de i det huset farbrodern har som ligger nära D när de bombades igen. Detta var under 2013 och huset bombades. Armén hade då kopplat bort all el i Ar-Rastan och när de ser att det lyser i något hus, så bombar de det huset. Det lyste då i farbroderns hus. Vid huset fanns en källare och när det kom bomber sprang de till källaren. Även grannar sprang dit. Källaren var vit och låg bredvid huset märkt med D.

Källaren märkt med T.

De som äger källaren dog i Damaskus. De dog när bilen de var i bombades. Det var pappan, mamman och en dotter och bilen som bombades 2014. Familjen hade egna fabriker i Damaskus som gjorde smör och tomatsoppa. När de började bomba Ar-Rastan flyttade de till Damaskus. De hade ett hus bredvid huset märkt med D och även ett hus inne i Ar-Rastan. Den här familjen är släktingar till Mustafa Tlass och kommer från en rik familj.

På fråga vad FSA hade för vapen uppgav Mahmoud att de hade Kalasjnikovs, de hade inga stora vapen. De hade de vapen som de skaffade själva.
När de fick veta att Al-Assads armé skulle komma in försökte de skaffa bomber för att kunna bomba stridsvagnar. De gjorde då sina egna bomber av bensin mm. De som lämnat armén tog med sig bomber därifrån. Med tiden fanns det också flera med stridsvagnar som de som lämnade armén tog med sig men det här var först 2013 eller 2014.

Att det var armén som bombade uppgav Mahmoud att de visste för de kände de som var med i FSA. De kunde också se Al-Assads flagga och bild som lyftes upp från ställena som bombades ifrån. De bombade också från helikoptrar och flygplan under 2012. Det var bara Al-Assad som hade tillgång till helikoptrar och flygplan fram till 2015 då ryska flygplan

förekom. Detta har han fått höra från sina bröder men även läst om.

När demonstrationerna började och soldaterna kom och såg att det var vanliga människor som demonstrerade, då lämnade de armén. Soldaterna sa att de skulle skydda folket och några soldater ville inte skjuta mot folken. Dessa blev istället själva mördade av andra soldater.

Många av soldaterna har berättat för demonstranterna vilka som bombar och vad de heter med mera. Det är de som har lämnat armén som har berätta om detta.

På fråga om andra namn på befäl uppgav Mahmoud att den största delen av militären kommer från Tlass släkten som kommer från Ar-Rastan. Innan demonstrationerna började 2011 var det Tlass släkten som var den starkaste och den var en del av militären i Ar-Rastan. Abdulrazak var den första som lämnade militären och startade FSA. Det finns att se på Youtube när de startade FSA.

Mahmoud uppgav att för två år sedan blev han hotad av två personer som sa till honom att de varit med Assad. De berättade detta för Mahmoud när han var i Sverige. De pratade med honom att de varit med Al-Assad. De berättade att de satt och drack alkohol under tiden de bombade staden.
Mahmoud tror att det finns bilder på den här personen iklädd militärkläder. Mahmoud tror nog att han bor i Helsingborg.

Mahmoud uppgav att det är ingen annan han känner som gjort något.

På fråga om det är någon han känner som blivit utsatt uppgav han att han har en kvinnlig kompis som polisen har pratat med. Hon heter Alaa. De har varit i Karlsborg tillsammans.

Mahmoud uppgav att han inte har pratat med någon annan men säger att han pratat med en tidning i Karlsborg. Han träffade tidningen 2018 och berättade vad som hänt då. Det var när folk var tvungna att flytta från Ar-Rastan till Idlib.

På fråga uppgav Mahmoud att han har läst om Ceasar fotona men han säger att ingen vet vem Ceasar är. Fotona är på folk som dog och Mahmoud uppgav att han inte har tittat på hans foton men det finns foton som kom varje månad när de var i Syrien. Han har då känt igen släktingar och vänner. Det finns mer är 10000 som är från Ar-Rastan som var i Al-Assads fängelser från 2011-2018. Mer än 2600 från Ar-Rastan dog av bomber.

Förhöret genomläst 2022-09-05 utan ändringar eller kommentarer.

Efter att ha läst igenom förhöret berättar Mahmoud att hans pappa blev tagen igen för ett år sedan, i juni/juli 2021. De sa att det var för att två av hans bröder var med i FSA. Släktingen till hans mamma, som är militär, hjälpte till att förmedla pengar till militären så att pappan blev frisläppt.

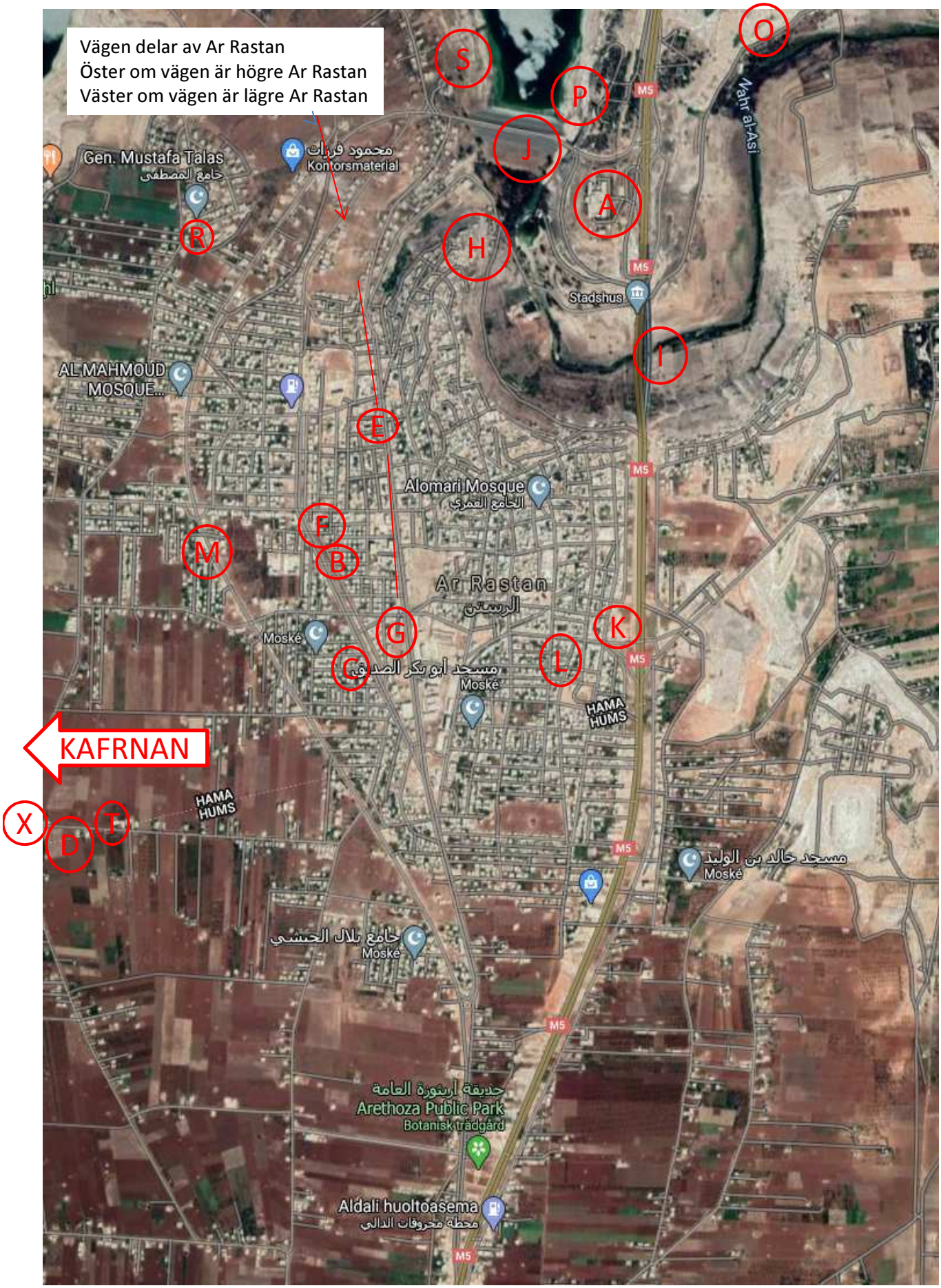
Vägen delar av Ar Rastan
Öster om vägen är högre Ar Rastan
Väster om vägen är lägre Ar Rastan
S
O
P
J
A
H
R
I
E
F
B
M
G
C
K
L
X
D
T
Gen. Mustafa Talas
جامع المصطفى
محمود قرطاسية
Kontorsmaterial
Nahr al-Asi
M5
Stadshus
AL MAHMOUD MOSQUE...
Alomari Mosque
الجامع العمري
Ar Rastan
الرستن
Moské
مسجد أبو بكر الصديق
Moské
HAMA
HUMS
KAFRNAN
مسجد خالد بن الوليد
Moské
جامع بلال الحبشي
Moské
حديقة أريثوزة العامة
Arethoza Public Park
Botanisk trädgård
Aldali huoltoasema
محطة محروقات الدالي

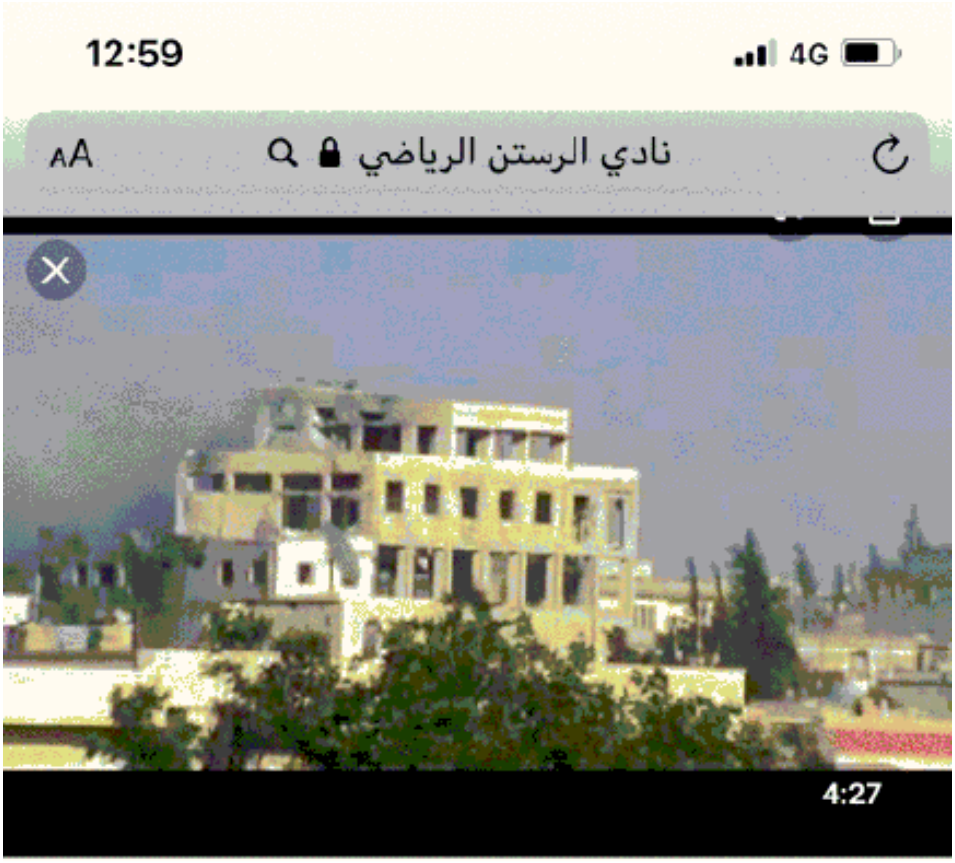

YouTube

Titta

الرستن ||قصف النادي الرياضي بالمدفعية
والصواريخ31/5/2012
Uppladdad av: homs alrastan, 1 juni 2012

1,33 tn Visningar · 9 Gillar
تنسيقية الرستن ||قصف النادي الرياضي بالمدفعية والصواريخ تنسيقية الرستن
ابو روان الرستن https://www.facebook.com/RSTN.Coor||
...https://www.facebook.com/AbwRwa||

Bilderna kan vara skyddade enligt upphovsrättslagen. **Läs mer**

Relaterade bilder

فيديو جميل للنادي الرياضي وساعة الرستن قبل الأ...
youtube.com

أوغاريت حمص الرستن 17 2 2014 كان في يوم م...
youtube.com

Polisen

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Hasson, Khaled	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Målsägande	Ja	ID-kort	

Tolk	Språk
Riad Yacoub	Arabiska

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om	Underrättad om misstanke
Folkrättsbrott (grovt), Fullbordat	

Ytterligare information om anledning till förhör

Förhör med anledning av att vi från Migrationsverket fått kännedom om att målsägande bott i Homs under aktuell tid.

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Lena Viktorsson	2022-08-03	10:09	12:05

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polisen Eskilstuna	RB 23:6	Ljudbandsförhör
Förhörsvittne	Utskrivet av	Konceptförhör
	CH	

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Khaled uppgav att han kommer från Homs där han är uppväxt. Han jobbade där med gas på ett kraftverk. Först jobbade han med att sälja kläder på en marknad. Han bodde först med sin mamma och pappa tills han gifte sig. Han flyttade då till ett område som heter Bayada. Innan bodde han in Inshaahat. Han kom till Sverige 2015.

Innan oroligheterna var det bra i Homs. När problemen började jobbade han i Algeriet. Han var där i tre månader i taget och reste tillbaka. När problemen började i Syrien kom han tillbaka till sin familj. Han flyttade tillbaka med sin familj till Inshaahat när det börjat bli oroligt. Han kommer inte nu exakt ihåg när det var men det var under 2011, hösten/vintern.

Khaled berättar vidare att de upprättade vägspärrar. När någon promenerade så sköt de. Han blev rädd. På kvällen kom de och sköt mot huset i Bayada och de flyttade till Inshaahat. Varje person som gick på gatan blev beskjuten. Sen började de skjuta med kanoner. När de flyttat till Inshaahat började de skjuta mot ett område som heter Bab Sbaa. Det var en beskjutning mot det området. När han gick upp på taket hörde han hur projektiler ven förbi. De började i Bab Sbaa men Inshaahat ligger när Baba Amr. Först gick de in med bilar och hade vapen med sig för att skrämma folk. De sköt i luften. Detta var i Inshaahat. Sen började demonstrationerna i Baba Amr.

Khaled förklarar att Inshaahat ligger i mitten, på ena sidan ligger Baba Amr och på andra sidan de regimvänliga områdena som heter Zahara och Nozha. Där bor det alawiter, officerer.

Lägenheten låg på 4 våningen, längst upp. Han hörde hur projektiler ven och sen lät det "Boom". Man hörde hur projektilerna träffade husen.
När de började träffa husen gick han med familjen ner i källaren. De började klockan 6 på morgonen till 6 på kvällen. Man hörde projektilen men man såg dem inte, man såg damm efter att den träffat. Billarmen började tjuta till följd av detta. De sov i källaren ca 2 veckor, han minns inte exakt. Det fanns ingen el.

Nära Inshaahat fanns det en säkerhetstjänst-Al Siyasi-den politiska säkerhetstjänsten. Soldaterna från den säkerhetstjänsten tog positioner på höga hus runt omkring som prickskyttar. När de såg någon röra sig sköt de mot den personen.

De började skjuta mot Baba Amr som blev helt förstört. Folk flyttade till dem. Det var skadade personer. De fick två timmar på sig att flytta på sig. De var blodiga och grät.
Khaled säger att han själv flyttade till Damaskus efter det här. Det var på vintern och han flyttade med sin familj då han var rädd. Innan de flyttade till Damaskus flyttade de till ett område som heter Mahatta. Mahatta betyder tågstation. Det fanns ingen el eller vatten så efter det reste de till Damaskus. Han minns att det snöade då men minns inte exakt när det var, kanske 2011.
De bodde på ett hotell i Damaskus kanske 1–2 månader. Därefter flyttade de till Algeriet där han jobbade och familjen flyttade med. Där stannade de 1 år, sen till Egypten och därifrån till Sverige. Familjen kom efter honom. Han flydde själv över havet, inte med dottern.

Khaled säger att det finns många bilder på vad som hände. Några kvarter har blivit helt i ruiner. Hela kvarter har blivit förstörda med raketer. De var olika folk som bodde där, både muslimer och kristna.

På fråga vilka som hade kontroll över dessa området säger Khaled att det inte handlar om vem som hade kontrollen utan när det började en demonstration så började de skjuta mot demonstrationen. Det är regimen som skjuter. Ibland lät de några infiltratörer som var beväpnade gå in och skjuta mot demonstranterna, på det sättet fick de rätt att skjuta mot demonstranter.

Bombningarna skedde hela tiden.

Khaled säger att han är uppvuxen i Inshaahat men flyttade till Bayada som gift men där blev det oroligt.

Bayada
Bayda ligger i närheten av Al Khaladiya. Det är helt förstört av raketer, bombningar och stridsvagnar. På fråga varför Al Khaladiya blev beskjutet säger han att de demonstrerade mycket där. När Al Khaladiya bombades hade han redan flytt. När hans hus besköts i Bayada hade han flytt. De kom sedan och plundrade huset.

Inshaahat
Det ligger nära Baba Amr och Towzi Ijbar.

Khaled ritar en skiss över områdena. Se bifogad bilaga.

Khaled visar på skissen var Inshaahat Baba Amr och Tawzi Jibar ligger.

När de bombade kom beskjutningen från Zahara och Nuzha. Khaled visar på skissen var universitetet ligger som han inte nu minns vad det heter. *Vid uppläsandet av förhöret säger*

Khaled att universitetet heter Al Baath.
Det är en fakultet där man lär ut språk och naturkunskap. Den förvandlades till en armékasern.

Det var Baba Amr som det bombades mest mot. I Inshaahat finns det höga hus och även de bombades och mot Towzi Jibar. Baba Amr blev helt förstört.

I den gamla staden finns ett citadell. Där var styrkorna stationerade. Vid sidan om den ligger Mahatta stationen. Bab Sbaa blev helt förstört. Även Joret Shayyat blev helt förstört. Citadellen heter Gamla Homs Citadell. Qosor och Mimas är två områden som också bombades.

På fråga om beskjutningen som kom från Zahara säger han att när han bodde i Inshaahat så hördes det att det kom därifrån.

Även en by som heter Der Balba bombades mycket.
Al Waer ligger på en höjd som de sköt ifrån. Qosor ligger i närheten och kan ha träffats.
Vid uppläsandet av förhöret vill Khaled tillägga att Qosor ligger nära Al Khaladiya och Mimas. Det fanns även andra områden som bombades som Al Qarabis som ligger nära Joret Shayyat.

Khaled säger att han flyttade till Inshaahat hösten/vintern 2011, han minns inte exakt. Han säger att han har en släkting här i Sverige som bodde i Mimas.
Bombningarna började inte direkt, först började demonstrationerna mot regimen. De sa att det fanns beväpnade personer i Baba Amr. Det var regimen som sa så. Demonstrationerna höll på ca 1 månad innan bombningarna satte igång. Han bodde själv kvar i Inshaahat när bombningarna började. Det var då de gick ner i källaren och bodde där i två veckor.
De gick ner tidigt på morgonen

På fråga om de fick någon förvarning säger han att de inte fick det. Han kunde höra projektilen åka förbi. Det var en speciell ton. Först kom ett "boom" och sen ett svischande ljud och sen ett "boom". Det slog ner urskillningslöst tills de började sikta på målen men då hade de redan hunnit bomba ner. De provade och sen kanske de tittade efter.

På fråga om det fanns civila kvar i områdena säger han att det fanns det. Han såg dem med egna ögon när de flyttade till hans område. Det var kvinnor som var blodiga och grät. Han pratade själv inte med dem. De kom från Baba Amr och ett område som heter Sultaniha.

På fråga om regimen innan sagt till att lämna området säger Khaled att efter att de blivit klara med bombningarna gav de befolkningen vapenvila i två timmar och möjlighet att lämna. Men det var efter bombningarna. Även när folk lämnade besköts de.

På fråga om bombningarna sker 2011 eller 2012 säger han att han inte minns exakt. På fråga hur länge de höll på säger han att det var ca 1 månad. När det flyttade folk från Baba Amr så flyttade han till Mahatta. Det snöade då. Han minns inte exakt när det var. Det var snöigt och jättekallt. Han stannade i Mahatta i 1–2 dagar sen åkte han till Damaskus.

Khaled säger att han filmade när han flyttade och den filmen har han kvar i sin gamla mobil. Han har inga andra filmer kvar, de har han raderat. Han var rädd när han skulle passera en vägspärr att polisen skulle kolla igenom.

På fråga om det var flera stora attacker mot Baba Amr eller om det var en och samma säger han att han inte vet vad som hände är innan men han hörde bombningarna när han bodde i

Inshaahat. Han vet inte om det skett bombningar mot Baba Amr vid ytterligare tillfällen. Det var lugnt när han först kom till Inshaahat.

I Damaskus hörde han att det fortsatte med bombningar, att de plundrade hus och monterade ner dörrar. Alla flyttade så han har inga släktningar kvar i områdena.

De som bodde i Bab Sbaar, Baba Amr och Joret Shayyat flyttade till Al Waer. Mycket folk kom att bo i Al Waer men man började bomba även där. Khaled säger att det finns en fotbollsstadion.
Han säger vidare att det finns områden som heter Al Ghouta och Hamra. I Hamra finns det ett torn och bredvid en stor säkerhetsavdelning. De sköt från tornet mot Al Waer. Från fotbollsstadion hände inget vad han vet. Det är statens säkerhetstjänst som ligger där.

Efter Der Baalba hade de stridsvagnar. Även Der Baalba bombades. Stridsvagnarna var nära Homs, efter Der Baalba. *Vid uppläsandet av förhöret vill Khaled tillägga att stridsvagnar körde in i Al Khaladiya och Al Bayada. Det finns många filmer som cirkulerar om hur stridsvagnar körde över människor.*

I Al Mazra, en liten by fanns Hizbollah anhängare och därifrån sköt de. *Vid uppläsandet av förhöret säger Khaled att Al Mazra ligger nära oljeraffinaderiet i Homs.*
De hjälpte regimen.

Paus mellan 11:12-11.29

Khaled visar på karta var olika platser ligger, se bifogade kartbilder.

På fråga uppgav Khaled att han gjort militärtjänsten. Han gjorde inom redovisning och administrativa skolan. Han minns inte vilket år han gjorde men det var runt 1998–2001.
Han var inom redovisning i 6 månader sen flyttades han till Homs militära ledning som heter Mitt regionen. Han betalade pengar för att flyttas dit. Där var han som nästan en civilanställd. Han har aldrig burit vapen. Han var vid ett ställe de alla jobbade som heter Joret Shayyat.

På fråga vilka förband som finns i området säger Khaled att i utkanten av Homs, på vägen till Damaskus finns division 11 som är en känd division. Det är en stor division och dess ledare är känd och heter Tawfiq Jallol. När han var ledare minns inte Khaled. Den militära säkerhetstjänsten och officerarnas klubb låg i närheten av regionens ledning. *Vid uppläsandet av förhöret säger Khaled att officeranas klubb ligger i Joret Shayyat som är nära Homs centrum, nära den ökända klockan. Den militära säkerhetstjänsten ligger i Mahatta, nära Inshaahat. Man stationerade en säkerhetspunkt i varje område.*

Nära Homs men på vägen mot Palmyra fanns en artilleribataljon och en pansarbataljon.
Vid uppläsandet av förhöret tillägger Khaled att det är ett ökenområde och att det "kryllar" av bataljoner.

Regimen har i varje kvarter en postering, i varje område finns det en som är där. Politiska säkerhetstjänsten finns nära stadion.

På fråga vilken division som var ansvarig för Homs med omnejd säger han att de kom från Palmyra hållet men ett område som ligger när dem. Han minns inte vad det området heter.
Det var inte vid Palmyra utan nära Homs. De har sina kanoner i kvarter som tillhör regimen. I tornet som han visade fanns en kanon som de sköt ifrån.

På fråga om vilken division som sköt när han var kvar, om det pratades om det säger han att

han hört att de hämtade folk från Hizbollah. De var mycket hänsynslösa. Det var också anhängare till regimen, alawiter.

Khaled säger att han har en släktning som bor i Göteborg som bodde i Mimas. Han flyttade också från Syrien 2015. Han är ganska ung och jobbar nu i Göteborg.

Han har en släkting som heter Maher som bor i Katrineholm, tror han. Hans bror dog. Maher har fått politisk asyl här.

Han har "släkt i släkten" som dött men ingen nära. Hans föräldrar är inte kvar i livet. Hans fru har också varit där i Homs hela tiden.

Vid uppläsandet av förhöret tillägger Khaled att han har en kvinnlig kusin, hans mosters dotter som bor i Sverige. Hon bodde tidigare i Al Qosor. (Alternativ stavning; Al Kussur) Deras hus har blivit bombad. Han har inte frågat henne om hon vill delta i ett förhör men han kan göra ett försök.

Förhöret uppläst på telefon med hjälp av tolk 10827/Kammarkollegiet 2022-08-26. Korrigeringar redovisas ovan med kursiv text.

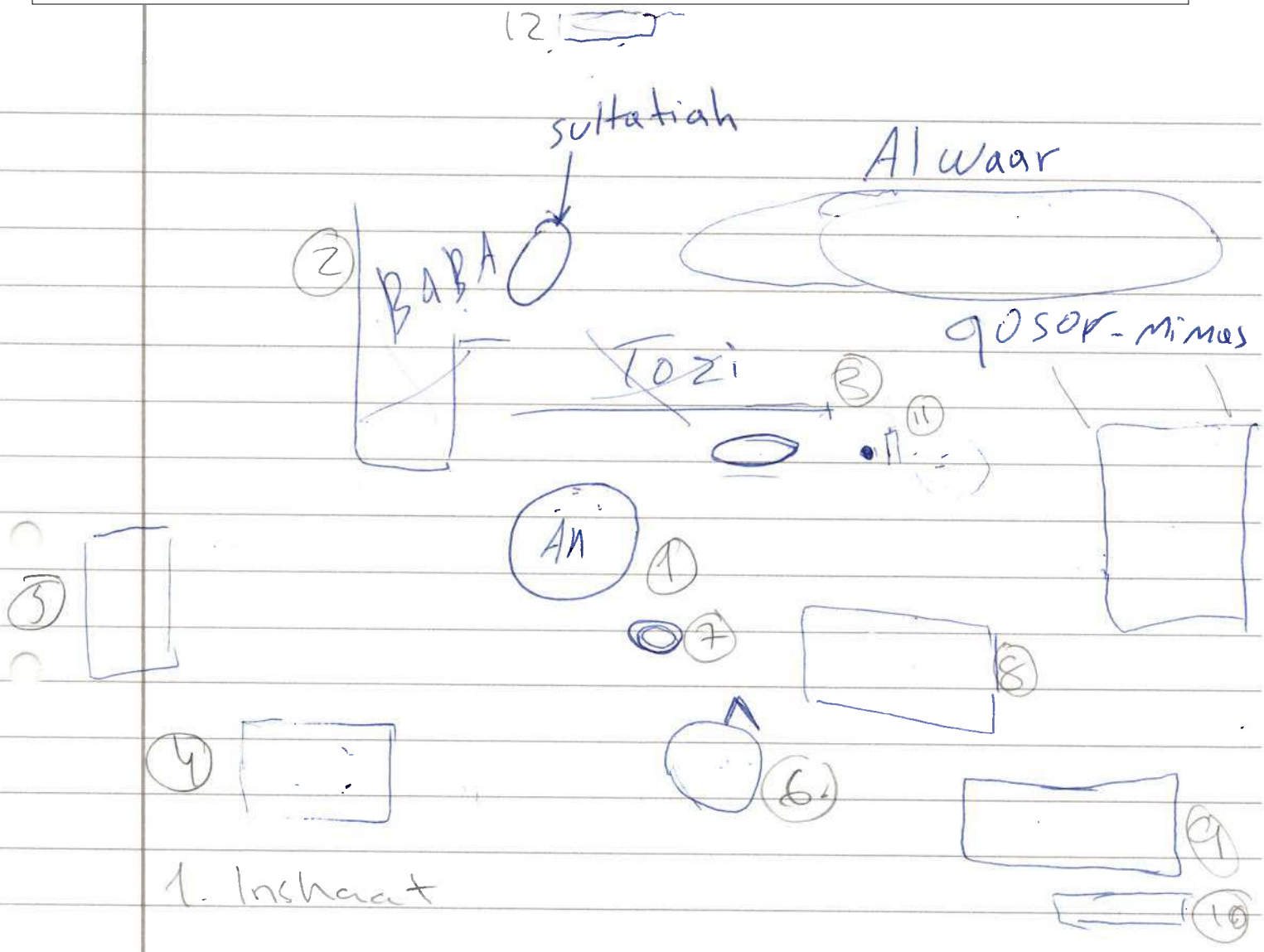

1. Inshaat

2. Baba Amr

3. Towzii ijbari → Der baalba

4. Al Zahraa Nozha

5. Universitet

6. Gamla staden et citadell - Gamla Hons citadell

7. Mahatta tagstationen

8. Joret Shayyah

9 Uhaldia 10 Bayaada

12 Nazrad

11 Tumar

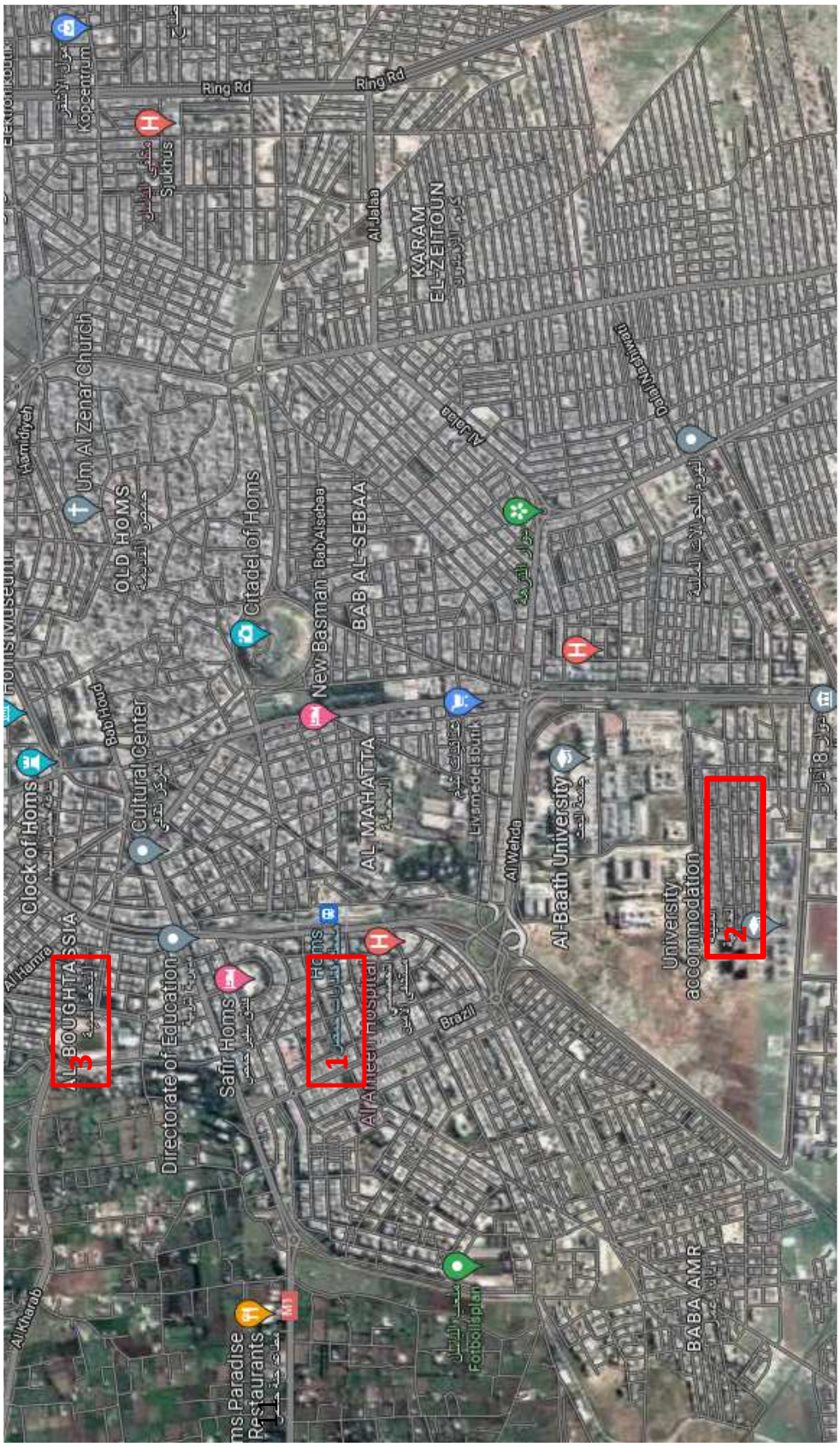
Ring Rd
Ring Rd
Um Al Zenar Church
OLD HOMS
Citadel of Homs
New Basman
BAB AL-SEBAA
KARAM EL-ZEITOUN
Homs Museum
Clock of Homs
Cultural Center
AL MAHATTA
Al-Baath University
University accommodation
AL BOUGHTASIA
Directorate of Education
Safir Homs
Al Ahlieh Hospital
Brazil
Paradise Restaurants
BABA AMR
Fotbollsplan
1
2
3

NR 1 Bostaden

Nr 1 visar var Khaled Hassons bostad var.

Nr 2 Universitetet

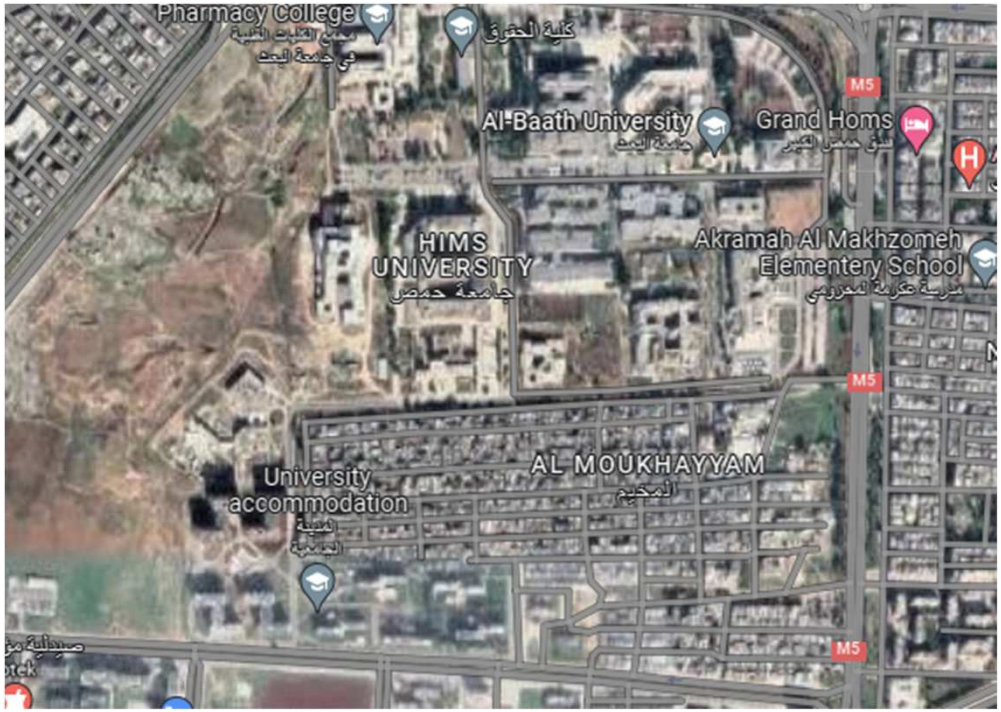

Nr 3 Fotbollsplan

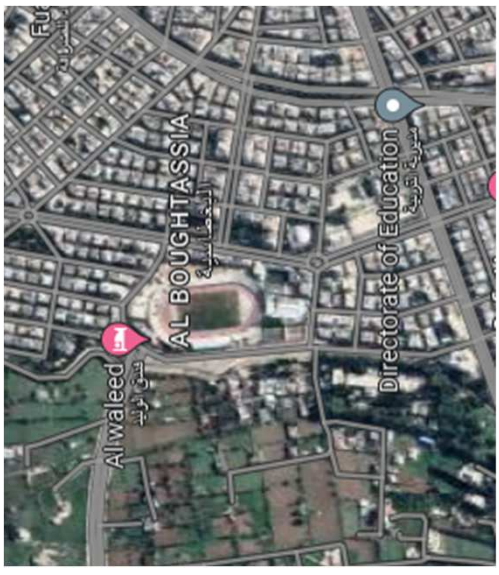

Den övre rutan visar i vilket område tornet stod.

Den nedre rutan visar var säkerhetstjänsten fanns hade sin byggnad.

Polisen

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Hasoun, Abdul Manan	

Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	

Tolk	Språk
Salah 7946 Språkservice	Arabiska

Ytterligare information om anledning till förhör	Underrättad om misstanke
Hörd med anledning av att vi fått information av Migrationsverket om att Abdul bodde i Homs aktuell tid som brottet avser.	

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Cecilia Hector	2022-10-04	09:33	11:03

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polisstationen Kronoberg	RB 23:6	Telefonförhör

Förhörsvittne	Utskrivet av
	LV

Involverad personal	Funktion
Lena Viktorsson	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Bakgrund
Abd är född och uppväxt i Al Kussur i Homs, Syrien.
Först jobbade han i Tadmor i tre år inom olja och gas sedan reste han till Algeriet och jobbade där i ett år.
Han bodde i Homs 2011–2012 och minns inte exakt men i slutet av 2012 åkte han till Algeriet. I Homs bodde han halva tiden i Al Kussur och andra halvan i Al Inshaat.
Abd återvände till Syrien på besök från Algeriet och medan han bodde i Algeriet ringde hans familj och sa att de inte kunde bo kvar i Homs på grund av bombningarna i området så de flyttade till Damaskus.
Abd kom till Sverige den 3 november 2015.

Berätta om situationen i Al Kussur
I början av 2011 var alla rädda och skrämda eftersom det bombades i andra områden.
Området som bombades heter Al Khaldeeye och folket från det området började rymma och kom till Al Kussur istället.
2012 började de bomba Abds område och det kom raketer, innan under 2011 brukade det vara skottlossning i Al Kussur.

2011 började demonstrationer och folket demonstrerade mot regimen, de ville ha bort regimen. Regimen bildade polisgrupper som skulle stoppa demonstranterna.
I början var demonstrationerna fredliga men i slutet av 2011 började regimen skjuta mot demonstranterna. Han ville skrämma bort folket och därför började de skjuta, arrestera och döda folk.

Demonstranterna brukade demonstrera varje fredag och regimen brukade attackera dom och skjuta mot dom. De försökte på det viset även 2012.
Regimen brukade lösa upp demonstrationerna och sedan följa med in i vårt område, de sköt i luften för att skrämma folk.

Var du med i någon demonstration
Det var en gång i början men när Abd såg att de sköt mot folk slutade han gå med.

Hur fortsätter det i Al Kussur när du bodde där.
Vid första besöker när Abd kom tillbaka, 2013, såg han hur det bombades och hur de förstörde hela området. Han såg en person som blev skadad i handen som han tog hand om och tog till en byggnad. Abd minns det som det var i början av 2013.

Under 2011 vad hände i Al Khaldeeye
När regimen såg att det blev stora demonstrationer och att de inte kunde upplösa dom började de bomba och skjuta mot dom.
Det är bara en gata mellan Al Kussur och Al Khaldeeye, gatan kallas för kallas Hamasgatan, Tariq Hama gatan.
Där han var i Al Kussur såg han inte vad som skedde i Al Khaldeeye men han hörde smällar från bomber och när bomberna föll. Han tror att det här var i slutet av 2012 som det skedde.

Abd flyttade till Al Inshaat när de kom tillbaka från Damaskus 2013. I samband med att han kom tillbaka på besök till Damaskus var det också bombningar där. De tänkte att ska de ändå dö kunde de göra det i Homs så de åkte tillbaka till Al Inshaat 2013.
Abd bodde i Al Kussur innan Algeriet, 2012.

I början av 2012 till sommaren hur är situationen då, fanns det andra områden som blev drabbade?
Det var skottlossning och arresteringar i Al Khaldeeye.
Ett annat område som utsattes var Al Bayada. Det ligger vid Al Khaldeeye. Det hördes skottlossning och bombningar och han vet inte säkert men tror att det var dom områdena som drabbades.

Träffade du några människor från det här området.
Han träffade människor som berättade att de varit i demonstrationen och att det sköt mot dom så de kom till vårt område för att ingen skulle veta var de kom ifrån.

Har du varit inne områdena och sett vad som skett där?
Det är ingen som vågar gå dit, man hör när bomber faller, man blir orolig, hör en explosion och sedan hur det kommer rök där bomben träffat. Han vet inte från vilket håll bomberna kom men det är säkert från regimen, från Bashar Al Assads sida.

Hur vet ni det är från regimens sida
Demonstranterna blev beskjutna av regimen, det var ingen annan som gjorde det. Efter ett tag fick man det bekräftat då det syntes på videor att regimen skjuter mot demonstranterna och det var ingen som hade tillgång till vapen förutom regimen.
Bombningarna i Al Bayada var i slutet av 2012. Bombningarna började i Al Khaldeeye och efter någon månad fortsatte det i Al Bayada.
Efter att det bombats i kanske en månad flyttade Abd.

Något annat område som du känner till blev bombat
Bombningar skedde i hela Syrien och alla städer i området Homs bombades.

Känner du till något om området Baba Amr
Den mesta bombningen skedde i Baba Amr. Han såg under 2013–2014 när flygplan bombade med raketer i Baba Amr, det var med MIG flygplan.
Han minns inte exakt datum men han bodde då i Al Inshaat men det var säkert efter 2013.

Känner du till någon attack som skedde mot Baba Amr redan 2012.
Baba Amr var belägrad och bombades av flygplan men bombades även från stridsvagnar.
Abd minns inte exakt datum men det var säkert efter 2013 då han bodde i Al Inshaat.
Han bodde på en stor gård med sammanlagt 5 andra familjer. Det var hans morbror, hans moster, hans mamma och hans systrar och några andra släktingar. Hans far var inte vid liv.

Ser ni något som sker i Baba Amr
Ingen kunde se något i Baba Amr eftersom området var belägrat och ingen vågade ta sig in där.
Vi har sett MIG flygplan som bombade och raketer som föll över området.
Han har sett hur flygplan går runt över själva området och sedan siktar mot området och så kommer två raketer in i själva området.
Han har sett döda kvinnor som brukade hjälpa folket. Kvinnorna var där för att ge vård och jobbade som sjuksköterskor. Regimen sköt dom och slängde kropparna på gatan för att skrämma folk. De satte lappar på kvinnorna där det stod att de var förrädare.

Det här med kvinnorna såg Abd innan han reste 2012. Han såg det på en marknad som heter Sook Al Hal och som ligger i Al Kussur.
Han såg en kvinna som låg på marken med slöja och det var en lapp på henne som regimen lagt dit. På lappen stod det vi har dödat den här kvinnan för att hon hjälper terroristerna.
Kvinnan var ingen Abd kände men andra personer som kände henne berättade att hon jobbade på sjukhus. Abd har bara sett den här kvinnan men han känner andra personer som berättat om liknande fall både i Al Khaldeeye och Al Bayada med dödade kvinnor.

Baba Amr var belägrat vad menar du med det
Ingen fick lämna området, regimen ville att folket skulle vara hungriga och de inte skulle få något alls. Det var vanliga människor som bodde där.

Förvarnades folket om bombningarna?
Regimen varnade inte någon, i början försökte regimen komma in i området men de fick motstånd och då började de attackera området med flygplan.
Han kunde inte se om folk lämnade Baba Amr och han har inte träffat någon efteråt som bodde i Baba Amr eftersom han reste till Algeriet.
Han känner bara till den här händelsen och att det var 2013 och vet inte vad som skedde där innan för området ligger långt ifrån Al Kussur.

Något annat område där de kommit och bombat på liknande sätt?
Det var inte 2012 men efter 2012 har det hänt i Al Kussur.

Den byggnad som Abd bodde i 2013 i Al Kussur träffades av en raket och halva byggnaden rasade. I byggnaden var det revolutionära/oppositionen och ingen var där från hans familj.
När det började bombades flydde alla därifrån.

Har du gjort militärtjänsten och känner du till vilka förband, divisioner som höll till i området runt Homs.
Det var länge sedan han gjorde militärtjänst, i Aleppo 2005–2007, och det finns olika militära enheter bl a de som tillhör flyg, militär flyg, han var inte i flygvapnet.

Han blev inte inkallad när oroligheterna började men han fick ett beslut som gällde födda mellan 83–89 att de skulle vara redo och beredda att de kunde bli inkallade men han fick inte någon kallelse.

Paus 10.38-10.43

Klargörande frågor kring tider av de händelser du beskrivit.
Han bodde i Al Kussur 2011 till slutet av 2012 innan han åker till Algeriet.
Abd tillfrågas om händelserna mot Al Khaldeeye och Al Bayada sker då?

Paus 10.47-10.47
Paus 10.50-10.52
Pauserna uppstår med anledning av problem med datauppkopplingar

Han säger att det stämmer men den som skedde i Baba Amr skall ha skett 2013 eller 2014.

Passerade du några check Points när du var ute i området
Det var vägspärrar överallt och han blev arresterad vid en vägspärr, i slutet av 2013.
De slog och torterade honom vid vägspärren och tog honom till en specialavdelning i Homs.
Al Askari, specialavdelningen var för den politiska avdelningen. För varje stad finns det fyra avdelningar som tillhör staten.
Han satt fängslad i 3 dagar och han blev slagen och torterad på fängelset hela tiden.

Hur slog dom dig?
Finns flera personer som slog honom, någon med öppen hand och någon annan med knuten näve och de drog honom i håret.

Var det någon rättegång innan du släpptes?
De släppte honom innan rättegång. Abd hade en bild på en person som han kände i sin mobil som de inte gillade.
De sa att de ville ha tag på mannen på bilden för han hade deltagit i demonstrationen, de sa att han var terrorist. Abd försökte förklara att han bara var en kollega till honom från när de jobbade tillsammans i Tadmor.
Abd vet inte om mannen greps, han anslöt sig till oppositionen och han vet inte om han tog sig till Turkiet.

Avslutar 11.03

Förhöret uppläst och godkänt 2023-02-14. Tolk med bokningsnummer BDD3714 med och översatte enstaka ord/meningar.

ZENTRALE
KRIMINALINSPEKTION
LÜNEBURG

FK Staatsschutz
Postfach 2480 · 21314 Lüneburg

Sachbearbeiter:
Anett Kolbe, KHK'in
Tel.: 04131/8306-3406
Fax.: 04131/8306-3450
E-Mailanett.kolbe@polizei.niedersachsen.de

Vorgangsnummer: 202001107254
Datum: 16.11.2020

Vermerk

Das Vernehmungsersuchen wurde der Unterzeichnerin am 23.09.2020 per Mail zugesandt.

Ermittlungen ergaben, dass

Amr ALMORABET

***08.05.1991 in Damaskus/Syrien**

seit dem 15.02.2018 an der Anschrift

[redacted]

gemeldet ist.

In der 43. KW wurde telefonisch über den Dolmetscher **Mahdi ALAOUI MHAMDI** ein Vernehmungstermin mit Herrn ALMORABET für 12.11.2020 vereinbart.

Kolbe

Kolbe, KHK'in

Zutreffendes bitte ankreuzen ☒ oder ausfüllen

Polizeidienststelle, Geschäftszeichen	Ort, Datum
ZKI Lüneburg (BKA ST-25 064 327 111) 20200110725 4	Lüneburg, 12.11.20
Vernehmungsort, wenn nicht Dienststelle	Beginn (Unterbrechungen und Ende der Vernehmung sind in der Vernehmungsniederschrift zu vermerken)
PI Lüneburg	10:35h - 12:44h

Zeugenvernehmung

Nr. 4 des Vernehmungserlasses beachten (bei Minderjährigen zusätzlich PDV 382 und Nrn. 19, 19a, 130a, 135, 222 RiStBV); bei minderjährigen Zeuginnen und Zeugen ist aktenkundig zu machen, ob diese die Belehrungen verstanden und vom Zeugnisverweigerungsrecht eine genügende Vorstellung haben oder nicht.
Bei der Vernehmung ausländischer Personen ist aktenkundig zu machen, ob sie der deutschen Sprache so weit mächtig sind, dass die Vernehmung in deutscher Sprache erfolgen kann.

Es erscheint
☐ unaufgefordert. ☒ vorgeladen.

I. Angaben zur Person
Pflichtangaben (§ 111 OWiG i.V.m. § 163b Abs. 2 StPO)

Die Verletzung der Pflicht zur Angabe dieser Personalien ist nach § 111 OWiG mit Geldbuße bedroht.

Belehrung
Ich bin darauf hingewiesen worden, dass ich verpflichtet bin, diese Angaben vollständig und richtig zu machen.

Familienname, ggf. Geburtsname: Almorabet	
Vorname(n): Amr	
Geburtstag: 08.05.91	Geburtsort: Damaskus
[redacted]	
Gegenwärtig ausgeübter Beruf: arbeitslos	Familienstand: verheiratet

Freiwillige Angaben

Staatsangehörigkeit: syrisch	[redacted] Telefon tagsüber

Nur bei Minderjährigen

Gesetzliche Vertreter

Familienname	Familienname
Vorname(n)	Vorname(n)
Straße, Hausnummer	Straße, Hausnummer
Wohnort	Wohnort

II. Angaben zur Sache

Mir ist bekannt gegeben worden, gegen wen sich das Verfahren richtet, welche Tat oder Taten es zum Gegenstand hat und aus welchem Grunde ich vernommen werde.

Nur wenn Zeugin oder Zeuge gleichzeitig Verletzte oder Verletzter ist: Auf meine Rechte nach § 406d, § 406h StPO bin ich durch Übersendung oder Aushändigung des Vordruckes PolN 302 „Merkblatt über Rechte von Verletzten und Geschädigten im Strafverfahren" hingewiesen worden.

120.000.389 (PolN 377)
10.2002

ZENTRALE
KRIMINALINSPEKTION
LÜNEBURG

Anett Kolbe
Kriminalhauptkommissarin
Ermittlungseinheit Staatsschutz / ZKI Lüneburg
Postfach 2480 – 21314 Lüneburg
Tel.: 04131/8306-3406
Fax.: 04131/8306-3450
E-Mail: anett.kolbe@polizei.niedersachsen.de
Vorgangsnummer: 202001107254
Datum: 12.11.2020

Zeugenvernehmung

von Amr Almorabet,
geb. 08.05.1991 in Damaskus,
[redacted]

Staatsangehörigkeit: syrisch

Der Zeuge erscheint telefonisch vorgeladen am 12.11.2020 auf der Polizeiinspektion Lüneburg zur Zeugenvernehmung. Er spricht die arabische Sprache. Das Gespräch wird vom vereidigten Dolmetscher, Herrn Mahdi ALAOUIMHAMDI, für die arabische Sprache übersetzt.

Vernehmungsbeginn um 10.35 Uhr

Vernehmungsprotokoll

Herr Almorabet wird zunächst als Zeuge belehrt.

Herr Almorabet Sie wurden im März 2016 bereits durch die ZKI Lüneburg als Zeuge in einem Verfahren gegen unbekannten Täter des syrischen Regimes wegen des Verdachtes des Verstoßes gegen das Völkerstrafgesetzbuch im Zusammenhang mit dem Bürgerkrieg in Syrien vernommen. In Schweden wird nun ein Ermittlungsverfahren wegen Verstoßes gegen das Gesetz zur Verfolgung von Kriegsverbrechen geführt. Das Verfahren betrifft Vorfälle von 2011 bis Juli 2012 im Gebiet um Homs und bezieht sich auf die 11.Division, die in diesem Zeitraum in Homs stationiert war. Die schwedische Staatsanwaltschaft hat im Rahmen dieses geführten Ermittlungsverfahrens nun einen Antrag darauf gestellt Sie hier in Deutschland noch einmal zu

vernehmen, da Grund zur Annahme besteht, dass Sie gute Kenntnisse von Vorfällen im fraglichen Zeitraum in Homs haben. Das Verfahren richtet sich gegen Mohamed Hamo. Bei der Polizei können Sie Angaben zur Sache verweigern, Sie sind jedoch dazu verpflichtet auf Ladung der Staatsanwaltschaft oder des Gerichtes zu erscheinen und wahrheitsgemäß auszusagen.

Sie müssen wahrheitsgemäß aussagen. Durch falsche Angaben können Sie sich ggf. selbst strafbar, z.B. wegen falscher Verdächtigungen oder Strafvereitelung.
Sie können die Aussage zur Sache verweigern, wenn Sie mit dem Beschuldigten, also Mohamed Hamo, verlobt, verheiratet sind oder waren oder in einer Lebenspartnerschaft lebten oder mit dem Beschuldigten verwandt oder verschwägert sind.

Sie können die Auskunft auf solche Fragen verweigern, durch deren Beantwortung Sie sich selbst oder einen Angehörigen der Gefahr aussetzen würden, wegen einer Straftat oder Ordnungswidrigkeit belangt zu werden.

Frage:
Haben Sie auch das soweit verstanden?

Antwort:
Ja. Ich möchte hier auch aussagen.

Frage:
Herr Almorabet, Sie werden gebeten kurz von Ihrem Hintergrund zu erzählen und den Stand Ihrer heutigen familiären Situation in Syrien.

Antwort:
Ich bin in einer Gegend namens Al-Muhajirin in Damaskus geboren und in einer Gegend namens Al-Qudsiya bin ich aufgewachsen. Das ist in der Nähe von Al-Muhajirin.
Ich habe Abi gemacht und nach dem Abi habe ich im Bereich Network Marketing habe ich ein Institut, da habe ich ein Diplom gemacht, wie gesagt, mit einem Diplom abgeschlossen nach dem Abi.

Frage:
Das war in welchem Jahr, als Sie den Abschluss gemacht haben?

Antwort:
Ich kann mich nicht genau erinnern, aber es müsste 2006/2007 gewesen sein.

Frage:
Wie sieht es heute mit ihrer Familie aus? Haben Sie noch Verwandte in Syrien und wie sieht ggf. ihre Situation dort aus?

Antwort:
Meine Familie ist meinetwegen komplett geflüchtet aus Syrien. Die sind jetzt in Alexandria in Ägypten.

Frage:
Um welche Familienmitglieder handelt es sich und seit wann sind Sie dort in Ägypten?

Antwort:
Meine Mutter, mein Vater und mein Bruder. Im Jahre 2013 sind die nach Ägypten gereist. Ein Bruder von mir lebt mittlerweile in Dubai, auch seit 2013.

Frage:
Wann sind Sie in Deutschland eingetroffen?

Antwort:
2015.

Frage:
Herr Almorabet, Sie werden nun gebeten von Ihrem Militärdienst zu berichten. Wann wurden Sie eingezogen?

Antwort:
Am 01.10.2010 wurde ich eingezogen, in der Stadt Homs, Division 18.

Frage:
Haben Sie bei den Streitkräften irgendwelche Ausbildungen erhalten, eher Sie eingesetzt wurden?

Antwort:
Nein.

Frage:
Die Frage bezog sich darauf, ob Sie vor dem Einsatz beim Militär irgendwelche Ausbildungen erhalten haben, ehe Sie militärisch eingesetzt wurden?

Antwort:
Bevor der Krieg losgegangen ist, habe ich schon eine Ausbildung bekommen und zwar habe ich unterirdisch Kabel verlegt, damit zwischen den einzelnen Einheiten kommuniziert werden konnte. Dazu gibt es auch eine sportliche Ausbildung und dauert ca. zwei Monate bevor man eingesetzt wird.

Frage:
Wo wurden Sie beim Militär stationiert und bei welcher Brigade, welchem Bataillon, also wie war der Aufbau?

Antwort:
Ich war in der Division 18, spezialisiert auf Panzer und die Basis war auf dem Weg Richtung Tadmur.
Die Division 18 bestand aus vier Bataillonen und ich war in dem Bataillon eingesetzt in der Hauptstelle, die sich auf dem Weg nach Tadmur befindet. Ich zeige den

Beamten auf Google Maps nun den genauen Standort. Es wird ein Screenshot angefertigt.
Ich habe einen Punkt markiert. Dort fanden auch immer die Morgenbesprechungen statt. Mir wird ein Kartenausschnitt der Region des Umlandes Homs vorgelegt. Auf diesem Kartenausschnitt habe ich den gesamten Standort der Division 18 markiert.

Frage:
Herr Almorabet können Sie die höheren Führungskräfte der 18.Division namentlich nennen?

Antwort:
Ja, ich kann die Namen nennen. Ich kann sie nach Rang bzw. Position sortieren. Der Verantwortliche für diese Division war ein Wajih MAHMOUD, ein Generalmajor. Sein Stellvertreter war auch ein Generalmajor, namens Azzam AL-MASRI. Wajih MAHMOUD war der Anführer sozusagen der ganzen Division.
Diese Division unterteilt sich in mehrere Abteilungen, ca. 12 Stück gibt es. Derjenige, der zuständig für meine Abteilung war, das war ein Brigadegeneral. Er hieß Taysir MAHMOUD. Sein Stellvertreter, der direkte Verantwortliche oder mein Ansprechpartner, war Ali AL-ALI und vom Dienstgrad war er ein Oberst.

Das sind die Namen, die ich nennen kann.

Der Wajih MAHMOUD hat jetzt die Funktion des Verteidigungsministers im Moment in Syrien.

Frage:
In der Vernehmung vom 08.03.2016 gaben Sie ja an, ab Februar 2011 zur Kommunikationseinheit Funkkommunikation gekommen zu sein.

Antwort:
Nach der Grundausbildung, ab Januar 2011, konnte man sich spezialisieren und da bin ich dann zu dieser Kommunikationseinheit gekommen.

Frage:
Herr Almorabet, Sie werden jetzt gebeten von der Zeit nach 2011, wo die Demonstrationen anfingen von den militärischen Einsätzen gegen diese Demonstrationen zu berichten. Berichten Sie bitte von den zwei Zeitpunkten, an denen Sie als Militärangehöriger am Einsatz gegen die Demonstranten beteiligt waren. Wann fanden diese Einsätze statt und in welchen Gebieten fanden die zwei Demonstrationen statt, bei denen er dabei war?

Antwort:
Also in Homs speziell ging es los mit den Demonstrationen im Februar, März 2011.

Frage:
Wann waren Sie bei einer eingesetzt?

Antwort:
Ich kann sagen, dass ich nur an einem Einsatz gegen Demonstranten beteiligt war und dieser fand im Februar/März 2011 in Homs statt.

Frage:
In welchen Gebieten fand diese Demonstration statt, bei der Sie dabei waren?

Antwort:
Das war im Zentrum Homs auf dem Platz der Uhr. Ich kann diesen Platz auch auf Google Maps markieren.
(Ein Screenshot wurde gefertigt.)
An dem Tag sind alle Glaubensgemeinschaften auf die Straße gegangen, Moslems, Christen und anders Glaubende in zahlreichen Gruppen. Da war das Regime total überrascht und überfordert und deshalb hieß es, alle Militärdirektionen sollen sich zusammen tun und das die alle zur Verfügung stehenden Militärs gegen die Demonstranten schicken sollen, um die alle festzunehmen. Also meine Aufgabe war den Transport der Militäreinheiten zum Demonstrationsort und dann die Leute zurück zu fahren. Ausrüstung zu der Zeit hat man den Militärs keine Waffen gegeben, sondern diese Gummischlagstöcke. Das waren die Einsatzutensilien, die sie bekommen haben.

Frage:
Also waren Sie nur zum Transport eingesetzt der Demonstranten oder mussten Sie die Demonstranten auch festnehmen?

Antwort:
Ich muss noch einmal berichtigen oder klarstellen, ich wurde lediglich zum Transport des Militärs eingesetzt. Ich habe keine Demonstranten transportiert und ich wurde auch nicht direkt gegen die Demonstranten eingesetzt.

Ich muss dazu sagen, dass wir so eine Art Gehirnwäsche erhalten haben. Uns wurde nicht gesagt, dass es sich um das Volk handelt, sondern dass es sich um Außenstehende handelt, die extra Unruhen gegen das Regime verbreiten sollen. Mit Außenstehende meine ich Ausländer, also uns wurde vom Regime gesagt, dass es sich um Ausländer handelt, die extra dorthin gekommen sind, um Unruhen gegen das syrische Regime zu verbreiten.
Der Generalmajor Wajih MAHMOUD war derjenige, der eine Rede gehalten hat und dann anschließend auch Befehle gegeben hat. Sein Befehl lautete: Jeder, der demonstriert und die Sicherheit des Landes und der Regierung bedroht, den müsst ihr festnehmen und in Autos abtransportieren.

Frage:
Wer hat Ihnen den Befehl erteilt, dass Sie für den Militärtransport zuständig waren?

Antwort:
Das war mein Vorgesetzter und das ist der Ali AL-ALI.

Frage:
Ist Ihnen bekannt, ob sich die 11.Division in Zusammenhang mit den Demonstrationen beteiligt hat?

Antwort:
Natürlich, ist mir bekannt. Die 11.Division war auch eine Panzerdivision, die war auch auf der Straße Richtung Homs stationiert. Ich kann sagen, dass an den Geschehnissen im Zusammenhang mit den Demonstrationen insgesamt vier Einheiten beteiligt waren, das war die 18.Division, die 11., dabei handelt es sich auch um eine Panzerdivision, die 4.Division, das ist eine Spezialdivision des Bruders des Präsidenten, also der ist dort Befehlshaber, und die Präsidentengarde.

Frage:
Können Sie nähere Ausführungen zur Rolle der 11.Division im Zusammenhang mit den Demonstrationen machen?

Antwort:
Über Division 11 habe ich keine Einzelheiten, weil die ein bisschen entfernt von uns stationiert war. Alles was ich weiß, das ist, dass sie auch eine Panzerdivision ist und nur dass sich dann bei uns auf dem Gelände versammelt haben bevor sie losgezogen sind gegen die Demonstrationen.

Frage:
Können Sie Befehlsgeber oder Führungskräfte der 11.Division namentlich nennen?

Antwort:
Was Division 11 angeht, da kenne ich keinen.

Frage:
Können Sie Einzelheiten dazu angeben, inwieweit sich die 11.Division an den Demonstrationen beteiligt hat?

Antwort:
Nein, dazu kann ich keine weiteren Einzelheiten angeben.

Ich werde noch einmal befragt, was mit der zweiten Demonstration ist, an der ich teilgenommen haben soll. Hierzu kann ich sagen, dass ich bei dem ersten Einsatz dabei war und dass wir alle nicht genau wussten worum es ging, dass man uns falsche Informationen gegeben hatte. Wir waren überrascht andere Sachen dann vorzufinden, dass diese Demonstrationen wirklich vom Volk aus gegangen sind und beim zweiten Einsatz da war ich wiederwillig dann eingezogen. Da habe ich dann versucht dann die Flucht zu ergreifen. Dazu werde ich mehr sagen.

Frage:
Herr Almorabet, Sie haben angegeben, dem Ali AL-ALI nach diesen zwei Demonstrationen damals in der ersten Vernehmung Schmiergeld bezahlt zu haben und dabei als Sicherheitsbegleiter des Azzam AL-MASRI versetzt worden zu sein.

Antwort:
Nachdem ich gesehen habe, was bei der ersten Demonstration abgelaufen ist, habe ich mich geweigert bei der zweiten teilzunehmen.

Da ich mich verweigert habe teilzunehmen an dem zweiten Einsatz, habe meinen Vorgesetzten gebeten mich zu versetzen, also den Oberst Ali AL-ALI habe ich gebeten mich zu versetzen. Der hat mich dann versetzt zu seinem Kollegen Azzam AL-MASRI. Das war auch ein Oberst und das war nur möglich, weil ich auch Bestechung gegeben habe.

Frage:
Herr Almorabet berichten Sie bitte davon, worin die Arbeit bei Azzam AL-MASRI bestanden hat. Welche Aufgaben haben Sie für ihn erledigt? Welche Stellung hatten Sie? Welche Stellung hatte AL-MASRI, militärischer Rang und Dienstposten und welche Aufgaben hat AL-MASRI wahrgenommen.

Antwort:
Bei dem Oberst Azzam AL-MASRI habe ich die Funktion des Personenschutzes gehabt. Ich war so eine Art Leibwächter, der ihn begleitet hat, und Azzam AL-MASRI selber war ein Oberst, das war der Stellvertreter von Ali AL-ALI und der war der Leiter seines Büros. Zu ihm bin ich versetzt worden und wie gesagt war ich ja sein Begleiter.

Frage:
Welche Aufgaben hat AL-MASRI wahrgenommen?

Antwort:
Also was die Funktion von Azzam AL-MASRI angeht, das muss ich berichtigen, er ist kein Oberst sondern auch ein Generalmajor, genauso im Rang von seinem Kollegen Ali AL-ALI.

Frage:
Herr Almorabet kommen wir jetzt auf den Angriff auf Baba Amr zu sprechen, der vom Stadion ausgeführt wurde. Sie werden gebeten von dem Angriff auf Baba Amr zu erzählen. Wann hat dieser Angriff stattgefunden?

Antwort:
Genau kann ich mich nicht erinnern, aber ich glaube, dass das 2013 gewesen ist.

Frage:
Können Sie nähere Angaben machen, also Frühjahr, Sommer, Herbst oder Winter?

Antwort:
Das muss im Winter gewesen sein.

Frage:
Können Sie an irgendwelchen Geschehnissen festmachen, dass es sich um 2013 handelte?

Antwort:
Ich kann mich nur zu 70 % erinnern, dass das 2013 gewesen ist, es sind ja schon ein paar Jährchen vergangen. Ich kann auch nicht genau sagen, ob es sich um Winteranfang oder Winterende handelt.

Zu dieser Zeit war ich eingesetzt im Privathaus von Generalmajor Azzam MASRI, weil er mir sehr vertraut hat und mich da eingesetzt seine Familie zu beschützen.

Frage:
Können Sie sich erinnern, ob der Angriff stattfand bevor oder nachdem Ihre Familie geflüchtet ist?

Antwort:
Es war nachdem meine Familie das Land verlassen hat.

Frage:
Was wussten Sie von Baba Amr ehe der Angriff stattfand. Berichten Sie zu dem Gebiet, den Bewohnern, ob es Zivilisten gab, Rebellengruppen?

Antwort:
Das war ein schöner Vorort. Das ist so eine kleine Stadt, aber die Einwohner dieser Gegend, die waren alle Antiregime. Ja, es waren alles Zivilisten. Diese Zivilisten sind dann zu bewaffneten Rebellen geworden.

Frage:
Haben diese Rebellengruppen sich dann einen besonderen Namen gegeben?

Antwort:
Ja, das war die FSA (Freie syrische Armee).

Frage:
Berichten Sie davon, wie es dabei zuging, als Sie sich Richtung Stadion bewegten?

Antwort:
Ich kann sagen, dass sich sämtliche Befehlsvorgesetzte, der Verteidigungsminister und das Militär in ein Studentenviertel begeben haben, in das Studentenviertel Baba Amr begeben haben, und dort zu einem Stadion. Dieses wurde ausgewählt, da es höher gelegen war und man von dort die gesamte Umgebung, sprich Baba Amr, überblicken konnte. Die Gegend war von Panzern umstellt. Es dürften 700 Panzer gewesen sein.

Frage:
Wie sind Sie zum Stadion gekommen?

Antwort:
Es muss um 6.00 Uhr morgens gewesen sein, weil es noch fast dunkel gewesen ist, und da sind die ganzen Panzer vorgerückt und haben dann die ganze Gegend umstellt.

Frage:
Noch einmal an den Tag und den Monat. Können Sie sich da erinnern?

Antwort:
Ich kann mich nur an das Jahr erinnern, dass es 2013 gewesen ist. Ein genaues Datum habe ich nicht im Kopf.

Frage:
Welchen Befehl bzw. welche Information haben Sie bekommen, als Sie zum Stadion losgefahren sind?

Antwort:
Ich war ein Mitglied des Begleitschutzes des Generalmajors. Er hat uns mitgeteilt, dass er sich in Richtung Stadion begeben wird, und wir sind alle in Fahrzeuge eingestiegen und haben ihn begleitet. Ich und Generalmajor Azzam AL-MASRI. Gegen 06.00 Uhr oder 07.00 Uhr morgens wurde der Befehl erteilt, dass die Panzer die ganze Gegend angreifen und unter Beschuss nehmen sollen.

Frage:
Wie sah es auf dem Weg zum Stadion aus? Straßensperren?

Antwort:
Da war zwar die FSA, also die Rebellen, in der Gegend, aber unser Militär hatte den Weg schon frei gemacht und wir konnten dann auch in Ruhe durchfahren.

Frage.
Haben Sie andere Truppenbewegungen beobachtet? Aus welchen Verbänden stammen die Truppen ggf.?

Antwort:
Ja, ich habe zum Beispiel die Präsidentengarde gesehen, die auch beteiligt war. Der Befehlshaber von denen hieß Issam ZAHREDDINE.

Frage:
Was war deren Aufgabe?

Antwort:
Seine Aufgabe war einfach die Zivilisten abzuschlachten und zu töten.

Frage:
Trägt das Stadion einen Namen?

Antwort:
Es gehörte einfach zum Studentenviertel. Einen bestimmten Namen hat es nicht.

Frage:
Wo liegt das Stadion?
Zu dieser Frage wird ebenfalls ein Google Maps Screenshot gefertigt.

Frage:
Wie sah es aus als Sie das Stadion erreichten? Wer war noch bei Ihrem Eintreffen vor Ort oder wer ist nach Ihnen da eingetroffen?

Antwort:
Die haben schon die Panzer bereitgehalten und wir sind mit dem Generalmajor dann hin, damit er den Startschuss dann gibt, dass der Beschuss dann losgeht. Dabei waren anwesend Wajih MAHMOUD, auch der Generalmajor, Azzam AL-MASRI, Issam ZAHREDDINE und viele ranghohe Militärs, aber ich habe jetzt nur die erwähnt, die ich namentlich kannte.

Frage:
Was haben Sie selbst zu wissen bekommen, ehe Sie AL-MASRI zum Stadion begleitet haben?

Antwort:
Er hat uns nichts verraten. Er hat nur gesagt, einsteigen, kommt mit, wir fahren dahin.
Er erteilt nur Befehle, mehr macht er nicht.

Frage:
Welche Rolle hatte AL-MASRI im Stadion?

Antwort:
Also, was er genau gemacht hat in der Direktion dort, weiß ich nicht, weil wir waren nur einfache Militärs. Wir durften nicht bei denen sein. Aber soviel ich weiß, er hat die Verteilung der Panzer als Befehl gegeben und die Positionen für welche Gruppen oder Panzergruppen, dass sie dorthin oder dorthin sich stationieren.

Frage:
An welcher Stelle der Hierarchie stand AL-MASRI in der Befehlshaberstruktur im Stadion?

Antwort:
Höchster Befehlshaber war Wajih MAHMOUD und alle anderen waren unter ihm. Es war eine große Gruppe an Offizieren, da waren fast 50 Offiziere.

Frage:
Befanden sich mehrere Divisionen am Stadion?

Antwort:
Ja, das habe ich bereits erwähnt, dass das mehrere Divisionen waren.

Frage:
Herr Almorabet kommen wir auf Ali AYOUB zu sprechen. Wie haben Sie Kenntnis von Ali AYOUB erlangt. Haben Sie ihn gesehen und wann haben Sie ihn zuerst gesehen?

Antwort:
Bei Ali AYOUB handelte es sich um den Verteidigungsminister. Ich hatte nie persönlichen Kontakt zu ihm. Ali AYOUB kam nach dem Angriff zum Stadion, um zu schauen was dort geschehen ist.

Frage:
Wie kam Ali AYOUB da zum Stadion hin?

Antwort:
Er ist mit dem Fahrzeug dahin gekommen.

Frage:
Herr Almorabet bei Ihrer ersten Vernehmung haben Sie angegeben bzw. Sie haben 12 Befehlshaber der syrischen Armee im Stadion angegeben. Können Sie noch einmal sagen welche Personen es waren?

Antwort:
Ich kann aktuell keine weiteren Namen nennen. Es kann sein, dass ich damals 2016 meine Erinnerungen noch frischer gewesen sind und ich mich an mehr erinnern konnte.

Frage:
Wie sah es im Stadion aus? Gab es eine Einsatzleitstelle o.ä. und wer war der Oberbefehlshaber?

Antwort:
Natürlich war da eine Art Leitstelle, die besetzt war von Oberbefehlshabern, undzwar am Anfang war Wajih MAHMOUD der Befehlshaber, der alles da geleitet hat und danach kam Ali AYOUB der Verteidigungsminister und hat dann das übernommen.

Frage:
Fanden irgendwelche Treffen, Versammlungen der höheren Führungskräfte statt, die vor Ort waren? Können Sie dazu etwas sagen?

Antwort:
Wie ich bereits sagte haben sich ja vor dem Angriff alle Befehlsinhaber dort getroffen im Stadion.

Frage:
Welche Divisionen oder Brigaden sind im Stadion anwesend?

Antwort:
Es waren Division 18, 11, 4, die Präsidentengarde und Spezialkräfte anwesend.

Frage:
Können Sie nähere Angaben zur Division 11 machen und welche Mitglieder von dort anwesend waren?

Antwort:
Nein, weiß ich nicht.

Frage:
Herr Almorabet erzählen Sie davon, wie es zum Zeitpunkt des Angriffes im Gebiet um Baba Amr aussah.

Antwort:
Ich kann nur wiederholen, dass das Gebiet um Baba Amr von Panzern umstellt war. Es handelt sich wie bereits gesagt um 700 Panzer. Ich kann diese Panzer vom Stadion aus sehen, da wie gesagt das Stadion erhöht lag.
Diese Situation war schon so, als ich im Stadion eintraf mit AL-MASRI. Ich kann nicht genau sagen wie viele Streitkräfte anwesend waren, aber ich gehe davon aus, wenn man rechnet pro Panzer 5 Personen kann man sich entsprechend ausrechnen wie viele anwesend waren.

Frage:
Wie groß ist der Abstand zwischen dem Stadion und Baba Amr ungefähr?

Antwort:
5 Kilometer.

Frage:ich
Was wissen Sie von einem Funkspruch, den Ali AYOUB erhält?

Antwort:
Ich kann nichts genau zu einem Funkspruch sagen. Ich vermute aber, dass Ali AYOUB eine Befehlsanweisung von ASSAD bekommen hat. So ein einfacher Soldat wie ich kann so was nicht mitbekommen, weil das sind Geheimbefehle oder Funksprüche, die nur den Offizieren dann bekannt sind.

Frage:
Haben Sie dann gehört wie AL-MASRI eine Meldung von Ali AYOUB erhält und wie lautet die Meldung ggf.?

Antwort:
Ja, das habe ich mitbekommen. Das ist so eine Art Befehl, ob alles vorbereitet ist, quasi die ganzen Panzer zum Angriff bereits sind.

Frage:
Gab es noch weitere Offiziere im Raum, die die Meldung erhalten haben? Und wenn ja, welche?

Antwort:
Also andere waren nicht neben AL-MASRI, MASRI war nicht in dem Raum sondern unten, und ich war als Begleiter von ihm, deshalb habe ich das mitbekommen.

Frage:
Können Sie irgendetwas zur Anwesenheit eines Offizieres oder Befehlsinhabern der 11.Division sagen als der Befehl gegeben wird.

Antwort:
Ich kann mich wirklich nicht erinnern.

Frage:
Wo befinden Sie sich selbst als der Befehl weitergegeben wird?

Antwort:
Ich war unten als der Generalmajor AL-MASRI von der Leitstelle runter gekommen ist. Er ist alleine runter gekommen, um allen anderen Militärs dann den Befehl weiter zu geben, und da stand ich dann in der Nähe.

Frage:
Herr Almorabet, schildern Sie bitte wie es beim Beschuss zuging? Aus welcher Richtung wird der Beschuss durchgeführt?

Antwort:
Bevor es losging mit dem Beschuss haben Sie uns gesagt wir sollen uns in das Gebäude dann bewegen, damit wir uns schützen. Aber derjenige, der den Befehl gegeben hat, MAHMOUD, war derjenige, der den Startschuss dann gegeben hat, dass alle Einheiten das Feuer eröffnen sollen, ging es dann los von allen Panzern aus im selben Moment von allen Seiten wurde der Beschuss dann gestartet. Zu der Zeit, das war so gegen 06.00 Uhr oder 07.00 Uhr morgens, da haben viele oder zahlreiche Zivilisten noch dort geschlafen, die mit den Rebellen absolut nichts zu tun hatten.

Frage:
Wie geht es beim Raketenbeschuss zu. Können Sie dazu etwas sagen?

Antwort:
Der Befehl galt nicht nur den Panzern sondern auch den anderen Divisionen, die Raketen auf die Gegend dann abgeschossen haben und da gab es auch Flugabwehrgeräte vor Ort.

Frage:
Welche Division war für den Raketenabschuss zuständig? Wissen Sie das?

Antwort:
Das war die Division, zu der Luftstreitkräfte gehörten und die Basis war auf dem Weg nach Tadmur. Von dort aus wurden die Raketen dann abgeschossen. Das Ganze hat ungefähr 10 Minuten gedauert, da war ganz Baba Amr dem Erdboden gleich bombardiert.

Frage:
Gab es beim Beschuss ebenso Luftunterstützung?

Antwort:
Also durch den ersten Beschuss, wie gesagt durch Panzer und Raketen, da war alles zerstört fast. Und dann wurde festgestellt, dass einige Rebellengruppen wahrscheinlich noch aktiv waren und danach nach diesen 10 Minuten Dauerbeschuss, dann kamen noch Luftangriffe dazu, die haben dann diese einzelnen Gruppen noch weiter bombardiert.
Da wurden Streubomben abgeworfen von MEK-Kampfflugzeugen.

Frage:
Erzählen Sie bitte von den elektronischen Chips, die die Flugzeuge über dem Gebiet abwerfen und als Hilfe zur Feststellung dienen sollten, wo der künftige Beschuss stattzufinden hat?

Antwort:
Ja, diese Sache mit den Chips, die war ja bekannt in ganz Syrien, nicht nur dort, aber wurde auch in Baba Amr vorher eingesetzt, dass man durch die Luft oder durch die Flugzeuge dann diese Chips dann abgeworfen werden, damit die Orte dann markiert werden oder sogar, manchmal geben sie das an, Personen, die sie dann selber auch platzieren vor Ort, damit der Beschuss danach dann leichter wird.

Noch einmal nach der Rolle der 11.Division befragt, kann ich sagen, dass ich bereits alle Angaben gemacht habe und keine weiteren Namen oder Beteiligungen nennen kann.

Frage:
Ist Ihnen der Name und die Rolle des Generalmajors Nassib Ajwad Abu Mahmoud bekannt?

Antwort:
Den Namen kenne ich nicht.

Frage:
Was hat den Angriff auf Baba Amr veranlasst? Wusste man von Rebellengruppierungen oder oppositionellen Gruppen in Baba Amr?

Antwort:
Also die Gegend Baba Amr war dafür bekannt, dass sie viele Rebellengruppen beinhaltet hat und fast ein Jahr lang war es dem Regime nicht möglich da einzudringen. Die Kämpfe dort waren dafür bekannt, dass das gute Kämpfer waren. Die haben sogar mehrere Tunnel unter Erde gebaut gehabt, und das war der Grund, warum Baba Amr die einzige Gegend monatelang war, wo das Regime nicht reinkommen konnte und dadurch dass die Truppen oder die Rebellentruppen dort sehr für Kampfhärte bekannt waren, hat das Regime gedacht, dass ist die einzige Lösung, so eine große Aktion zu starten, um dort richtig dann Klarheit zu bekommen.

Frage:
Gab es bei der Einleitung des Angriffes noch Zivilisten in Baba Amr und woher war das bekannt?

Antwort:
Natürlich gab es Zivilisten und das war ja bekannt, dass da größtenteils des Volkes oder der Anwohner von dort nur Zivilisten waren. Während des Angriffs haben die die Zivilisten, oder das Militär hat die Zivilisten, die herumgelaufen sind, abgeschlachtet wie Hühner. Und das, was ich gerade erzählt habe, habe ich mit eigenen Augen gesehen, also nicht vom Hörensagen.

Frage:
Ihnen ist also nicht bekannt, dass die Zivilisten gewarnt wurden?

Antwort:
So ein Regime, das sein eigenes Volk zerstört, meinen Sie, dass so ein Regime eine Warnung vorher startet, bevor es angreift.

Frage:
Ist Ihnen bekannt, ob die Streitkräfte davon wussten, dass es auch Zivilisten im Gebiet Baba Amr gab, ehe der Angriff eingeleitet wurde?

Antwort:
Natürlich wussten sie alle, dass da Zivilisten noch in der Gegend gewohnt haben und der Befehlsinhaber damals war der Issam ZAHREDDINE, das war ein Verwandter von Bashar AL-ASSAD und als Rang hatte er die Position Brigadengeneral und seine Einheiten haben den Befehl bekommen noch nach dem Angriff alle Zivilisten, die dort noch fliehen wollten oder sich noch versteckt haben, zu erwischen und abzuschlachten.

Frage:
Ist Ihnen bekannt, ob noch weitere unter Schutz stehende Objekte, z.B. Krankenhäuser oder Schulen beschädigt oder zerstört wurden während des Angriffes?

Antwort:
Nach dem Angriff gab es nichts mehr, es war alles ebenerdig. Ich konnte das Gebiet von meinem Standort aus ja überblicken.

Frage:
Haben Sie irgendwelche Bilder gesehen? Also Satellitenbilder o.ä.?

Antwort:
Also Satellitenbilder selber habe ich nicht gesehen, aber ich habe gesehen, dass Hubschrauber rumgeflogen sind und haben alles fotografiert.

Frage:
Sind Sie selbst nach dem Angriff in Baba Amr gewesen?

Antwort:
Nein, ab dem Moment habe ich dann mich entschieden wegzufliehen. 2013 habe ich schon einen Fluchtversuch gestartet und das Regime hat mich ja dabei erwischt und

ich bin ja 14 Tage in Haft dort geblieben, Division 40. Während der Haftzeit wurde ich misshandelt die ganze Zeit.

Frage:
Herr Almorabet, haben Sie Kenntnis von anderen Angriffen auf Zivilisten in oder im Gebiet um Homs, bei denen die 11.Division anwesend war?

Antwort:
Davon habe ich keine Kenntnisse, aber man kann ja im Internet das nachrecherchieren.

Frage:
Sind Ihnen noch weitere Personen bekannt, die zum Beispiel den Angriff auf Baba Amr oder andere Angriffe mit angesehen haben und Europa aufhältig sind?

Antwort:
Ich weiß, dass da viele, die ich kannte, auch miterlebt haben oder Kenntnis davon haben, aber ich weiß nicht, ob sie hier in Europa jetzt leben.

Frage:
Herr Almorabet, möchten Sie noch irgendetwas hinzufügen?

Antwort:
Ich möchte noch zu meiner Flucht ergänzen, dass ich den ersten Fluchtversuch 2013 unternommen habe und erwischt wurde. Einen zweiten, 2015, ist mir die Flucht dann gelungen.

Frage:
Wieviel Zeit ist vergangen zwischen den Geschehnissen in Baba Amr und Ihrem Fluchtversuch, den gescheiterten?

Antwort:
Circa zwei Monate sind vergangen.

gez. Amr Almorabet

Ich verzichte auf ein erneutes Abspielen meiner Aussage auf Tonträger.

Geschlossen: 12.44 Uhr

Die Unterschrift des Zeugen befindet sich auf dem Belehrungsbogen für Zeugen im Strafverfahren.

Kolbe, KHK'in

Habenicht, Islamwissenschaftlerin

Für die Richtigkeit der Übersetzung:

..... (Dolmetscher)

Für die Richtigkeit der Übertragung vom Tonträger:

Kröger

Zentrale Kriminalinspektion Lüneburg
EE Staatsschutz
Postfach 2480

21314 Lüneburg

Lüneburg, 23.11.2020

SB: Habenicht, Sachbearbeiterin Islamismus
Tel.: 04131/8306-3408
Fax: 04131/8306-3450
E-Mail:
vanessa.habenicht@polizei.niedersachsen.de

Vorgangsnummer: 202001107254

Az.: BKA, ST25-064327/11

VERMERK

hier: Screenshots von erwähnten Örtlichkeiten aus der Zeugenvernehmung des Amr ALMORABET am 12.11.2020

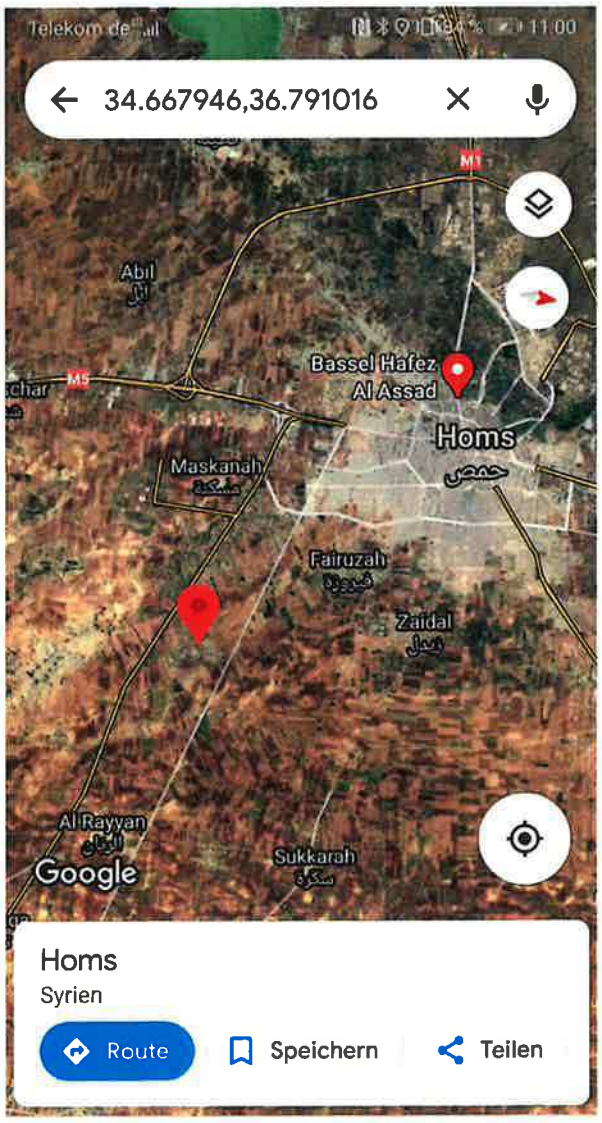

Militärbasis auf dem Weg nach Tadmur

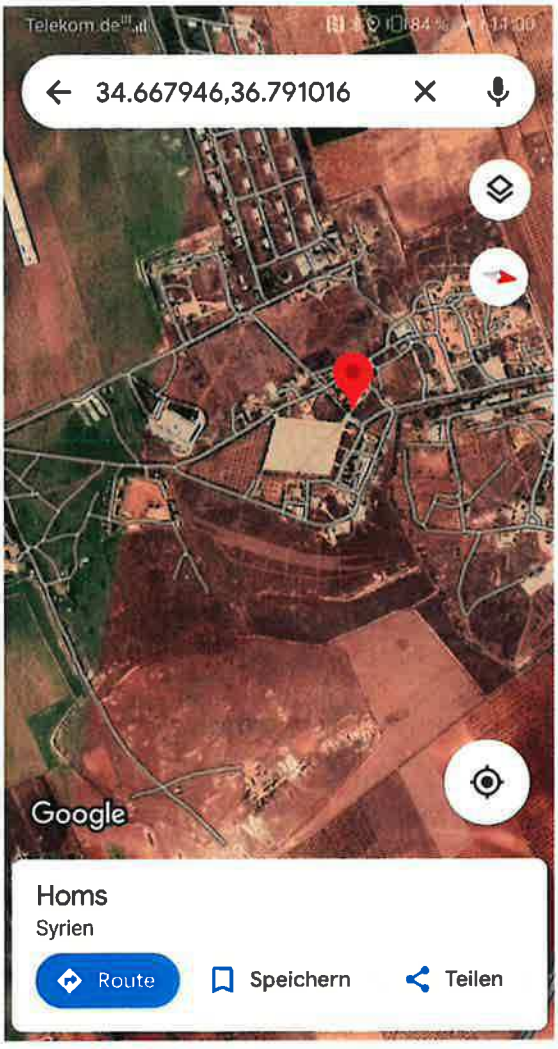

Studentenviertel, von dessen Stadion aus der Angriff auf Baba Amr stattgefunden haben soll (dort gibt es eine Art Stadion mit Blick auf das Stadtviertel Baba Amr)

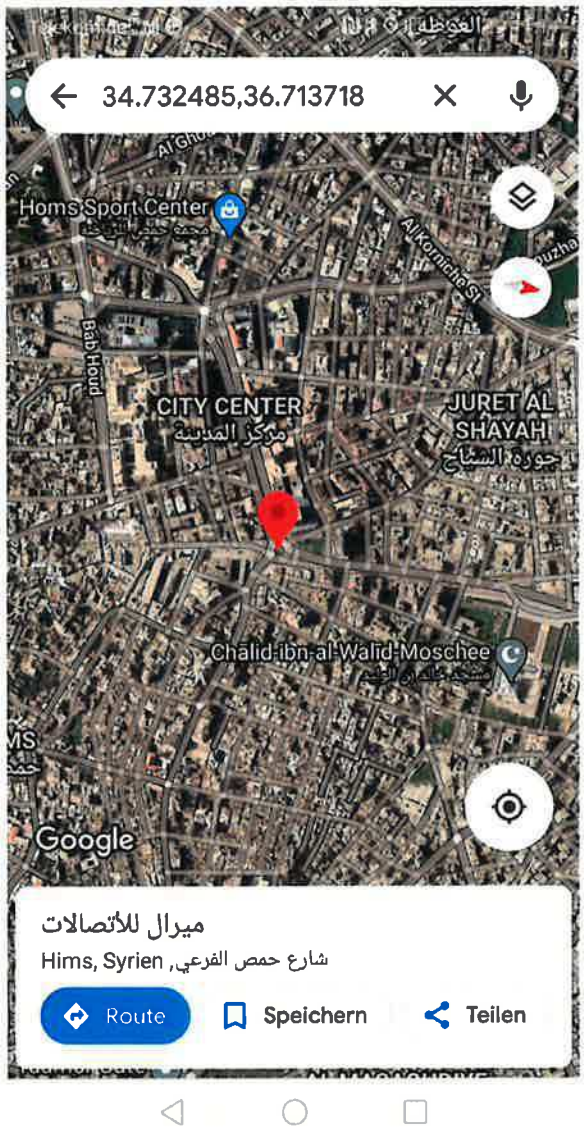

„Platz der Uhr“, Zentrum der Demonstrationen

Habenicht
(Islamwissenschaftlerin, M.A./Sachbearbeiterin Islamismus

Region Homs [12.11.20]

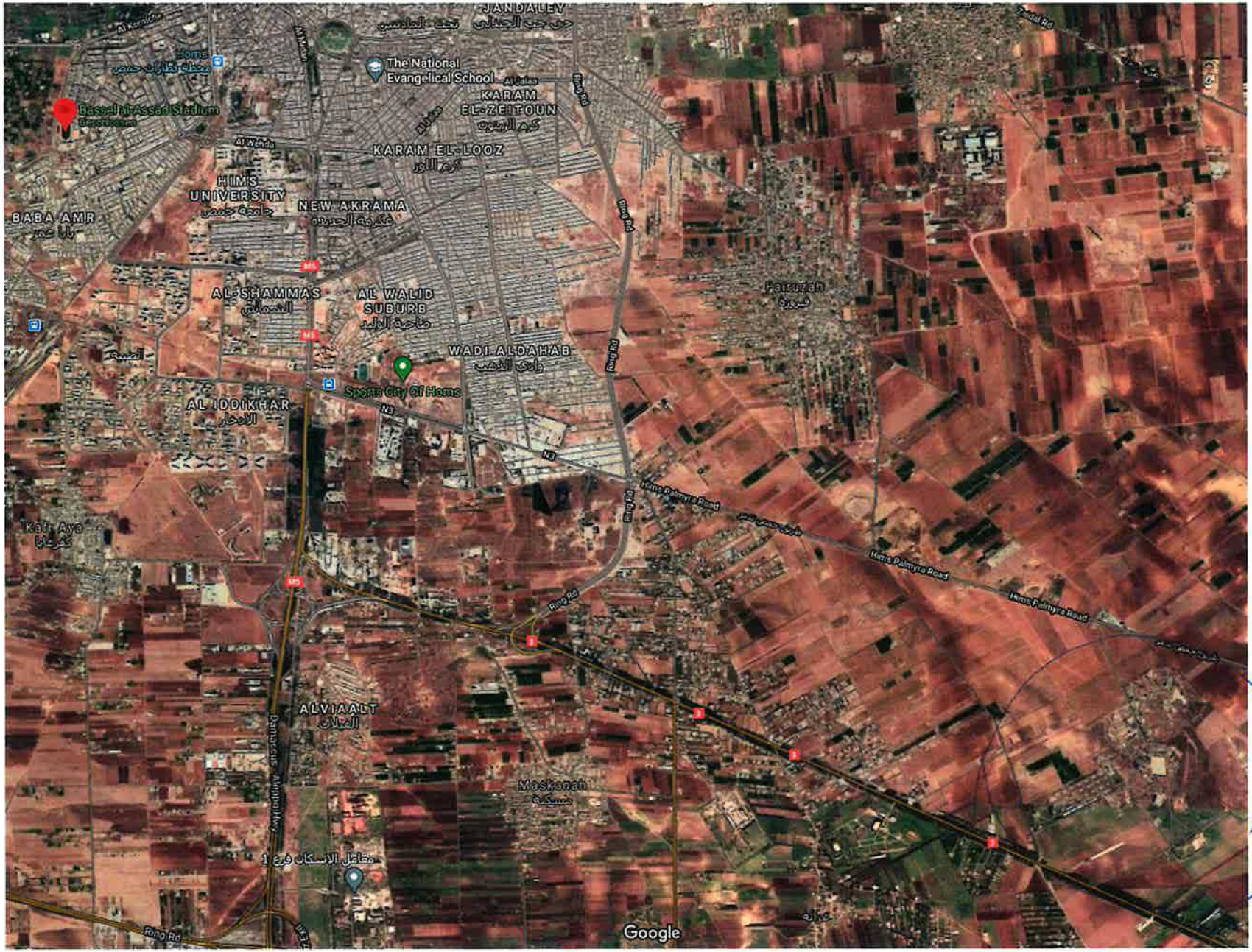

Förhör Almr Almorabet förhör från EIO, 2023-01-05 12:42 diarienr: 5000-K622888-18

Polizeidirektion Lüneburg
Zentrale Kriminalinspektion Lüneburg

Zentrale Kriminalinspektion Lüneburg • Postfach 2480 • 21314 Lüneburg

BKA ST 25
Gerhard-Boeden-Str. 2
53340 Meckenheim

Bearbeitet von
Kolbe, KHKin
Ermittlungseinheit Polizeilicher Staatsschutz
E-Mail
anett.kolbe@polizei.niedersachsen.de

Ihr Zeichen	Mein Zeichen (Bei Antwort angeben)	Telefon	Datum
	2020 01 107 254 (001)	**04131 8306-3406**	**, 24.11.2020**
Ihre Nachricht vom		Fax **04131 8306-3450**	

über

Landeskriminalamt Niedersachsen
Dezernat 43
KOK Mikolaczick
Am Waterlooplatz 11
30169 Hannover

Landeskriminalamt
Niedersachsen
Am Waterlooplatz 11
30169 Hannover
Kolbe, KHKin
07/12/2020

ABVERFÜGUNG
(Urschriftlich)

- **nach Erledigung des Ersuchens übersandt.**

Bearbeitungshinweise und Bemerkungen:

zum Az. BKA-ST-25-064327/11

Im Auftrage:

Kolbe, KHKin

NIV 1011 v008

ZENTRALE
KRIMINALINSPEKTION
LÜNEBURG

FK Staatsschutz
Postfach 2480 · 21314 Lüneburg

Handläggare:
Anett Kolbe, kriminalkommissarie
Tel.: 04131/8306-3406
Fax.: 04131/8306-3450
E-post: anett.kolbe@polizei.niedersachsen.de

Ärendenummer: 202001107254
Datum: 2020-11-16

Notering

Framställningen om förhör skickades via e-post till undertecknad den 23 september 2020.

Det har framkommit att

Amr ALMORABET

***1991-05-08 i Damaskus/Syrien**

sedan 2018-02-15 är skriven på adressen

[redacted]

[redacted]

Vecka 43 bokades en förhörstid med Amr ALMORABET in över telefon med hjälp av tolken Mahdi ALAOUI MHAMDI. Det bestämdes att förhöret skulle hållas 2020-11-12.

A. Kolbe

Kolbe, kriminalkommissarie

	Kryssa eller fyll i
Polisenhet, ärendenummer ZKI Lüneburg 202001107254 (BKA ST-25 064 327/11)	Ort, datum Lüneburg, 2020-11-12
Förhörsplats PI Lüneburg	Förhöret inleds (klockslag för pauser och när förhöret avslutas framgår av förhörsutskriften) 10.35–12.44

Beakta nr 4 i förhörsförordningen (om vittnet är minderårigt även polistjänsteföreskrift 382 samt nr 19, 19a, 130a, 135 och 222 i riktlinjerna för brottmål och böter). Om vittnet är minderårigt ska det dokumenteras om han eller hon har förstått sina rättigheter och har fått en tillfredsställande förklaring av rätten att vägra avge vittnesmål.
Om vittnet är utlänning ska det dokumenteras om han eller hon behärskar tyska tillräckligt väl för att genomföra förhöret på tyska.

Vittnesförhör

Vittnet inställer sig
X efter kallelse

I. Personuppgifter **Obligatoriska uppgifter (§ 111 lagen om förseelser jämte § 163b andra stycket straffprocesslagen)**	Underlåtelse att uppge dessa uppgifter är straffbart med böter enligt § 111 lagen om förseelser.
Information Jag har blivit informerad om att jag är skyldig att lämna fullständiga och korrekta personuppgifter.	
Efternamn Almorabet	
Förnamn Amr	
Födelsedatum 1991-05-08	Födelseort Damaskus
Gata, nummer [redacted]	Bostadsort [redacted]
Nuvarande yrke Arbetslös	Civilstånd Gift

Frivilliga uppgifter

Nationalitet Syrisk	Telefon privat [redacted]
Endast för minderåriga [Ej ifyllt]	

II. Uppgifter i ärendet

Jag har blivit upplyst om vem ärendet riktar sig mot, vilket eller vilka brott det avser och varför jag blir förhörd.

Endast om vittnet också är målsägare: Jag har blivit informerad om mina rättigheter enligt §§ 406d och 406h straffprocesslagen genom att ha tagit emot informationsblad 302 ”Informationsblad om målsägares rättigheter i brottmål”.

ZENTRALE
KRIMINALINSPEKTION
LÜNEBURG

Anett Kolbe
Kriminalkommissarie
Ermittlungseinheit Staatsschutz / ZKI Lüneburg
Postfach 2480 — 21314 Lüneburg
Tel.: 04131/8306-3406
Fax.: 04131/8306-3450
E-post: anettkolbe@polizei.niedersachsen.de
Ärendenummer: 202001107254
Datum: 2020-11-12

Vittnesförhör

med Amr Almorabet,
född 1991-05-08 i Damaskus,
[redacted]

Nationalitet: syrisk

Efter kallelse över telefon inställer sig vittnet den 12 november 2020 vid Polizeiinspektion Lüneburg för vittnesförhör. Han talar arabiska. Samtalet tolkas av Mahdi Alaouimhamdi, auktoriserad tolk i arabiska.

Förhöret inleds kl. 10.35

Förhörsprotokoll

Amr Almorabet blir informerad om sina rättigheter och skyldigheter som vittne.

Du förhördes i mars 2016 av ZKI Lüneburg som vittne i en utredning mot okänd gärningsman i den syriska regimen avseende folkrättsbrott i samband med inbördeskriget i Syrien. I Sverige pågår en förundersökning om brott mot lagen om straff för krigsbrott. Ärendet rör händelser från 2011 till juli 2012 i Homsområdet och avser den 11:e divisionen, som var stationerad i Homs under denna period. Inom ramen för förundersökningen har Åklagarmyndigheten i Sverige begärt att du ska förhöras här i Tyskland igen då det finns skäl att anta att du har god kännedom om händelserna i Homs under den aktuella perioden. Förundersökningen bedrivs mot Mohamed Hamo. Hos polisen kan du vägra yttra dig i ärendet, men om åklagarmyndigheten eller domstolen kallar dig är du skyldig att inställa dig och lämna en sanningsenlig redogörelse.

Du måste lämna en sanningsenlig redogörelse. Om du lämnar oriktiga uppgifter riskerar du att göra dig skyldig till brott, t.ex. falsk tillvitelse eller undandragande av lagföring och straff. Du kan vägra yttra dig i ärendet om du och den misstänkte, det vill säga Mohamed Hamo, är eller har varit förlovade eller gifta, har haft ett samboförhållande/registrerat partnerskap eller är släkt antingen direkt eller genom ingifte.

Du har rätt att vägra svara på en fråga om du genom att besvara den skulle utsätta dig själv eller en anhörig för risk för lagföring för brott eller förseelse.

Fråga:
Har du förstått informationen?

Svar:
Ja. Jag vill lämna vittnesmål även denna gång.

Fråga:
Kan du berätta lite kort om din bakgrund och hur din nuvarande familjesituation i Syrien ser ut?

Svar:
Jag föddes i området Al-Muhajirin i Damaskus och växte upp i området Al-Qudsiya. Det ligger i närheten av Al-Muhajirin.
Jag tog studenten och sedan tog jag en examen i network marketing vid ett institut. Som sagt, jag tog en examen efter studenten.

Fråga:
Vilket år tog du examen?

Svar:
Jag minns inte exakt, men det måste ha varit 2006/2007.

Fråga:
Hur ser din familjesituation ut i dag? Har du släkt kvar i Syrien, och hur ser i så fall deras situation ut?

Svar:
Hela min familj har flytt från Syrien på grund av mig. De är i Alexandria i Egypten nu.

Fråga:
Vilka familjemedlemmar rör det sig om, och hur länge har de varit i Egypten?

Svar:
Min mamma, pappa och bror. De for till Egypten 2013. En av mina bröder bor i Dubai och har gjort det sedan 2013.

Fråga:
När kom du till Tyskland?

Svar:
2015.

Fråga:
Kan du berätta om din militärtjänstgöring? När blev du inkallad?

Svar:
Jag blev inkallad den 1 oktober 2010, till staden Homs, 18:e divisionen.

Fråga:
Fick du någon utbildning inom försvaret innan du ryckte in?

Svar:
Nej.

Fråga:
Frågan avsåg alltså om du fick någon utbildning innan du började utföra militärt arbete?

Svar:
Jag hade fått en utbildning innan kriget bröt ut: jag lade underjordiska kablar så att de olika enheterna skulle kunna kommunicera med varandra. Dessutom får man en cirka två månader lång fysisk utbildning innan man börjar.

Fråga:
Var var du stationerad, och i vilken brigad och vilken bataljon – hur såg strukturen ut?

Svar:
Jag var i 18:e divisionen som var en pansardivision, och basen låg längs vägen mot Tadmur.
18:e divisionen bestod av fyra bataljoner och jag var placerad i bataljonen på högkvarteret som låg längs vägen mot Tadmur. Jag visar tjänstemännen den exakta platsen på Google Maps. En skärmdump tas.

Jag har markerat en punkt. Där hölls alltid morgonmötena. Jag får se en karta över omgivningarna runt Homs. På denna karta har jag markerat den 18:e divisionens samtliga positioner.

Fråga:
Kan du ge oss namnen på de högre befälhavarna i 18:e divisionen?

Svar:
Ja, det kan jag. Jag kan lista dem efter rang och position. Den som ansvarade för divisionen var Wajih Mahmoud, en generalmajor. Hans ställföreträdare var en generalmajor som hette Azzam al-Masri. Wajih Mahmoud var så att säga ledare för hela divisionen.
Divisionen består av flera avdelningar, ungefär 12 stycken. Den som var ansvarig för min avdelning var en brigadgeneral. Han hette Taysir Mahmoud. Hans ställföreträdare, den som var direkt ansvarig och min kontaktperson, var Ali al-Ali, och hans tjänstegrad var överste.

Det är de namn jag kan ge er.

I dag är Wajih Mahmoud försvarsminister i Syrien.

Fråga:
I förhöret den 8 mars 2016 uppgav du att du kom till kommunikationsenheten för radiokommunikation i februari 2011.

Svar:
Efter grundutbildningen, från januari 2011, kunde man specialisera sig och då kom jag till den här kommunikationsenheten.

Fråga:
Vi skulle vilja höra om tiden efter 2011, när demonstrationerna började, och om militärens insatser mot dem. Kan du berätta om de två tillfällen då du som militär personal deltog i insatsen mot demonstranterna? När skedde insatserna och i vilka områden ägde de båda demonstrationerna rum som du närvarade vid?

Svar:
I Homs började demonstrationerna i februari, mars 2011.

Fråga:
När sattes du in mot dem?

Svar:
Jag deltog bara i en insats mot demonstranterna och det var i februari/mars 2011 i Homs.

Fråga:
I vilka områden ägde den demonstrationen rum?

Svar:
Det var i centrala Homs, på torget med klockan. Jag kan markera den platsen också på Google Maps.
(En skärmdump tas.)
Den dagen gick människor av alla religioner ut på gatorna: muslimer, kristna och andra, i stora grupper. Regimen blev helt tagen på sängen och kunde inte hantera situationen, så alla militärledningar skulle göra gemensam sak och skicka alla militärer som stod till förfogande mot demonstranterna för att gripa dem. Så min uppgift var att transportera militärenheter till platsen där demonstrationen ägde rum och sen köra tillbaka folk. Vad gäller utrustning fick militärerna inga vapen, utan en sorts gummibatonger. Det var den insatsutrustning de fick.

Fråga:
Så sattes du in bara för att transportera demonstranter eller skulle du också gripa demonstranter?

Svar:
Jag måste nog förtydliga att jag enbart sattes in för att transportera militärer. Jag transporterade inga demonstranter och jag sattes inte heller in direkt mot demonstranterna.

Jag vill också tillägga att vi blev liksom hjärntvättade.
Vi fick inte veta att det var allmänheten, utan vi fick höra att det var utomstående som höll på att sprida ytterligare oroligheter mot regimen. Med utomstående menar jag utlänningar. Till oss sade regimen att det var utlänningar som kommit dit för att sprida oroligheter mot den syriska regimen.
Generalmajor Wajih Mahmoud var den som höll ett tal och sedan gav order. Hans order var: Alla som demonstrerar och hotar landets och regeringens säkerhet ska gripas och köras iväg i bil.

Fråga:
Vem gav dig order om att du skulle ansvara för militärtransporten?

Svar:

Det var min överordnade, alltså Ali al-Ali.

Fråga:
Vet du om 11:e divisionen deltog i samband med demonstrationerna?

Svar:
Självklart. 11:e divisionen var också en pansardivision och den var stationerad längs vägen mot Homs. Det var totalt fyra enheter som deltog i händelserna i samband med demonstrationerna: 18:e divisionen, 11:e – som också var en pansardivison, 4:e divisionen – en specialdivision som hör till presidentens bror, alltså han är dess befälhavare, och presidentgardet.

Fråga:
Kan du berätta mer om vilken roll den 11:e divisionen hade i samband med demonstrationerna?

Svar:
Jag har inga närmare uppgifter om 11:e divisionen eftersom den var stationerad en bit bort från oss. Allt jag vet är att det också är en pansardivision och att de samlades hos oss på området innan de gav sig iväg mot demonstrationerna.

Fråga:
Kan du ge oss namnen på befäl och befälhavare i 11:e divisionen?

Svar:
Jag kan inga i 11:e divisionen.

Fråga:
Vet du hur inblandad 11:e divisionen var vid demonstrationerna?

Svar:
Nej, det vet jag inte.

Jag blir på nytt tillfrågad om den andra demonstrationen som jag enligt uppgift ska ha medverkat vid. Det jag kan berätta om det är att jag medverkade vid den första insatsen och att vi inte riktigt visste vad det handlade om eftersom vi hade fått falsk information. Därför blev vi förvånade när vi upptäckte att det inte stämde – att demonstrationerna verkligen var en folklig rörelse. Så vid den andra insatsen sattes jag in mot min vilja. Då försökte jag fly. Jag ska berätta mer om det.

Fråga:

Du har i det första förhöret uppgett att du efter dessa två demonstrationer mutade Ali al-Ali för att omplaceras och börja arbeta som säkerhetsledsagare åt Azzam al-Masri.

Svar:
När jag väl hade sett vad som hände vid den första demonstrationen ville jag inte medverka vid den andra.

Eftersom jag inte ville medverka vid den andra insatsen bad jag min överordnade, alltså överste Ali al-Ali, att omplacera mig. Han omplacerade mig då till sin kollega Azzam al-Masri. Han var också överste, och det var bara möjligt eftersom jag också betalade en muta.

Fråga:
Kan du berätta vad arbetet hos Azzam al-Masri gick ut på? Vilka uppgifter utförde du åt honom? Vilken befattning hade du? Vilken befattning hade al-Masri – militär grad och tjänst – och vilka uppgifter hade han?

Svar:
Hos överste Azzam al-Masri arbetade jag med personskydd. Jag var en sorts livvakt som ledsagade honom. Azzam al-Masri själv var överste. Han var ställföreträdare för Ali al-Ali och han var chef för sin avdelning. Jag blev alltså omplacerad till honom och jag var som sagt hans ledsagare.

Fråga:
Vilka uppgifter hade al-Masri?

Svar:
Vad gäller Azzam al-Masris funktion måste jag göra en korrigering: han är inte överste utan också generalmajor, precis som hans kollega Ali al-Ali.

Fråga:
Då kommer vi till angreppet mot Baba Amr som utfördes från stadion. Kan du berätta om angreppet mot Baba Amr? När skedde det?

Svar:
Jag minns inte exakt, men jag tror att det var 2013.

Fråga:
Vet du när på året det var, alltså vår, sommar, höst eller vinter?

Svar:

Det måste ha varit på vintern.

Fråga:
Är det några särskilda händelser som gör att du kan säga att det var 2013?

Svar:
Jag är bara 70 % säker på att det var 2013, det har ju hunnit gå några år. Jag minns inte heller riktigt om det var i början eller slutet av vintern.

Vid den här tidpunkten tjänstgjorde jag i generalmajor Azzam Masris privata bostad. Han litade på mig och lät mig därför beskydda hans familj.

Fråga:
Minns du om attacken skedde före eller efter att din familj hade flytt?

Svar:
Det var efter att min familj hade lämnat landet.

Fråga:
Vad visste du om Baba Amr innan attacken? Om området, invånarna och huruvida det fanns civila och rebellgrupper?

Svar:
Det var en trevlig förort. Det är en liten stad, men alla invånare i det här området var emot regimen. Ja, det var bara civila. De civila blev sedan beväpnade rebeller.

Fråga:
Kallade de här rebellgrupperna sig något särskilt?

Svar:
Ja, det var FSA (Fria syriska armén).

Fråga:
Kan du berätta vad som hände när ni rörde er mot stadion?

Svar:
Alla överordnade, försvarsministern och militären begav sig till ett studentområde, till studentområdet Baba Amr, och till en stadion där. Den valdes eftersom den var högt belägen och man kunde se ut över hela området, alltså Baba Amr, därifrån. Området var omringat av stridsvagnar. Det måste ha varit 700 stridsvagnar.

Fråga:
Hur kom du till stadion?

Svar:
Det måste ha varit klockan 6 på morgonen eftersom det fortfarande var i stort sett mörkt. Alla stridsvagnarna ryckte fram och omringade hela området.

Fråga:
Minns du vilken dag och månad det var?

Svar:
Jag minns bara årtalet, att det var 2013. Jag har inget exakt datum.

Fråga:
Vilka order och vilken information fick du när du åkte mot stadion?

Svar:
Jag ingick i generalmajorens personskydd. Han berättade att han skulle åka mot stadion, så vi åkte med honom. Jag och generalmajor Azzam al-Masri. Omkring kl. 6 eller 7 på morgonen gavs det order om att stridsvagnarna skulle attackera och beskjuta hela området.

Fråga:
Hur såg det ut på vägen till stadion? Vägspärrar?

Svar:
FSA, alltså rebellerna, var i området men vår militär hade redan röjt vägen så vi kunde åka förbi utan vidare.

Fråga:
Såg du några andra truppförflyttningar? Vilka förband hörde trupperna i så fall till?

Svar:
Ja, jag såg till exempel presidentgardet, som också deltog. Deras befälhavare hette Issam Zahreddine.

Fråga:
Vad var deras uppgift?

Svar:
Deras uppgift var helt enkelt att slakta och döda de civila.

Fråga:
Har stadion något namn?

Svar:
Den hörde till studentområdet. Den hade inget särskilt namn.

Fråga:
Var ligger stadion?
Återigen tas en skärmdump från Google Maps.

Fråga:
Hur såg det ut när ni kom fram till stadion? Vilka var där när ni kom dit och vilka kom dit efter er?

Svar:
De hade redan stridsvagnarna i beredskap, så vi åkte dit med generalmajoren så att han kunde ge startskottet för beskjutningen. Wajih Mahmoud, generalmajor Azzam al-Masri, Issam Zahreddine och många högt uppsatta militärer var där, men jag har bara nämnt dem vars namn jag kan.

Fråga:
Vad fick du själv veta innan du åkte med al-Masri till stadion?

Svar:
Han avslöjade ingenting för oss. Han sade bara kliv in, följ med, vi ska åka dit.
Han ger bara order, inget annat.

Fråga:
Vilken roll hade al-Masri vid stadion?

Svar:
Jag vet inte exakt vad han gjorde i ledningen där eftersom vi bara var enkla soldater. Vi fick inte vara med dem. Men jag vet i alla fall att han gav order om utstationeringen av stridsvagnar och vilka grupper eller pansargrupper som skulle stationeras var.

Fråga:
Var i hierarkin befann sig al-Masri bland befälen vid stadion?

Svar:
Den högsta befälhavaren var Wajih Mahmoud och alla andra var under honom. Det var ett stort antal officerare där, nästan 50 stycken.

Fråga:
Var det flera divisioner vid stadion?

Svar:
Ja, som jag redan har nämnt var det flera divisioner där.

Fråga:
Då ska vi gå in på Ali Ayoub. Hur fick du kännedom om Ali Ayoub? Träffade du honom? När var första gången du träffade honom?

Svar:
Ali Ayoub var försvarsminister. Jag hade aldrig personlig kontakt med honom. Ali Ayoub kom till stadion efter angreppet för att se vad som hade hänt.

Fråga:
Hur kom Ali Ayoub till stadion?

Svar:
Han åkte dit.

Fråga:
Under ditt första förhör uppgav du tolv befälhavare från syriska armén på stadion. Kan du upprepa vilka det var?

Svar:
Just nu kan jag inte ge några fler namn. Det kan hända att minnet var färskare 2016 och att jag därför kom ihåg mer.

Fråga:
Hur såg det ut på stadion? Fanns det någon ledningsplats eller dylikt och vem var överbefälhavare?

Svar:
Självklart fanns det en sorts ledningsplats med överbefälhavare där. I början var Wajih Mahmoud den befälhavare som ledde allt. Sedan kom försvarsministern Ali Ayoub och tog över.

Fråga:
Hade den högre ledningen som var på plats några möten eller sammankomster? Vet du något om det?

Svar:
Som jag redan har sagt samlades alla befälhavare där på stadion före attacken.

Fråga:
Vilka divisioner eller brigader var med på stadion?

Svar:
Det var 18:e, 11:e och 4:e divisionen, presidentgardet och specialstyrkor.

Fråga:
Kan du berätta mer om 11:e divisionen och vilka från den som var där?

Svar:
Nej, jag vet inte mer om det.

Fråga:
Kan du berätta hur det såg ut i området runt Baba Amr när attacken inleddes?

Svar:
Jag kan bara upprepa att Baba Amr var helt omringat av stridsvagnar. Det var som sagt 700 stridsvagnar. Jag kunde se stridsvagnarna från stadion, eftersom stadion som sagt låg högt upp.
Det var så det såg ut när jag kom till stadion med al-Masri. Jag vet inte exakt hur många soldater som var där, men om man räknar med fem personer per stridsvagn kan man räkna ut hur många som var där.

Fråga:
Ungefär hur långt är det mellan stadion och Baba Amr?

Svar:
5 kilometer.

Fråga:
Vet du något om ett radiomeddelande som Ali Ayoub fick?

Svar:
Jag vet inget särskilt om något radiomeddelande. Men jag förmodar att Ali Ayoub fick order från Assad. En enkel soldat som jag får inte höra sådant, utan det är hemliga order eller radiomeddelanden som bara officerarna får ta del av.

Fråga:

Hörde du om al-Masri fick något meddelande från Ali Ayoub, och hur löd det i så fall?

Svar:
Ja, det hörde jag. Det var ett slags order, om allt var förberett, nästan alla stridsvagnar var redo för angreppet.

Fråga:
Var det fler officerare i rummet som fick meddelandet? Och i så fall vilka?

Svar:
Det var inga andra där med al-Masri – han var inte i rummet utan nedanför, och jag var hans ledsagare och därför hörde jag det.

Fråga:
Vet du om någon officer eller befälhavare från 11:e divisionen var närvarande när ordern gavs?

Svar:
Jag kommer verkligen inte ihåg.

Fråga:
Var befann du dig när ordern vidarebefordrades?

Svar:
Jag var nedanför när generalmajor al-Masri kom ner från ledningsplatsen. Han kom ner ensam för att vidarebefordra ordern till alla de andra soldaterna, och jag stod i närheten.

Fråga:
Kan du berätta hur attacken gick till? Från vilket håll sköt man?

Svar:
Innan beskjutningen inleddes sade de att vi skulle gå in i byggnaden för att ta skydd. Men den som gav ordern, Mahmoud, var den som gav startskottet för alla enheter att ge eld. Och då började alla stridsvagnar skjuta samtidigt från alla håll. Vid den tidpunkten, klockan 6 eller 7 på morgonen, var det många civila, som inte hade något med rebellerna att göra, som fortfarande låg och sov.

Fråga:
Hur gick det raketanfallet till? Vet du något om det?

Svar:

Ordern gällde inte bara pansarförbanden utan också de andra divisionerna. De sköt raketer mot området och det fanns också luftvärnsutrustning på plats.

Fråga:
Vilken division ansvarade för raketanfallet? Vet du det?

Svar:
Det var flygvapnets division, som hade sin bas längs vägen mot Tadmur. Därifrån avfyrades raketerna. Det pågick i ungefär tio minuter, och sedan var hela Baba Amr jämnat med marken.

Fråga:
Fanns det luftunderstöd under beskjutningen?

Svar:
Efter den första beskjutningen, alltså med stridsvagnar och raketer, hade nästan allt förstörts. Sedan konstaterade man att några rebellgrupper fortfarande var aktiva, så efter de tio minuterna av beskjutning genomförde man också luftangrepp och bombade de här enskilda grupperna ännu mer.
Man släppte klusterbomber från MEK-stridsflygplan.

Fråga:
Kan du berätta om de elektroniska chipp som flygplanen släppte över området för att avgöra vart man skulle skjuta?

Svar:
Ja, det där med chippen var känt i hela Syrien, de användes inte bara i Baba Amr. Alltså att man från luften eller flygplanen släppte sådana här chipp för att platsen skulle markeras eller ibland till och med för att ange personer på plats så att beskjutningen skulle underlättas.

När jag återigen blir tillfrågad om 11:e divisionens roll kan jag bara säga att jag redan har sagt allt jag vet och att jag inte kan ge fler namn eller uppgifter om dess delaktighet.

Fråga:
Känner du till en generalmajor Nassib Ajwad Abu Mahmoud och vet du vilken roll han hade?

Svar:
Jag känner inte igen det namnet.

Fråga:
Vad föranledde attacken mot Baba Amr? Visste man att det fanns rebellgrupperingar eller oppositionsgrupper i Baba Amr?

Svar:
Området Baba Amr var känt för att ha många rebellgrupper och under nästan ett års tid kunde regimen inte tränga in där. De stridande där var kända för att vara skickliga. De hade också byggt flera underjordiska tunnlar, vilket var anledningen till att Baba Amr var det enda område som regimen under flera månaders tid inte kunde gå in i. Och eftersom trupperna, eller rebelltrupperna, där var kända för sin ihärdighet tänkte regimen att den enda lösningen var att göra en större insats för att få ordning på det.

Fråga:
Fanns det fortfarande civila i Baba Amr när angreppet inleddes och hur visste man det?

Svar:
Självklart fanns det civila och det visste man eftersom majoriteten av folket eller invånarna där bara var civila. Civila som sprang runt slaktades som hönor av militären under angreppet. Och det såg jag med egna ögon, det var inte bara något jag hörde talas om.

Fråga:
Du känner alltså inte till att de civila skulle ha blivit varnade?

Svar:
Menar du att en regim som går till angrepp mot sitt eget folk skulle förvarna dem?

Fråga:
Vet du om soldaterna kände till att det fanns civila i Baba Amr när attacken inleddes?

Svar:
Självklart visste alla att det fortfarande bodde civila i området. Befälhavaren var Issam Zahreddine som var släkt med Bashar al-Assad och hade rangen brigadgeneral. Hans enheter fick order om att ta fast och slakta alla civila som försökte fly eller gömma sig.

Fråga:
Vet du om andra skyddade objekt, t.ex. sjukhus eller skolor, skadades eller förstördes under angreppet?

Svar:

Efter attacken fanns inget kvar, allt hade jämnats med marken. Jag såg ju området från platsen jag befann mig på.

Fråga:
Såg du några bilder? Alltså satellitbilder eller liknande?

Svar:
Jag såg inga satellitbilder men jag såg att helikoptrar flög runt och fotograferade allt.

Fråga:
Var du själv i Baba Amr efter attacken?

Svar:
Nej, men det var då jag bestämde mig för att fly. År 2013 försökte jag fly men regimen fångade mig och jag satt frihetsberövad i två veckor, 40:e divisionen. Under tiden jag satt frihetsberövad misshandlades jag konstant.

Fråga:
Känner du till några andra attacker mot civila i eller runt Homs som 11:e divisionen deltog i?

Svar:
Nej, det gör jag inte, men man kan leta reda på den informationen på internet.

Fråga:
Känner du till några andra personer som exempelvis bevittnade attacken mot Baba Amr eller andra attacker och som befinner sig i Europa?

Svar:
Jag vet att flera som jag kände också såg det eller har kännedom om det, men jag vet inte om de bor i Europa.

Fråga:
Vill du tillägga något?

Svar:
Jag vill bara tillägga att jag gjorde mitt första flyktförsök 2013 och då greps jag. Vid det andra försöket, 2015, lyckades jag fly.

Fråga:

Hur lång tid gick det mellan händelserna i Baba Amr och ditt flyktförsök som misslyckades?

Svar:
Det gick ungefär två månader.

Undertecknat Amr Almorabet

Jag avstår från att få min utsaga uppspelad från ljudfilen.

Avslutat: 12.44

Vittnets namnteckning återfinns på första sidan.

[Namnteckning] [Namnteckning]
Kolbe, kriminalkommissarie Habenicht, islamvetare

För översättningens riktighet:
[Namnteckning] (Tolk)

För transkriptionens riktighet:
[Namnteckning]
Kröger

Zentrale Kriminalinspektion Lüneburg
EE Staatsschutz
Postfach 2480

21314 Lüneburg

Lüneburg, 2020-11-23

Handläggare: Habenicht, handläggare islam
Tel.: 04131/8306-3408
Fax: 04131/8306-3450
E-post:
vanessa.habenicht@polizei.niedersachsen.de

Ärendenummer: 202001107254

Dnr: BKA, ST25-064327/11

NOTERING

Här: skärmdumpar av nämnda orter från vittnesförhör med Amr ALMORABET 2020-11-12

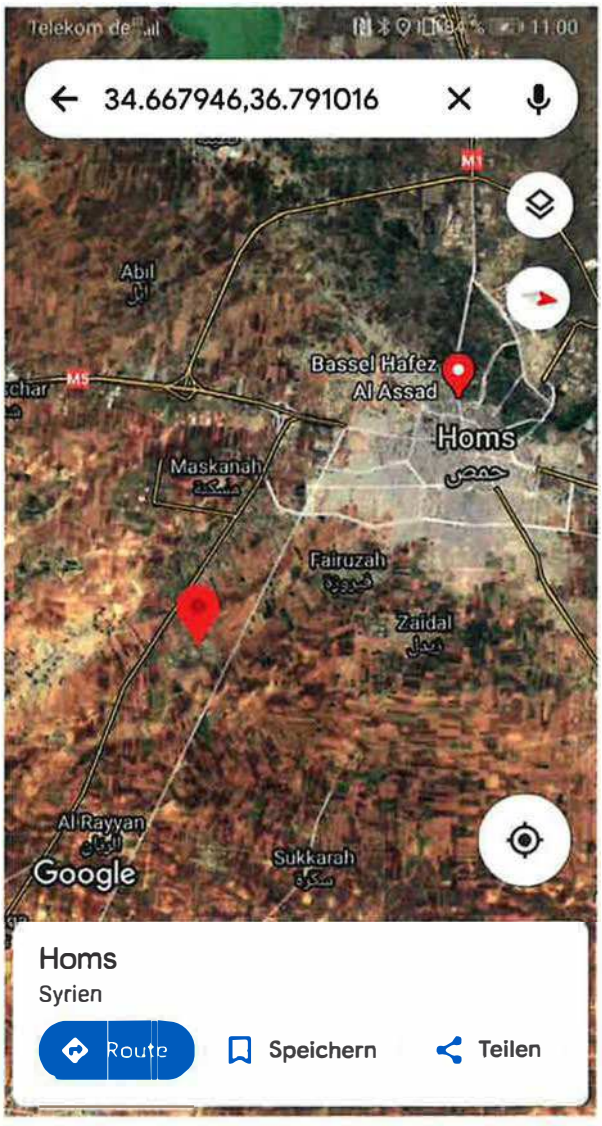

Militärbas längs vägen mot Tadmur

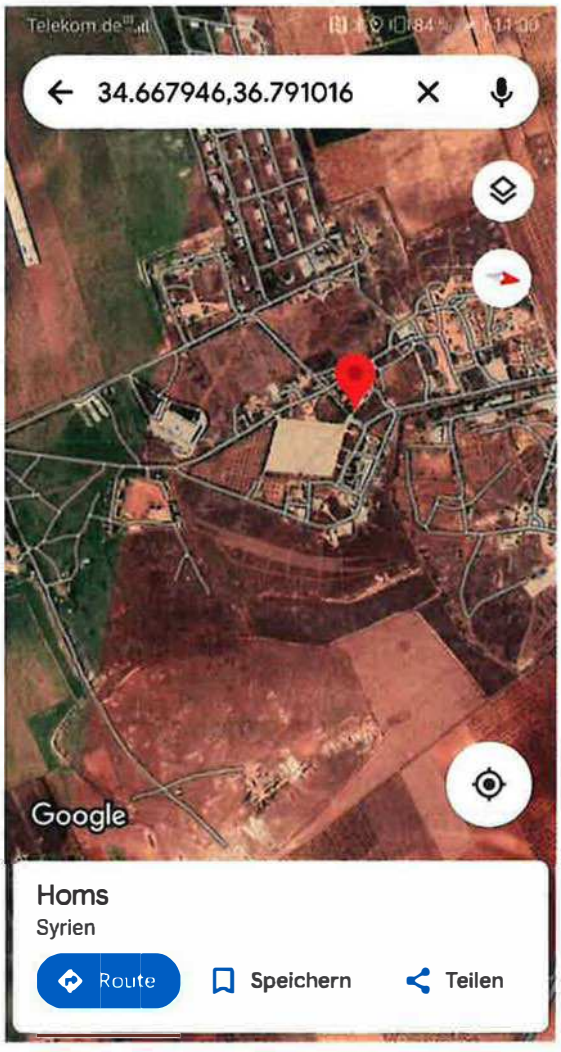

Studentområde där stadion ska ha använts för angreppet mot Baba Amr (det finns en sorts stadion där med utsikt över Baba Amr)

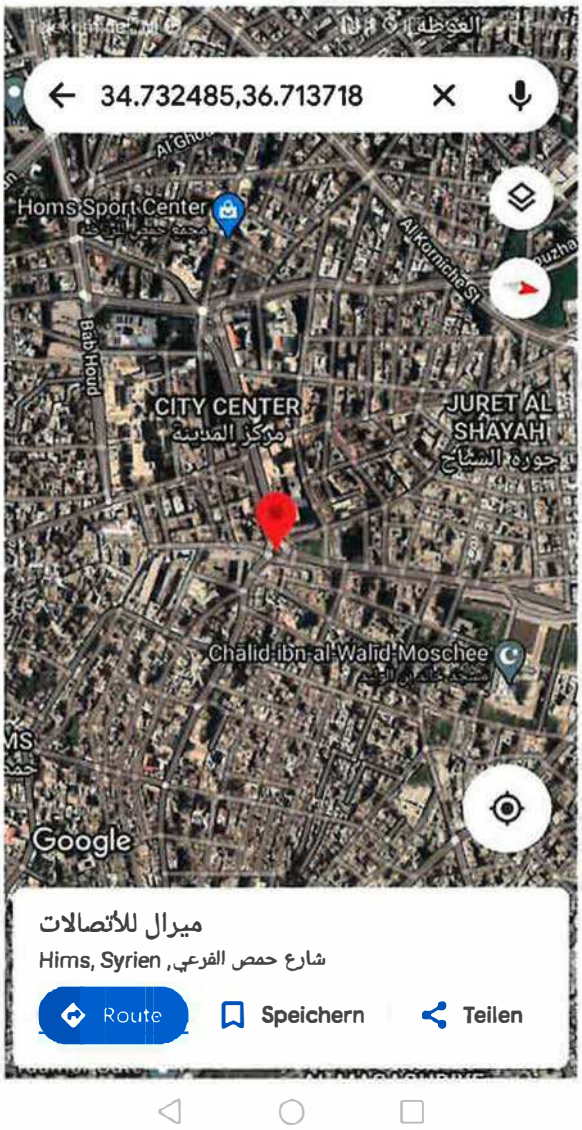

"Torget med klockan", centrum för demonstrationerna

Habenicht
(Islamvetare, M.A./Handläggare islam

Region Homs [12.11.20]

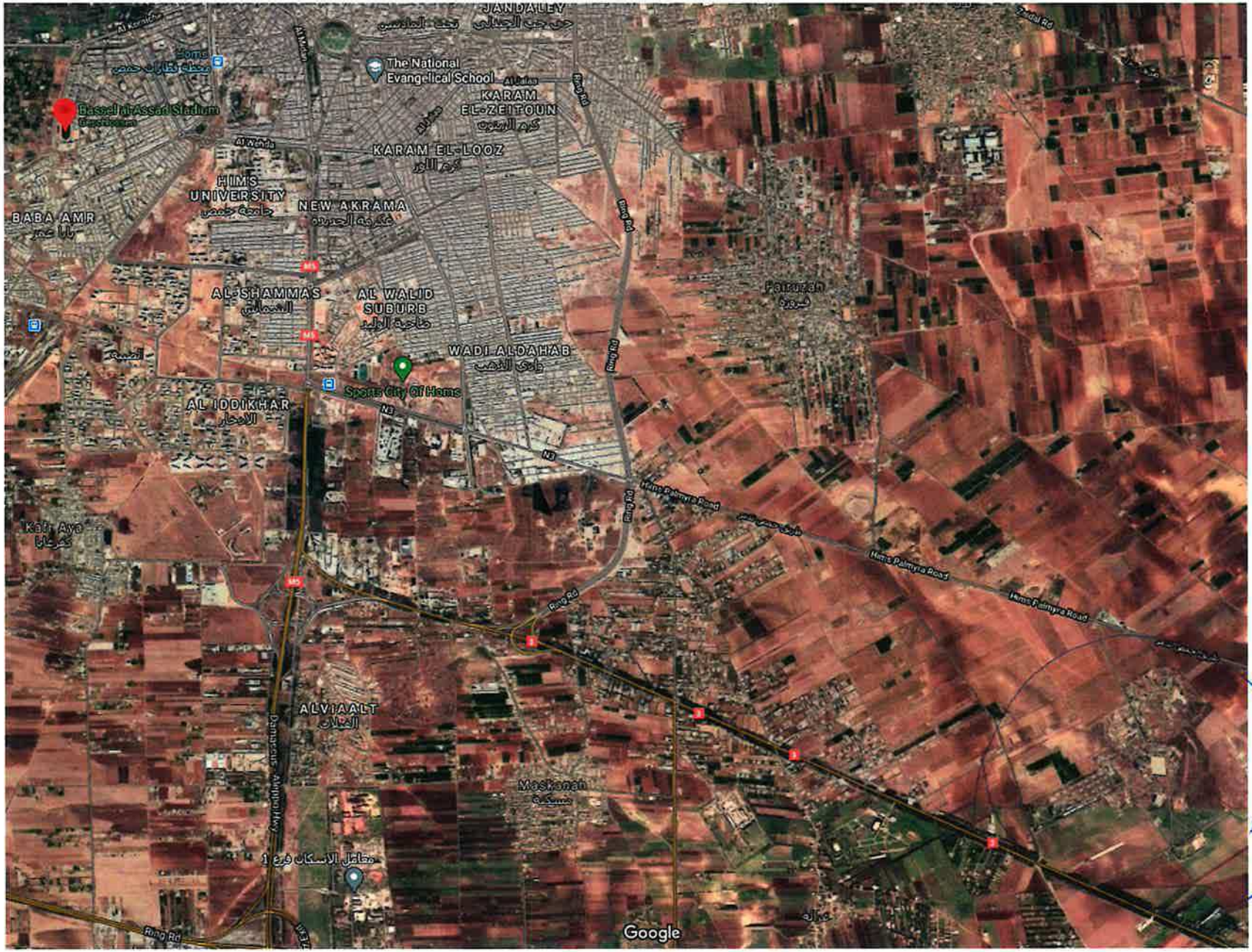

Förhör Almr Almorabet förhör från EIO, 2023-01-05 12:42 diarienr: 5000-K622888-18

Polizeidirektion Lüneburg
Zentrale Kriminalinspektion Lüneburg

Zentrale Kriminalinspektion Lüneburg • Postfach 2480 • 21314 Lüneburg

BKA ST 25
Gerhard-Boeden-Str. 2
53340 Meckenheim

Handlagt av
Kolbe, kriminalkommissarie
Ermittlungseinheit Polizeilicher Staatsschutz
E-post
anett.kolbe@polizei.niedersachsen.de

Ert ärendenummer	Vårt ärendenummer (ange vid svar)	Telefon	Datum
	2020 01 107 254 (001)	**04131 8306-3406**	**2020-11-24**
Ert meddelande daterat		Fax **04131 8306-3450**	

über

Landeskriminalamt Niedersachsen
Dezernat 43
KOK Mikolaczick
Am Waterlooplatz 11
30169 Hannover

Landeskriminalamt
Niedersachsen
Am Waterlooplatz 11
30169 Hannover
Jikolaczick, KOK
07/12/2020

VIDAREBEFORDRAN

(Original)

- efter verkställande av översänd begäran.

Uppgifter om handläggning och anmärkningar:

dnr. BKA-ST-25-064327/11

Enligt uppdrag:

Kolbe

Kolbe, KHKin

NiV 1011 v008

Landeskriminalamt M-V
Abt.3 Dez.33
Ausländerextremismus - terrorismus
Retgendorfer Straße 9
19067 Rampe
Tel. +493866 640

Rampe
Beginn: 03.12.2020, 08:44 Uhr

Vorgangsnummer: **803301/000006/11/20**

Zeugenvernehmung

Vernehmungsort: **KPI Neubrandendburg, FK**
Schriftlich vorgeladen erklärt:

Rechtmäßige Personalie	
Familienname	**AL HOUSAINI**
Vorname(n)	**Aghiad**
Geburtsname	**AL HOUSAINI**
Geschlecht	**männlich**
Geburtsdatum	**02.02.1991**
Geburtsort	**Damaskus**
Staatsangehörigkeit	**syrisch**
Anschriften	**Hauptwohnung/1.Wohnsitz** [redacted]

Dokument	
Aufenthaltserlaubnis	**Ausweis-/Passnummer:** [redacted]
Ausstellungsdatum	[redacted]
Behörde	**ABH Landkreis Mecklenburgische Seenplatte**

KHKin Katja Sperlich
Telefon +493866 643331

Aghiad AL HOUSAINI

Der/die Zeuge(in) Aghiad AL HOUSAINI erklärt:

1. Mir wurde eröffnet, dass ich hier in der Sache

   Strukturermittlungsverfahren BKA gegen unbekannte Täter des syrischen Regimes

   zeugenschaftlich vernommen werden soll.

2. Ich bin darauf hingewiesen worden, dass ich mich strafbar mache, wenn ich durch wissentlich falsche Angaben absichtlich einen anderen zu unrecht verdächtige (§ 164 StGB) , die Bestrafung eines anderen vereitele (§ 258 StGB) oder einen anderen begünstige (§ 257 StGB).

3. Ich wurde darüber belehrt, dass gem. § 52 Abs. 1 StPO zur Verweigerung des Zeugnisses berechtigt sind
   - der Verlobte des Beschuldigten;
   - der Ehegatte des Beschuldigten, auch wenn die Ehe nicht mehr besteht;
   - der Lebenspartner des Beschuldigten (Lebenspartner sind Personen gleichen Geschlechts, die nach § 1 Lebenspartnerschaftsgesetz wirksam eine Lebenspartnerschaft durch Erklärung vor dem Standesbeamten begründet haben.), auch wenn die Lebenspartnerschaft nicht mehr besteht;
   - wer mit dem Beschuldigten in gerader Linie verwandt oder verschwägert, in der Seitenlinie bis zum dritten Grad verwandt oder bis zum zweiten Grad verschwägert ist oder war. Personen, die mit dem Beschuldigten bzw. Betroffenen durch Adoption verbunden sind, können zur Verweigerung des Zeugnisses gem. § 52 Abs. 1 StPO berechtigt sein.

4. Weiter bin ich belehrt worden, dass ich gemäß § 55 Abs. 1 StPO die Auskunft auf solche Fragen verweigern kann, durch deren Beantwortung ich mich selbst oder einen der in § 52 Abs. 1 StPO bezeichneten Angehörigen der Gefahr aussetzen würde, wegen einer Straftat oder Ordnungswidrigkeit verfolgt zu werden.

5. Über die sich aus den §§ 53, 53a und 54 StPO ergebenden Zeugnisverweigerungsrechte bin ich informiert worden.

6. Außer mir und dem / den vernehmenden Beamten sind noch folgende Personen anwesend:

   Dolmetscher: Herr Mohamad Kassem SOLH

7. Vor der Vernehmung ist mir der Gegenstand der Untersuchung und die Person des Beschuldigten benannt worden.
   Mir wurde die Belehrung erläutert. Ich habe bisher alles verstanden.

Ich bin bereit, auszusagen.

KHKin Katja Sperlich
Telefon +493866 643331

Aghiad AL HOUSAINI

Der Zeuge AL HOUSIANI, Aghiad wurde schriftlich vorgeladen.

Es erfolgt eine Vernehmung des Zeugen im Auftrag des BKA ST25 für die schwedische Polizei.
Bezug: LKA MV 803301/000006/11/19, Strafanzeige vom 28.11.2019.
Die Vernehmung des Zeugen erfolgt in der KPI Neubrandenburg durch KHKin Sperlich vom LKA MV.
POK Kühn führt das Protokoll in der Vernehmung.

Herr AL HOUSIANI wurde vorab gefragt, ob er bereit ist, sich zu äußern und es ihm gesundheitlich gut gehe. Er teilte mit, dass er leicht erkältet ist. Am gestrigen Tage erhielt Herr AL HOUSIANI ein negatives Corona-Testergebnis.

Der Zeuge hat sich mit einer Aufenthaltserlaubnis ausgewiesen.

Die Vernehmung erfolgte in der arabischen Sprache und wurde durch den Dolmetscher Herrn Mohamad Kassem SOHL übersetzt.

Zu Beginn wurde dem Zeugen der Gegenstand der Vernehmung erläutert.
Die Vernehmung dient dem Erkenntnisgewinn im Rahmen eines Strukturermittlungsverfahren der schwedischen Polizei. Aufgrund der Anhörung beim BAMF Az: 7620297 (Vorgangsnummer 211667-2019) vom 15.10.2019 wurde beim LKA MV eine Strafanzeige unter VG.: 803301/000006/11/19 wegen Verdachts des Verstoßes gegen das Völkerstrafrecht erstattet.
In seiner Anhörung beim BAMF lieferte der Zeuge AL HOUSIANI erste relevante Erkenntnisse für das Verfahren in Schweden, welches durch die schwedische Polizei (Nationaler Operativer Dienst/ Ermittlungseinheit Cecilia Hector) geführt wird.
Es handelt es sich dabei um ein Ermittlungsverfahren, dass wegen Verstoßes gegen das Gesetz zur Verfolgung von Kriegsverbrechen geführt wird. Das Verfahren betrifft Vorfälle im Gebiet um die Ortslage Homs ab 2011 bis Juli 2012 und bezieht sich auf die 11. Division, die in diesem Zeitraum in Homs stationiert war.

Die Dokumentation der Belehrung des Zeugen erfolgt in der Belehrungserklärung zur Zeugenvernehmung.

1 Allgemeines zur Person:

(Anmerkung Vernehmerin:
Zeuge gab im Rahmen seiner BAMF-Anhörung an, dass er im Jahr 2010 zur Armee gegangen und fünf Jahre später desertiert sei. Die Armee war zum damaligen Zeitpunkt in der westlichen Stadt Syriens in Homs stationiert. Dort diente er zum Schluss in der 18. Einheit.
AL HOUSAINI wurde in der Zeit von 2013 - 2015 mehrmals inhaftiert, u.a. in Palmyra, in der Strafsicherheitsabteilung, in der politischen Sicherheitsabteilung, im Gefängnis in Homs (Albaluna) und in den militärischen Abteilungen (227, 291, 248 Damaskus, 261 Homs).)

Frage: Wo sind Sie geboren und aufgewachsen?
Antwort: Ich bin am 02.02.1991 in Damaskus geboren. In Damaskus habe ich auch mein Abitur gemacht. Das war 2009 denke ich. Danach habe ich ein halbes Jahr die englische Sprache an einem Sprachinstitut studiert und bin dann 2010 zur Armee gegangen. Also das war eine

Aghiad AL HOUSAINI

Wehrpflicht. Bis Juli 2015 ging das und dann bin ich geflüchtet aus Syrien in die Türkei. Danach bin ich mit dem Schlauchboot über das Mittelmeer nach Griechenland. Ich war alleine. Es waren keine weiteren Familienangehörigen mit dabei.
(Anm. Zum Wehrdienst gefragt)
Ich war in Homs. Danach war ich im Knast in Tadmur und später in Latakia und dann in Damaskus.

Frage: Wo haben Sie wie lange in Syrien gewohnt bzw. gelebt?
Antwort: Ich habe von Geburt an bis zu meiner Flucht in Damaskus gelebt.

Frage: Wo leben ihre Eltern?
Antwort: Sie leben noch in Damaskus. Mein Vater ist aber im letzten Jahr verstorben.

Frage. Haben Sie Geschwister und wo leben diese?
Antwort: Ich haben zwei Brüder. Sie leben in Amsterdam.

Frage: Haben Sie noch Verwandte in Syrien?
Antwort: Ja habe ich. Es sind viele.

Frage: Wie sieht gegebenenfalls die Situation der Verwandten in Syrien aus?
Antwort: Ganz schlecht. Kein Brot, kein Essen, kein Strom. In Damaskus ist es aber ruhig.

Frage: Sind Sie verheiratet bzw. haben Sie Kinder?
Antwort: Ich bin nicht verheiratet. Ich habe eine Tochter. Sie ist 2,5 Jahre und heißt Lea. Wir leben aber nicht zusammen.

Frage: Wann sind Sie in Deutschland eingetroffen?
Antwort: Das war 2015. Es könnte vor November gewesen sein. Ich bin in Passau angekommen.

2 Angaben zur Sache:

2.1 Militärdienst

(Anm. Herr Al Housaini wird gebeten, von seinem Militärdienst zu erzählen.)

Frage: Wann wurde Sie eingezogen?
Antwort: Das war Juli 2010.

Frage: Zu welchem Verband sind Sie gekommen?
Antwort: Das war die Division 18. Das war eine Panzereinheit. Sie gehörten zu den regulären Streitkräften

Frage: Welche Aufgabe hatten Sie dort?
Antwort: Ich war Fahrer. Also kein Panzerfahrer, sondern nur Chauffeur für die Offiziere. Ich kann keinen Panzer fahren.

Frage: Haben Sie bei den Streitkräften irgendeine Ausbildung erhalten?
Antwort: Einen Monat habe ich nur eine militärische Ausbildung mit Waffen gemacht. Vier Monate hatte ich dann Laufen und körperliches Training. Zum Schluss habe ich einen

Aghiad AL HOUSAINI

Führerschein gemacht.

Frage: Wo wurden Sie beim Militär stationiert?
Antwort: Die Ausbildung war in Homs, also etwas außerhalb. Das war ein Dorf mit dem Namen As Sayyid. Es gehört zur Provinz Homs. *(Anm.: ZEU zeigte die Ortslage auf „Anlage 1 City Homs")*

Frage: Bei welcher Brigade? Bei welchem Bataillon? Bitte nennen Sie uns wenn möglich die Nummer der Brigade, des Bataillons usw.?
Antwort: Ich war bei der Panzerdivision 18. Die gehörte zur Streitkräftebasis. Die Division hatte unter anderem die Brigaden 131 und 134. Es waren ca. 20.000 Soldaten in der 18. Division.

Frage: Bitte nennen Sie uns die höheren Führungskräfte der 18. Division mit Namen!
Antwort: Ja klar.

Die erste Person ist ein Generalmajor. Er heißt **Wajih MAHMOUD**. Er ist der oberste Chef der Division Nr. 18.
Die zweiter Person ist ein Generalmajor und der Stellvertreter von MAHMOUD. Er heißt **Azzam AL MASRI**. Bei ihm war ich der Fahrer. Er wohnte auch in Homs in Kafr-Aya.
Die dritte Person ist ein Oberst. Er heißt **Mohammad KOUSSA**. Er war der erste Assistent des MAHMOUD.

Frage: Leben diese Personen noch?
Antwort: Also die dritte Person, der KOUSSA, lebt noch. Ob die anderen Personen noch leben, weiß ich nicht. Ich kenne noch weitere Führungskräfte von der Division 18. Da gab es auch einen Fadi BASHOUR. Er war Leiter im Büro für Verwaltungsangelegenheiten.

(Anmerkung Vernehmerin:
Herr Al Housaini erklärte in seiner Anhörung, der Fahrer drei verschiedener Führungskräfte gewesen zu sein: ***Azzam Al Massari, Yussef Shauqi*** *bzw.* ***Adnan Alrafie.)***

Frage: Herr AL HOUSAINI die schwedische Polizei interessiert sich für den Zeitraum ab 2011 bis Juli 2012 und dafür für wen Sie damals als Fahrer eingesetzt waren.
Antwort: Im Zeitraum von 2011 bis Juli 2012 für Azzam AL MASRI. Das ist die zweite Person, die ich erwähnt hatte. Er war der Stellvertreter des Chefs der 18. Division.

Frage: Worin bestand Ihre Aufgabe während des Dienstes bei der Person AL MASRI?
Antwort: Ich war die ganze Zeit mit ihm. Ich war ein Cheffahrer und habe ihn überall hingebracht.

Frage: In welchem Zeitraum waren Sie Fahrer des **Azzam AL MASRI**?
Antwort: Das war von 2010 bis 2012. Er ist umgezogen und dann musste eine andere Person das machen. Das war 2012. Es gab einen Führungswechsel. Wann genau weiß ich aber nicht mehr.

Frage: Welche Stellung hatte diese Person und wie lautete deren Dienstrang?
Antwort: Er war Generalmajor und Stellvertreter der Division 18.

Frage: Worin bestand Ihre Arbeit als Fahrer?
Antwort: Ich bin mit ihm gefahren. Bei der Brigade 134 gab es öfter eine Ausbildung in Homs und da habe ich ihn zum Beispiel hingefahren. Der Standort der Division 18 war auch im Umland von Homs. Es heißt Al Furqlus. Da habe ich ihn hin und her gefahren. Soweit ich mich noch erinnere, bin ich mit ihm oft zu den Brigaden 131 und 134 in der Stadt Homs gefahren.

Frage: Welche Aufgaben hatte der Vorgesetzte AL MASRI, für den Sie als Fahrer engagiert

Aghiad AL HOUSAINI

war?
Antwort: Er war Stellvertreter. Wenn der Chef abwesend war, hatte er die Verantwortung. Er gab Befehle. Vor dem Krieg, also 2010 bis 2011, ging es nur um militärische Ausbildung. Ab Februar 2012 begann der Krieg. Die Revolution begann im Land. Einen Monat nach der Revolution gab es Befehle vom Chef Wajih MAHMOUD und Azzam AL MASRI. Überall wo die Revolution ist, sollten schwere Geschütze, wie Granatwerfer usw., aufgestellt werden. Ich habe nicht alles mitbekommen. Aber im Auto habe ich dann auch Gespräche gehört, dass AL MASRI solche Befehle gegeben hat.
Der AL MASRI hatte auch mehrere Kraftfahrer. Ich schätze mindestens 10.
Mein Chef AL MASRI ist im Frühjahr 2012 innerhalb der Division 18 befördert worden. Er wurde also erste Chef der Division 18. Ich bin aber im Büro geblieben und wurde dem neuen Stellvertreter der Division 18, **Adnan ALRAFIE**, zugeteilt. Ich war dann sein Cheffahrer.

Frage: In welchem Zeitraum waren Sie Fahrer des **Adnan ALRAFIE**?
Antwort: Das war von Anfang 2012 bis 2013.

- Vernehmungspause von 10:45 Uhr bis 10:55 Uhr

Frage: Welche Aufgabe hatte ALRAFIE?
Antwort: Die gleiche Aufgabe wie AL MASRIE. Aber ALRAFIE war in Ordnung. Er hat nichts schlimmes gemacht.

Frage: Was meinen Sie damit genau?
Antwort: Also Azzam AL MASRIE war ein richtiger Kriegsverbrecher. Er hat Befehle gegeben, dass die Soldaten Demonstranten töten sollten. Das war auch in Baba Amr und Alkhadiya.

2.2 Der Angriff in Baba Amr und Alkhadiya

(Anmerkung Vernehmerin:
Herr Al Housaini gibt bei seiner Vernehmung vor dem Migrationsamt an, von den Angriffen in Baba Amr und Alkhadiya zu wissen.
Der Antragsteller gab an, dass er sich daran erinnern kann, dass seine Einheit in zwei Regionen (Baba Amer und Alkhaldiya) Bomben auf dort durchgeführte Demonstrationen geworfen habe.)

Baba Amr
Frage: Was wissen Sie vom Angriff auf Baba Amr?
Antwort: Bei dem Angriff war ich selbst nicht mit dabei. Ich war nur Cheffahrer und habe Gespräche mitbekommen. Das größte Kriegsverbrechen hat sich aber in Baba Amr zugetragen. Bei dem Angriff auf Baba Amr war ich Cheffahrer von AL MASRI. AL MASRI hat Befehle gegeben gegen die Demonstranten. Das war Ende 2011. Es hat lange gedauert, also zwei bis drei Monate. Der Angriff war fast täglich. Die schweren Granatwerfer waren aufgestellt bei der Division 18 und zielten auf die Stadt, je nachdem wo Revolutionsdemos waren. Die hatten eine Reichweite von 40, 50 km. Ich bin nicht mit ihm persönlich nach Baba Amr gefahren. Also meine Informationen habe ich aus dem Büro. Ich habe Gespräche mitbekommen zwischen dem Chef Wajih MAHMOUD und anderen Führungskräften, die sich über die Angriffe unterhielten. Ich habe ganz konkret ein Telefongespräch zwischen MAHMOUD und AL MASRI in dessen Büro mitgehört. Da ging es um Angriffe auf Baba Amr. AL MASRI war der Anstifter. Er hat Befehle an die Brigaden 131 und 134 gegeben, dass sie Soldaten nach Baba Amr schicken. Da waren nämlich Demonstrationen. Im Fernsehen habe ich gesehen, dass dort sehr viele Menschen, vielleicht 2.000 bis 3.000, friedlich gegen Assad demonstrierten. Es dauerte etwa zwei Wochen. Dann wurden Soldaten von den Brigaden 131 und 134 dahin geschickt. Sie hatten den Befehl von AL MASRI gegen die Demonstranten vorzugehen, egal wie. Die Demonstration zu stoppen war ihr Befehl. Die Vorgehensweise der Soldaten war egal, ob mit

Aghiad AL HOUSAINI

oder ohne Waffengewalt. Das heißt die Offiziere der Brigaden hatten nur den Befehl die Demonstrationen zu beenden.
Also die Soldaten der Brigaden in Baba Amr waren, haben zunächst in die Luft geschossen. Die Demonstranten hatten aber keine Angst und kamen dichter an die Soldaten ran. Dann schossen die Soldaten auf die Demonstranten. Ich selbst habe das aber nur gehört. Das haben mir einige Bekannte erzählt, die auch demonstriert hatten. Das ereignete sich aber an mehreren Tagen. Es wurden auf jeden Fall Menschen getötet. Als die Soldaten auf die Demonstranten geschossen haben, sind die Demonstranten geflohen, kehrten aber nach 24 h wieder zurück und demonstrierten in anderen Stadtteilen. Das hat sich etwa zwei bis drei Monate so ereignet. Es gab auch einen Hubschrauber mit Kamera, der eine Luftaufklärung gemacht hat. Der klärte auf wo sich Demonstranten befanden. Man schoss auch mit den schweren Granatwerfern. Der AL MASRI hat auch Geschäfte gemacht mit den Oppositionellen. Er hat seine eigenen Soldaten verraten. Es gab zwei oder drei Lastwagen mit Soldaten und Waffen, die im Auftrag von AL MASRI nach Baba Amr verlegen sollten. Sie wurden unterwegs von Oppositionellen gestoppt. Man nahm die Waffen und Fahrzeuge ab. Die Soldaten wurden getötet. AL MASRI hat hierfür Geld von den Oppositionellen kassiert.

Nachfrage: Haben die Soldaten gezielt auf die Demonstranten geschossen?
Antwort: Nach dem Warnschuss töteten sie gezielt. Das habe ich so gehört.

Frage: Was passierte mit den Leichen?
Antwort. Die, die nicht gestorben sind, haben nachher Waffen in die Hand genommen und gegen Assad gekämpft. Die Leichen konnten und durften nicht geborgen werden. Es gab auch überall Scharfschützen der Division 18. Die haben auch auf Demonstranten geschossen. Fast jeden Tag flog der Hubschrauber zur Aufklärung der Stadt.
Eines Tages habe ich den AL MASRI vom Stützpunkt Division 18 nach Zuhause in Kafr-Aya gebracht, da habe ich auch 4 Leichen gesehen.

Frage: Sie haben vorhin gesagt, dass AL MASRI ein Kriegsverbrecher ist, nehmen Sie hierzu erneut bitte Stellung.
Antwort: Einmal war ich Cheffahrer bei ihm. Ich habe ihn wieder vom Stützpunkt nach Hause gefahren. Es waren auch 6 andere bewaffnete Soldaten mit dabei. In der Nähe seines Hauses in Kafr-Aya standen bewaffnete Demonstranten und wollten AL MASRI entführen. Wir Soldaten haben aber mit den Demonstranten geredet. Sie haben es akzeptiert und ihr Vorhaben aufgegeben. Wir fuhren dann zum Stützpunkt der Division 18 und er befahl Kafr-Aya niederzubrennen. Uns hat er kritisiert. Er fragte, warum wir nicht unsere Waffen eingesetzt hatten. Was danach passierte, weiß ich aber nicht genau. Ich habe gehört, dass Kafr-Aya danach bombardiert worden ist.

Frage: Ist Ihnen ein Fall bekannt bei dem sich mehrere Befehlshaber im Stadion von Homs versammelten? Sind Sie dort mit AL MASRI mal gefahren?
Antwort: Ich kann nur sagen, dass es einen Sportplatz bzw. Fußballfeld auf dem Kasernengelände der Division 18 gab. Da haben sich ab und zu Führungskräfte der Division 18 zum Spazierengehen getroffen und haben miteinander erzählt.

Frage: Was wissen Sie gegebenenfalls davon?
Antwort: Was dort besprochen worden ist, weiß ich nicht. Ich war ja im Auto.

Frage: Wen haben Sie dort hingefahren?
Antwort: Das war Azzam AL MASRI

Frage: Welche weiteren Befehlshaber waren noch vor Ort?
Antwort: Das war der Chef der 18. Division, Wajih MAHMOUD. Auch ein Luai MAALA ist dabei

Aghiad AL HOUSAINI

gewesen. Er hatte viel zu sagen und war auch Kontakt zu ASSAD. Er ist Brigadegeneral bei der Division 18. Fadi BASHOUR habe ich da auch gesehen.

Frage: Wissen Sie noch über eine Befehlserteilung zum Angriff auf Baba Amr?
Antwort: Auf Befehle des Offiziers Mohamad KOUSSA haben die Soldaten der Division 18 von Zivilisten Autos geklaut und auch Häuser durchsucht. Also das waren Plünderungen, weil die Leute ja aus Baba Amr geflohen sind.

Frage: Welche Truppen haben beim Angriff auf Baba Amr teilgenommen?
Antwort: In Homs gab es auch andere Divisionen. Aber was genau weiß ich nicht. Es gab auch den militärischen Geheimdienst, den Apparat für politischen Sicherheit, die Militärpolizei, den Geheimdienst der Luftwaffe. Die alle haben die Häuser durchsucht, die Zivilisten mitgenommen, gefoltert und getötet. Das habe ich auch alles gesehen. Ich war drei Monate im Gefängnis beim militärischen Geheimdienst in Homs. Danach war ich zwei Wochen beim Apparat für politischen Sicherheit in Damaskus und zwei Tage beim Geheimdienst der Luftwaffe in Damaskus im Stadtteil Al Mazeeh. Beim Geheimdienst der Luftwaffe habe ich in einem Keller ganz viele über einander gestapelte Leichen gesehen. Mitgefangenen wurden gefoltert. Sie haben Augen verloren. Bei einigen Gefangengen kamen Maden aus den Wunden.

Frage: Waren Truppen der 11. Division beteiligt? Gegebenenfalls; welche Aufgabe hatte die 11. Division?
Antwort: Ja. Sie hatten die gleichen Aufgaben wie die 18. Das ist auch eine Panzerdivision.

Frage: Woher wissen Sie das?
Antwort: Sie waren auch bei uns auf dem Stützpunkt einige Zeit stationiert. Viele Bekannte aus meiner Heimatstadt waren bei der 11. Division. Wir haben uns auch darüber unterhalten. Wajih MAHMOUD war vorher Chef in der 11. Division.

Frage: Wissen Sie von verletzten oder getöteten Zivilisten in Baba Amr?
Antwort: Ich hatte keinen Kontakt zu Zivilisten. Wir durften keinen Kontakt aufnehmen zu ihnen. Ich habe es nur gehört und auch teilweise die Leichen an der Straße gesehen.

Frage: Wissen Sie von zivilen Gebäuden, beispielsweise Krankenhäusern, die zerstört wurden?
Antwort: Die Stadt wurde völlig zerstört. Ich war selbst dort. Es hat fürchterlich gestunken.

- Vernehmungspause von 12:25 Uhr bis 12:40 Uhr

Alkhadiya

Frage: Was wissen Sie über den Angriff auf Alkhadiya?
Antwort: Ich hatte einen Freund aus Alkhadiya. Er hieß Obaida ALZAROUR und war auch bei der Division 18. Er hatte die Möglichkeit fast täglich nach Hause zu gehen, traf dort auf Demonstranten und nahm teilweise heimlich an Demonstrationen teil. Obaida berichtete mir von Exekutionen durch die Behörden, die ich Ihnen vorhin genannt habe. Sie haben auch Frauen und Kinder umgebracht, ganze Familien. Die Übergriffe auf die zivile Bevölkerung in Alkhadiya dauerten noch länger, so 7 bis 8 Monate. Die schweren Granatwerfer waren ca. 1,5 Jahre in Betrieb. Wann es genau begann, weiß ich aber nicht.

Frage: Wann begannen die Übergriffe in Alkhadiya?
Antwort: Ich weiß es nicht mehr.

Frage: Sind die Panzer auch raus gefahren?
Antwort: Ja täglich. Die Einheiten waren voll bewaffnet und haben alles beschossen.

Aghiad AL HOUSAINI

Frage: Waren Sie zur Zeit des Übergriffs auf Alkhadiya als Fahrer tätig?
Antwort: Ich war Cheffahrer. Aber von wem genau weiß ich aber nicht. Es könnte AL MASRI gewesen sein. Ich denke unter ALRAFIE hätte es so etwas nicht gegeben.

Frage: Welche weiteren Befehlshaber waren für die Übergriffe in Alkhadiya zuständig?
Antwort: Also es waren wie schon vorhin gesagt **Wajih MAHMOUD, Azzam AL MASRI, Mohammad KOUSSA**. Sie waren verantwortlich.

Frage: Wissen Sie von einer Befehlserteilung?
Antwort: Kann ich nichts sagen.

Frage: Wer hat an den Übergriffen teilgenommen?
Antwort: Das waren die gleichen Verantwortlichen wie bei Baba Amr. Also es waren die 11., 18. Division und auch die anderen vier genannten Sicherheitsbehörden.

Frage:
Wissen Sie ob es verletzte oder getöteten Zivilisten in Alkhadiya gab?
Antwort: Ich weiß nur das was mein Freund Obaida erzählt hat.

Frage:
Wissen Sie, von zivilen Gebäuden, beispielsweise Krankenhäusern, die zerstört wurden?
Antwort: Zum größten Teil wurden die Häuser zerstört. Mohamad KOUSSA war für die Plünderungen zuständig.

2.3 Andere Angriffe auf Zivilisten im Gebiet um Homs

Frage: Haben Sie Kenntnis von anderen Angriffen auf Zivilisten in oder im Gebiet um Homs, bei denen die 11. Division anwesend war?
Bitten schildern Sie möglichst ausführlich diese Angriffe.
Antwort: Ich war ja in der 18. Division. Ich kann dazu nichts weiter sagen. Mein Freund Nizar ALI war in der 11. Division und war Cheffahrer von Luai MAALA. Er lebt noch in Aleppo und habe noch Kontakt zu ihm. Wenn Sie wünschen, könnte ich ihn fragen.

2.4. Sonstiges

Frage: Kennen Sie andere Zeugen/Geschädigte, die sich außerhalb Syriens befinden?
Antwort: Es gibt zwei Freunde von mir in Deutschland. Sie waren auch bei der Division 18 als Cheffahrer bei AL MASRI eingesetzt. Beide sind nach der Beförderung von AL MASRI mitgegangen. Ich denke daher, dass Sie noch mehr als ich wissen. Der eine heißt Amir ALMORABET und wohnt in Lüneburg. Seine Telefonnummer lautet [redacted] Die zweite Person ist Mohamad ALAF. Wo er aktuell wohnt, weiß ich aber nicht. Ich habe die Telefonnummer [redacted] von ihm.

Frage: Sind Ihnen noch weitere Personen bekannt, die z.B. den Angriff auf Baba Amr oder andere Angriffe mit angesehen haben und in Europa aufhältig sind?
Antwort: Nein

Frage:
Sind Sie Augenzeuge weiterer Straftaten, wie Hinrichtungen, Entführungen, Folter und Plünderungen welche im Zusammenhang mit dem Krieg in Syrien und insbesondere des Assad-Regimes stehen?

Aghiad AL HOUSAINI

Antwort: Was ich gesehen habe, habe ich Ihnen erzählt. Wie gesagt die Leichen beim Luftwaffengeheimdienst in Damaskus. Die waren ja in der Nähe des Flughafens in Al-Mazeeh. Das ist so ca. 2013 gewesen. Ich war ja gefangen genommen mit den vier Stationen, von denen ich vorhin erzählt habe. In der Zeit von 2013 bis 2015 war ich also mehrfach inhaftiert.
Ich wurde 2013 von der Militärpolizei inhaftiert. Ich bin nicht mehr zum Dienst gekommen, weil ich an Kampfhandlungen gegen Zivilisten eingesetzt werden sollte. Ich war wie folgt inhaftiert:

2013	9 Monate (u.a. 6 Mon Tadmur Militärgefängnis, 3 Monate Geheimdienst Luftwaffe in Damaskus)
Ab Ende 2014	2 Monate in Homs Militärgefängnis
Ab Februar 2015	3 Monate in Damaskus Militärgefängnis/ politische Sicherheitsabt.
Mai 2015	Entlassung aus Haft

Überall gab es Folter. Ich habe Sie selbst erlebt und bei anderen gesehen. Folterungen an Frauen gab es im Jahre 2013 im Stadtteil Al-Jobeh in Damaskus. Auch ein zwölfjähriges Kind wurde dort gefoltert.

Frage:
Sind Ihnen auf Ihrer Flucht oder hier in Deutschland bzw. Europa Personen aufgefallen von denen Sie wissen, dass diese dem Assad-Regime angehören oder angehört haben?
Antwort. Nein. Ich kenne keinen.

Frage: Haben Sie Fotos oder Videos?
Antwort: Nein. Das ist ja alle auf Youtube.

Frage: Können Sie weitere Zeugen benennen, welche Ihre Schilderungen bestätigen oder ggf. ergänzen können? (Name, Aufenthaltsort und Erreichbarkeit)
Antwort: Da gibt es meinen Bruder. Er lebt aber in Amsterdam. Aber er hat es nur von mir gehört. Die anderen leben alle in Syrien.

Vernehmungsende: 13:40 Uhr

Es wurden Pausen gemacht, Getränke angeboten und genutzt.

Eine Rückübersetzung mit dem Dolmetscher ist erfolgt.

Protokollant: Hen Kü-

Vernehmungsende: 03.12.2020 13:40 Uhr

KHKin Katja Sperlich Telefon +493866 643331	Weitere Personen	Aghiad AL HOUSAINI

Dolmetscher:
Mohamad Kassem Zolle

Förhör Aghiad Al housaini EIO Tyskland, 2023-01-05 15:33 diarienr: 5000-K622888-18

Fußballfeld

✓ ASSayyid

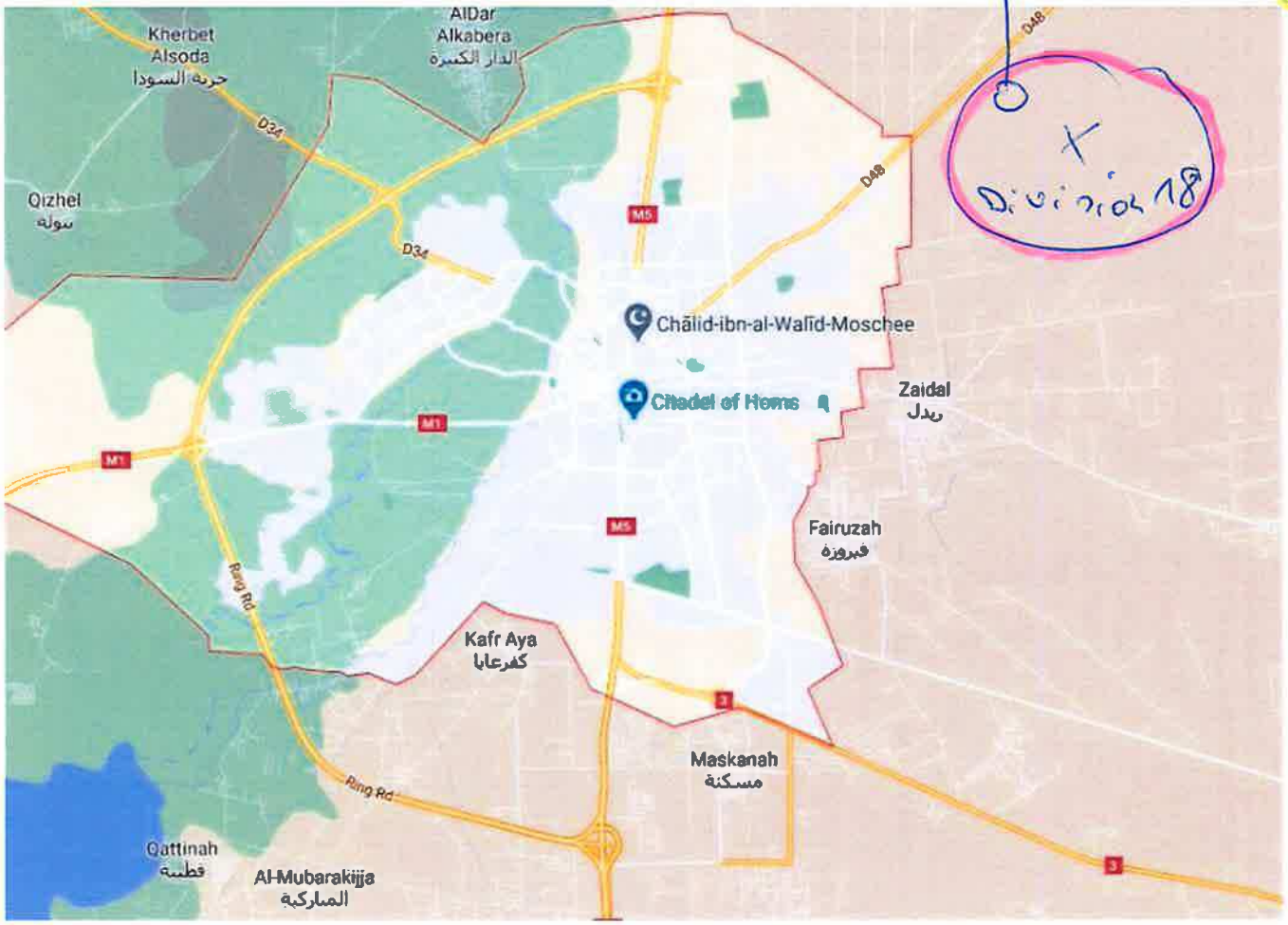

Division 18

Anlage 1 City Homs

✗ Lui wa Herr Al Housaini vlal/orient, das Dorf Assayyid und dann in der Standort der Division 18

Landeskriminalamt M-V
Abt.3 Dez.33 Ausländerextremismus - terrorismus
Retgendorfer Straße 9
19067 Rampe
Tel. +493866 640

Rampe, 07.12.2020

Vorgangsnummer: 803301/000006/11/20

Vermerk zur Zeugenvernehmung des AL HOUSAINI

Der Zeuge AL HOUSIANI, Aghiad wurde am 03.12.2020 im Auftrag des BKA ST 25 vernommen.
Die Vernehmung des Zeugen wurde in der KPI Neubrandenburg durch KHKin Sperlich vom LKA MV durchgeführt. POK Kühn führt das Protokoll in der Vernehmung.

Es erfolgt die Vernehmung des Zeugens im Rahmen des Strukturermittlungsverfahren Syrien der schwedischen Polizei.

Herr AL HOUSIANI, Aghiad war sehr freundlich und offen in der Vernehmung.
Er beantwortete alle Fragen. Wenn er was nicht wusste, sagte er es auch.
Er konnte sehr umfassend auf die Fragen antworten und besaß viel Hintergrundwissen aufgrund seiner Tätigkeit als Fahrer in der Division 18.

Er hatte auch keine Angst, dass seine Aussage bei der Polizei gegen die Führer von der Division 18 ihm Nachteile bringt.
Im Gegenteil, er wollte, dass die schrecklichen Verfehlungen vom Azzam AL MASSARI geahndet werden.
Für ihn war der Azzam AL MASSARI der Schlimmste von allen.

In der Anlage 1 City Homs zur Zeugenvernehmung wurde wie auf Seite 5 benannt, der Standort der Division 18 sowie der Standort der Ausbildungsstätte das Dorf Assayyid grob eingezeichnet.
Weiterhin wurde der benannte Sportplatz von der Zeugenaussage S. 7 in dem Standort der Division 18 grob eingezeichnet.

Das ist nur zu groben Orientierung gedacht.

Generell wird der Zeuge als sehr kooperativ und glaubhaft eingeschätzt.

KHKin Katja Sperlich
Telefon +493866 643331

Landeskriminalamt M-V
Abt.3 Dez.33
Ausländerextremismus - terrorismus
Retgendorfer Straße 9
19067 Rampe
Tel. +493866 640

Rampe
Inleds: 2020-12-03 kl. 08.44

Ärendenummer: **803301/000006/11/20**

Vittnesförhör

Förhörsplats: **KPI Neubrandenburg, FK**
Uppger efter skriftlig kallelse:

Lagenliga personuppgifter	
Efternamn	**AL HOUSAINI**
Förnamn	**Aghiad**
Efternamn vid födseln	**AL HOUSAINI**
Kön	**man**
Födelsedatum	**1991-02-02**
Födelseort	**Damaskus**
Nationalitet	**syrisk**
Adress	**Hauptwohnung/1.Wohnsitz** [redacted]

Handling	
Uppehållstillstånd	**Id-/passnummer:** [redacted]
Utfärdat datum	[redacted]
Myndighet	**ABH Landkreis Mecklenburgische Seenplatte**

[Namnteckning]
Kriminalkommissarie Katja Sperlich
Tel. +493866 643331

[Namnteckning]
Aghiad AL HOUSAINI

Vittnet Aghiad AL HOUSAINI förklarar följande:

1. Jag har blivit informerad om att jag förhörs som vittne i BKA:s utredning mot okänd gärningsman i den syriska regimen.

2. Jag har upplysts om att jag kan göra mig skyldig till brott om jag genom att medvetet lämna osanna uppgifter felaktigt anklagar någon annan (§ 164 i strafflagen), hindrar att någon annan bestraffas (§ 258 i strafflagen) eller gynnar någon annan (§ 257 i strafflagen).

3. Jag har blivit informerad om att jag enligt § 52 första stycket i straffprocesslagen har rätt att vägra avlägga vittnesmål om jag

   - är förlovad med den misstänkte
   - är eller har varit make eller maka till den misstänkte
   - är eller har varit registrerad partner till den misstänkte (registrerade partner är två personer av samma kön som enligt § 1 i lagen om registrerat partnerskap har ingått ett registrerat partnerskap genom tillkännagivande inför registreringsförrättare)
   - är eller har varit släkt med den misstänkte i rätt upp- eller nedstigande led direkt eller genom ingifte, intill tredje led på sidolinje eller intill andra led på sidolinje genom ingifte. Jag kan även vägra avlägga vittnesmål enligt § 52 första stycket i straffprocesslagen om jag har ett adoptivförhållande med den misstänkta/berörda personen.

4. Vidare har jag blivit informerad om att jag enligt § 55 första stycket i straffprocesslagen har rätt att vägra svara på en fråga om jag genom att besvara den skulle utsätta mig själv eller en sådan anhörig som anges i § 52 första stycket i straffprocesslagen för risk för lagföring för brott eller förseelse.

5. Jag har informerats om den rättighet att vägra avlägga vittnesmål som följer av §§ 53, 53 a och 54 i straffprocesslagen.

6. Utöver mig och den eller de tjänstemän som genomför förföret är följande personer närvarande:

   Tolk: Mohamad Kassem SOLH

7. Innan förhöret inleds har jag fått reda på vad utredningen avser och vem den misstänkte är. Jag har fått informationen förklarad för mig. Jag har förstått informationen.

Jag vill avlägga vittnesmål.

[Namnteckning]
Kriminalkommissarie Katja Sperlich
Tel. +493866 643331

[Namnteckning]
Aghiad AL HOUSAINI

Vittnet Aghiad AL HOUSIANI har kallats skriftligen.

Vittnesförhöret genomförs på uppdrag av BKA ST25 för svensk polis räkning.
Referens: LKA MV 803301/000006/11/19, anmälan daterad 2019-11-28.
Vittnesförhöret genomförs vid KPI Neubrandenburg av kriminalkommissarie Sperlich från LKA MV.
Polisinspektör Kühn för protokoll under förhöret.

Aghiad AL HOUSIANI tillfrågas om han vill yttra sig och om han mår bra. Han berättar att han har en liten förkylning. I går erhöll han ett negativt coronaprovsvar.

Vittnet legitimerar sig med sitt uppehållstillstånd.

Vittnesförhöret genomförs på arabiska genom tolken Mohamad Kassem SOHL.

Först informeras vittnet om vad förhöret gäller.
Förhöret syftar till att samla in information till en utredning som bedrivs av svensk polis. På grund av en utredning hos migrationsmyndigheten BAMF ref: 7620297 (ärendenummer 211667-2019) 2019-10-15 gjordes en polisanmälan om misstänkt folkrättsbrott till LKA MV under referensnummer 803301/000006/11/19.
Under utredningen hos BAMF lämnade vittnet AL HOUSIANI de första uppgifterna av intresse för den svenska brottsutredningen, som bedrivs av Polismyndigheten i Sverige (nationella operativa avdelningen/utredningsenheten, Cecilia Hector).
Den svenska förundersökningen avser brott mot lagen om straff för krigsbrott. Utredningen rör händelser under perioden 2011 till juli 2012 i Homsområdet och avser den 11:e divisionen, som var stationerad i Homs under denna period.

Dokumentationen av informationen om vittnets rättigheter och skyldigheter finns i vittnesförhörets informationsförklaring.

1 Allmänt om personen:

(Förhörsledarens kommentar:
Vid utredningen hos BAMF uppgav vittnet att han anslöt sig till armén år 2010 och deserterade fem år senare. Då var armén stationerad i staden Homs i västra Syrien. Där tjänstgjorde han i 18:e enheten fram till slutet.
AL HOUSAINI frihetsberövades vid flera tillfällen under tiden 2013–2015, bl.a. i Palmyra, på straffsäkerhetsavdelningen, på den politiska säkerhetsavdelningen, på fängelset i Homs (Albaluna) och på de militära avdelningarna (227, 291, 248 Damaskus, 261 Homs).)

Fråga: Var är du född och uppvuxen?
Svar: Jag föddes i Damaskus 1991-02-02. Jag tog även min studentexamen i Damaskus. Det var 2009, tror jag. Sedan läste jag engelska i ett halvår på ett språkinstitut, och 2010 började jag i armén. Det var alltså värnplikten.

[Namnteckning]
Aghiad AL HOUSAINI

Jag var där till juli 2015 och sedan flydde jag från Syrien till Turkiet. Sedan åkte jag med gummibåt över Medelhavet till Grekland. Jag var ensam. Jag hade inga anhöriga med mig.
(Kommentar: Tillfrågas om värnplikten.)
Jag var i Homs. Sedan satt jag inburad i Tadmur och sedan i Latakia och sedan i Damaskus.

Fråga: Var i Syrien har du bott och hur länge?
Svar: Jag bodde i Damaskus från det att jag föddes tills jag flydde.

Fråga: Var bor dina föräldrar?
Svar: De bor kvar i Damaskus. Men min pappa dog i fjol.

Fråga: Har du några syskon? Var bor de?
Svar: Jag har två bröder. De bor i Amsterdam.

Fråga: Har du några släktingar kvar i Syrien?
Svar: Ja, det har jag. Många.

Fråga: Hur är dina släktingars situation i Syrien?
Svar: Väldigt dålig. Inget bröd, ingen mat, ingen el. Men i Damaskus är det lugnt.

Fråga: Är du gift? Har du barn?
Svar: Jag är inte gift. Jag har en dotter. Hon är 2,5 år och heter Lea. Men vi bor inte ihop.

Fråga: När kom du till Tyskland?
Svar: Det var 2015. Det kan ha varit före november. Jag kom till Passau.

2 Uppgifter i ärendet:

2.1 Militärtjänstgöring

(Kommentar: Vi ber Al Housaini berätta om sin militärtjänstgöring.)

Fråga: När blev du inkallad?
Svar: I juli 2010.

Fråga: Vilket förband placerades du i?
Svar: Det var division 18. Det var en pansarenhet. Den hörde till den reguljära armén.

Fråga: Vad hade du för uppgift där?
Svar: Jag var chaufför. Alltså inte stridsvagnsförare, utan bara chaufför åt officerarna. Jag kan inte köra stridsvagn.

Fråga: Fick du någon utbildning i armén?
Svar: Jag fick en militär utbildning med vapen på en månad. Sedan gjorde jag fyra månader med löpning och fysisk träning. Slutligen tog jag körkort.

[Namnteckning]
Aghiad AL HOUSAINI

Fråga: Var någonstans var du stationerad när du var i armén?
Svar: Utbildningen var i Homs, eller ja, strax utanför Homs. Det var i en by som heter As Sayyid. Den ligger i Homsprovinsen. *(Kommentar: Vittnet markerar platsen på bilaga 1, "Anlage 1 City Homs".)*

Fråga: I vilken brigad? I vilken bataljon? Kan du ge oss numret på brigaden, bataljonen osv.?
Svar: Jag var i pansardivision 18. Den hörde till armén. Divisionen hade bland annat brigad 131 och 134. Det var ca 20 000 soldater i 18:e divisionen.

Fråga: Kan du namnge personerna i 18:e divisionens ledning?
Svar: Självklart.

Den första är generalmajor. Han heter **Wajih MAHMOUD.** Han är den högsta chefen för division 18.
Den andra är generalmajor och ställföreträdare för MAHMOUD. Han heter **Azzam AL MASRI.** Jag var chaufför åt honom. Han bodde också i Homs, i Kafr-Aya.
Den tredje är överste. Han heter **Mohammad KOUSSA.** Han var MAHMOUDS förste assistent.

Fråga: Är de här personerna fortfarande vid liv?
Svar: Den tredje personen, KOUSSA, han lever. Jag vet inte om de andra lever. Jag känner även till andra personer i ledningen på division 18. Det fanns en Fadi BASHOUR. Han var chef på kontoret för förvaltningsfrågor.

(Förhörsledarens kommentar:
Under utredningen uppgav Al Housaini att han hade varit chaufför åt tre olika befälhavare: ***Azzam Al Massari, Yussef Shauqi*** *och* ***Adnan Alrafie****.)*

Fråga: Svensk polis intresserar sig för perioden mellan 2011 och juli 2012. Vem var du chaufför åt då?
Svar: Mellan 2011 och juli 2012 jobbade jag åt Azzam AL MASRI. Det är den andra personen jag nämnde. Han var ställföreträdare för chefen för 18:e divisionen.

Fråga: Vilka uppgifter ingick i din tjänst hos AL MASRI?
Svar: Jag var med honom hela tiden. Jag var chefschaufför och körde runt honom överallt.

Fråga: Under vilken period var du chaufför åt **Azzam AL MASRI?**
Svar: Från 2010 till 2012. Han flyttade och då fick någon annan göra det. Det var 2012. Det skedde en förändring i ledarskapet. Jag minns inte exakt när det var.

Fråga: Vilken ställning och vilken tjänstegrad hade den här personen?
Svar: Han var generalmajor och ställföreträdare i division 18.

Fråga: Vad gick ditt arbete som chaufför ut på?
Svar: Jag körde runt honom. Till exempel hade brigad 134 ofta utbildning i Homs, och då brukade jag köra honom dit. Division 18 var också stationerad utanför Homs. Platsen heter Al Furqlus. Så jag brukade köra honom dit och tillbaka igen. Som jag minns det körde jag honom ofta till 131:a och 134:e brigaden i Homs.

Fråga: Vilka uppgifter hade din chef AL MASRI, som du arbetade som chaufför åt?

[Namnteckning]
Aghiad AL HOUSAINI

Svar: Han var ställföreträdare. När chefen var borta var det han som var ansvarig. Han gav order. Innan kriget, alltså 2010 till 2011, handlade det bara om militär utbildning. I februari 2012 bröt kriget ut. Revolutionen inleddes i landet. En månad efter revolutionen kom det order från chefen Wajih MAHMOUD och Azzam AL MASRI. Överallt där revolutionen pågick skulle tungt artilleri, t.ex. granatkastare, placeras ut. Jag hörde inte riktigt allt. Men i bilen hörde jag sedan samtal om att AL MASRI hade gett sådana order.
AL MASRI hade flera chaufförer. Jag skulle säga minst tio.
Våren 2012 befordrades min chef AL MASRI inom division 18. Han blev då högsta chef för division 18. Jag blev däremot kvar på kontoret och fick börja arbeta för den nya ställföreträdaren i division 18, **Adnan ALRAFIE**. Så jag blev hans chaufför.

Fråga: Under vilken period var du chaufför åt **Adnan ALRAFIE?**
Svar: Från början av 2012 till 2013.

- Paus mellan 10.45 och 10.55

Fråga: Vilka uppgifter hade ALRAFIE?
Svar: Samma som AL MASRIE. Men ALRAFIE var okej. Han gjorde inget dåligt.

Fråga: Kan du förklara vad du menar?
Svar: Azzam AL MASRIE var en riktig krigsförbrytare. Han gav order om att soldaterna skulle döda demonstranter. Det var också i Baba Amr och Alkhadiya.

2.2 Attacken mot Baba Amr och Alkhadiya

(Förhörsledarens kommentar:
Al Housaini uppgav under sin utredning hos migrationsmyndigheten att han hade kännedom om attackerna mot Baba Amr och Alkhadiya.
Sökanden berättade att han mindes att hans enhet bombarderade två områden (Baba Amr och Alkhadiya) där det hölls demonstrationer.)

Baba Amr
Fråga: Vad vet du om attacken mot Baba Amr?
Svar: Jag var inte själv med vid attacken. Jag var bara chefschaufför och hörde olika samtal. Men det grövsta krigsbrottet skedde i Baba Amr. Vid angreppet mot Baba Amr var jag chaufför åt AL MASRI. AL MASRI gav order mot demonstranterna. Det var i slutet av 2011. Det pågick länge, två eller tre månader. Området attackerades nästan dagligen. De tunga granatkastarna var utplacerade hos division 18 och riktades mot staden utifrån var revolutionsdemonstrationerna ägde rum. De hade en räckvidd på 40–50 km. Jag åkte inte själv med honom till Baba Amr. De här uppgifterna har jag fått från kontoret. Jag hörde samtal mellan chefen Wajih MAHMOUD och andra i ledningen när de diskuterade attackerna. Rent konkret hörde jag ett telefonsamtal mellan MAHMOUD och AL MASRI på kontoret. Det handlade om attacker mot Baba Amr. AL MASRI var anstiftaren. Han gav order till 131:a och 134:e brigaden om att skicka soldater till Baba Amr. Där pågick det nämligen demonstrationer. Jag såg på tv att det var en massa folk, kanske mellan 2 000 och 3 000, som fredligt demonstrerade mot Assad. Det pågick i ungefär två veckor. Sedan skickades soldater från 131:a och 134:e brigaden in. De hade fått order från AL MASRI om att ingripa mot demonstranterna, och det spelade ingen roll hur de gjorde det. De hade order om att stoppa demonstrationen. Det spelade ingen roll hur de gick tillväga; om de använde väpnat våld eller inte.

[Namnteckning]
Aghiad AL HOUSAINI

Officerarna i brigaderna hade alltså bara fått order om att sätta stopp för demonstrationerna. Så soldaterna i brigaderna i Baba Amr började med att avlossa skott i luften. Men demonstranterna lät sig inte skrämmas utan fortsatte gå fram mot soldaterna. Då sköt soldaterna mot demonstranterna. Själv har jag bara fått det berättat för mig. Några bekanta, som också demonstrerade, berättade det för mig. Men det skedde flera olika dagar. Vid varje tillfälle dödades folk. När soldaterna sköt mot demonstranterna flydde demonstranterna, men ett dygn senare samlades de igen och demonstrerade i andra stadsdelar. Det här pågick under två, tre månader. Det fanns också en kameraförsedd helikopter som bedrev luftspaning. Den spanade på var demonstranterna befann sig. Man sköt också med de tunga granatkastarna. AL MASRI gjorde också affärer med de oppositionella. Han förrådde sina egna soldater. Det var två eller tre lastbilar med soldater och vapen som skulle åka till Baba Amr på uppdrag av AL MASRI. På vägen dit stoppades de av oppositionella. De tog vapnen och fordonen. Soldaterna dödades. För det fick AL MASRI pengar av de oppositionella.

Följdfråga: Sköt soldaterna med sikte på demonstranterna?
Svar: Efter varningsskottet dödade de avsiktligt. Det är det jag har hört.

Fråga: Vad hände med liken?
Svar: De som överlevde tog till vapen och började strida mot Assad. Man varken kunde eller fick hämta de döda. Överallt fanns det prickskyttar från division 18. De sköt också mot demonstranterna. Helikoptern flög runt nästan varje dag och spanade över staden.
En dag körde jag AL MASRI från 18:e divisionens bas till hans hem i Kafr-Aya, och då såg jag fyra lik.

Fråga: Du sade tidigare att AL MASRI är en krigsförbrytare, kan du återigen uttala dig om det?
Svar: En gång när jag var chaufför åt honom körde jag hem honom från basen. Det var sex andra beväpnade soldater med. När vi närmade oss hans hem i Kafr-Aya stod det beväpnade demonstranter där som ville föra bort AL MASRI. Men vi soldater pratade med demonstranterna. De gick med på det och gav upp sina planer. Sedan åkte vi till 18:e divisionens bas och då gav han order om att bränna ner Kafr-Aya. Han skällde på oss. Han frågade varför vi inte hade använt våra vapen. Jag vet inte riktigt vad som hände sedan. Jag har hört att Kafr-Aya bombarderades.

Fråga: Känner du till något tillfälle när flera befälhavare samlades på stadion i Homs? Åkte du dit med AL MASRI?
Svar: Jag vet bara att det fanns en idrottsplats och en fotbollsplan på 18:e divisionens kasernområde. Då och då träffades befälhavare i division 18 där för att promenera och prata.

Fråga: Vet du något mer om det?
Svar: Jag vet inte vad de pratade om där. Jag satt i bilen.

Fråga: Vem körde du dit?
Svar: Azzam AL MASRI.

Fråga: Vilka andra befälhavare var där?
Svar: Chefen för 18:e divisionen, Wajih MAHMOUD. Det var också en Luai MAALA där.

[Namnteckning]
Aghiad AL HOUSAINI

Han hade mycket att säga och var också Assads kontakt. Han är brigadgeneral i division 18. Jag såg också Fadi BASHOUR där.

Fråga: Vet du något om ordergivningen för angreppet mot Baba Amr?
Svar: På order av officeren Mohamad KOUSSA snodde soldater från 18:e divisionen bilar från civila och genomsökte hus. Det var rena plundringar eftersom folk hade flytt från Baba Amr.

Fråga: Vilka trupper deltog vid attacken mot Baba Amr?
Svar: I Homs fanns det också andra divisioner. Men jag vet inte exakt vilka. Det fanns också den militära underrättelsetjänsten, den politiska säkerhetsapparaten, militärpolisen och flygvapnets underrättelsetjänst. De genomsökte hus och förde bort, torterade och dödade civila. Jag såg det. Jag satt fängslad i tre månader hos den militära underrättelsetjänsten i Homs. Sedan var jag hos den politiska säkerhetsapparaten i Damaskus i två veckor och hos flygvapnets underrättelsetjänst i stadsdelen Al Mazeeh i Damaskus i två dagar. När jag var hos flygvapnets underrättelsetjänst såg jag en massa lik som staplats på varandra i en källare. Det fanns medfångar som torterades. De blev av med sina ögon. På några av fångarna kom det larver ur såren.

Fråga: Deltog även trupper från 11:e divisionen? Och vilka uppgifter hade i så fall 11:e divisionen?
Svar: Ja. De hade samma uppgifter som 18:e. Det är också en pansardivision.

Fråga: Hur vet du det?
Svar: De var stationerade med oss på basen under en period. Jag hade många bekanta från min hemstad som tillhörde 11:e divisionen. Vi pratade om det. Wajih Mahmoud var tidigare chef i 11:e divisionen.

Fråga: Känner du till några skadade eller dödade civila i Baba Amr?
Svar: Jag hade ingen kontakt med civila. Vi fick inte ta någon kontakt med dem. Jag har bara hört talas om det och sett några av liken på gatorna.

Fråga: Känner du till några civila byggnader, till exempel sjukhus, som förstördes?
Svar: Staden förstördes helt och hållet. Jag var där själv. Det stank något fruktansvärt.

- Paus mellan 12.25 och 12.40

<u>Alkhadiya</u>

Fråga: Vad vet du om angreppet mot Alkhadiya?
Svar: Jag hade en vän från Alkhadiya. Han hette Obaida ALZAROUR och var också i division 18. Han kunde åka hem nästan varje dag och träffade demonstranter där, och i viss mån deltog han också i demonstrationerna i hemlighet. Obaida berättade att myndigheterna som jag nämnde avrättade folk. De döda även kvinnor och barn, hela familjer. Övergreppen mot civilbefolkningen i Alkhadiya pågick ännu längre, kanske sju, åtta månader. De tunga granatkastarna var i drift cirka 1,5 år. Men jag vet inte exakt när det började.

Fråga: När inleddes övergreppen mot Alkhadiya?
Svar: Jag minns inte.

Fråga: Åkte stridsvagnarna även ut?
Svar: Ja, varje dag. Enheterna var fullt beväpnade och besköt allt.

[Namnteckning]
Aghiad AL HOUSAINI

Fråga: Arbetade du som chaufför under tiden då övergreppen mot Alkhadiya pågick?
Svar: Jag var chefschaufför. Men jag är inte säker på vem jag jobbade för då. Det kan ha varit AL MASRI. Jag tror inte att det kan ha hänt något sådant under ALRAFIE.

Fråga: Vilka andra befälhavare var ansvariga för övergreppen i Alkhadiya?
Svar: Det var som sagt **Wajih MAHMOUD, Azzam AL MASRI och Mohammad KOUSSA.** De var ansvariga.

Fråga: Känner du till någon ordergivning?
Svar: Nej.

Fråga: Vilka deltog i övergreppen?
Svar: Det var samma ansvariga som i Baba Amr. Alltså 11:e och 18:e divisionen och de fyra säkerhetsmyndigheterna jag räknade upp.

Fråga: Vet du om några civila skadades eller dödades i Alkhadiya?
Svar: Jag vet bara det som min vän Obaida berättade för mig.

Fråga: Känner du till några civila byggnader, till exempel sjukhus, som förstördes?
Svar: De flesta hus förstördes. Mohamad KOUSSA var ansvarig för plundringarna.

2.3 Andra angrepp mot civila i Homsområdet

Fråga: Känner du till några andra attacker mot civila i eller runt Homs som 11:e divisionen deltog i? Berätta i så fall så utförligt du kan.
Svar: Jag var alltså i 18:e divisionen. Jag kan inte säga mer om det. Min vän Nizar ALI var i 11:e divisionen och var chaufför åt Luai MAALA. Han bor i Aleppo och vi har fortfarande kontakt. Jag kan fråga honom om ni vill.

2.4. Övrigt

Fråga: Känner du till några andra vittnen/målsägare som befinner sig utanför Syrien?
Svar: Jag har två vänner som bor i Tyskland. De var också chaufförer åt AL MASRI i division 18. När AL MASRI befordrades följde de båda med. Därför vet de nog mer än mig. Den ena heter Amir ALMORABET och bor i Lüneburg. Hans telefonnummer är [redacted] Den andra heter Mohamad ALAF. Jag vet däremot inte var han bor. Jag har telefonnumret [redacted] till honom.

Fråga: Känner du till några andra personer som exempelvis bevittnade attacken mot Baba Amr eller andra attacker och som befinner sig i Europa?
Svar: Nej.

Fråga:
Har du bevittnat några andra brott, exempelvis avrättningar, bortföranden, tortyr eller plundringar i samband med kriget i Syrien och i synnerhet Assad-regimen?

[Namnteckning]
Aghiad AL HOUSAINI

Svar: Jag har berättat om det jag såg. Som sagt, liken hos flygvapnets underrättelsetjänst i Damaskus. Det var i närheten av flygplatsen i Al-Mazeeh. Det var någon gång runt 2013. Jag var ju frihetsberövad på de fyra ställen jag nämnde tidigare. Mellan 2013 och 2015 fängslades jag alltså flera gånger.
År 2013 fängslades jag av militärpolisen. Jag hade slutat gå till jobbet eftersom jag skulle ha satts in i strid mot civila. Jag satt fängslad som följer:

2013	9 månader (bl.a. 6 månader militärfängelse i Tadmur, 3 månader hos flygvapnets underrättelsetjänst i Damaskus)
Från slutet av 2014	2 månader militärfängelse i Homs
Från februari 2015	3 månader på militärfängelset/politiska säkerhetsavdelningen i Damaskus
Maj 2015	Frisläppt

Tortyr skedde överallt. Jag blev själv torterad och såg att andra blev torterade. År 2013 torterades kvinnor i stadsdelen Al-Jobeh i Damaskus. Till och med ett tolvårigt barn torterades där.

Fråga: Såg du under din flykt någon som du vet tillhör eller har tillhört Assad-regimen, eller har du sett någon sådan person här i Tyskland eller Europa?
Svar: Nej. Jag känner inte till några.

Fråga: Har du några foton eller videor?
Svar: Nej. Men allt finns på Youtube.

Fråga: Kan du ge oss namnen på andra vittnen som kan bekräfta dina uppgifter och möjligtvis berätta mer? (Namn, ort och kontaktuppgifter.)
Svar: Min bror. Men han bor i Amsterdam. Och han har bara hört det från mig. Alla de andra bor i Syrien.

Förhöret avslutas: 13.40

Pauser tas. Dryck erbjuds och tas emot.

En tillbakaöversättning görs med tolken.

Protokollförare: [Namnteckning]

Förhöret avslutas: 2020-12-03 kl. 13.40

[Namnteckning]
Kriminalkommissarie Katja Sperlich
Telefon +493866 643331

[Namnteckning]
Andra personer

[Namnteckning]
Aghiad AL HOUSAINI

[Handskriven anteckning:]
Tolk:
Mohamad Kassem SOLH

Assayyid

Anlage 1 City Homs

Bilaga 1 Staden Homs

Fotbollsplan

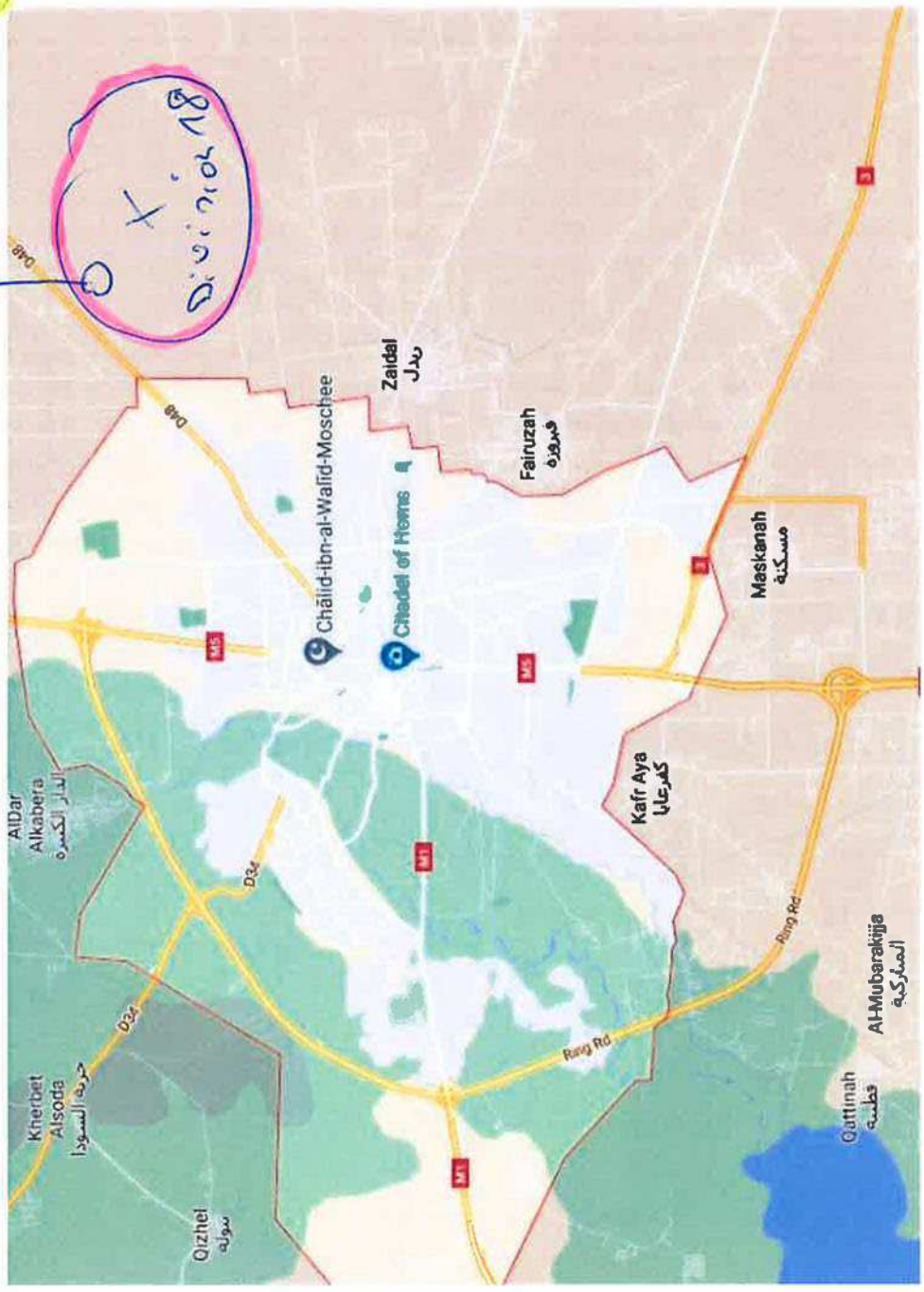

[Här?] var Al Housaini stationerad, byn Assayyid och [?] 18:e divisionens placering.

Landeskriminalamt M-V
Abt.3 Dez.33 Ausländerextremismus - terrorismus
Retgendorfer Straße 9
19067 Rampe
Tel. +493866 640

Rampe, 2020-12-07

Ärendenummer: 803301/000006/11/20

Notering om vittnesförhör med AL HOUSAINI

Vittnet Aghiad AL HOUSIANI förhördes 2020-12-03 på uppdrag av BKA ST 25.
Vittnesförhöret genomfördes vid KPI Neubrandenburg av kriminalkommissarie Sperlich från LKA MV.
Polisinspektör Kühn förde protokoll under förhöret.

Vittnet förhördes inom ramen för en utredning om Syrien som bedrivs av svensk polis.

Aghiad AL HOUSIANI var mycket vänlig och öppen under förhöret.
Han besvarade alla frågor. När det var något han inte visste sade han det.
Han kunde besvara frågorna mycket detaljerat och hade fått mycket kunskap genom sin tjänstgöring som chaufför i division 18.

Han var inte rädd att hans vittnesmål mot ledarskapet i division 18 skulle innebära någon fara för honom.
Tvärtom var han mån om att Azzam AL MASSARIS fruktansvärda gärningar skulle få ett slut.
Enligt honom var Azzam AL MASSARI den värsta av dem alla.

I bilaga 1 till vittnesförhöret, ”Anlage 1 City Homs” görs en ungefärlig markering dels av den plats där 18:e divisionen var stationerad, dels av byn Assayyid där man bedrev utbildning, som omnämns på sidan 5.
Dessutom görs en ungefärlig markering av den idrottsplats som omnämns på sidan 7 i vittnesförhöret och som låg där 18:e divisionen var stationerad. Det är enbart tänkt att ge en allmän överblick.

Vittnet var överlag mycket samarbetsvillig och trovärdig.

[Namnteckning]
Kriminalkommissarie Katja Sperlich
Telefon +493866 643331

Polisen

Förhör

Svar Fransk EIO-Khaldoun Al Rajab-Franska/Svenska

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2021-01-18	12:19

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
Al Rajab, Khaldoun		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Uppgiftslämnare

OFFICE FEDERAL DE POLICE JUDICIAIRE
N° de journal : 2017-0002872620
N° de Parquet : 1206208541
N° d'instruction : 2425/14/3

Lieu, date

Meckenheim, 05. 04. 17

Début de l'audition :
Fin de l'audition :

Audition de témoin :

	Lieux et modalité de l'audition (par exemple de son plein gré, allé chercher, amené) Le témoin se présente, sur convocation écrite, de son plein gré dans les locaux du BKA à Meckenheim
1.	**Déclaration sur l'identité**
1.1	Nom : AL RAJAB Prénom : Khaldoun
1.2	Né le 13. 02. 1987 à Homs (Syrie)
1.3	Résidence principale : (rue et numéro, Code postal et ville, le cas échéant téléphone – pour les témoins sans domicile fixe, il faut indiquer le dernier domicile ou lieu de résidence connu) [redacted] Résidence secondaire (rue et numéro, Code postal et ville) **Seulement pour les témoins mineurs :** Adresse du représentant légal (nom, prénom, rue et numéro, code postal et ville)
1.4	Nationalité : Syrienne Identité justifiée au moyen d'un livret de circulation n° [redacted] le Landratsamt (la Sous-Préfecture) d'Unterallgäu.
2	**Information (L'information est obligatoire si les conditions du § 52 CPP sont remplies)** Sans objet, car la procédure est contre X
2.1	**Droit de refus de témoigner** Les rubriques suivantes concernant les liens éventuels de parenté du témoin avec la personne mise en examen n'ayant pas été cochées, elles sont sans objet.
2.2	**Droit de refus de fournir des informations (L'information est obligatoire si les conditions du § 55 CPP sont remplies)** J'ai été informé avant mon audition que je suis en droit de refuser de fournir des informations en réponse à certaines questions, si cette réponse peut m'exposer ou exposer l'une des personnes nommées au § 52 CPP (voir 2.1.) au risque d'être poursuivi pour un délit ou une contravention)
2.3	**Indication :** J'ai été exhorté à dire la vérité et informé des conséquences pénales d'une déposition mensongère ou incomplète. J'ai été averti que je me rends passible de poursuites, si, par de fausses déclarations faites sciemment, je fais porter injustement les soupçons sur autrui, si j'entrave la sanction d'autrui ou si je favorise autrui ou simule un délit. **J'ai compris l'information/ l'indication et déclare** ☒ **Je veux déposer**
	Date : 05. 04. 17 Signature du témoin

Audition de témoin **Folio 2**

N° de journal 2017-0002872620, AL RAJAB Khaldoun, du 04. 04. 17

Au début de mon audition, l'IPPJ MEYER m'a expliqué que le *Tribunal de Grande Instance* de Paris mène une information judiciaire contre X des chefs de meurtre sur la personne de Rémi OCHLIK, de tentative de meurtre sur la personne d'Edith BOUVIER et autres délits, commis le 22 février 2012 à Homs/Syrie. Ces délits sont, selon le Code Pénal français, qualifiés de crimes de guerre.

En vertu d'une demande d'entraide pénale internationale de Madame DUCOS, Vice-présidente chargée de l'Instruction au Tribunal de Grande Instance de Paris, je dois être entendu ce jour dans cette information judiciaire comme témoin par l'IPPJ MEYER. Il m'a été expliqué qu'en outre les fonctionnaires de police français, Commandant DUMONT et Commandant RIEU participent à l'audition.

J'ai été informé de mes droits et obligations en tant que témoin. En particulier, il m'a été dit que je suis tenu de faire ici des déclarations complètes et conformes à la vérité. En outre, il m'a été expliqué expressément que je peux refuser de répondre à certaines questions, si, par cette réponse je risque de m'incriminer ou d'incriminer un membre de ma famille.

Il m'a été signalé en outre que les témoins qui, dans une information judiciaire, mentent sciemment afin de garantir à des personnes mises en examen, les avantages d'un fait illicite ou de soustraire la personne mise en examen aux poursuites pénales, s'exposent au risque d'une sanction pour assistance (§ 257 C.P) ou entrave à la justice (§ 258 C.P.). Les éléments constitutifs du délit de simulacre d'une infraction et de calomnie (§§ 145d, 164 C.P.) m'ont également été signalés.

J'ai compris l'information et je souhaiterais déposer.

La compréhension avec l'interprète également présente, Madame AYADI, en langue arabe se fait sans problème.

Déclaration sur le fond :

Question :

Veuillez nous décrire votre parcours jusqu'en février 2012, je vous prie.

Réponse :

Je suis Sunnite. Je suis né à Homs. Là-bas j'ai également fréquenté l'école élémentaire pendant six ans et le lycée pendant trois ans. Après cela, j'ai fréquenté l'école militaire à Homs. C'était de 2006 à 2009. Après cela j'ai été affecté à la brigade n° 18 comme officier. Mon domaine de compétence était le transport de soldats et la maintenance. J'ai aussi encore une formation de mécanicien. Nous avions des véhicules d'origine russe, que nous utilisions. Lorsque j'ai quitté l'armée, j'avais encore 60-70 soldats sous mes ordres et 11 véhicules de marque BMB.

Audition de témoin **Folio 3**

N° de journal 2017-0002872620, AL RAJAB Khaldoun, du 04. 04. 17

Question :

Quand exactement avez-vous déserté de l'Armée Régulière Syrienne ?

Réponse :

Le 29. 01. 2012. C'était ensemble avec six autres soldats. Nous l'avions coordonné avec l'Armée Syrienne Libre. Ils sont venus nous chercher à minuit avec des taxis. J'étais à l'époque stationné depuis environ trois à quatre mois à l'entrée du quartier de Bab Drib, près d'un rond-point. Là-bas nous avions un poste de contrôle avec 11 soldats au total. Au poste de contrôle, nous devions contrôler et fouiller les véhicules qui passaient

On nous avait ordonné au début de faire barrage à la révolution et d'empêcher les gens de manifester. Lorsque les Alaouites ont sympathisé avec le régime, il y a eu des affrontements avec les Sunnites, qui vivaient auparavant en paix avec les Alaouites. Plus tard, le régime a utilisé des kalachnikovs contre les civils et il y a eu des victimes. Les civils se sont ensuite armés aussi, au début seulement pour protéger les manifestants. Sur ce, le régime nous a ordonné de combattre également avec des armes contre les manifestants et l'Armée Syrienne Libre. Nous devions, entre autres, tirer sur des personnes qui sortaient de la mosquée après la prière du vendredi et nous qualifiaient de traîtres. Un officier alaouite du nom d'Hassan SHAHIN de Tartus (village du Cheikh Badr), qui travaillait avec moi, a alors tiré sur ceux-ci. Auparavant il m'avait enjoint de faire ceci également. C'était un vendredi, en novembre 2011. Ce fut l'une des raisons de ma désertion.

Au poste de contrôle, il y avait toujours un officier sunnite et un officier alaouite, parce que le régime ne faisait pas confiance aux Sunnites. Nous, les officiers sunnites, étions dans une situation difficile. Soit nous devions combattre contre d'autres Sunnites soit l'on nous condamnait comme des traîtres. Le régime nous a également accusés d'avoir incité des soldats sunnites à la désertion. 95 % des postes de contrôles à Homs étaient occupés par notre brigade.

J'étais moi-même connu dans la population civile pour le fait que je ne tire pas sur des civils et que j'aide beaucoup de gens. Un civil est alors venu me voir et m'a averti que les Alaouites seraient également au courant et que ce serait mieux pour moi de disparaître de là. J'ai alors pris contact avec un officier de l'Armée Syrienne Libre (ASL), avec qui j'avais également déjà organisé le transports de blessés et de morts, pour que l'on ne tire sur personne à cette occasion. Avec celui-ci, j'ai alors également discuté de ma fuite. Je voulais, à vrai dire, déjà quitter l'armée auparavant, mais cet officier m'avait demandé, pour la protection des civils, de rester encore plus longtemps. Mais, lorsque ma propre vie a été en danger, j'ai alors insisté. Lorsque les taxis susmentionnés sont arrivés, j'ai informé mes soldats. Six sont venus avec moi, les autres ont disparu, parce qu'ils n'avaient pas confiance en l'ASL.

Nous avons ensuite été conduits dans le quartier Al Hameediye de la vieille ville de Homs, à une maison, dans laquelle je suis resté avec les six soldats. Je suis resté là environ une à deux semaines, après je suis allé seul dans le quartier de Baba Amr.

Là, j'ai rencontré des officiers de l'ASL et leur ai donné des informations sur des membres de l'armée, les effectifs, l'équipement et leurs plans. Personnellement, je ne me suis pas joint à l'ASL.

A Baba Amr, je suis resté environ deux semaines. Puis, je suis retourné dans la vieille ville de Homs, dans la même maison. Nous avons envoyé mes soldats, environ un mois après notre désertion, voir leurs familles. Plus tard, j'ai entendu dire qu'ils avaient été arrêtés par le régime. Ils ont également déposé à mon sujet et ont été condamnés à environ un an et demi de détention.

Je suis resté moi-même alors environ neuf mois dans la vieille ville de Homs, à divers endroits, parce qu'il y avait des informateurs du régime. Pendant ce temps je n'ai pas combattu, seulement donné des informations. Parce qu'ensuite il n'y avait plus de produits alimentaires dans la vieille ville de Homs, nous avons quitté le quartier par les conduits d'eau et sommes allés dans les villages environnants. En février 2013, je suis alors allé dans ma famille à Deir ez-zor. Fin 2013, je me suis marié là-bas. Je suis ensuite resté là-bas jusqu'en mars ou avril 2014, peu avant que l'Etat Islamique (EI) arrive à Deir ez-zor. Lorsque l'EI est arrivé à Deir ez-zor, tous les officiers ont été tués. J'ai alors fui en Turquie, à Reyhanli. Via Istanbul, la Grèce, la Macédoine, la Hongrie et l'Autriche, je suis alors venu en Allemagne.

Question :

Pouvez-vous nous donner le nom de l'officier de l'ASL que vous avez évoqué au début ?

Réponse :

Mahmoud SHARSHUR

Question :

Devant l'Office Fédéral pour l'Immigration et les Réfugiés (OFIR), vous avez dit que vous auriez déserté le 12. 05. 2012. Comment aboutissez-vous à cette date ?

Réponse :

C'est la date à laquelle j'ai, à la télévision, sur Al-Arabiya ou Al-Jazeera, déclaré que j'ai quitté l'armée. Je n'étais, lors de mon audition à l'OFIR, pas satisfait de la durée de ma procédure d'asile et de l'interprète engagé à l'époque, qui était Chiite ou Kurde. C'est pourquoi je ne me suis pas exprimé davantage à l'époque.

Question :

Veuillez nous décrire la structure de votre brigade n° 18 de l'Armée Régulière Syrienne.

Réponse :

Le chef de la brigade n° 18 était le général de brigade Wajih Mahmoud SHAHUD, un Alaouite. La brigade était composée d'environ 5.000 soldats dans quatre régiments. Mon régiment était désigné sous le nom de « Liwaa 120 ». Le chef était Aql SALAMA. Celui-ci est originaire d'Al-Misyaf, à environ 80-90 km de Homs. Il avait sous ses ordres à Homs environ 1000 à 1500 soldats, 90 véhicules BMB et 30 blindés. Après deux ans, j'ai rencontré d'autres soldats de ce régiment, qui m'ont raconté qu'il en est resté peu de celui-ci. Les autres régiments étaient le « Liwaa 67 », « Liwaa 131 » et « Liwaa 134 ». Je ne me rappelle plus qui étaient les chefs de ces régiments.

Audition de témoin **Folio 5**

N° de journal 2017-0002872620, AL RAJAB Khaldoun, du 04. 04. 17

Le « Liwaa 120 » était chargé des contrôles et se subdivisait à son tour en quatre compagnies. Le chef de ma compagnie était Mohamed Abderrahman IBRAHIM. Trois pelotons lui étaient subordonnés. Le chef de l'un de ces pelotons, c'était moi. J'avais environ 60-70 soldats sous mes ordres.

Question :

Auparavant, vous avez dit que votre camarade Hassan Shahin avait reçu l'ordre de tirer sur des manifestants ? De qui avait-il reçu cet ordre ?

Réponse :

A Homs, il y avait à l'époque 28 postes de contrôle. Le chef de ces postes de contrôle était le sous-lieutenant Sam SULTAN. C'est de celui-ci que venait l'ordre.

Question :

De qui receviez-vous vous-même vos ordres ?

Réponse :

Egalement de Sam SULTAN. Celui-ci m'a donné l'ordre de « massacrer » les gens.

Sur interpellation :

Je ne sais pas de qui Sam SULTAN recevait ses ordres.

Personnellement je ne recevais mes ordres que par téléphone.

Question :

Quelles informations avez-vous obtenues sur le bombardement du centre de presse de Baba Amr à Homs le 22 février 2012 ?

Réponse :

Baba Amr est dans la partie occidentale de Homs. Là vivent beaucoup d'opposants et de déserteurs. Il était plus éloigné des quartiers de la Shabbiha. Le régime a subi beaucoup de défaites là-bas. Beaucoup de soldats ont été tués là-bas, des civils aussi (des femmes et des enfants).

Je n'étais pas à Baba Amr le 22. 02. 2012, mais dans la vieille ville de Homs. Mais avant de déserter, j'avais capté qu'il y avait un projet du régime, selon lequel la brigade numéro 18 devrait reconquérir Bab Amr dans les deux à trois mois suivants. C'est aussi pourquoi j'ai déserté, pour ne pas être obligé d'y participer. Je ne suis alors resté que peu de temps à Baba Amr, pour transmettre mes informations à l'ASL. Le 15 février, lorsque l'offensive sur Baba Amr a commencé, j'étais déjà de nouveau dans la vieille ville de Homs.

Lorsque j'étais à Baba Amr et que j'étais assis ensemble avec les officiers de l'ASL, nous avons entendu des bombardements, environ 80 à 100 par jour. J'ai alors dit que cela s'entendrait comme des obus de calibre 82 mm. C'est ce que m'ont confirmé les officiers et ils ont dit que ce seraient les Shabbiha du quartier de New Akrama, à environ 1,5 – 2 km. Je n'ai pas d'informations que quelqu'un d'autre pourrait avoir tiré.

Question :

Savez-vous quelles cibles étaient visées ?

Audition de témoin **Folio 6**

N° de journal 2017-0002872620, AL RAJAB Khaldoun, du 04. 04. 17

Réponse :

On tirait simplement, sans discrimination. Les Shabbiha ne sont pas des professionnels non plus. Mais j'ai vu avant ma désertion, que les Shabbiha avaient reçu des armes plus modernes que celles que nous avions à l'Armée régulière. Des armes d'origine russe. Les officiers m'ont encore dit que les Shabbiha tireraient simplement de manière indiscriminée, par vengeance, quand l'un des leurs était tué.

Sur interpellation :

Le 22. 02. 2012, Baba Amr a été bombardé de quatre côtés. Tout d'abord du quartier Al-Waar, où se trouve l'académie militaire, dans laquelle j'avais effectué ma formation pendant trois ans. A proximité de l'académie, il y a une unité d'information, située à environ 2 km. Là-bas il y avait également des véhicules blindés. Des amis, qui habitent à proximité, nous ont appelés et nous ont dit que nous devions faire attention, car il y aurait maintenant des bombardements dans notre direction.

Sur interpellation :

Al-Waar et Baba Amr sont à environ 3-5 km l'un de l'autre.

Les journalistes Rémi OCHLIK, Marie COLVIN et quelques journalistes syriens étaient sur une place, près d'une citerne, dans une maison de la presse. La porte de la maison qui a été bombardée, était orientée au nord. C'est pourquoi je suis sûr que les bombardements venaient du nord. Plus tard il y a encore eu des bombardements venant d'autres côtés sur cette maison, mais le premier tir, qui a détruit la porte de la maison, venait du nord.

Je sais maintenant que le régime avait beaucoup d'informateurs à Baba Amr, qui doivent avoir dit que les journalistes se trouvaient dans cette maison.

En outre, la maison à Baba Amr a été bombardée à partir du village de Shinchar, à environ 15 km au sud de Baba Amr. En outre du quartier de la « ville universitaire » où se trouvaient sur une place des véhicules blindés. Enfin, il y avait dans l'ouest de Homs, dans le quartier Al-Sultaniya encore des lance-roquettes, qui ont également bombardé Baba Amr.

A l'entrée est de Baba Amr étaient engagés des véhicules blindés de l'Armée régulière, de type T72, du bataillon 104 de la Garde Républicaine. Le responsable était le sous-lieutenant Issam Zahreddin, de la ville de Al-Suwaida. Il est Druse.

L'audition est suspendue à 13 h 28.

Reprise à 13 h 35.

Ces blindés n'ont cependant pas bombardé la maison de la presse, mais Issam Zahreddine était celui qui a donné l'ordre pour les bombardements. Il était le responsable de toute l'opération, c'est-à-dire la conquête de Baba Amr. Il voulait que tous les membres de l'ASL et les journalistes fussent « éradiqués ». On voulait conquérir le quartier et les journalistes leur importaient peu.

Audition de témoin **Folio 7**

N° de journal 2017-0002872620, AL RAJAB Khaldoun, du 04. 04. 17

Un journaliste du nom de Khaled Abou Salah m'a raconté que Rémi OCHLIK et Marie COLVIN après le premier bombardement sont sortis en courant de la maison, mais qu'ils sont ensuite revenus chercher leurs caméras. Ensuite la maison a été bombardée de nouveau.

D'après mon expérience, je peux dire qu'il est inhabituel de bombarder deux fois la même cible. Que cela soit arrivé et ce de diverses directions, cela signifie pour moi que la maison a été intentionnellement bombardée et que l'on voulait éliminer les journalistes.

Question :

Où, exactement, se trouvait le centre de presse ? Etait-il loin de la ligne de front ? Comment était-il organisé ?

Réponse :

Sur la carte que vous me présentez maintenant, je ne peux pas localiser la maison. Pour cela, la carte est aussi trop petite. Comme je l'ai déjà dit, elle était située près d'une place avec une grande citerne. Elle était éloignée de la ligne de front, mais il y avait constamment des bombardements.

Un ami à moi, Muhammad Al-Ahmad, était officier des forces spéciales, au commando 41, bataillon 46, compagnie 4. Il était, le 22. 02. 2012, également à l'accès oriental de Baba Amr. D'autres participants à la conquête de Baba Amr étaient le bataillon 47, la compagnie 14 ainsi que les commandos 52 et 53 (unités spéciales de la brigade 14).

Mon ami est actuellement à la frontière Syro- jordanienne. Je tenterai plus tard de le contacter et de vous envoyer ensuite ses coordonnées.

Question :

Quelles armes ont été utilisées lors du bombardement ?

Réponse :

Ce sont le plus souvent des mortiers d'infanterie de calibre 130 mm, avec une portée de 27 à 30 km, ainsi que du calibre 122 mm, avec une portée de 15,3 km qui étaient utilisés. De plus des mortiers d'infanterie de calibre 240 mm, poids 130 kg, avec une portée de 9,6 km, et de 160 mm avec la même portée. En outre des lance-roquettes d'une portée de 70 km ont été utilisés. Nos armes provenaient toutes de la production russe et tchèque.

Question :

Savez-vous qui, en février 2012, était le chef militaire et qui était le chef de la sécurité de Homs, voire le chef du Comité militaire et de sécurité qui avait la responsabilité de la direction sur les quatre services de sécurité et les unités militaires déployées dans la région de Homs ?

Réponse :

Au début de la révolution, il y a eu un comité militaire, dont la police faisait également partie, pour contrôler la situation. Au début, le chef était Ali Ayyub. Après lui, est venu Nasih Hassun. Les deux étaient Alaouites. Après il y a eu Rafik Shahada. C'était jusqu'en mai 2012 environ. Qui est venu après cela, je l'ignore.

Audition de témoin **Folio 8**

N° de journal 2017-0002872620, AL RAJAB Khaldoun, du 04. 04. 17

Les ordres de tuer et de torturer des manifestants venaient de ces personnes.

Question :

Quelle fonction Rafiq SHAHADAH/ SHAHADE/ CHAHADE avait-il en février 2012 ?

Réponse :

J'ai seulement entendu parler de l'homme moi-même. Je m'en suis souvenu hier, mais quelle fonction il avait exactement, je l'ignore.

Question :

Avez-vous connaissance de l'utilisation de drones par l'Armée régulière syrienne, en particulier à proximité du centre de presse ?

Réponse :

Je ne sais rien de l'utilisation de drones. Nous avions nos informations venant des nombreux informateurs que le régime avait à Baba Amr. C'est pourquoi nous n'avions pas besoin de drones au début. Ils ne sont venus que plus tard.

Question :

Qui était le chef des Shabbiha dans le quartier de New Akrama ?

Réponse :

Je ne le sais pas. Je ne suis pas allé là-bas, parce que c'était un quartier alaouite, calme. Je sais que les Shabbiha ont également amené des journalistes dans des quartiers comme celui-ci, pour leur montrer que c'est calme à Homs.

Question :

Connaissez-vous des personnes nommées Al Fares Khaled, Wael SALAMEH ou Sakr RUSTOM ?

Réponse :

Mon père, qui était formateur à l'académie militaire, connaissait un Khaled Al-Fares, qui était à la douane.

Je sais que la famille SALAMEH, ce sont des Alaouites et qu'ils habitent à Karm Al-Louz. Un Khaled SALAMEH est allé à l'école avec moi, mais je ne sais pas si c'était un parent. Saqr RUSTOM était responsable de la Shabbiha dans le quartier Oued Al-Dahab. Un ami m'a dit il y a environ 3 à 4 mois, qu'il est devenu entre-temps très influent là-bas. Il avait même plusieurs prisons personnelles, dans lesquelles il a torturé et tué des gens. Il y aurait actuellement environ 2.000 personnes qui travaillent pour lui.

Question :

Qui pouvait informer le régime syrien sur l'emplacement exact du centre de presse ?

Réponse :

Audition de témoin **Folio 9**

N° de journal 2017-0002872620, AL RAJAB Khaldoun, du 04. 04. 17

Il est impossible que quelqu'un connaisse le nom exact des informateurs. Ce sont des informations des services secrets. Ce devrait avoir été des civils, qui étaient payés pour leurs informations. Je sais qu'à Baba Amr beaucoup d'informateurs ont été capturés par l'ASL, mais je n'ai pas d'informations plus précises à ce sujet. Je sais que des informateurs marquaient les maisons de journalistes et de membres de l'ASL, en plaçant par exemple un objet qui se remarque devant, et qu'ils en informaient ensuite les Shabbiha ou l'armée régulière. Les informateurs étaient tous des Sunnites ; des Alaouites ou des Chiites n'auraient pas osé pénétrer dans le quartier.

Question :

Connaissez-vous une personne nommée Abou Soubei ou avez-vous entendu parler d'elle ?

Réponse :

Des personnes de ce nom, il y en a beaucoup à Homs.

En conclusion, je voudrais encore dire ce qui suit :

Hier, vous m'avez déjà interrogé sur le cas de la mort de Gilles JACQUIER et demandé, entre autres, si je connais une personne du nom d'Iyad ZAIEB, ce que j'ai nié. Hier soir, j'ai encore parlé avec un ami, qui est actuellement en Turquie, mais qui était à l'époque à Homs. Celui-ci m'a dit que l'individu en question était chef de la brigade AL MOURABITOUN et qu'il a été tué à Baba Amr, à l'époque des bombardements, qui ont duré environ 28 jours. Je ne connaissais toutefois pas cette personne auparavant.

Je vous fais confiance et vous dis tout ce que je sais. Mais j'ai peur que ma famille soit persécutée à cause de cela.

Question :

Vous disiez précédemment que des soldats du régime avaient également été tués à Baba Amr. Pouvez-vous nous dire qui a tué ceux-ci ?

Réponse :

L'ASL, pour protéger les civils.

Question :

Avez-vous dû tuer quelqu'un vous-même ?

Réponse :

Je n'ai moi-même tué personne. J'ai toujours ordonné à mes soldats de ne tuer personne. Nous étions seulement à un poste de contrôle. Ce sont les soldats et les miliciens des shabbiha, qui pénétraient dans le quartier, qui ont tué. En tant que musulman, l'on ne peut tuer des civils sans motif. Nous avons seulement contrôlé les automobiles. Mais nous aurions aussi protégé de l'ASL les Alaouites dans le quartier voisin.

Nous étions également là pour transporter et protéger les forces spéciales qui entraient en premier dans les maisons. C'étaient des Alaouites. En nous, Sunnites, on n'avait pas confiance.

Audition de témoin **Folio 10**

N° de journal 2017-0002872620, AL RAJAB Khaldoun, du 04. 04. 17

Question :

Que devenaient les informateurs que l'ASL capturait ?

Réponse :

Ils étaient tués par l'ASL. Je ne connais pas le chiffre exact, mais j'ai entendu dire qu'ils étaient nombreux, parmi eux également des femmes sunnites. J'ai entendu dire que les informateurs masculins étaient tués. Ce qu'il advenait des femmes, je l'ignore.

Sur interpellation :

J'ai entendu dire que les informateurs étaient interrogés auparavant. Où et comment ils étaient tués ensuite, je ne le sais pas.

Question :

D'où avez-vous les informations citées auparavant sur le bombardement du centre de presse ?

Réponse :

Je n'étais pas sur place moi-même, mais beaucoup de gens m'ont raconté ce qui s'est passé lors du bombardement de Baba Amr et spécialement de cette maison. Il y avait aussi beaucoup d'informateurs au sein de l'armée régulière. Par ailleurs, nous avons pu entendre les bombardements. Je savais aussi qu'il y aurait une offensive, avant que je déserte.

Question :

Pouvez-vous nous nommer quelqu'un, qui était très proche de la situation et serait prêt à déposer ?

Réponse :

Etant donné que tout ceci remonte déjà à 2012, je ne me rappelle plus. Mais je vais y réfléchir. Comme nous avons tous souffert de la guerre civile, nous tentons plutôt de tout oublier.

L'audition est suspendue à 15 h 15.

Reprise à 15 h 47

Question :

Qui vous a dit que le bombardement de Bab Amr devrait se faire à partir de l'académie militaire de Homs ?

Réponse :

Des amis à moi habitaient en face de l'académie militaire et avaient remarqué les préparatifs. Ils m'en ont envoyé une vidéo. Je vais chercher ces vidéos et vous les envoyer, si je les trouve. Je n'ai plus aucun contact avec mes amis, ils ont été transférés plus tard à Alep.

Question :

Qui vous a parlé d'Iyad ZAIEB ?

Audition de témoin **Folio 11**

N° de journal 2017-0002872620, AL RAJAB Khaldoun, du 04. 04. 17

Réponse :

A cette question, je ne souhaiterais pas répondre. Il s'agit d'un journaliste syrien, qui était à l'époque sur place à Homs. Je voudrais le protéger.

Question :

Connaissez-vous les noms des personnes qui étaient responsables du bombardement du centre de presse ?

Réponse :

Non, mais je vais essayer de les trouver. Mais cela peut durer quelque temps.

Question :

Savez-vous si, à l'époque, d'autres journalistes étaient encore dans le centre de presse ?

Réponse :

Je l'ignore, mais je vais me renseigner.

Question :

Pouvez-vous nous donner le numéro de téléphone de Khaled Abou Salah ?

Réponse :

Je vais lui demander de vous donner son numéro lui-même.

Question :

Pouvez-vous nous indiquer le numéro de téléphone de Mohammad Al-Hamad ?

Réponse :

A celui-ci aussi, je vais demander de vous le donner lui-même. Je sais qu'il a été blessé.

Question :

Seriez-vous disposé à parler avec la juge d'instruction française qui diligente l'information judiciaire qui motive cette audition ?

Réponse :

Oui, naturellement. En Allemagne ou en France. Il faudrait alors seulement me payer les frais pour le voyage et l'hébergement.

Je voudrais dire encore une fois que j'ai peur pour ma famille. Mais je voudrais dire toute la vérité, pour que le régime Assad disparaisse.

Audition de témoin **Folio 12**

N° de journal 2017-0002872620, AL RAJAB Khaldoun, du 04. 04. 17

Clos :

Approuvé

Meyer, IPPJ

Khaldoun AL RAJAB

Dumont, Commandant

Mme Ayadi, interprète

Rieu, Commandant

Traduction certifiée conforme à l'original
en langue allemande
NE VARIETUR N° 041/2017

Fait à Verrières, le 27. 04. 2017

Annie DESGARDIN
Traducteur Expert en Allemand
Près la Cour d'Appel de Paris
15, rue de Perthuis – 91370 Verrières le Buisson
Tél. : 01 69 30 63 54

BUNDESKRIMINALAMT

Tagebuch - Nr.
2017-0002872620
Aktenzeichen der StA
N° du Parquet: 1206208541
N° Instruction: 2425/14/3

Ort, Datum
Meckenheim, 05.04.17

Zeugenvernehmung

Vernehmungs-beginn (Uhrzeit): Uhr
Vernehmungs-ende (Uhrzeit): Uhr

Örtlichkeit und Modalität der Vernehmung (z.B. freiwillig, herbeigeholt, vorgeführt)
Der Zeuge erscheint auf schriftliche Vorladung freiwilig in den Räumen des BKA Meckenheim

1 Erklärung zur Person

1.1 Name (ggf. auch Geburtsname, Künstlername, Spitzname usw.)
AL RAJAB
Rufname(n): Khaldoun
sonstige Vornamen:

1.2 Geboren am: 13.02.1987
in (Ort, Kreis, Land): Homs (Syrien)

1.3 Hauptwohnung (Straße und Hausnummer, Postleitzahl und Ort, ggf. mit Telefonangaben; bei Zeugen ohne festen Wohnsitz ist die letzte Wohnung oder der letzte Aufenthaltsort anzugeben)
[redacted]
Nebenwohnung /Straße und Hausnummer, Postleitzahl und Ort)

Nur bei minderjährigen Zeugen: Anschrift der gesetzlichen Vertreter (Name, Vorname, Straße und Hausnummer, Postleitzahl und Ort)

1.4 Staatsangehörigkeit (auch evtl. frühere)
Syrien
ausgewiesen durch (z.B. Personalausweis, Reisepass etc., Nummer, Ausstellungsdatum, ausstellende Behörde)
Reiseausweis Nr. [redacted] ausgestellt 31.08.16 vom Landratsamt Unterallgäu

2 Belehrung (Die Belehrung ist bei Vorliegen der Voraussetzungen nach § 52 StPO erforderlich)

2.1 **Zeugnisverweigerungsrecht**
Mit der beschuldigten Person (Name, Vorname) bin ich
entfällt, da Verfahren gegen unbekannt

in einer Lebenspartnerschaft: ☐ Ja, seit ☐ Nein
verlobt: ☐ Ja, seit ☐ Nein
verheiratet: ☐ Ja, seit ☐ Nein

Verheiratet/in Lebenspartnerschaft gewesen: ☐ Ja ☐ Nein
verwandt: ☐ Ja *) ☐ Nein
verschwägert: ☐ Ja *) ☐ Nein
durch Adoption verbunden: ☐ Ja *) ☐ Nein
*) Nähere Angaben (z.B. Sohn der beschuldigten Person)

und wurde daher vor meiner Vernehmung darüber belehrt, dass ich zur Zeugnisverweigerung berechtigt bin.

2.2 **Auskunftsverweigerungsrecht** (Die Belehrung ist bei Vorliegen der Voraussetzung nach § 55 StPO erforderlich)
Ich bin vor meiner Vernehmung darüber belehrt worden, dass ich die Auskunft auf solche Fragen verweigern kann, durch deren Beantwortung ich mich selbst oder eine in § 52 StPO genannte Person (siehe 2.1) der Gefahr aussetze, wegen einer Straftat oder Ordnungswidrigkeit verfolgt zu werden.

2.3 **Hinweis**
Ich bin zur Wahrheit ermahnt und über die strafrechtlichen Folgen einer unrichtigen oder unvollständigen Aussage belehrt worden. Ich bin darauf hingewiesen worden, dass ich mich strafbar mache, wenn ich durch wissentlich falsche Angaben absichtlich einen anderen zu Unrecht verdächtige, die Bestrafung eines anderen vereitele, einen anderen begünstige oder eine Straftat vortäusche.

Ich habe die Belehrung / den Hinweis verstanden und erkläre:

Ich will
☒ **aussagen** ☐ **nicht aussagen**

Datum
05.04.17

(Unterschrift des/der Zeugen/in)

Zu Beginn meiner Vernehmung wurde mir von KHK MEYER erklärt, dass das *Tribunal de Grande Instance* von Paris ein Ermittlungsverfahren gegen unbekannte Personen führt, wegen Mordes zum Nachteil von Rémi OCHLIK, versuchten Mordes zum Nachteil von Edith BOUVIER und weiterer Straftaten, begangen am 22. Februar 2012 in Homs/Syrien. Diese Straftaten werden nach dem französischen Strafgesetzbuch als Kriegsverbrechen eingestuft.

Aufgrund eines internationalen Rechtshilfeersuchens von Madame DUCOS, Vizepräsidentin und Ermittlungsrichterin am Tribunal de Grande Instance von Paris, soll ich in diesem Ermittlungsverfahren heute von KHK MEYER als Zeuge gehört werden. Mir wurde erklärt, dass außerdem die französischen Polizeibeamten Commandant DUMONT und Commandant RIEU an der Vernehmung teilnehmen.

Ich wurde über meine Rechte und Pflichten als Zeuge belehrt. Insbesondere wurde mir gesagt, dass ich verpflichtet bin, hier vollständig und wahrheitsgemäß auszusagen. Weiterhin wurde mir ausdrücklich erklärt, dass ich die Auskunft auf solche Fragen verweigern kann, durch deren Beantwortung ich mich selbst oder einen Familienangehörigen belaste.

Ich wurde weiterhin darauf hingewiesen, dass sich Zeugen, die in einem Ermittlungsverfahren bewusst die Unwahrheit sagen, um beschuldigten Personen die Vorteile einer rechtswidrigen Tat zu sichern oder die beschuldigte Person der Strafverfolgung zu entziehen, wegen Begünstigung (§ 257 StGB) oder Strafvereitelung (§ 258 StGB) der Gefahr einer Bestrafung aussetzen. Auf die Straftatbestände Vortäuschung einer Straftat und Falsche Verdächtigung (§§ 145d, 164 StGB wurde ich ebenfalls hingewiesen.

Ich habe die Belehrung verstanden und möchte aussagen.

Die Verständigung mit der ebenfalls anwesenden Dolmetscherin Frau AYADI in der Sprache Arabisch erfolgt problemlos.

Erklärung zur Sache:

Frage:
Bitte schildern Sie Ihren Werdegang bis zum Februar 2012.

Antwort:
Ich bin Sunnit. Ich wurde in Homs geboren. Dort habe ich auch sechs Jahre lang die Grundschule besucht und drei Jahre lang das Gymnasium. Danach habe ich in Homs die Militärschule besucht. Das war von 2006 bis 2009. Danach wurde ich der Brigade Nr. 18 als Offizier zugeteilt. Mein Zuständigkeitsbereich war der Transport der Soldaten und Instandhaltung. Ich habe auch noch eine Ausbildung als Mechaniker. Wir hatten Fahrzeuge russischer Herkunft, die wir nutzten. Als ich die Armee verlassen habe, hatte ich ca. 60-70 Soldaten unter mir und 11 Fahrzeuge der Marke BMB.

Frage:
Wann genau sind Sie von der Regulären Syrischen Armee desertiert?

Antwort:
Am 29.01.2012. Das war zusammen mit sechs weiteren Soldaten. Wir hatten das mit der Freien Syrischen Armee koordiniert. Sie haben uns um Mitternacht mit Taxis abgeholt. Ich war damals seit ca. drei bis vier Monaten am Eingang des Viertels Bab Drib stationiert, an einem Kreisverkehr. Dort hatten wir einen Kontrollposten mit insgesamt 11 Soldaten. An dem Kontrollposten sollten wir die dort vorbeifahrenden Autos kontrollieren und durchsuchen.

Man hatte uns anfangs befohlen, dass wir die Revolution unterbinden und die Menschen am Demonstrieren hindern sollten. Als die Alawiten mit dem Regime sympathisierten, gab es Zusammenstöße mit den Sunniten, die zuvor friedlich mit den Alawiten zusammen lebten. Später setzte das Regime Kalaschnikows gegen die Zivilisten ein und es gab Opfer. Die Zivilisten bewaffneten sich dann ebenfalls, zunächst nur um die Demonstranten zu beschützen. Daraufhin befahl uns das Regime, ebenfalls mit Waffen gegen die Demonstranten und die Freie Syrische Armee zu kämpfen. Wir sollten u.a. auf Personen schießen, die nach dem Freitagsgebet aus der Moschee kamen und uns als Verräter bezeichneten. Ein mit mir zusammen tätiger alawitischer Offizier namens Hassan SHAHIN aus Tartus (Dorf Scheich Badr) hat dann auf diese geschossen. Zuvor hatte er mich aufgefordert, dies ebenfalls zu tun. Das war an einem Freitag im November 2011. Das war einer der Gründe für mein Desertieren.

An dem Kontrollposten war immer ein sunnitischer und ein alawitischer Offizier, weil das Regime den Sunniten nicht traute. Wir sunnitische Offiziere waren in einer Zwickmühle. Entweder mussten wir gegen andere Sunniten kämpfen oder man hat uns als Verräter verurteilt. Das Regime hat uns auch beschuldigt, sunnitische Soldaten zum Desertieren angestiftet zu haben. 95% der Kontrollposten in Homs wurden von unserer Brigade besetzt.

Ich selbst war in der Zivilbevölkerung bekannt dafür, dass ich nicht auf Zivilisten schieße und vielen Leuten helfe. Ein Zivilist kam dann zu mir und warnte mich, dass die Alewiten auch Bescheid wüssten und es besser für mich wäre, von dort zu verschwinden. Ich habe dann Kontakt zu einem Offizier der Freien Syrischen Armee (FSA) aufgenommen, mit dem ich auch schon den Transport von Verwundeten und Toten organisiert hatte, damit dabei niemand beschossen würde. Mit diesem habe ich dann auch meine Flucht besprochen. Ich wollte eigentlich schon vorher die Armee verlassen, aber dieser Offizier hatte mich gebeten, zum Schutz der Zivilisten noch länger zu bleiben. Als mein eigenes Leben dann in Gefahr war, habe ich aber darauf bestanden. Als die o.g. Taxis dann kamen, habe ich meinen Soldaten Bescheid gesagt. Sechs sind mit mir gekommen, die anderen sind verschwunden, weil Sie der FSA nicht vertrauten.

Wir wurden dann in das Viertel Al Hameediye von Alt-Homs gebracht, zu einem Haus, in dem ich mit den sechs Soldaten blieb. Dort blieb ich ca. ein bis zwei Wochen, danach bin ich allein in das Viertel Baba Amr gegangen. Dort habe ich Offiziere von der FSA getroffen und ihnen

Informationen über Armeeangehörige, Mannstärken, Ausrüstung und deren Pläne gegeben. Selbst habe ich mich nicht der FSA angeschlossen.

In Baba Amr blieb ich ca. zwei Wochen. Danach bin ich wieder nach Alt-Homs, in dasselbe Haus, zurückgekehrt. Meine Soldaten haben wir ca. einem Monat nach unserem Desertieren zu ihren Familien geschickt. Später habe ich gehört, dass sie vom Regime verhaftet wurden. Sie haben auch über mich ausgesagt und wurden zu ca. anderthalb Jahren Haft verurteilt.

Ich selbst blieb dann ca. neun Monate lang in Alt-Homs, an verschiedenen Orten, weil es Informanten des Regimes gab. Gekämpft habe ich während dieser Zeit nicht, nur Informationen gegeben. Weil es dann keine Lebensmittel mehr in Alt-Homs gab, haben wir das Viertel durch die Wasserkanäle verlassen und in die umliegenden Dörfer gegangen. Im Februar 2013 bin ich dann zu meiner Familie nach Deirezoor gegangen. Ende 2013 habe ich dort geheiratet. Dort blieb ich dann bis März oder April 2014, bis kurz bevor der Islamische Staat (IS) nach Deirezoor gekommen ist. Als der IS nach Deirezoor kam wurden alle Offiziere getötet. Ich bin dann in die Türkei geflüchtet, nach Reyhanli. Über Istanbul, Griechenland, Mazedonien, Ungarn und Österreich bin ich dann nach Deutschland gekommen.

Frage:
Können Sie uns den Namen des Offiziers der FSA benennen, den Sie eingangs erwähnten?

Antwort:
Mahmud SHARSHUR

Frage:
Gegenüber dem Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (BAMF) haben Sie gesagt, sie seien am 12.05.2012 desertiert. Wie kommt dieses Datum zustande?

Antwort:
Das ist das Datum, an dem ich im Fernsehen, bei Al-Arabiya oder Al-Jazeera, erklärt habe, das ich die Armee verlassen habe. Ich war bei meiner Anhörung beim BAMF unzufrieden über die Dauer meines Asylverfahrens und den damals eingesetzten Dolmetscher, der Schiit oder Kurde war. Deshalb habe ich das damals nicht weiter ausgeführt.

Frage:
Bitte beschreiben Sie den Aufbau Ihrer Brigade Nr. 18 der Regulären Syrischen Armee.

Antwort:
Chef der Brigade Nr. 18 war Brigadegeneral Wajih Mahmud SHAHUD, ein Alawit. Die Brigade bestand aus ca. 5.000 Soldaten in vier Regimentern. Mein Regiment wurde als „Liwaa 120" bezeichnet. Chef war Aql SALAMA. Dieser stammt aus Al-Misyaf, ca. 80-90 km von Homs entfernt. Ihm unterstanden in Homs ca. 1000 bis 1500 Soldaten, 90 BMB-Fahrzeuge und 30 Panzer. Nach zwei Jahren habe ich andere Soldaten dieses Regiments getroffen, die mir erzählt haben, dass davon wenig übrig geblieben ist. Die anderen Regimenter waren „Liwaa 67", „Liwaa 131" und „Liwaa 134". Ich erinnere mich nicht mehr, wer Chef dieser Regimenter war.

Das „Liwaa 120" war für Kontrollen zuständig und unterteilte sich wiederum in vier Kompanien. Chef meiner Kompanie war Mohamed Abderrahman IBRAHIM. Diesem unterstanden drei Züge. Chef eines dieser Züge war ich. Mir unterstanden ca. 60-70 Soldaten.

Frage:
Zuvor sagten Sie, dass Ihr Kamerad Hassan Shahin den Befehl bekommen hatte, auf Demonstranten zu schießen. Von wem erhielt er diesen Befehl.

Antwort:
In Homs gab es seinerzeit 28 Kontrollposten. Chef dieser Kontrollposten war der Leutnant Sam SULTAN. Von diesem kam der Befehl.

Frage:
Von wem erhielten Sie selbst ihre Befehle.

Antwort:
Auch von Sam SULTAN. Dieser hat mir den Befehl gegeben, die Leute „zu massakrieren".

Auf Nachfrage:
Ich weiß nicht, von wem Sam SULTAN seine Befehle erhielt.
Ich selbst erhielt meine Befehle nur telefonisch.

Frage:
Welche Informationen haben Sie über die Bombardierung des Pressezentrums von Bab Amr in Homs am 22. Februar 2012 erlangt?

Antwort:
Baba Amr liegt im Westen von Homs. Dort lebten viele Oppositionelle und Deserteure. Es lag weiter entfernt von den Vierteln der Shabbiha. Das Regime hat dort viele Niederlagen erlitten. Viele Soldaten wurden dort getötet, auch Zivilisten (Frauen und Kinder).

Ich selbst war am 22.02.2012 nicht in Baba Amr, sondern in Alt-Homs. Bevor ich desertiert bin, habe ich aber mitbekommen, dass es einen Plan des Regimes gab, dass die Brigade Nr. 18 Baba Amr innerhalb der nächsten zwei bis drei Monate zurückerobern soll. Darum bin ich auch desertiert, damit ich nicht daran teilnehmen musste. Ich war dann nur kurz in Baba Amr, um meine Informationen an die FSA weiterzugeben. Am 15. Februar, als die Offensive auf Baba Amr begann, war ich schon wieder in Alt-Homs.

Als ich in Baba Amr war und mit den Offizieren der FSA zusammen saß, hörten wir Bombardierungen, ca. 80 bis 100 am Tag. Ich habe dann gesagt, dass es sich anhöre wie Granaten vom Kaliber 82mm. Das haben mir die Offiziere bestätigt und gesagt, dass es die Shabbiha aus dem Viertel New Akrama, ca, 1,5-2 km entfernt seien. Informationen, dass jemand anderes geschossen haben könnte, habe ich nicht.

Frage:
Wissen Sie, welche Ziele anvisiert wurden?

Antwort:
Es wurde einfach geschossen, ungezielt. Die Shabbiha sind ja auch keine Profis. Ich habe vor meinem Desertieren aber gesehen, dass die Shabbiha modernere Waffen bekommen hatten, als wir bei der Regulären Armee sie hatten. Waffen russischer Herkunft. Die Offiziere haben mir auch noch gesagt, dass die Shabbiha einfach ungezielt schießen würden, aus Rache, wenn einer der ihren getötet wurde.

Auf Nachfrage:
Am 22.02.2012 wurde Baba Amr von vier Seiten bombardiert. Zuerst aus dem Viertel Al-Waar, wo sich die Militärakademie befindet, in der ich drei Jahre lang meine Ausbildung absolviert hatte. In der Nähe der Akademie gibt es eine Informationseinheit, ca. 2 km entfernt. Dort gab es auch Panzerfahrzeuge. Freunde, die in der Nähe wohnen, haben uns angerufen, und uns gesagt, dass wir aufpassen sollen, da es jetzt Bombardierungen in unsere Richtung geben würde.

Auf Nachfrage:
Al-Waar und Baba Amr sind ca. 3-5 km voneinander entfernt.

Die Journalisten, Rémi OCHLIK, Marie COLVIN und einige syrische Journalisten waren auf einem Platz in der Nähe von einem Wassertank, in einem Pressehaus. Die Haustür, die bombardiert wurde, war Richtung Norden. Daher bin ich mir sicher, dass die Bombardierungen aus Norden kamen. Später gab es noch Bombardierungen von anderen Seiten auf dieses Haus, aber der erste Beschuss, der die Haustür zerstörte, kam aus Norden.

Ich weiß, dass das Regime viele Informanten in Baba Amr hatte, die mitgeteilt haben müssen, dass die Journalisten sich in diesem Haus befanden.

Außerdem wurde das Haus in Baba Amr aus dem Dorf Shinchar bombardiert, ca. 15 km südlich von Baba Amr. Darüber hinaus aus dem Viertel „Universitätsstadt", wo sich auf einem Platz Panzerfahrzeuge befanden. Schließlich gab es im Westen von Homs, im Viertel Al-Sultaniya, noch Raketenwerfer, die auch Baba Amr bombardierten.

An der östlichen Zufahrt von Baba Amr waren Panzer der Regulären Armee vom Typ T72 eingesetzt, vom Bataillon 104 der Republikanischen Garde. Der Verantwortliche war Leutnant Issam Zahreddine, aus der Stadt Al-Suwaida. Er ist Druse.

Die Vernehmung wird um 13:28 Uhr unterbrochen.
Wiederaufnahme um 13:33 Uhr.

Diese Panzer haben das Pressehaus aber nicht bombardiert, aber der Issam Zahreddine war derjenige, der den Befehl für die Bombardierungen gegeben hat. Er war der Verantwortliche für die gesamte Operation, d.h. die Eroberung von Baba Amr. Er wollte, dass alle Angehörigen der FSA und Journalisten „ausradiert" würden. Man wollte das Viertel erobern und die Journalisten waren ihnen egal.

Ein Journalist namens Khaled Abu Salah hat mir erzählt, dass Rémi OCHLIK und Marie COLVIN nach der ersten Bombardierung aus dem Haus gelaufen, dann aber wieder zurückgekehrt sind, um ihre Kameras zu holen. Dann wurde das Haus erneut bombardiert.

Aus meiner Erfahrung kann ich sagen, dass es ungewöhnlich ist, dasselbe Ziel zweimal zu bombardieren. Dass es geschehen ist, und das aus verschiedenen Richtungen, heißt für mich, dass das Haus gezielt bombardiert wurde und dass man die Journalisten auslöschen wollte.

Frage:
Wo genau lag das Pressezentrum? Lag es weit von der Frontlinie entfernt? Wie war es organisiert?

Antwort:
Auf der Karte, die sie mir jetzt vorlegen, kann ich das Haus nicht lokalisieren. Dazu ist die Karte auch zu klein. Wie schon gesagt lag es an einem Platz mit einem großen Wassertank. Es lag weit von der Frontlinie entfernt, aber es gab ständig Bombardierungen.

Ein Freund von mir, Muhammad Al-Ahmad, war Offizier bei den Spezialkräften, beim Kommando 41, Bataillon 46, Kompagnie 4. Er war am 22.02.2012 ebenfalls an der östlichen Zufahrt nach Baba Amr. Weitere Teilnehmer an der Eroberung von Baba Amr waren das Bataillon 47, Kompagnie 14, sowie die Kommandos 52 und 53 (Spezialeinheiten der Brigade 14).

Mein Freund ist zurzeit an der syrisch-jordanischen Grenze. Ich werde später versuchen, ihn zu kontaktieren, und Ihnen dann seine Erreichbarkeit schicken.

Frage:
Welche Waffen wurden bei der Bombardierung benutzt?

Antwort:
Es wurden am häufigsten Granatwerfer vom Kaliber 130mm benutzt, mit einer Reichweite von 27 bis 30 km, sowie vom Kaliber 122 mm, mit einer Reichweite von 15,3 km. Darüber hinaus Granatwerfer vom Kaliber 240 mm, Gewicht 130 kg, mit einer Reichweite von 9,6 km, und 160 mm mit derselben Reichweite. Außerdem wurden Raketenwerfer mit einer Reichweite von 70 km benutzt. Unsere Waffen stammten alle aus russischer und tschechischer Produktion.

Frage:
Wissen Sie wer im Februar 2012 Militärchef und wer Sicherheitschef von Homs war, bzw. Chef des Militär- und Sicherheitskommitees, der die Führungsverantwortlichkeit über die vier Sicherheitsbehörden und die in der Region Homs eingesetzten militärischen Einheiten hatte?

Antwort:
Am Anfang der Revolution gab es ein Militärkommittee, dem auch die Polizei angehörte, um die Lage zu kontrollieren. Anfangs war der Leiter Ali Ayyub. Nach ihm kam Nasih Hassun. Beide waren Alawiten. Danach kam Rafik Shahada. Das war bis ca. Mai 2012. Wer danach kam, weiß

ich nicht. Die Befehle zur Tötung und zur Folterung von Demonstranten kamen von diesen Personen.

Frage:
Welche Funktion hatte Rafiq SHAHADAH / SHAHADE /CHAHADE im Februar 2012?

Antwort:
Ich selbst habe von dem Mann nur gehört. Ich habe mich gestern daran erinnert, aber welche Funktion er genau hatte, weiß ich nicht.

Frage:
Haben Sie Kenntnis von Drohneneinsätzen durch die Reguläre Syrische Armee, insbesondere in der Nähe des Pressezentrums?

Antwort:
Von Drohneneinsätzen weiß ich nichts. Wir hatten unsere Informationen von den vielen Informanten, die das Regime in Baba Amr hatte. Daher benötigten wir Anfangs keine Drohnen. Die kamen erst später.

Frage:
Wer war der Chef der Shabbiha im Viertel New Akrama?

Antwort:
Das weiß ich nicht. Dort bin ich nicht hingegangen, weil es ein alawitisches, ruhiges Viertel war. Ich weiß, dass die Shabbiha auch Jornalisten in Viertel wie dieses gebracht haben, um ihnen zu zeigen, dass es in Homs ruhig ist.

Frage:
Kennen Sie Personen namens Al Fares Khaled, Wael SALAMEH oder Sakr RUSTOM?

Antwort:
Mein Vater, der Ausbilder in der Militärakademie war, kannte einen Khaled Al-Fares, der beim Zoll war.
Ich weiß, dass die Familie SALAMEH Alawiten sind und in Karm Al-Louz wohnt. Ein Khaled SALAMEH ging mit mir zur Schule, ich weiß aber nicht, ob das ein Verwandter war.
Saqr RUSTOM war Verantwortlicher der Shabbiha im Viertel Oued Al-Dahab. Ein Freund hat mir vor ca. 3 bis 4 Monaten gesagt, dass er dort inzwischen sehr einflussreich geworden ist. Er hatte sogar mehrere eigene Gefängnisse, in denen er Personen gefoltert und getötet hat. Er soll zurzeit ungefähr 2.000 Personen haben, die für ihn arbeiten.

Frage:
Wer konnte das syrische Regime über die genaue Lage des Pressezentrums informieren?

Antwort:

Es ist unmöglich, dass jemand den genauen Namen der Informanten kennt. Das sind Geheimdienst-Informationen. Es dürften Zivilisten gewesen sein, die für ihre Informationen bezahlt wurden. Ich weiß, dass in Baba Amr viele Informanten von der FSA festgenommen wurden, aber genauere Informationen habe ich nicht darüber. Ich weiß, dass Informanten die Häuser von Journalisten und von Angehörigen der FSA markierten, indem sie z.B. einen markanten Gegenstand davor stellten, und dieses dann der Shabbiha oder der Regulären Armee meldeten. Die Informanten waren alles Sunniten; Alawiten oder Schiiten hätten sich nicht in das Viertel getraut.

Frage:
Kennen Sie eine Person namens Abou Soubei, oder haben Sie von ihr gehört?

Antwort:
Personen dieses Namens gibt es sehr viele in Homs.

Abschließend möchte ich noch Folgendes sagen:
Gestern haben Sie mich bereits zum Fall des Todes von Gilles JACQUIER vernommen und u.a. gefragt, ob ich eine Person namens Iyad ZAEIB kenne, was ich verneint habe. Gestern Abend habe ich dann noch mit einem Freund gesprochen, der zurzeit in der Türkei ist, aber seinerzeit in Homs war. Dieser hat mir gesagt, dass die Person Anführer der Brigade AL MOURABITOUN war und in Baba Amr getötet wurde, in der Zeit der Bombardierungen, die ca. 28 Tage lang dauerten. Ich selbst kannte die Person vorher jedoch nicht.

Ich vertraue Ihnen und sage Ihnen alles, was ich weiß. Ich habe aber Angst, dass meine Familie deswegen verfolgt wird.

Frage:
Sie sagten vorhin, dass auch Soldaten des Regimes in Baba Amr getötet wurden. Können Sie uns sagen, wer diese getötet hat?

Antwort:
Die FSA, um die Zivilisten zu schützen.

Frage:
Mussten Sie selbst jemanden töten?

Antwort:
Ich selbst habe niemanden getötet. Ich habe meinen Soldaten immer befohlen, niemanden zu töten. Wir waren nur an einem Kontrollposten. Getötet haben die Soldaten und die Milizionäre der Shabbiha, die in das Viertel eindrangen. Als Muslim darf man ohne Grund keine Zivilisten töten. Wir haben nur Autos kontrolliert. Wir hätten aber auch die Alawiten im benachbarten Viertel vor der FSA geschützt.
Wir waren auch da, um die Spezialkräfte zu transportieren und zu schützen, die zuerst in die Häuser eindrangen. Das waren Alawiten. Zu uns Sunniten hatte man kein Vertrauen.

Frage:
Was wurde aus den Informanten, die die FSA festnahm?

Antwort:
Sie wurden von der FSA getötet. Ich weiß keine genaue Zahl, ich habe aber gehört, dass es viele waren, darunter auch sunnitische Frauen. Ich habe gehört, dass die männlichen Informanten getötet wurden. Was aus den Frauen wurde, weiß ich nicht.

Auf Nachfrage:
Ich habe gehört, dass die Informanten vorher verhört wurden. Wo und wie sie dann getötet wurden, weiß ich nicht.

Frage:
Woher haben Sie die zuvor genannten Informationen über die Bombardierung des Pressezentrums?

Antwort:
Ich war selbst nicht vor Ort, aber sehr viele Leute haben mir erzählt, was bei der Bombardierung von Baba Amr und speziell dieses Hauses passiert ist. Es gab auch viele Informanten innerhalb der Regulären Armee. Außerdem haben wir die Bombardierungen hören können. Ich wusste ja auch, dass es eine Offensive geben wird, bevor ich desertierte.

Frage:
Können Sie uns jemanden benennen, der sehr nah an der Situation war und aussagebereit wäre?

Antwort:
Da das Ganze schon 2012 war, erinnere ich mich nicht mehr. Ich werde aber darüber nachdenken. Da wir alle unter dem Bürgerkrieg gelitten haben, versuchen wir eher, alles zu vergessen.

Die Vernehmung wird um 15:15 Uhr unterbrochen.
Wiederaufnahme um 15:47.

Frage:
Wer hat Ihnen gesagt, dass die Bombardierung von Bab Amr von der Militärakademie von Homs aus stattfinden sollten?

Antwort:
Freunde von mir wohnten gegenüber der Militärakademie und hatten die Vorbereitungen bemerkt. Sie schickten mir ein Video davon. Ich werde diese Videos suchen und sie Ihnen schicken, wenn ich sie finde. Zu meinen Freunden habe ich keinen Kontakt mehr, sie wurden später nach Aleppo gebracht.

Frage:
Wer hat Ihnen von Iyad ZAEIB erzählt?

Antwort:
Auf diese Frage möchte ich nicht antworten. Es handelt sich um einen syrischen Journalisten, der seinerzeit vor Ort in Homs war. Ich möchte ihn schützen.

Frage:
Kennen Sie die Namen der Personen, die für die Bombardierung des Pressezentrums verantwortlich waren?

Antwort:
Nein, aber ich werde versuchen, sie herauszufinden. Das kann aber einige Zeit dauern.

Frage:
Wissen Sie, ob seinerzeit noch andere Journalisten im Pressezentrum waren?

Antwort:
Das weiß ich nicht, ich werde mich aber erkundigen.

Frage:
Können Sie uns die Telefonnummer von Khaled Abu Salah nennen?

Antwort:
Ich werde ihn bitten, Ihnen seine Nr. selbst zu geben.

Frage:
Können Sie uns die Telefonnummer von Mohammad Al-Hamad geben?

Antwort:
Auch diesen werde ich bitten, sie Ihnen selbst zu geben. Ich weiß, dass er verletzt wurde.

Frage:
Wären Sie bereit, mit der französischen Ermittlungsrichterin zu sprechen, die das Ermitlungsverfahren führt, das dieser Vernehmung zu Grunde liegt?

Antwort:
Ja, selbstverständlich. In Deutschland oder Frankreich. Man müsste mir dann nur die Kosten für die Anreise und die Unterkunft bezahlen.

Ich möchte nochmal sagen, dass ich Angst um meine Familie habe. Ich möchte aber die ganze Wahrheit erzählen, damit das Assad-Regime verschwindet.

Zeugenvernehmung
Tgb.-Nr.: 2017-0002872620, AL RAJAB, Khaldoun, vom 04.04.17

Geschlossen:

genehmigt:

Meyer, KHK

Khaldoun AL RAJAB

Dumont, Commandant

Ayadi, Dolmetscherin

Rieu, Commandant

NE VARIETUR N° 04/12/17

Annie DESGARDIN
Traducteur Expert en Allemand
Près la Cour d'Appel de Paris
15, rue de Penthuis
91370 VERRIÈRES - Tél. : 01 69 30 63 54

TYSKA FEDERALA KRIMINALPOLISEN
Diarienr: 2017-0002872620
Åklagarmynd. ref.nr: 1206208541
Förundersökningsnr: 2425/14/3

Plats, datum

Meckenheim, 05. 04. 17

Förhöret inleds:
Förhöret avslutas:

Vittnesförhör:

	Plats samt tillämpat förfarande vid förhöret (t.ex. av fri vilja, har hämtats, har förts dit) Vittnet infinner sig på skriftlig begäran och av fri vilja vid BKA:s (tyska federala kriminalpolisen) lokaler Meckenheim
1.	**Uppgiven identitet:**
1.1	Efternamn: ALRAJAB Förnamn: Khaldoun
1.2	Född 13.02.1987 i Homs (Syrien)
1.3	Huvudsaklig bostadsadress: (gata, gatunummer, postnummer och stad, i förekommande fall, telefonnummer - för vittnen utan fast bostad, vänligen ange senast kända adressen eller hemvist) [redacted] Andrabostad (gata, gatutnr, postnr och stad) Endast avseende minderåriga vittnen: Den rättsliga företrädarens adress (efternamn, förnamn, gata, gatunr, postnr och stad):
1.4	Medborgarskap: syriskt Identifierad via cirkulationstillstånd nr [redacted], utfärdat 31. 08. 16 av Landratsamt (kretsförvaltningen) i Unterallgäu.
2	**Uppgifter (Uppgifterna är obligatoriska för att uppfylla villkoren i § 52 straffprocesslagen)** Utan subjekt då förfarandet avser och bedrivs mot X
2.1	**Rätten att vägra vittna** Då de följande underrubrikerna gällande eventuella släktskapsband mellan vittnet och den misstänkta personen inte har fyllts i är de irrelevanta.
2.2	**Rätten att vägra tillhandahålla uppgifter (uppgifterna är obligatoriska för att uppfylla villkoren i § 55 i straffprocesslagen?** Jag har före mitt förhör blivit informerad om min rätt att vägra tillhandahålla uppgifter som svar på vissa frågor om detta svar utgör en risk som skulle kunna utsätta mig eller någon av de personer som anges under § 52 i straffprocesslagen (se 2.1.) för åtal för brott eller förseelser)
2.3	Anmärkning: Jag har uppmanats att säga sanningen och har informerats om de rättsliga följer ett falskt eller ofullständigt vittnesmål kan medföra. Jag har informerats om att jag riskerar åtal om jag genom att medvetet avlägga falskt vittnesmål misstänkliggör en annan person på felaktiga grunder, förhindrar att en annan person döms och bestraffas eller främjar någon annan eller simulerar ett brott. **Jag har förstått informationen och intygar att** ☐x **Jag vill avlägga vittnesmål**
	Datum: 05. 04. 17 Vittnets namnteckning

Vittnesförhör **Blad 2**

Diarienr 2017-0002872620, AL RAJAB Khaldoun, från 04. 04. 17

I början av förhöret har kriminalkommissarie Meyer förklarat att domstolen *Tribunal de Grande Instance* i Paris leder en förundersökning mot X avseende mord på Rémi OCHLIK, försök till mord på Édith BOUVIER och andra brott förövade den 22 februari 2012 i Homs i Syrien. Enligt franska strafflagen utgör dessa gärningar krigsbrott.

I enlighet med en begäran om internationell rättslig hjälp från undersökningsdomare Ducos vid domstolen *Tribunal de Grande Instance* i Paris ska jag i dag höras som vittne av kriminalkommissarie Meyer inom ramen för denna förundersökning. Jag har blivit informerad om att polistjänstemännen Dumont och Rieu från fransk polis också närvarar vid förhöret.

Jag har blivit informerad om mina rättigheter och skyldigheter som vittne. Jag har särskilt blivit informerad om min skyldighet att lämna fullständiga och sanningsenliga uppgifter. Jag har också blivit informerad om att jag kan vägra svara på en fråga om jag genom att besvara den skulle riskera att utsätta mig själv eller en anhörig för risk för lagföring för brott.

Därtill har jag blivit informerad om att ett vittne som inom ramen för en förundersökning medvetet lämnar osanna uppgifter i syfte att se till att en misstänkt får fördel av brottslig gärning eller kan undandra sig lagföring för brott riskerar att straffas för medverkan till brott (§ 257 strafflagen) eller skyddande av brottsling (§ 258 strafflagen). Jag har också blivit informerad om brottsrekvisiten för fingerande av brott samt förtal (§§ 145 d och 164 strafflagen).

Jag har förstått informationen och vill avlägga vittnesmål.

Vittnet och den arabiskspråkiga tolken AYADI, som också är närvarande, förstår varandra utan problem.

Utsaga:

Fråga:

Skulle ni kunna berätta om er bakgrund fram till februari 2012?

Svar:

Jag är sunnit. Jag är född i Homs. I Homs gick jag sex år i grundskola och tre år på gymnasiet. Därefter utbildade jag mig vid militärhögskolan i Homs. Det var från 2006 till 2009. Därefter blev jag placerad som officer på 18:e brigaden. Mitt kompetensområde var soldattransport och underhåll. Jag är även utbildad mekaniker. Vi använde oss av ryska fordon. När jag lämnade armén hade jag 60-70 soldater som lydde under mig samt 11 fordon av märke BMB.

Vittnesförhör **Blad 3**
Diarienr 2017-0002872620, AL RAJAB Khaldoun, från 04. 04. 17

Fråga:

När exakt deserterade ni från den syriska armén?

Svar:

Den 29. 01. 2012. Det var tillsammans med sex andra soldater. Vi hade samordnat det hela med den Fria Syriska Armén. De kom och hämtade oss i taxi vid midnatt. På den tiden var jag sedan tre till fyra månader placerad vid porten till stadsdelen Bab Drib, i närheten av en rondell. Där hade vi en kontrollstation med sammanlagt 11 soldater. Vid kontrollstationen skulle vi kontrollera och söka igenom de fordon som ville passera.

Vi fick i början order om att förhindra revolutionen och se till att folk inte demonstrerade. När alawiterna började sympatisera med regimen uppstod sammandrabbningar med sunniterna, som dessförinnan levt i fred med alawiterna. Senare började regimen använda kalasjnikovgevär mot civilbefolkningen med dödsoffer som följd. Då beväpnade sig även civilbefolkningen, till en början enbart för skydda demonstranterna. I samband med detta beordrade oss regimen att med vapen bekämpa demonstranterna och den Fria Syriska Armén. Vi skulle, bland annat, skjuta mot personer som kom ut ur moskén efter fredagsbönen och kallade oss för förrädare. En alawitisk officer vid namn Hassan SHAHIN från Tartus (orten Shaykh Badr), som jobbade med mig, sköt då mot dessa. Han hade dessförinnan uppmanat mig att göra samma sak. Det var en fredag i november 2011. Det var en av anledningarna till att jag deserterade.

Kontrollstationen var alltid bemannad av två officerare, en sunnitisk och en alawitisk, eftersom regimen inte litade på sunniterna. Vi, de sunnitiska officerarna, befann oss i en svår situation. Antingen skulle vi strida mot andra sunniter, eller så dömdes vi ut som förrädare. Regimen beskyllde oss dessutom för att ha uppmanat soldaterna att desertera. 95 procent av kontrollstationerna i Homs hölls av vår brigad.

Jag var själv känd bland civilbefolkningen för att inte skjuta mot civila och för att hjälpa många människor. En civilperson kom då till mig och meddelade att även alawiterna visste om detta och att det vore bättre för mig om jag såg till att ta mig därifrån. Jag tog då kontakt med en officer från den Fria Syriska Armén (FSA) - vi hade tidigare organiserat transport av sårade och stupade - så att man inte skulle skjuta mot någon vid den här tidpunkten. Jag pratade även om min flykt med honom. Egentligen hade jag redan tidigare velat lämna armén, men officeren i fråga hade bett mig stanna lite till för att skydda civilbefolkningen. Men nu när mitt eget liv stod på spel insisterade jag. Jag informerade mina soldater i samband med att taxibilarna kom. Sex av dem följde mig, de andra försvann, för de litade inte på FSA.

Vi kördes därefter till den gamla stadsdelen Al-Hameediye i Homs, till ett hus där jag sedan uppehöll mig tillsammans med de sex soldaterna. Jag stannade där i cirka en till två veckor, sedan tog jag mig, ensam, till stadsdelen Baba Amr.

Där träffade jag officerare från den Fria Syriska Armén. Jag gav dem information angående personer i armén, antalet mannar, utrustningen samt planerna. Jag anslöt mig aldrig personligen till FSA.

Jag stannade ungefär två veckor i Baba Amr. Sedan återvände jag till Homs äldre stadsdel. Cirka en månad efter det att vi deserterade skickade jag hem mina soldater till sina familjer.
Jag fick senare höra att de greps av regimen. De vittnade mot mig och dömdes till ungefär ett och ett halvt års fängelse.

Själv blev jag kvar i ungefär nio månader i Homs gamla stadskärna, på olika ställen eftersom det fanns informatörer åt regimen där. Under den här tiden var jag inte med i striderna, jag lämnade bara upplysningar och information. Kort därefter fanns det inga livsmedel kvar i Homs gamla stadskärna, vi lämnade därför stadsdelen via vattenledningar och tog oss vidare därifrån till de omkringliggande byarna. I februari 2013 åkte jag sålunda till min familj i Deir ez-Zor. Och där, i slutet av 2013, gifte jag mig. Där stannade jag sedan ända fram till mars eller april 2014, kort innan Islamiska Staten (IS) kom till Deir ez-Zor. När IS intog Deir ez-Zor dödades alla officerare. Jag flydde då till Turkiet, till Reyhanli. Jag kom till Tyskland via Grekland, Makedonien, Ungern och Österrike.

Fråga:

Skulle ni kunna ge oss namnen på de FSA-officerare som ni hänvisade till i början?

Svar:

Mahmoud SHARSHUR

Fråga:

Inför den tyska federala byrån för migration och flyktingar uppgav ni att ni ska ha deserterat 12.05.2012. Hur kom ni fram till det datumet?

Svar:

Det var det datum för den dag som jag i tv, på Al-Arabiya eller Al-Jazeera, meddelade att jag lämnade armén. Vid min intervju på den tyska federala byrån för migration och flyktingar var jag inte nöjd med vare sig min asylprocess eller tolken jag hade på den tiden och som var shiit eller kurd. Det var därför jag vid den här tiden inte uttalade mig mer.

Fråga:

Skulle ni kunna beskriva hur den Syriska arméns 18:e brigad var strukturerad?

Svar:

Chefen för den 18:e brigaden var brigadgeneral Wajir Mahmoud SHAHUD, en alawit. Brigaden bestod av cirka 5 000 soldater fördelade över fyra regementen. Min brigad fick namnet ”Liwaa 120”. Chefen hette Aql SALAMA. Han kommer ursprungligen från Al-Misyaf, cirka 80-90 km från Homs. Han hade under sitt befäl i Homs cirka 1 000 - 1 500 soldater, 90 BMB-fordon samt 30 pansarfordon. Två år senare, träffade jag andra soldater från det här regementet som berättade att det inte fanns så mycket kvar av regementet. De andra regementena var ”Liwaa 67”, ”Liwaa 131” och ”Liwaa 134”. Jag mins inte vad cheferna över regementena hette.

”Liwaa 120” ansvarade för kontrollerna och var i sin tur indelade i fyra kompanier. Chefen för mitt kompani hette Mohamed Abderrahmane IBRAHIM. Han hade tre plutoner under sig. En av cheferna för de här plutonerna var jag. Jag hade runt 60-70 soldater under mitt befäl.

Fråga:

Ni sa tidigare att er vän Hassan SHAHN hade fått order om att skjuta mot demonstranterna? Av vem fick han den ordern?

Svar:

I Homs. Där fanns vid den här tidpunkten 28 kontrollstationer. Chefen för de här kontrollstationerna var underlöjtnant Sam SULTAN. Det var från honom ordern kom.

Fråga:

Av vem fick ni själv order?

Svar:

Av Sam SULTAN jag med. Han gav mig order att ”slakta” folk.

På fråga:

Jag vet inte vem Sam SULTAN fick sina order ifrån.

Personligen fick jag mina order enbart på telefon.

Fråga:

Vad har ni fått för uppgifter om attacken mot presscentret i Baba Amr i Homs den 22 februari 2012?

Svar:

Baba Amr ligger i Homs västra del. Det bor många oppositionella och desertörer där. Den låg längre bort från stadsdelarna som bevakades av Shabbiha. Regimen led många nederlag där. Många soldater dödades där, civilpersoner också (kvinnor och barn).

Jag var inte i Baba Amr den 22 februari 2012, utan i Homs äldre stadsdel. Men innan jag deserterade hade jag fått höra att regimen hade planer på att den 18:e brigaden skulle återerövra Baba Amr inom de kommande två till tre månaderna. Det var också därför jag deserterade, så att jag inte skulle bli tvungen att delta. Jag stannade alltså bara en kortare tid i Baba Amr, för att föra vidare min information till FSA. Den 15 februari, när offensiven i Baba Amr inleddes, var jag redan tillbaka i Homs äldre stadsdel.

När jag var i Baba Amr, tillsammans med FSA-officerarna, hörde vi bombningarna, runt 80 till 100 om dagen. Jag sa då att det skulle låta som granater med kaliber 82 mm. Det bekräftades av officerarna och de sa att det rörde sig om folk från Shabbiha-grupperna från stadsdelen New Akrama cirka 1,5 - 2 km därifrån. Jag har inga uppgifter om att det kan ha varit någon annan som sköt.

Fråga:

Vet du vilka måltavlorna var?

Svar:

Man sköt helt enkelt, urskillningslöst. Shabbiha är ju inga yrkesmilitärer de heller. Men innan jag deserterade såg jag att Shabbiha hade fått modernare vapen än de vi hade i den syriska armén. Vapen av ryskt ursprung. Officerarna sa dessutom att Shabbiha sköt helt urskillningslöst, som hämnd, när en av deras egna dödades.

På fråga:

Den 22 februari 2012, bombades Baba Amr från fyra håll. Först från stadsdelen al- Waar där militärakademin ligger och där jag gick min utbildning i tre år. I närheten av akademin, cirka 2 km, finns en enhet för information. Där finns även bl.a. pansarfordon. Vi har vänner som bor i närheten och som ringde upp oss och sa åt oss att vara försiktiga eftersom det nu skulle det ske bombningar åt vårt håll.

På fråga:
Al-Waar och Baba Amr ligger cirka 3-5 km från varandra.

Journalisterna Remi OCHLIK, Marie COLVIN och några syriska journalister befann sig på ett torg, nära en cistern, i ett presscenter. Dörren till huset som bombades vette norrut. Det är därför jag är säker på att bombningarna kom norrifrån. Senare skedde ytterligare bombningar mot andra sidor av det här huset, men det första skottet, vilket ödelade huset, kom norrifrån.
Jag vet nu att regimen hade många informatörer i Baba Amr. De måste ha berättat att journalisterna befann sig i det här huset.
Huset i Baba Amr blev dessutom bombat från byn Shinchar, cirka 15 km söder om Baba Amr. Förutom ”universitets”-kvarteret där pansarfordonen befann sig på ett torg, så fanns det i västra Homs, i stadsdelen Al-Sultaniya, ytterligare raketgevär och som även de besköt Baba Amr.

Vid östra porten till Baba Amr hade syriska arméns pansarfordon, av typ T72, tagits i bruk av Republikanska gardets 104:e bataljon. Ansvarig var underlöjtnant Issam Zahreddin från staden Al-Suwaida. Han är drus.

Förhöret avbryts 13.28. Förhöret återupptas 13.35.

Pansarfordonen bombade dock inte presscentret, men det var Issam Zahreddine som beordrade bombningarna. Han var ansvarig för hela militäroperationen, dvs erövringen av Baba Amr. Han ville att alla som var med i FSA samt journalisterna skulle ”utplånas”. Man ville erövra stadsdelen och journalisterna brydde man sig föga om.

En journalist vid namn Khaled Abou Salah har berättat för mig att Remi OCHLIK och Marie COLVIN sprang ut ur huset efter bombningarna, men att de sedan gick tillbaka dit och hämtade sina kameror. Därefter blev huset bombat på nytt.

Av erfarenhet kan jag säga att det är ovanligt att bomba samma mål två gånger. Att detta hände och dessutom från skilda håll säger mig att huset blev bombat med avsikt och att man ville undanröja journalisterna.

Fråga:

Var exakt låg presscentret? Låg det långt ifrån fronten? Hur var det organiserat?

Svar:

Jag kan inte peka ut huset på den karta ni visar mig just nu. Kartan är dessutom för liten för det. Som jag redan sagt låg det nära ett torg med en stor cistern. Det lågt långt ifrån fronten, men det var bombningar hela tiden.

En vän till mig, Muhammad Al-Ahmad, var officer i specialstyrkan, 41:a kommandotruppen, 46:e bataljonen, 4:e kompaniet. Han befann sig, den 22 februari 2012 vid Baba Amrs östra tillfartsväg. Andra som deltog i erövringen av Baba Amr var 47:e bataljonen, 14:e kompaniet samt 52:a och 53:e kommandotruppen (specialförband vid 14:e brigaden).

Min vän befinner sig för närvarande vid syriska-jordanska gränsen. Jag ska försöka nå honom senare och därefter skicka er hans telefonnummer.

Fråga:

Vilka slags vapen användes under bombningarna?

Svar:

Oftast rörde det sig om infanteriets granatkastare med kaliber 130 mm, med räckvidd om 27 till 30 km, samt kaliber 122 mm med räckvidd om 15,3 km. Och utöver dessa, granatkastare med kaliber 240 mm, vikt 130 kg, med räckvidd om 9,6 km, samt kaliber 160 mm med samma räckvidd. Och utöver dessa användes granatgevär med räckvidd om 70 km. Alla våra vapen härrörde samtliga från Ryssland eller Tjeckien.

Fråga:

Vet du vem som i februari 2012 var den militära ledaren och vem som var säkerhetsansvarig i Homs, eller rent av chefen för den militära säkerhetskommittén och som var ansvarig för ledningen av de fyra säkerhetstjänsterna och de militära enheter som förlagts till Homs?

Svar:

För att kontrollera situationen fanns det vid revolutionens början en militärkommitté som även polisen var en del av. Ledaren för denna var i början Ali AYOUB. Därefter var det Nash HAMSUN. Båda var alawiter. Sedan kom Rafu Shahada. Ungefär ända fram till maj 2012. Vem som sedan följde vet jag inte.

Vittnesförhör **Blad 8**
Diarienr. 2017-0002872620, AL RAJAB Khaldoun, från 04. 04. 17

Ordern att döda och tortera demonstranterna kom från dessa personer. Fråga:

Vilken funktion hade Rafiq SHAHADAH/ SHAHADE/ CHAHADE i februari 2012? Svar:

Personligen har jag bara hört talas om personen. Jag kom att tänka på honom igår, men vilken funktion han hade vet jag inte.

Fråga:

Känner ni till om den syriska armén använde sig av drönare, i synnerhet i närheten av presscentret?

Svar:

Jag vet ingenting om hur drönarna användes. Vi fick våra uppgifter från ett stort antal informatörer som regimen placerat i Baba Amr. Det var därför vi inte behövde några drönare i början. De kom först senare.

Fråga:

Vilka var ledarna för Shabbiha i stadsdelen New Akrama?

Svar:

Jag vet inte. Jag var aldrig dit eftersom det var ett alawitiskt kvarter, lugnt. Jag vet att Shabbiha även visade runt journalister i sådana kvarter för att visa dem att det var lugnt i Homs.

Fråga:

Känner ni personerna vid namn Al Farés Khaled, Wael SALAMEH eller Sakr RUSTOM?

Svar:
Min far, som var utbildningsledare vid militärakademin, kände en viss Khaled al-Fares, som jobbade vid tullen.

Jag vet att familjen SALAMEH är alawiter och att de bor i Karm Al-Louz. En viss Khaled SALAMEH gick på samma skola som jag samtidigt som mig, men jag vet inte om de är släkt. Saqr RUSTOM var ansvarig för Shabbiha i stadsdelen Oued Al-Dahab. En vän berättade att [personen i fråga]för runt 3-4 månader sedan fått mycket att säga till om där. Han hade till och med flera privata fängelser under sig där han torterade och dödade folk. Cirka 2 000 personer ska för närvarande jobba åt honom.

Fråga:

Vem kunde informera regimen om presscentrets exakta adress?

Svar:

Det är helt omöjligt att någon skulle kunna känna till informatörernas exakta namn. Det är uppgifter som bara säkerhetspolisen känner till. Det var antagligen civilpersoner som fick betalt för informationen de lämnade. Jag vet att Baba Amr har många informatörer som tillfångatagits av FSA, men jag har inga närma uppgifter angående detta. Jag vet att informatörerna märkte ut husen där journalisterna och medlemmar ur FSA befann sig genom att t.ex. placera ut ett iögonfallande föremål utanför och att de därefter informerade Shabbiha-grupperna eller den syriska armén om det. Informatörerna var samtliga sunniter. Varken alawiter eller shiiter hade vågat gå in i stadsdelen.

Fråga:

Känner ni eller har ni hört talas om en person vid namn Abou Soubei?

Svar:

Det finns många personer i Homs med det namnet.

Sammanfattningsvis skulle jag vilja säga detta:

Ni förhörde mig igår angående Gilles JACQUIERS död och frågade, bland annat, om jag kände en person vid namn Iyad ZAIEB. Igår kväll talade jag med en vän som för närvarande befinner sig i Turkiet, men som på den tiden bodde i Homs. Han berättade att personen i fråga var ledare för AL MOURABITOUN-brigaden och att han dödades i Baba Amr vid tiden för bombningarna som varade i cirka 28 dagar. Jag kände dock inte den personen innan.

Jag litar på er och berättar allt jag vet för er. Men jag är rädd för att min familj kommer att förföljas på grund av det här.

Fråga:

Ni sa tidigare att också soldater från regimen blev dödade i Baba Amr. Skulle ni kunna berätta vem som dödade dem?

Svar:

FSA i syfte att skydda civilbefolkningen.

Fråga:

Blev ni tvungen att själv döda någon?

Svar:

Jag har inte dödat någon. Jag har alltid beordrat mina soldater att inte döda någon. Vi höll bara en kontrollstation. Det var soldaterna och shabbihamiliserna som tog sig in i stadsdelen som dödade. Som muslim får man inte döda civilpersoner utan skäl. Vi kontrollerade bara bilarna. Men vi hade även skyddat alawiterna mot FSA i grannstadsdelen.

Vi var där för att även transportera och skydda specialstyrkorna som var de första att gå in i husen. De var alawiter. Oss sunniter litade man inte på.

Vittnesförhör **Blad 10**
Diarienr 2017-00028-0002872620, AL RAJAB Khaldoun, från 04. 04. 17

Fråga:

Vad hände med informatörerna som FSA tillfångatog?

Svar:

De blev dödade av FSA. Jag känner inte till de exakta siffrorna, men jag har hört att de var många, och bland dem fanns det även sunnitiska kvinnor. Jag har hört att de manliga informatörerna dödades. Vad som hände med kvinnorna vet jag inte.

På fråga:
Jag har hört att informatörerna tidigare förhörts. Var och hur de sedan dödades vet jag inte.

Fråga:

Varifrån fick ni uppgifterna ni uppgav tidigare rörande bombningen av presscentret?

Svar:

Jag var inte själv på plats, men många har berättat för mig om vad som hände under bombningen av Baba Amr och då särskilt av det här huset. Det fanns även många informatörer inom den syriska armén. För övrigt, kunde vi höra bombningarna. Jag visste även om att det var en offensiv på gång innan jag deserterade.

Fråga:

Kan ni namnge någon som befann sig mycket nära situationen och som skulle vara beredd att vittna?

Svar:
Eftersom allt det här hände redan 2012, så minns jag inte längre. Men jag ska tänka på saken. Eftersom vi alla blev drabbade under inbördeskriget försöker vi snarare att glömma.

Förhöret avbryts kl.15.15 Förhöret återupptas kl.15.47

Fråga:

Vem sa till er att bombningen av Baba Amr skulle ske från militärakademin i Homs?

Svar:

Jag har vänner som bor mittemot militärakademin och hade uppmärksammat förberedelserna. De skickade mig ett videoklipp. Jag ska leta efter klippen och skicka dem till er, om jag hittar dem. Jag har ingen kontakt med dem längre, de förflyttades senare till Aleppo.

Fråga:

Vem talade med er om Iyad ZAIEB?

Svar:

Jag önskar avstå från att svara på den frågan. Det rör sig om en syrisk journalist som vid den tidpunkten befann sig på plats i Homs. Jag vill skydda honom.

Fråga:

Känner ni till namnen på de personer som var ansvariga för bombningarna av presscentret?

Svar:

Nej, men jag ska försöka leta rätt på dem. Men det kan ta lite tid.

Fråga:

Vet ni om andra journalister vid den här tidpunkten fortfarande uppehöll sig på presscentret?

Svar:

Jag vet inte, men jag ska fråga.

Fråga:

Skulle ni kunna ge oss Khaled Abou Salahs telefonnummer?

Svar:

Jag ska be att han själv ger er sitt telefonnummer.

Fråga:

Skulle ni kunna ge oss Mohammad Al-Hamads telefonnummer?

Svar:

Jag ska be honom ge er sitt telefonnummer. Jag vet att han sårades.

Fråga:

Skulle ni vara villig att tala med den franska undersökningsdomare som handhar förundersökningen som ligger till grund för detta förhör?

Svar:

Ja, självklart. I Tyskland eller i Frankrike. Men då måste man betala mina rese- och boendekostnader.

Jag skulle återigen vilja påtala att jag är orolig för min familjs skull. Men jag vill säga hela sanningen, så att Assadregimen faller.

Vittnesförhör **Blad 12**
Diarienr 2017-0002872620, AL RAJAB Khaldoun, från 04. 04. 17

Avslutat:

Godkänt

Meyer, kriminalkommissarie

Khaldoun AL RAJAB

Dumont, polistjänsteman

Mme Aladi, tolk

Rieu, polistjänsteman

Härmed intygas att översättningen överensstämmer med den tyska originalhandlingen.
NE VARIETUR N° 04112017
Verrières, den 27.04.2017

Annie DESGARDIN
Auktoriserad översättare till tyska vid Appellationsdomstolen i Paris
15, rue de Perthuis – 91370 Verrières le Buisson Tel: 01 69 30 63 54

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet
2022 -11- 07
Dnr.....Handl.nr.....

BUNDESKRIMINALAMT

Tagebuch - Nr.
5000-K622888-18
Aktenzeichen der StA
5000-K622888-18

Ort. Datum
Hamm, 18.10.22

Zeugenvernehmung

Vernehmungs-beginn (Uhrzeit)	-ende (Uhrzeit)
10:10 Uhr	13:45 Uhr

Örtlichkeit und Modalität der Vernehmung (z.B. freiwillig, herbeigeholt, vorgeführt)
Polizeipräsidium Hamm, Hohe Straße 80, 59065 Hamm; auf schriftliche Vorladung freiwillig erschienen

1 Erklärung zur Person

1.1 Name (ggf. auch Geburtsname, Künstlername, Spitzname usw.)
AL RAJAB
☒ Männlich ☐ Weiblich

Rufname(n)
Khaldoun

sonstige Vornamen

1.2 Geboren am
13.02.1987

in (Ort, Kreis, Land)
Homs (Syrien)

1.3 Hauptwohnung (Straße und Hausnummer, Postleitzahl und Ort; bei Zeugen ohne festen Wohnsitz ist die letzte Wohnung oder der letzte Aufenthaltsort anzugeben)
[redacted]

Nebenwohnung /Straße und Hausnummer, Postleitzahl und Ort)

Angaben zur Erreichbarkeit (Telefonnummer und/oder E-Mail-Adresse)

Nur bei minderjährigen Zeugen: Anschrift der gesetzlichen Vertreter (Name, Vorname, Straße und Hausnummer, Postleitzahl und Ort)

1.4 Staatsangehörigkeit (auch evtl. frühere)
Syrisch
ausgewiesen durch (z.B. Personalausweis, Reisepass etc., Nummer, Ausstellungsdatum, ausstellende Behörde)
Aufenthaltstitel STV Hamm: YZ57HVNPY, ausgestellt am 06.05.2022, gültig bis 05.05.2025

2 Belehrung

(Die Belehrung ist bei Vorliegen der Voraussetzungen nach § 52 StPO erforderlich)

2.1 **Zeugnisverweigerungsrecht**
Mit der beschuldigten Person (Name, Vorname) bin ich
Mohammed HAMO

in einer Lebenspartnerschaft	verlobt	verheiratet
Ja, seit ☒ Nein	Ja, seit ☒ Nein	Ja, seit ☒ Nein

Verheiratet/in Lebenspartnerschaft gewesen	verwandt	verschwägert	durch Adoption verbunden
☐ Ja ☒ Nein	☐ Ja *) ☒ Nein	☐ Ja *) ☒ Nein	☐ Ja *) ☒ Nein

*) Nähere Angaben (z.B. Sohn der beschuldigten Person)

und wurde daher vor meiner Vernehmung darüber belehrt, dass ich zur Zeugnisverweigerung berechtigt bin.

2.2 **Auskunftsverweigerungsrecht** **(Die Belehrung ist bei Vorliegen der Voraussetzung nach § 55 StPO erforderlich)**
Ich bin vor meiner Vernehmung darüber belehrt worden, dass ich die Auskunft auf solche Fragen verweigern kann, durch deren Beantwortung ich mich selbst oder eine in § 52 StPO genannte Person (siehe 2.1) der Gefahr aussetze, wegen einer Straftat oder Ordnungswidrigkeit verfolgt zu werden.

2.3 **Unterrichtung von Verletzten und Angehörige/Erben über ihre Befugnisse (§§406i ff StPO)**

Bei Opfern: ☐ Merkblatt für Opfer einer Straftat des BMJV wurde ausgehändigt

Bei Verletzten/Erben: ☐ Merkblatt für Opfer einer Straftat des BMJV und Formular „UnterrichtAngehoerige-Erben" wurde ausgehändigt

Zeugenvernehmung Blatt 2

Tgb.-Nr.: , AL RAJAB, Khaldoun, vom 18.10.22

2.4 **Hinweis**

Ich bin zur Wahrheit ermahnt und über die strafrechtlichen Folgen einer unrichtigen oder unvollständigen Aussage belehrt worden. Ich bin darauf hingewiesen worden, dass ich mich strafbar mache, wenn ich durch wissentlich falsche Angaben absichtlich einen anderen zu Unrecht verdächtige, die Bestrafung eines anderen vereitele, einen anderen begünstige oder eine Straftat vortäusche.

Ich habe die Belehrung / den Hinweis verstanden und erkläre:

Ich will

☒ **aussagen** ☐ **nicht aussagen**

Datum

18.10.22

(Unterschrift des/der Zeugen/in)

3 **Erklärung zur Sache**

Frage:
Wie können Sie sich mit dem anwesenden Dolmetscher (arabisch-deutsch), Herr LACHGAR, verständigen? Können Sie seinen Übersetzungen folgen?

Antwort:
Ja, das ist gut.

Zu Beginn der Vernehmung wird dem Zeugen erklärt, dass die schwedischen Strafverfolgungsbehörden unter dem Aktenzeichen 5000-K622888-18 ein Ermittlungsverfahren gegen Mohammed HAMO wegen Beihilfe zu schweren Verbrechen gegen das Völkerrecht in und im Umfeld von Homs zwischen dem 01. Januar 2012 und Juli 2012 führt.
Die deutschen Strafverfolgungsbehörden wurden von den schwedischen Strafverfolgungsbehörden darum gebeten, den Zeugen Khaldoun AL RAJAB im oben genannten Ermittlungsverfahren als Zeuge zu vernehmen. Die Bundesanwaltschaft hat das Bundeskriminalamt mit der Umsetzung der Vernehmung beauftragt.

Zudem wird dem Zeugen erklärt, dass sowohl Kriminalkommissar Göttelmann, als auch Kriminalkommissar Weinbrenner des Bundeskriminalamtes an der Vernehmung teilnehmen.

Ich bin von KK Göttelmann über meine Rechte und Pflichten als Zeuge belehrt worden. Insbesondere wurde mir gesagt, dass ich verpflichtet bin, hier vollständig und wahrheitsgemäß auszusagen. Weiterhin wurde mir ausdrücklich erklärt, dass ich die Auskunft auf solche Fragen verweigern kann, durch deren Beantwortung ich mich selbst oder einen Familienangehörigen, der Gefahr aussetze, wegen einer Straftat oder einer Ordnungswidrigkeit verfolgt zu werden.

Ich bin darauf hingewiesen worden, dass sich Zeugen, die in einem Ermittlungsverfahren bewusst die Unwahrheit sagen, um beschuldigten Personen die Vorteile einer rechtswidrigen Tat zu sichern oder die beschuldigte Person der Strafverfolgung zu entziehen, wegen Begünstigung (§257 StGB) oder Strafvereitelung (§258 StGB) der Gefahr einer Bestrafung aussetzen. Auf den Straftatbestand der falschen Verdächtigung (§164 StGB) wurde ich ebenfalls hingewiesen.

Frage:
Sind Sie mit der vorgenannten beschuldigten Person, Mohammed HAMO, verwandt?

Antwort:
Nein, das ist das erste mal das ich diesen Namen höre.

Frage:
Haben Sie die Belehrung verstanden?

Antwort:
Ja, habe ich verstanden.

Zur Sache:

Anmerkung:
Dem Zeugen wird erklärt, dass die folgenden Fragen sich auf seine Vernehmung beim Bundeskriminalamt in Meckenheim vom 05.04.2017 beziehen werden.

Frage:
Sie gaben bei der Vernehmung am 05.04.2017 an, dass Sie Offizier beim syrischen Militär gewesen sein sollen. In welcher Einheit haben Sie gedient?

Antwort:
Ich habe bei der „Liwa 120 Meca" gedient, wie ich schon sagte Liwa steht für Brigade, das war eine Mechaniker-Brigade und diese Brigade gehörte zu der Einheit 18. Diese 18. Einheit besteht aus vier Brigaden. Eine Brigade besteht aus vier Bataillonen *(Anmerkung: arab. „Katiba")* und bei jedem Bataillon sind in etwa 200 Personen, dazu gehören Soldaten, Offiziere und Hauptfeldwebel. Die Einheit 18 schließt alles zusammen, also es ist kurz erklärt, aber wenn Sie das noch expliziter haben wollen, kann ich Ihnen das auch noch genauer erklären.

Frage:
Bitte präzisieren Sie um was es sich bei der 18. Einheit gehandelt hat?

Antwort:
Also eine Einheit schließt vier Brigaden ein und die Einheit 18 ist die Einheit die für Panzer zuständig ist. Diese vier Brigaden teilten sich auf in drei Panzereinheiten und eine Mechaniker Einheit. Dabei gehört ich zur Liwa 120 also zur Mechaniker-Brigade. Die heißt so, weil bei uns diese russischen und tschechischen Panzer BMP waren.

Anmerkung: Ein Foto eines BMP auf dem Handy des Zeugen wird abfotografiert und als Anlage 1 zur Vernehmung genommen. Das Foto wurde bei Google recherchiert.

Der BMP hatte nur acht Sitze, also acht Sitze hinten, ein Fahrer, ein Führer der Einheit, in der Regel ein Oberleutnant mit zwei Sternen, und ein Schütze, insgesamt also elf Personen. Meine

Brigade ist ein Infanteriebataillon die Soldaten von A nach B transportiert. Um auf die Frage zurück zu kommen, könnte es sich bei der erwähnten 18. Einheit um eine Division handeln.

Anmerkung: Laut Dolmetscher LACHGAR ist bei der angesprochenen „18. Einheit" eine Division gemeint.

Frage:
Welcher Abteilung war ihre Division untergliedert?

Antwort:
Also die syrische Armee ist ja in Divisionen aufgeteilt und der Anführer einer Division hat den Dienstgrad Liwa. Also es gibt Liwa als Einheit und Liwa als Dienstgrad, das ist ein Generalmajor. Der Generalmajor bekommt seine Befehle von dem sogenannten „Emad" der ist nochmal eine Stufe über dem Liwa.

Anmerkung: Der Zeuge zeigt ein Foto der verschiedenen Dienstgrade auf seinem Handy. Hiervon wird ein Foto gefertigt und als Anlage 2 zur Vernehmung genommen.

Der Dienstgrad unten in der Mitte (Schwert und Adler) bezeichnet den Dienstgrad „Liwa". Links daneben ist der Dienstgrad „Emad" (Adler, Schwert und Stern).

Frage:
Bezogen auf ihre Brigade: Welche Abteilung hatte eine Leitfunktion innerhalb Ihrer Brigade?

Antwort:
Ein „Amid" war für unsere Brigade zuständig. Das ist ein Brigadengeneral (Adler und drei Sterne). Der Name des Brigadengenerals fällt er mir doch wieder ein.

Anmerkung: Dem Zeugen wird Anlage 3 vorgelegt um die Namen aufzuschreiben. Herr LACHGAR übersetzt diese Namen ins Deutsche.

Der Brigadegeneral der Brigade 120 hieß Aql Mahmoud Salama. Der Generalmajor der 18. Division hießt Wajih Ibrahim Mahmoud.

Frage:
Gab es innerhalb ihrer Brigade einen Führungsstab oder eine Leitstelle?

Antwort:
Das sind diese Personen die ich Ihnen gerade genannt habe. Sowas wie eine Leitstelle gab es nicht. Der Brigadegeneral verkörpert die Leitstelle.

Frage:
Wie wurde die Brigade mit Waffen und Munition versorgt?

Antwort:

Es gibt ja Lager, Waffenlager in denen alles vorhanden war. Die Lieferung erfolgte immer wenn Bedarf ist. Es gibt eine kleine Stadt in Syrien, Tadmur, das ist bei Palmyra. Da gibt es das größte Waffenlager in Syrien, das war komplett voll und von da aus wurde dann verteilt. Es gibt auch eine weitere Stadt Mheen. Da ist auch ein Waffenlager, das ist aber nicht ganz so groß wie in Tadmur.

Frage:
Wie hat man überprüft, wie viel Munition gebraucht wurde?

Antwort:
Die Hauptfeldwebel sind für die Lager zuständig. Als Beispiel: Jedes Bataillon besitzt vier Lager und es gibt ja auch noch kleinere Einheiten und jede Einheit hat ein Lager, ungefähr so groß wie dieses Zimmer. *(Anmerkung: Größe des Vernehmungsraumes ungefähr 15-20qm).* Für diese Lager sind die Hauptfeldwebel zuständig. Diese prüfen ob Nachschub an Munition bestellt werden muss und dann werden beispielsweise die Lager in Tadmur oder Mheen für eine Lieferung kontaktiert. Die Lieferung kommt aber zuerst zum Hauptlager der Division. Von dort wird es dann verteilt.

Frage:
Bitte beschreiben sie die Ereignisse in Baba Amr von Februar 2012 so detailliert wie es Ihnen möglich ist.

Antwort:
Also wenn ich das noch richtig erinnere, war es Ende Februar als die Angriffe begannen. Ich bin mir nicht mehr hundertprozentig sicher, aber es müsste Ende Februar 2012 gewesen sein. An die Uhrzeit oder einen genauen Tag kann ich mich nicht mehr erinnern. Ich glaub diese Fragen habe ich beim letzten Mal auch schon beantwortet. Jetzt weiß ich das leider nicht mehr, es ist ja schon zehn oder elf Jahre her. Allgemein fängt es in der Regel immer mit Granatwerferbeschuss an und dann wird versucht mithilfe einer Rückendeckung anzugreifen. Bei Baba Amr haben sie auch eine Rückendeckung organisiert. Es wurden alle, auch zivile Gebäude getroffen, alles was auf dem Weg war, wurde zerstört. Also um es kurz zu machen kann ich es Ihnen anhand eines Beispiels erklären: wenn Putin in Tschetschenien irgendwo reingeht, verbrennt er alles. So war es auch hier, das sind die Methoden die die Armee von den Russen gelernt hatte. Ich kann mich nicht erinnern, welche zivilen Gebäude zerstört wurden, aber es waren viele willkürliche Schüsse. Es wurde nicht unterschieden zwischen Gebäuden, es wurde auf alles geschossen was im Weg war.

Frage:
Woher kamen die Informationen, dass sie Baba Amr zurückerobern würden?

Antwort:
Also die Befehle kommen in der Regel vom Präsidenten und gehen dann hierarchisch weiter. Über den Brigadegeneral wurde der Befehl an einen Oberst und schließlich an meine Einheit weitergeleitet. Um auf die Sache zurückzukommen, es war ja auch ein russischer Plan und die Syrer haben den dann so ausgeführt.

Frage:
Sind sie als allgemeine Informationen unter allen Verbänden/Offizieren verbreitet worden?

Antwort:
Wie ich schon sagte, ja.

Anmerkung: Die Vernehmung wird von 11:20 bis 11:25 für eine Pause unterbrochen.

Frage:
In welcher Form kam dieser Befehl bei Ihnen an?

Antwort:
In der Regel kommen die Befehle telefonisch. Im Fall Baba Amr kam der Befehl schriftlich.

Frage:
Wie sah er aus? War er von irgendjemandem unterzeichnet worden?

Antwort:
Zu diesem Zeitpunkt war ich bereits desertiert.

Frage:
Woher wussten Sie dann das der Befehl schriftlich ergangen war?

Antwort:
Wenn es allgemein darum ging ein Viertel zu stürmen, z.B. in Homs, dann gibt es einen geheimen Ort an dem sich die Offiziere, die für die Bataillone zuständig sind, treffen. Da werden dann vor Ort die Zuständigkeiten für den Kriegsplan verteilt. Da ich den Befehl für Baba Amr nie gesehen habe, gehe ich davon aus, dass es so gewesen ist. Nochmal, gesehen habe ich den schriftlichen Befehl nicht, aber das wurde bei solchen Offensiven in der Regel so praktiziert.

Frage:
Was wussten Sie darüber, dass eine Offensive bevorstand?

Antwort:
Ich trug den Dienstgrad des Oberleutnants. Ich war auch nur an einem Checkpoint eingesetzt und bekam nicht alles mit. Von der Offensive wusste ich vorher nichts.

Frage:
Welches Gebiet hatte die Offensive zum Ziel?

Antwort:
Das weiß ich nicht. Also es gab ja fünf Gebiete und eines davon war Baba Amr.

Frage:
Welche Einheiten waren an der Offensive beteiligt?

Antwort:
Soweit ich weiß waren an der Offensive die 4. Division unter Führung des Bruders des Präsidenten Baschar Al-Assad, Maher Al-Assad, und ein sogenanntes „Sonderkommando" beteiligt. Dieses „Sonderkommando" ist in mehreren Regimentern umfasst.

Frage:
Welche Einheiten wurden an die Militärakademie verlegt oder haben sich dort vorbereitet?

Antwort:
Dazu kann ich nichts sagen.

Frage:
Wer war für die Offensive gegen Baba Amr zuständig?

Antwort:
Das weiß ich nicht mehr. Sie haben ja auch gesagt, wenn ich mir nicht sicher bin, soll ich das sagen. Ich weiß wirklich nur allgemein, dass es die 4. Division aus Damaskus war, aber die genauen Namen der Offiziere kenne ich nicht. Da die 4. Division sowie das „Sonderkommando" aus Damaskus kommen, weiß ich nicht viel darüber, da ich ja aus Homs komme.

Anmerkung:
Der Zeuge soll bei den folgenden Fragen beschreiben, was er während der Offensive gegen Baba Amr selbst gehört und gesehen hat.

Frage:
Wo haben Sie sich während der Offensive befunden?

Antwort:
Ich war an einem anderen Ort gewesen. In einer Region die Alt-Homs heißt und dort hielt ich mich versteckt, da ich als Deserteur galt.

Frage:
Was konnten Sie selber sehen und hören von dort, wo Sie sich befunden haben?

Antwort:
Also ich konnte die Schüsse hören. Besonders die Panzerschüsse und die Granatenwerfer. Ich konnte das ganz deutlich hören und ich konnte auch die einzelnen Schüsse unterscheiden. Zuerst habe ich die Panzer gehört und dann die Raketengeschosse. Dann kamen wieder Panzer und Granatenwerfer. Es war sehr laut und es waren ja auch keine Maschinengewehre. Das war jeden Tag so, ich weiß nicht mehr genau, ungefähr für einen Monat haben die versucht nach Baba Amr vorzurücken.

Frage:
Wissen Sie, ob der Offensive irgendeine Art von Vorwarnung an die Menschen, die sich in Baba Amr befanden, vorausging?

Antwort:
Da bin ich mir nicht sicher. Aber ich glaube nicht, dass es eine Vorwarnung für die Bevölkerung gab. Bevor sie dort einmarschiert sind, außerhalb von Homs, wenn man aus Richtung Tadmur kommt, gab es eine Art Lager aus Zelten bestehend wo sie alle Kräfte versammelt hatten.

Frage:
Was war der Zweck der Offensive gegen Baba Amr?

Antwort:
Also das Hauptziel der Offensive war Baba Amr zurück zu erobern, weil dort viele Oppositionelle stationiert waren.

Frage:
Welche Leute befanden sich in Baba Amr? Gab es Zivilisten im Gebiet?

Antwort:
Also die Bewohner von Baba Amr, also ganz normale Zivilisten waren vor Ort. Dort haben sich aber auch viele Leute versteckt die von dem Regime gesucht wurden, also zum Beispiel Leute die an Demonstrationen teilgenommen haben. Es gab mehrere oppositionelle Bataillone dort.

Anmerkung: Der Zeuge schreibt die Namen der oppositionellen Gruppierungen auf Anlage 4. Der Dolmetscher Herr LACHGAR übersetzt daneben.

Das waren die Al-Farouk Bataillone. Diese bestanden unter anderem aus mehreren desertierten Offizieren. Die Bataillone selber waren noch unabhängig und keiner konkreten Gruppierung zugeordnet, da sich zum Anfang des Konfliktes abgespielt hat.

Frage:
Konnten Sie dort, wo Sie sich befanden, Zivilisten sehen, die Baba Amr verließen?

Antwort:
Nein.

Frage:
Welche Gebiete wurden bombardiert?

Antwort:
Es war die komplette Region, genauso wie Baba Amr. Die wurde komplett unter Beschuss genommen. Die wollten unbedingt einmarschieren und haben deswegen alles zerstört.

Frage:
Wissen Sie, wann dies geschehen ist?

Antwort:
Ich weiß nur, dass es Ende Februar gewesen ist.

Frage:
In ihrer Zeugenvernehmung vom 05.04.2017 haben sie Angaben gemacht, dass man „unterschiedslos" geschossen hätte. Worauf wurde „unterschiedslos" geschossen?

Antwort:
Das ist ja genau das was ich Ihnen heute gesagt habe. Die schießen einfach willkürlich auf alles was sich in diesem Gebiet befindet.

Frage:
Gab es „Feuerpausen" in denen die Einwohnerschaft die Möglichkeit hatte, das Gebiet zu verlassen?

Antwort:
Es gab Leute die es geschafft haben von dort wegzulaufen. Die haben aber dabei ihr Leben auf Spiel gesetzt. Es gab Feuerpausen, die können ja auch nicht 24 Stunden am Tag schießen.

Anmerkung: Die Vernehmung wird von 12:04 bis 12:07 Uhr für eine Pause unterbrochen.

Frage:
Sie hatten 2017 in der Vernehmung beschrieben, dass die Bombardierungen vom Stadtteil Al-Waar, wo die Militärakademie liegen soll bei der Sie Ihre Ausbildung gemacht haben, ausgingen. Gab es eine permanent stationierte Einheit im Stadtteil Al-Waar?

Antwort:
Ja, dort gab es einen Berg. Bei diesem handelt es sich um eine Militärzone. Dort ist auch die Militärakademie, wo die Offiziere ausgebildet werden. Es gab eine sportliche und eine technisch-militärischen Fakultät. Dort ist ja auch ein Bataillon, das zur Militärfakultät gehört, stationiert. Das war ein Bataillon für Operation und Statistiken. Dort waren Panzer und Granatenwerfer aufgestellt und von dort ging die Offensive auf Baba Amr los.

Frage:
Wurden zusätzliche Einheit in die Akademie verlegt?

Antwort:
Also später kamen noch weitere Bataillone für die Offensive hinzu. ~~Dabei war das Panzerbataillon, die ich nicht~~ kenne ich nicht. Diese nutzen den Platz auf Grund der strategischen Bedeutung, da auf Grund der Höhe auf alles herabgeschaut werden konnte.

Frage:
Sie hatten 2017 erwähnt, dass vom Dorf Shinshar ebenfalls Bombardierungen auf Baba Amr niedergingen. Gab es in Shinshar eine permanent stationierte Einheit?

Antwort:
Dort gab es auch ein ganzes Bataillon das dort permanent stationiert war, wie es hieß weiß ich aber nicht.

Frage:
Was war die Aufgabe dieses Bataillons bei den Angriffen auf Baba Amr?

Antwort:
Das kann ich nicht genau sagen. In Shinshar war auf jeden Fall ein Militärstützpunkt, der für die Offensive auf Baba Amr genutzt wurde. Dieses Bataillon hat hauptsächlich mit Panzern und Raketen geschossen.

Frage:
Wissen Sie, ob während dieses Zeitraums irgendeine Einheit vorübergehend in Shinshar stationiert war?

Antwort:
Also in Shinshar gab es diesen Stützpunkt mit einer Art Trainingslager. Konkret weiß ich es aber nicht.

Frage:
Welche Einheit hat Shinshar bombadiert?

Antwort:
Shinshar wurde nicht bombardiert. Von Shinshar wurde auf Baba Amr geschossen.

Frage:
2017 erwähnten sie, dass im Universitätsviertel auf einem Platz Panzer standen und im Stadtteil Alt-Sultaniya habe es weitere „Raketengewehre" gegeben, welche Baba Amr beschossen hätten. Welche Einheiten waren im Universitätsviertel stationiert?

Antwort:
Das hatte ich total vergessen, jetzt erinnern Sie mich wieder. Welche Einheiten dort waren kann ich aber nicht mehr sagen.

Frage:
Wie hieß die Universität?

Antwort:
Das war die Al-Baath-Universität.

Frage:
Welche Einheiten waren im Stadtteil Al-Sultaniya stationiert?

Antwort:
Das weiß ich auch nicht.

Frage:
Können Sie uns aufzählen welche Divisionen, Brigaden und Bataillone am Angriff auf Baba Amr beteiligt waren?

Antwort:
Also ich habe das erzählt, was ich weiß. Die 4. Division war für die Offensive zuständig außer dieser Division weiß ich nichts. Dazu kam noch das Sonderkommando. Beide Einheiten sind unabhängig voneinander zu betrachten. Das Sonderkommando war nicht der 4. Division untergeordnet. Beide gelten als Elite des syrischen Militärapparates.

Frage:
Wo waren die 4. Division und das Sonderkommando während des Angriffs auf Baba Amr stationiert?

Antwort:
Also wo die 4. Division während des Angriffs auf Baba Amr stationiert war, kann ich Ihnen leider nicht sagen. Das Sonderkommando war in einem Militärstützpunkt außerhalb von Homs stationiert. Wo genau kann ich nicht sagen.

Frage:
Welche Rolle haben sie beim Angriff auf Baba Amr gespielt?

Antwort:
Zu diesem Zeitpunkt war ich, wie ich bereits sagte, bereits desertiert. Ich selbst war gar nicht an dem Angriff beteiligt.

Frage:
Waren noch andere Teile von Homs von den Angriffen betroffen? Wenn ja, wann war das?

Antwort:
Also die Daten habe ich leider nicht mehr im Kopf, aber es wurden auf jeden Fall mehrere Stadtteile bombardiert. Die Namen der Stadtteile weiß ich nicht mehr, das ist auch schon 12 Jahre her und durch den Stress habe ich vieles verdrängt.

Frage:
Welche Einheiten waren an den Angriffen beteiligt?

Antwort:
Das sind interne Informationen die kann nicht jeder wissen. Daher kann ich ja gar nicht wissen welche Einheiten genaue an diesen Angriffen beteiligt waren.

Frage:
Was wissen Sie über die 11. Division?

Antwort:
Die 11. Division ist für Homs zuständig. Das ist eine Panzerdivision. Der Name des Generalmajors der Division ist mir unbekannt. Weitergehend weiß ich nur, dass diese genau wie meine Division auch Panzer hatte.

Frage:
Wo war sie stationiert?

Antwort:
Außerhalb von Homs. Wo genau kann ich Ihnen nicht sagen.

Frage:
Hat die 11. Division eine Rolle beim Angriff auf Baba Amr gespielt?

Antwort:
Dazu weiß ich nichts.

Frage:
Hat die 11. Division eine Rolle bei irgendeinem anderen Angriff in oder im Umfeld von Homs gespielt?

Antwort:
Ich habe wirklich keine Ahnung, ob sie an irgendeinem Angriff beteiligt waren. Dabei fällt gerade noch ein, dass die 11. Division an dem Angriff auf Hama beteiligt war. Das war im Jahr 2011, Das habe ich gehört. Hama ist etwa 40 oder 60 km von Homs entfernt.

Frage:
Haben Sie der Zeugenvernehmung noch etwas hinzuzufügen?

Antwort:
Nein.

Ende der Vernehmung: 12:42 Uhr
Beginn Rückübersetzung: 12:45 Uhr
Ende Rückübersetzung: 13:45 Uhr

Zeugenvernehmung
Tgb.-Nr.: , AL RAJAB, Khaldoun, vom 18.10.22

geschlossen: genehmigt:

Göttelmann, KK

Weinbrenner, KK, Protokollführer

übersetzt bekommen, genehmigt und unterschrieben

Khaldoun AL RAJAB

übersetzt und vorgelesen:

El Houssine LACHGAR,
Dolmetscher für die arabische Sprache

Anlage 1

Боевая машина пехоты
انتقال
Armored Vehicles
Armored Vehicles: مركبة
BMP السوفيتية من النشأة حتـ...
قد تكون الصور محمية بموجب حقوق النشر. مزيد من المعلومات
الصور ذات الصلة
...akla army 888.jpg :ملف
ويكيبيديا
العائلة الروسية الصغيرة Bmp
Arab Army Forum ! منتدى ..

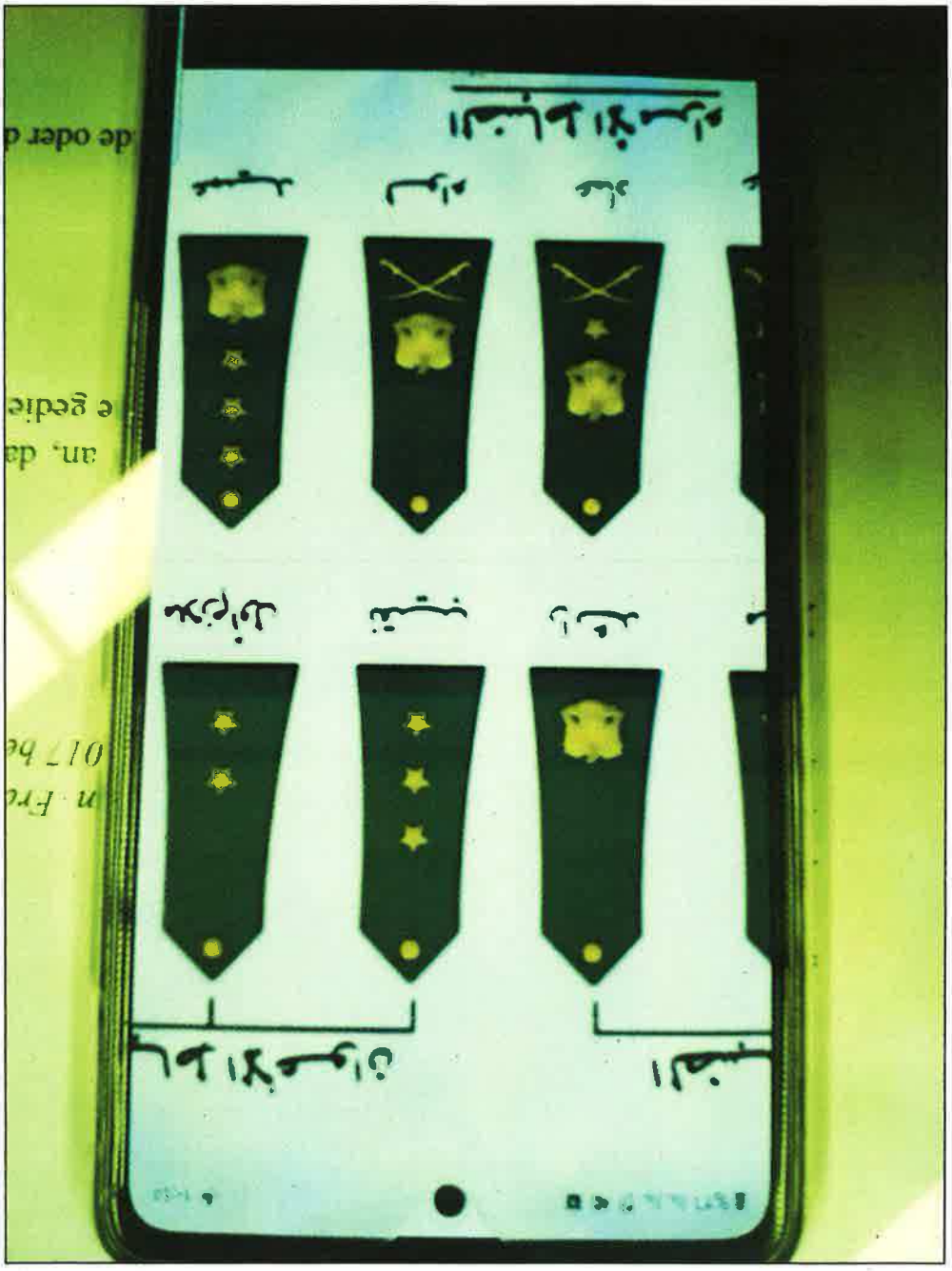

Anlage 3

Anlage 3

1) قائد الفرقة 18 وجيه ابراهيم محمود

2) قائد اللواء 120 ميكا عقل محمود سلامة

1) Führer der Division 18: Wajih Ibrahim Mahmoud (phon.)

2) Führer der Liwa 120 (Brigade 120) Meca: Aql Mahmoud Salama (phon.)

3) معين Mheen (Waffenlager)

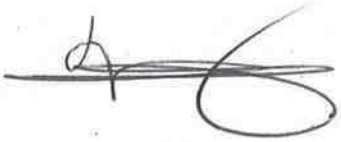

BUNDESKRIMINALAMT

Diarienr	Ort, datum
5000-K622888-18	Hamm, 2022-10-18

Åklagarmyndighetens ärendenr
5000-K622888-18

Vittnesförhör	**Förhöret inleds kl.**	**Förhöret avslutas kl.**
	10.10	13.45

Förhörsplats och förhörssätt (t.ex. frivilligt, efter kallelse, hämtad)
Polizeipräsidium Hamm, Hohe Straße 80, 59065 Hamm;
inställt sig frivilligt efter skriftlig kallelse

1 Uppgifter om den förhörda personen

1.1 Efternamn (i förekommande fall även efternamn vid födseln och eventuella pseudonymer)

AL RAJAB ☒ Man □ Kvinna

Tilltalsnamn: Khaldoun
Övriga förnamn:

1.2 Född: 1987-02-13 i (ort, distrikt, land): Homs (Syrien)

1.3 Primär bostadsadress (gata, nr, postnr och ort; för vittnen utan fast bostad anges den senaste bostadsadressen eller den senaste vistelseorten)

[redacted]

Sekundär bostadsadress (gata, nr, postnr och ort)

Kontaktuppgifter (telefonnummer och/eller e-postadress)

Endast för minderåriga vittnen: Adress till rättslig företrädare (efternamn, förnamn, gata, nr, postnr och ort)

1.4 Nationalitet (även ev. tidigare nationalitet)

Syrien

styrkt genom (t.ex. id-kort, pass osv.; nummer, utfärdandedatum, utfärdande myndighet)

Uppehållstillstånd STV Hamm: YZ57HVNPY, utfärdat 2022-05-06, giltigt t.o.m. 2025-05-05

2 Information om rättigheter och skyldigheter

(Denna information måste ges om villkoren i 52 § straffprocesslagen är uppfyllda.)

2.1 **Rätt att vägra vittna**

Den misstänkte (efternamn, förnamn) och jag är	sambor/registrerade partner	förlovade	makar
Mohammed HAMO	Ja, sedan ☒ Nej	Ja, sedan ☒ Nej	Ja, sedan ☒ Nej

f.d. makar/sambor/registrerade partner	släkt	släkt genom ingifte	i ett adoptivförhållande
□ Ja ☒ Nej	□ Ja*) ☒ Nej	□ Ja*) ☒ Nej	□ Ja*) ☒ Nej

*) Förtydligande (t.ex. son till den misstänkte)

och inför förhöret har jag därför informerats om att jag har rätt att vägra vittna.

2.2 **Rätt att vägra lämna upplysningar**
(Denna information måste ges om villkoren i 55 § straffprocesslagen är uppfyllda.)
Inför förhöret har jag fått information om att jag kan vägra svara på en fråga om jag genom att besvara den skulle utsätta mig själv eller en sådan anhörig som anges i 52 § straffprocesslagen (se punkt 2.1) för risk för lagföring för brott eller förseelse.

2.3 **Underrättelse till målsägare och anhöriga/efterlevande om deras rättigheter (406 i § ff straffprocesslagen)**

För brottsoffer: □ Justitieministeriets informationsbroschyr till brottsoffer har överlämnats

För målsägare/efterlevande: □ Justitieministeriets informationsbroschyr till brottsoffer och blanketten ”UnterrichtAngehoerige-Erben” [”underrättelse anhöriga efterlevande”] har överlämnats

[namnteckning]

2.4	**Upplysning** Jag har uppmanats att tala sanning och informerats om de straffrättsliga konsekvenser som ett osant eller ofullständigt vittnesmål kan få. Jag har upplysts om att jag kan göra mig skyldig till brott om jag genom att medvetet lämna osanna uppgifter felaktigt anklagar någon annan, hindrar att någon annan bestraffas, otillbörligen främjar någon annan eller fingerar brott. **Jag har förstått informationen/upplysningen och förklarar härmed:** **Jag vill** ☒ **vittna** ☐ **inte vittna**
	Datum 2022-10-18 [namnteckning] (Vittnets namnteckning)
3	**Vittnesmål**

Fråga:
Förstår du tolken herr Lachgar (arabiska–tyska)? Förstår du hans översättningar?

Svar:
Ja, det går bra.

När förhöret inleds informeras vittnet om att de svenska brottsbekämpande myndigheterna bedriver en förundersökning (5000-K622888-18) mot Mohammed Hamo för medhjälp till grovt folkrättsbrott i och omkring Homs mellan den 1 januari 2012 och juli 2012.

De svenska brottsbekämpande myndigheterna har bett de tyska brottsbekämpande myndigheterna att förhöra Khaldoun Al Rajab som vittne i ovannämnda förundersökning. Den tyska åklagarmyndigheten har gett Bundeskriminalamt [federala kriminalpolismyndigheten] i uppdrag att genomföra förhöret.

Därtill informeras vittnet om att både kriminalkommissarie Göttelmann och kriminalkommissarie Weinbrenner från Bundeskriminalamt närvarar vid förhöret.

Kriminalkommissarie Göttelmann har informerat mig om mina rättigheter och skyldigheter som vittne. Jag har särskilt upplysts om att jag är skyldig att lämna ett fullständigt och sanningsenligt vittnesmål. Vidare har jag uttryckligen fått förklarat för mig att jag kan vägra svara på en fråga om jag genom att besvara den skulle utsätta mig själv eller en anhörig för risk för lagföring för brott eller förseelse.

Jag har informerats om att ett vittne som medvetet lämnar osanna uppgifter i förundersökning i syfte att säkra en misstänkt de fördelar som följer av lagstridig gärning eller att undandra den misstänkta personen lagföring, riskerar straff för främjande av brottsling (257 § strafflagen) respektive skyddande av brottsling (258 § strafflagen). Jag har även informerats om brottet falsk tillvitelse (164 § strafflagen).

Fråga:
Är du släkt med den misstänkte Mohammed Hamo?

[namnteckning]

Svar:
Nej, det är första gången jag hör namnet.

Fråga:
Har du förstått informationen?

Svar:
Ja, jag har förstått den.

Om ärendet:

Anmärkning:
Vittnet informeras om att följande frågor hänvisar till förhöret med honom vid Bundeskriminalamt i Meckenheim den 5 april 2017.

Fråga:
I förhör den 5 april 2017 uppgav du att du hade varit officer i syriska armén. Vilken enhet tjänstgjorde du i?

Svar:
Jag tjänstgjorde i ”Liwa 120 Meca”. Liwa står som sagt för brigad – det var en mekaniserad brigad som hörde till 18:e enheten. Den 18:e enheten består av fyra brigader. En brigad består av fyra bataljoner (*anmärkning: arabiska ”katiba”*) och varje bataljon utgörs av cirka 200 personer, däribland soldater, officerare och översergeanter. Den 18:e enheten omfattar allt detta. Det är en kortfattad förklaring, men om ni vill veta mer kan jag ge er en mer detaljerad förklaring.

Fråga:
Kan du precisera vad 18:e enheten var för något?

Svar:
En enhet omfattar alltså fyra brigader och 18:e enheten är den enhet som ansvarar för stridsvagnar. De fyra brigaderna var tre pansarenheter och en mekaniserad enhet. Jag hörde till Liwa 120, alltså den mekaniserade brigaden. Den heter så eftersom vi hade sådana där ryska och tjeckiska BMP-stridsvagnar.

Anmärkning: Ett foto av en BMP på vittnets telefon fotograferas och bifogas i bilaga 1 till förhöret. Fotot söktes fram på Google.

BMP:n hade bara åtta säten, alltså åtta säten där bak, en förare, ett av enhetens befäl – vanligtvis en löjtnant med två stjärnor – och en skytt, alltså totalt elva personer. Min brigad är en infanteribataljon som transporterar soldater från punkt A till punkt B. För att återgå till frågan så skulle 18:e enheten kunna vara en division.

Anmärkning: Enligt tolken Lachgar avser ”18:e enheten” en division.

Fråga:
Vilken avdelning hörde din division till?

[namnteckning]

Svar:
Den syriska armén är indelad i divisioner, och chefen för en division har tjänstegraden liwa. Liwa kan alltså vara både en enhet och en tjänstegrad – det är en generalmajor. Generalmajoren får sina order från en ”emad”, som är ett steg ovanför liwa.

Anmärkning: Vittnet visar ett foto av de olika tjänstegraderna på sin mobil. Ett foto tas av detta och bifogas som bilaga 2 till förhöret.

Tjänstegraden nederst i mitten (svärd och örn) är tjänstegraden ”liwa”. Till vänster om den är tjänstegraden ”emad” (örn, svärd och stjärna).

Fråga:
Vad gäller din brigad: Vilken avdelning hade en ledningsfunktion i din brigad?

Svar:
En ”amid” ansvarade för vår brigad. Det är en brigadgeneral (örn och tre stjärnor). Nu kom jag på vad han hette.

Anmärkning: Vittnet får bilaga 3 så att han kan skriva ned namnen. Herr Lachgar översätter namnen till tyska.

Brigadgeneralen för 120:e brigaden hette Aql Mahmoud Salama. Generalmajoren för 18:e divisionen hette Wajih Ibrahim Mahmoud.

Fråga:
Fanns det någon ledningsstab eller ledningscentral i din brigad?

Svar:
Det är de personer som jag precis nämnde. Det fanns inte direkt någon ledningscentral. Brigadgeneralen utgör ledningscentralen.

Fråga:
Hur försågs brigaden med vapen och ammunition?

Svar:
Det finns lager, vapenlager där allt fanns tillgängligt. Leveranser skedde alltid vid behov. Det finns en liten stad i Syrien, Tadmur, som ligger vid Palmyra. Där ligger det största vapenlagret i Syrien, det var helt fullt och därifrån distribuerades vapnen. Det finns också en annan stad – Mheen. Där finns det också ett vapenlager, men det är inte lika stort som det i Tadmur.

Fråga:
Hur kontrollerade man hur mycket ammunition som behövdes?

Svar:
Översergeanterna ansvarar för lagren. Exempelvis har varje bataljon fyra lager, och så finns det ännu mindre enheter, och varje enhet har ett lager som är ungefär lika stort som det här rummet. *(Anmärkning: Förhörsrummet är ca 15–20 m^2 stort.)* Översergeanterna ansvarar för dessa lager. De kontrollerar om det behöver beställas påfyllning av ammunition, och då

kontaktas till exempel lagren i Tadmur eller Mheen för en leverans. Leveransen kommer dock först till divisionens huvudlager. Sedan distribuerar man därifrån.

Fråga:
Kan du så detaljerat som möjligt beskriva vad som hände i Baba Amr i februari 2012?

Svar:
Om jag minns rätt så inleddes attackerna i slutet av februari. Jag är inte hundra procent säker, men det måste ha varit i slutet av februari 2012. Jag minns inte vilken tid eller exakt vilken dag det var. Jag har för mig att jag svarade på de här frågorna förra gången också. Nu minns jag tyvärr inte längre, det har ju gått tio, elva år. Det brukar börja med granatbeskjutning, och sedan försöker man attackera med hjälp av skydd bakåt. Även vid Baba Amr organiserade man skydd bakåt. Allt, även civila byggnader, träffades. Allt som låg i vägen förstördes. För att göra en lång historia kort så kan jag förklara det med ett exempel: När Putin går in någonstans i Tjetjenien bränner han ner allt. Så var det här också, det är de metoder som armén hade lärt sig av ryssarna. Jag minns inte vilka civila byggnader som förstördes, men det var många godtyckliga skott. Det gjordes ingen åtskillnad mellan byggnader – allt som låg i vägen besköts.

Fråga:
Varifrån kom uppgifterna att de skulle återta Baba Amr?

Svar:
Orderna brukar komma från presidenten och sedan gå vidare i hierarkin. Via brigadgeneralen förmedlades ordern till en överste och slutligen till min enhet. För att återgå till frågan så var det också en rysk plan som syrierna utförde.

Fråga:
Spreds det som allmän information bland alla förband/officerare?

Svar:
Ja, som jag sade.

Anmärkning: Förhöret avbryts för en paus mellan 11.20 och 11.25.

Fråga:
I vilken form gavs ordern?

Svar:
Orderna brukar ges via telefon. I fallet Baba Amr gavs ordern skriftligen.

Fråga:
Hur såg den ut? Var den undertecknad av någon?

Svar:
Vid den här tidpunkten hade jag redan deserterat.

Fråga:
Hur visste du då att ordern gavs skriftligen?

[namnteckning]

Svar:
Vanligtvis när det är fråga om att storma en stadsdel, t.ex. i Homs, finns det en hemlig plats där de officerare som ansvarar för bataljonerna möts. Där på plats fördelas ansvarsområdena för krigsplanen. Eftersom jag aldrig såg ordern för Baba Amr utgår jag från att det var så det gick till. Jag har alltså inte sett den skriftliga ordern, men det var så det brukade gå till vid sådana offensiver.

Fråga:
Vad visste du om den stundande offensiven?

Svar:
Jag hade tjänstegraden löjtnant. Jag var bara placerad vid en checkpoint och fick inte reda på allt. Jag visste inget om offensiven i förväg.

Fråga:
Vilket område var målet för offensiven?

Svar:
Det vet jag inte. Det fanns fem områden och ett av dem var Baba Amr.

Fråga:
Vilka enheter deltog i offensiven?

Svar:
Såvitt jag vet deltog 4:e divisionen under ledning av president Bashar al-Assads bror, Maher al-Assad, och ett så kallat ”specialkommando” i offensiven. Detta ”specialkommando” omfattar flera regementen.

Fråga:
Vilka enheter var förlagda vid militärakademin eller förberedde sig där?

Svar:
Jag vet inte.

Fråga:
Vem var ansvarig för offensiven mot Baba Amr?

Svar:
Det minns jag inte. Ni har ju sagt att om jag inte är säker så ska jag säga till. Jag vet verkligen bara allmänt att det var 4:e divisionen från Damaskus, men jag har inte namnen på officerarna. Både 4:e divisionen och ”specialkommandot” kommer från Damaskus, så jag vet inte så mycket om dem, eftersom jag kommer från Homs.

Anmärkning:
På följande frågor ska vittnet beskriva vad han själv sett och hört under offensiven mot Baba Amr.

Fråga:
Var befann du dig under offensiven?

Svar:
Jag var på annan ort. I en region som heter Gamla Homs. Jag gömde mig där eftersom jag räknades som desertör.

Fråga:
Vad kunde du själv se och höra från den plats där du befann dig?

Svar:
Jag kunde höra skotten. Särskilt pansarskotten och granatkastarna. Jag hörde det väldigt tydligt och kunde även urskilja de enskilda skotten. Först hörde jag stridsvagnarna och sedan missilerna. Sedan var det stridsvagnar och granatkastare igen. Det lät väldigt högt och det var ju inte direkt maskingevär. Så var det varje dag. Jag är inte säker, men i ungefär en månad försökte de rycka fram mot Baba Amr.

Fråga:
Vet du om det gick ut någon sorts förvarning till människorna i Baba Amr före offensiven?

Svar:
Jag är inte säker. Men jag tror inte att invånarna fick någon förvarning. Innan de marscherade in, utanför Homs, om man kom från Tadmur-hållet, fanns det ett slags tältläger där alla styrkor hade samlats.

Fråga:
Vad var syftet med offensiven mot Baba Amr?

Svar:
Huvudsyftet med offensiven var att återta Baba Amr, eftersom det fanns många oppositionella där.

Fråga:
Vilka människor befann sig i Baba Amr? Fanns det civila i området?

Svar:
Invånarna i Baba Amr, alltså helt vanliga civila, var där. Men det var också många som hade gömt sig där som var efterlysta av regimen, bland annat personer som hade deltagit i demonstrationer. Det fanns flera oppositionella bataljoner där.

Anmärkning: Vittnet antecknar namnen på de oppositionella grupperingarna i bilaga 4. Tolken Lachgar översätter bredvid.

Det var Al-Farouk-bataljonerna. De bestod bland annat av flera deserterade officerare. Själva bataljonerna var fortfarande oberoende och hörde inte till någon särskild gruppering, eftersom det här var i början av konflikten.

Fråga:
Kunde du, där du befann dig, se civila som lämnade Baba Amr?

Svar:
Nej.

Fråga:
Vilka områden utsattes för bombardemang?

Svar:
Hela regionen, precis som Baba Amr. Allt besköts. De ville absolut gå in och därför förstörde de allt.

Fråga:
Vet du när det här skedde?

Svar:
Jag vet bara att det var i slutet av februari.

Fråga:
I ditt vittnesförhör den 5 april 2017 uppgav du att man sköt ”urskillningslöst”. Vad var det man besköt ”urskillningslöst”?

Svar:
Det är precis det jag har berättat idag. De sköt helt godtyckligt mot allt som befann sig i området.

Fråga:
Var det några eldupphör då invånarna fick möjlighet att lämna området?

Svar:
Det fanns folk som lyckades ta sig därifrån. Men de riskerade livet. Det förekom eldupphör, de kan ju inte skjuta dygnet runt.

Anmärkning: Förhöret avbryts för en paus mellan 12.04 och 12.07.

Fråga:
I förhöret 2017 beskrev du att bombardemanget utgick från stadsdelen Al-Waar, där militärakademin som du fick din utbildning vid låg. Fanns det någon permanent stationerad enhet i stadsdelen Al-Waar?

Svar:
Ja, det finns ett berg där. Det är en militärzon. Där ligger också militärakademin där man utbildar officerare. Det fanns en idrottslig och en militärteknisk fakultet. En bataljon som hör till militärfakulteten är också stationerad där. Det var en bataljon för operation och statistik. Där fanns det stridsvagnar och granatkastare uppställda och därifrån inleddes offensiven mot Baba Amr.

[namnteckning]

Fråga:
Var några fler enheter förlagda vid akademin?

Svar:
Senare tillkom fler bataljoner för offensiven [handskrivet: men jag vet inte vilka]. De använde platsen på grund av dess strategiska betydelse – det höga läget gjorde att man hade bra överblick.

Fråga:
År 2017 nämnde du att man även besköt Baba Amr från byn Shinshar. Fanns det någon permanent stationerad enhet i Shinshar?

Svar:
Det fanns en hel bataljon som var permanent stationerad där, men jag vet inte vad den hette.

Fråga:
Vad hade den bataljonen för uppdrag vid attackerna mot Baba Amr?

Svar:
Jag är inte säker. I Shinshar fanns det i alla fall en militärbas som användes för offensiven mot Baba Amr. Bataljonen sköt främst med stridsvagnar och raketer.

Fråga:
Vet du om någon enhet var tillfälligt stationerad i Shinshar under den här perioden?

Svar:
I Shinshar fanns det den här militärbasen med ett slags träningsläger. Mer vet jag inte.

Fråga:
Vilken enhet bombarderade Shinshar?

Svar:
Shinshar utsattes inte för bombardemang. Från Shinshar besköt man Baba Amr.

Fråga:
År 2017 uppgav du att det stod stridsvagnar uppställda i universitetsområdet, och i stadsdelen Gamla Sultaniya *[ö.a. tyska: ”Alt-Sultaniya” = Al-Sultaniya?]* fanns det ytterligare ”raketgevär” som besköt Baba Amr. Vilka enheter var stationerade i universitetsområdet?

Svar:
Det hade jag helt glömt bort, nu påminner du mig. Men jag minns inte vilka enheter som var där.

Fråga:
Vad hette universitetet?

[namnteckning]

Svar:
Det var Al-Baath-universitetet.

Fråga:
Vilka enheter var stationerade i stadsdelen Al-Sultaniya?

Svar:
Det vet jag inte heller.

Fråga:
Kan du räkna upp vilka divisioner, brigader och bataljoner som deltog i attacken mot Baba Amr?

Svar:
Jag har berättat det jag vet. 4:e divisionen ansvarade för offensiven – jag vet inget förutom den divisionen. Även specialkommandot var med. Båda enheterna är att betrakta som oberoende av varandra. Specialkommandot var inte underordnat 4:e divisionen. Båda tillhör eliten inom den syriska militärapparaten.

Fråga:
Var någonstans var 4:e divisionen och specialkommandot stationerade under attacken mot Baba Amr?

Svar:
Jag vet tyvärr inte var 4:e divisionen var stationerad under attacken mot Baba Amr. Specialkommandot var stationerat på en militärbas utanför Homs. Jag vet inte exakt var.

Fråga:
Vilken roll hade du vid attacken mot Baba Amr?

Svar:
Vid den här tidpunkten hade jag som sagt redan deserterat. Jag deltog över huvud taget inte i attacken.

Fråga:
Drabbades även andra delar av Homs av attackerna? När i så fall?

Svar:
Datumen kommer jag tyvärr inte ihåg, men det var helt klart flera stadsdelar som utsattes för bombardemang. Jag kommer inte ihåg namnen på stadsdelarna, det var ju för 12 år sedan och stressen har gjort att jag har glömt mycket.

Fråga:
Vilka enheter deltog i attackerna?

Svar:
Det är intern information som inte alla får veta. Därför vet jag inte alls vilka enheter som deltog i just de här attackerna.

[namnteckning]

Fråga:
Vad vet du om 11:e divisionen?

Svar:
11:e divisionen ansvarar för Homs. Det är en pansardivision. Jag vet inte vad generalmajoren för divisionen heter. Jag vet bara att den hade stridsvagnar precis som min division.

Fråga:
Var någonstans var den stationerad?

Svar:
Utanför Homs. Jag vet inte exakt var.

Fråga:
Hade 11:e divisionen någon roll i attacken mot Baba Amr?

Svar:
Jag vet inte.

Fråga:
Hade 11:e divisionen någon roll i någon annan attack i eller omkring Homs?

Svar:
Jag vet verkligen inte om de deltog i någon attack. Fast nu kom jag på att 11:e divisionen deltog i attacken mot Hama. Det var 2011. Det har jag hört. Hama ligger ungefär 40, 60 km från Homs.

Fråga:
Har du något du vill tillägga?

Svar:
Nej.

Förhöret slut: kl. 12.42
Tillbakaöversättning inleds: kl. 12.45
Tillbakaöversättning avslutas: kl. 13.45

[namnteckning]

avslutat: godkänt:

[namnteckning]
Göttelmann, kriminalkommissarie

[namnteckning]
Weinbrenner, kriminalkommissarie,
protokollförare

fått översatt, godkänt och undertecknat

[namnteckning]
Khaldoun Al Rajab

översatt och uppläst:

[namnteckning]
El Houssine Lachgar
Tolk i arabiska

[stämpel: El Houssine Lachgar, auktoriserad tolk och översättare i arabiska / Hamburg]

Anlage 1

[Bilaga 1]

Anlage 2

[Bilaga 2]

Anlage 3

[Bilaga 3]

1) قائد الفرقة 18 وجيه ابراهيم محمود

2) قائد اللواء 120 ميكا عقل محمود سلامة

1) Führer der Division 18: Wajih Ibrahim Mahmoud (phon.)

2) Führer der Liwa 120 (Brigade 120) Meca: Aql Mahmoud Salama (phon.)

3) مهين Mheen (Waffenlager)

1. Chef för 18:e divisionen: Wajih Ibrahim Mahmoud (fon.)
2. Chef för Liwa 120 (120:e brigaden) Meca: Aql Mahmoud Salama (fon.)
3. Mheen (vapenlager)

Anlage 4

[Bilaga 4]

كتائب الفاروق

AL Farouk - Bataillone

[Al Farouk-bataljonerna]

Polisen

Förhör

Svar Fransk EIO-Manaf Tlass-Franska/Svenska D632

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2021-01-18	12:11

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
Tlass, Manaf		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Uppgiftslämnare

REPUBLIQUE FRANCAISE
MINISTERE DE L'INTERIEUR
DIRECTION GENERALE DE LA POLICE NATIONALE
DIRECTION CENTRALE DE LA POLICE JUDICIAIRE

OFFICE CENTRAL POUR LA REPRESSION DES VIOLENCES AUX PERSONNES, RUE DES TROIS FONTANOT
92000 NANTERRE
Tel : 01 40 97 80 16
Fax : 01 40 97 85 55
Code INSEE : 092049251

P. V. : n°2015/000153/QY

AFFAIRE :
C/X

OBJET :
DEPOSITION de monsieur Manaf TLASS

PROCES-VERBAL

L'an deux mil quinze,
Le trente et un août, à quinze heures

Nous, EMMANUEL EXCOFFIER
BRIGADIER DE POLICE
En fonction à la DCPJ/SDLCODF

OFFICIER DE POLICE JUDICIAIRE en résidence à Nanterre
--- Nous trouvant au service, ---
--- Poursuivant l'exécution de la commission rogatoire numéro 2425/14/3 délivrée le 25/03/2015 par Madame DUCOS Emmanuelle, VICE PRESIDENT CHARGE DE L'INSTRUCTION près le TGI PARIS
informant contre X des chefs de : ---
homicide volontaire, faits commis en Syrie le 22 février 2012 au préjudice de Rémi Ochlik, né le 16 octobre 1983, de nationalité française ; ---
tentative d'homicide volontaire, faits commis le 22 février 2012 en Syrie au préjudice d'Edith Bouvier, de nationalité française ; ---
Faits prévus et réprimés par les articles 221-1, 221-8, 221-9, 211-11 du Code Pénal et 121-4, 121-5 du Code de procédure Pénale. ---
--- Réquisitoire supplétif du 01/10/14:Crimes de guerre (atteinte à la vie et à l'intégrité physique, attaque délibérée contre la population civile qui ne prend pas part directement aux hostilités, participation à une entente établie en vue de commettre ces crimes), ---
Faits prévus et réprimés par les articles 461-1, 461-2, 461-9, 461-18, 462-1, 462-2, 462-3, 462-4, 462-5, 462-6, 462-7,462-8, 462-9, 462-10 du Code Pénal. ---,
--- Vu les articles 81, 151 à 155 du Code de procédure pénale, ---
--- Assisté de madame Samia MOUKARZEL, interprète en langue arabe, prealablement légalement requise,---
--- Avons mandé et constatons que se présente devant nous:---

--- Faisons comparaître devant Nous :
--- TLASS Manaf né le 16/11/1962 en SYRIE, demeurant 3, [redacted]
qui, après avoir prêté serment de dire toute la vérité et rien que la vérité, et n'être ni parent ni allié des parties en cause mais connaitre madame Edith BOUVIER sans en être ami, dépose comme suit :

--- "Je prends acte que je suis entendu dans le cadre de l'information judiciaire ouverte en France concernant le décès de Rémi OCHLIK et les graves blessures subies par madame Edith BOUVIER à HOMS (Syrie) le 22 février 2012.---
--- QUESTION: avant votre départ de Syrie, vous étiez général de brigade, et dirigiez la 104ème brigade. Pouvez-vous nous situer cette brigade au sein de l'organisation militaire syrienne?---
--- REPONSE: c'est une brigade d'élite, la plus solide, je m'étais beaucoup impliqué dans cette unité. Il y a trois brigades au sein de la garde républicaine: la 104, la 105 et la 106. Ce sont trois brigades blindées. Les brigades 101 et 102 étaient dévolues à la sécurité de la présidence.---
--- QUESTION: quand avez-vous quitté la Syrie?---
--- REPONSE: le 2 juillet 2012.---
--- QUESTION: et depuis quand aviez-vous effectivement cessé de commander votre unité?---
--- REPONSE: officiellement j'ai commandé ma brigade juqu'au dernier moment mais à partir de juin 2011 je n'ai plus donné d'ordre, je me suis écarté de la ligne du

pouvoir.-----
--- QUESTION: qui en a alors pris la direction?---
--- REPONSE: mon adjoint Issam Zaher DIN, qui était brigadier général.---
--- QUESTION: nous vous représentons un organigramme extrait du document intitulé "THE ASSAD REGIME, From Counterinsurgency to civil war", rédigé par Joseph HALLIDAY en 2013. ---
--- Il s'agit d'un schéma que l'auteur définit comme étant ce qui s'approche le plus de l'organisation de l'armée syrienne. A votre avis ce schéma est-il correct?---
--- REPONSE: oui je pense que cela peut effectivement correspondre à l'armée syrienne de l'époque bien que je ne puisse réellement vous parler que de la garde républicaine.---
--- QUESTION: issu du même rapport, nous vous présentons un autre schéma comportant la localisation régionale des différentes unités de l'armée syrienne.---
--- On remarque qu'étaient affectées dans la région d'HOMS: les 11ème et 18ème Divisions, composées chacune de 3 brigades, une brigade méchanisée et un régiment d' artillerie. ---
--- Etaient également régionalement basés les 45ème, 47ème et 53ème régiments des Forces Spéciales. Tout cela vous parait-il exact?---
--- REPONSE: ce schéma parait proche de l'organisation de l'armée de Bachar EL ASSAD en 2012, cette organisation n'était pas la même en 2011 et n'est aujoud'hui plus valable. De plus je ne m'intéressais pas beaucoup à cela, je connais surtout la 104ème brigade, que je commandais.---
--- QUESTION: nous avons repris le schéma représentant l'ensemble de l'armée de terre que vous nous dites correspondre à la réalité en 2012 et grâce aux divers rapports établis par Human Rignts Watch, la Commission d'Enquête sur la Syrie de l'ONU et les textes cités par l'analyste ayant travaillé pour madame la magistrate mandante; nous avons tenté d'attribuer à chaque unité son chef. Pouvez-vous nous confirmer l'exactitude de des éléments déjà présent et compléter notre schéma?---
--- REPONSE: non, Schoaeb SULEIMAN a quitté les Gardes Républicains en 2011 pour prendre sa retraite et a été remplacé par Badih ALI. Dans la 4ème division, Maher EL ASSAD est Brigadier Général, il commande bien la 42ème. Ghassan AFIF est toujours chef du 45éme régiment. Je ne connais pas les noms des 556, 53 et 54 ème régiments mais je peux les trouver.----
--- QUESTION: quels sont à votre connaissance les régiments ayant pu bombarder HOMS au début de l'année 2012?---
--- REPONSE: je ne peux pas vous dire la seule chose dont je sois sûr, c'est qu'ont été envoyé à Bab Amr la 104ème et la 105 ème brigade et la 42ème de Maher EL ASSAD. Au début des évènements, ma brigade, la 104ème a été éclatée en groupes de 300 environ. Nous avions des tank 72M, des BMB, des mortiers, et des armes des bombardement lourd, mais je ne sais pas ce qui a été envoyé à HOMS comme hommes et matériels.---
--- QUESTION: nous présentons une carte extraite du rapport sus visé, sur laquelle l'auteur indique qu'en février 2012 se trouvaient à HOMS: outre les 11ème et 18ème Divisions, les 104ème et 105ème brigades méchanisées des Gardes Républicains, ainsi que certains régiments (555ème, 138ème et 42ème) de la 4ème Division et 556ème, 54ème et 127ème régiments des forces spéciales. Etes-vous en mesure de confirmer ces faits, voire de les préciser?---
--- REPONSE: en fait l'intégralité de ces régiments n'a pas du aller à HOMS, une force a du être constituée avec des groupes issus de ces divers régiments mais je ne sais pas exactement ni qui ni avec quoi.----
--- QUESTION: selon diverses sources, ce serait la 4ème division armée qui aurait été chargée de chasser les rebelles d'HOMS et de "chatier" cette ville pour servir d'exemple. Qu'en pensez-vous?---
--- REPONSE: C'est exact. Après que je me sois mis en retrait de mon commandement, mon adjoint Issam Zaher DIN ne venait plus me voir. 3 jours avant le départ de ma brigade pour Bab Amr, il est venu me voir tout joyeux, et il m'a dit qu'il était content car il avait promis à Bachar qu'il allait "purifier" Bab Amr. Je lui ai demandé si Bachar lui avait parlé en personne et il m'a répondu que oui. Lorsque je lui ai ensuite demandé pourquoi la brigade devait partir alors qu'elle était chargée de la sécurité de Damas. Il m'a répondu que c'était un ordre. Je lui ai demandé de préserver la vie des citoyens car nous ne devions pas tuer des civils. Une semaine plus tard, un de mes collaborateurs, Ali, m'a apporté une radio pour que je parle à ma brigade qui était à Bab Amr et à Issam qui m'écoutait. Ali m'a dit que le président, le ministre de la défense et le commandant de la garde républicaine écoutaient et attendaient que je dise à mes troupes que j'étais content de leur travail à Bab Amr et qu'ils devaient continuer la "purification" de ce quartier. J'ai refusé et ai mis Ali dehors de mon bureau. Une semaine après, des chefs de

tribu de Raqa sont venus me voir me disant qu'ils avaient vu Bachar EL ASSAD qui leur avait dit que je faisais des prouesses à Bab Amr, j'ai été surpris d'un tel mensonge.----
--- QUESTION: il est également régulièrement mentionné dans différents documents que si le chef de cette 4ème Division est le Major Général Mohammed ALI Durgham, elle est en réalité commandée par le frère de Bachar, Maher EL ASSAD.---
--- Maher EL ASSAD est d'ailleurs le chef de la 42ème Brigade, qui fait partie de cette division et a fait partie, selon le rapport précité, des régiments envoyés à HOMS.---
--- Maher était-il selon vous le chef des troupes intervenant à HOMS?---
--- REPONSE: ce n'est peut être pas le commandant direct mais c'est une sorte de "parrain". Là où Maher arrive, il prend le commandement.---
--- QUESTION: nous vous représentons le document que nous avons établi, tentant de recenser les différents types d'armes lourdes employées dans l'armée syrienne (cf pv 2015/153 du 19/05/2015).---
--- Il apparait que le calibre 240mm correspond: au mortier M-240, au mortier auto-propulsé 2S4 TYULPAN, et aux lanceurs de roquettes multiples BM-24 et Fajr-3. Quels sont les régiments, parmi ceux mentionnés supra, dotés de ces équipements?---
--- REPONSE: je ne peut pas vous dire pour les autres régiments mais au sein de la 104ème brigade nous n'avions pas ce genre d'équipement. Je sais que par contre d'autres régiments de la garde républicaine, dont la brigade de soutien, dispose d'artillerie lourde, donc il se peut qu'Issam Zaher DIN ai reçu l'ordre de partir avec un de ces groupes de soutien et ai donc disposé de cet armement.---
--- QUESTION: le renseignement syrien est-il en mesure de localiser des cibles par détection d'ondes téléphoniques ou émission de signal satellite, d'émission de chaleur due à des groupes électrogènes ou autres...puis d'en communiquer les coordonnées aux unités de terrain?---
--- REPONSE: je sais qu'ils utilisent des drones de surveillances, ils utilisent aussi du renseignement humain.---
--- QUESTION: savez-vous si des ordres avaient été donnés aux militaires syriens concernant les journalistes?---
--- REPONSE: je ne sais pas je n'ai pas d'information là dessus.---
--- QUESTION: est-il possible que des directives aient été transmises pour que soient spécifiquement visés les journalistes étrangers, et ensuite faire croire qu'ils ont été tués par la rebellion?---
--- REPONSE: c'est possible que de tels ordres aient été donnés, pour faire peur et instaurer l'anarchie et brouiller les cartes. C'est dans les méthodes de Bachar.----
--- QUESTION: Toujours à votre connaissance, à quel échelon de l'armée a pu être prise la décision de bombarder quotidiennement le quartier BAB AMR et ces civils et journalistes?---
--- REPONSE: Bachar a bien donné l'ordre d'aller "nettoyer" Bab Amr mais je ne pense pas qu'il ai besoin d'aller dans le détail de l'exécution de son ordre mais les généraux lui rendent compte de ce qui se passe. Il sait cependant parfaitement comment cela va se passer quand il donne un ordre tel que "purifier".---
--- QUESTION: le temps ayant passé, êtes-vous aujourd'hui en relation avec d'autres officiers de l'armée ayant fait défection ou d'autre syriens en France susceptibles de nous apporter leurs témoignages?---
--- REPONSE: non, mais si vous venez en Turquie, je connais une vingtaine d'officiers qui ont fait défection et peuvent vous en parler.---
--- QUESTION: que pouvez-vous nous dire sur les mouvements d'opposition existants en février 2012 à HOMS, leurs moyens, effectifs, leaders...?
--- REPONSE: non, pas particulièrement, je sais qu'il y avait la brigade Al FAROUK, et Abdel Razzak TLASS, lointain cousin de ma famille en faisait partie. Je n'en connais pas d'autre.---
--- QUESTION: à propos de leaders, savez-vous ou se trouve actuellement votre cousin Abdel Razzak et que reste-il de la brigade Al-Farouk qu'il commandait à HOMS?---
--- REPONSE: je sais qu'il est à Paris, il y vit et a fait une demande d'asile qui n'a pas encore abouti, je vais lui faire savoir qu'il doit prendre contact avec vous. Je ne sais pas ce qu'il reste de sa brigade.---
--- QUESTION: et de la brigade KHALID BEN AL-WALID, qui opérait à RASTAN puis HOMS?---
--- REPONSE: je n'en sais rien j'en ai entendu parler mais sans plus.----
--- QUESTION: nous vous montrons une video que nous avons fait traduire ou l'on voit un major général féliciter ses troupes pour l'excellent mais difficile travail qu'ils

ont effectués pour contrôler HOMS.---
--- Connaissez-vous cet homme?---
--- REPONSE: j'ai déjà vu cette vidéo, il s'agit de Badih ALI, mais en fait je ne l'ai jamais vu en vrai car il a pris le commandement de la garde républicaine après que j'ai cessé de commander effectivement ma brigade. Celui qui est à sa droite c'est Issam Zaher DIN, celui qui était mon second.---
--- QUESTION: connaissez-vous le général de brigade Bedeem GHANEM, quelle unité il commandait et si cette unité était engagée à HOMS en février 2012?---
--- REPONSE: je ne le connais pas.---
--- QUESTION: de même pour le commandant Menhel JUMA, de la 64ème brigade?---
--- REPONSE: non, cela ne me dit rien.----
--- QUESTION: avez-vous quelque chose à ajouter?---
--- REPONSE: je fréquente en Turquie plusieurs offficiers qui ont fait défection des services de sécurité politique auxquels je vais demander de vous écrire l'histoire du siège de Bab Arm avec les régiments impliqués et je vous ferais parvenir leur lettres.---
---- je ne suis pas souvent en France mais lorsque je suis ici, je peux être joint à mon adresse, ou sur le téléphone de ma femme le [redacted]---
--- Annexons au présent les documents présentés à monsieur TLASS lors de sa déposition.---
--- Après lecture faite par le truchement de notre interprète monsieur TLASS persiste et signe avec nous et notre assistante le présent à dix huit heures quarante

Monsieur TLASS L'interprète L'O.P.J.

FIGURE 9 | DOCTRINAL ORDER OF BATTLE

Förhör Manaf Tlass Frankrike EIO 632, 2023-01-09 09:09 diarienr: 5000-K622888-18 609

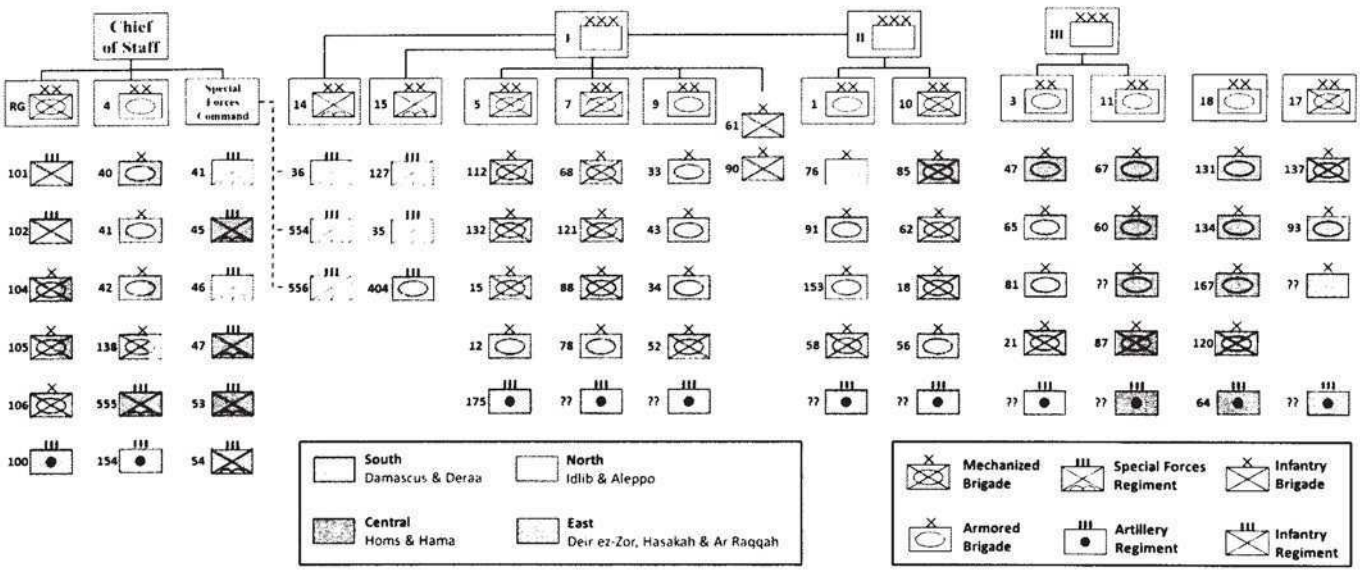

FIGURE 6 | REGIME FORCES IN NORTH/EAST VS CENTER/SOUTH

ground resupply. For much of the summer and fall of 2012 the regime relied on air resupply flying IL-76 heavy transport aircraft into Aleppo International Airport.[186] By November 2012 increasingly effective rebel anti-aircraft capacity made landing at Aleppo International treacherous enough to restrict the flow of air traffic.[187] At the many outposts without runways, the regime has had to rely on helicopters. For example, the regime airbase in Minakh, northern Aleppo province, has survived months of siege, deep behind rebel lines thanks to this critical helicopter air bridge.[188] The logistical challenges posed by the lack of secure ground or air lines of communication is likely to result in further rebel gains and continued regime contraction in northern Syria.

Homs: Assad has maintained a much higher proportion of force in central Homs than he has in the north or east. One of the Syrian Army's most significant troop concentrations has remained in Homs since the February 2012 siege, where Assad deployed half of his Special Forces regiments, elements of the 4th Armored Division and the Republican Guard, as well as contingents from conventional units.*

After clearing Homs, the regime maintained its grip on the rebel stronghold by leaving most of the forces involved in the clearance in place.†

The regime's continued concentration of force in Homs has enabled the successful application of Bashar's earlier clear-and-hold strategy. Government forces continue to dominate what was once the opposition's most significant stronghold. This is not to say that the Assad regime controls all of Homs province. Northern Homs' Rastan and Talbisseh have been under rebel control since the summer of 2012, and pockets of resistance inside Homs city have remained. Nevertheless, regime forces have continued to blunt large, coordinated rebel offensives in the city as late as January 2013.[189]

Deraa: The Syrian Army has always maintained a disproportionate troop presence in southern Deraa province, traditionally oriented toward potential conflict with Israel. Nominally organized under 1st Corps, more than half of these formations have remained in Deraa's Hawran plain throughout the conflict. Only the 15th Special Forces Division and a portion of the 7th Mechanized Division left the province during the early 2012 offensive.

* The Syrian Army units initially deployed to Homs in February 2012 are discussed in detail above, in the section entitled *Bashar and the Revolution*.

† At least one of the 15th Special Forces Division's regiments, either the 127th or the 404th, likely remained in Homs, along with the 45th, 47th, and 53rd Independent Special Forces Regiments. Elements of the 104th and 105th Republican Guards also remained in Homs, along with unknown elements of the 4th Armored Division. The 11th and 18th Divisions have also been reportedly active in Homs.

L'officier de police judiciaire
2015/153/24

FIGURE 9 | DOCTRINAL ORDER OF BATTLE

Förhör Manaf Tlass Frankrike EIO 632, 2023-01-09 09:09 diarienr: 5000-K622888-18 611

hedge against defections, just as Hafez al-Assad had done with the unquestionably loyal Defense Companies in his day. Pairing mostly reliable armored forces—capable of establishing checkpoints, cordons, and heavy fire support—with elite troops from the most loyal units has allowed the current regime to leverage its armored capacity while limiting the risk of defections. Furthermore, the regime has been able to rely on Special Forces regiments for the most brutal forms of repression and limit conventional troops' exposure to the population.

In addition to the elite regime-protection forces, Bashar has also relied heavily on the four overlapping agencies of the security apparatus to limit defections and enforce compliance with orders.* By leveraging all four, each of which is responsible for identifying possible defectors and reporting directly to the President, Assad has been able to remove commanders from key positions at the first sign of suspicion. For example, Manaf Tlass, the son of long-serving Sunni Defense Minister Mustafa Tlass, was removed from command of his Republican Guard Brigade and even put under house arrest before he defected.[31] In this way, the security apparatus has successfully ensured that no major military units have defected with their leaders. The security apparatus has also enforced compliance with orders, shooting or detaining and torturing soldiers who failed to follow orders to shoot at protestors.[32]

Syrian Army brigades and regiments have served as the regime's primary maneuver units during the conflict, although they have not deployed at full strength. Understanding which brigades and regiments have participated in operations is essential to this analysis, but studying deployments by unit number does not convey the whole story. The Assad regime has task-organized its maneuver units, meaning that it has taken units out of doctrinal formations and combined or broken them up in order to perform assigned missions. According to one Syrian defector, this task-organization occurs as low as the battalion level. For example, the regime will assign one company from the loyal 4th Armored Division to work with two companies from a conventional unit. This task-organized unit then becomes a battalion, usually under the flag of the 4th Armored and under the leadership of that elite company's commander.[33] This task-organization

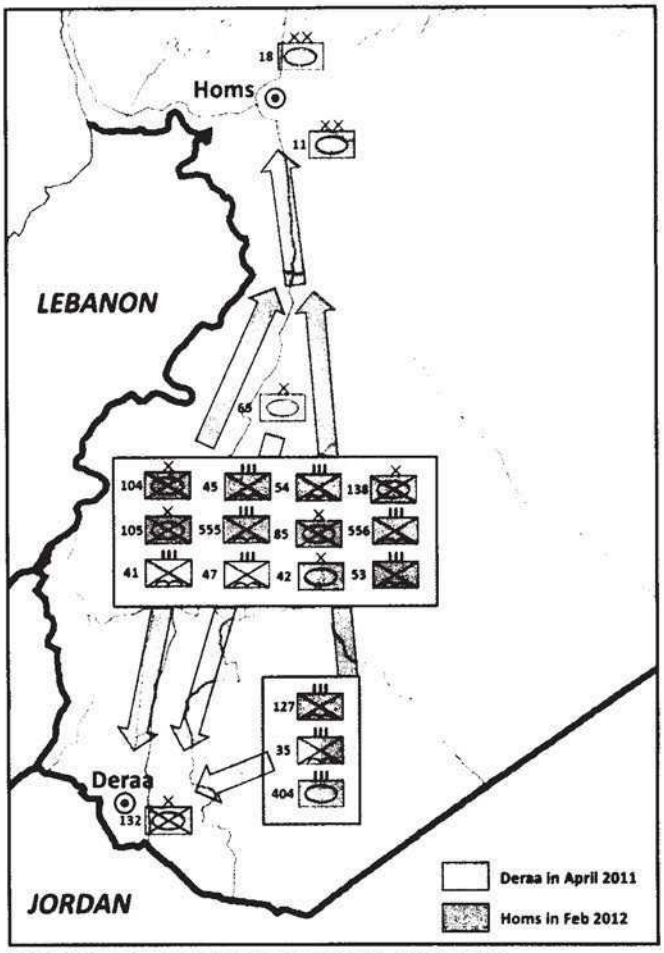

MAP 2 | FORCES DEPLOYED TO DERAA AND HOMS

may help to explain why the 4th Armored Division is so frequently reported throughout the country by opposition media.†

The regime has also task-organized its forces to ensure their loyalty by consolidating trustworthy sub-units to form effective conventional brigades. Like the regime's task-organization at the battalion level, this consolidation complicates the analytical utility of tracing Syrian units by unit number. Perhaps the best example of this consolidation has taken place in the 1st Armored Division, historically one of the most reliable conventional units in the Syrian Army. Between the summer of 2011 and fall of 2012, opposition media reported activity from three of 1st Armored Division's brigades—the 91st, 153rd, and 58th—but in every case that activity was within ten kilometers of

* See Appendix 3 for further information about the Security Apparatus.

† See Appendix 1 for further explanation about the importance of the 4th Armored Division.

2018/153/24

REPUBLIKEN FRANKRIKE
INRIKESMINISTERIET
NATIONELLA POLISSTYRELSEN
CENTRALA KRIMINALPOLISSTYRELSEN
.....

OFFICE CENTRAL POUR LA REPRESSION DES VIOLENCES AUX PERSONNES,
RUE DES TROIS FONTANOT
92000 NANTERRE
Tel.: 01 40 97 80 16
Fax: 01 40 97 85 55
INSEE-nummer: 092049251

Protokoll nr 2015/000153/24
.....
ÄRENDE:
Mot/X

ANGÅENDE:
FÖRHÖR med
Manaf Tlass

PROTOKOLL

Den 31 augusti 2015 kl. 15.00

EMMANUEL EXCOFFIER
POLISINSPEKTÖR
I tjänst vid Centrala kriminalpolisstyrelsen (DCPJ)/SDLCODF

KRIMINALPOLISTJÄNSTEMAN stationerad i Nanterre
--- Verkställande av begäran om rättslig hjälp nr 2425/14/3 utfärdad 2015-03-25 av Emmanuelle Ducos, förste vice ordförande vid regiondomstolen i Paris, som leder förundersökningen mot X för: ---
mord i Syrien den 22 februari 2012 på Rémi Ochlik, född den 16 oktober 1983, fransk medborgare---
försök till mord i Syrien den 22 februari 2012 på Edith Bouvier, fransk medborgare---
Gärningarna är straffbara enligt artiklarna 221-1, 221-8, 221-9 och 211-11 strafflagen samt 121-4 och 121-5 straffprocesslagen.---
--- Kompletterande anklagelse från 2014-10-01: krigsbrott (brott mot liv och person, överlagt anfall mot civilbefolkning som inte direkt deltar i fientligheterna, delaktighet i överenskommelse som gjorts i syfte att begå dessa brott). ---
Gärningarna är straffbara enligt artiklarna 461-1, 461-2, 461-9, 461-18, 462-1, 462-2, 462-3, 462-4, 462-5, 462-6, 462-7, 462-8, 462-9 och 462-10 strafflagen. ---
--- I enlighet med artiklarna 81 och 151–155 straffprocesslagen, ---
--- med biträde från Samia Moukarzel, tolk i arabiska, såsom krävs enligt lag, ---
--- har vi kallat nedan person som infinner sig: ---

--- Manaf Tlass, född 1962-11-16 i Syrien, [redacted]
Vittnet lovar och försäkrar att han ska säga hela sanningen och ingenting förutom sanningen. Han lovar och försäkrar också att han inte är släkt, direkt eller genom ingifte, med någon av de misstänkta. Han uppger att han är bekant med Edith Bouvier men att de inte är vänner. Vittnet uppger följande:
--- "Jag noterar att jag förhörs inom ramen för den förundersökning som inletts i Frankrike med anledning av Rémi Ochliks död och de allvarliga skador som tillfogats Edith Bouvier i Homs (Syrien) den 22 februari 2012.---
--- FRÅGA: Innan du lämnade Syrien var du brigadgeneral och ledde 104:e brigaden. Kan du förklara var i den syriska militära organisationen den brigaden var placerad?
--- SVAR: Det är en elitbrigad, den bästa, och jag arbetade mycket med den enheten. Det finns tre brigader i det republikanska gardet: den 104:e, 105:e och 106:e. Det är tre pansarbrigader. Den 101:a och 102:a brigaden var ägnade åt presidentens säkerhet.---
--- FRÅGA: När lämnade du Syrien?---
--- SVAR: Den 2 juli 2012.---
--- FRÅGA: Och när slutade du ha befälet över din enhet?---
--- SVAR: Officiellt sett hade jag befälet över min enhet ända fram till slutet, men i juni 2011 slutade jag ge order, jag avvek från maktens linje.---

--- FRÅGA: Vem var det som tog över då?---
--- SVAR: Min biträdande, Issam Zaher Din, som var brigadgeneral.---
--- FRÅGA: Här ser du ett organisationsschema från "The Assad Regime, From Counterinsurgency to Civil War" skriven av Joseph Halliday 2013. ---
--- Det är ett schema som enligt författaren bäst visar den syriska arméns organisation. Anser du att schemat stämmer?---
--- SVAR: Ja, jag tror att det kan stämma överens med hur den syriska armén såg ut då, men jag kan egentligen bara uttala mig om det republikanska gardet.---
--- FRÅGA: Här ser du ett annat schema från samma rapport som visar var den syriska arméns olika enheter var placerade.-----
I regionen Homs fanns alltså 11:e och 18:e divisionen, som båda bestod av tre brigader, en mekaniserad brigad och ett artilleriregemente. ---
--- Även specialstyrkornas 45:e, 47:e och 53:e regemente var baserade i regionen. Skulle du säga att det stämmer?---
--- SVAR: Det här schemat ser ut att stämma ganska väl överens med hur Bashar al-Assads armé var organiserad 2012. Det såg inte likadant ut 2011 och det ser inte ut så i dag. Dessutom var jag inte så insatt i det här. Jag hade framför allt koll på 104:e brigaden som jag hade befälet över.---
--- FRÅGA: Vi har tagit schemat över hela armén – det som du säger stämmer överens med hur det såg ut 2012 – och med hjälp av olika rapporter från Human Rights Watch, FN:s undersökningskommission för Syrien och texter som den ansökande undersökningsdomarens analytiker hänvisat till har vi försökt lista cheferna för respektive enhet. Kan du säga om det som står här stämmer och möjligtvis komplettera vårt schema?---
---SVAR: Nej, Schoaeb Suleiman lämnade det republikanska gardet 2011 för att gå i pension och ersattes då av Badih Ali. I 4:e divisionen är Maher al-Assad brigadgeneral, han har befälet över den 42:a. Ghassan Afif är fortfarande chef över 45:e regementet. Jag har inte namnen för 556:e, 53:e och 54:e regementet men jag kan leta fram dem.---
--- FRÅGA: Vet du vilka regementen som kan ha bombarderat Homs i början av 2012?---
--- SVAR: Jag vet inte, det enda jag är säker på är att 104:e och 105:e brigaden och Maher al-Assads 42:a skickades till Baba Amr. När händelserna började delades min brigad, den 104:e, upp i grupper om ungefär 300. Vi hade 72M-stridsvagnar, BMB, granatkastare och tunga bombvapen, men jag vet inte vilka resurser och vilket materiel som skickades till Homs.---
--- FRÅGA: Här ser du en karta från rapporten vi nämnde. På kartan har författaren angett att i februari 2012 fanns följande enheter i Homs: 11:e och 18:e divisionen, republikanska gardets 104:e och 105.e mekaniserade brigad, vissa regementen (555:e, 138:e och 42:a) från 4:e divisionen samt specialstyrkornas 556:e, 54:e och 127:e regemente. Kan du bekräfta dessa uppgifter, eller till och med ge fler detaljer?---
--- SVAR: Hela regementena behövde inte åka till Homs. Det måste ha bildats en styrka med grupper från de här olika regementena, men jag vet inte exakt vilka eller vad som ingick.----
--- FRÅGA: Enligt flera källor ska 4:e divisionen ha haft i uppgift att jaga rebellerna från Homs och ”straffa” staden för att statuera ett exempel. Vad säger du om det?---
--- SVAR: Det stämmer. När jag hade lämnat över befälet slutade min biträdande, Issam Zaher Din, besöka mig. Tre dagar innan min brigad åkte till Baba Amr kom han till mig och var alldeles lycklig. Han sade att han var glad för att han hade lovat Bashar att han skulle ”rena” Baba Amr. Jag frågade om Bashar hade pratat med honom personligen och han sade ja. När jag frågade honom varför brigaden skulle åka trots att den ansvarade för säkerheten i Damaskus svarade han att det var en order. Jag bad honom skona medborgarna, för vi ska inte döda civila. En vecka senare kom en av mina medarbetare, Ali, med en radio så att jag kunde prata med min brigad som var i Baba Amr och med Issam som lyssnade. Ali sade att presidenten, försvarsministern och chefen för republikanska gardet lyssnade och att de räknade med att jag skulle säga till mina trupper att jag var nöjd över deras insats i Baba Amr och att de skulle fortsätta ”rena” stadsdelen. Jag vägrade och körde ut Ali från mitt kontor.

En vecka senare kom stamhövdingarna från Raqqa och besökte mig. De sade att de hade träffat Bashar al-Assad och att han hade sagt att jag uträttade stordåd i Baba Amr. Jag blev bestört över den lögnen.---
--- FRÅGA: Det står också i flera dokument att chefen för 4:e divisionen visserligen är generalmajor Mohammed Ali Durgham, men att divisionen egentligen leds av Bashars bror Maher al-Assad.---
--- Maher al-Assad är också chef för 42:a brigaden, som tillhör den här divisionen och som enligt rapporten ingick i de regementen som skickades till Homs.---
--- Skulle du säga att Maher var chef för de trupper som ingrep i Homs?---
--- SVAR: Han är kanske inte den direkta befälhavaren, utan snarare en sorts "gudfar". Var Maher än är tar han befälet.---
--- FRÅGA: Här ser du ett dokument som vi har tagit fram för att försöka kartlägga de olika sorters tunga vapen som använts i den syriska armén (jfr prot. 2015/153 från 2015-05-19).---
--- Det verkar som att kalibern 240mm motsvarar granatkastaren M-240, den fordonsmonterade granatkastaren 2S4 Tyulpan och raketartilleripjäserna BM-24 och Fajr-3. Vilka av de regementen som nämnts tidigare hade denna typ av utrustning?---
--- SVAR: Jag vet inte hur det var i de andra regementena men vi hade i alla fall inte den sortens utrustning i 104:e brigaden. Däremot vet jag att det finns andra regementen i republikanska gardet, bland annat stödbrigaden, som har tungt artilleri. Så det är möjligt att Issam Zaher Din fick order om att åka med en av de stödgrupperna och därmed hade tillgång till den typen av vapen.---
--- FRÅGA: Har den syriska underrättelsetjänsten förmåga att lokalisera måltavlor genom detektering av radiovågor från telefoner, satellitsignaler, värme från generatorer eller annat, och sedan kommunicera dessa koordinater till enheterna i fält?---
--- SVAR: Jag vet att de använder övervakningsdrönare. De använder sig också av personbaserad inhämtning.---
--- FRÅGA: Vet du om syriska militären hade fått order om journalister?---
--- SVAR: Jag vet inte. Jag har ingen information om det.---
--- FRÅGA: Är det möjligt att det getts direktiv om att man särskilt skulle angripa utländska journalister och sedan få det att framstå som om de hade dödats av rebellerna?---
--- SVAR: Det är möjligt att det getts sådana order för att skrämmas, skapa anarki och blanda bort korten. Det är så Bashar jobbar.----
--- FRÅGA: Vet du på vilken nivå i armén man kan ha fattat beslutet om att dagligen bomba stadsdelen Baba Amr, inklusive civila och journalister?
--- SVAR: Bashar gav order om att ”städa upp” Baba Amr. Jag tror inte att han behöver förklara exakt hur hans order ska verkställas, men generalerna håller honom underrättad om vad som sker. Han vet däremot mycket väl vad som händer om han ger en sådan order om att ”rena”.
--- FRÅGA: Har du i dag kontakt med andra avhoppare från armén, eller andra syrier i Frankrike som skulle kunna avge vittnesmål?---
--- SVAR: Nej, men om ni åker till Turkiet så känner jag ett tjugotal personer som hoppat av från armén och som kan prata med er.---
--- FRÅGA: Vad kan du berätta om de oppositionsgrupper som fanns i Homs i februari 2012: deras medel, medlemmar, ledare...?
--- REPONSE: Nej, inte direkt. Jag vet att al-Farouk-brigaden fanns, och Abdel Razzak Tlass, som är en avlägsen släkting till mig, var med i den. Jag känner inte till några andra.---
--- FRÅGA: På tal om ledare, vet du var din släkting Abdel Razzak befinner sig i dag och vad som finns kvar av al-Farouk-brigaden som han ledde i Homs?---
--- SVAR: Jag vet att han är i Paris. Han bor där och har sökt asyl men inte fått något beslut ännu. Jag ska be honom kontakta er. Jag vet inte vad som finns kvar av hans brigad.---
--- FRÅGA: Vet du vad som hände med Khalid Ben al-Walid-brigaden, som var verksam i Rastan och därefter i Homs?---
--- SVAR: Jag vet inte. Jag har bara hört talas om den.----
--- FRÅGA: Du ska få se en video som vi har fått översatt. Där ser man en generalmajor berömma sina trupper för det utmärkta men svåra arbete de utfört för att ta kontroll över Homs.---

--- Känner du igen den här mannen?---
--- SVAR: Jag har redan sett den här videon. Det är Badih Ali, men jag har aldrig träffat honom personligen eftersom han blev chef för republikanska gardet när jag redan hade slutat ha befälet över min brigad. Han som är till höger om honom är Issam Zaher Din, som alltså var min biträdande.---
--- FRÅGA: Känner du till brigadgeneralen Bedeem Ghanem och vet du vilken enhet han ledde och huruvida den enheten var verksam i Homs i februari 2012?---
--- SVAR: Jag känner inte till honom.---
--- FRÅGA: Gäller det även befälhavaren Menhel Juma från 64:e brigaden?---
--- SVAR: Det säger mig ingenting.----
--- FRÅGA: Har du någonting att tillägga?---
--- SVAR: I Turkiet umgås jag med flera avhoppare från den politiska säkerhetstjänsten. Jag ska be dem skriva ner en redogörelse för belägringen av Baba Amr med de regementen som var inblandade, och så ska jag se till att ni får deras brev.---
---- Jag är inte i Frankrike så ofta men när jag är här kan jag nås på min adress eller på min frus telefon: [redacted] --
--- De dokument som uppvisats för Tlass under förhöret bifogas.---
--- Efter att ha fått förhöret uppläst genom vår tolk bekräftar och undertecknar Tlass sin utsaga i vår närvaro kl. 18.40.

Tlass	Tolken	• Kriminalpolistjänstemannen
[Namnteckning]	[Namnteckning]	[Namnteckning]

Polisen

Förhör

Svar Fransk EIO-Manaf Tlass-franska/Svenska

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2021-01-18	12:16

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
Tlass, Manaf		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Uppgiftslämnare

D1125/1

(6 pages)

Cour d'Appel de Paris

Tribunal de Grande Instance de Paris

Cabinet de Stéphanie TACHEAU
vice-présidente chargée de l'instruction

N° Parquet : 12062008541
N° instruction : JI 904 14 03

PROCÈS VERBAL D'AUDITION DE TÉMOIN

Vu les articles 101 et suivants du code de procédure pénale ;

Le 14 octobre 2019 à 14H10,

Devant nous, Stéphanie TACHEAU, vice-présidente chargée de l'instruction, étant en notre cabinet au Tribunal de Grande Instance de Paris, assistée d'Onnwen LE ROUX, greffière ;

Vu l'information ci-dessus référencée ;

a comparu, séparément, le témoin ci après dénommé :

M. Ahmad Manaf TLASS, témoin

En présence de Mme Silvana KATTAR MONSEUR, interprète en langue arabe, serment préalablement prêté, inscrite la liste de la Cour d'Appel de Paris,

Nous lui avons demandé ses nom, prénom, âge, profession, s'il est parent ou allié des parties, à quel degré ou s'il est à leur service.

Le témoin a répondu :

Je me nomme : Ahmad Manaf TLASS

Ma date de naissance est : 07/01/1963 à ALEP (Syrie) je précise que la date du 07/01/1963 est inscrite sur mes papiers officiels mais que la date réelle est le 16/11/1962

je suis de nationalité syrienne

(vu pièce d'identité – titre de séjour français)

J'exerce la profession de : avant j'étais Général, aujourd'hui je n'ai pas de profession

Adresse : [redacted]

Après lui avoir fait prêter serment de dire toute la vérité, rien que la vérité, nous avons reçu sa déposition.

Le témoin a déclaré ce qui suit :

Question : Vous avez déjà été entendu dans le cadre de cette procédure (D632) : vous avez expliqué que vous étiez chef de la brigade 104 mais que vous étiez tenu à l'écart avant de faire défection et que c'est Issam Zaher Din/ Issam Zahreddine qui avait pris la direction de la brigade 104. Vous avez indiqué que ce dont vous étiez sûr, c'est qu'ont été envoyés à Homs la 104ème et la 105ème brigades de la garde républicaine et la 42ème de Maher el Assad. Vous précisez : « au début des événements, ma brigade 104 a été éclatée en groupes de 300 environ.

D112512

Nous avions des Tanks 72M, des BMB, des mortiers et des armes de bombardements lourds mais je ne sais pas ce qui a été envoyé à Homs ». Je vais vous présenter des films. Pourrez-vous identifier les armes et les brigades ?

Réponse : Je veux bien regarder les films, mais je n'étais pas à Homs.

Question : Je vous présente une vidéo (D1044) commentée et traduite D1038/6 extraite d'une page facebook de la brigade 104 (les soldats montrent des cadavres habillés en civil semblant se vanter de leur forfait). Avez-vous un commentaire ?

Mentionnons que le témoin nous fait arrêter la vidéo à la seconde 4"

Réponse : j'ai peut-être vu ce visage, il appartient peut-être à la brigade 104. Le deuxième visage aussi m'est familier **(à la *seconde 6")***. J'avais 350 officiers sous mes ordres. J'en côtoyais à peu près 30 sur les 350.

Question : Reconnaissez-vous les uniformes de la brigade 104 ?

Réponse : oui, mais je ne suis pas tout à fait formel car parfois ils portaient des uniformes du renseignement.

Question : je vous présente la vidéo B0101-S-LP-V0044 du CD coté en D1067. Pouvez-vous identifier ces chars et leur unité ?

Réponse : je n'arrive pas à bien voir la couleur. Si c'est vert, c'est à nous, c'est à dire la garde républicaine, et si c'est kaki, couleur terre, c'est la 4ème division. Nous avions le même type d'armement.

Question : est-ce que cela peut être les deux en même temps ?

Réponse : oui, mais je n'arrive pas à bien distinguer la couleur sur le film, mais il n'y a que la 4ème division qui a la couleur kaki.

La juge : je vous présente la vidéo B0101-S-LP-V0037 du CD coté en D1067.

Le témoin : je reconnais les chars de la 11ème division. Ce sont des chars 62. Dans la 104, nous avions des chars 72, et la 4ème division aussi.

Question : je vous présente la vidéo B0101 -S-LP-V0038 du CD coté en D1067. On y voit des soldats commettre des exactions. Pouvez-vous identifier leur unité d'appartenance (vidéo décrite en cote D1066/13) ?

Réponse : je pense que je reconnais l'uniforme de la 4ème division. Je le reconnais au gilet pare-balles et au casque.

Question : je vous présente la vidéo B0101 -S -LP-V0039 du CD coté en D1067. Pouvez-vous identifier les chars qu'on y voit ?

Réponse : je vois un lance roquette Fosdika, c'est de l'armement russe. La brigade 104 en disposait.

La juge : je vous présente la vidéo B0101 -S-LP-V0041 du CD coté en D1067.

Réponse : je n'ai pas ce type d'armement dans la 104, c'est peut-être l'armement de la 4ème ou de la 11ème division, mais plutôt de la 11 qui se trouvait à Homs.

Question : Vous avez évoqué le rôle central du brigadier Issam Zaher Din/ Issam Zahreddine qui aurait été en contact direct avec Bachar el-Assad selon les propos qu'il vous aurait rapporté, indiquant qu'il allait « purifier » Bab Amr. Pouvez-vous m'indiquer si, selon vous, ce brigadier était sous les ordres directs de Bachar el-Assad ou si la chaîne de commandement passait par d'autres intermédiaires (et si oui, lesquels) ?

Réponse : je me rappelle de deux choses. Auparavant je ne le voyais pas. Un jour il est venu me voir

D1025/3

et m'a dit « on a décidé d'aller à Bab Amr ». Je lui ai dit « comment ça c'est toi qui décide ? C'est nous en tant que garde républicaine qui avons cette responsabilité ». Il m'a répondu qu'il avait promis à Bachar el-Assad de purifier Bab Amr. Après 15 jours, l'adjoint Ali Taher est venu me voir et m'a demandé si je voulais parler avec Issam Zahreddine par talkie-walkie, qui souhaitait m'entendre. J'ai refusé de parler à Zahreddine car je savais qu'il y avait en même temps sur la ligne Bachar el-Assad, le ministre de la défense Dawoud Rajha, le chef d'état major (peut-être Freij Jassem) et le chef de la garde républicaine Badih Ali. Je suis le seul à avoir osé défier en refusant. Je suis le seul à avoir refusé de discuter en sachant que le président de la République écoutait.

Deux mois après, des chefs de tribus de Raqqa qui avaient vu le président Bachar el-Assad dans le cadre de négociations sont venus me voir pour me féliciter car d'après Assad, je faisais un excellent travail pour nettoyer Bab Amr. J'ai été très surpris, vous imaginez un président de la République qui ment au sujet d'un général de son armée ?

Question : est-ce que cela signifie que Issam Zahreddine exécutait les ordres de ces interlocuteurs qui étaient avec lui, à savoir Dawoud Rajha, Freij Jassem et Badih Ali ?

Réponse : non. Il y a deux équipes, l'une qui s'occupe de la sécurité de l'État, et une autre qui est une équipe de technocrates, dont j'ai cité les noms. Cette équipe là est comme une vitrine, il n'y a pas de décisions prises par elle. Ceux qui commandaient, c'était l'autre équipe, l'autre cellule, et Issam Zahreddine recevait ses ordres de cette équipe là, de la sécurité de l'État, c'est à dire de le cousin de Bachar el-Hassad, Hafek Maklouf, et Jamil Hassan.

Il faut savoir que Issam Zhareddine a été acheté par Hafez Makhlouf plus tard. Il avait même reçu une récompense de 250 000 livres syriennes (5000 dollars) pour ses agissements à Douma de la part de Hafez Maklouf. Il est devenu l'esclave de Hafez Maklouf. À partir de là, Issam Zahreddine prenait tous ses ordres de Tawoufiq Younes, qui est le chef de Hafez Maklouf, à savoir le chef des renseignements de la sécurité intérieure à Damas. Tout ça pour vous expliquer qu'il suivait sa « famille/mafia ».

Question : Issam ZAHREDDINE était semble-t-il connu pour sa cruauté. On dispose par exemple de photo de lui où on le voit s'exposer avec des corps déchiquetés qui auraient été mangés par ses chiens. Dans sa biographie (D1098/7), il est indiqué qu'il apparaît dans des photos et des vidéos en paradant près de corps démembrés ou décapités. Ce comportement était-il de nature à lui conférer une autorité plus importante qu'il n'aurait eu à défaut ?

Réponse : oui tout à fait. Il y avait un lieutenant colonel, Ali Khzam, du village Kordaa, qui était toujours prêt à exécuter les gens. Issam le suivait. Issam avait une faible personnalité, toutes ces vidéo était pour montrer qu'il n'avait pas peur, mais il était stupide.

Question : D'après un témoin, Issam Zaherddine était une personnalité que Maher Al Assad adulait (D1038/5) compte tenu probablement de sa cruauté. Avez vous des connaissances à ce sujet ?

Réponse : non. Je sais qu'il le flattait, parce qu'il servait leur cause. Moi quand j'ai déserté, ils l'ont encensé en disant que son grand chef avait fui et il s'est cru important.

Question : Savez-vous jusqu'à quand Issam ZAHREDDINE était resté à HOMS pour partir à Deir Ezzor ? Était-ce nécessairement après février 2012 ?

Réponse : je ne connais pas les dates. Je sais qu'après Homs il s'est rendu à Deir Ez Zor. Il s'y est rendu environ 15 jours après que Bachar el-Assad se soit rendu à Homs. Si vous voulez être sûre de la date de visite de Bachar el-Assad à Homs, allez sur youtube pour savoir à quelle date la crise de Bab Amr a pris fin.

Question : Issam ZAHREDDINE était-il sous les ordres de Jamal YOUNES ?

Réponse : qui est Jamal Younes ?

D1125/4

Question : D'après nos informations, le Major Général Issam ZAHREDDINE (Sharaf Essam Jadaan Zahir El Din, Nafez le Lion de dieu), était décédé le 18 octobre 2017 à Deir Ezzor (D1098/1) . Que pouvez-vous me dire sur ce point ?

Réponse : j'étais en France, je l'ai entendu à travers les média.

Question : Par exemple, sur une vidéo qui vous a été montrée lors de votre précédente audition (D632) où l'on voit un major général féliciter les troupes pour l'excellent travail effectué à HOMS, vous reconnaissez Badih Ali comme ayant pris le commandement de la garde Républicaine (ainsi que Issam Zaher din). Pouvez-vous préciser quel était le rôle de Badih Ali par rapport à Issam Zaher din? Avait-il une véritable autorité sur Issam Zaher din ou Issam Zaher din pouvait-il être plus directement en contact avec les autorités dirigeantes ?

Réponse : Badih Ali faisait partie de l'équipe des technocrates qui ne donnait pas des ordres. Les décideurs étaient notamment Rustom Ghazaleh, Maher el-Assad, Hafez Maklouf, Rafik Shahadah et Jamil Hassan. C'est eux qui décidaient et donnaient leurs ordres au ministre de la défense, mais toujours par le biais de Bachar el-Assad, qui était la connexion.

Question : S'agissant de Maher El Assad, vous avez confirmé qu'il était le chef de la 42ème brigade mais qu'il est en quelques sortes le « parrain » de la 4ème division. « Là où Maher arrive, il prend le commandement ». Vous avez d'ailleurs confirmé que la 4ème division aurait été chargée de châtier la ville de HOMS. Pouvez-vous préciser ce point ?

Réponse : oui je confirme.

Question : d'après certains témoignages, il semble que Maher el-Assad soit le véritable chef de la 4ème division. Cela résulte aussi de travaux de chercheurs, dont lecture d'un extrait vous est donnée (D1124/2). Avez-vous un commentaire ?

Réponse : c'est même eux, Maher el-Assad et Hafez Maklouf, qui dirigent Bachar el-Assad. Concernant le passage que vous venez de me lire, tout est vrai là dedans, sauf le chiffre de 70 000 combattants, je pense que c'était moins, environ 20 000.

Question : Un témoin indique que même le général commandant officiellement la 4ème division l'appelait « Maître » (D1121/4). Avez vous un commentaire ?

Réponse : oui. Je vous ai dit que cette famille est une mafia. Le meneur, c'est Maher.

Question : Un autre témoin indique (D662/5) : « Pour BAB AMR il me semble que cela a duré 25 jours. Concernant les responsables de cette offensive, le chef de l'opération de BAB AMR était le brigadier (amid) Issam ZAHREDDINE, officier à la garde républicaine , en principe affecté à la brigade 104 mais l'opération BAB AMR lui a été confié et il avait l'autorité sur toutes les forces précédemment citées. Il avait un contact direct avec Maher AL ASSAD, qui était officiellement le commandant de la 42ème brigade (...). Après le début de la révolution, il avait le contrôle sur toutes les forces incluant la garde républicaine les décisions impliquant notamment l'engagement des forces armées étaient prises par Maher AL ASSAD. Je ne me souviens pas du nom de tous les officiers sous l'autorité de Issam ZAHREDDINE, à qui il donnait des ordres précis sur l'opération. Parmi ces officiers, je me souviens du brigadier Jamal YOUNES, chef du régiment 555, du brigadier Akram MELIIEM, qui appartenait au corps des forces spéciales à qui on a confié la mission de gérer les instructions sur les cibles à viser et ainsi la munition à utiliser, du brigadier ABDEL SALAM FAJR MAHMOUD qui était chef de la section d'enquête au renseignement aérien. Il y avait également le colonel Louey ALI qui appartenait à la garde républicaine et notamment au régiment d'infanterie. »

Réponse : Issam Zahreddine n'était pas respecté au sein de la garde républicaine. Ils voulaient utiliser un druze pour montrer que le régime protégeait les minorités et faire en sorte qu'ils soient impliqués dans ce bain de sang. Issam pouvait être acheté et il était lâche, ils ont pu l'utiliser. C'est Ali Younes

D1125/5

qui était le chef de la cellule de crise à Homs.

Question : Ali Younes avait-il autorité sur Issam Zahreddine ?

Réponse : parfois il lui donnait des ordres, mais cela dépendait de la nature de l'opération, car chaque opération avait un commandement qui donnait les ordres.

Question : Pouvez-vous indiquer si selon vous, à partir de fin 2011 étaient désignés des chefs militaires pour diriger les gouvernorats qui posaient des difficultés dont celui de HOMS et qui n'avait pas seulement autorité sur les unités militaires mais également sur les agences de renseignement au niveau local ainsi que sur la police... (cf D695/5) ?

Réponse : je dirais que c'était plutôt des cellules de crise sous forme de comités de sécurité.

Question : qu'en était-il pour Homs ?

Réponse : c'était Ali Younes qui était le président de ce comité. Il a été remplacé après au bout d'une année.

Question : a-t-il été remplacé par Rafik Shahada ?

Réponse : non, car celui-là a été nommé président du renseignement. Je ne me rappelle pas qui lui a succédé.

Question : Ali Younes était-il bien président de ce comité en février/mars 2012 ?

Réponse : je ne peux pas confirmer aujourd'hui la date. Mais je sais que lorsqu'il y a eu les évènements de Rastan et de Bab Amr, c'était lui.

Question : Savez-vous quelle est la part de responsabilité de Assef SHAWKAT dans le siège de HOMS ? l'intéressé était le beau frère de Bachar el Assad et originaire de cette ville selon D1038/5.

Réponse : ils avaient constitué un comité plus important que celui de Ali Younes. C'était un comité de contrôle qui partait de Damas et qui se rendait un peu dans les provinces pour voir quel était le travail de chaque comité. Parfois ce comité pouvait intervenir. Assef, lui, voulait la solution pacifique.

Question : savez-vous si Assef Shawkat présidait la CCGC, à savoir la cellule centrale de crise ?

Réponse : l'importance de Assef venait de sa position au sein de la famille présidentielle. Il pouvait se rendre pour chapeauter ou contrôler les autres comités quand il y avait un problème. Il a été considéré comme celui qui tentait de réconcilier.

Question : dans un document daté du 27/10/2011 faisant état d'une réunion à la cellule centrale de gestion de crise le 26/10/2011 ayant pour objet de « faire le point sur la situation de sécurité actuelle et à venir notamment dans les gouvernorats de Deraa, Homs, Hama et Idlib et sur les moyens appropriés pour pallier à la situation», un des points ayant été décidé a été de «charger le camarade Général de Brigade, chef du service de la sureté politique, de prendre sous son commandement des appareils sécuritaires et unités des forces armées installées dans le gouvernorat de Homs, lui fournir les prérogatives nécessaires pour mettre en œuvre les procédures légales à l'encontre de tout contrevenant ou collaborateur ». (D813/1 et /2). l'original est présenté au témoin D813/5). Pouvez-vous expliquer ce document, dire quel peut être le général de brigade concerné et expliquer l'implication d'une telle décision dans l'organisation militaire sur Homs ?

Réponse : à mon sens c'est un simple procès-verbal émis par la cellule de crise. Il s'agit peut être de Rustom Ghazaleh.

D1125/6

Question : qui était la personne la plus puissante à Homs en févier 2012 ?

Réponse : c'était le général Rafik Shahadah. Lorsque la mission de l'ONU est venue et se dirigeait vers Homs, il a mis des explosifs sur la route pour retarder leur arrivée car la mission avait pour rôle d'aller enquêter sur place et il voulait gagner du temps pour changer la scène sur le terrain. Je connais cette histoire car quelqu'un est venu me la raconter.

Question : Lorsque vous avez été entendu (D632/2) vous aviez parlé de Rafik Shahadah comme une personnalité du renseignement. Aujourd'hui, vous semblez dire que c'était une personne bien plus importante. Comment l'expliquez-vous ?

Réponse : vous m'avez posé la question de façon plus spécifique aujourd'hui. Les responsables de ce qui s'est passé à Bab Amr, ce sont les membres de la « famille/mafia », les autres ont exécuté leurs ordres.

Nous invitons la personne à relire ses déclarations telles qu'elles sont transcrites et à les signer si elle déclare y persister ;

Lecture faite par l'interprète, la personne persiste et signe, avec nous, la greffière et l'interprète.

D1125/1 (6 sidor)

Appellationsdomstolen i Paris

Domstolen Tribunal de Grande Instance de Paris

Undersökningsdomare Stéphanie TACHEAUS kammare

Ref. åklagar.: : 12062008541
Förundersökning nr: : JI 904 14 03

VITTNESFÖRHÖRSPROTOKOLL

I enlighet med paragraferna 101 och följande i rättegångsbalken,

den 14 oktober 2019 kl. 14.10

Inför mig, Stéphanie Tacheau, undersökningsdomare, vid min kammare vid domstolen Tribunal de Grande Instance de Paris, biträdd av Onnwen Le Roux, protokollförare;

i enlighet med uppgifterna ovan;

har enskilt inställt sig vittnet nedan vid namn:

Ahmad Manaf TLASS, vittne

och biträds av Silvana Kattar Monseur, edsvuren tolk i arabiska och inskriven i registret över tolkar vid Appellationsdomstolen i Paris,

har jag bett honom uppge namn, förnamn, ålder, yrke, om han med de misstänkta är släkt, direkt eller genom ingifte, i vilken utsträckning eller om han arbetar för dem.

Vittnet svarade:

Jag heter: Ahmad Manaf TLASS
Mitt födelsedatum är: 07.01.1963, i Aleppo (Syrien). Jag vill precisera att datumet 07.01.1963 står på mina officiella handlingar, men att det korrekta datumet är 16.11.1962.

Jag är syrisk medborgare.

(ID-handling - franskt uppehållstillstånd uppvisas)

Jag utövar yrket: Jag var förut general, idag har jag inget yrke,

Adress: [redacted]

Vittnet lovar och försäkrar att han ska säga hela sanningen och inget annat än sanningen, och avger därefter sitt vittnesmål.

Vittnet uppger följande:

Fråga: Ni har redan hörts inom ramen för detta förfarande (D632): Ni förklarade att ni var chef för 104:e brigaden, men att ni innan ni hoppade av hölls utanför och att det var Issam Zaher Din/Issam Zahreddine som tog över ledningen av 104:e brigaden. Ni angav att det ni var säker på var att det republikanska gardets 104:e och 105:e brigad samt Maher el Assads 42:a skickades till Homs. Ni preciserade: ”I början av händelserna, splittrades den 104:e brigaden, som jag tillhörde, i cirka 300 grupper.

D1125/2

”Vi hade 72M-stridsvagnar, BMB, granatkastare och tunga bombvapen men jag vet inte vilka resurser och vilket materiel som skickades till Homs.” Jag ska spela upp några filmer för er. Skulle ni kunna identifiera vapnen och brigaderna?

Svar: Jag tittar gärna på filmerna, men jag befann mig inte i Homs.

Fråga: Jag ska spela upp ett videoklipp (01044), med kommentarer och tolkning 01038/6 från en facebooksida tillhörande 104:e brigaden (soldaterna visar upp lik som klätts i civila kläder och ser ut att skryta över sitt illdåd. Har ni någon kommentar?

Vi vill nämna att vittnet ber oss stoppa klippet vid sekund 4.

Svar: Jag kan ha sett det där ansiktet, det tillhör kanske den 104:e brigaden. Det andra ansiktet är också bekant (**sekund 6.1**). Jag hade 350 mannar under mig. Jag umgicks med cirka 30 av dessa 350.

Fråga: Känner ni igen 104:e brigadens uniformer?

Svar: Ja, men jag är inte helt säker, då de ibland bär underrättelsetjänstens uniformer.

Fråga: Ni ska nu få titta på videoklipp B0101-S-LP-V0044 från CD:n som listas i D1067. Skulle ni kunna identifiera stridsvagnarna och förbanden de tillhör?

Svar: Jag ser inte riktigt vilken färg det är på dem. Om de är gröna, så är de våra, dvs det republikanska gardet, och om de är kakifärgade, jordfärgade, så är det den 4:e divisionen. Vi hade samma typ av vapen.

Fråga: Kan det här vara båda två samtidigt?

Svar: Ja, men jag urskiljer inte färgen så bra i klippet, men det är bara 4:e divisionen som har kakifärgen.

Domaren: Ni ska nu få titta på videoklipp B0101-S-LP-V0037 från CD:n listad i D1067.

Vittnet: Jag känner igen 11:e divisionens stridsvagnar. Det är 62-stridsvagnar. I 104:e hade vi 72-stridsvagnar och i 4:e divisionen också.

Fråga: Ni ska nu få titta på videoklipp B0101-S-LP-V0038 från CD:n som listas i D1067. Där ser man soldater som begår övergrepp. Skulle ni kunna identifiera vilket förband de tillhör (videoklippet beskrivs i D1066/13)?

Svar: Jag tror mig känna igen 4:e divisionens uniform. Jag känner igen den på den skottsäkra västen samt hjälmen.

Fråga: Ni ska nu få titta på videoklipp B0101-S -LP-V0039 från CD:n som listas i D1067. Skulle ni kunna identifiera stridsvagnarna som man ser där?

Svar: Jag ser en Fosdika-raketavfyrningsmaskin, det rör sig om ett ryskt vapen. 104:e brigaden hade tillgång till sådana.

Domaren: Ni ska nu få titta på videoklipp B0101-S-LP-V0041 från CD:n som listas i D1067.

Svar: Jag har inte den typen av vapen i 104:e, det kanske är vapen tillhörande 4:e eller 11:e divisionen, fast snarare 11:e som befann sig i Homs.

Fråga: Ni nämnde den centrala roll som generalmajor Issam Zaher Din/Issam Zahreddine hade och att han ska ha varit i direktkontakt med Bashar al-Assad enligt de uttalanden som han ska ha återgett till er där han antyder att han skulle ”rensa upp” i Bab Amr. Skulle ni kunna ange för mig huruvida denne brigadegeneral, enligt er åsikt, lydde direkt under Bashar al-Assad eller om befälsordningen gick via andra mellanhänder (och om så är fallet, vilka)?

Svar: Jag minns två saker. Jag träffade honom inte tidigare. En dag kom han fram till mig

och sa ”vi har beslutat att åka till Bab Amr”. Jag sa ”vadå, är det du som bestämmer? Det är vi, i egenskap av republikanska gardet, som har det ansvaret.” Han svarade att han hade lovat Bashar al-Assad att rensa upp i Bab Amr. Två veckor senare kom Ali Taher, biträdande, till mig och frågade om jag ville tala med Issam Zahreddine via walkie-talkie, han ville tala med mig. Jag vägrade att tala med Zahreddine, eftersom jag visste att Bashar al-Assad var på samma linje samtidigt, likaså försvarsministern Dawoud Rajha, stabschefen (kanske Freij Jassem) och chefen för republikanska gardet Badhi Ali. Jag är den ende som vågade trotsa dem genom att vägra. Jag är den ende som vägrat prata med vetskap om att landets president lyssnade.

Två månader senare, fick jag besök av stamledare från Raqqa, som träffat president Bashar al-Assad i samband med förhandlingar, för att gratulera mig, då jag, enligt Assad, utförde ett utmärkt jobb när det gällde att rensa upp i Bab Amr. Jag blev mycket förvånad, kan ni föreställa er en president som ljuger om en general i den egna armén?

Fråga: Betyder detta att Issam Zahreddine utförde order från sina samtalspartners, dvs Dawoud Rajha, Freij Jassem och Badih Ali?

Svar: Nej. Det finns två grupper, en som har hand om statens säkerhet och en annan som består av teknokrater som jag namngett. Den gruppen är som ett skyltfönster, den fattar inga beslut. De som hade befälet var den andra gruppen, och Issam Zahreddine fick sina order från den gruppen från statens säkerhet, dvs från kusinen till Bashar al-Assad, Hafez Makhlouf och Jamil Hassan.

Man bör vara medveten om att Issam Zhareddine senare köptes av Hafez Makhlouf. Han fick till och med en ersättning om 250 000 syriska pund (5 000 dollar) av Hafez Makhlouf för sina handlingar i Duma.
Hafez Makhlouf. Han blev Hafez Makhloufs slav. Från och med det ögonblicket tog han alla sina order från Tawoufiq Younes, Hafez Makhloufs chef, dvs chefen för den inre säkerheten vid underrättelsetjänsten i Damaskus. Allt detta för att förklara för er att han lydde sin ”familj/maffia”.

Fråga: Issam ZAHREDDINE tycks ha varit känd för sin grymhet. T.ex. så har vi foton på honom där man ser honom visa upp sig bland sönderslitna kroppar som ska ha ätits upp av hundar. I sin biografi (D1098/7) står det att han förekommer på foton och i videoinspelningar där han visar upp sig nära de styckade eller halshuggna kropparna. Var det här beteendet av sådan art att det gav honom en auktoritet som han annars inte haft?

Svar: Ja, absolut. Det fanns en viss överstelöjtnant Ali Khazm från byn Kordaa som alltid var beredd att avrätta folk. Issam lydde honom. Issam hade en svag personlighet, syftet med alla dessa videoklipp var att visa att han inte var rädd, men han var korkad.

Fråga: Enligt ett vittne var Issam Zahreddine en person som Maher al-Assad beundrade (D1038/5), antagligen på grund av hans grymhet. Vet ni något om detta?

Svar: Nej. Jag vet att han smickrade honom eftersom han tjänade deras sak. När jag deserterade smickrade de honom genom att säga att hans store ledare flytt och då såg han sig själv som viktig.

Fråga: Vet ni till vilket datum Issam Zahreddine stannade i Homs för att sedan åka till Deir Ez-Zor? Måste det nödvändigtvis ha varit efter februari 2012?

Svar: Jag känner inte till datumen. Jag vet att han efter Homs begav sig till Deir Ez-Zor. Han åkte dit cirka två veckor efter Bashar al-Assads besök i Homs. Om ni vill få ett säkert datum för Bashar al-Assads besök i Homs, gå in på YouTube och ta reda på vilket datum krisen i Bab Amr fick ett slut.

Fråga: **Lydde Issam Zahreddine under Jamal Younes befäl?**

Svar: Vem är Jamal Younes?

D1125/4

Fråga: Enligt uppgift dog generalmajor Issam Zahreddine (Sharaf Essam Jadaan Zahir El Din, Nafez Guds lejon) den 18 oktober 2017 i Deir Ez-Zor (D2098/1). Vad kan ni berätta angående detta?

Svar: Jag befann mig i Frankrike, jag fick höra om det via medierna.

Fråga: Till exempel, på ett av videoklippen som ni fått titta på i samband med ert senaste förhör (D632), i vilket man ser en generalmajor berömma sina trupper för den utmärkta insats de gjorde i Homs, känner ni igen Badih Ali där han tagit över befälet över republikanska gardet (samt Issam Zaher din). Skulle ni kunna precisera Badhi Alis roll i förhållande till Issam Zaher dins roll? Hade han en reell auktoritet över Issam Zaher din, eller kunde Issam Zaher din stå i en mer direkt kontakt med ledningen? ¸

Svar: Badih Ali var en del av teknokratgruppen som inte gav order. Beslutsfattarna var bl.a. Rustom Ghazaleh, Maher el-Assad, Hafez Makhlouf, Rafik Shahadah et Jamil Hassan. det var de som fattade beslut och gav order till försvarsministern, fast alltid genom Bashar al-Assad som var länken mellan dem.

Fråga: När det kommer till Maher al-Assad, har ni bekräftat att han var chef för 42:a brigaden, men att han på sätt och vis är 4:e divisionens ”gudfader”. ”Var Maher än är, tar han befälet.” Ni har för övrigt bekräftat att 4:e divisionen ska ha fått i uppdrag att straffa staden Homs. Skulle ni kunna precisera detta?

Svar: Ja, jag bekräftar detta.

Fråga: Enligt vissa vittnesmål, verkar Maher al-Assad vara den egentliga chefen för 4:e divisionen. Detta framkommer även i forskarnas arbeten av vilka utdrag har lästs upp för er (D1124/2). Har ni några kommentarer?

Svar: Det är till och med de, Maher al-Assad och Hafez Makhlouf, som styr Bashar al-Assad. Vad gäller utdraget som ni just läst upp för mig, så stämmer allt som står där, utom antalet 70 000 stridsmän, jag tror att de var färre, runt 20 000.

Fråga: Ett vittne anger att till och med generalen som var den officielle befälhavaren för 4:e divisionen kallade honom för ”Herre”. Har ni några kommentarer på detta?

Svar: Ja. Jag berättade för er att den här familjen är en maffia. Ledaren är Maher.

Fråga: Ett annat vittne anger (D662/5): ”När det gäller Bab Amr höll det på i 25 dagar, tror jag. När det gäller de ansvariga för den här offensiven, var ledaren för operationen i Bab Amr brigadgeneral (amid) Issam Zahreddine, officer vid republikanska gardet, egentligen stationerad vid 104:e brigaden, men han ålades operation Bab Amr och han hade befälet över samtliga styrkor som angivits. Han stod i direktkontakt med Maher al-Assad, som var den officielle befälhavaren för 42:a brigaden (...). Efter att revolutionen inletts, styrde han över samtliga styrkor, inklusive republikanska gardet, och besluten rörande exempelvis användandet av de militära styrkorna fattades av Maher al-Assad. Jag minns inte namnen på alla officerare som lydde under Issam Zahreddine och som han gav precisa order gällande operationen. Bland officerarna ovan kommer jag ihåg brigadgeneralerna Jamal Younes, chef för 555:e regementet, Akram Meliiem som tillhörde specialförbanden som fått till uppdrag att leda instruktionerna rörande måltavlorna och ammunitionen som skulle användas, Abdel Salam Fajr Mahmoud som var chef för utredningssektionen för satellitspaning. Och så var det överste Louey Ali som tillhörde republikanska gardet och då infanteriregementet. "

Svar: Issam Zahreddine var inte respekterad inom republikanska gardet. De ville använda sig av en drus för att visa att regimen skyddade minoriteterna och för att dra in dem i det här blodbadet. Det gick att köpa Issam och han var feg, de lyckades utnyttja honom. Det var Ali Younes

som var chef för kriscellen i Homs. **D1125/5**

Fråga: Hade Ali Younes någon auktoritet över Issam Zahreddine?

Svar: Ibland gav han honom order, men det berodde på operationens art, för varje operation hade en chef som gav order.

Fråga: Skulle ni kunna ange om, enligt er åsikt, några militära chefer från och med slutet av 2011 utnämndes till att styra över de problematiska distrikten, som t.ex. Homs, och som styrde inte bara över de militära enheterna men även över lokala underrättelsebyråer samt polisen... (jfr D695/5)?

Svar: Jag skulle säga att det snarare rörde sig om krisceller i form av säkerhetskommittéer.

Fråga: Och hur förhöll det sig med Homs?

Svar: Det var Ali Younes som var ordförande i den kommittén. Han byttes ut ett år senare.

Fråga: Ersattes han av Rafik Shahada?

Svar: Nej, för Rafik Shahada utnämndes till chef för underrättelsetjänsten. Jag minns inte vem som efterträdde honom.

Fråga: Stämmer det att Ali Younes var ordförende för kommittén i februari/mars 2012?

Svar: Jag kan idag inte bekräfta datumet. Men jag vet att när händelserna i Rastan och Bab Amr skedde, så var det han.

Fråga: Känner ni till vilket ansvar Assef Shawkat hade i belägringen av Homs? Personen i fråga var Bashar al-Assads svåger och kom ursprungligen från den här staden enligt D1038/5.

Svar: De hade bildat en kommitté som var viktigare än Ali Younes kommitté. Det var en kontrollkommitté med utgångspunkt i Damaskus och med lite förgreningar i provinserna för att se vad de arbetade med i de olika kommittéerna. Ibland kunde kommittén ingripa. Assef själv förespråkade den fredliga lösningen.

Fråga: Vet ni om Assef **Shawkat var ordförande i CCGC (Cellule centrale de gestion de la crise) [Centralgruppen för krishantering]?**

Svar: Assefs betydelse kom sig av positionen han hade inom presidentfamiljen. Han kunde ge sitt beskydd åt eller kontrollera de andra kommittéerna när problem uppstod. Han ansågs vara den som försökte ena grupperna.

Fråga: I ett dokument daterat 27.10.2011 om ett möte som ägde rum i centralgruppen för krishantering den 26.10.2011 i syfte att ”fastställa det rådande samt framtida säkerhetsläget, särskilt i distrikten Deraa, Homs, Harna och Idlib, samt lämpliga metoder för att mildra situationen”, var en av de fastställda punkterna att ”ge kamrat brigadgeneral, chefen för säkerhetspolitiken, i uppdrag att styra över säkerhetsgrupper och militära enheter stationerade i distriktet Homs, ge honom de befogenheter som krävs för att genomföra rättsliga förfaranden mot lagöverträdare eller kollaboratörer”. (D813/1 och /2).
Originalet uppvisas för vittnet D813/5.) Skulle ni kunna förklara dokumentet, ange vem som skulle kunna vara brigadgeneralen i fråga samt förklara innebörden av ett sådant beslut i Homs militära organisation?

Svar: Enligt min syn på saken rörde det sig om ett enkelt protokoll som utfärdats av kriscellen. Det rör sig kanske om Rustom Ghazaleh.

Fråga: Vem var den mäktigaste personen i Homs i februari 2012? **D1125/6**

Svar: Det var general Rafik Shahadah. När FN-missionen kom och rörde sig mot Homs, lade han ut sprängmedel på vägen för att förhala deras ankomst, då missionens uppgift var att utreda på plats, och han ville vinna tid för att hinna göra ändringar ute på fältet. Jag känner till den här historien, för någon kom och berättade den för mig.

Fråga: **I samband med att ni hördes (D632/2) hänvisade ni till Rafik Shahadah som en person från underrättelsetjänsten. Idag tycks ni säga att han var mycket viktigare än så. Hur förklarar ni detta?**

Svar: Ni ställde frågan på ett mer specifikt sätt idag. De ansvariga för händelserna i Bab Amr är medlemmar i ”familjen/maffian”, de andra verkställde sina order.

Vittnet uppmanas att läsa igenom sina utsagor så som de är nedtecknade och att underteckna dem om han bekräftar dem.

Efter att ha fått förhörsprotokollet uppläst genom tolken bekräftar och undertecknar vittnet det i närvaro av undersökningsdomaren, protokollföraren och tolken.

[namnteckningar]

Polisen

Förhör

Svar Fransk EIO-Manaf Tlass

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2021-08-16	15:24

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
Tlass, Manaf		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Uppgiftslämnare

GENDARMERIE NATIONALE
154 boulevard Davout 75020 PARIS

Office Central de lutte contre les Crimes contre l'Humanité, les Génocides et les Crimes de Guerre

ENQUÊTE PRÉLIMINAIRE

PROCÈS-VERBAL D'AUDITION

Code unité	Nmr P.V.	Année	Nmr dossier justice
60726	00187	2021	

TÉMOIN
AHMAD MANAF TLASS

Nmr pièce	N° feuillet
10	1 / 5

Le lundi 12 juillet 2021 à 09 heures 30 minutes
Nous soussigné Maréchal des logis chef Rodolphe IMPRONTA, Officier de Police Judiciaire en résidence à L'Office Central de Lutte contre les Crimes contre l'Humanité, les Génocides et les Crimes de Guerre à PARIS 75020
Assisté de l'Adjudant-chef Philippe BRUYERE, Officier de Police Judiciaire de notre unité
Vu les articles 16 à 19 et 75 à 78 du Code de Procédure Pénale.
Vu l'(es) article(s) 15-1 et R. 15-22 du Code de Procédure Pénale
Vu la Décision d'Enquête Européenne n° 5000-K622888-18 formulée par l'Office National des Parquets de Suède et adressée en date du 19 avril 2021
En présence de Mesdames Cecilia HECTOR, Anne-Catrin JANSSON et Soad ATMANI, enquêtrices de l'Unité des Crimes de Guerre (War Crimes Unit) de la Police Suédoise
Nous trouvant au bureau de notre unité à PARIS 75020, rapportons les opérations suivantes :

IDENTITE DE LA PERSONNE TÉMOIN

Sexe	Nom	Prénom
M	TLASS	Ahmad Manaf

Situation de famille : Marié(e) — Epoux — Validité état-civil : Identité confirmée
Date naissance : 07/01/1963 — Commune naissance et Code Postal : ALEP — Pays : Syrie — INSEE
Adresse : [redacted]
Commune résidence et Code Postal : [redacted] — Pays : [redacted] — INSEE : [redacted]
N° de téléphone — N° tph portable : [redacted] — Profession : Sans profession — Nationalité : syrienne
e-m@il : [redacted] — Fax

COMMUNICATION PAR VOIE ELECTRONIQUE AU COURS DE LA PROCEDURE
La personne entendue n'accepte pas de recevoir communication des avis, convocations et documents intéressant la procédure par voie électronique.

ENREGISTREMENT DES DONNÉES A CARACTÈRE PERSONNEL
La personne entendue est informée que conformément à la loi du 6 janvier 1978, ses données à caractère personnel collectées dans le présent procès-verbal sont enregistrées et utilisées par la gendarmerie nationale dans le traitement LRPGN autorisé par décret n° 2011-111 en date du 27 janvier 2011 et destiné à faciliter le traitement de la procédure. Elle est également informée : - que le délégué à la protection des données du ministère de l'intérieur sis Place Beauvau, 75008 Paris Cedex contrôle ce traitement. - que pour exercer ses droits d'accès, de rectification, d'effacement et de limitation, elle doit adresser directement auprès de la direction générale de la gendarmerie nationale sise au 4 rue Claude Bernard, 92130 Issy-les-Moulineaux. - qu'elle peut également adresser une réclamation auprès de la commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL) sise au 3 place de Fontenoy, TSA 80715 75334 PARIS Cedex 7

Entendons la personne dénommée ci-dessus qui nous déclare, par le truchement de Monsieur Essam ALMOHAYA, interprète en langue arabe littéraire :

Question : Monsieur TLASS, nous vous avons informé que nous procédions a votre audition en tant que témoin dans le cadre d'une demande d'entraide pénale internationale formulée par la justice suédoise, et qu'il s'agit d'une enquête qui est instruite par l'Unité des Crimes de Guerre (War Crimes Unit) de la police suédoise. Il s'agit de crimes de guerre commis en Syrie dans la région de HOMS durant la période de 2011 à juillet 2012. Avez vous bien compris cela, et avez vous des questions à poser à ce sujet ?

Réponse : Oui

Mention de l'enquêteur : les questions suivantes posées au témoin, nous ont été préalablement transmises, en langue française, par Madame Cecilia HECTOR, enquêtrice de la police suédoise.

La personne entendue ***L'interprète*** ***Les Officiers de Police Judiciaire***

La structure de l'armée syrienne en 2011

Question : Pouvez vous décrire l'armée syrienne en 2011, des différents corps jusqu'aux divisions ?

Réponse : Nous avons 2 institutions, l'une militaire, l'autre sécuritaire, qui travaillent de concert. Dans l'appareil sécuritaire, il y a 4 corps distincts : Les renseignements de l'armée de l'air, la sûreté militaire, la sécurité politique et la sûreté d'état.

Dans l'institution militaire, il y a d'un côté trois corps de soldats professionnels composés à 80 % d'alaouites : La Garde Républicaine, la 4ème division, et les forces spéciales. Le pouvoir syrien est concentré principalement dans ces deux institutions.

A côté de cela, il y a de nombreuses divisions et brigades.

En 2011, l'organisation de l'armée datait de 1965. les piliers de l'armée était la 1ère et la 3ème division.

Question : Pouvez vous nous parler de la structure des différentes divisions ?

Réponse : Chaque division, quelle qu'elle soit, possède quatre brigades, dont une d'artillerie. Les autres brigades ont des codes numériques, 1ère, 2ème ou 3ème, mais je ne sais pas exactement.

Par exemple, il y a trois divisions, la 5ème, la 7ème et la 9ème, qui sont implantées à la frontière avec ISRAEL, ce sont des divisions d'infanterie, avec un nombre limité de chars, en raison d'accords avec ce pays.

Question : Pouvez vous décrire la chaîne de commandement habituelle d'une division ?

Réponse : En haut de la chaîne, il y a le commandement de la division. Il y a ensuite plusieurs compagnies, dont une compagnie de chimie, une compagnie de transport de troupes, une compagnie de génie, une compagnie de police militaire et une compagnie des affaires administratives qui s'occupe d'approvisionnement et de logistique. Il y a également un bataillon des affaires techniques et un régiment d'artillerie.

Ces compagnies et régiments travaillent directement sous l'autorité du chef de division. mais ne communiquent pas forcément entre eux.

Le commandant en chef a plusieurs adjoints. Au sein du commandement, il y a deux petites unités, dont l'une est dédiée à la sécurité de la division. et la seconde qui fixe l'orientation politique et qui représente le parti baath au sein de la division. Ces deux petites structures sont très puissantes.

Voilà l'organisation type d'une division, il y a peut-être des particularités dans certaine divisions, mais je ne les connais pas.

Les trois personnages les plus influents dans une division sont le chef de division, qui est normalement un général de brigade, l'officier de sécurité qui est un colonel et qui est lié directement aux mukhabarats, et l'officier représentant le parti baath qui peut être un commandant.

Question : Savez vous combien de compagnies sont intégrées à la division ?

Réponse : Oui, cinq comme je vous l'ai décrit précédemment. Il y a aussi une unité médicale.

Question : Qui s'occupe de l'armement au sein de la division ?

Réponse : Il y a une section, plus importante que les compagnies, qui s'occupe de l'armement. Cette unité dépend directement du commandement de la division. Le chef de cette section peut être un général.

Concernant l'armement, au niveau national, il y a la direction générale de l'armement, placée sous l'autorité du ministère de la défense. Dans chaque division, la section de l'armement est placée sous l'autorité de cette direction générale. Dans cette section de l'armement, c'est comme si il y avait deux chefs, un officier, et un interlocuteur au sein du ministère de la défense qui passe les commandes.

Concernant l'armement, les premiers servis sont la Garde Républicaine et la 4ème division, ensuite ces unités donnent leurs armes usagées aux autres unités de l'armée.

La personne entendue **L'interprète** **Les Officiers de Police Judiciaire**

Question : Au sein de la division, y a-t-il d'autres sections, plus importantes que les compagnies, de la même manière que la section de l'armement ?

Mention : A compter de maintenant, afin d'éviter les confusions, il sera question de branches et non plus de section, la section étant en réalité inférieure à la compagnie.

Réponse : Nous avons oublié certaines choses, que nous n'avions pas détaillées. Il faut rajouter la branche de propagande politique, et la branche des services médicaux.

Question : Dans toutes ces branches, qui donne les ordres ?

Réponse : Ces branches sont placées sous l'autorité du chef de la division, elles reçoivent les ordres directement de celui-ci. Il y a quand même une particularité, la branche de l'armement, lorsqu'elle a besoin de s'approvisionner en armes, elle s'adresse directement à la direction générale de l'armement qui dépend du ministère de la défense.

Une autre précision, il y a également une section de l'armement, qui lorsqu'elle a besoin d'armes, s'adresse directement à la branche de l'armement.

Il y a enfin une branche de l'organisation, qui gère la carrière et les promotions des militaires. Elle s'occupe également du recrutement.

Question : Concernant les brigades, à qui s'adressent-elles lorsqu'elles ont besoin d'armement ?

Réponse : A la branche de l'armement.

Sur le parti baath

Question : Quelles sont les connexions entre le parti baath et la hiérarchie de l'armée syrienne ?

Réponse : A la tête du parti baath, il y a le chef de l'état, et le ministre de la défense. Sous leur autorité, il y a deux comités : d'abord le comité du parti, ensuite le comité militaire. Ces deux comités sont d'égale importance, ils sont composés quasiment des mêmes personnages.

Le comité du parti est constitué du chef de l'état qui est le chef des armées, le chef en second qui est le ministre de la défense, le chef d'état-major, le chef des renseignements militaires, et le chef de la direction politique. Il y également les cinq chefs des divisions les plus importantes, et enfin le responsable des affaires des officiers. Ces membres se réunissent tous les quinze jours pour fixer la ligne politique et les orientations du parti baath. Le rapporteur de ces réunions est le chef de la direction politique. Il envoie ces rapports au chef de l'état. Lorsque ce n'est pas trop confidentiel, il peut envoyer ces rapports au commandement général du parti baath.

En parallèle, il y a le comité militaire, composé à peu près des mêmes hommes, mais qui s'occupe des affaires militaires. Le comité militaire est plus influent que le comité du parti.

Le chef de l'état est le chef de ces deux comités, mais il n'assiste aux réunions.

Question : En tant que militaire, y a-t-il une obligation de rendre compte au parti baath ?

Réponse : Dans la structure de la division, je vous ai parlé d'une branche des affaires politiques. Cette branche est rattachée directement à la direction politique. Elle reçoit les instructions de la direction politique du parti. Une partie des rapports de réunion est envoyée aux chefs de division, pour ce qui les concerne.

Le chef de division militaire, qui est également représentant du parti baath, fait remonter les informations vers la direction du parti, après s'être réuni avec le chef de la branche politique de sa division.

Sur la région de HOMS et ses abords

Question : Pouvez vous nous décrire un incident typique intervenu à BABA AMR en 2012 ?

Réponse : J'ai eu ma dernière entrevue avec Bachar AL ASSAD en mai 2011. Depuis, j'ai délégué mes pouvoirs à mon second, Essam ZAADI. Lors de mon dernier entretien avec Bachar AL ASSAD, je lui ai dit que je n'étais pas favorable à une solution militaire et sécuritaire. La brigade dont j'avais le commandement, en mars 2011, était seulement armée de bâtons et habillée en civil. Je leur avais interdit à l'époque de porter des armes.

La personne entendue **L'interprète** **Les Officiers de Police Judiciaire**

Lorsque Bachar et les chefs mukhabarats ont décidé que ces hommes devaient être armés, moi je me suis retiré progressivement. J'ai fermé la porte de mon bureau, et j'ai délégué mes pouvoirs à mon adjoint.

En novembre 2011, Essam ZAADI est venu chez moi et m'a dit, « nous partons demain pour BABA AMR », je lui ai demandé pourquoi, la Garde Républicaine doit rester à DAMAS, il m'a répondu que Bachar lui avait demandé de nettoyer BABA AMR. J'ai alors compris que la rupture avec Bachr AL ASSAD était consommée, et qu'il donnait directement ses ordres à ZAADI. J'ai demandé à ce dernier de faire très attention aux vies civiles, de les préserver le plus possible.

Question : Savez vous quelles unités militaires étaient présentes à BABA AMR en 2011 ?

Réponse : La 104ème brigade de chars, les membres des renseignements militaires, la 11ème division, et des brigades de la 4ème division mais je ne sais pas lesquelles. Il y avait un mélange d'unités militaires, mais la principale était la brigade 104. Je ne cherchais pas à me renseigner davantage sur cette opération pour rester très loin de tout ça.

Question : Comment savez vous que la 11ème division était présente à BABA AMR ?

Réponse : Parce que cette division est implantée à HOMS, précisément à 20 kilomètres de la ville.

Question : Que savez vous de l'incident survenu à AL HOULA le 25 mai 2012 ?

Réponse : Il y a eu un massacre de civils, mais je n'en sais pas plus que vous. A ce moment, je préparais ma défection.

Question : Avez vous des informations sur ce qu'il s'est passé à KARM AL ZEITOUN en janvier 2012

Réponse : Non, même réponse que précédemment

Question : Que pouvez vous nous dire sur ce qu'il s'est passé à AL QUSAYR de février à juillet 2012 ?

Réponse : C'est un endroit sensible, car cette ville est située à la frontière libanaise. De l'autre côté de la frontière, il y a les milices chiites hezbollah. C'était également un endroit où transitaient les armes du Liban vers la Syrie, à destination des rebelles.

Question : Savez vous s'il y a eu des attaques et des bombardements de la part de l'armée syrienne contre AR RASTAN au cours de la période de l'automne 2011 à juillet 2012 ?

Réponse : AR RASTAN est mon village. Ce village est un grand pourvoyeur d'officiers sunnites, environ 1000. Au mois de mai 2011, le régime a lancé une attaque sur le village, il y a eu 45 morts. AR RASTAN est une ville qui a beaucoup combattu le régime, donc il y a eu beaucoup d'offensives du régime par la suite.

Question : Quelles unités de l'armée syrienne ont participé aux évènements de Ar-Rastan ?

Réponse : La 11ème division principalement, renforcée par la 17ème division, implantée à HAMA.

Question : Pouvez vous nous en dire plus sur la 11ème division ?

Réponse : Elle est basée dans la région de HESSIA. Son commandant en 2012 était le général Louay MOALLA, un homme particulièrement violent, adoubé par le régime en raison de sa violence. Je connais bien cet homme car il a travaillé durant 10 ans avec moi à la Garde Républicaine. Il a fait usage d'une force extrême à HOMS, il a utilisé l'artillerie contre la population civile. Il a été ensuite limogé par le régime en raison de cette violence extrême.

Question : Savez vous qui commandait la division avant lui ?

Réponse : Plusieurs chefs se sont succédé avant lui, pendant une courte durée parfois.

Question : Pouvez vous nous dire quels étaient les grades des chefs des branches au sein des divisions ?

Réponse : Les chefs de branches étaient des généraux simples. Les chefs de divisions étaient généraux de brigade.

La personne entendue **L'interprète** **Les Officiers de Police Judiciaire**

Question : Selon vous, ces chefs de branche étaient-ils au courant des attaques menées par la division ?

Réponse : Cela dépend de la division, pour ce qui concerne la 11ème et 17ème division à HOMS, les chefs de branche étaient forcément au courant. Un de ces chefs de branches pouvait très bien être désigné comme chef des opérations militaires.

Question : Concernant les branches de l'armement, de quelle manière obtenaient-elles des armes ?

Réponse : Il y avait deux manières d'obtenir des armes. La première, le chef de la branche de l'armement fait le point sur ses besoins, il fait remonter ces besoins à la direction de l'armement qui transmet la demande à l'état-major, qui lui-même transmet les besoins au ministre de la défense.

La deuxième manière, c'était de s'adresser à Saqr ROSTOM, un homme à la tête d'une milice shabiya de 8000 hommes, financée par les iraniens. Cet homme était le neveu du général Bassam HASSAN. Ce dernier avait des contacts privilégiés avec l'IRAN et pouvait obtenir des armes de cette manière.

La personne entendue affirmant ne savoir ni lire ni écrire le français, lecture de sa déclaration lui a été faite par le truchement de Essam ALMOHAYA, interprète en langue arabe, qui nous a déclaré que l'intéressé y persiste, n'ayant rien à y changer, à y ajouter ou à y retrancher.

A PARIS 75020, le 12 juillet 2021 à 13 heures 30 minutes.

La personne entendue **L'interprète** **Les Officiers de Police Judiciaire**

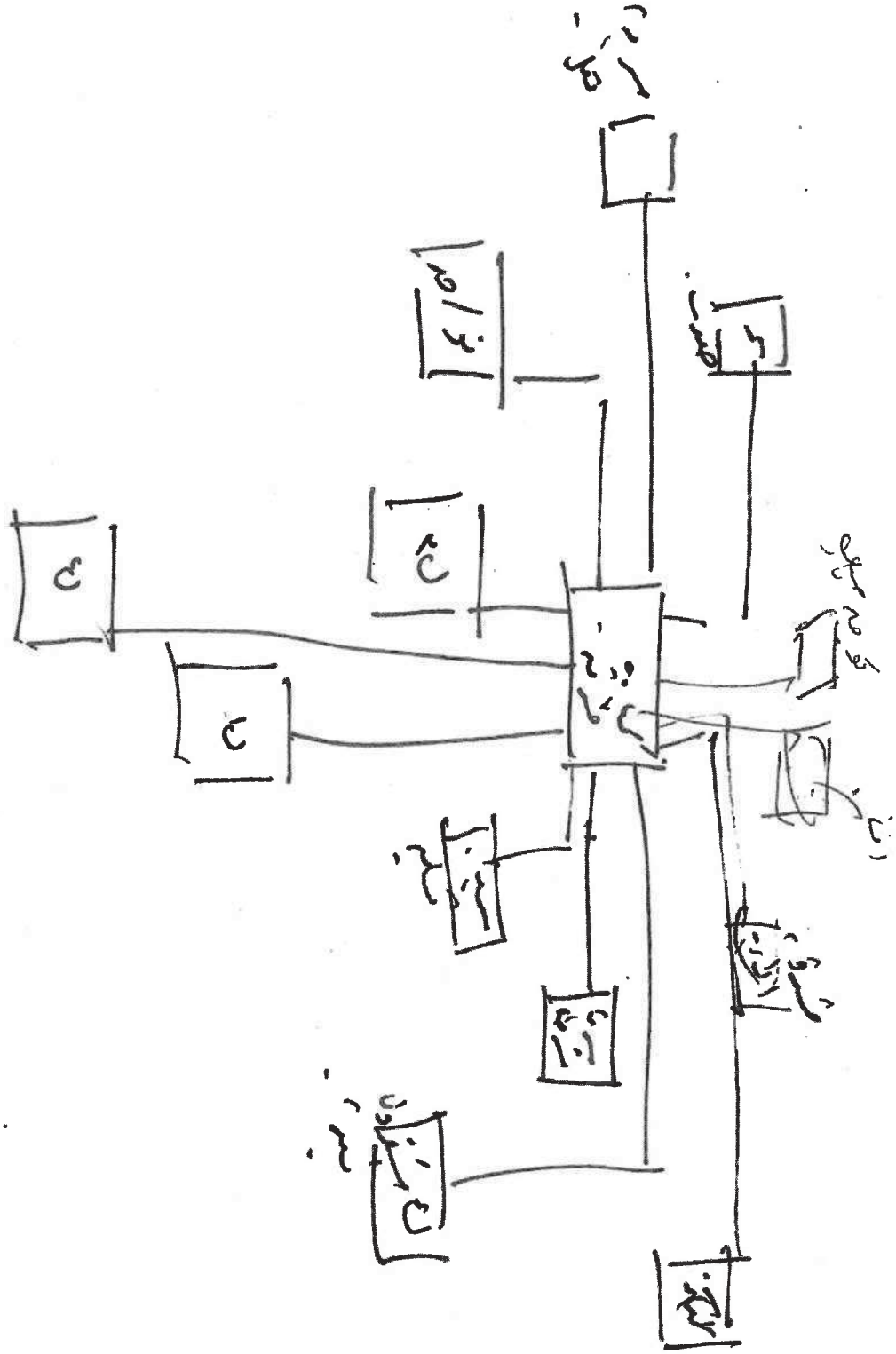

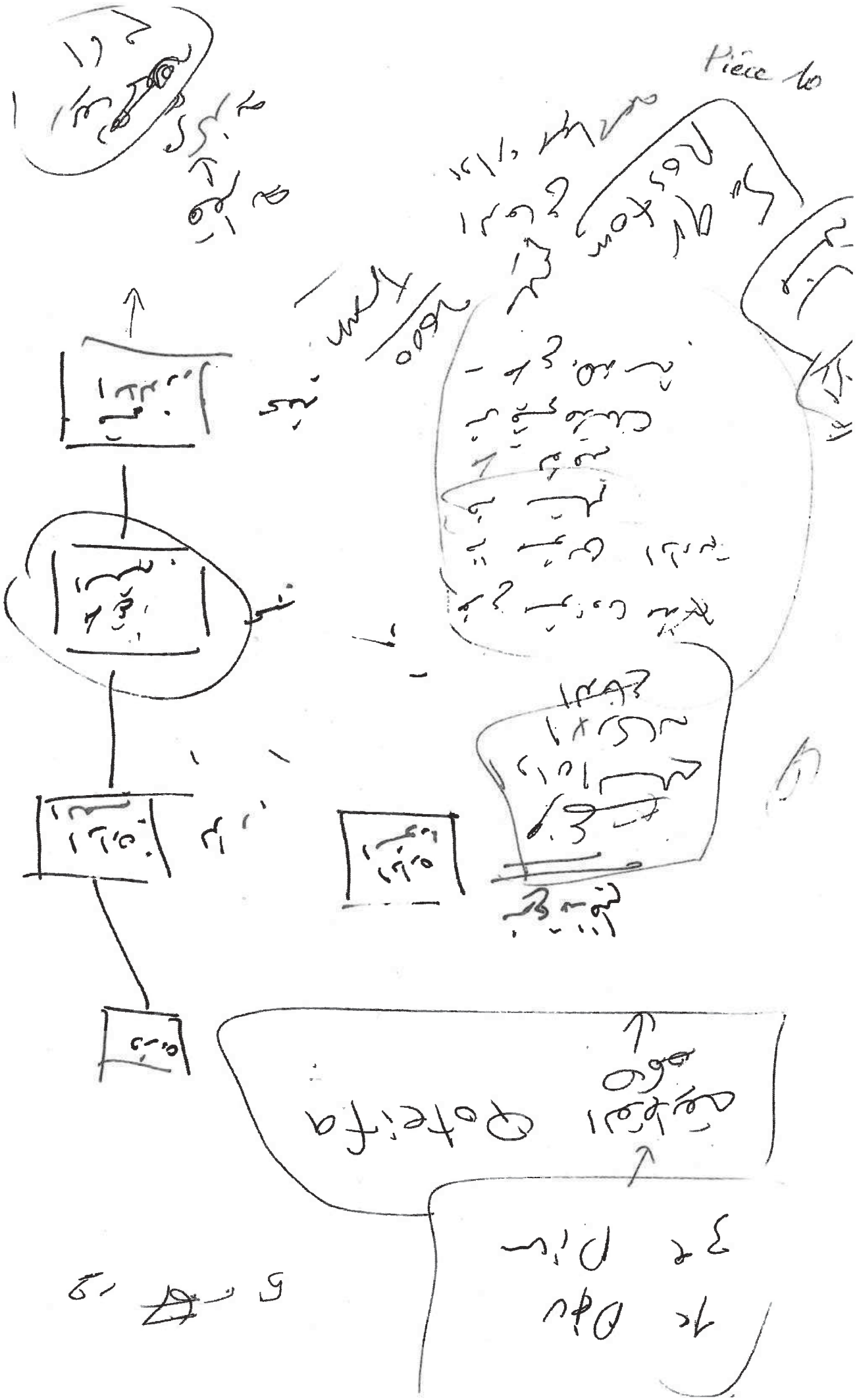
Pièce to

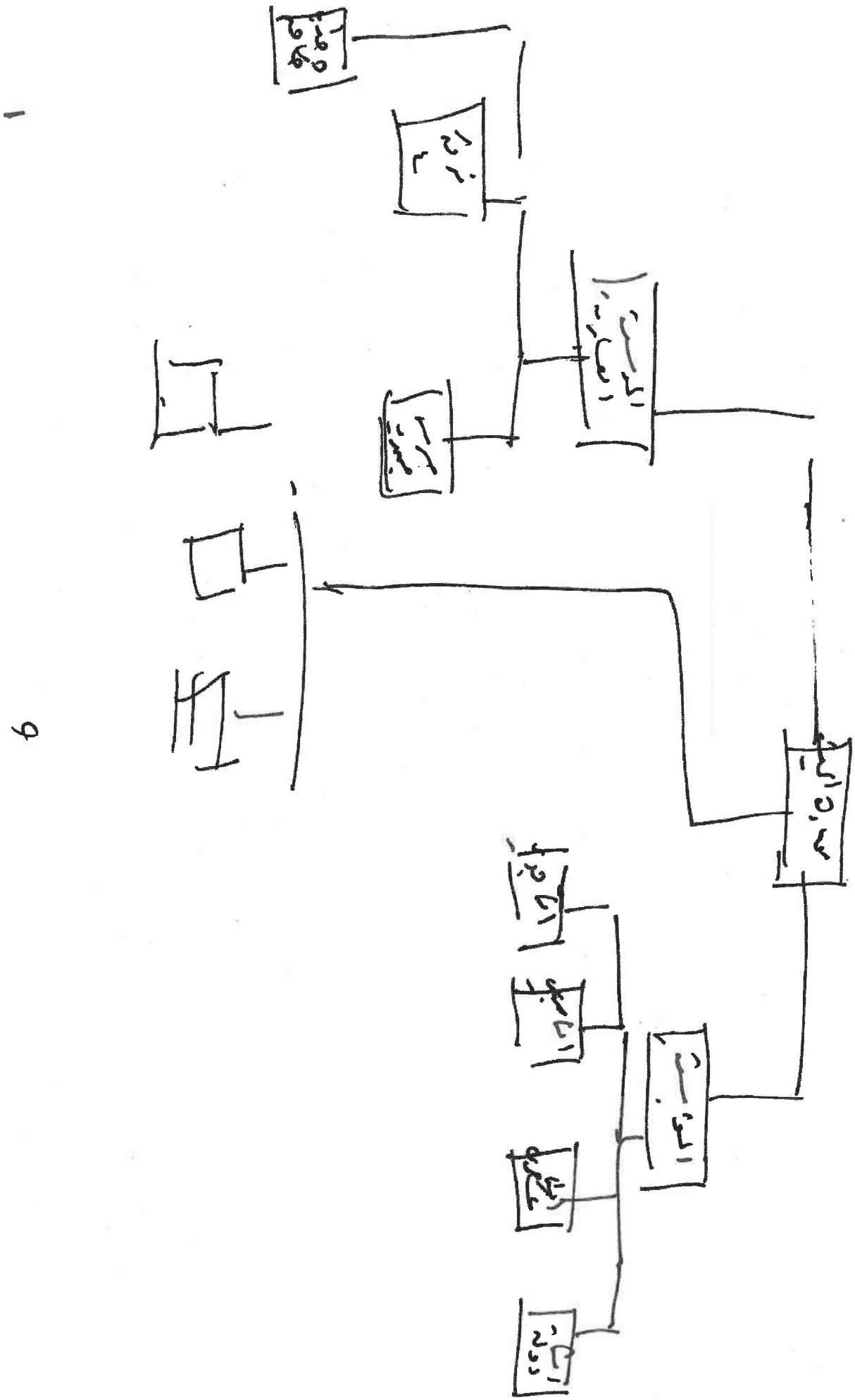

Pièce 10

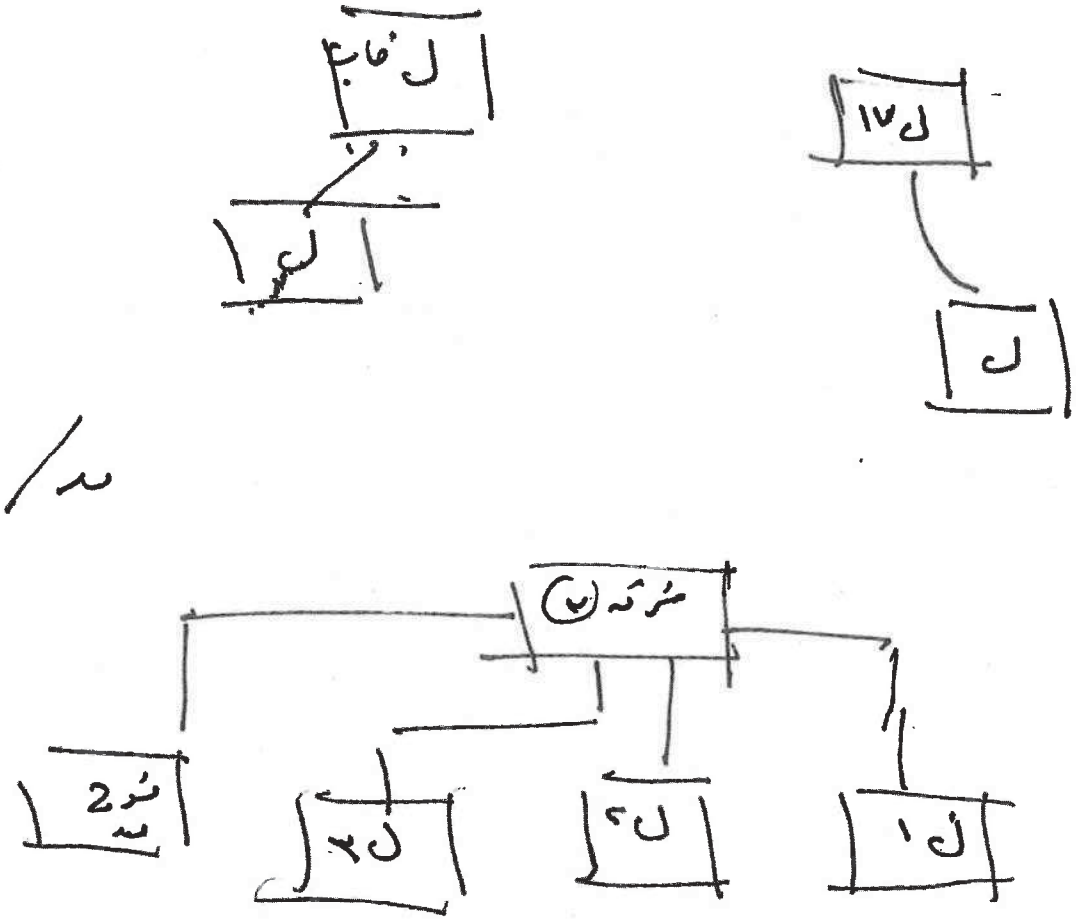
ل ١٧
ل
ل ٢
ل ٣
ل ٤
ل ٥
ل ٦
ل ٧
ل ٨
ل ٩
ل ١٠
ل ١١
ل ١٢
ل ١٣
ل ١٤
ل ١٥
ل ١٦
ل ١٧

شركة (٢)
شركة 2
ل ١
ل ٢
ل ٣

GENDARMERIE NATIONALE OFFICE CENTRAL DE LUTTE CONTRE LES CRIMES CONTRE L'HUMANITE, LES GENOCIDES ET LES CRIMES DE GUERRE 154 boulevard Davout 75020 PARIS				ENQUÊTE PRÉLIMINAIRE PROCÈS-VERBAL DE RÉQUISITION		
Code unité 60726	*Nmr P.V.* 00187	*Année* 2021	*Nmr dossier justice* 10CRCCH21		*Nmr pièce* 1	*N° feuillet* 1 / 1

Le mardi 13 juillet 2021 à 08 heures 00 minutes.
Nous soussigné Maréchal des logis-chef Rodolphe IMPRONTA , Officier de Police Judiciaire en résidence à L'Office Central de lutte contre les Crimes contre l'Humanité, les Génocides et les Crimes de Guerre à PARIS 75020
Vu les articles 16 à 19 et 75 à 78 du Code de Procédure Pénale.
Vu l'(es) article(s) 15-1 et R. 15-22 du Code de Procédure Pénale
Nous trouvant au bureau de notre unité à PARIS 75020, rapportons les opérations suivantes :

Magistrat autorisant la réquisition :
M Céline VIGUIER - vice-procureure de la République près le Pôle National Anti-Terroriste
Tribunal judiciaire de PARIS 75017

Article prévoyant la réquisition : Article 77-1 du code de procédure pénale

REQUÉRONS : M Essam AL MOHAYA, Interprète en langue arabe, 105 Bd Murat à PARIS 75016.

MISSION :
Interprétariat en langue arabe / Bien vouloir vous mettre à notre disposition du 13 au 15 juillet 2021 afin de nous accompagner à AURILLAC (15), où vous nous assisterez en qualité d'interprète en langue arabe dans le cadre de l'audition d'un témoin de nationalité syrienne qui se déroulera le 14 juillet 2021

Rappelons que :
- Le secret professionnel ne peut être opposé, sauf motif légitime, pour refuser de répondre à la présente réquisition.
- Le fait de s'abstenir de répondre dans les meilleurs délais à la présente réquisition est puni d'une amende de 3750 euros. Les personnes morales en sont responsables pénalement, dans les conditions prévues par l'article 121-2 du code pénal.
- Le destinataire de la présente réquisition est dépositaire d'une information protégée par le secret de l'enquête judiciaire, dont la révélation est réprimée par l'article 434-7-2 du code pénal.

ENVOI DE LA RÉQUISITION :
Remise en main propre
RETOUR DE LA RÉQUISITION :
Remise en main propre

PERSONNE RÉCEPTIONNANT LA RÉQUISITION : _____
Déclaration concernant la réquisition :
( ) Accepte la mission et ne prête pas serment (art.157 CPP).
( ) Accepte la mission et prête serment d'apporter son concours à la justice en son honneur et conscience.
( ) Refuse la mission et prend connaissance des sanctions encourues.(art.R642-1 du CP et 60-1, 60-2 du CPP).

La personne requise **L'Officier de Police Judiciaire**

Date & Heure de réception :

NATIONELLA GENDARMERIET 154 boulevard Davout 75020 PARIS Centralbyrån för bekämpning av brott mot mänskligheten, folkmord och krigsbrott			FÖRUNDERSÖKNING FÖRHÖRSPROTOKOLL		
Enhet	*Förhörsprotokoll*	*Ärendenr*	**VITTNE**	***Handlingsnr***	***Sida***
60726	**00187 2021**		**Ahmad Manaf TLASS**	10	**1/5**

Måndag, den 12 juli 2021 kl. 09.30
Undertecknad, polischef Rodolphe IMPRONTA, kriminalpolistjänsteman i tjänst vid Centralbyrån för brott mot mänskligheten, folkmord och krigsbrott i Paris 75020
Biträdd av kriminalkommissarie Philippe BRUYÈRE, kriminalpolistjänsteman vid vår enhet, beaktar följande:
artiklarna 16–19 och 75–78 i straffprocesslagen
artiklarna 15-1 och 15-22 i straffprocesslagen
Europeisk utredningsorder nr 5000-K622888-18 från Åklagarmyndigheten i Sverige
utfärdad den 19 april 2021,
i närvaro av Cecilia HECTOR, Anne-Catrin JANSSON och Soad ATMANI, utredare vid gruppen för utredning av krigsbrott (War Crimes Unit) vid Polismyndigheten i Sverige
och rapporterar från kontoret vid vår enhet i Paris 75020 om följande insatser:

VITTNETS IDENTITETSUPPGIFTER

Kön	*Efternamn*	*Förnamn*
M	**TLASS**	**Ahmad Manaf**

Civilstånd	*Make/Maka*	*Giltighet*
Gift		**Bekräftad identitet**

Födelsedatum	*Födelsekommun och postnummer land INSEE*	
07.01.1963	**ALEPPO**	**SYRIEN**

Adress [redacted]

Hemkommun och postnummer	***Land INSEE-nr***
[redacted]	**Frankrike** [redacted]

Tel.nr	*Mobil*	*Yrke*	*Medborgarskap*
	[redacted]	**utan yrke**	**syriskt**

e-mail : [redacted] ***Fax***

KOMMUNIKATION PÅ ELEKTRONISK VÄG UNDER FÖRFARANDET

Den hörda personen samtycker inte till att på elektronisk väg få meddelanden, kallelser och andra handlingar som rör ärendet.

REGISTRERING AV PERSONUPPGIFTER

Den hörda personen informeras om att personens personuppgifter som inhämtats till detta förhörsprotokoll registreras och används av Nationella Gendarmeriet, i enlighet med lagen av den 6 januari 1978, genom LRPGN, det databehandlande system som godkänts i beslut nr 2011-111 och vars syfte är att underlätta hanteringen av förfarandet. Personen informeras även om: - att dataskyddsombudet vid inrikesministeriet på adress Place Beauvau, 75008 Paris Cedex övervakar behandlingen av uppgifter; - att för att få rätt till tillgång, rättelse, radering och begränsning, ska personen vända sig direkt till nationella gendarmeristyrelsen på adress: 4 rue Claude Bernard, 92130 Issy-les-Moulineaux. - att personen även kan lämna in klagomål till nationella kommissionen för informationsteknik och medborgerliga friheter (CNIL) [Datainspektionen i Frankrike], på adress 3 Place de Fontenoy, TSA 80715 75334 PARIS Cedex 7.

I förhör med personen ovan uppges följande via Essam ALMOHAYA, tolk i klassisk arabiska:

Fråga: Vi har informerat dig om att vi nu ska höra dig i egenskap av vittne inom ramen för en internationell rättslig begäran utfärdad av svensk domstol, och att det rör sig om en utredning som handhas av gruppen för utredning av krigsbrott vid Polismyndigheten i Sverige. Det rör sig om krigsbrott som begåtts i Syrien i Homs-regionen under tidsperioden 2011 till juli 2012. Har du förstått detta och har du några frågor angående ovanstående?

Svar: Ja

Kommentar från utredaren: Vi har i ett tidigare skede fått de frågor nedan som ställs till vittnet från Cecilia HECTOR, utredare vid Polismyndigheten i Sverige.

Hörd person	***Tolken***	**Kriminalpolistjänstemännen**
[namnteckning]	[namnteckning]	[namnteckningar]

Strukturen inom den syriska armén 2011

Fråga: Skulle du kunna beskriva den syriska armén från kår till division?

Svar: Vi har två institutioner som samarbetar med varandra, den ena militär, den andra säkerhetsrelaterad. Inom säkerhetsapparaten finns 4 klart avgränsade kårer: Flygvapnets underrättelsetjänst, den militära säkerhetstjänsten, politisk säkerhet och statens säkerhet.

Inom den militära institutionen, finns dels tre förband bestående av yrkessoldater som till 80 procent är alawiter. Den syriska statsmakten är koncentrerad till dessa två institutioner.

Därtill finns ett stort antal divisioner och brigader.

Organiseringen av armén 2011 härstammar från 1965. Arméns hörnstenar utgjordes av 1:a och 3:e divisionen.

Fråga: Skulle du kunna berätta om strukturen inom de olika divisionerna?

Svar: Varje division, oavsett vilken, har fyra brigader, varav ett artilleri. De andra brigaderna har numeriska koder, 1:a, 2:a eller 3:e, men jag vet inte exakt.

Till exempel, så finns det tre divisioner, 5:e, 7:e och 9:e, som är stationerade vid gränsen till Israel. Det rör sig om infanteridivisioner med ett begränsat antal stridsvagnar till följd av avtalen med landet i fråga.

Fråga: Skulle du kunna beskriva den vanliga befälsordningen i en division?

Svar: Högst upp i kedjan finns divisionsledningen. Därefter har vi flera kompanier: ett kompani för trupptransport, ett ingenjörskompani, ett militärpoliskompani, samt ett kompani för administrativa ärenden som har hand om anskaffning och logistik. Det finns även en teknisk bataljon och ett artilleriregemente.

Dessa kompanier och regementen svarar direkt under divisionschefen, men kommunicerar inte nödvändigtvis sinsemellan.

Överbefälhavaren har flera biträdande överbefälhavare. Inom ledningen finns två små enheter, varav den ena handhar divisionens säkerhetsfrågor och den andra fastställer den politiska inriktningen och representerar Baath-partiet inom divisionen. Dessa två små strukturer har mycket makt.

Där har ni den typiska organisationen för en division. Det finns kanske saker som är specifika för vissa divisioner, men de känner jag inte till.

Den mest inflytelserika personen i en division är divisionschefen som vanligtvis är brigadgeneral, säkerhetschefen, som är överste och som har direkt koppling till mukhabarats, samt den officer som företräder Baath-partiet och som kan vara befälhavare.

Fråga: Vet du hur många kompanier som ingår i divisionen?

Svar: Ja, fem stycken, som jag sa tidigare. Det finns även en sjukvårdsenhet.

Fråga: Vem ansvar för krigsmateriel i divisionen?

Svar: Det finns en avdelning som är större än kompanierna som har hand om krigsmaterielet. Denna enhet är direkt underställd divisionsledningen. Chefen för denna avdelning kan vara en general.

Vad gäller krigsmaterielet, på nationell nivå, finns, under försvarsministeriets överinseende, general-direktoratet för krigsmateriel. Krigsmaterielavdelningen är i varje sektion underställd detta general-direktorat. I den här krigsmaterielavdelningen är det som om det fanns två chefer, en officer samt en kontakt vid försvarsministeriet som gör beställningarna.

När det gäller krigsmaterielet, så är det Republikanska gardet och 4:e divisionen som betjänas först, därefter ger dessa sina använda vapen till arméns andra enheter.

Fråga: Finns det andra sektioner inom divisionerna som är större än kompanierna, på samma sätt som krigsmaterielsektionen?

Anmärkning: För att undvika missförstånd kommer vi att från och med nu tala om avdelningar och inte längre om sektioner, då en sektion i själva verket är mindre än ett kompani.

Svar: Vi har glömt vissa saker som vi inte preciserat närmare. Vi bör lägga till propagandaavdelningen samt sjukvårdsavdelningen.

Fråga: Vem ger order i alla dessa avdelningar?

Svar: Avdelningarna är underställda befälhavaren för divisionen och lyder direkt under denna. Det finns dock en särskild aspekt här. När krigsmaterielavdelningen behöver tillgång till mer vapen vänder den sig direkt till generaldirektoratet för krigsmateriel, som i sin tur lyder under försvarsministeriet.

Ytterligare precisering, det finns även en krigsmateriesektion som vänder sig direkt till krigsmaterielavdelningen när de behöver vapen.

Och slutligen, så finns det en organisationsenhet som handhar militärernas karriär- och befordringsmöjligheter.

Fråga: Beträffande brigaderna, till vilka vänder sig de när de behöver vapen?

Svar: Till krigsmaterielavdelningen.

Angående Baathpartiet

Fråga: Vilka är kopplingarna mellan Baathpartiet och hierarkin inom den syriska armén?

Svar: Baathpartiets överhuvud är statschefen samt försvarsministern. Två kommittéer är underställda dem: partikommittén, samt den militära kommittén. Dessa två kommittéer är lika viktiga och består av nästan samma personer.

Partikommittén består av statschefen, som även är överbefälhavare; näst högst i rang är försvarsministern, och så stabschefen, chefen för den militära underrättelsetjänsten och direktoratet för politisk säkerhet. Där finns även befälhavarna för de viktigaste divisionerna, och slutligen, ansvarig för militärernas karriär- och befordringsmöjligheter. Dessa personer samlas varannan vecka för att fastställa Baathpartiets politiska inriktning. Föredragande vid dessa möten är chefen för direktoratet för politisk säkerhet. Han rapporterar till statschefen. När det inte är alltför konfidentiellt, kan han skicka rapporterna till Baath-partiledningen.

Parallellt med detta, har vi den militära kommittén som i stort sett består av samma personer, men som här handhar militära ärenden. Den militära kommittén har större inflytande än partikommittén.

Statschefen är chef för båda dessa kommittéer, men han är inte med på mötena.

Fråga: Har man, i egenskap av militär, redovisningsskyldighet gentemot Baathpartiet?

Svar: I samband med divisionens struktur nämnde jag en avdelning för politiska angelägenheter. Denna avdelning är direkt knuten till den politiska ledningen. Den får sina instruktioner från partiets politiska ledning. En del av mötesrapporterna skickas till divisionschefen, för de saker som angår dem.

Chefen för militärdivisionen, som även är företrädaren för Baathpartiet, vidarebefordrar informationen till partiledningen efter att ha sammanträtt med chefen för den politiska avdelningen inom divisionen.

Angående Homs-regionen med omnejd

Fråga: Skulle du kunna beskriva en typisk händelse som skedde i Baba Amr 2012?

Svar: Jag hade mitt senaste möte med Bachar Al Assad i maj 2011. Därefter delegerade jag mina befogenheter till min närmaste man, Essam Zaadi. Vid detta sista möte med Bachar Al Assad sa jag att jag inte stödde en militär och säkerhetsrelaterad lösning. Brigaden som jag hade befäl över i mars 2011 var endast beväpnad med påkar och bar civila kläder. Jag hade, när det begav sig, förbjudit dem att bära vapen.

När Bachar och mukhabaratcheferna bestämde att dessa män skulle beväpnas, drog jag mig stegvis undan. Jag stängde dörren till mitt kontorsrum och delegerade mina befogenheter till min ställföreträdare.

I november 2011, kom Essam Zaadi till mig och sa: ”vi beger oss till Baba Amr imorgon”. Jag frågade varför det Republikanska gardet måste stanna kvar i Damaskus. Han svarade att Bachar bett honom rensa upp i Baba Amr. Jag förstod då att brytningen med Al Assad var fullbordad och att han gav order direkt till Zaadi. Jag sa åt denne att vara mycket försiktig med att inte utsätta civilbefolkningen för fara, att skona dem så mycket som möjligt.

Fråga: Vet du vilka militära enheter som befann sig i Baba Amr 2011?

Svar: 104:e stridsvagnsbrigaden, personerna vid den militära underrättelsetjänsten, den 11:e divisionen och brigaderna vid 4:e divisionen, men jag vet inte vilka. Det var en blandning av militära enheter, men den främsta var den 104:e. Jag försökte inte ta reda på mer om den här insatsen, jag ville hålla mig långt ifrån allt det där.

Fråga: Hur vet du att 11:e divisionen befann sig i Baba Amr?

Svar: Därför att den här divisionen är stationerad i Homs, 20 km från staden, närmare bestämt.

Fråga: Vad känner du till angående händelsen i Al Houla den 25 maj 2012?

Svar: Det skedde en massaker på civila, men jag vet inte mer än ni. Vid den tidpunkten, förberedde jag mitt avhopp.

Fråga: Har du uppgifter angående händelserna i Karm Al Zeitoun i januari 2012?

Svar: Nej, samma svar som föregående svar.

Fråga: Vad kan du berätta om händelserna i Al Qusayr från och med februari till juli 2012?

Svar: Det är ett känsligt område, då denna stad ligger vid den libanesiska gränsen. På andra sidan gränsen finns den shiitiska milisen hezbollah. Det var även ett område som vapen från Libanon transiterade igenom mot Syrien och vidare till rebellerna.

Fråga: Känner du till om den syriska armén genomfört attacker och bombningar mot Ar Rastan under tidsperioden hösten 2011 till juli 2012?

Svar: Ar Rastan är min by. Byn är en stor förmedlare av sunnitiska officerare, som är runt 1 000 till antalet. I maj 2011, inledde regimen ett angrepp mot byn. 45 personer dog. Ar Rastan är en stad som kraftigt bekämpat regimen, därför har det från regimens håll skett många offensiver.

Fråga: Vilka enheter i den syriska armén deltog i händelserna i Ar-Rastan?

Svar: I huvudsak den 11:e divisionen, förstärkt av den 17:e divisionen, som är stationerad i Hama.

Fråga: Skulle du kunna berätta mer om 11:e divisionen?

Svar: Den är baserad i Hessia-regionen. Divisionschef var 2012 general Louay Moalla, en synnerligen våldsam man som utmärkts av regimen för sin våldsamhet. Jag känner den här personen mycket väl, då han under 10 år arbetat med mig vid det Republikanska gardet. Han slog till med extrem styrka i Homs. Han använde sig av artilleriet mot civilbefolkningen. Han blev sedermera avskedad av regimen på grund av detta extrema våld.

Fråga: Vet du vem som hade befälet över divisionen före honom?

Svar: Flera chefer avlöste varandra före honom.

Fråga: Skulle du kunna berätta om graderna på avdelningscheferna i divisionerna?

Svar: Avdelningscheferna var enkla generaler. Divisionscheferna var brigadgeneraler.

Fråga: Enligt din uppfattning, kände avdelningsscheferna i fråga till attackerna som leddes av divisionen?

Svar: Det beror på divisionen. Angående den 11:e och 17:e divisionen i Homs, så måste avdelningscheferna ha känt till dessa. En av avdelningscheferna kunde mycket väl utses till befälhavare för militära insatser.

Fråga: Vad gäller krigsmaterielavdelningarna, på vilka sätt fick dessa tillgång till vapen?

Svar: Det fanns två sätt att få tillgång till vapen. Det första sättet: chefen för krigsmaterielavdelningen gör en utvärdering av vilka behov som finns. Han vidarebefordrar detta till krigsmeterielledningen som vidarebefordrar begäran till staben, som i sin tur vidarebefordrar detta till försvarsministeriet.

Det andra sättet består i att vända sig till Saqr Rostom, en av personerna i ledningen för shabiya-milisen bestående av 8 000 man och som finansieras av Iran. Den här mannen var nevö till general Bassam Hassan. Bassam Hassan hade privilegierad kontakt med Iran och hade möjlighet att få tillgång till vapen på det här sättet.

Eftersom den hörda personen säger att han varken kan läsa eller skriva på franska, har hans utsaga lästs upp för honom genom Essam Almohaya, tolken i arabiska, som intygat att personen i fråga står fast vid sin utsago då där inte finns något som vare sig bör ändras, tilläggas eller tas bort.

Paris 75020, den 12 juli 2021, kl. 13.30

Den hörda personen		**Tolken Kriminalpolistjänstemännen**
[namnteckning]	[namnteckning]	[namnteckningar]

NATIONELLA GENDARMERIET
Centralbyrån för bekämpning av brott mot mänskligheten, folkmord och krigsbrott

FÖRUNDERSÖKNING

PROTOKOLL BEGÄRAN

Enhet	*Förhörsprotokoll nr*	*Ärendenummer*	***Handlingsnr***	***Sida***
60726	**00187 2021**	**10CRCCH21**	11	**1/1**

Måndag den 12 juli kl. 9.30
Undertecknad, polischef Rodolphe IMPRONTA, kriminalpolistjänsteman i tjänst vid Centralbyrån för bekämpning av brott mot mänskligheten, folkmord och krigsbrott i Paris 75020
biträdd av kriminalkommissarie Philippe BRUYÈRE, kriminalpolistjänsteman vid vår enhet, beaktar följande:
artiklarna 16–19 och 75–78 i straffprocesslagen
artiklarna 15-1 och 15-22 i straffprocesslagen
Europeisk utredningsorder nr 5000-K622888-18 utfärdad av Åklagarmyndigheten i Sverige den 19 april 2021
i närvaro av Cecilia HECTOR, Anne-Catrin JANSSON och Soad ATMANI, utredare vid gruppen för utredning av krigsbrott vid Polismyndigheten i Sverige,
och rapporterar från kontoret vid vår enhet i Paris 75020 om följande insatser:

Åklagare som godkänt begäran
Céline VIGUIER - allmän åklagare vid Pôle National Anti-Terroriste [Nationellt Center mot Terrorism]
Allmänna domstolen i Paris 75017

Lagrum avseende denna begäran: Artikel 77-1 i straffprocesslagen

RIKTAR EN BEGÄRAN TILL: Essam AL MOHAYA, tolk i arabiska, 105 Bd Murat i PARIS 75016.

UPPDRAG:
Tolkning i arabiska / Vänligen infinn er hos oss 13-15 juli 2021 för att med oss åka till Aurillac (15) och där bistå oss i egenskap av tolk i arabiska inom ramen för ett förhör av vittne med syriskt medborgarskap den 14 juli 2021.

Observera följande:
- Tystnadsplikt kan inte utan giltigt skäl åberopas för att avstå från att svara på denna begäran.
- Underlåtelse att snarast möjligt svara på denna begäran är straffbart med en bot om 3 750 euro.
- Juridiska personer är straffrättsligt ansvariga enligt de villkor som anges i artikel 121-2 i strafflagen.
- Mottagaren av denna begäran förfogar över uppgifter som omfattas av förundersökningssekretess. Att röja sådan uppgift är straffbart enligt artikel 434-7-2 i strafflagen.

BEGÄRAN SKICKAD TILL:
Lämnas in personligen
IFYLLD BEGÄRAN SKA SKICKAS TILL:
Lämnas in personligen

BEGÄRAN HAR MOTTAGITS AV:
INSTÄLLNING TILL BEGÄRAN:
( ) Tar emot uppdraget och avlägger inte ed (artikel 157 straffprocesslagen)
( ) Tar emot uppdraget och avlägger ed om att hederligt och samvetsgrant bistå rättvisan.
( ) Avböjer uppdraget och informeras om de påföljder som kan utkrävas. (artikel R642-1 i strafflagen och 60-1, 60-2 i straffprocesslagen).

Person som begäran ställts till **Kriminalpolistjänstemannen**
[stämpel]

Datum och klockslag då begäran mottagits:

Polisen

Förhör

Svar Fransk-EIO-Abdulrazak Tlass franska-svenska

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2021-01-27	16:46

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
Tlass, Abdelrazak		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Uppgiftslämnare

REPUBLIQUE FRANCAISE
MINISTERE DE L'INTERIEUR
DIRECTION GENERALE DE LA POLICE NATIONALE
DIRECTION CENTRALE DE LA POLICE JUDICIAIRE

OFFICE CENTRAL POUR LA REPRESSION DES VIOLENCES AUX PERSONNES, RUE DES TROIS FONTANOT
92000 NANTERRE
Tel : 01 40 97 80 16
Fax : 01 40 97 85 55
Code INSEE : 092049251

P. V. : n°2015/000321 /M

AFFAIRE :
C/X

OBJET :
DEPOSITION de monsieur Abdelrazak TLASS

PROCES-VERBAL

L'an deux mil seize,
Le vingt janvier, à quatorze heures quinze

Nous, EMMANUEL EXCOFFIER
BRIGADIER DE POLICE
En fonction à la DCPJ/SDLCODF

OFFICIER DE POLICE JUDICIAIRE en résidence à Nanterre
--- Nous trouvant au service, ---
--- Poursuivant l'exécution de la commission rogatoire numéro 2425/15/2 délivrée le 09/12/2015 par Madame DUCOS Emmanuelle, VICE PRESIDENTE CHARGEE DE L'INSTRUCTION au TGI de PARIS
informant contre X des chefs de :
- meurtre, faits commis à Homs en Syrie le 11 janvier 2012 au préjudice de Gilles JACQUIER
- tentative de meurtre, faits commis à Homs en Syrie le 11 janvier 2012 au préjudice de Christophe KENCK
faits prévus et punispar les articles 121-4, 121-5, 221-1, 221-8, 221-9, 221-9-1, 221-11 du Code Pénal---
- destruction de biens appartenant à autrui par l'effet d'une substance explosive, faits commis à Homs en Syrie le 11 janvier 2012 au préjudice de France Télévisions représentée par Monsieur Rémy PFLIMLIN, faits prévus et réprimés par les articles 322-6, 322-11, 322-15 et 322-18 du Code Pénal---
- entrave à la liberté d'expression et du travail, faits commis à Homs en Syrie le 11 janvier 2012 au préjudice de France Télévisions représentée par Monsieur Rémy PFLIMLIN, faits prévus et réprimés par les articles 431-1 et 431-2 du Code Pénal---
- tentative d'homicide volontaire sur la personne de Jacques DUPLESSY, faits commis à Homs en Syrie le 11 janvier 2012, fait prévus et réprimés par les articles 121-5, 221-1, 221-8, 221-9, 221-9-1, 221-11 du Code Pénal---
- crimes de guerre (attetinte à la vie et à l'intégrité physique, attaque délibérée contre la population civile qui ne prend pas part directement aux hostilités, participation à une entente établie en vue de commettre ces crimes), fait prévus et réprimés par les articles 461-1, 461-2, 461-9, 461-18, 462-1, 462-2, 462-3, 462-4, 462-6, 462-7, 462-8, 462-9 et 462-10 du Code Pénal---
Parties civiles : Mme POIRON Caroline, M KENCK Christophe, Mme JACQUIER Valérie, M JACQUIER Georges, Sté France Télévision, M EID Joseph, Melle JACQUIER Apoline, Melle JACQUIER Chloé, M DELOI Bernard et M DUPLESSY Jacques---
--- Vu les articles 81, 151 à 155 du Code de procédure pénale, ---
--- Assisté du Brigadier Chef du service Khalil BELLAGSOURI,.----
---Assisté de Madame MOUKARZEL Samia, interprète en langue arabe, préalablement requise,---
--- Avons mandé et constatons que se présente devant nous la personne ci dessous désignée:---
--- TLAS Abdelrazak né le 01/01/1987 à HOMS (SYRIE), [redacted] (précisions : chez M et Mme SUREAU (avocat)).
qui dépose comme suit :
--- **SUR LA PIECE DE JUSTICE** : ---
--- J'ai pris connaissance de la commission rogatoire en vertu de laquelle vous avez sollicité mon audition en tant que témoin---
--- J'en comprends les termes, il s'agit de l'enquête sur la mort du journaliste Gilles

JACQUIER, ressortissant français, intervenue à Homs en Syrie le 11 janvier 2012---

--- J'accepte de répondre à vos questions, je prends acte que je peux mettre fin à cet entretien à tout moment---

--- Je prête serment de dire la vérité et rien que la vérité conformément aux dispositions légales du code de procédure pénale français que vous venez de m'expliquer en me faisant lecture de l'article 103---

---Concernant mes liens avec les parties civiles je ne suis pas leur alliée ni à leur service en particulier, même s'il est vrai que je connais Caroline POIRON, la veuve de Gilles JACQUIER, ainsi que leurs enfants Apoline et Chloé.-------

---**SUR LA VIE DU TEMOIN ET SUR LA SITUATION A HOMS EN JANVIER 2012**:---

---QUESTION : Pouvez-vous nous décrire votre parcours de vie dans les grandes lignes ?---

--- REPONSE : je suis né et j'ai été élevé dans la banlieue de HOMS, à RASTAN. J'ai eu le baccalauréat professionnel en ingénierie électrique en 2005. Je me suis ensuite enrolé volontairement et j'ai été formé comme officier à l'académie militaire de HOMS, durant 3 ans. En 2008 j'ai été nommé Lieutenant dans la 5ème Brigade d'infanterie à DERAA. Début janvier 2011, j'ai été élevé au grade de 1er Lieutenant. Les manifestations ont démarré en mars 2011 à DERAA. Le 28 mai 2011 j'ai déserté de l'armée car la révolution commençait en Syrie et je voulais être du côté du peuple. J'ai été un des premiers officiers à déserter. Je suis retourné à HOMS le jour même. J'ai annoncé ma désertion sur internet, ma déclaration est parue sur le site d'Al Jazeera le 06/06/2011. J'ai d'abord rejoint à RASTAN le groupe KHALID BIN ELWALID, dans la banlieue de HOMS. Nous étions en fait en groupes autour de Rastan car l'armée y était et avait déjà installé des barrages un peu partout depuis le début des manifestations. J'ai participé à la structuration du groupe qui a pris ce nom en référence à une personalité religieuse décédée, car en fait nous étions tous des anciens de l'armée, sans hiérarchie véritable, chacun venant avec ses amis. A ce moment là nous voulions aider les civils et organiser une résistance au pouvoir, mais sans lutte armée. Lors des manifestations, lorsque l'armée régulière nous chargeait nous fuyions avec le reste de la population. En fait nous évitions les confrontations directes avec l'armée. ---

--- Je suis resté jusqu'à début novembre avec le groupe KHALID BIN ELWALID puis j'ai rejoint la Katiba EL FAROUK.---

--- Je suis parti car les manifestations étaient plus couvertes médiatiquement à HOMS. De plus, nous étions nombreux comme officiers à être de et à Rastan, alors qu'ils étaient moins nombreux à HOMS. Les groupes "civils" qui organisaient les manifestations nous sollicitaient pour venir les rejoindre à HOMS et les protéger lors des cortèges car a HOMS les gens ne pouvaient manifester que le vendredi et de nombreuses personnes étaient arrêtées par l'armée ou les services de renseignements. C'est pour cela qu'isl avaient besoin de notre protection.----

--- A HOMS, l'armée sévissait et des groupes de rebelles s'étaient formés et résitaient surtout dans le quartier de BAB AMR. Je suis arrivé avec environ 15 hommes et des résistants civils sont venus nous récupérer en dehors de HOMS. Nous avons traversé des champs entre l'autoroute qui contourne HOMS sur laquelle l'armée avait déjà installé des postes de contrôle. Il n'était déjà plus possible de rentrer dans BAB AMR par les autres quartiers de HOMS car l'armée avait encerclé et séparé ce quartier du reste de l'intérieur de la ville.---

--- C'était la deuxième opération de l'armée dans ce quartier. Lors de la permière tentative de l'armée pour envahir BAB AMR n'avaient été utilisés que des armes légères et des blindés légers. A notre arrivée, nous avons constaté que l'armée s'était mise à utiliser des armes lourdes, dont des mortiers. Nous avons compris qu'il y aurait de nombreuses pertes humaines vu les bombardements. Le 3ème jour après mon arrivée j'ai été blessé au pied par un franc-tireur. Je suis resté 2 jours de plus et tous les combattants sont partis de BAB AMR. Comme j'étais blessé je suis allé me soigner à Rastan, les autres se sont dispersés autour de HOMS et dans la ville. Je suis resté un mois environ à Rastan puis je suis revenu. Entre temps, une semaine environ après notre départ, certains résistants étaient retournés à BAB AMR. Je les ai rejoint.

--- Les groupes de résistants dans chaque quartier de HOMS avaient un chef. Pour BAB AMR, c'était Ammar AL BOUKAÏ, il avait deux adjoints: Ahmad DAABOUL et Mouhannad AL OMAR.Ils rendaient tous les trois compte à celui qui était considéré comme le responsable de la résitance à HOMS, Amjad AL BITAR. C'est son groupe qui avait plus ou moins le nom de Katiba AL FAROUK mais comme j'avais été médiatisé en raison de ma désertion précoce et que du fait j'étais le premier officier a avoir quitté l'armée. C'est moi que l'on a sspcié à cette Khatiba pour mieux

communiquer. En fait je n'ai rencontré physiquement Amjad AL BITAR que lors de la troisième opération de l'armée sur BAB AMR en mars 2012.---
--- Je suis donc revenu en décembre à BAB AMR. L'armée et les résistants étaient sur des positions établies face à face et de temps en temps l'armée bombardait mais ce n'était pas quotidien. Les plus actifs étaient les francs-tireurs. L'armée avait aussi installé beaucoup de barrages. Durant cette periode de "calme" les rebelles ont repris confiance et la situation d'HOMS a été de plus en plus médiatisée, ils ont développés leurs réseaux des journalistes étrangers sont venus voir comment cela sa passait de notre côté. Les manifestations ont même repris de façon quotidienne, elles se déroulaient dans un calme relatif que voulaient médiatiser le plus possible les résistants du quartier. L'armée a quand même tenté durant une semaine de reprendre le quartier en passant par les champs et son offensive s'est arrêtée en raison de la venue des observateurs de la Ligue de Etats Arabes. Nous avons guidé les observateurs dans le quartier, et nous avons témoigné de notre situation et des exactions de l'armée, j'ai d'ailleurs été interrrogé par les observateurs. Peu après le départ des observateurs de la Ligue Arabe, l'armée a entamé sa troisième offensive de BAB AMR, vers le 3 février il me semble. Tout avait été bien préparé et Ils ont procédé à des bombardements intensifs durant 27 jours. Il y a eu beaucoup de morts parmi la population, nos hommes et aussi parmi des journalistes syriens et étrangers. Au bout des 27 jours les troupes au sol avaient pris position dans tout le quartier, alternant bombardement et avancée des hommes. J'ai été blessé au bras par un éclat d'obus durant la troisième semaine de l'attaque. D'ailleursla première semaine le régime a diffusé la fausse information de ma mort, que nous n'avons pas contredit pour éviter un nouveau prétexte d'acharnement. Je suis resté durant toute l'offensive et c'est après avoir été blessé que j'ai quitté le quartier avec mon groupe et tous les combattants. Je me suis réfugié dans le quartier WAAR au nord ouest d'HOMS, contrôlé par le régime. Après 3 jours j'ai changé régulièrement de quartier dans HOMS jusqu'à mon départ de la ville, vers début mai il me semble, en tout cas c'était 15 jours après la venue des observateurs des Nations Unies. Je suis allé à RASTAN ou je suis resté jusqu'au 15 août 2014, date de mon départ défintif de la Syrie.---
---QUESTION : Connaissez-vous l'organisation de l'armée du régime et dans l'affirmative pouvez-vous nous la décrire dans les grandes lignes ?
---REPONSE : l'armée est composée de volontaires, militaires de carrière et d'appelés qui font leur service. L'armée de terre est composée de trois grandes divisions, comprenant plusieurs brigades chacune, chaque brigade ayant une spécialité: blindés, infanterie. A côté il y a les forces spéciales et la Garde Républicaine et des brigades spécialisées en artillerie.--
---QUESTION : Quelle était la situation à Homs au 11 Janvier 2012 ?---
---REPONSE : la situation était calme, il n'y avait pas d'offensive. Je m'en souviens parce que quand on a appris son décès, le jour même, nous étions en train de manger en regardant la télévision, chose que nous ne pouvions pas faire durant les offensives. D'ailleurs, la semaine précédente, Caroline POIRON avait fait un reportage avec Sofia AMARA sur la vie dans le quartier de BAB AMR, nous filmant chez le coiffeur ou chez nous, nous avions pu la faire circuler sans problème car tout était "calme", excepté les tireurs isolés. En voyant Caroline POIRON à la télévision j'ai d'ailleurs été surpris car je la croyais partie au Liban.---
---QUESTION : Nous vous présentons un plan de Homs, pouvez-vous nous préciser quels quartiers étaient maitrisés par les rebelles le jour la mort de Gilles JACQUIER ?---
---REPONSE : BAB AMR, KHALDIYA, BAYADA, DER BAALBE, JOULAT, AL CHIYAH, HAMIDIYA, la motié de QOSOOR, la moitié de BAB SEBAA, la moitié de KARM SHAMSHAM et la moitié de SBEEL. Tout le reste de la ville était aux mains de l'armée ou favorables au régime.----
---QUESTION : Que savez-vous des circonstances de la mort de Gilles JACQUIER ?---
Date, Lieu (quartier de Homs), Circonstances...
---REPONSE : d'après la télévision, contrôlée par le régime, il a été touché par un tir de RPG, tiré par des terroristes. Moi je pense qu'il a pu effectivement être tué par un tir de RPG, d'après les images que j'en ai vu je pense qu'il s'agit d'un morceau d'obus. Tout ce que j'ai su sur cette mort je l'ai appris par la télévision. Et en même temps je ne suis pas sûr que le morceau que j'ai vu fait vraiment partie du projectile ayant tué Gilles JACQUIER.---
---QUESTION : Savez-vous si d'autres membres de la Katiba El Farouk ont connaissance dans le détail des circonstances de la mort de Gilles JACQUIER?---
---REPONSE : je ne sais pas.----

POLICE NATIONALE

---QUESTION: A votre avis qui d'autre connaît nécessairement les causes de la mort de la Gilles JACQUIER ?---
---REPONSE : je ne sais pas. Je pense que des personnes habitant dans le quartier ont peut être des choses à dire mais ce dont je suis sûr c'est que je ne protégerai personne, même des rebelles, responsable de cette mort. Si on regarde de près à qui profite la mort de Gilles JACQUIER, je ne vois que le régime car cette mort ne profite pas aux rebelles, qui en outre à cette époque, ne possédaient pas de mortiers et seulement quelques RPG, utilisés de façon parcimonieuse.----
---QUESTION : Pouvez-vous matérialiser sur un plan du centre le lieu de la mort de Gilles JACQUIER ?---
---REPONSE : je sais que c'est à AKRAMA, car il l'ont dit à la télévision ou à NOUZHA car ils en ont parlé aussi, je ne sais pas trop.---
---QUESTION : Pouvez-vous matérialiser sur ce plan le lieu d'où sont partis les tirs ce 11 janvier 2012, si vous en avez connaissance ?----
---REPONSE : l'obus a pu être tiré de n'importe où mais normalement on peut savoir d'où il a été tiré d'après le point de chute. Dans ce cas précis je ne peux pas vous le positionner.---
---QUESTION : Connaissiez-vous Gilles JACQUIER avant qu'il ne meure à Homs le 11 janvier 2012?et si oui comment avez vous fait sa connaissance ?---
---REPONSE : non.---
---QUESTION : Connaissiez vous des proches de Gilles JACQUIER ou d'autres journalistes français, aviez vous des contacts communs avant sa mort ?
---REPONSE : seulement Caroline que j'ai connue à l'occasion du reportage qu'elle a fait sur nous la semaine d'avant. Elle est venue clandestinement par des contacts rebelles depuis le Liban, je ne sais pas lesquels.---
---QUESTION : Quels liens avez vous désormais avec les proches de Gilles JACQUIER ou des journalistes français ?---
---REPONSE : je n'ai pas de relations particulières, je l'ai contactée après mon arrivée à Paris, pour la connaitre d'avantage, cela fait quelques mois que nous ne nous sommes pas vus. Elle m'a aidé en me prettant un studio, et m'a permis de donner son adresse pour les papiers et le courrier. Je ne suis plus dans son studio et mon adresse est celle que je vous ai donné.---
-----QUESTION : Comment avez-vous fait la connaissance de Sofia AMARA?
---REPONSE : durant le même reportage que caroline.---
--- **SUR LA KATIBA EL FAROUK EN 2012** :
---QUESTION : Quel était le rôle de la Katiba El Farouk ?---
---REPONSE : elle était composée de civils et de militaires qui voulaient défendre HOMS contre le régime. Elle n'est plus présente à HOMS.---
---QUESTION : Quelles étaient vos fonctions au sein de la Katiba El Farouk ?
---REPONSE : j'en étais la "vitrine" médiatique et je faisais partie des officiers. Je commandais un groupe d'environ 15 à 25 hommes en période "calme" et durant les batailles ce chiffre pouvait atteindre 75 hommes.---
---QUESTION : Quand a été créée la Katiba El Farouk ?---
---REPONSE : elle existait avant que j'arrive, je ne sais pas quand on a commencé à appeler ce groupe comme cela. Elle a joué un rôle important au début de la révolution mais a perdu de l'influence au fur et à mesure que les groupes se sont multipliés.----
---QUESTION: Existait-il un quartier général de la Katiba Al Farouk et où se trouvait-il en janvier 2012 ? Qui en assurait le haut commandement successivement ?---
---REPONSE: il y avait un quartier général dans chaque quartier, pas pour toute la ville. Le chef était Amjad AL BITAR, je sais que maintenant il a un groupe important qu'il dirige de la Turquie ou du Qatar. En janvier 2012, la katiba regroupait un quarantaine de petits groupes, de chaque quartier, je sais qu'à BAB AMR subsistetoujours celui de Ammar EL BOUKAÏ.---
---QUESTION : De quelle façon les ordres du haut commandement parvenaient ils aux membres de la Katiba ? ---
---REPONSE : Il n'y avait pas de réel commandement de la Katiba, les opérations étaient décidées par les chefs de groupe dans les quartiers. Amjad AL BITAR je n'en ai entendu parler que tardivement, vers décembre, alors qu'il était impliqué depuis le début de la révolution. La katiba n'avait pas de réelle structure.-----
---QUESTION : Quelles étaient les relations entre l'ASL et les groupes armés à HOMS notamment la brigade AL FAROUK?---
---REPONSE : l'ASL, sur le terrain, en janvier 2012, n'existait pas et ne pouvait donc avoir de relation avec personne. ----
---QUESTION : De qui receviez-vous des instructions ?---

POLICE NATIONALE * 225 * DE LA POLICE JUDICIAIRE

---REPONSE : de personne, nous décidions entre chefs de quartier.--
---QUESTION : Les opérations de combats faisaient-elles l'objet d'un compte rendu ?---
---REPONSE : non.---
---QUESTION : Existait-il un porte parole de la Katiba Al Farouk?---
---REPONSE : au début c'est moi qui médiatisais notre action auprès des médias. Après que je sois parti c'est un certain Bassem AMER qui s'en est chargé, puis un nommé Oussama AL JUNEIDI, surnommé Abou SAYEH.---
---QUESTION : la Katiba disposait-elle d'un uniforme, insigne ou tout autre signe distinctif?----
---REPONSE : pas au début, c'est seulement en 2013 que les groupes en ont eu.---
--- QUESTION: quel était l'armement typique à votre disposition entre décembre 2011 et janvier 2012?---
--- REPONSE: des armes légères Kalashnikov calibre 7,62, pistolets, et mitrailleuses PKC, grenades à main, quelques RPG, quelques M16 et fusils de chasse. En gros un armement ancien et aucun équipement lourd.---
---**SUR L'ARMEE SYRIENNE LIBRE EN 2012** ---
---QUESTION : Comment l'ASL était organisée début 2012 ?----
---REPONSE : cette organisation n'a réellement vu le jour qu'en 2013.---
---QUESTION : Combien d'effectifs comprenait l'asl à cette époque ?---
---REPONSE : aucun.---
---QUESTION : L'ASL disposait-elle d'un uniforme, insigne ou tout autre signe distinctif?---
---REPONSE : non.---
---QUESTION : Existait-il à cette époque un quartier général de l'ASL ? Ou se trouvait-il ? ---
---REPONSE : il n'y en avait pas.---
---QUESTION : Quelles principales prises et/ou pertes de position par les forces loyalistes et par la rébellion entre décembre 2011 et mars 2012 (préciser les lieux et les dates) êtes vous en mesure de nous citer ?---
---REPONSE : Hormis les quartiers détenus en janvier 2012 par la rebellion que je vous ai cité plus haut je ne saurai vous donner de dates et lieux perdus ou gagnés par les uns ou les autres.---
----**QUESTIONS DIVERSES** : ---
---QUESTION : A quoi correspond l'unité 18 de l'infanterie syrienne ?---
---REPONSE : c'est une brigade d'infanterie ou de chars, qui dépend de la 3ème Division et est basée sur la route de Palmyre mais qui a été envoyée en mission à HOMS durant la bataille.
---QUESTION : Pouvez-vous matérialiser la position de cette unité sur un plan le jour de la mort de Gilles JACQUIER? ---
---REPONSE : dans tous les quartiers que l'armée régulière tentait de prendre, c'est l'unité 18 qui établissait les barrages. Quand cette brigade a commencé à connaitre de plus en plus de perte, elle a été renforcée par la 11ème brigade puis par la 5ème brigade, mon ancienne unité. Ils étaient donc partout dans HOMS et autour.---
---QUESTION : Connaissez-vous le capitaine de l'Armée Syrienne Libre Amar Abdallah OUAWI?---
---REPONSE : oui, l'ai vu dans les médias et sur internet. Je l'ai rencontré quelques fois. La première fois cela devait être en 2013, en Turquie lors de la "création" de l'ASL. Je ne sais pas où il est actuellement.---
---QUESTION : Connaissez-vous un nommé Sari Khalef Al Ali ? ---
---REPONSE : non, ce nom ne me dit rien.---
---QUESTION : Sari Khalef Al Ali a-t-il fait partie de la Katiba El Farouk ?
---REPONSE : pas dans mon groupe en tout cas.---
---QUESTION : Connaissez-vous le Major MAIDAN HABIB et le capitaine Assef Farid Suleiman ?---
---REPONSE : non ces noms ne me disent rien ni l'un ni l'autre.---
---QUESTION : Avez-vous été blessé gravement de façon à laisser penser que vous étiez décédé en février 2012 ?---
---REPONSE: non, j'ai été blessé en février lors du siège de HOMS et avant cela le régime avait médiatisé l'annonce de ma mort que je n'ai pas démentie.---
---QUESTION:Qui sont les jandali ?---
---REPONSE : ce n'est pas une tribu, c'est une grande famille de HOMS. Je ne sais pas de quel quartier ils sont mais c'est une vieille famille sunnite de HOMS.---
----QUESTION : Connaissez-vous le quartier "Jinghali", "job al Jandaley" , "Jib Al Jundali" ou "Jab el Jandali" à Homs ?---
--- REPONSE : il y a un quartier de l'est de HOMS qui s'appelle JOB AL

POLICE NATIONALE

JUNDALI.---
---QUESTION : Qui occupait ce quartier à la date du 11 janvier 2012 ? armée régulière ou rebelle ?----
---REPONSE : je pense que ce quartier était plutot loyaliste car ceux d'à côté le sont.---
---QUESTION : Connaissez-vous Abou Sibaa El HINDAWI, supposé chef d'un groupe rebelle à Homs ?
---REPONSE : non, cela ne me dit rien.---
---QUESTION : Connaissez-vous Khaled Abou SALEH ?---
--- REPONSE: il s'appelle Khaled ABOU SALAH et c'était l'homme "média" du quartier BAB AMR. il était souvent filmé par les médias. Après la chute du quartier BAB AMR il s'est installé dans un autre quartier. Ce n'était pas un combattant.---
---QUESTION : Quels sorts étaient réservés aux prisonniers capturés par l'ASL en général et par la katiba El Farouk en particulier ?---
---REPONSE : nous ne faisions pas de prisonniers civils, seulement des combattants et souvent les moins convaincus par la cause du régime. Une partie se ralliaient à nous et les autres retournaient dans leurs familles.---
---QUESTION : Connaissez-vous les frères IDRISS Mamoun et Amin de Homs ?---
---REPONSE : c'est une grande famille de HOMS dont une partie est originaire de BAB AMR et l'autre de QUSAYR mais je ne les connais pas.---
---QUESTION : Connaissez-vous les identités des personnes suivantes et que pouvez-vous nous en dire ?---
- major général Jamil ALHASAN?---
REPONSE : il était commandant lors de la bataille d'HOMS mais je ne connais pas son rôle précisément peut être la sécurité.---
- major général Ali YOUNES?---
REPONSE : il a occupé plusieurs postes dans le renseignement syrien, notamment chef de la sécurité militaire.---
-Abdulfatah QUDSIYA?---
REPONSE : il faisait également partie des renseignements il était chef du renseignement militaire.---
- brigadier Mohamed ZAMRINI?---
REPONSE : je ne connais pas.----
- brigadier Habib?---
REPONSE: je ne connais pas.---
-Major général AL KHAOUL?---
REPONSE : écrit tel quel je ne connais pas.---
- Fadhi KHOURY?---
REPONSE : non cela ne me dit rien.---
- Major Yaarab ELTAWIL?---
REPONSE : je ne connais pas.---
-,brigadier SAYEL?---
REPONSE : non cela ne me dit rien.---
---QUESTION : Que pensez-vous de la ligue arabe et de sa mission d'observation en Syrie ?
---REPONSE : le rapport qui a été écrit de la situation n'est pas clair dans la mesure ou 'ils n'ont pas dit que c'est le peuple qui se soulevait, ils n'ont pas été objectifs sur la réalité des gens impliqués sur le terrain.---
---QUESTION : Avez-vous eu connaissance du rapport de la mission d'observation en Syrie et notamment sur le sujet de la mort du journaliste Gilles JACQUIER en son article 44 ?---
---REPONSE : je ne me souviens pas des termes exacts de cet article mais il n'est pas possible que l'opposition ait cherché à tuer Gilles JACQUIER d'abord parce que la rebellion n'avait à ma connaissance pas de mortier à ce moment et de plus parce que cette mort ne servait pas la cause de l'opposition ni ses intérêts puisqu'elle cherchait à rester ouverte à la communauté internationale via les journalites étrangers qui relayait son mouvement.---
---QUESTION : Existait-il des règles de discipline au sein de la Katiba Al Farouk?---
---REPONSE : oui, il y avait un réglement qui avait probablement été écrit par ABOU SAYAH, bras droit d'Amjad AL BITAR mais cela concernait les conditions de recrutement pas celles de la vie quotidienne. Les règles de vie au sein de chaque groupe étaient définies par le chef de celui-ci. Pour mon groupe c'est moi qui appliquait le réglement que j'avais appris à l'armée. D'autres groupes avaient des règles plus inspirées par la religion ou d'autres influences. Mais la plupart des membres des groupes étaient d'anciens soldats donc les règles ressemblaient souvent à celles de l'armée.---
---QUESTION : Quels mécanismes étaient mis en place pour s'assurer du respect

POLICE NATIONALE DIRECTION CENTRALE DE LA POLICE JUDICIAIRE N° 924

---QUESTION : Quels mécanismes étaient mis en place pour s'assurer du respect de ces règles (et quand) ?---
---REPONSE : la sanction était décidée par le chef du groupe selon son réglement. Mais elles étaient rares car le mouvement était un mouvement libre et les hommes volontaires. La pire des sanctions qui aurait pu être appliquée c'était le retrait de l'arme et l'exclusion du groupe et de la katiba. A ce moment là, le mouvement était anarchique.----
---QUESTION : Que se passait-il en cas d'exactions (tortures, attaques contre des civils...) commises par un membre de la Katiba?---
---REPONSE : A cette époque, les membres des groupes étaient tous des gens que l'on connaissait et la situation ne s'est jamais présentée à moi donc je ne sais pas ce que j'aurais fait.---
---QUESTION : La Katiba disposait-elle de véhicules permettant notamment le mouvement de ses troupes ?---
---REPONSE : non, nous n'avions pas de véhicules.---
---QUESTION : La Katiba organisait-elle des formations militaires?---
---REPONSE : seulement à l'école située à KHALDIYEH, au nord où l'on formait les recrues au fonctionnement des groupes.---
---QUESTION : Comment la ville de HOMS était-elle militairement divisée?---
---REPONSE : je ne sais pas.---
Lecture et traduction effectuées par le truchement de Madame MOUKARZEL Samia, arabe, le déclarant persiste et signe le présent avec nous, et notre assistant, le vingt janvier deux mil seize, à vingt heures cinquante neuf.

Le déclarant L'assistant L'interprète L' OFFICIER DE POLICE JUDICIAIRE

--- De même suite,---
--- Annexons au présente les plans présentés à monsieur TLAS durant sa déposition.---
--- Dont mention.---

L'OFFICIER DE POLICE JUDICIAIRE

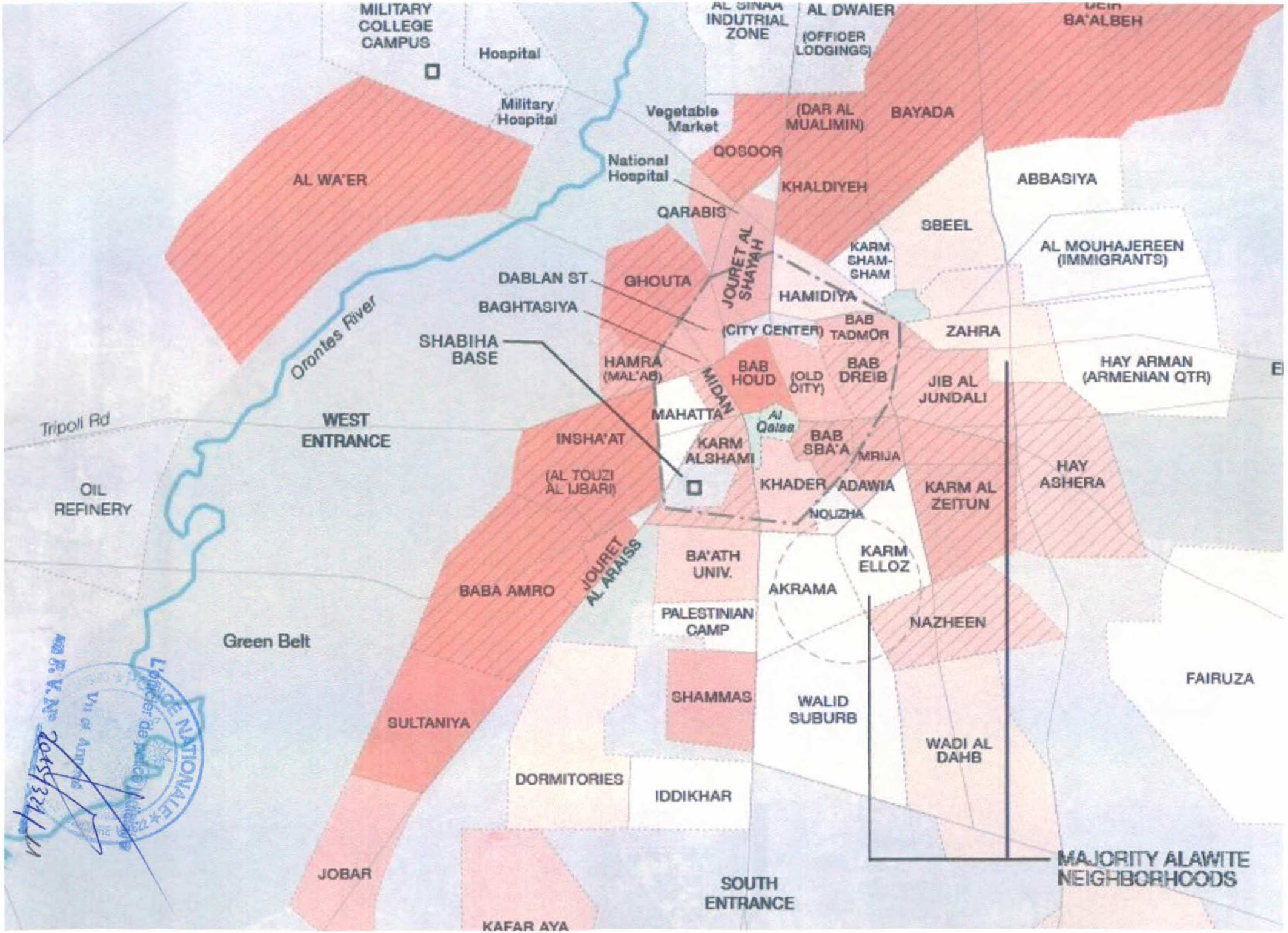

Förhör Abdelrazak Tlass Frankrike EIO, 2023-01-09 09:28 diarienr: 5000-K622888-18

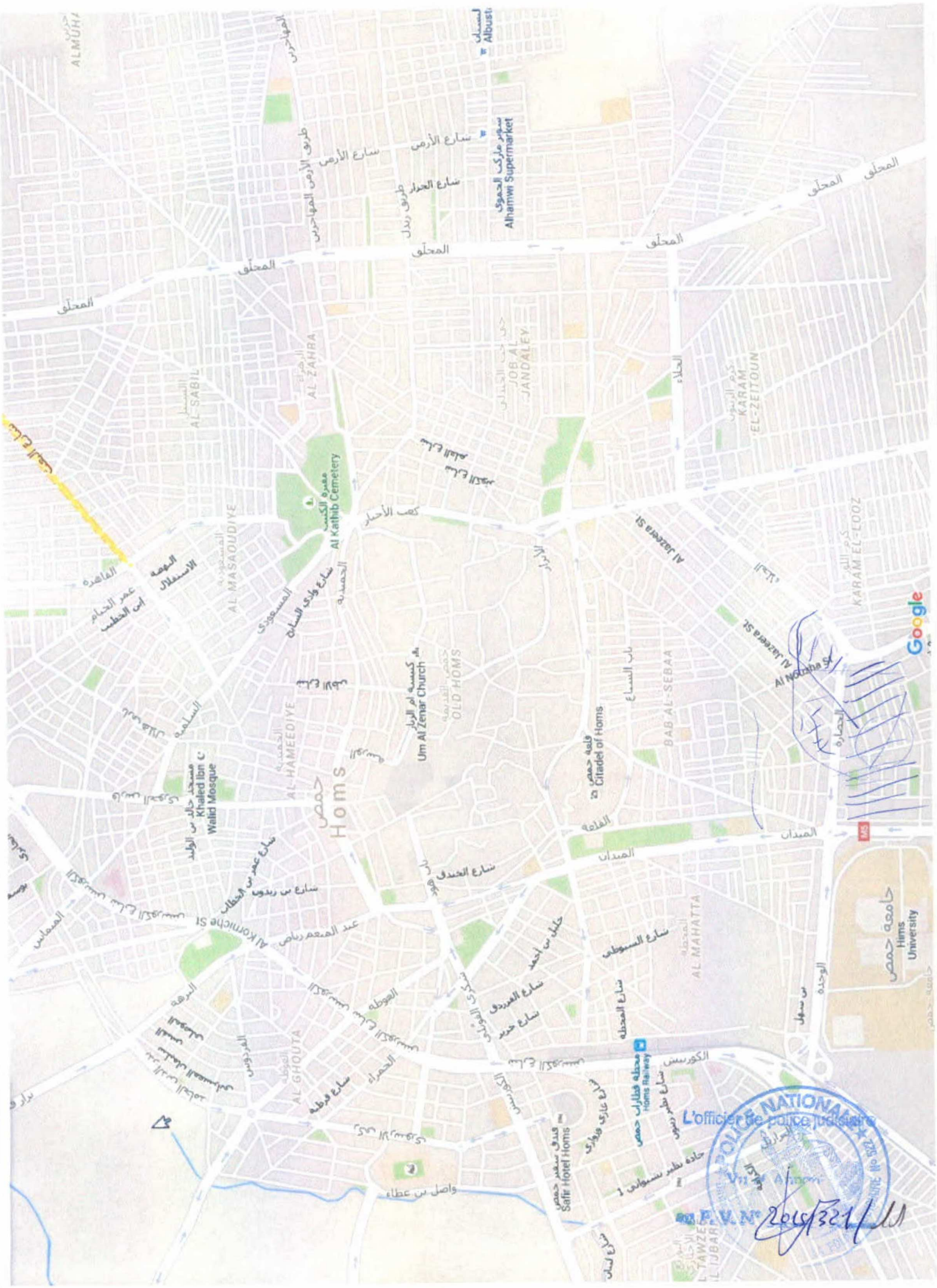
Homs
Al Kathib Cemetery
Um Al Zenar Church
Citadel of Homs
Khaled ibn Walid Mosque
Homs Railway
Saffr Hotel Homs
Homs University
Google
L'officier de police judiciaire
POLICE NATIONALE
F.V.N° 2015/321/11

REPUBLIKEN FRANKRIKE
INRIKESMINISTERIET
NATIONELLA POLISSTYRELSEN
CENTRALA KRIMINALPOLISSTYRELSEN

OFFICE CENTRAL POUR LA REPRESSION DES VIOLENCES AUX PERSONNES, RUE DES TROIS FONTANOT
92000 NANTERRE
Tel.: 01 40 97 80 16
Fax: 01 40 97 85 55
Code INSEE - 092049251

Förhörsprotokoll nr 2015/0003210

ÄRENDE:
C/X

ANGÅENDE:
FÖRHÖR med Abdelrazak Tlass

FÖRHÖRSPROTOKOLL

År 2016,
den 20 januari, kl. 14.15

Emmanuel Excoffier,

POLISINSPEKTÖR
I tjänst vid Centrala kriminalpolisstyrelsen (DCPJ)/SDLCODF

KRIMINALPOLISTJÄNSTEMAN stationerad i Nanterre
--- Under tjänstgöring, ---
--- Verkställande av begäran om rättslig hjälp nr 2425/15/2 utfärdad 2015-12-09 av Emmanuelle Ducos, förste vice ordförande vid regiondomstolen i Paris, som leder förundersökningen
mot X för:
- mord, som begicks i Homs i Syrien den 11 januari 2012 på Gilles Jacquier
- mordförsök, som begicks i Homs i Syrien den 11 januari 2012 på Christophe Kenck
Gärningarna anges i och är straffbara enligt artiklarna 121-4, 121-5, 221-1, 221-8, 221-9, 221-9-1, 221-11 i strafflagen---
-Skadegörelse av annans egendom medelst explosiva ämnen i Homs i Syrien den 11 januari 2012 mot France Télévisions representerat av Rémy PFLIMLIN, gärningarna anges i och är straffbara enligt artiklarna 322-6, 322-11, 322-15 samt 322-18 i strafflagen---
- förhindrande av yttrandefrihet och näringsfrihet, i Homs i Syrien den 11 januari 2012 mot France Télévisions representerat av Rémy PFLIMLIN, gärningarna anges i och är straffbara enligt artiklarna 431-1 och 431-2 i strafflagen--- försök till mord på Jacques DUPLESSY, i Homs i Syrien le 11 januari 2012, gärningarna anges i och är straffbara enligt artiklarna 121-5, 221-1, 221-8, 221-9, 221-9-1, 221-11 i strafflagen---
- krigsbrott (brott mot liv och person, överlagt anfall mot civilbefolkning som inte direkt deltar i fientligheterna, delaktighet i överenskommelse som gjorts i syfte att begå dessa brott), gärningarna anges i och är straffbara enligt artiklarna 461-1, 461-2, 461-9, 461-18, 462-1, 462-2, 462-3, 462-4, 462-6, 462-7, 462-8, 462-9 och 462-10 i strafflagen---
Målsägande: Poiron Caroline, Kenck Christophe, Jacquier Valérie, Jacquier Georges, Ste France Télévision, Eid Joseph, Jacquier Apoline, Jacquier Chloé, Deloi Bernard samt Duplessy Jacques---
----I enlighet med paragraferna 81, 151 till 155 i straffprocesslagen,---
---Med biträde från enhetschefen Khalil Bellagsouri,----
---Med biträde från Samia MOUKARZEL tolk i arabiska, såsom krävs,----
--- har kallat personen -
nedan vid namn:-
-- TLAS Abdelrazak född 01.01.1987 i HOMS (SYRIEN), adress: [redacted] (anmärkning: c/o M et Mme SUREAU (advokat)).
som infunnit sig och uppgett följande:

ANGÅENDE RÄTTSHANDLINGEN ---
--Jag har tagit del av begäran om rättslig hjälp genom vilken ni ansökt om att förhöra mig i egenskap av vittne---
--- Jag förstår villkoren, det rör sig om en dödsfallsutredning avseende journalisten Gilles.

JACQUIER, fransk medborgare, som avled i Homs i Syrien den 11 januari 2012---
--- Jag går med på att svara på era frågor, jag noterar att jag kan avsluta denna intervju när jag vill-- -
--- Jag svär att säga sanningen och ingenting annat än sanningen i enlighet med den franska straffprocesslagen som ni nyss förklarat för mig genom att läsa upp artikel 103--- -
---Vad gäller min koppling till målsägandena står jag varken i förbund med dem eller till deras tjänst, även om det stämmer att jag känner Caroline POIRON, Gilles Jacquiers änka, samt deras barn Apoline och Chloé. ---
---**OM VITTNETS BAKGRUND OCH DENNES LIVSFÖRHÅLLANDEN I HOMS I JANUARI 2012**:---
---FRÅGA: Skulle ni i stora drag kunna berätta om er levnadsbana?-
--- SVAR: Jag är född och växte upp i en förort till Homs i Rastan. Jag tog yrkesinriktad studentexamen i elektroteknik 2005. Därefter tog jag frivilligt värvning och utbildades till officer vid militärakademin i Homs under tre år. 2008 utnämndes jag till löjtnant i 5:e infanteribrigaden i Dara. I början av januari 2011, befordrades jag till förste löjtnant. Demonstrationerna började i mars 2011 i Dara. Den 28 maj 2011, deserterade jag från armén då revolutionen hade börjat i Syrien och jag ville befinna mig på folkets sida. Jag var en av de första officerarna som deserterade. Jag åkte tillbaka till Homs samma dag. Jag tillkännagav att jag deserterat i ett uttalande internet, min som lades upp på Al Jazeeras webbsida den 06.06.2011. Jag anslöt mig först till gruppen Khalid Bin Elwalid i Rastan, i en förort till Homs. Vi var inordnade i grupper kring Rastan, eftersom armén befann sig där och redan upprättat avspärrningar lite varstans alltsedan demonstrationerna började. Jag var med och byggde upp gruppen som tagit sig namnet i fråga med hänvisning till en avliden religiös person, vi var alla arméveteraner och hade ingen egentlig hierarki, var och en hade kommit dit med vänner och anslutit sig. Vid den tidpunkten ville vi hjälpa civilbefolkningen och organisera en motståndsrörelse mot regimen, men utan väpnad kamp. När den reguljära armén anföll oss i samband med demonstrationerna, flydde vi därifrån tillsammans med resten av befolkningen. Vi undvek direktkonfrontation med armén. ---
--- Jag stannade i gruppen Khalid Bin Elwalid ända fram till början av november och sedan anslöt jag mig till katiban El Farouk.---
--- Jag lämnade dem eftersom demonstrationerna fick större mediabevakning i Homs. Dessutom fanns det många officerare från och i Rastan, men färre i Homs. De ”civila” grupperna som organiserade demonstrationerna bad oss ansluta oss till dem i Homs och ge dem beskydd vid demonstrationstågen, då folk i Homs bara kunde demonstrera på fredagar och många gripits av armén eller underrättelsetjänsten. Det var därför de behövde vårt beskydd.----
- I Homs styrde armén och rebellgrupper hade bildats och uppehöll sig framför allt i stadsdelen Baba Amr. Jag kom dit med cirka 15 man och civila ur motståndsrörelsen kom och hämtade upp oss utanför Homs. Vi gick över fälten mellan motorvägen som omger Homs och där armén redan upprättat vägspärrar. Redan då gick det inte att ta sig in i Baba Amr via de andra stadsdelarna i Homs eftersom armén omringat och avskilt stadsdelen från resten av innerstaden.-
--- Det var arméns andra insats i den här stadsdelen. Vid arméns första försök att inta Baba Amr hade endast lätta vapen och pansarfordon använts. När vi kom fram kunde vi konstatera att armén börjat ta till tunga vapen som till exempel granatkastare. Vi insåg att bombningarna skulle leda till stora förluster av människoliv. På 3.e dagen efter min ankomst blev jag skadad i foten av en krypskytt. Jag blev kvar i ytterligare två dagar och alla stridsmän lämnade Baba Amr. Eftersom jag var skadad sökte jag vård i Rastan, de andra spred ut sig runt Homs och inne i staden. Jag stannade i Rastan i ungefär en månad och sedan åkte jag tillbaka. Under tiden, cirka en vecka efter att vi åkt därifrån, hade ett visst antal motståndsmän återvänt till Baba Amr. Jag anslöt mig till dem.
--Motståndsgrupperna i varje distrikt i Homs hade en ledare. I Baba Amr var det Ammar Al Boukaï, hans två närmaste män hette: Ahmad DAABOUL och Mouhannad Al Omar. Alla tre var ansvariga inför den person som ansågs vara chefen för motståndsrörelsen i Homs, Amjad Al Sitar. Det var hans grupp som mer eller mindre hette Katiba Al Farouk, men eftersom jag hade uppmärksammats av media p.g.a. att jag lämnat armén i förtid och att jag var den förste officerare som lämnat armén så var det med mig man associerade katiban för att förbättra

kommunikationen. Jag träffade Amjad Al Bitar personligen egentligen bara under arméns tredje militära operation i Baba Amr i mars 2012.---

--Jag åkte alltså tillbaka till Baba Amr i december. Armén och motståndsmännen befann sig i etablerade positioner gentemot varandra och då och då bombade armén positioner, men inte på daglig basis. De som var mest aktiva var krypskyttarna. Armén hade även upprättat ett stort antal vägspärrar. Under den här ”lugna” perioden återfick rebellerna självförtroendet och situationen i Homs fick mer och mer uppmärksamhet i media. De utvecklade sina nätverk, utländska journalister kom och tittade på hur det gick för vår sida. Det var till och med så att demonstrationerna återupptogs på daglig basis. De ägde rum under relativt lugn och detta ville rebellerna i stadsdelen skulle uppmärksammas så mycket som möjligt i media. Detta till trots försökte armén under en veckas tid ta tillbaka stadsdelen genom att ta sig över fälten och offensiven upphörde när observatörerna från Arabförbundet dök upp. Vi visade observatörerna runt i stadsdelen och vi berättade om vår situation och om arméns övergrepp. Jag blev för övrigt utfrågad av observatörerna. Kort efter att Arabförbundets observatörer åkt därifrån, inledde armén sin tredje offensiv mot Baba Amr, runt den 3 februari, vill jag minnas. Allt var väl förberett och de inledde intensiva bombningar som kom att pågå i 27 dagar. Många människor dog, bland såväl befolkningen som bland våra mannar, samt även syriska och utländska journalister. Inom loppet av 27 dagar hade marktrupperna intagit hela stadsdelen och varvade bombningar och framryckningar. Jag blev skadad i armen av granatsplitter under anfallets tredje vecka. Under den första veckan lät dessutom regimen sprida ut falska uppgifter om att jag dött. Vi bestred inte dessa uppgifter då vi ville undvika nya ursäkter att anfalla oss. Jag stannade kvar där under hela offensiven och det var efter att jag skadats som jag lämnade distriktet med min grupp och alla soldater. Jag sökte skydd i det regimkontrollerade Al-Waer-distriktet i nordvästra Homs. 3 dagar senare började jag att regelbundet flytta från stadsdel till stadsdel i Homs, ända fram till att jag lämnade staden runt början av maj, tror jag. Det var i vilket fall som helst 15 dagar efter FN-observatörerna dök upp. Jag åkte till Rastan och stannade där till den 15 augusti och det var då jag lämnade Syrien för gott.---

---FRÅGA:Vet ni hur regimens armé är organiserad och om så är fallet, skulle ni kunna ge oss en beskrivning av den i stora drag?

---SVAR: armén består av frivilliga, yrkesmilitärer samt värnpliktiga som kallats in. Armén består av två stora divisioner som innefattar flera brigader vardera där varje brigad har sin specialisering: pansarfordon, infanteri. Vid sidan av dessa finns specialstyrkorna och Nationalgardet samt artilleribrigader.--

---FRÅGA: Hur såg läget ut i Homs den 11 januari 2012?---

---SVAR: Det var lugnt, ingen offensiv. Jag kommer ihåg det därför att när vi fick höra om hans bortgång, samma dag, satt vi och åt och tittade på tv, något vi inte kunde göra under offensiverna. Dessutom hade Caroline Poiron en vecka tidigare gjort ett reportage med Sofia Amara om livet i Baba Amr-stadsdelen. Hon filmade oss hos frisören eller när vi var hemma. Vi kunde visa henne runt utan problem eftersom allt var ”lugnt”, förutom en eller annan skytt. Jag blev för övrigt förvånad när jag såg Caroline Poiron i tv-rutan, jag trodde ju att hon åkt till Libanon.---

–Fråga: Ni ska nu få titta på en karta över Homs. Skulle ni kunna peka ut vilka stadsdelar som hölls av rebellerna dagen Gilles Jacquier dog?-- -

---SVAR: Baba Amr, Khalidya, Bayada, Der Baalbe, Joulat, Al Chiyah, Hamidiya, halva Qosoor, halva Baba Sebaa, halva Karm Shamsham och halva Sbeel. Resten av staden hölls av regimarmén eller av regimtrogna.---

---FRÅGA: Vad vet ni om omständigheterna kring Gilles Jacquiers död?---

Datum, plats (stadsdel i Homs), omständigheter...

---SVAR: Enligt televisionen, som kontrolleras av regimen, blev han träffad av ett RPG-skott som avfyrades av terrorister. Jag tror att det kan stämma att han blev dödad av ett skott avfyrat av en RPG-skytt. Och av bilderna att döma tror jag att det rör sig om granatsplitter. Allt jag vet om det här dödsfallet har jag fått reda på via tv. Men samtidigt är jag inte säker på att biten jag såg verkligen kommer från projektilen som dödade Gilles Jacquier.---

---FRÅGA: Vet ni om andra medlemmar ur Katiba EL Farouk har djup inblick i omständigheterna kring Gilles Jacquiers död?-- ---SVAR: Jag vet inte.--- -

---FRÅGA: Enligt er åsikt, vem mer måste känna till orsaken bakom Gilles Jacquiers död?--
---SVAR: Jag vet inte. Jag tror att vissa personer som bor i stadsdelen kanske har något att berätta, men det jag är säker på är att jag inte kommer att skydda någon, inte ens om det är rebeller som är ansvariga för hans död. Om man tar en närmare titt på vilka som gynnas av Gilles Jacquiers död ser jag bara regimen, eftersom hans frånfälle inte gynnar rebellerna, vilka vid den här tidpunkten dessutom inte hade några granatkastare och endast ett fåtal RPG och som användes ytterst sparsamt.--
---FRÅGA: Skulle ni kunna peka ut på en karta över centrum platsen där Gilles Jacquier dog?---
---SVAR: Jag vet att det var i Akrama, för det sa de på tv, eller i Nouza, för den platsen nämndes också, jag vet inte riktigt.-- -
---FRÅGA: Skulle ni kunna peka ut på den här kartan varifrån skotten kom den 11 januari 2012, om ni vet det?---
---SVAR: Granaten kan ha avfyrats från vilket håll som helst, men i normala fall kan man få reda på varifrån den avfyrats utifrån var den slår ner. I just detta fall kan jag inte ange nedslagningsplatsen.-
---FRÅGA: Kände ni Gilles JACQUIER innan han dog i Homs den 11 januari 2012, och om så är fallet hur lärde ni känna varandra?--
---SVAR: Nej.---
---FRÅGA: Känner ni närstående till Gilles Jacquier eller andra franska journalister? Hade ni gemensamma kontakter innan han dog?
---SVAR: Bara Caroline som jag lärde känna i samband med reportaget hon gjorde om oss veckan innan. Hon hade rest in från Libanon, i hemlighet, via rebell-kontakter, jag vet inte vilka.---
---FRÅGA: Vad har ni för förbindelser med Gilles Jacquiers närstående eller franska journalister i dag?-
---SVAR: Inga särskilda. Jag tog kontakt med henne när jag kom till Paris för att lära känna henne bättre. Vi har inte setts på några månader. Hon hjälpte mig genom att låna mig en etta och låta mig uppge hennes adress i olika papperssammanhang och för att kunna ta emot post. Jag bor inte längre i hennes etta och min nuvarande adress är den jag uppgett för er.---
---FRÅGA: Hur lärde ni känna Sofia Amara?
---SVAR: Som Caroline, under samma reportage.---
--- **ANGÅENDE KATIBA EL FAROUK 2012**
---FRÅGA: Vad hade Katiba El Farouk för roll?---
---SVAR: Den bestod av civila och militärer som ville försvara Homs mot regimen. Den finns inte längre i Homs.-
---FRÅGA: Vilka funktioner fyllde ni inom katiban El Farouk?
---SVAR: Jag var dess ”skyltfönster” och jag tillhörde officerarna. Jag hade en grupp under mig om 15-25 man under ”lugna” perioder och under striderna kunde den siffran stiga till 75 man.---
---FRÅGA: När bildades katiban El Farouk?---
---SVAR: Den fanns innan, jag minns inte när man började kalla gruppen så. Den hade en viktig roll i början av revolutionen men förlorade i inflytande i takt med att grupperna blev fler och fler.----
---FRÅGA: Hade katiban El Farouk ett högkvarter och var låg det någonstans i januari 2012? Vem, i tur och ordning, innehade högsta befäl?---
---SVAR: Det fanns ett högkvarter i varje stadsdel, men inget för hela staden. Chefen hette Amjad Al Bitar. Jag vet att han för närvarande har en viktig grupp som han leder från Turkiet eller Qatar. I januari 2012, katiban innefattade ett fyrtiotal små grupper, från varje stadsdel. Jag vet att Baba Amr fortfarande stöttar gruppen i Ammar El Boukaï.---
---FRÅGA: På vilket sätt nådde order från högsta ledningen fram till medlemmarna i katiban? —
---SVAR: Det fanns ingen riktig ledning inom katiban, insatserna bestämdes av gruppcheferna i stadsdelarna. Amjad Al Bitar hörde jag talas om rätt sent, runt december, trots att han varit inblandad sedan revolutionens början. Katiban hade ingen egentlig struktur.-------FRÅGA: Hur såg förhållandet mellan FSA och de beväpnade grupperna i Homs ut, särskilt Al Farouk-brigaden?-
---SVAR: Ute på fältet i januari 2012 fanns det ingen FSA och kunde alltså inte ha någon kontakt med någon.--- -
---FRÅGA: Från vem fick ni era instruktioner?

---SVAR: Ingen. Vi fattade besluten stadsdelschefer emellan.--
---FRÅGA: Redovisades stridsoperationerna?---
---SVAR: Nej.---
---FRÅGA: Fanns det språkrör för katiban Al Farouk?-
--SVAR: I början var det jag som såg till att våra aktioner spreds i media. När jag lämnade, var det en viss Bassein Amer som tog hand om det, och därefter en viss Oussama Al Juneidi kallad Abou Sayer---
---FRÅGA: Hade katiban uniformer, emblem och andra yttre kännetecken?---
---SVAR: Inte i början, sådana fick grupperna först 2013.--
--- FRÅGA: vilka var de vanligaste vapen ni hade tillgång till mellan december 2011 och januari 2012?--
---SVAR: Lätta vapen, Kalashnikov, kaliber 7,62, pistoler och PKC-maskingevär, handgranater, några RPG, några M16 samt jaktgevär. Med andra ord, gamla dock inga tunga vapen.---
---**ANGÅENDE DEN FRIA SYRISKA ARMÉN 2012** ---
---FRÅGA: Hur var FSA organiserat i början av 2012?----
---SVAR: Den här organisationen såg dagens ljus först 2013.---
---FRÅGA: Hur många man ingick i FSA på den tiden?---
---SVAR: Inga.---
---FRÅGA: Hade FSA uniformer, emblem och andra yttre kännetecken?---
---SVAR: Nej.---
---FRÅGA: Hade FSA ett högkvarter på den här tiden? Var låg den?---
--SVAR: Det fanns inget.---
---FRÅGA: Vilka huvudsakliga intag och/eller förluster av positioner avseende lojaliststyrkorna och de rebelliska grupperna mellan december 2011 och mars 2012 (ange platser och datum) kan ni räkna upp för oss:-
---SVAR: Förutom de stadsdelar som i januari 2012 hölls av rebellerna och som jag nämnde tidigare kan jag inte ange vare sig datum eller platser för vare sig de ena eller de andra.-
----ÖVRIGA FRÅGOR: ---
---FRÅGA: Vad motsvarar 18:e enheten vid infanteriet i syriska armén?--
---SVAR: Det är en infanteri- eller pansarbrigad som är underställd 3:e divisionen med bas längs vägen mot Palmyra, men som skickades på mission till Homs under striden.
---FRÅGA: Kan ni peka ut på en karta var den här enheten var positionerad dagen Gilles Jacquier dog?
---SVAR: I alla stadsdelar som den syriska armén försökt inta. Det var den 18:e enheten som upprättade vägspärrarna. När brigaden började lida större och större förluster fick den förstärkning av 11:e brigaden och därefter av 5:e brigaden, min forna enhet. De befann sig alltså över hela Homs samt omnejd.
---FRÅGA: Känner ni Amer Abdallah Ouawi, kapten vid den Fria syriska armén?---
SVAR: Ja, jag hade sett honom i media och på internet. Jag har träffat honom några gånger. Första gången måste ha varit 2013 i Turkiet när FSA ”bildades”. Jag vet inte var han befinner sig just nu.
---FRÅGA: Känner ni en viss Sari Khalef Al Ali?--
---SVAR: Nej, det namnet säger mig ingenting.----
---FRÅGA: Har Sari Khalef Al Ali varit med i katiban El Farouk? ---
SVAR: Inte i min grupp i alla fall.---
---FRÅGA: Känner ni Maidan Habib, major, och Assef Farid Suleiman, kapten?
---SVAR: Nej, inget av de här namnen säger mig något.--
---FRÅGA: Har ni blivit så svårt sårad att man kan ha trott att ni dog i februari 2012?
---SVAR: Nej, jag blev sårad i februari i samband med belägringen av Homs, och innan det hände hade regimen gått ut i media om att jag var död, vilket jag inte dementerade.
---FRÅGA: Vilka är Jandali?
---SVAR: Det rör sig inte om en stam utan om en stor familj i Homs. Jag vet inte ifrån vilken stadsdel de är, men det är en gammal sunnitisk familj från Homs.-- ---
FRÅGA: Känner ni till stadsdelarna "Jinghali", "job al Jandaley", "Jib Al Jundali" eller "Jab el Jandali" i Homs?---
---SVAR: Det finns ett distrikt öster om Homs som heter Job Al

Jundali---
---FRÅGA: Vilka var det som ockuperade det distriktet den 11 januari 2012? Den syriska armén eller rebellerna?----
---SVAR: Jag tror att det här distriktet lutade mer åt lojalisterna eftersom de intill är lojalister.----
---FRÅGA: Känner ni Abou Sibaa El Hindawi, förmodad ledare för en av rebellgrupperna i Homs?
---SVAR: Nej, det säger mig ingenting.----
---FRÅGA: Känner ni Khaled Abou Saleh?---
---SVAR: Han heter Khaled Abou Salah och han var stadsdelen Baba Amrs ”mediakille”. Han blev ofta filmad av media. Efter stadsdelen Baba Amrs fall flyttade han till en annan stadsdel. Han deltog inte i strider.--
---FRÅGA: Vad hände med de krigsfångar som togs av FSA i allmänhet och av katiban EL Farouk i synnerhet?---
---SVAR: Vi tog inga civila krigsfångar, enbart stridsmän och oftast de som var minst övertygade om regimens sak. En del av dem anslöt sig till oss och de andra återvände till sina familjer.--
---FRÅGA: Känner ni bröderna Idriss Mamoun och Amin från Homs?-- ---SVAR: Det är en stor familj från Homs varav en del kommer från Baba Amr och den andra från Qusayr, men jag känner dem inte.--
---FRÅGA: Känner ni till identiteterna på följande personer och vad kan ni berätta om dem?—
– generalmajor Jamil Alhasan?---
SVAR: Han var befälhavare under slaget om Homs, men jag vet inte exakt vilken roll han hade, kanske något med säkerhet.-
- generalmajor Ali Younes?---
SVAR: Han har innehaft många befattningar inom den syriska underrättelsetjänsten, t.ex. chef för den militära säkerhetstjänsten.---
- Abdulfatah Qudsiya?---
SVAR: Han var också med i underrättelsetjänsten. Han var chef för den militära underrättelsetjänsten.---
- brigadgeneral Mohamed ZAMRINI?---
SVAR: Jag känner inte till honom.----
- brigadgeneral Habib?---
SVAR: Jag känner inte till honom.---
-Generalmajor Al Khaoul?---
SVAR: Jag känner inte till honom, inte med den stavningen.---
– Fadhi KHOURY?---
SVAR: Nej, det säger mig ingenting.---
- Major Yaarab Eltawil?---
SVAR: Jag känner inte till honom. -
- Brigadgeneral Sayel?---
SVAR: Det säger mig ingenting.-----
---FRÅGA: Vad anser ni om Arabförbundet och dess observatörer i Syrien?
---SVAR: Rapporten som skrevs angående situationen är otydlig i den mån de inte nämner att det var folket som reste sig. De har inte varit objektiva avseende den verklighet människorna på fältet lever i.---
---SVAR: Kände ni till rapporten som observatörsgruppen i Syrien skrev bl.a. angående journalisten Gilles Jacquiers död i dess artikel 44?----
---SVAR: Jag minns inte den exakta lydelsen av den artikeln, men det är omöjligt att oppositionen skulle ha försökt döda Gilles Jacquier, för det första för att rebellgrupperna så vitt jag vet inte hade några granatkastare just då och dessutom för att detta frånfälle inte gynnade vare sig oppositionens sak eller dess intressen, eftersom de försökt hålla öppet för det internationella samfundet via de utländska journalisterna som rapporterade om deras rörelse.---
---FRÅGA: Fanns det disciplinära regler inom katiban Al Farouk?-- ---SVAR: Ja, det fanns ett reglemente som antagligen sammanställts av Abou Sayah, Amjad Al Bitars högra hand, men det avsåg rekryteringsvillkoren, inte det dagliga livet. Levnadsreglerna inom varje grupp definierades av gruppchefen. I min grupp tillämpade vi det reglemente jag lärt mig i armén. Andra tillämpade regler som var mer religiöst präglade eller andra influenser. Men de flesta grupper bestod av f.d. soldater, sålunda liknade reglerna de som fanns i armén.-
---FRÅGA: Vilka mekanismer hade upprättats för att säkerställa att reglerna följdes

---FRÅGA: Vilka mekanismer hade upprättats för att säkerställa att reglerna följdes (och när)?---
---SVAR: Sanktionsåtgärden bestämdes av gruppchefen i enlighet med reglementet. Men det hände inte så ofta eftersom det här var en fri rörelse bestående av frivilliga. Det värsta straff som hade kunnat tillämpas hade varit militärens tillbakadragande och att bli utkastad ur gruppen och katiban. Just då var rörelsen laglös.---
---FRÅGA: Vad hände i händelse av övergrepp (tortyr, attacker mot civila...) som begicks av medlemmar ur katiban?---
---SVAR: Gruppmedlemmarna var alla vid den här tiden personer som man kände och jag hamnade aldrig inför den sortens situation, så jag vet inte vad jag hade gjort.-
---FRÅGA: Hade katiban fordon till sitt förfogande som gjorde att de t.ex.
kunde förflytta sina trupper?---
---SVAR: Nej, vi hade inga fordon.---
---FRÅGA: Organiserade katiban militära utbildningar?---
---SVAR: Enbart på skolan som låg i Khaldiyeh i norr där rekryterna utbildades i hur grupperna fungerade.---
---FRÅGA: Hur var staden Homs uppdelad rent militärt?--

---SVAR: Jag vet inte.---

Uppläsning och översättning av förhöret gjordes av Samia Moukarzel, arabiska, uppgiftslämnaren bekräftar och undertecknar sin utsaga i vår samt vår assistents
närvaro den 20 januari 2016, kl. 20.59. KRIMINALPOLISTJÄNSTEMAN

Uppgiftslämnaren Assistenten Tolken

---Vidare därefter,—-
--- De dokument som uppvisats för TLAS under dennes vittnesutsaga bifogas.---
---Intygas----
KRIMINALPOLISTJÄNSTEMAN

Polisen

Förhör

Svar Fransk EIO-Abdelrazak Tlass

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2021-08-16	15:28

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
Tlass, Abdelrazak		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Uppgiftslämnare

GENDARMERIE NATIONALE 154 boulevard Davout 75020 PARIS Office Central de lutte contre les Crimes contre l'Humanité, les Génocides et les Crimes de Guerre				ENQUÊTE PRÉLIMINAIRE PROCÈS-VERBAL D'AUDITION TÉMOIN		
Code unité 60726	*Nmr P.V.* 00187	*Année* 2021	*Nmr dossier justice*		*Nmr pièce* 12	*N° feuillet* 1 / 5

Le mercredi 14 juillet 2021 à 09 heures 10 minutes
Nous soussigné Maréchal des logis chef Rodolphe IMPRONTA, Officier de Police Judiciaire en résidence à L'Office Central de Lutte contre les Crimes contre l'Humanité, les Génocides et les Crimes de Guerre à PARIS 75020
Assisté de l'Adjudant-chef Philippe BRUYERE, Officier de Police Judiciaire de notre unité
Vu les articles 16 à 19 et 75 à 78 du Code de Procédure Pénale.
Vu l'(es) article(s) 15-1 et R. 15-22 du Code de Procédure Pénale
Vu la Décision d'Enquête Européenne n° 5000-K622888-18 formulée par l'Office National des Parquets de Suède et adressée en date du 19 avril 2021
En présence de Mesdames Cecilia HECTOR, Anne-Catrin JANSSON et Soad ATMANI, enquêtrices de l'Unité des Crimes de Guerre (War Crimes Unit) de la Police Suédoise
Nous trouvant dans les locaux de la brigade de recherches d'AURILLAC, 20 bis rue de la Liberté 15000 AURILLAC, rapportons les opérations suivantes :

IDENTITE DE LA PERSONNE TÉMOIN

Sexe	*Nom*	*Prénom*	
M	TLAS	Abd Alrazak	
Situation de famille	*Epoux*	*Validité état-civil*	
??????????	concubinage	Identité confirmée	
Date naissance	*Commune naissance et Code Postal*	*Pays*	*INSEE*
01/01/1987	AL RASTAN	Syrie	
Adresse	[redacted]		
Commune résidence et Code Postal	[redacted]	*Pays* [redacted]	*INSEE* [redacted]
N° de téléphone	*N° tph portable* [redacted]	*Profession*	*Nationalité*
		Commerçant	syrienne
e-m@il [redacted]		*Fax*	

COMMUNICATION PAR VOIE ELECTRONIQUE AU COURS DE LA PROCEDURE

La personne entendue n'accepte pas de recevoir communication des avis, convocations et documents intéressant la procédure par voie électronique.

ENREGISTREMENT DES DONNÉES A CARACTÈRE PERSONNEL

La personne entendue est informée que conformément à la loi du 6 janvier 1978, ses données à caractère personnel collectées dans le présent procès-verbal sont enregistrées et utilisées par la gendarmerie nationale dans le traitement LRPGN autorisé par décret n° 2011-111 en date du 27 janvier 2011 et destiné à faciliter le traitement de la procédure. Elle est également informée : - que le délégué à la protection des données du ministère de l'intérieur sis Place Beauvau, 75008 Paris Cedex contrôle ce traitement. - que pour exercer ses droits d'accès, de rectification, d'effacement et de limitation, elle doit adresser directement auprès de la direction générale de la gendarmerie nationale sise au 4 rue Claude Bernard, 92130 Issy-les-Moulineaux. - qu'elle peut également adresser une réclamation auprès de la commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL) sise au 3 place de Fontenoy, TSA 80715 75334 PARIS Cedex 7

Entendons la personne dénommée ci-dessus qui nous déclare, par le truchement de Monsieur Essam ALMOHAYA, interprète en langue arabe littéraire :

Question : Monsieur TLAS, nous vous avons informé que nous procédions a votre audition en tant que témoin dans le cadre d'une demande d'entraide pénale internationale formulée par la justice suédoise, et qu'il s'agit d'une enquête qui est instruite par l'Unité des Crimes de Guerre (War Crimes Unit) de la police suédoise. Il s'agit de crimes de guerre commis en Syrie dans la région de HOMS durant la période de 2011 à juillet 2012 ; Avez vous bien compris cela, et avez vous des questions à poser à ce sujet ?

Réponse : Oui, j'ai bien compris cela et je n'ai pas de questions à ce sujet.

Mention de l'enquêteur : les questions suivantes posées au témoin, nous ont été préalablement transmises, en langue française, par Madame Cecilia HECTOR, enquêtrice de la police suédoise.

La personne entendue ***L'interprète*** ***Les Officiers de Police Judiciaire***

1/ **Sur le contexte** :

Question : Parlez nous succinctement de votre scolarité et de votre carrière militaire

Réponse : En 2005, j'ai eu mon bac professionnel électricité, puis ensuite j'ai intégré l'école militaire d'officiers en novembre de cette même année. J'ai été élève officier durant 3 ans. En 2008, je suis sorti de cette école avec le grade de sous-lieutenant. J'ai ensuite été affecté à la 5ème division basée à DERAA, puis j'ai été promu au grade de lieutenant le 1er janvier 2011.

Fin mai 2011, j'ai fait défection de l'armée.

2/ **La région de HOMS et ses abords**

Question : Quelle était la situation à HOMS et autour, y compris dans les quartiers de Hama, Ar-Rastan et Baba Amr.

Réponse : Oui je peux apporter des éléments de réponse mais je vais manquer de précision sur les dates. Au déclenchement de la révolution, les habitants de Homs ont tout de suite rejoint les rangs de la révolution. De son coté le régime a réprimé violemment les manifestations. Il y a eu des massacres commis par les milices et l'armée régulière. Au début, le régime a mis en place des barrages pour limiter les déplacements de la population. Mais le résultat a été inverse à celui recherché. Le découpage a provoqué des regroupements dans la population, on a vu la création de comités de quartier, des choses comme ça. Après ces barrages ont fini par servir le régime. Les barrages se sont pérennisés et la répression du régime s'est abattue du coup quartier par quartier.

Question : Quelles sont les unités militaires présentes dans la région de HOMS en 2011 et 2012 ?

Réponse : La 11ème division, la 5ème division, les forces spéciales, la garde républicaine et peut être la 7ème et la 18ème mais je ne suis pas sûr.

Question : Pouvez vous décrire la situation à Ar-Rastan de l'automne 2011 à l'été 2012 ?

Réponse : Ar Rastan est une ville voisine de Homs et c'est la première ville ou le régime a envoyé des troupes militaires pour établir un siège en mai 2011 où ils s'en sont pris aux manifestants. Ce n'est qu'après plusieurs mois que l'attaque contre la ville proprement dite a eu lieu. C'était peut être vers septembre-octobre.

Question : Savez vous s'il y a eu des attaques et des bombardements de la part de l'armée syrienne contre Ar-Rastan au cours de la période en question ? Pouvez vous décrire chronologiquement ces évènements ?

Réponse : C'est la première fois que les blindés ont été utilisés, des chars, T52, T55,T62 et T70, des canons calibre 23 type « shilka », et des transports de troupe « BMP » ainsi que les mortiers. Ce sont la 11ème division, la garde républicaine et les forces spéciales au principal qui utilisaient ces engins. Pour la 11ème, c'était logique puisque Homs était sa ville de garnison.

L'offensive a duré 3 jours. Après, l'armée a ensuite installé des barrages dans la ville pendant très longtemps, un an environ. L'armée régulière n'a quitté Ar-Rastan que lorsque l'armée syrienne libre s'est organisée et a réussi à repousser l'armée régulière en dehors de la ville vers février 2012.

C'est l'attaque contre Baba Amr, qui a mobilisé les troupes de l'armée régulière qui en parallèle l'a affaiblie à Ar-Rastan et a permis à l'armée syrienne libre de prendre le dessus.

Question : Quand est ce que les attaques contre Ar-Rastan se sont arrêtées ?

Réponse : L'opération militaire s'est arrêtée au bout de 3 jours. Les manifestations se multipliaient par ailleurs dans le pays et l'armée a installé des barrages.

Entre 2012 et 2017, les combats se sont concentrés surtout le long de l'autoroute M5 qui menait à la Turquie. L'armée régulière cherchait à couper les voies d'approvisionnement de l'ASL (armée syrienne libre). Pour autant, les bombardements continuaient sur Ar Rastan soit pour appuyer l'armée dans une opération soit pour terroriser la population civile.

La personne entendue ***L'interprète*** ***Les Officiers de Police Judiciaire***

Pendant ces 3 jours, j'étais déjà membre de l'ASL mais j'ai refusé de rester dans Ar Rastan car ma présence en ville allait mettre en danger les civils. Nous étions peu nombreux et nous n'avions pas beaucoup de moyens.

Question : Que saviez vous de ce qui s'est passé à Ar-Rastan ?

Réponse : Je me trouvais à 7 kilomètres à peu prés mais j'ai pu constater que le régime envoyait des forces importantes, dont une colonne de plus de 5 kilomètres de long. L'ASL, c'était 200 hommes maximum, nos forces étaient trop peu nombreuses pour faire quoique ce soit. La majorité des résistants qui étaient restés à Ar-Rastan sont morts.

Question : Quelle était l'intensité de l'attaque pendant ces 3 jours ?

Réponse : On entendait sans cesse les tirs des mitrailleuses, des shilka, des rafales. C'était sans discontinuer jusqu'à la tombée la nuit du 3ème jour. L'armée régulière a commencé à contrôler la situation à partir de ce moment là. L'étau s'est resserré le 3ème jour. L'armée tirait sur tout ce qui bougeait.

3-Baba Amr :

Question : Pouvez vous décrire la situation à Baba Amr de l'automne 2011 à l'été 2012, et en particulier ce qui s'est passé à compter de février 2012 ?

Réponse : C'était le fief de la révolution sur Homs. C'est là qu'il y avait le plus de manifestations. Le régime s'en prenait particulièrement aux quartiers qui avaient une ouverture sur l'extérieur, ceux qui pouvaient avoir une exposition médiatique. Le régime mobilisait ses forces contre ces quartiers en priorité.

Question : Comment se sont déroulées les attaques de février 2012 ?

Réponse : C'est bien début février 2012 que les bombardements ont commencé. Les premiers bombardements par mortiers ont eu lieu sur Baba Amr. Avant c'était des contrôles, des arrestations, mais c'est à partir de février 2012 que le régime a décidé de détruire ce quartier périphérique de la ville de Homs

Question : Combien de temps a duré l'offensive ?

Réponse : Pendant tout le mois de février 2012

Question : La résistance a été forte ?

Réponse : Oui. Le renforcement de l'ASL a empêché une solution rapide pour le régime. Par contre, l'armée régulière si elle a pris son temps a été systématique dans son action en détruisant les bâtiments.

Question : Quelles sont les unités militaires du régime qui ont participé à l'attaque contre Baba Amr ?

Réponse : Les 11ème, 5ème et 18ème divisions, et la garde républicaine.

Question : Etes- vous certain que la 11ème division a participé à l'attaque ?

Réponse : Oui je suis certain. C'était une information connue des habitants et des combattants de l'ASL. Personnellement, je n'ai pas vu d'élément de la 11ème division. Nous étions séparés par la ligne de feu, par la ligne de front donc je n'ai pas eu de contact direct.

Question : Cette information a-t-elle été rendue publique ?

Réponse : Oui par la télévision officielle mais sans précision sur les unités employées sur place.

Question : Est ce que des écoles, des hôpitaux, des lieux de culte ont été détruits de Baba Amr ?

Réponse : C'est un petit quartier. Il a été rasé. Les bombes tombaient comme la pluie. Ce qui était visé plus particulièrement par l'armée régulière, c'était l'hôpital de fortune monté par l'ASL au profit des habitants. Ils ont visé aussi le centre médiatique de l'ASL où l y avait des journalistes étrangers et les mosquées où la population était censée se réfugier, et pour finir les accès, interdisant aux civils de fuir.

La personne entendue ***L'interprète*** ***Les Officiers de Police Judiciaire***

Question : Est ce que vous en savez plus sur l'attaque du média center et la mort de 2 journalistes français, Marie Colman et Rémy Ochlik ?

Réponse : Je n'ai pas d'informations précises sur cette attaque mais je me permets de vous préciser que cette attaque n'a pas eu lieu par hasard car le régime disposait de drones pour être précis dans ses attaques. De plus, le media center n'était pas sur la ligne de front

Question : Ou étiez vous pendant l'attaque de Baba Amr ?

Réponse : Je me trouvais dans le quartier, à la tête d'un groupe de l'ASL qui devait empêcher l'entrée de l'armée régulière.

Question : A quel endroit précisément ?

Réponse : Le secteur « mojaddara ». J'ai été blessé lors de la 1ère semaine de l'opération par des éclats d'obus. Je suis resté dans le quartier jusqu'à l'occupation par l'armée régulière.

Question : Pensez vous que c'était les civils ou les gens de l'ASl qui étaient visés ?

Réponse : Il n'y a pas eu de distinction faite entre les uns et les autres. Tout le monde était visé.

Question : A quels moyens vous êtes vous opposés quand vous avez résisté à l'armée régulière ?

Réponse : Des chars avec des T72, qui équipaient les forces spéciales et la garde républicaine, des VMP à chenille, des RPG, des snipers, des mitrailleuses et les nouvelles kalachnikov, les véhicules chilka

Question : Pourquoi l'offensive s'est-elle arrêtée fin février 2012 ?

Réponse : Ils ont réussi leur offensive. Tous les membres de l'ASL étaient morts ou avaient fui et l'armée du régime avait investi le quartier ou ce qu'il en restait.

4 -Al-Houla (25 mai 2012)

Question : Que savez vous de l'incident survenu dans ce quartier le 25 mai 2012 ?

Réponse : C'est un massacre d'habitants perpétré par des milices pro-régime. C'est à une vingtaine de kilomètres de Homs.

Question : Vous même avec votre groupe, vous étiez présent ?

Réponse : Non.

Question : L'armée régulière a-t-elle participé ou juste les shabiha ?

Réponse : Pas directement. L'armée était complice car ils les laissaient se déplacer librement.

5-Karm El-Zeitoun – Janvier 2012

Question : Que savez-vous de l'incident survenu dans ce quartier en janvier 2012 ?

Réponse : C'est un massacre également commis par des milices mais à la différence de Al Houla, je suis allé sur place pour aider les survivants. J'ai constaté des cas de viols en découvrant des préservatifs usagés à coté de cadavres de femme.

Je ne peux pas me prononcer sur la participation de l'armée régulière mais ces milices sont reparties par des accès qui étaient sous contrôle de l'armée. D'ailleurs nous, qui sommes allés apporter notre aide, nous avons dû creuser dans des habitations pour accéder au site. Personne ne pouvait y accéder sans l'autorisation de l'armée.

Question : Pour ces attaques, quelles étaient les armes des miliciens ?

Réponse : Des kalachnikov, des RPG, des couteaux etc. Que des armes légères.

Question : A quel moment êtes vous allé porter secours à Karm El Zeitoun ?

Réponse : C'était après Baba Amr. Je pense que ce dont nous parlons c'était à peu près au mois de mars-avril et non janvier.

Question : Combien de morts avez-vous vu ?

Réponse : Je ne connais pas le bilan exact.

La personne entendue ***L'interprète*** ***Les Officiers de Police Judiciaire***

Question : Combien de temps a duré l'attaque des shabiha ?

Réponse : 1 jour peut être. Moi j'étais dans un quartier voisin, khaldya. Je suis intervenu peu de temps après. Nous avons vu un véhicule arriver avec des corps à l'intérieur, des femmes, des enfants. On nous a dit qu'il y avait eu un massacre et nous nous sommes regroupés pour leur porter secours et arrêter le massacre en cours.

6-Al-Qusayr de février à juillet 2012

Question : Quand situez-vous cette attaque dans le temps ?

Réponse : C'était après Baba Amr. entre la fin 2012 et début 2013.

7- La 11ème division :

Question : Que savez vous de la 11ème division en particulier ?

Réponse : Je ne sais pas, je ne me souviens plus.

Question : Selon votre expérience dans l'armée, par quel canal les divisions s'approvisionnaient en armement ?

Réponse : Dans chaque division, chacune a son propre armement, ses munitions etc. Si elle a besoin d'armes, elle fait appel à une autre unité. Si elle a besoin de munitions, elle exprime une demande auprès des autorités pour un complément.

Question : Savez vous quel est le grade de l'officier responsable de l'approvisionnement en armes et en munitions au sein de la division ?

Réponse : C'est un haut gradé, colonel ou général. C'est souvent un chef de section.

Question : Quel était le nom de cette section ?

Réponse : Je ne suis pas sûr mais ça devait s'appeler chef de section de l'armement. Selon que ce soit au niveau brigade, c'est chef de section de l'armement , ou au niveau division. Là, le nom peut varier ou pas.

Question : Est ce que le chef de section de l'armement est au courant des attaques ou pas ?

Réponse : Au minimum, il doit être informé de l'imminence d'une opération car il faut bien qu'il fasse le point sur l'état des munitions et des armes. Quant à savoir où et quand, ça dépend du niveau de confiance entre le chef de section de l'armement et le chef de division.

Question : Connaissez-vous d'autres témoins, anciens militaires de l'armée syrienne, qui vivent en Europe, et qui sont prêts à témoigner en faveur de la justice ?

Réponse : Oui j'en connais mais je ne veux pas vous donner les noms car ils ne seraient peut être pas d'accord. Moi dans mon dossier OFPRA j'ai déclaré que j'avais été dans la 5ème division donc si vous vous intéressez à la 11ème division, vous devriez faire une recherche auprès de l'OFPRA sur cette division.

La personne entendue affirmant ne savoir ni lire ni écrire le français, lecture de sa déclaration lui a été faite par le truchement de Essam ALMOHAYA, interprète en langue arabe, qui nous a déclaré que l'intéressé y persiste, n'ayant rien à y changer, à y ajouter ou à y retrancher.

A AURILLAC 15000, le 14 juillet 2021 à 12 heures 00 minutes.

La personne entendue ***L'interprète*** ***Les Officiers de Police Judiciaire***

NATIONELLA GENDARMERIET
154 boulevard Davout 75020 PARIS

Centralbyrån för bekämpning av brott mot mänskligheten, folkmord och krigsbrott

FÖRUNDERSÖKNING

FÖRHÖRSPROTOKOLL

Enhet	*Förhörsprotokoll nr*	*År*	*Handlingsnr*	*Sida*
60726	**00187**	**2021**	**12**	**1 / 5**

Onsdag, den 14 juli 2021 kl. 09.10
Undertecknad, polischef Rodolphe IMPRONTA, kriminalpolistjänsteman i tjänst vid Centralbyrån för bekämpning av brott mot mänskligheten, folkmord och krigsbrott i Paris 75020,
biträdd av kriminalkommissarie Philippe BRUYÈRE, kriminalpolistjänsteman vid vår enhet, beaktar följande:
artiklarna 16–19 och 75–78 i straffprocesslagen,
artiklarna 15-1 och 15-22 i straffprocesslagen
Europeisk utredningsorder nr 5000-K622888-18 från Åklagarmyndigheten i Sverige utfärdad den 19 april 2021,
i närvaro av Cecilia HECTOR, Anne-Catrin JANSSON och Soad ATMANI, utredare vid gruppen för utredning av krigsbrott (War Crimes Unit) vid Polismyndigheten i Sverige
och befinner oss vid utredningsroteln i Aurillac, 20 bis rue de la Liberté 150000 Aurillac,
och rapporterar om följande insatser:

PERSONENS IDENTITET VITTNE

Kön Efternamn		*Förnamn*
TLAS		**Abd Alrazak**
Civilstånd	*Make/Maka*	*Giltighet*
??????????	**sambo**	**Identitet bekräftad**

Födelsedatum	*Födelsekommun postnummer*	*land INSEE-nr*
01.01.1987	**AL RASTAN**	Syrien

Adress [redacted]
Hemkommun och postnummer [redacted]

Mobilnr	*Yrke*	*Medborgarskap*
[redacted]	**Näringsidkare**	**syriskt**

E-post: [redacted] *Fax*

KOMMUNIKATION PÅ ELEKTRONISK VÄG UNDER FÖRFARANDET
Den hörda personen samtycker inte till att på elektronisk väg få meddelanden, kallelser och andra handlingar som rör ärendet.

REGISTRERING AV PERSONUPPGIFTER
Den hörda personen informeras om att personens personuppgifter som inhämtats till detta förhörsprotokoll registreras och används av Nationella Gendarmeriet, i enlighet med lagen av den 6 januari 1978, genom LRPGN, det databehandlande system som godkänts i beslut nr 2011-111 den 27 januari och vars syfte är att underlätta hanteringen av förfarandet. Personen informeras även om: - att dataskyddsombudet vid inrikesministeriet på adress Place Beauvau, 75008 Paris Cedex övervakar behandlingen av uppgifter; - att för att få rätt till tillgång, rättelse, radering och begränsning, ska personen vända sig direkt till nationella gendarmeristyrelsen på adress: 4 rue Claude Bernard, 92130 Issy-les-Moulineaux - att personen även kan lämna in klagomål till nationella kommissionen för informationsteknik och medborgerliga friheter (CNIL) [Datainspektionen i Frankrike], på adress 3 Place de Fontenoy, TSA 80715 75334 PARIS Cedex 7.

I förhör med personen ovan uppges följande via Essam ALMOHAYA, tolk i klassisk arabiska:

Fråga: Vi har informerat dig om att vi nu ska höra dig i egenskap av vittne inom ramen för en internationell rättslig begäran utfärdad av svensk domstol, och att det rör sig om en utredning som handhas av gruppen för utredning av krigsbrott vid Polismyndigheten i Sverige. Det rör sig om krigsbrott som begåtts i Syrien i Homs-regionen under tidsperioden 2011 till juli 2012. Har du förstått detta och har du några frågor angående ovanstående?

Svar: Ja, jag har förstått och jag har inga frågor angående saken.

Kommentar från utredaren: Vi har i ett tidigare skede fått de frågor nedan som ställs till vittnet från Cecilia HECTOR, utredare vid Polismyndigheten i Sverige.

1/ Bakgrunden:

Fråga: **Redogör i kronologisk ordning för din skolgång och karriär inom det militära.**

Svar: Jag tog studenten på yrkesskola inom elektricitet 2005, därefter började jag på militärhögskolan i november samma år. Jag var kadett i 3 år. 2008 utexaminerades jag som underlöjtnant. Jag blev sedan stationerad i 5:e divisionen med bas i Deraa, därefter befordrades jag till löjtnant den 1 januari 2011.

I slutet av maj 2011, hoppade jag av armén.

2/ Angående Homs-regionen med omnejd

Fråga: Hur såg situationen ut i Homs med omnejd, inklusive distrikten Hamar, Rastan och Baba Amr?

Svar: Ja, jag kan svara, men mina dateringar kommer inte att vara exakta. När revolutionen bröt ut, anslöt sig invånarna i Homs genast till revolutionen. Regimen, på sitt håll, slog våldsamt tillbaka demonstrationerna. Milisen och den syriska armén genomförde massakrer. I början, upprättade regimen avspärrningar för att begränsa befolkningens förflyttningar. Men det önskade resultatet blev det omvända. Sektioneringen ledde till omgrupperingar inom befolkningen. Distriktskommittéer och sådant bildades. Till slut började de upprättade avspärrningarna att gynna regimen. Avspärrningarna blev permanenta och regimen kunde kuva distrikt efter distrikt.

Fråga: Vilka militära enheter är närvarande i Homs-regionen 2011 och 2012?

Svar: 11:e divisionen, 5:e divisionen, specialstyrkorna, det Republikanska gardet och kanske 7.e och 18:e divisionen, men jag är inte säker.

Fråga: Skulle du kunna beskriva läget i Ar-Rastan från och med hösten 2011 fram till sommaren 2012?

Svar: Ar Rastan är en grannstad till Homs och det var den första staden som regimen skickade ut militära trupper till för att inleda en belägring 2011 där de gav sig på demonstranterna. Det var först flera månader senare som själva anfallet mot staden skedde. Kanske runt september-oktober.

Fråga: Känner du till om den syriska armén genomfört attacker och bombningar mot Ar Rastan under tidsperioden hösten 2011 till juli 2012? Skulle du kunna beskriva dessa händelser i kronologisk ordning?

Svar: Det var första gången som pansarfordonen användes, stridsvagnar, T52, T55,T62 och T70, kanoner kaliber 23 av typ ”sjilka”, trupptransport BMP, samt granatkastare. Det var i huvudsak 11:e divisionen, det republikanska gardet och specialstyrkorna som använde sig av de här vapnen. I 11:e divisionens fall var det logiskt, eftersom Homs var dess garnisonsstad.

Offensiven höll på i 3 dagar. Därefter upprättade armén långvariga spärrar i staden, i ett år ungefär. Syriska armén lämnade inte Ar-Rastan förrän Fria Syriska Armén organiserade sig och lyckades driva bort syriska armén ur staden i februari 2012.

Det var attacken mot Baba Amr som mobiliserade syriska arméns trupper och som samtidigt försvagades av detta i Ar-Rastan och som gjorde att den fria syriska armén kunde få övertaget.

Fråga: När upphörde attackerna mot Ar-Rastan?

Svar: Militärinsatsen upphörde 3 dagar senare. Demonstrationerna blev allt fler i landet och armén upprättade spärrar.

Mellan 2012 och 2017, koncentrerades striderna framförallt längs motorvägen M5 som ledde till Turkiet. Den syriska armén försökte spärra av FSA:s (Fria Syriska Armén) tillförselvägar. Bombningarna av Ar-Rastan fortsatte emellertid, antingen som stöd till armén vid en insats, eller för att sätta skräck i civilbefolkningen.

Under dessa 3 dagar i fråga var jag redan med i FSA, men jag vägrade stanna kvar i Ar Rastan eftersom min närvaro i staden hade utsatt civilbefolkningen för fara. Vi var till antalet få och vi hade dåligt med resurser.

Fråga: Vad vet du om händelserna i Ar-Rastan?

Svar: Jag befann mig ca 7 km därifrån, men jag kunde konstatera att regimen skickade ut stora styrkor, varav en militär kolonn som var över 5 km lång. FSA bestod av max 200 man, våra styrkor var alltför få för att kunna åstadkomma något överhuvud taget. De flesta motståndsmän som stannade kvar i Ar-Rastan är döda nu.

Fråga: Hur intensiva var attackerna som pågick under 3 dygn?

Svar: Man hörde ständigt skotten från maskingeväret, sjilkor, kulsprutesalvorna. Oavbrutet ända tills natten föll på den 3:e dagen. Den syriska armén började få kontroll över situationen från och med den tidpunkten. Järngreppet blev än hårdare den 3:e dagen. Armén sköt mot allt som rörde sig.

3-Baba Amr:

Fråga: Skulle du kunna beskriva situationen i Baba Amr från och med hösten 2011 till sommaren 2012, och särskilt händelserna från och med februari 2012?

Svar: Det var revolutionens högborg i Homs. Det var där de största demonstrationerna ägde rum. Regimen gav sig framför allt på de distrikt med en öppning mot omvärlden, som kunde bli mediebevakade. Regimen mobiliserade styrkorna med fokus på de distrikten.

Fråga: Hur utvecklades attackerna i februari 2012?

Svar: Det stämmer att bombattackerna inleddes i början av februari 2012. De första bombningarna med granatkastare skedde i Baba Amr. Innan dess var det kontroller, arresteringar, men det var från och med februari 2012 som regimen beslöt sig för att ödelägga det här distriktet vid Homs utkanter.

Fråga: Hur länge höll offensiven på?

Svar: Under hela februari 2012. Var motståndet kraftfullt?

Svar: Ja. Förstärkningen från FSA hindrade regimen från att få en snabb lösning. Den syriska armén må ha tagit sin tid, men den arbetade systematiskt och ödelade byggnaderna.

Fråga: Vilka var de militära enheter på regimens sida som deltog i attackerna mot Baba Amr?

Svar: 11:e, 5:e och 18:e divisionerna, samt det republikanska gardet.

Fråga: Är du säker på att 11:e divisionen deltog i attacken?

Svar: Ja, jag är säker. Det var välkänd information bland befolkningen och de stridande inom FSA. Jag såg inte personligen något från 11:e divisionen. Vi var åtskilda av eldlinjen, frontlinjen, jag hade därför ingen direktkontakt.

Fråga: Har dessa uppgifter offentliggjorts?

Svar: Ja, av officiella tv-kanaler, men utan att de närmare gick in på vilka enheter som varit på plats.

Fråga: Ödelades skolor, sjukhus och gudstjänstlokaler i Baba Amr?

Svar: Det är ett litet distrikt. Det blev jämnat med marken. Bomberna föll som regn. Syriska armén siktade särskilt på det provisoriska sjukhuset som upprättats av FSA till förmån för befolkningen. De siktade även på FAS:s mediecenter där det fanns utländska journalister och på moskéer där det var tänkt att invånarna skulle kunna söka skydd, och, slutligen, på tillfartsvägar, så att invånarna inte kunde fly.

Hörd person	***Tolken***	***Kriminalpolistjänstemännen***
[namnteckning]	[namnteckning]	[namnteckning]

Fråga: Vet du något mer om attacken mot mediacentret och de 2 franska journalisternas död, Marie Coleman och Rémy Ochlik?

Svar: Jag har inga exakta uppgifter om den attacken, men jag ber att få precisera att attacken i fråga inte skedde slumpmässigt, med tanke på att regimen hade drönare för att kunna utföra precisa attacker. Mediecentret låg dessutom inte vid frontlinjen.

Fråga: Var befann du dig under attacken mot Baba Amr?

Svar: Jag befann mig i distriktet, som befäl över en grupp i FSA som skulle hindra den syriska armén från att ta sig in.

Fråga: Var någonstans exakt?

Svar: I kvarteret ”mojaddara”. Jag blev sårad av granatsplitter under första veckans insats. Jag blev kvar i distriktet ända fram till ockupationen av den syriska armén.

Fråga: Enligt din uppfattning, var det civilbefolkningen eller FSA som var måltavlan?

Svar: Ingen åtskillnad gjordes mellan dem. Alla var måltavlor.

Fråga: Vilka vapen stod ni inför när ni kämpade mot den syriska armén?

Svar: De stridsvagnar med 172:or som specialstyrkorna och det Republikanska gardet var utrustade med, bandvagnar VMP, RPG-raketgevär, krypskyttar, kulsprutor och de nya kalasjnikov-gevären, sjilka-fordonen.

Fråga: Varför upphörde offensiven i slutet av februari 2012?

Svar: De hade lyckats med offensiven. Alla inom FSA hade dött eller flytt och syriska armén hade intagit distriktet eller det som fanns kvar av det.

4-Al-Houla (25 maj 2012)

Fråga: Vad känner du till om den händelse som ägde rum i detta distrikt den 25 maj 2012?

Svar: Det rör sig om en massaker av lokalinvånarna som genomfördes av miliser som stred på regimens sida. Ett 20-tal kilometer från Homs.

Fråga: Var du och din grupp själva närvarande där?

Svar: Nej.

Fråga: Deltog den syriska armén eller var det bara shabiha?

Svar: Inte direkt. Armén var delaktig, eftersom de lät dem förflytta sig obehindrat.

5-Karm El-Zeitoun — januari 2012

Fråga: Vad känner du till om händelsen som ägde rum i januari 2012?

Svar: Det var en massaker som också den genomfördes av miliserna, men till skillnad från i Al Houla, så begav jag mig på plats för att hjälpa de överlevande. Jag kunde konstatera att våldtäkter skett i samband med att jag anträffade använda kondomer intill döda kvinnokroppar.

Jag kan inte uttala mig om syriska arméns delaktighet, men dess miliser tog sig därifrån via tillfartsvägarna som låg under arméns kontroll. Vi åkte för övrigt dit för att hjälpa dem. Vi blev tvungna att gräva inne i bostäderna för att ta oss till platsen. Ingen hade tillträde dit utan tillstånd från armén.

Fråga: När det gäller dessa attacker, vilka vapen hade miliserna?

Svar: Kalasjnikov-gevär, RPG:r, knivar, etc. Endast lätta vapen.

Fråga: Vid vilken tidpunkt åkte ni för att komma till Karm El Zeitouns

undsättning?

Svar: Det var efter Baba Amr. Jag tror att händelserna vi pratar om skedde ungefär i mars-april, inte i januari.

Fråga: Hur många döda såg du?

Svar: Jag vet inte exakt hur många döda det rörde sig om.

Hörd person	**Tolken**	**Kriminalpolistjänstemännen**
[namnteckning]	[namnteckning]	[namnteckning]

Fråga: Hur länge höll shabiha-attacken på?

Svar: I en dag kanske. Själv befann jag mig i granndistriktet, khaldya. Jag ingrep kort efter. Vi såg ett fordon komma med döda kroppar tillhörande kvinnor och barn. De sa att det skett en massaker varpå vi omgrupperade oss för att komma dem till undsättning och få ett slut på den pågående massakern,

6-Al-Qusayr från februari till juli 2012

Fråga: När i tiden placerar du den här attacken?

Svar: Det var efter Baba Amr, mellan slutet på 2012 och början på 2013.

7-11:e divisionen:

Fråga: Vad vet du om just 11:e divisionen?

Svar: Jag vet inte, jag minns inte längre.

Fråga: Enligt din erfarenhet från armén, genom vilken kanal fick de sitt krigsmateriel?

Svar: Varje division har sitt eget krigsmateriel, ammunition etc. Om divisionen behöver vapen, så vänder de sig till en annan enhet. Om divisionen behöver ammunition, skickar de en begäran till myndigheterna för att få påfyllning.

Fråga: Vet du vilken grad officeren hade som var ansvarig för materielförsörjningen avseende vapen och ammunition inom divisionen?

Svar: En höggraderad person, överste eller general. Det är ofta någon som är

avdelningschef. ***Fråga:*** Vad var namnet på denna avdelning?

Svar: Jag är inte säker, men den bör ha hetat chefen för krigsmaterielavdelningen. Beroende på om det är på brigadnivå, då är det chef för krigsmaterielavdelningen, eller på divisionsnivå. Då kan namnet variera, eller inte.

Fråga: Vet chefen för krigsmaterielavdelningen om attacken eller inte?

Svar: Han torde åtminstone bli underrättad om en förestående militärinsats, för han måste ju göra en utvärdering av läget vad gäller ammunition och vapen. När det kommer till var och när, beror det på graden av tilltro mellan chefen för krigsmaterielavdelningen och befälhavaren över divisionen.

Fråga: Vet du om några andra vittnen, f.d. militärer inom syriska armén, som bor i Europa och som är villiga att vittna till förmån för rättvisan?

Svar: Ja, jag känner några, men jag vill inte ge er deras namn, för det skulle de kanske inte vara med på. Inom ramen för mitt ärende vid OFPRA [Franska byrån för skydd för flyktingar och statslösa], uppgav jag att jag varit vid 5:e divisionen. Ni borde göra efterforskningar vid OFPRA angående denna division.

Eftersom den hörda personen säger att han varken kan läsa eller skriva på franska, har hans utsaga lästs upp för honom genom Essam Almohaya, tolken i arabiska, som intygat att personen i fråga står fast vid sin utsago då där inte finns något som vare sig bör ändras, tilläggas eller tas bort.

Aurillac 15000, den 14 juli 2021 kl. 12.00

Hörd person	**Tolken**	**Kriminalpolistjänstemännen**
[namnteckning]	[namnteckning]	[namnteckning]

Polisen

Förhör

Svar Fransk EIO-Huzeifa Edrees-Franska-svenska

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2021-01-18	12:24

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
Edrees, Huzeifa		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Uppgiftslämnare

TRADUCTION

OFFICE FEDERAL DE POLICE JUDICIAIRE

N° de journal : 2017-0002872620
N° de Parquet : 1206208541
N° d'instruction : 2425/14/3

Lieu, date

Berlin, 28. 03. 17

Début de l'audition : 11 h 20
Fin de l'audition :

Audition de témoin :

	Lieux et modalité de l'audition (par exemple de son plein gré, allé chercher, amené) Le témoin se présente, sur convocation écrite, de son plein gré dans les locaux du BKA à Berlin
1. 1.1	**Déclaration sur l'identité** Nom : EDREES Prénom : Huzeifa
1.2	Né le 27. 09. 1972 à Homs (Syrie)
1.3	Résidence principale : (rue et numéro, Code postal et ville, le cas échéant téléphone – pour les témoins sans domicile fixe, il faut indiquer le dernier domicile ou lieu de résidence connu) [redacted] Résidence secondaire (rue et numéro, Code postal et ville) **Seulement pour les témoins mineurs :** Adresse du représentant légal (nom, prénom, rue et numéro, code postal et ville)
1.4	Nationalité : Syrienne Identité justifiée au moyen d'une autorisation de séjour n° J1689305, étiquette autocollante n° V2488800.
2	**Information (L'information est obligatoire si les conditions du § 52 CPP sont remplies)** Sans objet, car la procédure est contre X
2.1	**Droit de refus de témoigner** Les rubriques suivantes concernant les liens éventuels de parenté du témoin avec la personne mise en examen n'ayant pas été cochées, elles sont sans objet.
2.2	**Droit de refus de fournir des informations (L'information est obligatoire si les conditions du § 55 CPP sont remplies)** J'ai été informé avant mon audition que je suis en droit de refuser de fournir des informations en réponse à certaines questions, si cette réponse peut m'exposer ou exposer l'une des personnes nommées au § 52 CPP (voir 2.1.) au risque d'être poursuivi pour un délit ou une contravention)
2.3	**Indication :** J'ai été exhorté à dire la vérité et informé des conséquences pénales d'une déposition mensongère ou incomplète. J'ai été averti que je me rends passible de poursuites, si, par de fausses déclarations faites sciemment, je fais porter injustement les soupçons sur autrui, si j'entrave la sanction d'autrui ou si je favorise autrui ou simule un délit. **J'ai compris l'information/ l'indication et déclare** ☒ Je veux déposer
	Date : 28. 03. 17 (Signature du témoin)

Traduction certifiée conforme à l'original en langue allemande
NE VARIETUR N° 041 | 2017

Fait à Verrières, le 27. 04. 2017

Annie DESGARDIN
Traducteur Expert en Allemand
Près la Cour d'Appel de Paris
15, rue de Perthuis – 91370 Verrières le Buisson
Tél. : 01 69 30 63 54

Audition de témoin **Folio 2**

N° de journal 2017-0002872620, EDREES Huzeifa, du 28. 03. 17

Au début de mon audition, l'IPPJ MEYER m'a expliqué que le *Tribunal de Grande Instance* de Paris mène une information judiciaire contre X des chefs de meurtre sur la personne de Rémi OCHLIK, de tentative de meurtre sur la personne d'Edith BOUVIER et autres délits, commis le 22 février 2012 à Homs/Syrie. Ces délits sont, selon le Code Pénal français, qualifiés de crimes de guerre.

En vertu d'une demande d'entraide pénale internationale de Madame DUCOS, Vice-présidente chargée de l'Instruction au Tribunal de Grande Instance de Paris, je dois être entendu ce jour dans cette information judiciaire comme témoin par l'IPPJ MEYER. Il m'a été expliqué qu'en outre les fonctionnaires de police français, Commandant DUMONT et Commandant RIEU participent à l'audition.

J'ai été informé de mes droits et obligations en tant que témoin. En particulier, il m'a été dit que je suis tenu de faire ici des déclarations complètes et conformes à la vérité. En outre, il m'a été expliqué expressément que je peux refuser de répondre à certaines questions, si, par cette réponse je risque de m'incriminer ou d'incriminer un membre de ma famille.

Il m'a été signalé en outre que les témoins qui, dans une information judiciaire, mentent sciemment afin de garantir à des personnes mises en examen, les avantages d'un fait illicite ou de soustraire la personne mise en examen aux poursuites pénales, s'exposent au risque d'une sanction pour assistance (§ 257 C.P) ou entrave à la justice (§ 258 C.P.). Les éléments constitutifs du délit de simulacre d'une infraction et de calomnie (§§ 145d, 164 C.P.) m'ont également été signalés.

J'ai compris l'information et je souhaiterais déposer.

La compréhension avec l'interprète également présent M. ANNAN en langue arabe se fait sans problème.

Déclaration sur le fond :

Question :

Veuillez nous décrire votre parcours jusqu'en février 2012, je vous prie.

Réponse :

Je suis né à Homs et j'y suis allé à l'école jusqu'au baccalauréat. Après cela, j'ai fait des études de pharmacie à Damas, jusqu'en 1998. La même année, j'ai ouvert une pharmacie dans le village d'Al-Qusair, à environ 30 km de Homs. De 2000 à 2002, j'ai encore dû effectuer mon service militaire. Après cela, en 2002, j'ai vendu la première pharmacie et j'en ai ouvert une nouvelle dans le quartier Baba Amr de Homs. Celle-ci se trouvait dans la rue principale de Babr Amr, en face de la mosquée Al Jouri et d'une école de filles. J'ai d'abord habité dans la maison de mes parents, plus tard, lorsque je me suis marié, dans mon propre appartement. Les deux étaient à environ 1 km de la pharmacie.

Audition de témoin **Folio 3**
N° de journal 2017-0002872620, EDREES Huzeifa, du 28. 03. 17

La pharmacie, je l'ai exploitée jusqu'à ma fuite de Baba Amr. C'était vers le 28. 02. 2012. Pendant les temps des troubles, je ne pouvais cependant pas ouvrir tous les jours. A côté de cela, j'étais encore actif dans l'association des pharmaciens, mais pas comme membre du bureau.

Question :
Il ressort des investigations menées jusqu'ici que vous étiez membre du Parti Baath fidèle au régime. Pour quelles raisons vous êtes vous rallié aux insurgés ?

Réponse :
En Syrie, tout le monde appartient au Parti Baath. Sinon, on n'a pas de travail, on ne peut pas étudier. Au début des troubles à Homs, j'ai alors vu l'armée tuer des innocents. Je voulais vivre en liberté, même si à vrai dire, cela allait très bien pour moi financièrement. C'est pourquoi je me suis rallié aux insurgés.

Question :
Décrivez-nous, je vous prie, la situation dans le quartier de Baba Amr de Homs en février 2012.

Réponse :
A peu près en mars ou avril 2011 ont commencé à Homs les manifestations contre le régime, chaque fois après la prière du vendredi, dans la rue principale de Baba Amr. Celles-ci étaient tout d'abord totalement pacifiques. Même les femmes et les enfants y participaient. Malgré cela, on a tiré sur les manifestants. C'étaient des membres du régime en civil, des services secrets, je crois. Il y a eu des morts et des blessés, entre autres aussi mon propre frère. Ensemble avec d'autres j'ai aidé à soigner les blessés dans la mosquée.

Après environ 6 mois, l'Armée Syrienne Libre est venue à l'aide des insurgés. C'étaient en particulier les Généraux Abdul Razzak Tlas, Mohamad Idris et Walid Al-Abdallah.

Les troupes gouvernementales ont ensuite pénétré, avant février 2012, environ deux à trois fois à Baba Amr et ont détruit quelques appartements. En outre, elles sont entrées avec des blindés dans Baba Amr et ont établi dans la rue principale, à environ 800 mètres de la mosquée une base, à partir de laquelle elles ont tiré sur les gens, avec tout ce qu'elles avaient. Les insurgés ont tiré en retour. Plus tard sont arrivés les observateurs arabes, qui ont incité le régime au retrait de cette base. C'était à peu près en janvier 2012. Je ne peux malheureusement pas vous indiquer les dates exactes.

Question :
A partir de quand les bombardements sur Baba Amr ont-ils commencé ? Etaient-ils indiscriminés ou ciblés ?

Réponse :
Les attaques ont commencé à peu près le 27 janvier 2012. Ce jour-là, mon frère a été tué par une bombe, alors qu'il voulait aider des gens. Jusqu'au 28 février, Baba Amr a été bombardé quotidiennement, parfois plus, parfois moins. Il n'y a que de nuit que l'on ne tirait pas. C'était le moment où les gens pouvaient s'enfuir. J'avais l'impression que le quartier était bombardé de tous les côtés.

Audition de témoin **Folio 4**

N° de journal 2017-0002872620, EDREES Huzeifa, du 28. 03. 17

A 12 h 45 l'audition est interrompue pour une visite aux toilettes

Les bombardements étaient aussi bien ciblés qu'indiscriminés. L'Armée régulière syrienne utilisait des drones pour voir où se trouvaient les insurgés. Ces positions étaient ensuite bombardées. On a également bombardé un bâtiment d'où étaient émis des messages vers l'extérieur. Mon dispensaire aussi a été bombardé.

Sur interpellation :

Je n'ai personnellement vu un drone qu'une fois, c'était avant février 2012. Après cela, j'étais toujours à l'intérieur, dans mon dispensaire, et je n'ai plus rien vu moi-même. Il était très petit. Je suppose qu'il appartenait à l'armée régulière syrienne.

Question :

Pouvez-vous nous dire quelles munitions étaient utilisées lors de ces bombardements ?

Réponse :

Je ne m'y connais pas. Je sais seulement que l'on tirait avec des blindés, avec des armes lourdes.

Question :

Avez-vous connaissance de l'utilisation de munitions de calibre 240 mm ?

Réponse :

Je n'ai aucune expérience avec cela.

Question :

Savez-vous quelles unités de l'armée régulière syrienne étaient responsables du siège de Baba Amr et des bombardements ?

Réponse :

On m'a raconté que l'on avait annoncé par radio que c'étaient des unités spéciales du « quatrième groupe », qui appartiennent à Maher Al Assad. J'avais moi-même effectué mon service militaire dans ces unités, au service médical. Personnellement, je ne l'ai pas vu, parce que j'étais tout le temps dans mon dispensaire et que je ne sortais que la nuit.

Question :

Que pouvez-vous nous dire sur la Brigade AL-FAROUK ou d'autres brigades de l'Armée Syrienne Libre ? Comment étaient-elles armées ? Où étaient leurs quartiers généraux, etc. ?

Réponse :

A Baba Amr, il y avait la Brigade AL-FAROUK. Au cours du temps, sont venus de l'extérieur beaucoup d'autres combattants, qui se sont joints à la brigade. Le chef était Osama JOUNAIDI, dit Abou Sayeh. Mon cousin Ammar AL-BOUKAI était également dans l'Armée Libre Syrienne à Baba Amr, de même qu'Ahmad DAABOUI et Mohamad AL-OMAR. Les deux derniers nommés sont morts.

Audition de témoin **Folio 5**
N° de journal 2017-0002872620, EDREES Huzeifa, du 28. 03. 17

L'Armée Syrienne Libre n'avait pas d'armes lourdes, seulement des kalachnikovs, des bazookas, mais pas de blindé. Cela, je ne peux toutefois le dire que pour la période avant février 2012. Après cela j'étais constamment au dispensaire et je n'ai plus rien vu dehors.

Question :

Expliquez-nous, je vous prie, l'appartenance du centre de premiers soins, dont vous étiez responsable, ainsi que son mode de fonctionnement. Quelles personnes et quelles blessures étaient traitées là-bas.

Réponse :

Le centre se trouvait dans une maison, à environ 50 m de ma pharmacie. Celle-ci appartenait à un médecin qui, à ce moment-là, était avec sa famille en Arabie Saoudite. Des amis à moi, des volontaires sont allés chercher des appareils médicaux à Homs et des médicaments de ma pharmacie, et ont installé le centre dedans. C'était très primitif, mais on pouvait également y opérer.

Dedans cinq médecins et moi avons travaillé, ainsi qu'environ 12 infirmières. Il y avait également le dentiste Ali HAZZOURI. Celui-ci vit maintenant aussi en Allemagne et peut dire quelque chose à ce sujet. J'ai son numéro de téléphone : [redacted]

Je n'étais spécialisé dans aucun domaine, j'ai aidé partout. Il y avait beaucoup à faire. J'étais occupé toute la journée, de sorte que je ne sortais que la nuit. J'allais ensuite chez un ami, pour y passer la nuit. Ma propre maison était beaucoup trop éloignée.

Les patients étaient beaucoup d'enfants, des femmes et des personnes âgées ainsi que des combattants de l'Armée Syrienne Libre et des insurgés, mais pas des membres de l'Armée Régulière Syrienne. Il y a eu beaucoup de blessés et de morts par les bombardements, en particulier par des bâtiments qui s'effondraient. J'ai aussi vu un enfant, à qui il manquait la mâchoire inférieure. Il y avait également des blessures par balles par des tireurs d'élite. Mais en outre, nous avons par exemple, également accouché des enfants.

Sur interpellation :

Nous avons également constaté la présence de pièces de métal dans des corps. Mais je ne peux pas dire avec précision s'il s'agit d'éclats de bombes ou de grenades.

Lorsque le régime a pénétré dans Baba Amr, beaucoup d'entre nous avons fui. C'était à peu près entre le 25 et le 28 février 2012. Après cette période, mon oncle également et mon père ainsi que beaucoup d'autres gens ont été tués, à Joubar.

Sur interpellation :

Il y avait encore trois ou quatre autres centres comme le nôtre à Baba Amr. Mais nous étions le plus grand centre, le seul dans lequel il y avait des médecins et des opérations.

Pause à 13 h 55

Reprise de l'audition à :

Question :

Dans quelles circonstances avez-vous rencontré les journalistes Marie COLVIN, Edith BOUVIER et Paul CONROY ? Comment les avez-vous reconnus ?

Audition de témoin **Folio 6**
N° de journal 2017-0002872620, EDREES Huzeifa, du 28. 03. 17

Réponse :

Marie COLVIN m'avait déjà interviewé avant février 2012, ensemble avec le journaliste français Jean-Pierre PERRIN. Le jour de l'attaque contre le centre de presse, je suis arrivé le matin à 8 ou 9 h au Centre de premiers secours. Là se trouvaient déjà Edith BOUVIER, Wael AL-OMAR et une autre personne de Damas, dont j'ai oublié le nom. Marie COLVIN et Rémi OCHLIK, je ne les ai pas vus ce jour-là, mais on m'avait dit que deux journalistes seraient encore enterrés sous les décombres. Je n'ai jamais vu leurs cadavres.

Edith BOUVIER, je ne la connaissais pas auparavant. Mais je me suis entretenu avec elle et l'on m'a dit qu'il s'agit d'une journaliste française. Wael AL-OMAR a dit qu'il serait son interprète. C'est un ami de mon frère. Il vit maintenant en Finlande. Si vous voulez, je peux rechercher ses coordonnées et vous les envoyer. La troisième personne faisait également partie des journalistes, dans quelle fonction, je l'ignore. Elle était là en collants et pieds nus.

Je sais encore qu'Edith BOUVIER était blessée à la jambe droite et avait des douleurs. Comment exactement, je ne peux pas le dire. Je ne suis que pharmacien. Elle a été traitée par le Dr Mohammad AL-MOHAMMAD et le Dr Ali HAZZOURI. Elle était, des trois personnes, la plus touchée. Wael AL-OMAR était blessé au bras, comment exactement, je ne le sais plus. La troisième personne n'était pas blessée, mais elle était sous le choc.

Après le traitement, les trois personnes ont été transférées dans la maison en face, où elles ont séjourné pendant quelques jours. Plus tard, j'ai entendu dire qu'une première tentative pour amener les journalistes au Liban avait échoué. Une deuxième tentative a réussi ensuite, c'est ce que j'ai appris à la télévision. C'était très important pour nous, pour que l'on apprenne notre situation.

Question :

Où, exactement, se trouvait le centre de presse à Baba Amr ? Etait-il éloigné de la ligne de front ? Se trouvait-il à proximité d'un centre de commandement de la brigade AL-FAROUK ?

Réponse :

Je ne suis moi-même allé qu'une fois là-bas avant février 2012. C'était une maison normale. Mais tous de notre côté savaient que dans cette maison se trouvait le centre de presse. C'était près de la mosquée Al-Zoubair, à environ 800 à 1000 m de mon centre de premiers soins. Il y avait encore d'autres bureaux de presse plus petits à Baba Amr, dans lesquels on pouvait s'esquiver, mais celui-ci était le bureau principal. Je suis sûr à 70 % que c'est ce bureau principal qui a été bombardé. Je ne l'ai toutefois pas vu. A proximité de ce bâtiment, il n'y avait, à ma connaissance, pas d'objectifs militaires. Il n'était pas situé non plus près de la ligne de front.

Question :

Je vous présente maintenant une carte de Baba Amr *(Mention : est jointe à cette audition comme annexe n° 1)*. Veuillez nous indiquer dessus l'emplacement de votre pharmacie, de votre centre de premiers soins et du centre de presse.

Réponse :

Ma pharmacie est le n° 1 sur la carte, le centre de premiers soins le n° 2 et le centre de presse le n° 3

Audition de témoin **Folio 7**

N° de journal 2017-0002872620, EDREES Huzeifa, du 28. 03. 17

Question :

Sur la carte n° 2 de Baba Amr, un peu agrandie *(Mention : annexe 2 de l'audition)*, veuillez nous indiquer en plus les positions de l'Armée Syrienne Libre et de l'Armée régulière Syrienne que vous connaissez.

Réponse :

Les positions de l'Armée Syrienne Libre que je connais, je les ai indiquées avec un « F » *(N. d. T. pour « Frei » (ou libre))*, les positions de l'Armée Régulière Syrienne avec un « R ». Le F entouré désigne le quartier de l'Armée Syrienne Libre, dans lequel il y avait les hébergements et les couchettes. Mais je ne peux dire cela avec certitude que pour la période avant février 2012. Après cela, je n'étais plus qu'au centre de premiers soins et je n'ai plus rien vu dehors.

Sur interpellation :

Sur des positions de l'Armée Régulière Syrienne en dehors de Baba Amr, à partir desquelles on a tiré sur le quartier, je ne peux rien dire. Je n'ai plus quitté le quartier de Baba Amr environ 6 mois avant ma fuite, parce que le quartier était bouclé par le régime.

Question :

Savez-vous comment était organisé le centre de presse ?

Réponse :

Les personnes suivantes ont organisé le centre de presse et ont fait venir les journalistes étrangers à Baba Amr : Khalid ABOU SALAH, Hassan INJARI, Ali OSMAN, ABOU SALAH est un surnom, le vrai, je l'ignore. Il se prénomme Adnan. Mais je peux regarder brièvement sur Internet, pour le trouver.

Mention :

Il est permis au témoin à 15 h 55 de chercher dans son smart phone.

Il s'appelle Adnan HAMID. Il y avait encore d'autres personnes, mais ces trois-là sont les plus célèbres à Baba Amr. Khalid ABOU SALAH et Hassan INJARI se trouvent maintenant en Turquie et pourraient vous donner de bonnes informations. Ali OSMAN a été arrêté par le régime. Je crois que les autres bureaux du centre de presse n'étaient là que pour y dormir.

Question :

Que savez-vous encore sur le bombardement du centre de presse du 22 février 2012 ?

Réponse :

Je ne peux pas en dire plus sur ce bombardement.

Question :

Savez-vous si les journalistes étrangers ont été attaqués de manière ciblée par le régime syrien ? Si oui, comment en venez-vous à cette conviction ?

Audition de témoin **Folio 8**
N° de journal 2017-0002872620, EDREES Huzeifa, du 28. 03. 17

Réponse :

Je n'ai aucune preuve, mais je crois que le régime a délibérément attaqué le centre de presse, parce que l'on n'était pas content de la présence des journalistes étrangers. Le croissant rouge voulait faire sortir les journalistes de Baba Amr, mais ceux-ci ne voulaient pas.

Question :

Qui pouvait avoir informé l'Armée Régulière Syrienne de la position du centre de presse ?

Réponse :

La position était connue de tous. Et avec de l'argent, on peut tout acheter.

Question :

Les drones que vous avez vus, était-ce près du centre de presse ?

Réponse :

Non, c'était près de ma pharmacie.

Question :

Dans une conversation avec l'organisation non gouvernementale CIJA du 06 octobre 2015, vous avez dit que des personnes en civil auraient également tiré sur les manifestants à Baba Amr. Ces personnes auraient appartenu à six ou sept familles alaouites, qui seraient très connues et auraient vécu à l'époque à Baba Amr. Pouvez-vous nous citer les noms de ces familles ?

Réponse :

J'ai seulement entendu le nom d'une personne qui a tiré : Wael SALAME. Je ne l'ai toutefois pas vu moi-même. Je ne connais pas d'autres noms.

Sur interpellation :

Je ne le connais pas personnellement. Des voisins m'ont dit qu'il serait de Baba Amr. Je ne l'ai jamais vu non plus. Les voisins m'ont également dit qu'il est dans la milice Shabia. Je ne peux vous nommer personne qui puisse vous fournir plus d'informations sur Wael SALAME ;

Sur interpellation :

Je ne sais rien sur des bandes de criminels à Homs. Je ne crois pas qu'il y ait eu de la prostitution à l'époque. Si non, seulement en cachette. Je suis seulement au courant pour quelques toxicomanes.

Question :

Connaissez-vous un certain Al Fares Khaled ?

Réponse :

Non.

Audition de témoin **Folio 9**

N° de journal 2017-0002872620, EDREES Huzeifa, du 28. 03. 17

Sur interpellation :

Aucun criminel de ce nom, non plus. Dans mon métier j'avais peu de contacts avec ce milieu. Je travaillais de 9 heures du matin à 9 h du soir, parfois jusqu'à 23 h. Il y a plusieurs personnes de ce nom, mais sans autres détails, je ne peux rien dire à ce sujet. Homs est une grande ville, avec 1 à 1,2 millions d'habitants. Baba Amr a entre 80.000 et 100.000 habitants.

Question :

Pouvez-vous nous dire combien de morts vous avez eu à déplorer dans votre centre de premiers soins ?

Réponse :

J'estime cela à entre 100 et 200 personnes. Je ne peux malheureusement pas le dire précisément.

Clos à : 17 h 55

Approuvé

Meyer, IPPJ

Huzeifa EDREES

Dumont, Commandant

Annan, interprète

Rieu, Commandant

D738/10

BUNDESKRIMINALAMT

Tagebuch - Nr.
2017-0002872620
Aktenzeichen der StA
N° du Parquet: 1206208541
N° Instruction: 2425/14/3

Ort, Datum
Berlin, 28.03.17

Zeugenvernehmung

Vernehmungs
-beginn (Uhrzeit) 11:20 Uhr
-ende (Uhrzeit) Uhr

Örtlichkeit und Modalität der Vernehmung (z.B. freiwillig, herbeigeholt, vorgeführt)
Der Zeuge erscheint auf schriftliche Vorladung freiwilig in den Räumen des BKA Berlin

1 Erklärung zur Person

1.1 Name (ggf. auch Geburtsname, Künstlername, Spitzname usw.)
EDREES
Rufname(n): Huzeifa
sonstige Vornamen:

1.2 Geboren am: 27.09.1972
in (Ort, Kreis, Land): Homs (Syrien)

1.3 Hauptwohnung (Straße und Hausnummer, Postleitzahl und Ort, ggf. mit Telefonangaben; bei Zeugen ohne festen Wohnsitz ist die letzte Wohnung oder der letzte Aufenthaltsort anzugeben)
[redacted]
Nebenwohnung /Straße und Hausnummer, Postleitzahl und Ort)

Nur bei minderjährigen Zeugen: Anschrift der gesetzlichen Vertreter (Name, Vorname, Straße und Hausnummer, Postleitzahl und Ort)

1.4 Staatsangehörigkeit (auch evtl. frühere)
Syrien
ausgewiesen durch (z.B. Personalausweis, Reisepass etc., Nummer, Ausstellungsdatum, ausstellende Behörde)
Aufenthaltsgestattung Nr. J1689305, Klebeetikett Nr. V2488800

2 Belehrung (Die Belehrung ist bei Vorliegen der Voraussetzungen nach § 52 StPO erforderlich)

2.1 **Zeugnisverweigerungsrecht**
Mit der beschuldigten Person (Name, Vorname) bin ich
entfällt, da Verfahren gegen unbekannt

in einer Lebenspartnerschaft	verlobt	verheiratet
Ja, seit ☐ Nein	Ja, seit ☐ Nein	Ja, seit ☐ Nein

Verheiratet/in Lebenspartnerschaft gewesen	verwandt	verschwägert	durch Adoption verbunden
☐ Ja ☐ Nein	☐ Ja *) ☐ Nein	☐ Ja *) ☐ Nein	☐ Ja *) ☐ Nein

*) Nähere Angaben (z.B. Sohn der beschuldigten Person)

und wurde daher vor meiner Vernehmung darüber belehrt, dass ich zur Zeugnisverweigerung berechtigt bin.

2.2 **Auskunftsverweigerungsrecht** (Die Belehrung ist bei Vorliegen der Voraussetzung nach § 55 StPO erforderlich)
Ich bin vor meiner Vernehmung darüber belehrt worden, dass ich die Auskunft auf solche Fragen verweigern kann, durch deren Beantwortung ich mich selbst oder eine in § 52 StPO genannte Person (siehe 2.1) der Gefahr aussetze, wegen einer Straftat oder Ordnungswidrigkeit verfolgt zu werden.

2.3 **Hinweis**
Ich bin zur Wahrheit ermahnt und über die strafrechtlichen Folgen einer unrichtigen oder unvollständigen Aussage belehrt worden. Ich bin darauf hingewiesen worden, dass ich mich strafbar mache, wenn ich durch wissentlich falsche Angaben absichtlich einen anderen zu Unrecht verdächtige, die Bestrafung eines anderen vereitele, einen anderen begünstige oder eine Straftat vortäusche.

Ich habe die Belehrung / den Hinweis verstanden und erkläre:

Ich will
☒ **aussagen** ☐ **nicht aussagen**

Datum
28.03.17

(Unterschrift des/der Zeugen/in)

NE VARIETUR N°

Annie DESGARDIN
Traducteur Expert en Allemand
Près la Cour d'Appel de Paris
15, rue de Parthuis
91370 VERRIÈRES-LE-BUISSON Tél. : 01 69 30 63 54

Zu Beginn meiner Vernehmung wurde mir von KHK MEYER erklärt, dass das *Tribunal de Grande Instance* von Paris ein Ermittlungsverfahren gegen unbekannte Personen führt, wegen Mordes zum Nachteil von Rémi OCHLIK, versuchten Mordes zum Nachteil von Edith BOUVIER und weiterer Straftaten, begangen am 22. Februar 2012 in Homs/Syrien. Diese Straftaten werden nach dem französischen Strafgesetzbuch als Kriegsverbrechen eingestuft.

Aufgrund eines internationalen Rechtshilfeersuchens von Madame DUCOS, Vizepräsidentin und Ermittlungsrichterin am Tribunal de Grande Instance von Paris, soll ich in diesem Ermittlungsverfahren heute von KHK MEYER als Zeuge gehört werden. Mir wurde erklärt, dass außerdem die französischen Polizeibeamten Commandant DUMONT und Commandant RIEU an der Vernehmung teilnehmen.

Ich wurde über meine Rechte und Pflichten als Zeuge belehrt. Insbesondere wurde mir gesagt, dass ich verpflichtet bin, hier vollständig und wahrheitsgemäß auszusagen. Weiterhin wurde mir ausdrücklich erklärt, dass ich die Auskunft auf solche Fragen verweigern kann, durch deren Beantwortung ich mich selbst oder einen Familienangehörigen belaste.

Ich wurde weiterhin darauf hingewiesen, dass sich Zeugen, die in einem Ermittlungsverfahren bewusst die Unwahrheit sagen, um beschuldigten Personen die Vorteile einer rechtswidrigen Tat zu sichern oder die beschuldigte Person der Strafverfolgung zu entziehen, wegen Begünstigung (§ 257 StGB) oder Strafvereitelung (§ 258 StGB) der Gefahr einer Bestrafung aussetzen. Auf die Straftatbestände Vortäuschung einer Straftat und Falsche Verdächtigung (§§ 145d, 164 StGB wurde ich ebenfalls hingewiesen.

Ich habe die Belehrung verstanden und möchte aussagen.

Die Verständigung mit dem ebenfalls anwesenden Dolmetscher Herrn ANNAN in der Sprache Arabisch erfolgt problemlos.

Erklärung zur Sache:

Frage:
Bitte schildern Sie Ihren Werdegang bis zum Februar 2012

Antwort:
Ich wurde in Homs geboren und bin dort bis zum Abitur zur Schule gegangen. Danach habe ich in Damaskus Pharmazie studiert, bis 1998. Im selben Jahr habe ich im Dorf Al-Qusair, ca. 30 km von Homs entfernt, eine Apotheke eröffnet. Von 2000 bis 2002 musste ich noch meinen Wehrdienst ableisten. Danach, im Jahr 2002 habe ich die erste Apotheke verkauft und im Stadtteil Baba Amr von Homs eine neue eröffnet. Diese befand sich in der Hauptstraße von Babr Amr, gegenüber der Moschee Al-Jouri und einer Mädchenschule. Gewohnt habe ich zunächst in meinem Elternhaus, später, als ich geheiratet habe, in einer eigenen Wohnung. Beides war ca. 1 km von der Apotheke entfernt.

Die Apotheke habe ich bis zu meiner Flucht aus Baba Amr betrieben. Das war ca. am 28.02.2012. In der Zeit der Unruhen konnte ich jedoch nicht jeden Tag öffnen. Daneben war ich noch in der Apotheker-Vereinigung tätig, jedoch nicht als Vorstand.

Frage:
Aus den bisherigen Ermittlungen ergibt sich, dass Sie Mitglied der regimetreuen Baath-Partei waren. Aus welchen Gründen haben Sie sich den Aufständischen angeschlossen?

Antwort:
In Syrien gehören alle Menschen der Baath-Partei an. Sonst bekommt man keine Arbeit, kann nicht studieren. Zu Beginn der Unruhen in Homs habe ich dann gesehen, wie die Armee unschuldige Menschen getötet hat. Ich wollte in Freiheit leben, obwohl es mir eigentlich finanziell sehr gut ging. Darum habe ich mich den Aufständischen angeschlossen.

Frage:
Bitte beschreiben Sie die Lage im Viertel Baba Amr von Homs im Februar 2012.

Antwort:
Ungefähr im März oder April 2011 begannen in Homs die Demonstrationen gegen das Regime, jeweils nach dem Freitagsgebet, in der Hauptstraße von Baba Amr. Diese waren zunächst durchweg friedlich. Auch Frauen und Kinder nahmen daran teil. Trotzdem wurde auf die Demonstranten geschossen. Das waren Angehörige des Regimes in Zivilkleidung, ich glaube vom Geheimdienst. Es gab Tote und Verletzte, u.a. auch mein eigener Bruder. Zusammen mit anderen habe ich geholfen, die Verletzten in der Moschee zu versorgen.

Nach ca. 6 Monaten ist die Freie Syrische Armee den Aufständischen zu Hilfe gekommen. Das waren insbesondere die Generäle Abdul Razzak Tlas, Mohamad Idris und Walid Al-Abdallah.

Die Regierungstruppen sind dann vor Februar 2012 ca. zwei- bis dreimal in Baba Amr eingedrungen und haben einige Wohnungen zerstört. Außerdem sind sie mit Panzern in Baba Amr eingedrungen und haben in der Hauptstraße, ca. 800m von der Moschee entfernt, einen Stützpunkt errichtet, von dem aus sie die Leute beschossen haben, mit allem, was sie hatten. Die Aufständischen haben zurückgeschossen. Später kamen die arabischen Beobachter, die das Regime zum Abzug von diesem Stützpunkt bewegt haben. Das war ungefähr im Januar 2012. Genaue Daten kann ich Ihnen leider nicht nennen.

Frage:
Ab wann begannen die Bombenangriffe auf Baba Amr? Wie war die Intensität? Waren sie wahllos oder gezielt?

Antwort:
Die Angriffe begannen ca. am 27. Januar 2012. An diesem Tag wurde mein Bruder von einer Bombe getötet, als er Menschen helfen wollte. Bis zum 28. Februar wurde Baba Amr täglich beschossen, mal etwas mehr, mal etwas weniger. Nur nachts wurde nicht geschossen. Das war die Zeit, in der die Menschen fliehen konnten. Ich hatte den Eindruck, dass das Viertel von allen Seiten beschossen wurde.

Um 12:45 Uhr wird die Vernehmung für einen Toilettengang unterbrochen.

Die Bombardierungen waren sowohl gezielt als auch wahllos. Die Reguläre Syrische Armee hatte Drohnen im Einsatz, um zu sehen, wo sich die Aufständischen befanden. Diese Stellungen wurden dann beschossen. Es wurde auch ein Gebäude beschossen, von dem aus Nachrichten nach außen gesendet wurden. Mein Krankenhaus wurde auch beschossen.

Auf Nachfrage:
Ich selbst habe nur einmal eine Drohne selbst gesehen, das war vor Februar 2012. Danach war ich immer drinnen, in meinem Krankenhaus, und habe nichts mehr selbst gesehen. Sie war sehr klein. Ich vermute, dass sie zur Regulären Syrischen Armee gehörte.

Frage:
Können Sie uns sagen, welche Munition anlässlich dieser Bombenangriffe benutzt wurde?

Antwort:
Ich kenne mich damit nicht aus. Ich weiß, dass mit Panzern geschossen wurde, mit schweren Waffen.

Frage:
Haben Sie Kenntnis über die Benutzung von Munition des Kalibers 240mm?

Antwort:
Damit habe ich keine Erfahrung.

Frage:
Wissen Sie, welche Einheiten der Regulären Syrischen Armee für die Belagerung von Baba Amr und für die Bombenangriffe verantwortlich waren?

Antwort:
Man hat mir erzählt, dass über Funk gemeldet wurde, dass es Spezialeinheiten der „vierten Gruppe" waren, die zu Maher al Assad gehören. Ich selbst hatte meinen Wehrdienst in diesen Einheiten abgeleistet, im medizinischen Dienst. Selbst habe ich das nicht gesehen, weil ich die ganze Zeit in meinem Krankenhaus war und nur nachts rausgekommen bin.

Frage:
Was können Sie uns über die Brigade AL-FAROUK oder andere Brigaden der Freien Syrischen Armee sagen? Wie waren Sie bewaffnet? Wo waren Ihre Hauptquartiere, etc.?

Antwort:
In Baba Amr war die AL-FAROUK-Brigade. Im Laufe der Zeit sind viele weitere Kämpfer von außerhalb dazugekommen, die sich der Brigade angeschlossen haben. Der Führer war Osama JOUNAIDI, genannt Abu Sayeh. Mein Cousin Ammar AL-BOUKAI war auch bei der Freien Syrischen Armee in Baba Amr, sowie Ahmad DAABOUL und Mohanad AL-OMAR. Die beiden letztgenannten sind tot.

Die Freie Syrische Armee hatte keine schweren Waffen, nur Kalaschnikows, Panzerfäuste, aber keine Panzer. Das kann ich allerdings nur für die Zeit vor Februar 2012 sagen. Danach war ich ständig im Krankenhaus und habe draußen nichts mehr gesehen.

Frage:
Erläutern Sie bitte die Zugehörigkeit des Erste-Hilfe-Zentrums, für das Sie verantwortlich waren, sowie seine Arbeitsweise. Welche Personen und welche Verletzungen wurden dort behandelt

Antwort:
Das Zentrum befand sich in einem Haus ca. 50 m von meiner Apotheke entfernt. Dieses gehörte einem Arzt, der zu diesem Zeitpunkt mit seiner Familie in Saudi-Arabien war. Freunde von mir, Freiwillige, haben medizinische Geräte aus Homs geholt und Medikamente aus meiner Apotheke, und haben das Zentrum darin eingerichtet. Es war sehr primitiv, aber man konnte darin auch operieren.
Darin haben fünf Ärzte und ich gearbeitet, sowie ca. 12 Krankenschwestern. Darunter war auch der Zahnarzt Ali HAZZOURI. Dieser lebt jetzt auch in Deutschland und kann etwas dazu sagen. Ich habe seine Telefonnr.: [redacted]
Ich war auf kein Gebiet spezialisiert, habe überall geholfen. Es gab sehr viel zu tun. Ich war den ganzen Tag beschäftigt, sodass ich nur nachts raus kam. Ich bin dann zum Haus eines Freundes gegangen, um dort zu übernachten. Mein eigenes Haus war zu weit weg.
Die Patienten waren viele Kinder, Frauen und alte Menschen sowie Kämpfer der Freien Syrischen Armee und Aufständische, aber keine Angehörigen der Regulären Syrischen Armee. Es gab viele Verletzte und Tote durch die Bombenangriffe, insbesondere durch einstürzende Gebäude. Ich habe auch ein Kind gesehen, dem der Unterkiefer fehlte. Auch Schussverletzungen gab es, durch Scharfschützen. Darüber hinaus haben wir aber z.B. auch Kinder entbunden.

Auf Nachfrage:
Wir haben auch Metallteile in Körpern festgestellt. Ich kann aber nicht genau sagen, ob es sich dabei um Bomben- oder Granatensplitter handelt.

Als das Regime in Baba Amr eingedrungen ist, sind wir alle geflüchtet. Das war ca. zwischen dem 25. und dem 28. Februar 2012. Nach dieser Zeit wurden auch mein Onkel und mein Vater sowie viele andere Leute getötet, in Joubar.

Auf Nachfrage:
Es gab noch drei oder vier andere Zentren wie unseres in Baba Amr. Aber wir waren das größte Zentrum, das einzige, in dem es Ärzte und Operationen gab.

Pause um 13:55 Uhr
Wiederaufnahme der Vernehmung um

Frage:
Unter welchen Umständen haben Sie die Journalisten Marie COLVIN, Edith BOUVIER und Paul CONROY getroffen? Wie haben Sie sie erkannt?

Antwort:
Marie COLVIN hatte vor Februar 2012 schon mal ein Interview mit mir geführt, zusammen mit dem französischen Journalisten Jean Pierre PERRIN. Am Tag des Angriffs auf das Pressezentrum bin ich morgens gegen 8 oder 9 Uhr ins Erste-Hilfe-Zentrum gekommen. Dort befanden sich bereits Edith BOUVIER, Wael AL-OMAR, und eine weitere Person aus Damaskus, deren Namen ich vergessen habe. Marie COLVIN und Rémi OCHLIK habe ich an diesem Tag nicht gesehen, man hatte mir aber gesagt, dass noch zwei Journalisten unter Trümmern begraben seien. Ihre Leichen habe ich nie gesehen.
Edith BOUVIER kannte ich vorher nicht, ich habe mich aber mit ihr unterhalten und man hat mir gesagt, dass es sich um eine französische Journalistin handelt. Wael AL-OMAR hat gesagt, er sei ihr Dolmetscher. Er ist ein Freund von meinem Bruder. Er lebt jetzt in Finnland. Wenn Sie wollen, kann ich seine Erreichbarkeit herausfinden und sie Ihnen schicken. Die dritte Person gehörte auch zu den Journalisten, in welcher Funktion weiß ich nicht. Sie war in Strumpfhose und barfuß da.
Ich weiß noch, dass Edith BOUVIER am rechten Bein verletzt war und Schmerzen hatte. Wie genau kann ich nicht sagen. Ich bin nur Apotheker. Behandelt wurde sie von Dr. Mohammad AL MOHAMMAD und Dr. Ali HAZZOURI. Sie war von den drei Personen am meisten betroffen. Wael AL-OMAR war am Arm verletzt, wie genau weiß ich nicht mehr. Die dritte Person war nicht verletzt, stand aber unter Schock.
Nach der Behandlung wurden die drei Personen in ein Haus gegenüber gebracht, wo sie sich einige Tage aufhielten. Später habe ich gehört, dass ein erster Versuch, die Journalisten in den Libanon zu bringen, scheiterte. Ein zweiter Versuch glückte dann, das habe ich aus dem Fernsehen erfahren. Das war sehr wichtig für uns, damit man von unserer Situation erfährt.

Frage:
Wo genau lag das Pressezentrum in Baba Amr? War es weit entfernt von der Frontlinie? Befand sich in der Nähe eine Befehlsstelle der Brigade AL FAROUK?

Antwort:
Ich war selbst nur einmal dort, vor Februar 2012. Das war ein normales Haus. Aber alle auf unserer Seite wussten, dass sich in diesem Haus das Pressezentrum befand. Das war in der Nähe der Moschee Al-Zoubair, ca. 800 bis 1000 m von meinem Erste-Hilfe-Zentrum entfernt. Es gab auch noch andere, kleinere Presse-Büros in Baba Amr, in die man ausweichen konnte, aber dieses war das Hauptbüro. Ich bin mir zu 70% sicher, dass es sich um dieses Hauptbüro handelte, das bombardiert wurde. Gesehen habe ich es allerdings nicht. In der Nähe dieses Gebäudes gab es meines Wissens nach keinen militärischen Ziele. Es lag auch nicht in der Nähe der Frontlinie.

Frage:
Ich lege Ihnen jetzt eine Karte von Baba Amr vor (*Anmerkung: wird dieser Vernehmung als Anlage Nr. 1 beigefügt*). Bitte zeichnen Sie darauf die Lage Ihrer Apotheke, Ihres Erste-Hilfe-Zentrums und des Pressezentrums ein.

Antwort:
Meine Apotheke ist die Nr. 1 auf der Karte, das Erste-Hilfe-Zentrum die Nr. 2 und das Pressezentrum die Nr. 3.

Frage:
Auf der etwas vergrößerten Karte Nr. 2 von Baba Amr (*Anmerkung: Anlage 2 der Vernehmung*), zeichnen Sie bitte zusätzlich die Ihnen bekannten Positionen der Freien und der Regulären Syrischen Armee ein.

Antwort:
Die mir bekannten Stellungen der Freien Syrischen Armee habe ich mit „F" bezeichnet, die Stellungen der Regulären Syrischen Armee mit „R". Das umkreiste F bezeichnet das Quartier der Freien Syrischen Armee, in dem die Unterkünfte und Schlafplätze lagen. Sicher kann ich das aber nur für die Zeit vor Februar 2012 sagen. Danach war ich nur noch im Erste-Hilfe-Zentrum und habe draußen nichts mehr gesehen.

Auf Nachfrage:
Zu Stellungen der Regulären Syrischen Armee außerhalb von Baba Amr, von denen aus das Viertel beschossen wurde, kann ich nichts sagen. Ich habe Baba Amr ca. 6 Monate vor meiner Flucht nicht mehr verlassen, weil das Viertel vom Regime abgeriegelt war.

Frage:
Wissen Sie, wie das Pressezentrum organisiert war?

Antwort:
Die folgenden Personen haben das Pressezentrum organisiert und die ausländischen Journalisten nach Baba Amr geholt: Khalid ABU SALAH, Hassan INJARI, Ali OSMAN. ABU SALAH ist ein Spitzname, den richtigen weiß ich nicht. Der Vorname lautet Adnan. Ich kann aber kurz im Internet nachschauen, um ihn herauszufinden.

Anmerkung:
Dem Zeugen wird um 15:55 Uhr gestattet, in seinem Smartphone nachzuschauen.

Er heißt Adnan HAMID. Es gab noch andere Personen, aber diese drei sind die berühmtesten in Baba Amr. Khalid ABOU SALAH und Hassan INJARI befinden sich jetzt in der Türkei und könnten Ihnen gute Informationen geben. Ali OSMAN wurde vom Regime festgenommen.
Ich glaube, die anderen Büros des Pressezentrums waren nur zum Schlafen da.

Frage:
Was wissen Sie noch über den Bombenangriff auf das Pressezentrum am 22. Februar 2012?

Antwort:
Mehr kann ich über diesen Bombenangriff nicht sagen.

Frage:
Wissen Sie, ob die ausländischen Journalisten vom syrischen Regime gezielt angegriffen wurden? Falls ja, wie kommen Sie zu dieser Überzeugung?

Antwort:
Ich habe keine Beweise, aber ich glaube, dass das Regime das Pressezentrum gezielt angegriffen hat, weil man nicht glücklich über die Anwesenheit der ausländischen Journalisten war. Der rote Halbmond wollte die Journalisten aus Baba Amr herausholen, diese wollten aber nicht.

Frage:
Wer konnte die Reguläre Syrische Armee über die Position des Pressezentrums informiert haben?

Antwort:
Die Position war allgemein bekannt. Und mit Geld kann man alles kaufen.

Frage:
Die Drohne, die sie gesehen haben, war das in der Nähe des Pressezentrums?

Antwort:
Nein, das war in der Nähe meiner Apotheke.

Frage:
In einem Gespräch mit der Nicht-Regierungsorganisation CIJA vom 06. Oktober 2015 sagten Sie, dass auch Personen in ziviler Kleidung auf die Demonstranten in Baba Amr geschossen hätten. Diese Personen hätten sechs oder sieben alawitischen Familien angehört, die sehr bekannt seien und seinerzeit in Baba Amr gelebt hätten. Können Sie uns die Namen dieser Familien nennen?

Antwort:
Ich habe nur den Namen von einer Person gehört die geschossen hat: Wael SALAME. Das habe ich allerdings nicht selbst gesehen. Weitere Namen kenne ich nicht.

Auf Nachfrage:
Ich kenne ihn nicht persönlich. Nachbarn haben mir gesagt, dass er aus Baba Amr sei. Ich habe ihn auch nie gesehen. Die Nachbarn haben mir auch gesagt, dass er bei der Shabia-Miliz ist. Ich kann Ihnen niemanden benennen der ihnen mehr Informationen über Wael SALAME geben könnte.

Auf Nachfrage:
Ich weiß nichts über kriminelle Banden in Homs. Ich glaube nicht, dass es seinerzeit Prostitution gab. Falls nein, nur im Verborgenen. Ich weiß nur von einigen wenigen Drogenabhängigen.

Frage:
Kennen Sie einen Al Fares Khaled?

Antwort:
Nein.

Auf Nachfrage:
Auch keinen Kriminellen dieses Namens. In meinem Beruf hatte ich wenig Kontakt mit diesem Milieu. Ich arbeitete von 9 Uhr morgens bis 9 Uhr abends, manchmal bis 23 Uhr. Es gibt mehrere Personen dieses Namens, aber ohne weitere Details kann ich nichts dazu sagen. Homs ist eine große Stadt, mit 1 bis 1,2 Millionen Einwohnern. Baba Amr hat zwischen 80.000 und 100.000 Einwohner.

Frage:
Können Sie uns sagen, wie viele Tote sie in Ihrem Erste-Hilfe-Zentrum zu beklagen hatten?

Antwort:
Ich schätze zwischen 100 und 200 Personen. Genau kann ich es leider nicht sagen.

Geschlossen: 17:55 Uhr

genehmigt:

Meyer, KHK

Huzeifa EDREES

Dumont, Commandant

Annan, Dolmetscher

Rieu, Commandant

D738/1 (18 sidor)

BUNDESKRIMINALAMT (BKA)
Diarienr: 2017-0002872620
Åkl. nr: 1206208541
Förundersökning nr: 2425/14/3

Plats, datum

Berlin 2017-03-28

Förhöret inleds: 11.20
Förhöret avslutas:

Vittnesförhör

	Förhörsplats och förhörssätt (t.ex. frivilligt, hämtning) Efter skriftlig kallelse inställer sig vittnet frivilligt i BKA:s lokaler i Berlin
1. 1.1	**Vittnets personuppgifter** Efternamn: Edrees Förnamn: Huzeifa
1.2	Född 1972-09-27 i Homs (Syrien)
1.3	Huvudsaklig bostad: (gata, nummer, postnummer och postort, i förekommande fall telefonnummer – för bostadslösa personer ska den senast kända bostaden uppges) [redacted] Andra bostad: (gata, nummer, postnummer och postort) **Endast för minderåriga vittnen:** Det rättsliga ombudets adress (efternamn, förnamn, gata, nummer, postnummer och postort)
1.4	Medborgarskap: Syrien Identitet styrkt genom uppehållstillstånd nr J1689305, dekal nr V2488800.
2.	**Information (informationen är obligatorisk om villkoren i § 52 straffprocesslagen är uppfyllda)**
2.1	**Rätt att vägra vittna** Ej tillämpligt, förundersökning mot okänd De efterföljande fälten om eventuell släktkoppling mellan vittnet och den misstänkta är inte ifyllda.
2.2	**Rätt att vägra svara på frågor (informationen är obligatorisk om villkoren i § 55 straffprocesslagen är uppfyllda)** Inför förhöret har jag informerats om att jag har rätt att vägra svara på en fråga om jag genom att besvara den skulle utsätta mig själv eller någon av de personer som anges i § 52 straffprocesslagen (se 2.1) för risk för lagföring för brott eller förseelse.
2.3	**Upplysning** Jag har uppmanats att tala sanning och informerats om de straffrättsliga konsekvenser som ett osant eller ofullständigt vittnesmål kan få. Jag har upplysts om att jag kan göra mig skyldig till brott om jag genom att medvetet lämna osanna uppgifter felaktigt anklagar någon annan, hindrar att någon annan bestraffas, gynnar någon annan eller fingerar brott. **Jag har förstått informationen/upplysningen och uppger:** ☒ Jag vill avlägga vittnesmål
	Datum: 2017-03-28 (Vittnets namnteckning) -

Vittnesförhör **Blad 2**
Diarienr 2017-0002872620, Huzeifa Edrees, 2017-03-28

I början av förhöret har kriminalkommissarie Meyer förklarat att *Tribunal de Grande Instance* i Paris leder en förundersökning mot X avseende mord på Rémi Ochlik, försök till mord på Édith Bouvier och andra brott förövade den 22 februari 2012 i Homs i Syrien. Enligt franska strafflagen utgör dessa gärningar krigsbrott.

I enlighet med en begäran om internationell rättslig hjälp från undersökningsdomare Ducos vid *Tribunal de Grande Instance* i Paris ska jag i dag höras som vittne av kriminalkommissarie Meyer inom ramen för denna förundersökning. Jag har blivit informerad om att tjänstemännen Dumont och Rieu från fransk polis också närvarar vid förhöret.

Jag har blivit informerad om mina rättigheter och skyldigheter som vittne, i synnerhet min skyldighet att lämna fullständiga och sanningsenliga uppgifter. Jag har också blivit informerad om att jag kan vägra svara på en fråga om jag genom att besvara den skulle riskera att utsätta mig själv eller en anhörig för risk för lagföring för brott.

Därtill har jag blivit informerad om att ett vittne, som inom ramen för en förundersökning medvetet lämnar osanna uppgifter i syfte att se till att en misstänkt får fördel av brottslig gärning eller kan undandra sig lagföring för brott, riskerar att straffas för medverkan till brott (§ 257 strafflagen) eller skyddande av brottsling (§ 258 strafflagen). Jag har också blivit informerad om brottsrekvisiten för fingerande av brott samt förtal (§§ 145 d och 164 strafflagen).

Jag har förstått informationen och vill avlägga vittnesmål.

Vittnet och den arabiskspråkiga tolken Annan, som också är närvarande, förstår varandra utan problem.

Utsaga:

Fråga:

Kan du berätta om din bakgrund fram till februari 2012?

Svar:

Jag föddes i Homs och gick i skolan där fram till studenten. Sedan läste jag till apotekare i Damaskus, fram till 1998. Samma år öppnade jag ett apotek i byn Al-Qusair som ligger ungefär 30 km från Homs. Mellan 2000 och 2002 var jag tvungen att göra militärtjänst. Efter det, år 2002, sålde jag det första apoteket och öppnade ett nytt i stadsdelen Baba Amr i Homs. Det låg på huvudgatan i Baba Amr, mittemot Al Jouri-moskén och en flickskola. Först bodde jag hos mina föräldrar. När jag hade gift mig bodde jag i en egen lägenhet. Båda bostäderna låg ungefär 1 km från apoteket.

Vittnesförhör **Blad 3**
Diarienr 2017-0002872620, Huzeifa Edrees, 2017-03-28

Jag drev apoteket tills jag flydde från Baba Amr. Det var omkring 2012-02-28. Men under oroligheterna kunde jag inte ha öppet varje dag. Vid sidan om var jag aktiv i apotekarförbundet, men inte i styrelsen.

Fråga:
Av de utredningar som gjorts hittills framgår det att du var medlem i det regimtrogna Baathpartiet. Varför gick du över till rebellernas sida?

Svar:
Alla i Syrien är med i Baathpartiet. Annars får man inget jobb, man kan inte studera. När oroligheterna i Homs började såg jag att armén dödade oskyldiga. Jag ville leva i frihet, även om det redan gick väldigt bra för mig ekonomiskt sett. Det var därför jag var på rebellernas sida.

Fråga:
Kan du beskriva hur läget var i stadsdelen Baba Amr i Homs i februari 2012?

Svar:
Runt mars–april 2011 började demonstrationerna mot regimen i Homs. Det var alltid på huvudgatan i Baba Amr efter fredagsbönen. I början gick det helt fredligt till. Även kvinnor och barn deltog. Trots det så besköt man demonstranterna. Det var civilklädda personer som tillhörde regimen, underrättelsetjänsten, tror jag. Det var flera som dog och skadades, bland andra min bror. Tillsammans med några andra hjälpte jag till att ta hand om de skadade i moskén.

Efter ungefär ett halvår kom Fria syriska armén och stöttade rebellerna. Det var i synnerhet generalerna Abdul Razzak Tlas, Mohamad Idris och Walid al-Abdallah.

Sedan trängde regeringsstyrkorna in i Baba Amr två, tre gånger före februari 2012 och förstörde några lägenheter. De gick också in med stridsvagnar i Baba Amr och upprättade en bas på huvudgatan, ungefär 800 meter från moskén. Därifrån sköt de på folk med allt de hade. Rebellerna sköt tillbaka. Senare kom de arabiska observatörerna, som fick regimen att dra sig tillbaka från basen. Det var omkring januari 2012. Jag kan tyvärr inte ge er några exakta datum.

Fråga:
När började bombardemanget av Baba Amr? Var det urskillningslöst eller riktat?

Svar:
Angreppen började omkring den 27 januari 2012. Det var den dagen min bror dödades av en bomb när han försökte hjälpa folk. Fram till den 28 februari bombarderades Baba Amr dagligen, ibland mer, ibland mindre. Det var bara på natten som de inte sköt. Det var då folk kunde fly. Mitt intryck var att stadsdelen besköts från alla håll.

Kl. 12.45 avbryts förhöret för ett toalettbesök.

Bombardemanget var både riktat och urskillningslöst. Den syriska armén använde drönare för att se var rebellerna befann sig. Sedan beskött man de platserna. De beskött också en byggnad som det hade skickats ut meddelanden från. Min klinik blev också beskjuten.

På fråga:

Själv såg jag bara en drönare en gång, och det var före februari 2012. Efter det var jag alltid inomhus, på min klinik, och såg inget mer själv. Den var väldigt liten. Jag antar att den hörde till den syriska armén.

Fråga:

Vet du vilken sorts ammunition som användes vid de här angreppen?

Svar:

Jag kan inte sådant. Jag vet bara att de sköt med stridsvagnar, med tunga vapen.

Fråga:

Vet du något om användningen av ammunition med en kaliber på 240 mm?

Svar:

Jag har ingen erfarenhet av sådant.

Fråga:

Vet du vilka enheter i den syriska armén som var ansvariga för belägringen av Baba Amr och bombardemanget?

Svar:

Jag hörde att man hade gått ut på radion med att det var specialstyrkorna från ”fjärde gruppen”, de som hör till Maher al-Assad. Jag hade själv gjort min militärtjänstgöring som sjukvårdare i de styrkorna. Jag såg det inte själv eftersom jag alltid var på min klinik och bara gick ut på natten.

Fråga:

Vad vet du om al-Farouk-brigaden eller andra brigader i Fria syriska armén? Vad hade de för vapen? Var låg deras högkvarter, osv?

Svar:

I Baba Amr fanns al-Farouk-brigaden. Med tiden kom det många stridande utifrån som anslöt sig till brigaden. Ledaren var Osama Jounaidi, som kallades Abu Sayeh. Min kusin Ammar al-Boukai var också med i Fria syriska armén i Baba Amr, liksom Ahmad Daaboui och Mohamad al-Omar. De två sistnämnda är döda.

Fria syriska armén hade inga tunga vapen, bara kalasjnikovar, bazookor, men inga stridsvagnar. Jag kan däremot bara uttala mig om hur det var före februari 2012. Efter det var jag alltid på kliniken och såg inget utanför den.

Fråga:

Kan du förklara vart kliniken som du ansvarade för hörde och hur den fungerade? Vilka personer och vilka sorters skador behandlades där?

Svar:

Kliniken låg i ett hus som låg ungefär 50 m från mitt apotek. Huset tillhörde en läkare som vid den här tidpunkten befann sig i Saudiarabien med sin familj. Några vänner till mig, volontärer, hämtade medicinsk utrustning från Homs och läkemedel från mitt apotek, och inrättade kliniken där. Det var väldigt primitivt, men man kunde till och med operera där.

Det var jag, fem läkare och ungefär tolv sjuksköterskor som jobbade där. Tandläkaren Ali Hazzouri var en av dem som jobbade där. Han bor i Tyskland i dag och kan berätta mer. Jag har hans telefonnummer: [redacted].

Jag var inte specialiserad på något särskilt område, jag hjälpte till överallt. Det var mycket att göra. Jag arbetade hela dagarna, så jag gick bara ut på natten. Sedan gick jag hem till en vän och sov där. Min egen bostad låg alldeles för långt bort.

Bland patienterna var det många barn, kvinnor och äldre, men också rebeller och personer som stred för Fria syriska armén. Det var inga patienter från den syriska armén. Det var många som dog och skadades under angreppen, framför allt när byggnader rasade. Jag såg också ett barn vars underkäke var borta. Det var också många skottskador, från prickskyttar. Men vi hade även förlossningar och annat.

På fråga:

Vi noterade att folk hade metallbitar i kroppen. Men jag kan inte avgöra om det var bomb- eller granatsplitter.

När regimen gick in i Baba Amr var vi många som flydde. Det var någon gång mellan den 25 och den 28 februari 2012, ungefär. Efter det dödades min farbror, min pappa och många andra i Joubar.

På fråga:

Det fanns ytterligare tre eller fyra kliniker som vår i Baba Amr. Men vi var den största, och den enda där det fanns läkare och där man gjorde operationer.

Paus kl. 13.55

Förhöret fortsätter kl.:

Fråga:

I vilket sammanhang träffade du journalisterna Marie Colvin, Édith Bouvier och Paul Conroy? Hur kände du igen dem?

Svar:

Marie Colvin hade redan intervjuat mig före februari 2012 tillsammans med den franska journalisten Jean-Pierre Perrin. Dagen då presscentret angreps kom jag till kliniken klockan 8 eller 9 på morgonen. Då var Édith Bouvier, Wael al-Omar och en annan person från Damaskus, vars namn jag inte kommer ihåg, redan där. Jag såg inte Marie Colvin och Rémi Ochlik den dagen, men jag fick höra att två journalister var begravda i ruinerna. Jag såg aldrig deras kroppar.

Jag hade inte träffat Édith Bouvier tidigare. Men jag pratade med henne och jag fick höra att hon var en fransk journalist. Wael al-Omar sade att han var hennes tolk. Det är en vän till min bror. Han bor i Finland i dag. Om ni vill kan jag leta fram hans kontaktuppgifter och skicka dem till er. Den tredje personen var också med journalisterna, men jag vet inte i vilken roll, och stod där barfota i leggings.

Jag vet att Édith Bouvier hade skadat sig i höger ben och hade ont. Jag vet inte exakt hur. Jag är bara apotekare. Hon behandlades av dr Mohammad al-Mohammad och dr Ali Hazzouri. Av de tre personerna hade hon drabbats värst. Wael al-Omar hade skadat sig i armen, men jag vet inte exakt hur. Den tredje personen var inte skadad men chockad.

Efter behandlingen togs de tre personerna till huset mittemot, där de stannade några dagar. Senare fick jag höra att ett första försök att föra ut journalisterna till Libanon hade misslyckats. Det andra försöket lyckades – det var det jag hörde om på tv. Det var väldigt viktigt för oss, så att folk skulle få veta vad som pågick.

Fråga:

Var exakt i Baba Amr låg presscentret? Låg det långt från frontlinjen? Låg det nära en ledningscentral som hörde till al-Farouk-brigaden?

Svar:

Jag var själv bara där en gång före februari 2012. Det var ett vanligt hus. Men alla på vår sida visste att presscentret låg där. Det var nära Al-Zoubair-moskén, ungefär 800–1 000 m från min klinik. Det fanns andra mindre presskontor i Baba Amr där man kunde dra sig undan, men det här var huvudkontoret. Jag är 70 % säker på att det var huvudkontoret som bombades. Jag såg det dock inte själv. Så vitt jag vet fanns det inga militära mål i närheten av den byggnaden. Den låg heller inte nära frontlinjen.

Fråga:

Här ser du en karta över Baba Amr *(Kommentar: Bifogas detta förhör som bilaga nr 1)*. Kan du peka ut var ditt apotek, din klinik och presscentret låg?

Svar:

Mitt apotek är nr 1 på kartan, kliniken nr 2 och presscentret nr 3.

Vittnesförhör **Blad 7**
Diarienr 2017-0002872620, Huzeifa Edrees, 2017-03-28

Fråga:

Kan du på karta nr 2 över Baba Amr, som är lite förstorad *(Kommentar: Bilaga 2 till förhöret)*, peka ut de positioner du känner till för Fria syriska armén respektive syriska armén?

Svar:

De positioner jag känner till för Fria syriska armén har jag markerat med ett ”F”, och den syriska arméns positioner har jag markerat med ett ”R”. Det inringade F:et står för Fria syriska arméns förläggning, där det fanns logi och sovplatser. Men jag vet bara hur det var före februari 2012. Efter det var jag bara på kliniken och såg inget utanför den.

På fråga:

Jag vet inget om syriska arméns positioner utanför Baba Amr, där man sköt mot stadsdelen. Innan jag flydde hade jag inte lämnat Baba Amr på ungefär ett halvår eftersom regimen hade spärrat av stadsdelen.

Fråga:

Vet du hur presscentret var organiserat?

Svar:

Följande personer drev presscentret och såg till att utländska journalister kom till Baba Amr: Khalid Abu Salah, Hassan Injari, Ali Osman. Abu Salah är ett alias, jag har inte hans riktiga namn. Han heter Adnan i förnamn. Men jag kan kolla lite snabbt på internet för att leta upp honom.

Kommentar:

Kl. 15.55 tillåts vittnet söka på sin smartphone.

Han heter Adnan Hamid. Det fanns andra personer också, men de här tre var de mest kända i Baba Amr. Khalid Abu Salah och Hassan Injari befinner sig i Turkiet i dag och kan nog ge er mycket information. Ali Osman greps av regimen. Jag tror att presscentrets andra kontor bara var till för övernattning.

Fråga:

Vet du något mer om attacken mot presscentret den 22 februari 2012?

Svar:

Jag vet inget mer om det.

Fråga:

Vet du om utländska journalister utgjorde en särskild måltavla för den syriska regimen? Och vad är det i så fall som får dig att tro det?

Svar:

Jag har inga bevis, men jag tror att regimen medvetet anföll presscentret eftersom de inte ville ha utländska journalister på plats. Röda halvmånen ville få ut journalisterna ur Baba Amr, men journalisterna ville inte det.

Fråga:

Vem kan ha underrättat syriska armén om var presscentret låg?

Svar:

Alla visste var det låg. Och med pengar kan man köpa vad som helst.

Fråga:

Drönarna som du såg, var det i närheten av presscentret?

Svar:

Nej, det var i närheten av mitt apotek.

Fråga:

I ett samtal med NGO:n CIJA den 6 oktober 2015 sade du att civilklädda personer sköt mot demonstranter i Baba Amr. Dessa personer ska ha tillhört sex eller sju välkända alawitiska familjer som bodde i Baba Amr vid den här tiden. Kan du säga vad de här familjerna heter?

Svar:

Jag har bara hört namnet på en person som sköt: Wael Salame. Men jag såg det inte själv. Jag har inga andra namn.

På fråga:

Jag känner honom inte själv. Det var några grannar som sade att han kom från Baba Amr. Jag såg honom aldrig heller. Grannarna sade också att han var med i Shabiamilisen. Jag vet ingen som skulle kunna ge er mer information om Wael Salame.

På fråga:

Jag vet inget om kriminella nätverk i Homs. Jag tror inte att det förekom prostitution vid den här tidpunkten. I så fall bara i det fördolda. Jag känner bara till några missbrukare.

Fråga:

Känner du till en Al Fares Khaled?

Svar:

Nej.

Vittnesförhör **Blad 9**
Diarienr 2017-0002872620, Huzeifa Edrees, 2017-03-28

På fråga:

Inte heller någon brottsling med det namnet. I mitt yrke hade jag inte mycket kontakt med den miljön. Jag jobbade från klockan 9 på morgonen till klockan 9 på kvällen, ibland ända till klockan 23. Det finns många som heter så, men om ni inte har mer information så kan jag inte säga något mer. Homs är en stor stad med 1–1,2 miljoner invånare. Baba Amr har 80 000–100 000 invånare.

Fråga:

Hur många döda rapporterade ni på kliniken?

Svar:

Jag tror att det var mellan 100 och 200 personer. Jag kan tyvärr inte ge er en exakt siffra.

Avslutat kl. 17.55

Godkänt

Meyer, krkom

Huzeifa Edrees

Dumont, befälhavare

Annan, tolk

Rieu, befälhavare

Polisen

Förhör

Första förhöret Philip Dygeus

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Dygeus, Philip	

Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Sakkunnig	Nej	

Tolk	Språk

Ytterligare information om anledning till förhör — Underrättad om misstanke

Förhör med anledning av Dygeus kännedom om bland annat militära strukturer och befälsansvar/ansvar i olika befattningar generellt inom militären.

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Cecilia Hector	2018-11-30	14:07	15:17

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
RIO/Åklagaren-Haag, Nederländerna	RB 23:6	Telefonförhör

Förhörsvittne	Utskrivet av	
	CH	Konceptförhör

Berättelse

Förhöret med Philip Dygeus är genom en rättshjälp (EIO), skickad till Holland och beviljad av holländska myndigheter. Dygeus hörs via telefon då han befinner sig i Haag, Holland och förhörsledarna sitter hos Riksåklagaren för internationell och organiserad brottslighet, Kungsholmen.
Dygeus har av åklagare Reena Devgun innan förhöret fått ett underlag/PM där information kring den aktuella personens militära grad och förband framgår. PM har utgjort underlag för de frågor som Dygeus tillfrågas om.

Dygeus uppgav att hans bakgrund består av två parallella spår. Det ena spåret är att han är reservofficer inom försvarsmakten i amfibiekåren. Detta är han sedan -93. Därifrån har han erfarenhet från flera olika nivåer från bataljon, brigad, regemente och senast året på högkvartersnivå. Där har han arbetat inom operationell nivå. Han var placerad inom det som tidigare kallades folkrättslig rådgivare och som idag heter stabsjurist. Det innebär juridisk rådgivning åt militära chefer avseende humanitär rätt och även svensk rätt som är tillämplig inom militären i händelse av krig. Han har varit förordnad av den juridiska staben sedan 1 januari 2013.

Hans andra spår är hans civila gärning där han arbetat utomlands sedan år 2000. Han har mest arbetat med internationellt straffrätt. Han har tjänstgjort vid Jugoslavientribunalen sedan 2002 fram till den stängde i december 2017. Där har han arbetat vid den avdelning som heter Chamber som är en domaravdelning ansvarig för drivande av processer. I det arbetat har han varit inblandad i 6 eller 7 rättegångar och några överklagande samt några andra rättsprocesser. *(Vid uppläsandet uppgav Dygeus att han kontrollerat hur många rättegångar han deltagit i att det var 8 stycken).*Även internationell rättshjälp mot andra länder som söker

få tillgång till den hemliga bevisning som fanns inom tribunalen har han vart inblandad i. Rättshjälperna har varit i syfte att understödja de lokala, nationella rättsprocesser som drivits gällande forna Jugoslavien. Hans juridiska spår är internationell humanitär rätt; dvs. krigets lagar och internationell straffrätt vilket innebär ansvarsformer som krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten.
Hans militära erfarenhet är att han har tjänstgjort på flera olika nivåer inom försvarsmakten och även inom olika delar i försvarsmakten.

I grunden är han svensk jurist och utbildad vid Uppsala men har även en utländsk examen från ett universitet i Skottland som heter Edinburgh Napier där han tog en Master of Law i internationell straffrätt.

Utifrån det PM som Dygeus tagit del av uppgav han att den militära strukturen som beskrivs motsvarar hur de allra flesta försvarsmakter som han känner till ser ut. Det framgår att det finns en nationell arméledning och under den ligger åtminstone flera divisioner även om det bara nämns en, den 11:e divisionen. Utöver det ligger ett antal brigader under den 11:e divisionen. Där ligger också ett artilleriregemente. Detta framstår som en normal ledningsstruktur. I vissa lägen, t.ex. i ett större land med en mer vidsträckt försvarsmakt kan man ha en nivå emellan divisionen och nationell ledning. I det här fallet verkar det bara vara ett steg emellan. I allt väsentligt är det precis som det brukar se ut i militära försvarsmakter. Dygeus uppgav att det bör finnas andra divisioner som har precis samma upplägg med ett antal brigader och artilleriregementen under.

Rollen som brigadgeneral är en en-stjärnig general, första nivån, och det framgår att personen ifråga är ansvarig för beväpningsavdelningen. I en militär stab har man alltid uppdelat staben i olika funktioner och dessa brukar kallas för avdelningar eller sektioner eller något liknande. Dessa har specifika uppgifter. De kan variera beroende på vilken militär nivå man befinner sig på. På högre nivåer är staben mycket större och har ofta många fler funktionella ansvars områden som sedan inte finns inom en brigad, som är ett stridande förband på marken. Beväpningsavdelningen i det här fallet verkar ha varit representerade även på brigad nivå. Åtminstone på det sättet att det fanns beväpningsofficerer eller motsvarande som fungerade inom samma funktionsspår som brigadgeneralen hade i sin roll som chef för beväpningsavdelningen på divisionsnivå. Inom den militära strukturen har man chefer på varje nivå som också är högste chef som i sin tur stöds av en stab. Dessa funktioner inom staben är funktionella ämnesspecialister. De ger råd till chefen för de olika operationerna som ska genomföras. Varje operation har ett antal aspekter som måste tas om hand. Det kan röra sig om allt från logistik till vapen, ammunition, mat och sjukvård. Alla operationer understöds av dem som helhet som sedan ger råd till chefen som senare fattar beslut om hur operationen ska se ut och när den ska genomföras och liknade. Detta framstår enligt Dygeus som en helt vanlig normal militär struktur.

Nivån på de funktionsansvariga chefer, alltså de som är sektionschefer på olika militära nivåer avgörs av vilken nivå i den militära hierarkin man är på. Brigadgeneral på divisionsnivå och chef över en funktionsavdelning framstår som en naturlig grad. På en brigad skulle motsvarande kollega vara överste löjtnant eller kanske major. På den allra högsta nivån skulle det vara en två-stjärnig eller tre-stjärnig general som är ansvarig för beväpningen nationellt. I det här fallet verkar det också vara en generalmajor som är ansvarig på nationell nivå.
Det går inte att dra några slutsatser att brigadgeneral skulle vara särskilt hög eller låg för den rollen.
I rollen, som det framgår av informationen, var brigadgeneralen ansvarig för hela artilleriet och att det innefattade underhåll, tillsyn, reparationer, beredskap, kontroller av vapen som kom in, ammunition som kom in och som fanns i divisionen och som fördes till underställda

chefer på brigaderna. Brigadgeneralen hade också en registerfunktion och chef över den vapenverkstad som fanns på divisionen samt den personal som fanns där. Den andra rollen han hade var att vara förbindelseofficer mellan divisionsnivån och den nationella ledningen avseende vapens införande och även vapenbehov. En förbindelseofficersfunktion är en sådan där man tar emot information och för information vidare. I det är fallet verkade uppgiften vara att från underställda chefer på brigadnivå ta emot behov och sedan föra det uppåt för att beslut skulle kunna fattas på högre nivå. Dygeus uppgav att han utgår ifrån att det även kunde vara på divisions nivå; om man på divisions nivå satt på ett antal vapen och ammunition som kunde föras nedåt, att man inte behövde begära det från högre chef.
Det verkar därför ha varit en kontroll funktion och informationsförmedlings funktion. Det här är en vanlig funktion inom militären. De här funktionerna fungerar likadant oavsett om det handlar om beväpning eller vanlig logistik som reservdelar till fordon. Det hela bygger på att man har en begäran som går uppåt som beviljas eller avslås.

På fråga från förhörsledaren om det finns en motsvarighet som kontaktofficer på andra divisioner uppgav Dygeus att han utgår ifrån att det finns en motsvarighet. Så långt det är möjligt när man sätter upp militära strukturer försöker man ha det likadant oavsett var man är. Dygeus uppfattning är att detta är särskilt tydligt inom arméstridskrafter alltså landbaserade stridskrafter, de ser nästan identiska ut från ett geografiskt område till ett annat. Alla förband är territoriellt begränsade och har ansvarsområden beroende på var de är placerade. Den aktuella divisionen har därför ett operationsområde eller ett ansvarsområde som rör ett visst territorium och sedan är det vidare uppdelat bland de underlydande brigaderna och artilleriregementet. Därför finns det exakt samma funktion i en annan division.

På fråga om divisioner bara är uppdelade efter geografiska områden eller om de även är uppdelade efter förmåga uppgav Dygeus att normalt sett är arméstridskrafter uppdelade strikt geografiskt. När Dygeus har tittat på den aktuella divisionen finns även ett artilleriregemente och odefinierade brigader som kan vara infanteribrigader eller någon annan typ av brigad. Men artilleriregementen är troligen mer än förmåga som kan spridas och användas över hela divisionsområdet. Som exempel tar Dygeus att om en av de fyra brigaderna genomför en viss operation någonstans och behöver särskilt understöd av kvalificerat artilleri som tex haubitsar eller annat så skickar man dit enheter eller underställer enheter från artilleriregementet till den brigadchef som behöver den funktionen där och då. Även om de är territoriellt fokuserade så finns det ofta enheter som kan "röras runt" för att de har en speciell förmåga.
Artilleriregementet är en typisk sådan funktion. Det behöver därför nödvändigtvis inte finnas ett artilleriregemente inom varje division.

Dygeus uppgav att från det uppgifter som framkommer i det aktuella PM han fått ta del i så har varken den aktuella personen eller divisionen fått direktiv om att stoppa revolutionen då den aktuella personen inte har arbetat inom ledarskap.
Dygeus uppgav att han inte förstår vad det betyder. Om instruktioner ges för att agera mot ett uppror inom ett land så är ledarskapet intimt förknippat med den verksamhet som bedrivs. En militärstruktur är helt och hållet baserat på att någon fattar beslut för det som görs eller inte görs, vilket också kan vara ett beslut att inte göra något för tillfället. Allt är uppbyggt på effektiv kontroll inom styrkan vilket betyder att de som har ledande roller hålls informerade så att beslut kan fattas inom respektive område.

Det framgår också, i samma PM, att förbandschefer har beordrat att sätta in soldater för att stoppa uppror, vilket är förväntat enligt Dygeus. Hur order ges, från vilken nivå med mera är en oklarhet. Det är förväntat, att militära strukturer är inblandade när det börjar bli ett inbördeskrig i ett land. Inledningsvis är det mer "spridda skurar" med upplopp och uppror lokalt som mer är en polisär fråga men vid något tillfälle slår detta över och blir tillräckligt intensivt för att vara en icke internationell väpnad konflikt. Det som kallas inbördeskrig. Då

övergår detta till något som den militära funktionen i ett land hanterar. Det förväntade gällande Syrien är när det "exploderar" så övergår man till att använda sin militära struktur.

Att enheter inom divisionen deltar i stridigheter är också helt normalt men det som är intressant är frågan om hur mycket information som delgavs till högre chefer. De stridande förbanden inom divisionen är inte divisionen själv. Divisionen har mer av en koordineringsfunktion att se till att tillhandahålla det som behövs av de underlydande brigaderna. En brigad är ett stridande förband som är ute på marken, rör sig och genomför operationer inom ramen för det som deras högre chef, divisionen, har beslutat. Det betyder att när brigaderna gör något på marken så är det nästan med nödvändighet så att högre chef, dvs. divisionens chef, hålls informerad om vad som pågår. Han måste vara informerad annars kan inte divisionschefen styra det som sker inom divisionen, det som brigaderna ska göra.

Gällande arresteringar, antar Dygeus att det gäller kvarhållande av människor-civila som strider med revolutionärerna eller kanske vanliga civila, om man vill ge sig på civilbefolkningen. Av det material som Dygeus fått ta del av, framgår att de inte tog krigsfångar. Dygeus menar på att det inte finns krigsfångar *(vid uppläsandet vill Dygeus förtydliga att det är den juridiska termen krigsfångar som inte används inom en intern väpnad konflikt, däremot används andra termer vid dessa kvarhållanden)* inom interna väpnade konflikter utan bara inom internationella väpnade konflikter. En person som kvarhålls inom en intern väpnad konflikt har även de rättigheter som måste respekteras. Dygeus uppgav att han inte känner till fakta på marken där den här divisionen var placerad men för honom framstår det som osannolikt att man inte skulle sätta in militära styrkor på brigad och divisionsnivå om man har ett inbördeskrig som håller på att blossa upp.

Gällande vapenanskaffning och distribuering uppgav Dygeus att det verkar som att den nationella arméledningen ansvarar för all vapenutrustning i och beväpning av landet Syrien. Det är enligt Dygeus naturligtvis så det måste vara och sedan har man personer på lägre nivå som den aktuella personen och hans kollegor som ansvarar för just den funktionen lokalt, på sin nivå inom den militära strukturen. Det som för Dygeus är intressant är att brigadernas vapenofficerare har direkt kontakt inte bara med den aktuella personen utan även med den nationella ledningen. Det är enligt Dygeus inte vanligt rent strukturellt. Militära stukturer brukar vara väldigt strikta när det gäller att gå först till sin högre chef som i sin tur tar frågan och går vidare till sin högre chef.

Enligt åklagaren kan detta också vara en missuppfattning i det uppgifter som tidigare är lämnade och att inga följdfrågor har ställts.

Det finns även kommentarer kring att underställda chefer begär förstärkning av vapen eller ammunition och att det passerar divisionschefen som skriver under och skickar därefter den till högre chef på nationell nivå och vapnen sedan går direkt till brigaden utan att passera divisionen. Det skulle enligt Dygeus kunna vara så om det gäller vissa vapen som högsta chefen "sitter på " men det framstår som lite konstigt att gå förbi en division. Division är ett stort förband. Detta bör man enligt Dygeus undersöka närmare, om det är på det viset.

Dygeus hänvisar därefter åter till det PM han fått ta del av och den praktiska användningen av vapen där det fanns en fråga om det gavs order att skickat ut vapen att användas mot Free Syrian Army eller civila. Den aktuella mannen har uppgett att vapnen fanns vid de underställda cheferna, alltså brigadernas grupperingar och följde med när de deplojerades och att de själva ansvarade för vapnen, vilket enligt Dygeus framstår som normalt. En chef på en given nivå skulle inte vilja vara annat än helt ansvarig för det som han själv fått sig tilldelat. Det gäller både personal och vapen. T.ex. artilleri regementet, om det är underställt en brigadchef för en operation så vill brigadchefen veta exakt hur det regementet ska användas.

Det måste vara en person som beslutar för annars kan man inte genomföra militära operationer med beslut genom en kommittee. Därför ger man den funktionen till cheferna att besluta. Så är det även med vapen.

Gällande ansvar inom sedvanerätt och humanitär rätt uppgav Dygeus att det finns intressanta saker gällande den här strukturen. Dygeus uppgav att i ett sedvanerättsligt perspektiv inom folkrätten finns Jugoslavien tribunalens praxis men även andra tribunaler som funnits. Dessa är viktiga att titta på därför att de har till uppgift att specifikt tillämpa sedvanerätt. De var inte tillskapade på grund av någon konvention eller mellanstatligt avtal som ICC är. De skapades av säkerhetsrådet för att kunna agera snabbt och för att kunna agera snabbt så var de tvungna att ta rättsmateria som redan fanns och sedvanerätten existerar alltid och därför behöver man inte skriva något nytt. De anses därför vara auktoritativa när det gäller uttolkning av sedvanerätten, särskilt när det gäller humanitär rätt.
Det finns i princip två huvuddelar av ansvarsformerna. Det finns precis som i svensk rätt mängder med ansvarsformer som t.ex. att direkt begå brott eller vara medhjälpare och andra under avdelningar. Dygeus uppgav att han har titta på det klassiska militära ansvaret som chef. Det som på engelska kallas "Command responsibility" eller "Superior responsibility", alltså överordnads ansvar. Även personal som inte är militär kan hållas ansvariga för det. Civila politiker, poliser eller paramilitärer strukturer under förutsättningar att de uppfyller samma krav eller snarlika krav så kan även de dömas för att haft "befälhavaransvar".
Den andra delen som enligt Dygeus kan vara intressant är medhjälp och det som brukar kallas "aiding and abetting".

Dygeus uppgav att han kommer att börja kommentera medhjälpen vilket han tror är enklast att ta in i personen i frågas roll som militär utan att ha varit befälhavare. Personen har, enligt den information som Dygeus har tagit del av, tjänstgjort som delaktig i en stab och inte själv varit den som beslutar över operationer. Han har haft ett funktionellt ansvar. Dygeus uppgav att det finns rättspraxis som har täckt detta område. Det största målet som Jugoslavientribunalen har var mot en person vid namn Perisic som avgjordes för några år sedan. Han var högste chef inom den serbiska armén och med särskilt ansvar för personal och understöd med material. Den serbiska armén var mycket inblandade i Bosnien, alltså i ett annat land och stödde den Bosnien-serbiska armén med både officerare och utrustning. Den stora frågan i det här fallet var huruvida den hjälp, som han som funktionsansvarig inom den serbiska armén, som han givit, var tillräcklig för att ses som medhjälp till de brott som begicks i Bosnien på nationell nivå. Det var många brott som begicks av den Bosnien-serbiska armén med stöd av serbiska armén. Bland annat Srebrenica, det stora folkmordet, var understött av den serbiska armén, från själva Serbien. Det som är intressant med den typ av medhjälp som finns inom sedvanerätten, som för övrigt är snarlik den svenska, som kan handla om praktiskt stöd till någon som begår eller kommer att begå brott. Uppmuntran och moraltstöd är klassiska saker. Det krävs inte att det ska vare ett kausalsamband mellan medhjälpen och själva brottet som begicks utan det räcker att man hade "substancial effect", att medhjälpen hade det på utförandet av brottet.

Dygeus förtydligar att det inte är ett sådant kausalsamband; att brottet inte kunde ha begås utan medhjälpen. Detta är dock en skillnad vid ICC, där är det ändrat till att kausalsamband krävs. När staterna bildade ICC så valde man att höja nivån medvetet. I romstadgan står att medhjälpen skall ha genomförts för att underlätta brottet. Där är det högre krav. Rent sedvanerättsligt så är det annorlunda. Dygeus vet inte vad som händer om ICC blir mer aktiva; då kanske sedvanerätten ändras på något vis men i nuläget är det två standarder som gäller.

Medhjälp kan ges i princip när som helst. Den kan ges före ett brott som begås på marken, den kan ges under men även efter. Efter kan t.ex. vara att dölja att ett brott har begåtts. Det

klassiska är i Srebrenica där de mördade alla 7000 pojkar och män och därefter valde att gräva ner alla brottsoffer och senare använde man militära ingenjörsresurser i form av grävskopor för att gräva upp liken och flytta dem till andra platser. Medhjälpen är på det sättet väldigt flexibel. Den är inte heller geografiskt bunden utan kan genomföras var som helst. I militär struktur som är både geografiskt bunden och geografisk obunden, om det är en högre nivå som är inblandad, så kan medhjälpen ske över hela territoriet. Det finns även exempel på att medhjälpen kan ske under planeringsstadiet, alltså före men även väldigt tidigt. Det viktiga är att det måste finnas den här substantiella effekten. Så länge den är etablerad så kan en medhjälp ha hänt nästan var som helst.
Dygeus uppgav att han kan skicka rättsfall som handlar om detta. Gällande Perisic målet uppgav Dygeus att han tror att det är det rättsfall som är mest relevant. Det som är viktigt i det målet är att Perisic tillslut blev frikänd på överklagande nivå. Det handlade om att överklagande kammaren, andra instansen, beslutade att det fanns ett krav på att medhjälpen ska vara särskilt riktad för att stödja/understödja brotten. På engelska kallas det för "specifical direction", att den ska vara specifikt riktad för att stödja utförandet av brottet. I första instans hade man inte tagit detta i beaktande och därefter blev han frikänd.
Allting hängde på huruvida han medvetet, med uppsåt, ville understödja brotten som begicks i Bosnien och det föll på det. I senare rättspraxis så har det här kravet på att det ska vara särskilt riktat, det har helt avskaffats. I allt väsentligt är Perisic-domen relevant för alla medhjälpssituationer som kan tänkas, särskilt inom militära strukturer. Dygeus uppgav på fråga från åklagaren att Perisic hade ett mer funktionellt ansvar.

Gällande militärt befälhavaransvar tror Dygeus att det inte är användbart i det här fallet då det ta sikte på personer i beslutsställning för att genomföra militära operationer. Den är också mer komplicerad att bevisa än medhjälp därför det måste etableras att det finns effektiv kontroll mellan den åtalade och de som begick brott på marken. Om personen i fråga inte sitter i en ledande ställning i en militärstruktur så är det osannolikt att han skulle ha den typen av inflytande som gör att han har en effektiv kontroll. Effektiv kontroll betyder att man har en material förmåga att förhindra eller bestraffa dem som har gjort det. I en militärstruktur är det kopplat just till chefen som antingen har ett direkt disciplinärt ansvar att ta hand om underlydande, disciplinärt, eller att rapportera. I Sverige rapporteras till åklagaren om det är ett straffrättsärende.

Dygeus uppgav, på fråga från förhörsledaren med anledning av det som tidigare framgått att ett medhjälpsbrott är geografiskt bundet och att divisionen är geografiskt bundet, att brottet bör därför har skett inom det området som divisionen är inblandad i och verkar i.

Den högsta nationella ledningen kan bestämma att enheter ur divisioner kan underställas någon annan division för en viss tid. Till exempel artilleriregementen kan användas någon annanstans, i en annan division. Det geografiska straffansvaret blir då annorlunda, om det finns en koppling däremellan. Inom Jugoslavientribunalen har detta diskuterats då det gäller Srebrenica med anledning av att man underställde förband på detta sätt och huruvida chefen för det förband som blev av med någon del fortfarande hade kontroll över det som skedde med den förbandsdelen som var under någon annans ledning. Detta blir då ofta en bevisfråga, hur mycket kontakter det är mellan enheter och förbanden och hur mycket de visste om med mera.

På fråga från förhörsledaren hur långt ett ansvar gäller då det handlar om t.ex. vapen som en armé lagligt får ha och där personen i fråga har ett funktionsansvar med ansvar för beväpningsavdelningen uppgav Dygeus att det framgår att personen i fråga från mars -11 till juli -12 hade direktiv att bevara vapen och ammunition, föra statistik över vapen och ammunition som fanns och rapportera hur mycket som gått ut till underlydande chefer alltså brigaderna. Att bevara vapen och ammunition kan antingen betyda att man ska ta hand om

vapen underhållsmässigt, de ska hanteras och förvaras eller kan det betyda att man ska hushålla med vapen och ammunition. Om man har den senare funktionen, som en del av sitt ansvarsområde att hushålla, har man förmodligen också ett ansvar att bidra med lite mer. Oftast är det så att har man rätt att hushålla över något så har man också rätt att bestämma att spendera lite mer av någonting. Dessa sidor brukar hänga ihop. Dygeus uppgav att det nu blir mer av en spekulation från hans sida men om man har en sådan roll att man har rätt att bestämma hur mycket vapen och ammunition som ska tillhandahållas så kanske det tillhandahålls lite extra ammunition även om det är högre chef eller en egen chef som har bestämt olagliga operationer på marken. Till exempel kan det vara terrorisering av civila genom att skjut med artilleri på dem, vilket ofta sker och om man då är medveten om att detta sker och förstår det, om man kan finna den substantiella effekten. Personen ifråga kan i något läge säga att: "nej, jag tänker inte vara med". "Jag tänker inte se till att enheterna på marken som kommer att begå den här olagliga operationen får extra artilleriunderstöd". Det kan även handla om kemvapen. Om personen ifråga ändå väljer att göra detta finns uppsåtet att begå medhjälp, det finns uppsåt till sin egen medhjälpshandling. Detta är dock bara en spekulation vad informationen kan betyda.

Åklagaren uppgav att det finns en notering i utredningen som säger att ammunitionen tog slut väldigt fort och att man begär mer. På fråga från åklagaren om det kan vara en sådan information där personen ifråga förstår uppgav Dygeus att om de har skjutit slut på det som de haft och behöver mer och att det rör sig om en operation som har olagliga aspekter. Det kan också vara så att man bedriver en korrekt militär verksamhet men där distinktionsprincipen inte respekteras och en hel de civila "stryker med". Där finns i så fall ett krigsbrott. Att personen då är medveten om detta, ser till att hantera en begäran där de får mer, det kan vara ett klart fall av medhjälp. I medhjälp krävs ett uppsåt i förhållande till det man själv gör, ett uppsåt att hjälpa till. Därutöver räcker det att man vet om den mentala nivån på de som begår brott, personen ifråga behöver själv inte vilja mörda civila. Det räcker med att man vet om att andra personer vill mörda civila och att man ger dem medhjälp.

Åklagaren undrar därefter om förhållandet mellan över och underordnade. Om den som begär mer vapen är över eller underordnad till den aktuella personen eller om de är på samma nivå Frågan gäller alltså om de som är ansvariga för en brigad, brigadgeneraler, vilken nivå de är på i förhållande till personen ifråga som också är brigadgeneral men med funktionsansvar. Dygeus uppgav att graden brigadgeneral kan vara lite missvisande. Chefen för en brigad kan vara brigadgeneral men normalt sett är han överste.
Graden kallas brigadgeneral mer av historiska skäl.
Rent strukturellt, om det är en brigadgeneral som har funktionsansvar på en viss nivå, och en brigadgeneral som är chef för ett stridande förband som alltså är förbandschef och inte funktionell chef, så har de exakt samma grad, de står på samma nivå men med olika uppgifter. De är likställda rent gradmässigt men funktionellt så har brigadchefen ett helt annat ansvar än vad en funktionell chef har. Brigadchefen har rätt att beordra folk att delta i stridigheter vilken inte en funktionell chef har. Det är därför som de militära befälhavarna har den andra typen av "command responsibility".

Dygeus ombeds att förklara begreppen stabsfunktion. Dygeus uppgav att han har uppfattat att det finns, i divisionsstaben, ett antal avdelningar varav en är beväpningsavdelningen. På fråga om det innebär att personen ifråga sitter med på stabsmöten där kommande strategier läggs upp och att det i så fall skulle göra att personen i fråga är medveten om vad som sker i brigaderna uppgav Dygeus att han utgår att det är på det sättet. Stabsprocesserna kan vara liknande i civila processer som militära då det kan röra personalfrågor och IT-frågor. Det är dock andra funktioner som är inblandade inom militären. Informationsspridning i staben är att så många som möjligt får reda på det som de behöver veta för sin tjänst. Det innefattar möten där hela staben träffas och går igenom frågor. Det är oftast chefen eller stabschefen som

beslutar vilka frågor som tas upp för diskussion.
Det kan också vara mer funktionsinriktade möten med en eller flera funktioner som diskuterar vad som behöver genomföras för att sedan komma med förslag till chefen. Ett av huvudsyftena med att ha en stab är att kunna sammanställa, bearbeta information så effektivt så möjligt och ge input från olika funktionsspecialister så att ett bra underlag kan ges till chefen som han kan fatta beslut på. Det kräver då att information cirkulerar till de som behöver veta. Beväpningschefen måste vara medveten om situationen på marken för att kunna fungera i sin roll. Om de har rapporterat att de har brister på någon typ av ammunition som behövs så bör personen ifråga få reda på det direkt så att han kan hantera det i sitt spår mot högre chef eller liknande som behöver sonderas uppifrån. Frågan kan även tas med egen direkt chef på divisionsnivå om divisionen har ett lager av viss typ av material som man behöver ge till brigaderna. Inom beväpningen bör den chefen ha full kontroll över det som händer inom divisionen och nedåt. Han bör även veta vilka möjligheter det finns att begära stöd från sin högre chef på nationell nivå. De roller som finns funktionellt måste ha mycket information för att kunna stödja chefen.

Förhörsledaren frågar om det då inte måste finnas en omvänd information, att divisionschefen måste vara uppdaterad från beväpningschefen för att kunna fatta rätt beslut uppgav Dygeus att i det PM han tagit del av fanns en information om det var brist på vapen eller ammunition. Om det då pågår ett planeringsarbete för någon annan operation innebär det en kraftig begränsning om det inte finns de vapen eller ammunition som behövs. Då måste man sätta den nya operationen på is tills man har lyckats få det man behöver. Det behöver inte bara röra vapen utan kan vara reservdelar till fordon.
På fråga vem som har stabschefsfunktionen uppgav Dygeus att om han minns rätt så är divisionschefen generalmajor.
Ali Mafhoud var chef över vapen på nationell nivå.

På divisionsnivå, men även på bataljonsnivå har de en stab med en stabschef som ansvarar för stabens verksamhet och ser till att stabens tänkande och kunnande kanaliseras i en riktning och sedan ges till förbandschefen. Stabschefen sitter som spindeln i nätet och har koll på vad alla funktioner arbetar med och vad de kommer fram till. Han sammanställer material och visar förbandschefen, i det här fallet, divisionschefen Abu Mahmoud. Det finns en person som sitter emellan chefen och de enskilda funktionsföreträdarna, brigadgeneralen i det aktuella fallet, och det är stabschefen.

En sak som ska genomföras av ett militärt förband behöver inte vara en stor operation det kan vara en mindre sak som tex understöd med underhåll, dvs mat och liknande saker. Att skicka ut en konvoj med underhåll kan behöva beväpnat skydd och då blir det en mindre operation som inblandar logistikavdelningen, sambandsavdelningen till konvojen men även någon form av skydd av soldater och fordon. Detta blir då en mindre operation som en mindre del av staben är inblandad i. Det kan vara olika storlekar på det som genomförs.

På fråga från åklagaren om stabschefen är "Chief of staff" vilket Dygeus uppgav att det är.

Åklagaren uppgav att det finns uppgifter på att den här divisionen med två andra divisioner bildar "Third Corps". Dygeus uppgav att det var det som han nämnde i början, att det var ovanligt att se en division direkt under en nationell arméledning. Enligt Dygeus bör det vara en "kår", det som man kallar en "kår nivå". En kår är då uppbyggd av flera divisioner. Enligt Dygeus kan det vara en tre-stjärnig general, alltså generallöjtnant, som är chef för den, det är hans gissning. Det är då nästa nivå ovanför.

Gällande att lyda order och om det går att säga nej, säga att man inte vill vara med längre uppgav Dygeus att en senare dom kan påverakas om det fanns en förmildrande eller

försvårande omständighet. Inom folkrätten finns det en sedvanerättslig regel som säger att man kan inte åberopa som friskrivningsgrund att man lydde order om man visste att den handling som man hade beordrats att genomföra var olaglig eller att man borde ha vetat det för att handlingen var uppenbart olaglig. Som ett exempel finns en reglering kring detta vid ICC, som är lite annorlunda men det som är intressant där är att man säger att begå folkmord eller brott mot mänskligheten är alltid uppenbart rättsstridiga. Det hela hänger på att man ska ha tänkande individer i en militärstruktur som ska kunna säga nej. "Det här går jag inte med på". Naturligtvis finns den hårda verkligheten att det finns bara en utväg, att bli skjuten för ordervägran. Det finns dock inte någon möjlighet att säga att man var oskyldig för att man var tvungen att lyda.

Vid medhjälpen krävs inte att man exakt vet vilket brott som har begåtts eller kommer att begås, det räcker med att man anar att det är ett av flera brott. Om civila utsätts behöver man inte veta exakt hur de ger sig på civila, bara att man ger sig på civila.

Dygeus uppgav att en brigad brukar bestå av 2000-3000 personer. Artilleriregemente kan vara lite färre antal personal, 1000-1500 man. Divisioner brukar ligga runt drygt 10000 man. Det är en förhållandevis stor enhet.

Det som kan vara viktigt att ta reda på i framtiden är hur informationsspridningen har sett ut detaljerat. Hur t.ex. rapporter har gått. Många av de mål som har drivits vid t.ex. tribunalen och andra domstolar i Haag innehåller mycket dokumentation om processer, reglementen och liknade. Att ta reda på hur arbetet genomfördes och hur man arbetade inom staben kan visa på kunskap och vetskap för den aktuella personen.

Förhöret uppläst via telefon 2018-12-07 och godkänt. Förtydlinganden som gjordes vid uppläsandet finns nedtecknade ovan.

Polisen

Förhör

Andra förhöret med Philip Dygeus

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person			Personnummer
Dygeus, Philip			
Den hörde är	**ID Styrkt**	**Sätt**	**Ställning till misstänkt - målsägande - vittne**
Sakkunnig	Ja	Känd sedan tidigare.	
Tolk			**Språk**

Ytterligare information om anledning till förhör	Underrättad om misstanke
Hörs som expert vittne/sakkunnig och har innan förhöret tagit del av PM från 2022-02-01 som innehåller uppgifter från förhör.	

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Cecilia Hector	2022-03-29	10:37	12:11
Förhörsplats	**Typ av förhör**	**Förhörssätt**	
Polishuset Kronoberg	RB 23:6	Ljudbandsförhör	
Förhörsvittne	**Utskrivet av**	Konceptförhör	
	CH		

Involverad personal	Funktion
Ann-Catrin Jansson	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Med vid förhöret är KÅ Karolina Wieslander (KW) och KÅ Reena Devgun (RD).

Philip uppgav han läst det PM som han fått. Han konstaterar att utifrån PM så har personen tjänstgjort som sektionschef i en stab.
Philip säger att strukturen ser helt normal ut när det gäller en militär stab, att man har ett antal olika sektioner med specifika uppgifter. Vissa delar i strukturen är annorlunda mot den svenska; tex kemiska vapen finns inte eftersom dessa är olagliga. Inte heller Politisk vägledning finns i de västerländska försvarsmakterna. I de autokratiska försvarsmakter återfinns dessa då man där behöver en tydlig politisk styrning. Där har man mindre frihet att agera, det är mer toppstyrt och hierarkiskt.
Organisationen med sektioner, sektionschef, stabschef som har det övergripandet arbetet för hela stabens verksamhet och inre liv, är helt normalt. Utöver det finns en chef och biträdande chef för divisionen vilket också är helt normalt.
Mötesgången mellan sektionschefer, stabschefer och divisionschefen, där man har ett regelbundet informationsutbyte beroende på vad frågorna gäller framstår som helt normalt. Som sektionschef deltar han med stabschefen, tillsammans med de andra sektionscheferna, i nära samarbete. Divisionschef och biträdande är kanske inte lika mycket med. Men det finns en regelbunden kontakt där med vilket Philip säger är helt normalt.

Det som Philip menar står ut är det som han tidigare nämnde som toppstyrt eller autokratiska. Philip hänvisar till en kommentar i PM där det framgår att divisionschefen beslutar om alla förflyttningar av brigader. Detta anser Philip vara helt annorlunda mot hur försvarsmakten i Sverige skulle agera. Där används uppdragstaktik. Det innebär att man sätter en uppgift som

man låter underställda chefer agera och lösa själva. Detta kan innefatta att man flyttar sin egen enhet fritt, inom givna ramar. Philip säger att det som framgår i PM så verkar brigaderna ha snävare handlingsmöjlighet. Att divisionen och därmed divisionsstaben är mer inblandad i brigadernas verksamhet.

På fråga vad staben och enhetschefernas uppgift i divisionen är säger Philip att stabenschefen är den som har en väldigt viktig koordinerande roll i staben. Stabsektionerna är funktionssektioner med definierade områden. I många fall kommer dessa områden att överlappa och då behöver det synkroniseras och koordineras mellan dem. Varje funktion motsvaras sedan av liknande funktioner på lägre nivåer. En sådan funktion på tex en brigad kommer att vara inblandad i brigadens verksamhet. Detta måste därför synkroniseras som påverkar de olika sektionerna. Detta för att man på marken ska få ut så bra effekt som möjligt. Detta för att undvika missförstånd. Som ex nämner han att en artilleriavdelning som skjuter bör ha kontroll på var egna styrkor befinner sig så att inte dessa beskjuts, eller var civila befinner sig. Staben på varje nivå, det finns en stab även på brigader, måste vara väl sammanhållen och synkronisera för att få bort friktioner. Allt handlar om vilken effekt man får på marken. Stabschefen är spindeln i nätet som håller ihop allt. Den personen har regelbundet möte med sektionscheferna men även mer fokuserade möten med relevanta chefer beroende på vad det är man ska diskutera. Om det tex är en operation som bara berör ett par sektioner.

Philip hänvisar återigen till PM där det står att "Stabschefen har kontroll på alla delar av en division". Detta vet han inte riktigt vad det betyder då en stabschef inte är en förbandschef utan det är divisionschefen.
Divisionschefen leder förbandet och stabschefen leder staben. En stabschef kan inte kontakta ett underställt förband som en brigad och säga vad de ska göra. Kontroll kan även betyda att man har en lägesuppfattning, det behöver inte betyda att man har befälsrätt. Kontroll i militärt språk betyder ofta en annan än att bara ha en uppfattning om situationen. Det som står att sektionscheferna är medhjälpare och svarar för sin funktionella specialitet framstår som helt normalt.

Gällande informationsutbyte är det A och O i en militärstyrka. Dessa är hierarkiska och det kopplas även till chefers ansvar, att veta vad som pågår i underställda enheter. De vet inte allt som pågår, det är omänskligt. Men på varje chef, gäller även sektionschefer inom sitt stuprör, det gäller förbandschef, där måste alla veta vad som händer inom sin egna enhet. Ju högre upp man kommer, desto tunnare blir möjligheten att veta vad som pågår. En division är ett antal 1000 personer och det går inte att veta allt som sker men detta vet de underställda förbanden ner till bataljon eller kompaninivå. Där har man en nära bild av vad varje person gör. Den här kontrollen sker genom rapporter. Rapporteringssystemet är en av de viktigaste funktionerna i en militär styrka; att rapportera uppåt. Detta går i flera steg. I den här sektionen (beväpningssektionen; förhörsledarens ant) kommer chefen att få rapporter från lägsta nivå om användning av ammunition och brister eller om reparationer. Tex om ett vapensystem fallerar och liknande. Sådan information kommer att strömma rakt upp och ner i den funktionen. En viktig del i ett rapporteringssystem är att det ska kunna ske snabbt. Om något är kritiskt viktigt måste det kunna ske fort.

Gällande nya vapensystem, att beslutet låg hos högsta ledningen i Damaskus, framstår som normalt. Nya vapensystem tas inte bara fram hur som. Men när det gäller att rapportera och framföra behov sker detta regelbundet. Det kan ske dagligen i vissa fall. Det pågår i kedjor kontinuerligt. Ofta har man dygnsrapporter men det kan finns även mer regelbundna veckovis. Detta kan variera på sektionen. Den typen av information är väldigt viktigt. I de tribunaler som Philip tidigare jobbat med har man sett att rapporter och orders flödar hela tiden. Det underlättar att bevisa vad en chef visste på en viss nivå eller borde ha vetat.

Den andra delen av rapporteringsflödet är orienteringar som ges uppifrån och ned. Då kan en chef inom sitt område, tex en förbandschef eller inom en funktion, orientera om hur något ska genomföras eller hur chefen ser på ett pågående ärende. Den andra aspekten av det är en order, som är mer ett tvång som kan ges funktionsmässigt inom en funktion som beväpningssektionen eller generellt för en militär styrka. Divisionschefen beordrar en förflyttning. Informationsflödet är A och O. En stab som är avskuren och saknar samband eller att sambandet är dåligt kommer att påverka lägesbilden. Då vet man inte vad som pågår. Det är som att segla med ögonen förbundna.
Lägesbilden är viktig när det gäller högre och lägre chefers uppfattning om vad som händer eller vad situationen är. Det kan även gälla underhållsfrågor som mat och potatis. Detta måste matcha mellan de olika nivåerna att ha en bra bild. Annars kanske man hamnar på efterhand, man lyckas inte om något händer på marken att agera kvickt och få effekt i det man ska göra för att det uppstår en brist och begränsar handlingsfriheten. Allt hänger ihop på det här sättet.

På fråga om det är rätt uppfattat att som chef för beväpningssektionen får man inte bara information om sitt område utan även om lägesbilden och orienteringar mer generellt.
Philip hänvisar till PM (stycket som börjar med "Ammunition till lättare vapen användes mer under 2012) och säger att det som är intressant är att om det pågår en verksamhet på marken och om frågan från förhörsledaren är om en person i den här verksamheten inte skulle veta mer än vad detta säger, att ammunitionen används och att detta är för strider men inget mer, detta framstår som osannolikt för Philip. Att man inte skulle veta i vilket sammanhang som ammunitionen används därför att man måste veta i divisionsnivån, i staben, vad är det för operationer vi gör. Det sprids information om orderverk ned i styrkan. De orders måste passera sektionscheferna. De har även egna delar i en order, i en divisionsorder. Det kommer vara en order om tex artilleri, om beväpning, om kemiska vapen om man avser att använda sådana. Det finns långa appendix där det finns detaljerad information som går ned till underställda. Order som man genomför är för en viss verksamhet på marken. Att ha skygglappar och säga att jag vet bara att ammunitionen används och kanske använts i strid, men mer vet jag inte, det framstår som osannolikt om man har en sådan funktion över en sektion. Det är viktigt att en stab är samsynkad och vet vad målet är med verksamheten vi gör just nu. De målen kommer att stå beskrivna i en order. Det finns tidsplaner och en tydlig beskrivning. Att man inte skulle veta är osannolikt men det behöver å andra sidan inte betyda att man vet precis att vid den här specifika striden som en bataljon eller kompani på låg nivå genomfördes så användes just det här. Denna information ligger på motsvarande lägre nivå men divisionens insättande i ett område, det ska vara helt klart i divisionsstaben. På fråga om detta även gäller den syriska armén säger Philip att det tror han men han har ingen egen erfarenhet av den syriska armén men i en armé som är väldigt toppstyrd och detaljerad i sina orderverk, vilket han får intrycket att man är just för att divisionschefen har sista ordet i förflyttningar, då framstår det som klart och sannolikt att man skulle veta i divisionsstaben vad det är som genomförs. De har också en högre chef, nämns kårer och liknande ovanför divisionerna, så den typen av information behöver vara klar på alla nivåer.

På fråga vad den specifika rollen som chef för beväpningsenheten är säger Philip att det är en väldigt viktig roll. I väpnad strid är vapen och ammunition A och O, det måste fungera. Inte bara att de går att fysiskt använda utan det måste ske en tillförsel av ammunition. Det blir som "blodet i styrkan". Effekten är det som det handlar om, man talar även andra effekter i andra operationer, mjukare saker. I den rollen borde chefen ha nära kopplingar till sina motsvarigheter på lägre nivåer och ett nära samband. Om någon underlighet skulle dyka upp från en brigad så har chefen ett personligt ansvar och kan bli tillfrågad av stabschef eller divisionschef för att förklara, rättfärdiga eller beskriva situationen. Därför behöver han ha ett samband ner till sina underställda i sin funktion för att få reda på vad som pågår och vad det beror på.

Vilken information kan stabschefen efterfråga av beväpningschefen inför strategiska beslut som divisionen ska ta i tex omgruppering? Philip hänvisar till PM där det framgår att brigaden hämtar ammunition från ett centrallager när de får besked om att hämta. Som Philip förstår så körs inte ammunitionen ut till brigaden. Detta är ett sätt att göra, inte alltid så man gör. Vissa länder skickar ut till styrkorna som man kan se ex på i Ukraina. Långa försörjningskedjor är lätta att bryta. Detta är situationsberoende, om man agerar i sitt egna land än om man genomför en ockupation i ett annat land. Frågor som chefen beväpning kan få är när det ska förflyttas; " Är ni klara för att dra upp tältpålarna och förflytta er eller behöver ni komplettera från centralförrådet?" Om det inte är grönt ljus på ammunitionsnivån som ska finnas med för en viss operation då kan det stop. Då måste man fixa det först. Den typen av information skulle stabschefen kunna ta reda på. Stabschefen är den sammanhållna personen som sen kan anmäla till divisionschefen att de är redo för flyttning i en viss riktning. Inför en stor sak som en förflyttning där man rör på en stor mängd personal och material så behöver man ha grönt ljus från de olika delarna, som även gäller drivmedel och andra saker. Den typen av information kan chef beväpning vara tvungen att tillhandahålla eller ta reda på.

På fråga om det som framgår i PM att det finns en miniminivå och en maxnivå och om man håller sig inom det här spannet mini och maxi så framgår i PM att man aldrig skulle behöva få en fråga eftersom alla sköter sig säger Philip att det ser ut så i PM. Men det finns en annan aspekt på ammunition. Han kan dock inte svara på hur deras regler ser ut men i Sverige finns strikta regler gällande ammunition eftersom den kan gå ut. Denna behöver därför roteras och destrueras när den inte längre får användas. Detta är av säkerhetsskäl reglerat hårt. Philip säger att han läste miniminivå och maxnivå, särskilt när det gäller den övre nivån att man inte får hamstra på lägre nivå för att det är bra att ha. Han läser detta mer som en solidaritetsfråga att man har bestämt att en brigad ska behöva så här mycket för en normal verksamhet. De ska inte gå över detta för att ammunition kan behövas i en annan brigad. Annars blir det en obalans i styrkan. När man sätter in förband kommer det att förbrukas olika på olika platser, det är en naturlig effekt. Så när man är igång kommer det kontinuerligt att behöva tillföras eller att man får åka och hämta beroende på hur situationen är. Philip läste inte den här mini och maxnivån som något sätt att se den här personens roll som att "då är jag bortkopplad". Det finns andra aspekter på ammunitionslagret än bara det som ligger där. Det finns även en koppling till vapensystemen som kontinuerligt behöver underhållas. Det kan uppstå problem med dem som också behöver informeras uppåt. Som ex nämner han artilleriavdelningen där det finns olika typer; raketbaserat och ballistiskt artilleri. Philip säger att den här informationen inte finns i PM men vissa typer av artilleri, som raketartilleri, ligger ofta på en högre nivå i en militär styrka. Den typen av artilleri beslutar en högre chef om till skillnad från ballistiskt artilleri som lägre chefer kan besluta om. De har ofta väldigt lång räckvidd och är extremt kraftiga. De kan därför understödja större delar av styrkor för sin långa räckvidd. Om ett sådant vapensystem skulle fallera eller inte vara verksamt så måste man informera om det till högre nivå. Det finns olika aspekter ur vapen och ammunition. Det här mini och maximikravet har ingen direkt inverkan på informationen som den här personen skulle ha. En operation måste synkroniseras. Man delar upp terrängen i olika ansvarsområden för underställda och att varje underställd chef ska ha koll på vad som gäller inom brigadens områden. Detta är sedan indelat till bataljonsområden. Gränsöverskridande verksamhet är otroligt viktig och måste kännas till på en högre nivå, så att man inte skjuter på sina egna. Det kallas "blue on blue" och är bland det värsta som kan hända. Blått brukar vara egna styrkan.

På fråga om informationen förändras när landet går från fredstid till en krigssituation säger Philip att rapportering blir jätteviktig. Att veta precis vad som pågår. I fredstid blir förbrukningen i normalt sett i form av övningar. Dessa är planerade och man vet mer eller mindre vad som kommer behövas och vad som kommer gå åt. När man sätter in ett förband i en skarp verksamhet i tex ett inbördeskrig, då blir det andra påfrestningar i organisationen.

Det är svårt att veta hur mycket en viss underställd enhet kommer att förbruka. Det hänger på hur fienden rör sig, underrättelse som talar om detta så att man vet var man ska lägga elden. Där blir informationsflödet särskilt viktigt så att man har kontroll på läget på marken helt enkelt.

På frågan om gången som beskrivs i PM; brigaden som behöver mer ammunition och gör en beställning till chef beväpningsenheten som in sin tur går till divisionschefen som har det yttersta ansvaret, om detta är en rimlig gång säger Philip att han inte vet vilken typ av ammunition som det rör. De kan ha olika typer av ammunition i styrkan och olika vapensystem. Philip säger att detta framstår som ganska toppstyrt att man behöver gå till motsvarigheten av högkvarteret i Sverige för att fylla på i divisions och brigadnivå. Det känns toppstyrt. Återigen är det ett helt annorlunda land än vårt med annan militär kultur. I ljuset av att de är väldigt toppstyrda i vad en militär kan göra och vad en högre chef måste göra, där man inte har samma uppdragstaktik, så verkar detta inte helt osannolikt. När det gäller nya vapenslag, alltså en ny förmåga, att detta kommer från högsta ledningen framstår som helt normalt. Att ta fram ett nytt vapensystem sker på strategisk allra högsta nivå. Detta verkar helt logiskt. När det gäller påfyllning av vapen och ammunition inom redan existerande vapen, att det skulle behöva gå till högsta ledningen säger Philip att det verkar onödigt komplicerad men är öppen för att det fungerar så. Att det är divisionschefen fattar beslut och chefen beväpning skickar beställningen undrar Philip om inte detta är mer som information. Att det är en information som även de ska veta, att det skickas som en rapport. Enligt Philip är det lite otydligt vad högsta ledningen i Damaskus har för roll. Att divisionschefen är inblandad framstår som normalt.

Philip tror att divisionschefen och chefbeväpning sitter på samma ställe och är samgrupperade. Det är det normala att de träffas dagligen.

Att divisionen behåller 25% och motsvarande på brigadnivå säger Philip att han inte just kan tala om siffran 25%. Däremot finns nivåerna där för att man ska få en varning när det är dags att fylla på. Om man kommer ner på den nivån, är det nog något som inte har funkat. Det ska inte gå att hamna där. Är man insatt i strid så vill man ha den kontinuerliga tillförseln så att man inte råkar ut för att något händer och plötsligt måste mycket mer ammunition användas som gör att man plötsligt ligger nära 0. Det är en dålig situation för en militärstyrka, där är man oförsvarbar.
Philip uppgav att han undrade om det här lagret, om det ligger på en särskild plats eller om det bara är markerat att den här mängden inte får röras. Förhörsledaren informerar om att uppfattningen är att lagret finns på en annan plats. Philip säger att om det ligger på en annan plats så får man köra ut det. Det framstår som normalt för honom att man har en yttersta, nedersta nivå.

På fråga från förhörsledaren om chef beväpningsenheten har fått fråga innan ordergivning för att hålla den nivå som är kopplat till det ev. hot man ska möta; säger Philip att det absolut är så. Han tar som exempel att läget är så illa att ammunitions nivån på brigad 1 ligger nära undre gränsen. För att sätta in den styrkan, med vetskap om att man inte kan tillföra mer, då är läget väldigt dåligt. Då måste man göra något och något har brustit i planeringen.
Förhörsledaren frågar om hon har uppfattat det hela rätt genom att säga att chefen för beväpningsenheten är med i den planeringen och det svarar Philip absolut på.
I den situationen som Philip ovan beskrev, som är en hypotetisk fråga, så bör det ha varit ett par steg av saker som inte fungerat. Tex att brigaden inte har lyckats att ta sig till centrallagret och själv fylla på. Detta är en intressant vinkel, att de hämtar själva från ett lager. Det framgår dock inte om detta sker i fredstid eller vid insats. Vid fredstid är detta inte så svårt att hämta den övningsammunition som man använt. Vid insats kan detta vara mer besvärligt för en brigad att åka till centrallagret. Detta kan vara en svaghet i en operation om det används vid

en insats att brigaden måste lägga värdefulla lastbilar för att hämta ammunition, i stället för att "pusha" ut det från centralt håll. Men det kan vara deras system. En beväpningsansvarig sektionschef skulle definitivt vara inblandad i alla de steg som lett till problemen och var medveten om varför något har skett.

På fråga vilket ansvar som en chef för beväpningsenheten kan ha uppgav Philip att det kan vara svårt att uttala sig om då han inte vet vilka brott på marken som det gäller. Men det finns en intressant aspekt som gäller stabsmedlemmar och även sektionschefer i en stab och även stabschefen. Om man tittar på befälhavaransvar så ligger det normalt sett på chefen som har den effektiva kontrollen över den här styrkan och i det här fallet är det divisionschefen och till mindre grad den som är ställföreträdande beroende på läget och vem som är chef för tillfället. Men vad är en stabsmedlems uppgift och ansvar? Är det bara inom den uppgiften som är funktionellt beskriven, det kan vara rollen som juridisk rådgivare. Om man ger felaktig rådgivning som styrkan agerar på. Har den rollen i så fall ett ansvar eller inte? Den militära strukturen är uppbyggd på ett sådant sätt att det är den militära chefen som har själva befälet, som har ansvaret. Därefter kommer man in på uppsåts frågor; vad visste personen om? Det här beror också på det nationella perspektivet eller det internationella perspektivet om man som soldat, vilken stabsmedlemmar är, har en skyldighet att vägra lyda en order som är olaglig. Detta måste vara grundnivån, den gäller alla medlemmar i en militär styrka. Så om den här personen deltar i en operation som handlar om att bomba civila, som är uppenbart olagligt. Detta kan bero på det nationella eller det internationella perspektivet, men då tror Philip att man kan sätta ansvar på den här personen, baserat på vilken operation det var, hur rättsstridig ordern var som man skulle genomföra var. Detta blir en koppling till fakta; vad gjorde personen i fråga; verkställde ordern blint? Ifrågasatte ingenting, fullständigt medveten om effekten av vad som kunde ske? Eller valde personen att ta upp det här med stab eller divisionschefen och säga att detta är befängt, ni får inte gör så här. Vad blev feedbacken, verkställdes det ändå? Det blir många frågor som uppkommer. Philips uppfattning är att den enskilde soldatens ansvar gäller även stabsmedlemmar. Det handlar om att verkställa en operationsorder. Det kan även vara mindre orders inom ramen för den stora operationsordern. Där kan varje stabsmedlem ha en roll beroende lite på den faktiska situationen.

Philip får frågan från KW om en sektionschef för beväpningssektionen typiskt sett har den typen av arbetsuppgifter att han kan ha en roll i att ett anfall mot civila genomförs. Med roll menar KW att han får någon typ av information som han måste tillgodogöra sig och sen hantera neråt i kedjan, den så kallade lägesbilden, och att han också kan få information underifrån. Att det är hans uppgift att få information om att de har de som behövs eller att det saknas eller att det behövs en förstärkning för att brigaden ska kunna göra det som divisionen vill. Frågan gäller om han är flödet av information upp och ner. Har en sådan person något inflytande i någon mån över att det kan ske ett anfall och har man sedan insikt att anfallet drabbar civila, då har man en delaktighet att man har ett anfall mot civila. Om man plockar bort den här personen, kommer det att fungera att utföra det här anfallet på den här platsen.

Philip svarar att inom funktionen som personen har, i beväpningsfunktionen som finns på flera nivåer, så är han en kritisk viktig person. Den rollen behöver vara fylld, annars brister flödet i det stupröret. Medhjälpsansvaret är en del man kan använda. Befälhavaransvaret är en fråga som har diskuterats och Philip har inget tydligt svar. I den militära styrkan har man alltid en chef och en ställföreträdare, man har aldrig flera. I den militära styrkan är den personen ansvarig under förutsättningar att det finns en effektiv kontroll i styrkan. Philip uppgav att inom ramen för en funktion så kan underställda enheters representanter i den funktionen, på brigadnivå, göra att han har en liknande roll som militärchef över en hel styrka.
Alltså kan han tala om, ge order inom ramen för den funktionen. Inom ramen för stupröret

beväpning så har han en tydlig ledande roll. Det blir en fråga om den rollen, hur mycket frihet han har in den rollen inom ramen för en ganska toppstyrd organisation. Detta behöver inte utesluta ansvar. Han kan ha en mindre del av ansvaret om det genomförs ett olagligt anfall mot civila tex, det kan vara ett delansvar av det större och då genom Command responsibility-ansvaret.

KW fortsätter genom att säga att om vi bortser från Command responsibility och tänker på roll och delaktighet utifrån vanliga medverkans regler; så har hon uppfattat, utifrån uppgifter i detta förhör att personen ifråga har en funktion som är central för att kunna verkställa en order från divisionschefen ut på marken. Att man också måste veta vad man ska anfalla. På fråga om man utifrån det som Philip tidigare sagt som KW sammanfattar; går det att säga att personen ifråga har något ansvar i någon del av det som händer genom sin typiska funktion.

RD vill därefter ställa en följdfråga; kan man plocka bort honom ur sammanhanget och skulle effekten uppnås? Den rollen och den funktionen som Philip har beskrivit är den en förutsättning eller kan man ta bort den och det kan ändå ske.

Philip svarar att hans funktionsansvar är väldigt tydligt. Det är en avgränsad del som rör beväpning och ammunition. Utan honom på divisionsnivån så kommer det inte att kunna beaktas inom ramen för den ordergivning som behöver genomföras på divisionen. Operationsorder och den typen av övergripande orders som hanterar eller reglerar underställdas verksamhet rent taktiskt och militärt kommer från divisionen som helhet, från chefen men personen ifråga har en roll. Är det så att han faller ifrån kommer någon annan att ta över. Men det kommer att bli ett vakuum. Den kan inte lämnas ofylld.

På fråga om man kan plocka bort själva funktionen om man bortser från personen, säger Philip att personen ifråga hade 8 personer under sig. Om man utgår från att sektionen har ett antal personer som jobbar däri säger Philip att beväpningsfunktionen skulle fungera utan att han är där. Det kanske skulle vara problematiska att som brigadgeneral och ansvarig för en funktion i ett toppstyrt system så skulle någon annan förmodligen inte våga göra något. De kan inte visa samma initiativförmåga som i västerländska försvarsmakter. Det kan vara en kulturell skillnad kanske.
Philips bedömning är att om personen ifråga försvann så skulle beväpningssektions effektivitet gå ner. Det utgår han ifrån. Det är generaler som sitter och är chefer i ett toppstyrt system. Philip förstår att personen ifråga är ansvarig för informationsflödet, att delge uppifrån och ner, orders inom ramen för den funktionen. Orders behöver inte bara ges övergripande utan även funktionsspecifika orders. Han har som chef ansvar för att orders tas fram korrekt och att de är relevanta. Det som händer på lägre nivå, kopplat till lägets bild. Den roll han har som chef är att han ansvarar för att maskineriet rullar på och fungerar.
Om effekten på marken inte skulle ske om han inte var där, säger Philip att det blir mer hypotetiskt, men om han inte är där som person då blir sektionen huvudlös.
På fråga om man då kommer att kunna genomföra ett anfall med en brigad som är låg på ammunition eller har trasig beväpning; förmodligen skulle man kunna göra det för att den militära strukturen är sådan att de operativa delarna, beslut om att öppna eld eller gå in och göra vissa saker militärt, det ligger på andra sektioner. Det är chefen själv som fattar beslut med understöd av operationsavdelningen som är den som har kontroll på läget taktiskt på marken. Det skulle förmodligen kunna genomföras men det är en fråga i vad är effektiviteten är om de här bristerna inte kommer till känna tillräckligt tidigt. Det kan bli en effekt på marken för att man inte har kunnat fylla på eller reparera som den här sektionen har ansvar för, givet då att den personen är borta så går effektiviteten ner om man inte lyckas ta hand om de problemen tillräckligt tidigt.
Om personen faller bort helt då blir det ett standstill i den funktionens verksamhet. Då måste

man hitta någon ny som kan läsa in sig på verksamheten och ta över och ikläda sig det ansvaret som funktionschef. Det kan bli en fördröjning.
Att ta bort hela funktionen skulle bli svårt att bedriva någon form av verksamhet. Ammunitionen är en viktig del som är den delen som ger effekt i form av vapenverkan. Det måste finnas en sådan funktion, den behövs i försvarsmakterna. Om den ligger separat eller om den ligger inom ramen för en bredare logistikfunktion det kan variera i olika försvarsmakter. Men funktionen som sådan är kritiska för militär verksamhet.

På fråga om det finns någon samverkan mellan de olika sektionscheferna, de 13 som är angivna svarar Philip att han är lite osäker på termerna som används på sektionerna. Det finns en underhåll och teknisk avdelning som Philip tycker verkar vara lite relaterad till beväpningsavdelningen som personen i fråga beskriver den när det gäller reparationer. Samtidigt finns det organisations och försörjningsavdelning, den verkar också vara logistik inriktad när det gäller tillhandahållande av ammunition. Men enligt vad som framgår i PM så får underställda förband själva fick hämta ammunition men om man behöver administrera transporter kan den avdelningen vara inblandad. Philip uppgav att han inte vet hur kringskuren beväpningssektionen är i relation till de andra. Men synkronisering mellan avdelningarna är jätteviktiga för att man ska kunna slippa förlust av tid, vilken kan vara den värsta förlusten när man ska göra något. Man vill inte behöva vänta.

Artilleriavdelningen, den handlar nog om insättande av vapenverkan. Det är en annan grej. Det är fram till det att man trycker på knappen och har gjort bedömningen var man ska skjuta osv. De två andra verkar jacka in i beväpningsavdelningen i ljuset av hur han har beskrivit uppgiften som de har. Det vore bra om man hade en order som beskrev vad varje avdelning gör.

Philip tillfrågas om att beskriva en operationsorder och säger att en operationsorder är den övergripande ordern för en högre stryka som beskriver vad som ska genomföras inom ramen för en viss operation. Den operationen kan vara olika definierad. Det kan vara på en hög strategisk nivå inom ett land eller på lägre nivåer men ändå en relativt hög nivå. En division är en hög nivå. Den ordern förklarar då var man ska agera, att divisionens område är det här. Motståndare beskrivs. Spanings/signalavdelning som kan vara underrättelse; där beskrivs hotet, vilka målsättningar som finns. Den kommer att vara nedbruten till brigadnivå. I vårt system skulle brigaderna sedan ha egna orderverk för underställda bataljoner som säger vad varje bataljon ska göra. Detta kan här vara beskrivet på divisionsnivå. Detta skulle då begränsa det underställda förbandet men de har troligen inte samma uppdragstaktik som i Sverige där man säger till en underställd chef att; "din uppgift är att ta den här stadsdelen, fixa det själv, tänk ut själv hur du ska göra det". Här är det nog mer specifikt hur de ska göra som sedan verkställs. Uppdragstaktiken är starkt förankrad i den svenska försvarsmakten där man litar på underställda chefer. I andra länder är detta inte lika tydligt. Operationsordern är den som beskriver den militära verksamheten men även försörjning, underhåll, civilläget. Det finns även en viktig juridisk del som kommer tala om vilka områden man inte får anfalla. Ordern är detaljerad om olika delar av en militärstyrka och vad de ska göra för att nå målet. Operationsordern är det grundläggande orderverket som man gjort ett bedömande på innan på vad man vill göra i ljuset av vad motståndaren kommer att göra. Att ändra en operationsorder tar tid och kräver ett stort bedömmande och en kraftig förändring i omvärldsläget. Att det är något som säger att den här operationen inte kommer att lyckats med. Det kan som ex vara att det kommer en stor styrka från andra hållet som man måste förhålla sig till. En operationsorder är grundläggande som styr allting.

Andra dokument som man kan titta på är reglementen. Där står ofta beskrivet hur en stab ska fungera. Stående order eller SOP som är beskrivande. I många länder, Sverige och NATO, har varje avdelning en SOP som talar om vad som är uppgiften, vad man kommer delta i för

möten och i dessa möten ska följande saker rapporteras. Det är tydligt angivet vad som ska ske. Dessa är etablerade redan i fredstid. Det är ett stående orderverk som sällan ändras. Det är att likna vid interna föreskrifter i myndigheter. Med ledning av dessa kan man få en uppfattning om vilken roll en person har haft och vilket ansvar. Det är den typen av reglementen som förklarar hur en stab ska arbeta. Dessa kan finnas på internet. De behöver inte vara hemliga dokument.

På fråga om man skriver krigsdagböcker inom den syriska armén säger Philip att man alltid gör det. Det görs på alla nivåer. Informationen som finns på en viss nivå blir färgad av den nivån. Anteckningar kommer att vara annorlunda på en låg nivå där man har kontakt med fiende än på divisionsnivå. Saker som sker på marken, taktiskt, läggas in i dygnsrapporten som gäller den militära verksamheten på marken som sen går upp. Där delges också det som står i krigsdagboken men i mer sammanfattad form. Där redogörs för det senaste dygnet vad som har genomförts och vilka problem som uppträtt, förluster mm. Detta är inom ramen för den allmänna, taktiska rapporteringen som sker. Det är rapporter överallt. Funktionsrapporter eller mer övergripande rapporter.

På fråga vilka typer av rapporter chefen för beväpningsavdelningen berörs av svara Philip att han tror att det kan vara dels regelbundna och dels Ad-hoc om något särskilt behöver kontrolleras. De regelbundna rapporterna bör vara fastställda i någon typ av SOP eller liknande. Det kan vara så att en särskild rapport går upp eller genomförs om en brigad har anmält ett behov som ligger utanför den vanliga rapporteringen eller om chefen av någon anledning känner att han behöver ha mer information om. Det kan ha att göra med kommande operationer.

RD undrar varför den här personen verkar ha en förhöjd position med bland annat egna bilar. Philip säger att han tror att det har att göra med divisionen och hänvisar till skissen som är bifogad PM. Säger att det finns tre divisioner som ligger under en armékår där hans roll är att vara en sektionschef i en division. Ovanför armékåren finns högsta ledningen i Damaskus så det innebär att han är två nivåer under i sitt funktionsansvar i hela armén/krigsmakten. Det är den bedömningen som Philip gör eftersom skissen inte går högre än till tredje armékåren men det tolkar han som att det finns mer än en armékår. Ovanför armékåren utgår han att högsta ledningen i Damaskus. På så sätt är personen ifråga direkt under armékåren. Han har alltså en funktionsansvarig chef i armékåren och en funktionsansvarig chef ovanför den inom ramen för beväpningsavdelningen som sitter i Damaskus. Detta är högt upp i styrkan. Som brigadgeneral, det är en generalsperson, även om man är enstjärnig som personen är, så är det en viktig roll. Philip tror att i den här militära strukturen, är man generalsperson så åtnjuter man en viss status. Så är det även i Sverige. Det är inte vem som helst som blir general. Även om de inte har egna bilar här så är det en statusposition.

På fråga från RD vad den här positionen har i förhållande till att vägra order och säga ifrån, vilka möjligheter har en person i den här rollen i förhållande till en person på marken som utför en order eller medverkar till något som är olagligt. Philip säger att om man är i ett system som är mer totalitärt än vad vi är vana vid så tror han att man skulle vara försiktig oavsett om man är soldat eller general att öppen yttra emot eller ställa sig tveksam till en order. Det tror Philip att man kanske inte gör men det är en spekulation från hans sida. Philips bedömning för att stiga i den typen av system så bör man nog ha följt den politiska linjen ganska hårt under sin karriär. Det finns en anledning till att de har en avdelning för politisk vägledning. Detta såg man även i forna Jugoslavien där man tagit över från den jugoslaviska armén och där man i den bosniska-serbiska styrkan fortsatte använda en politruk.
Philip säger inte att samma gäller i Syrien men det man såg i forna Jugoslavien, särskilt i Bosnien, var att den personen kunde nästan gå över den militära chefen.

På fråga ur ett straffrättsligt ansvar kan man säga att den här personen, i det här systemet inte kunde säga ifrån eller har man ett ansvar att på något sätt agera säger Philip att han inte kan säga hur det ser ut inom ramen för Syriens strafflagstiftning. Militärt så tror Philip att personen har en begränsad möjlighet att säga nej, att motsätta sig en order. Det finns också en personlig koppling i det här; hur är hans roll. Philip säger att detta är spekulationer från hans sida. Interpersonella kontakter kan förekomma och om det är så att man ombeds göra något som inte är ok eller som man ifrågasätter, så kan det vara så att om man är en senior person i staben så kan ordet väga extra i jämförelse med en yngre. När det gäller strukturellt, om man har den möjligheten att räcka upp handen och säga att man inte går med på detta, framstår det som sannolikt där man i ett system där man har en avdelning med politisk vägledning, om man gör karriär i det här systemet så har man antingen valt att bortse från sådana orders och accepterat dem eller så har man inte haft några problem med dem.

På fråga om skyddsvärdet på en person i den här positionen säger Philip att det är svårt att säga. Ledningen är viktigt. För en fiende är det fint om man kan plocka bort en militär befälhavare. Det har man även sett nu i Ukraina. Det blir problem, moralen går ner, styrkorna famlar i mörkret. Det finns ingen ledning och styrning. Den effekten kan ske. Den här personen är en av flera så det relativa skyddsintresset blir kanske därefter.

På fråga om divisionsledningen har något säkerhetssystem kopplat till det här säger Philip att det kan vara möjligt men han vet inte det. Det kan också vara situationsberoende var man är grupperad. Detta skulle förmodligen gälla fler än honom som har liknande roller.

Philip uppgav att det som är viktigt i det här är tiden. Om man har genomfört den typen av olagligheter över tid. Första gången kan vara ok men om man fortsätter att genomföra detta och att man i sin roll kontinuerligt fortsätter att tillhandahålla ammunition som behövs.
Vid genomläsningen vill Philip tillägga att det handlar om personen motsätter sig eller inte. Om man inte lyckas motsätta sig en olaglig order första gången det sker må det vara hänt men om man sedan inte motsätter sig order så har man på något sätt accepterat att det händer.
Det rapporteras och det fylls på. Någonstans där har man accepterad det som sker och är det så att det fortsätter, man är kvar i sin roll även om man sen hävdar att man motsatte sig, värdet av det motsättandet sjunker i ljuset av att man fortsatt med verksamheten och understött eller varit medhjälplig. Det handlar om hur lydnadsförhållanden ser ut och vilka gärningar det handlar om. Det kommer att bli en bevisfråga hur rollen ser ut och vad har personen varit delaktig i under tiden.

Lydnadsförhållande är en viktig bit som också framgår i det PM som finns. Dokument eller reglementen kan visa detta mer.

På fråga om något reglemente kan vara likställt från ett annat land säger Philip att det finns stabsinstruktioner i försvarsmakten. Ev. kan man titta på kringliggande länder som kanske kan visa. Försvarsmakter i alla länder är situationsspecifika. Så även om vi tittar på hur man gör i Norge och Finland så kan vi se skillnader. Det finns också en historik hur något har utvecklats.

Philip säger att han blev förvånad när han såg att det var så många sektioner. Tittar man på den typiska NATO strukturen så går den från 1–9. Det gör det lite svårare att veta precis vad de olika sektionerna gör, hur de överlappar.
Några sticker ut som är tillagda som kemiska vapen och politisk vägledning, de finns normalt inte. Det är fler sektioner än förväntat. Det kan vara ett utryck för den nationella strukturen.
På fråga om beväpningssektionen i en västerländsk struktur skulle återfinnas inom logistik säger Philip att det är så. Logistiken kan vara arrangerad på olika sätt. I vissa länder har man

en helt separat logistikorganisation som parallellt understödjer styrkan. I andra ligger det inom styrkan. Där man har det separerat behöver man även inom styrkan den här funktionen. Logistiken kan man arrangera på många olika sätt. Det verkar vara flera avdelningar inom staben som överlappar, vilket är förvånade. Det är många saker inom logistik som mat, sjukvård och vapen som är relaterade till varandra. Det handlar om att fysiskt förflytta saker till styrkans väl och ve. Den typen av transporter är lika oavsett vad man förflyttar. Därför är det bra att ha det under samma paraply.

Förhöret genomläst och godkänt 2022-04-11 med ett förtydligande som redovisas kursivt ovan.

Polisen

Förhör

Förhör Sakkunnig

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Bengtsson, Ingemar	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Sakkunnig	Ja	Svenskt ID-Kort	

Tolk	Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om	Underrättad om misstanke
Folkrättsbrott (grovt), Fullbordat	

Ytterligare information om anledning till förhör

Hörs som expertvittne/sakkunnig vittne och har innan förhöret tagit del av PM från 2022-02-01 med uppgifter från förhör.

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Cecilia Hector	2022-04-19	09:12	10:34

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polishuset Kronoberg, Stockholm	RB 23:6	Ljudbandsförhör
Förhörsvittne	Utskrivet av	Konceptförhör
	CH	

Involverad personal	Funktion
Ann-Catrin Jansson	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Bengtsson uppgav att han tjänstgör vid Försvarshögskolan och är där avdelningschef för en avdelning som heter Ledarskap och ledning. Han har varit på Försvarshögskolan sedan 2020. Innan var han på Högkvarteret och han är officer i grunden. Han har tjänstgjort inom ledning och ledningssystem vid högkvarterets produktionsledning. Innan dess var han i Belgien inom "SHAPE" i NATO högkvarteret. Där var han under 3,5 år. Han har även suttit inom arméns taktiska stab, alltså ledning av arméstruktur. Han är arméofficer och har arbetat med ledning och lednings relaterade frågor. Han är förtrogen med ledning och ledningsstrukturer både internationellt och nationellt. Hans militära grad är överstelöjtnant.

Bengtsson påtalar att han inte är logistiker. Detta vill han framföra då han upplever, utifrån PM att det handlar om logistik.

Utifrån den skiss som är bifogad med PM säger Bengtsson att strukturen är något han känner igen. Det är så det vanligtvis ser ut, inget konstigt med strukturen i sig. Det som är annorlunda från vad han är van vid är han inte riktigt känner igen hur de har strukturerat det. Han känner igen funktionerna i stort men att de är uppdelade i många enheter för att vara en stabsfunktion. Han tycker att vissa saker hänger ihop och borde kanske varit en struktur. Generellt så känner han igen strukturen. Han påtalar att han inte är expert på den syriska armén.

Bengtsson uppgav att utifrån PM så är det två enheter till som håller på med någon form av

logistik; underhåll/tekniska avdelningen och organisation/försörjning avdelningen. Det kan även uttydas av symbolen. För honom är detta logistikenheter och så även beväpningsavdelningen som han tolkar det. I en svensk stab hade dessa snarare legat under ett paraply. Men inom logistik hade de olika tjänstegrenarna behövts att göras. Att det ser ut så här kan bero på att det är så komplext och att man valt att tydliggöra detta. Enligt Bengtsson är det flera avdelningar inom logistik. Den här strukturen har han inte sett tidigare i de organisationer som han varit i kontakt med. Divisionen är en enhet som vi tidigare haft nationellt. Detta är en nivå över vad vi normalt har. Han har inte heller sett den här strukturen i andra strukturer. Detta förändrar egentligen ingenting i sak.

12 eller 13 avdelningar är egentligen inget konstigt.

Stabsorganisationen har en tydligare struktur kopplat till hur förbandet ser ut än funktionen. Han är van vid att det struktureras mer utifrån funktionen. Tex att de här håller på med underrättelse, de här håller på med genomförande, de håller på med logistik, de håller på med planering och de här håller på med ledning och samband. I den här strukturen så finns en luftskyddsavdelning. Denna hade troligen gått in tillsammans med ingenjör och avdelningen för kemiska vapen i en genomförande del. Man hade grupperat efter effekt snarare än förbanden. Det är utifrån en NATO struktur. I sig är det ingenting konstigt med avdelningarna.

På fråga vad funktionen/arbetsuppgiften för de 13 avdelningar är säger Bengtsson att de är ett stabselement. Divisionschefen är chef. Det är han som pratar med brigadcheferna. Staben är stödfunktionen till divisionschefen. Stabschefen är chef över stabsenheterna, alltså stabselementen. Syftet är att styra verksamheten som sker i förbanden, divisionen, och därmed styra det som de underställda enheterna; brigaderna och regementet gör. I PM framgår en fråga om det är chefen som leder eller om det staben som leder. Rent formellt säger Bengtsson att det är chefen som leder. Men mycket av ledningen, framförallt när vi går in på funktionsledning, sker från staben. Som divisionschef har du inte förmåga att ha koll på alla detaljer. Då är det stabens uppgift att faktiskt styra i detaljerna. Sen är det helt rätt att vissa beslut fattar divisionschefen på rekommendation på sina stabsenheter. Det är staben i väldigt mycket som gör vardagsarbetet. Väldigt mycket av den direkta ledningen som utövas kommer från staben och kanske inte så mycket från divisionschefen som snarare pekar åt vilket håll de ska och vad som ska göras och sen agerar han utifrån det.

En divisionschef och en ställföreträdande divisionschef är vanligt, att man är två. Det kan vara en ibland. Stabschefen, ibland säger man att han är tredje man i divisionen, och det är han just på grund av den nära relationen. Hans viktigaste uppgift är dock att vara chef över enheten. Alltså styra stabens arbete så att staben producerar det som ska produceras, ger de styrningar som ska ges.
I PM framgår i vissa stycken att stabschefen bara är en enkel koordinator. Man skulle då kunna säga att divisionschefen och någon av avdelningscheferna styr mer än stabschef de facto styr. Stabschefens enda uppgift är att koordinera och se till att staben gör det som de ska. Avdelningscheferna är experter i sina områden. De är troligen mycket kunnigare än vad divisionschefen i sak är, i detaljer. Så därmed styr de i sitt lilla område medan divisionschefen å andra sidan fattar de större besluten. Stabschefens uppgift är att se till att maskineriet fungerar. Bengtsson ser stabschefen mer som en koordinator än en ledare i divisionsstrukturen, även om man ibland säger tredje man. Han är i och för sig trea i förhållande till divisionschefen. Dessa tre utgör en trojka. Stabschefens uppgift i traditionell mening är inte att leda förbandet utan att styra och koordinera staben och produkten som kommer från staben.

På fråga hur arbetet går till från divisionschef, stabschef och avdelningscheferna säger

Bengtsson att han talar utifrån ett västerländskt perspektiv. Han säger att det kan finns olika sätt att göra det här på, att det kan se annorlunda ut i den syriska armén. I en svensk kontext och i en NATO kontext så är stabschefen koordinator. Det är inte så att stabschefen är den enda som avdelningscheferna pratar med. Avdelningscheferna pratar med divisionschefen. Det antyds även i PM att avdelningscheferna ingår i divisionschefens ledningsgrupp. Det är rätt vanligt och går tillbaka till att avdelningscheferna har spjutspetskompetensen i staben eller i ledningen av divisionen. Det gör att divisionschefen måste lyssna på avdelningscheferna för att få ut den effekt som han vill få ut. I en västerländsk kontext är det en naturlig dialog mellan avdelningschefer och divisionschef. Stabschefen är också med i den dialogen. Stabschefen är inte heller expert på funktionen. Så om divisionschefen vill dryfta tankar så vill han ha experter och lyfter därför in avdelningscheferna för att höra. Han kan säga hur han tänker och fråga hur de ser på det. Bengtsson säger att det finns en öppen dialog mellan divisionschefen och avdelningscheferna. Skälet är att avdelningscheferna är förmågechefer eller förmågeexperter, det är de som har kunskapen i sitt område. Det är avdelningscheferna som har uppföljning hur det ser ut just nu i sakfrågan. Även om divisionschefen vet hur det har varit så är det de som vet hur det ser ut idag. Det är hos avdelningscheferna kunskapen finns. En nära dialog mellan divisionschefen och avdelningschefen finns.
På fråga om avdelningschefer har regelbundna möten med divisionschefen och stabschefen säger Bengtsson att i en västerländsk kultur så skulle de ha regelbundna möten med avdelningschefer, divisionschef och stabschef. Där man diskuterar löpande i olika former. Då är alla med. Det är ytterligare ett skäl till varför man inte vill ha för många utan mer funktionsmässigt. Utifrån en viss frågeställning så kan man föra samtal i en mindre krets. Det kan vara ett par avdelningschefer med divisionschefen. Ett par avdelningar kan divisionschefen prata mer med för att verksamheten kräver en högre chefsuppföljning eller närvaro. Regelbundna möten har de.

På fråga var avdelningscheferna hämtar sin kunskap säger Bengtsson att det inte enbart är 12 eller 13 individer utan de har också sin egna organisation i staben. Det är en resurs. De pratar med sina motsvarigheter i organisationen neråt. De får rapporter och skickar styrningar i det som kallas funktionsröret med sina motsvarigheter. Detta kan också vara ett skäl till varför man inte ska vara så bred upptill för ju längre ner man kommer går det inte att ha samma bredd i deras stab. De kommer då att trycka ihop sig och då innebär det många enheter upptill som ska prata med samma person neråt. Det kan då bli tre avdelningar på divisionsnivå som ska prata med en avdelning på brigadnivå om de inte har motsvarande struktur för att möta upp den funktionskommunikationen som sker i staben.
Det kommer också styrningar uppifrån eller utifrån som kommer in direkt till den berörda enheten. Så bygger man sin lägesbild.

I PM pratas det om att personen ifråga sitter i ledningen, på fråga vad det innebär att sitta i ledningen säger Bengtsson att som avdelningschef så är man ansvarig för den funktionen. Man är "chefens röst" i sakfrågan. Bengtsson utgår från när han själv tjänstgjort och säger att när han uttalar sig i ledningsfrågor så är det inte han som yttrar sig utan det är i hans fall brigadchefen, men det blir Bengtsson som blir hans "mun" då det är Bengtsson som tänker ledning i brigaden. Det blir motsvarande i detta fallet. Därför tycker Bengtsson att de ingår i ledningen. De är med i styrningen av hela divisionen. Även om det är formellt divisionschefen som är chef och kanske fattar vissa formella beslut, men väldigt mycket av genomförandet av den ledning som divisionschefen beslutar om sker utifrån avdelningarna.

På fråga om divisionschefen, i en krigssituation, vill åstadkomma något; hur är gången? Bengtsson säger att det som en avdelning oftast har att göra med i ett sånt exempel är; på vilket sätt kan jag stödja det här? Alltså vad måste vi göra i min funktion för att stödja det eller än värre om det inte går att göra som chefen vill för att de inte har de resurser som

behövs. Även om chefen vill så kommer de inte att kunna. Det är oftast så att logistiken inte medger att de gör det, de kan inte framrycka eller röra sig på den stora ytan för det medger tex inte kommunikationsmedel. Det blir avdelningarnas uppgift att faktiskt tala om, vad som är möjligt och vad som i så fall behöver göras med resurser eller att det inte går för att man inte har de resurser som man behöver för att göra det man vill. Det är en av de viktigaste uppgifterna som funktionscheferna har utifrån vad divisionschefen säger att han vill göra.

På fråga om beväpningsavdelningens mini och maxnivå som framgår i PM säger Bengtsson att detta gäller all logistik. Man vill helst inte att man får slut på resurser. Det som definierar maxnivå är inte vad man vill utan vad man har teknisk förmåga till. Alltså vad man har lagerutrymme till, vad man har lastbilsflak att köra det på. De begränsningar som finns. Det är vad du max kan ha med dig. Då kommer man till det andra. Om man ser hela divisionens totala ammunition finns den uppdelad i princip 4 potter. Man har den mängd man har när man går ut utan att ha gjort något, då har man grunduppställningen. Den första logistikenheten bakom har en helt likadan uppsättning. Därifrån kan påfyllningen ske. Nästa nivå upp har ytterligare en omgång och sen har divisionen den fjärde omgången. På så sätt har divisionen fyra omgångar, alltså stridsomgångar. Det är oftast det man diskuterar; hur många stridsomgångar har vi? För man får inte gå ner för då kommer man till sist inte kunna verkar. I genomförandet går man ner och då måste man följa upp och kontinuerligt fylla på. Där kan man tillåta att det går under en miniminivå i genomförandet men samtidigt när miniminivån är definierad då är det triggern att det är läge att förbereda att man kan fylla på.

Gången i beställningen från motsvarigheten i brigaden säger Bengtsson att det är den funktions styrningen som sker. Om man är i strid så rapporterar man dygnsvis förbrukning av alla förnödenheter just för att man ska se hur läget är. Hur ska vi fylla på? Det kan vara så att man måste ta det utifrån eller att man har resurser internt men att de är fel dimensionerande. Då gör man en ammunitionsutjämning från en enhet till en annan. Eller som det antyds i PM att man får göra en beställning hela vägen upp till kår-nivå för att få kåren att skicka nya saker eller ge en hänvisning var man kan hämta. Detta är en naturlig logistikförsörjning oavsett vad det är frågan om; ammunition eller drivmedel.

Det framgår i PM att beställningen kommer från brigadnivå, men att det är divisionschefen som fattar beslutet efter att ordern har presenterats.
På fråga om detta känns som en rimlig ordning svarar Bengtsson att han upplever att detta känns som onödigt byråkratiskt. Det kan vara kulturella skillnader som gör att det är på detta viset. I Bengtssons värld så sammanställs detta och sköts helt och hållet i funktionsröret. Givetvis får divisionschefen veta, framför allt om man har passerat en kritisk nivå, för detta påverkar förmågan. Själva beställningen påstår Bengtsson går i tross-röret uppåt till högre nivå. På samma sätt som man får informationen från motsvarande enhet på brigadnivå. Det var inte brigadchefen som gav informationen lika lite som det hade varit divisionschefen som gett informationen, utifrån ett västerländskt perspektiv.
På fråga om detta är oaktat vilken typ av ammunition säger Bengtsson att gällande kritisk ammunition kan man ha det förfaringssättet på. Det kan då gälla exklusiv ammunition. Om man tex har förbrukat mycket av sjömålsrobotar, som är en kritisk ammunition, informeras divisionschefen men själva beställningen i övrigt är inget konstigt med. Det är snarare styrningen uppifrån, att bevilja ammunitionen. Beställningen ser inte Bengtsson att det skulle vara något speciellt med.

På fråga att man själv hämtar sin ammunition säger Bengtsson att man ofta arbetar med hänvisningar. Att man får ytterligare ammunition och man kan hämta på en viss plats. Antingen ser man till att det kommer fram så långt att brigaden kan hämta eller så får man hjälpa brigaden att lyfta fram det. Brigaden måste hämta det som de beställt. Detta är heller inget som behöver betyda någon skillnad när det gäller Syrien. Man kan tänka sig att i stället

för att åka tillbaka och hämta så kan någon annan köra fram så långt som möjligt. Det är en fråga var resursen finns i form av transportmedel. Det är det som är avgörande. Detta är mer logistik detaljer och det är inte hans område.

I PM framgår att det finns en förutbestämd nivå och att man inte går under en viss nivå utan det är bestämt av militärledningen, det är lagstadgat. Så att det då är omöjligt att en division skulle få slut på ammunition. Förhörsledaren säger att intrycket är att man alltid har en nivå så att divisionschefen alltid kan känna sig trygg med att de alltid har en viss nivå så att han inte behöver bekymra sig vid förflyttningar.

Bengtsson säger att om divisionen i sig själv har fyra dygns förbrukning inbyggt i sig där det första dygnets förbrukning ligger hos användaren så innebär det rent praktiskt att de har tre gångers reserv med sig. Sen till att de har en kontinuerlig påfyllning, om man beaktar att man förbrukar en viss mängd, ja då måste man per dygn förse sig med samma mängd. Annars kommer man att gå tom. Men man har indirekt en tre dygns buffert så ser man bara till att få igång logistikflödet. Att man i samma mängd man förbrukar får man in så kommer man inte att gå tom. Men tar man bort den så att man inte får tillförseln, då förbrukar man upp det man hade och då blir man tom. Får man inte det blir man tom men annars ska det mycket till att man ska gå helt tom.

På fråga vems ansvar det är att få till logistikflödet svarar Bengtsson att han inte vet om de tre logistikavdelningarna ansvarar för sin egen del, men det är respektive avdelningschef att säkerställa att divisionens fyra dygns finns. Det är dennes viktigaste uppgift att säkerställa att man har den logistikförsörjning som man ska ha. Vi har den mängden vi ska ha.

I det här fallet, där det verkar finnas en beväpningsavdelning, hantera man vapen och ammunition inom den avdelningen. Om man ska ha en viss mängds ammunition är det den enhetens uppgift att se till att man har den mängden ammunition i hela divisionen. Alltså ligga på uppifrån så att man får in flödet. Att man har vägar och hänvisningar så att det fungerar, så att man kan få ner det. För det är ingen mening att ha ammunitionen uppe, den ska vara där nere där den ska användas, på bataljonerna.

Framgår i PM att man kan strida i 10 dagar utan att en stor mängd försvinner men dessa uppdateringar kan ske varje dag, varannandag, var tredje dag eller varje vecka.

Bengtsson säger att det är återigen en fråga hur intensiv verksamheten är. Behöver jag ha en logistikrapport en gång om dygnet eller var tredje dag eller en gång i veckan? Hur ofta behöver jag rapportera och det har med intensiteten i verksamheten att göra. I Ukraina tror Bengtsson att det handlar om dygnsrapportering. Hur mycket har vi förbrukat det här dygnet för att säkerställa att man har det man behöver. Har man inte den typen av verksamhet, inte den typen av strid då blir rapporten från igår likadan idag. Då kan det vara bättre att avvakta eftersom man ändå inte kommer att gå ner i vårt eget dygnsbehov. Då kan rapporten bli en gång i veckan.

På fråga om man då är chef för den här enheten, är man då uppdaterad konstant med hur intensiteten ser ut säger Bengtsson att man har koll på vilken verksamhet de underlydande enheterna gör. Alltså man vet vad de bedriver för verksamhet, alltså kan jag ha en förutbestämd uppfattning om att så här mycket kommer att gå åt. Att man är i ett stridsmoment, alltså kommer man förbruka ammunition eller om man är i ett moment där man inte gör något där man förbrukar ammunition. Då förväntar man sig inte heller att ammunitionen förbrukas. Genom att veta vad de underställda enheterna gör får man en mental bild av att de förbrukar ammunition, inte hur mycket men det får man i dygnsrapporten men man kan förstå att om de är i strid så förbrukar de ammunition.

På fråga om personen ifråga vet att brigaderna är i strid säger Bengtsson att det vill han påstå att han vet eftersom i den lägescentra, som Bengtsson förutsätter finns på divisionsnivå, där följer man upp det. Det är ytterligare en sak att som avdelningschef vara ett steg före. Inte

sitta och vänta på att någon säger att ammunitionen är slut utan tänka att om det är strid där innebär det att de kommer att behöva saker och hur kan vi matcha det redan nu. Så att de aldrig behöver tänka själva utan att de blir servade. Utöver att se till att nivån är rätt är att se vad enheterna gör och vad de förbrukar. Det görs genom att man får en lägesuppföljning.
På fråga om avdelningscheferna ingår i en sådan position att de får en lägesuppföljning/lägesbild på divisionsnivå säger Bengtsson att de gör. I alla fall utifrån ett västerländskt perspektiv. Det kan vara en gång per dygn eller två gånger per dygn som de samlar staben för att ge en lägesbild för att alla ska veta vad divisionen gör just nu.
På fråga hur långt ner lägesbilden sträcker sig säger Bengtsson att på divisionsnivå får man inte veta vad enskild bataljon gör. Däremot får man veta vad brigaderna gör och då vad bataljonerna i brigaderna gör. Kanske två nivåer ner men definitivt inte i detalj. Inte vad en grupp i ett kompani gör. Den uppföljningen har de inte. De ska heller inte ha den informationen för då lägger man sig i fel saker. Men i alla fall vad brigaderna gör och möjligtvis vad de stridande enheterna i brigaderna gör. Om en enstaka enhet i brigaden är i strid kan man ha uppföljning på detta. Ner på brigadnivå har man en övergripande bild, en nivå ner har man den kunskapen. Man kan även ha lite koll en nivå till ner.

På fråga hur han ser på beväpningsavdelningens funktion om man är avskuren den informationen som vi nu talat om säger Bengtsson att det kommer då bli väldigt svårt att verka. Även om det, som det antyds i PM, att detta är ett administrativt jobb så skulle det innebära att personen inte vet något förrän någon säger att den behöver något och att man då bara agerar på den impulsen. Det skulle inte fungera. För då är man inte på förhand, då agerar man bara. Man blir inte ens reaktiv utan bara en pappersskyfflare. Om man inte har kontexten kan man inte göra en prioritering om man får två förfrågningar om en resurs som man har begränsat av. Då vet man inte vem som ska få den. Det går inte att fatta något sådant beslut. Det kan finnas saker som att en bataljon gör vissa saker och av operationssekretessen så är det få som vet exakt vad de gör. Det kan vara saker som andra avdelningar inte ska veta.
Bengtsson säger också att nivån på de som sitter som avdelningschefer är på en hög nivå. Medarbetarna i en beväpningsavdelning kanske inte vet exakt alla detaljer men som chef i ett västerländskt perspektiv så hade man vetat. Den här befattningen är viktig för att kunna ge stöd, både till chefen men även till underställda enheter för att vara proaktiv istället för reaktiv.

Förhörsledarens uppfattning är att beväpningschefen finns även på brigadnivå men även under. På fråga hur möten ser ut mellan avdelningschefen på divisionsnivå och de på brigadnivå säger Bengtsson att som funktionschef så styr han i funktionsröret vilket gör att han har en regelbunden kontakt med funktionsföreträdare på nästa nivå. Bengtsson säger att han själv i den nivån har samlat funktionsrepresentanter från nästa nivå på möten för att diskutera saker som rör funktionen. I själva stridgenomförandet så kan man kanske inte ha den formen men då har man samtal. Om brigadchefen är divisionschefens underställda chef så är i funktionsröret den som är avdelningschef i division chef över de på brigadnivå. Det blir hans underställda chefer även om de inte är chefer på samma sätt.

Bengtsson uppgav att han själv inte kan svara på om beväpningsavdelningen finns på bataljonsnivå här. Mängden människor som man kan avvara i en bataljonsstab är begränsad. Så om man ska ha många specialister så blir den väldigt stor, därför kan han inte säga om det finns en beväpningsavdelning på den nivån. Frågan behandlas där. Det är om inte annat en del av logistiken.

I PM beskrivs det att det finns en mängd ammunition där divisionen tar 25% för att sedan ges till brigaderna där avdelningschefen på brigadnivå i sin tur tar 25%. På fråga om detta är så man gör i fördelningen säger Bengtsson att längst ner finns genomförenade enheter som kompani och plutoner. Dessa har en dos/dygn. Deras egen logistik på bataljonsnivå har

ytterligare ett dygn. Brigaden har i sig ett dygns förbrukning och sen har divisionen den 4: e. Det är så han har uppfattat och det är också så han känner igen det. Bengtsson påtalar att han inte är logistiker. På så sätt blir det 25%. Det är inte är så att de tar "tull" på 25% utan de olika fjärdedelarna fördelas så. När de använder saker så börjad det röra sig.
På fråga om när det behövs påfyllning längst ner om det kommer från nivån över eller om det kan komma från högsta ledningen direkt säger Bengtsson att det är närmare att ta det på nivån över. Det kan däremot vara så att när man ska börja köra fram saker så kan man lika väl köra det hela vägen fram som att köra till ett ställe för att flytta det igen. Då kan det vara bättre att köra bilen fram till slutanvändaren.

Förhörsledaren påtalar att det har framgått att det finns ett lager på divisionsnivå som personen ifråga är ansvarig för och att det lagret finns på utpekat ställe. Att det framgått att detta lager aldrig har använts. På fråga om detta kan stämma säger Bengtsson att det kan det om förutsättningarna är sådana att det går logistiskt att köra fram. Då finns det ingen anledning att lyfta fram det utan låta det vara. Sen kan det vara andra saker som gör att man vill rotera det, så att det som ligger där inte blir för gammalt. Detta är dock mer en fråga för logistikledning. På fråga om man då kan köra saker till brigadnivå och hoppa över division säger Bengtsson att det kan man göra.
Bengtsson säger att om man är statiskt grupperade på en plats man varit på under en lång tid, då finns det ingen anledning att göra på något annat sätt. Det handlar också om skydd. Fordon som kör fram logistiken längre ner har en högre förmåga att röra sig i terräng och en högre skyddsförmåga än fordon som kör logistik längre bak. Men om det inte är något hot, om det finns vägar som gör att man kan köra hela vägen fram då finns det ingen anledning att lasta av en lastbil utan kan köra så långt fram som möjligt.

På fråga om graden brigadgeneral är en rimlig nivå för denna befattningen säger Bengtsson att dessa chefer har motsvarande grad som enheterna man leder dvs brigadcheferna. Det känns helt rätt. Den befattningen är hög. Den är den lägsta generalsbefattningen. I Sverige har vi bara fyra grader av generaler och ÖB är det vi kallar fyr-stjärnig general och en brigadgeneral är en en-stjärnig. Att den här är förknippad med förmåner säger Bengtsson att han mycket väl kan tänka sig det. Även i Sverige är en general en general.

På fråga vad som händer om man tar bort den här funktionen när ett land befinner sig en intern väpnad konflikt säger Bengtsson att den här funktionen kan läggas i en annan enhet. Någon av de andra avdelningarna kan lösa det men du kan inte ta bort den helt och hållet. Om man tar bort försörjningen av ammunition så när man skjutit, vad gör man då? Varifrån får de ny ammunition? Om man tar bort den på divisionsnivå och samma funktion finns på brigadnivå; varifrån skulle då den på brigadnivå få styrning och stöd ifrån? Det hade den behövt få från någon annanstans. Detta måste finnas, om det finns inom en beväpningsavdelning eller om det sker i en allmän försörjningsavdelning är en annan sak men att inte göra dessa uppgifter ser han inte att det inte skulle ske därför att det behövs.

På fråga hur beroende divisionschefen är när han ska fatta sina beslut att han får rätt lägesbild från avdelningarna säger Bengtsson att det är logistikern, och dit räknar han det här som en av komponenterna, som talar om vad chefen de facto kan göra. Han säger vad chefen kan och inte kan göra utifrån vad logistiken säger. Bengtsson säger att det är en jätteviktig del. Det här är en typisk servicefunktion. När det fungerar så märkts den inte för då flyter allt, man är på förhand och ser till att det fungerar. Då behöver man inte funktionen när det fungerar för då löser den sin uppgift. Då har den sett till att divisionen har allt den behöver och det blir aldrig ett problem för divisionschefen att ta hänsyn till. Så å ena sidan kan man säga att man kan ta bort den när det fungerar men det är just för att den finns som det fungerar. Om man tar bort den så blir det "hål i den fina kakan" och det innebär att man inte har den logistiken. Då har man heller inte någon att ta till som ser till logistiken. Ibland kan man fråga varför de sitter

med och diskuterar kommande planer, de har inget att tillföra. Men det är just att de inte har något att tillföra som betyder att de löst sin uppgift. De ser till att det som andra vill går att realisera genom att de alltid är med och vallar upp. Bengtsson påstår att detta är en viktig funktion att ha med även om de inte alltid tillför något när de säger att det går bra. Men det är för att de gör sitt jobb. När det fungerar syns inte de här personerna, de får bara kommentarer när det inte fungerar.

Förhörsledaren frågar om när det börjar ta slut på de här fjärdedelarna och det börjar krackelera med de här fjärdedelarna, ligger det på avdelningschefens nivå att genast flagga upp inför divisionschefen säger Bengtsson att det gör det. Det är precis den uppföljningen som de ska ha koll på för att just kunna se detta. Detta är en utmaning beroende på vilken frekvens man har dygnsrapportering. Om man har den i för långsam frekvens, då kan det komma ett hack om man inte varit med. Men å andra sidan borde man flaggat på lägre nivå att man förbrukar mer än vad de regelmässigt gör. Om man börjat "tulla" på lager så att man kommer ner på miniminivå. Det är deras uppgift att se till att man inte gå ner på kritisk nivå och när man börjar närma sig säga till om påfyllning.

Förhörsledaren frågar vad avdelningscheferna har att göra/ansvar om det sker anfall mot civila säger Bengtsson att uppgiften i beväpningsavdelningen är att se till att det finns resurser hos förbanden/enheterna. Det är inte i sig deras uppgift att styra hur de ska nyttjas, det är andra mekanismer som styr det. Om det är så att enheterna inte har någon uppgift som föranleder att det ska förbrukas ammunition, och det vet beväpningschefen om, och så får han in rapporter om att de behöver ny ammunition. Då bör man reflektera vad som har hänt, att det förvunnit ammunition. Det kan bero på stöld, försäljning eller olagligt nyttjande. Något har föranlett att man förbrukat något man inte skulle. Det borde man i linjen ha flaggat upp för, varför det tagit slut. Om det är beväpningschefen som ska börja undersöka eller om man hade lyft det till någon annan i staben som har bättre förutsättningar, men det borde ha blivit lyft för att ta reda på vad som händer. När divisionen får det borde redan brigaden har reagerat.
Någonstans borde man ha reflekterat varför man förbrukat ammunition när man inte är i strid.

På fråga när man är i strid säger Bengtsson att det kan vara svårt på divisionsnivå att veta hur man har förbrukat ammunitionen, när man sitter som ansvarig för beväpningsavdelningen. Han vet att man förbrukar ammunitionen och ser i lägesbilden att de är i strid, men det är svårt att veta vad målen är man bekämpat med ammunitionen. Är det legitima mål eller inte kan vara svårt att veta. På fråga om den informationen framgår i lägesbilden säger Bengtsson att det kan bero på vad just lägesbilden säger. Det handlar om vad som rapporteras. Lägesbilden baseras på vad som rapporteras, vad de underställda enheterna säger att de gör. Talar de om vad de bekämpar eller talar de bara om att de bekämpar.

På fråga om det bara är några förband som är aktiva och att dessa är väldigt aktiva; man har kanske bara en pansarbrigad som är mer aktiv än andra; och om det då inte är så många att hålla reda på säger Bengtsson att det stämmer men det är fortfarande så att den enheten som är aktiv, exakt vad den enheten gör, om staben inte har egna sensorer som ser vad som sker, så måste man förlita sig på vad brigaden säger att de gör. Om det inte finns någon anledning att misstro vad de gör finns det ingen anledning att sätta dit egna sensorer för att ta reda på vad de facto gör. På fråga om det då finns andra sensorer i form av TV och journalistik som bidrar med en annan lägesbild och Bengtsson säger då att den informationen borde man få in i staben. Men då kanske det inte är så mycket för de i stabsfunktionen utan snarare divisionschefen gentemot brigadchefen. För då är det brigaden som inte gör som divisionschefen sagt att de ska göra.

På fråga om de gör det som divisionschefen har sagt säger Bengtsson att så kan det vara. Det

är en annan vinkling. Hur agerar man som stabsmedlem när divisionschefen ger en order som du vet är eller bryter mot mänskliga rättigheter och krigets lagar? Ur ett svenskt perspektiv är det svårt att se det. Framför allt när man är mätt, det är varmt och skönt. Det blir en hypotetisk fråga men en chef är alltid en chef och fattar besluten, men de här är chefens rådgivare. Beväpningsavdelningenschefen är rådgivare till chefen. Så principiellt kan han ge råd men det är fortfarande divisionschefen som är chef och ger order.

På fråga om vapen inom den här avdelningen säger Bengtsson säger att man kan reflektera över vilka vapen som menas. Vapen kan vara det fysiska vapnet. Ett eldhandvapen är egentligen en järnbit ur ett logistikperspektiv, det som är intressant är ammunitionen till geväret. Det finns också andra vapensystem som tex pansarskott. Är ett pansarskott ett vapen eller ammunition? Bengtsson säger att när han tänker ammunition så är det även den typen av vapensystem.
På fråga om man får funktionsproblem i vapensystemen säger Bengtsson att han kan se på skissen att det finns en teknisk avdelning och för honom blir en sådan sak teknik. Oavsett vad det inte är som fungerar som det ska. För Bengtsson så borde vapentekniker finns inom den tekniska avdelningen enligt hans sätt att se.
På fråga om det kan vara så att man har ansvar för att vapensystemen fungerar men att själva reparationen sköts av den tekniska avdelningen säger Bengtsson att det kanske kan vara en sådan uppdelning.
Bengtsson säger att han inte är logistiker och frågar sig var vapenteknikers resurser finns inom organisationen. Man behöver veta var den tekniska förmågan finns för att laga vapensystem. Detta blir mer en fråga om teknisk tjänst än om ledning.
En viktig parameter är hur många vapensystem som är trasiga. När man pratar om fjärdedelar så är det på sånt som förbrukas. Det är inte så att det finns vapen på samma sätt uppdelat. Mängden ersättningsmaterial finns oftast inte på det sättet. Så om det är ett visst vapensystem gått mycket sönder, då måste man reflektera om dessa används på ett felaktigt sätt och kan behöva komma med styrning över detta. En sådan rapport kommer med de vanliga rapporterna. Det är även om ett visst fordon börjar gå sönder mycket. Det är bökigare att förses med nya vapen än med ammunition, framför allt om man pratar om kvalificerade vapen. När tornet till en stridsvagn går sönder finns det inte så många att hämta. Detta är för Bengtsson teknisk tjänst hur man styr upp detta.

På fråga om det som framgår i PM att man inte utjämnar mellan brigaderna och att Bengtsson tidigare i förhöret nämnt att man kan göra en ammunitionsutjämning säger Bengtsson att detta är beroende på vilka förutsättningar som är. Om det finns att hämta behöver man inte göra en ammunitionsutjämning. Om divisionens resurser är långt bort kan det gå fortare att lyfta en enhet från en brigad till en annan. Ammunitionsutjämning gör man oftast när tiden inte finns att vänta på nytt. På fråga om det är beväpningschefen som har den kontrollen säger Bengtsson att utifrån de rapporter som han fått så vet han i alla fall vid någon tidpunkt hur statusen var på brigaderna. Den kontrollen borde beväpningsavdelningen ha.

På fråga om nya vapensystem kommer från högsta ledningen säger Bengtsson att det gör det men det kommer ofta utbildning med ett nytt system. Om man får en ny resurs så reflekterar man i staben vem som ska ha den nya resursen. Ska alla ha den eller till ett visst förband? Om beväpningsavdelningen är ansvarig för vapen borde det vara där som frågan bereds. Ett sådant beslut säger Bengtsson att det är divisionschefen som fattar.

På fråga om man i den aktuella funktionen får information om förflyttningar av bataljon eller kompani tex säger Bengtsson att i normalfallet att om man gör förändringar på brigadens gruppering så är det en förändring som den personen får ta del av. Däremot om brigaden gör en förändring inom ramen för sitt eget område så är det inte säkert att divisionen får veta detta. I dygnsrapporteringen kan brigaden informera att man gjort en förflyttning. Om en

förflyttning sker i ett specifikt syfte för att uppnå en speciell sak där det är en högre operationssäkerhet, då är det inte säkert att den aktuella personen vet att man gör det. Då har den förflyttningen ett speciellt syfte och ska hållas i en mindre krets. Men förflyttningar som divisionen i övrigt känner till borde även den aktuella enheten känna till.
Om det sker en dialog i förhållande till ökad ammunitionsförbrukning säger Bengtsson att det är svårt att säga. Om någon enhet hamnar i strid kommer det att märkas. Men om de hamnar i strid för att de förflyttade sig, omgrupperade eller var under patrull är frågan om det är strid eller inte strid. I Sverige används uppdragstaktik som ledningsfilosofi; alltså så lite detaljer som möjligt och så stor frihet som möjligt till underställda chefer. Detta varierar i vilken kultur man är i. Han vet inte om detta finns eller fungerar i den syriska armén. Det kan vara att detaljstyrning är mycket högre. Brigadchefer kanske inte får lov att göra som de vill. Bengtsson har dock svårt se hur detta skulle fungera i Sverige utifrån vår ledningsfilosofi.

På fråga om man får en lägesbild och divisionschefen fattar beslut som strider mot krigets lagar och humanitär rätt och detta sker vid upprepade tillfällen; vad har de enhetschefer eller brigadchefer för ansvar? Bengtsson säger att uttrycket att "jag lyder order", det hjälper inte. Om man blir beordrad att göra saker som man inte ska, då ska man faktiskt säga nej. Det är så man lär sig. Men sen kan det vara väldigt svårt. Som ex säger han att en hypotetisk order har kommit från divisionschefen till brigadchefen och staben har från sidan sett att ordern har getts och kan tycka att det är fel. De kan rapportera på något sätt, men det är brigadchefen som har att antigen effektuera den eller inte. Man kan försöka att påverka men invändningen kan vara att man bara är avdelningschef och att det är divisionschefen som ger order. Om brigadchefen inte är tillräckligt säker kommer han att lyda order. Som stabsmedlem kan det vara lite svårare att avbryta en verksamhet. På fråga om man ser till att maskineriet rullar på; frågar Bengtsson om de skulle obstruera men säger att problemet i en hierarkisk organisation så är man i sig en underställd chef. Det man då skulle kunna göra är att sluta köra fram ammunition och börja obstruera mot vad chefen vill. Detta har mer med ledarskap att göra än med ledning. Det är kanske så man skulle göra även om det inte är helt självklart att det är så man gör. Det kan även vara så att man säger att man går därifrån och lämnar platsen så kommer någon annan att göra jobbet istället.

Bengtsson säger att frågorna han fått har handlat mycket om logistik och att det kan vara av värde att prata med någon om detta också.

Förhöret genomläst 2022-05-05 utan anmärkningar.

Polisen

Förhör

Förhör Per Skoglund

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person			Personnummer
Skoglund, Per			
Den hörde är	**ID Styrkt**	**Sätt**	**Ställning till misstänkt - målsägande - vittne**
Vittne	Ja	Kk	
Tolk			**Språk**

Ytterligare information om anledning till förhör	Underrättad om misstanke
Hörs som expertvittne/sakkunnigt vittne och har innan förhöret tagit del av ett PM med uppgifter från förhör.	

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Ann-Catrin Jansson	2022-04-29	10:39	11:56
Förhörsplats	**Typ av förhör**	**Förhörssätt**	
Polishuset Kronoberg Polhemsgatan 30	RB 23:6		
Förhörsvittne	**Utskrivet av**		

Involverad personal	Funktion
Cecilia Hector	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Förhöret är nedskrivet från ljudfil. Ej ordagrant men så nära som möjligt utan att det blir ett dialogförhör.

Per Skoglund som är överstelöjtnant på försvarshögskolan hörs som expertvittne/ sakkunnigt vittne och han ombeds berätta lite om sin bakgrund.

Han berättar att han är officer och han har jobbat i rollen som ansvarig för logistikfrågor i fem år på försvarshögskolan, innan dess disputerade han i logistik och internationella insatser, han har en doktorsavhandling från handelshögskolan i Jönköping inom detta område. Han har jobbat på Försvarets materielverk som rådgivare åt logistik ansvariga för både försvarsmakten och FMV:s logistikfrågor. Han började sin yrkeskarriär i försvaret 1983 och har sin bakgrund inom logistik och säger att han har ett historiskt minne av hur det var förr.

Per uppger att han har skummat igenom det PM som vi skickat till honom och han tillfrågas om han har hunnit titta lite på skissen över ledningsfunktioner som var med och om han har fått ett grepp om vad det handlar om. Per uppger att han när han läser PM:et tolkar rollen som presenteras runt ledningsfunktionen som en typisk logistikledande befattning och en logistikledande befattning generellt sett, det spelar inte någon roll i vilken del av världen man går till så handlar det om att förse de stridande förbanden med det de behöver, enkelt uttryckt. Han säger att det sen skiljer sig från land till land hur integrerad man är i den operativa planeringen och han säger att han inte kan uttala sig om hur det ser ut i det här fallet. Han säger att han kan tolka det som, att de historiskt sett skulle kunna vara påverkade av rysk logistikplanering eftersom de har ett ganska tätt band och kan då konstatera att de hamnar

längre ner i hierarkin.

I den ryska planeringen så genomförs den operativa planeringen först och sedan så får logistikledningen egentligen ansvara bara för att förse den verksamheten, de förnödenheter och tjänster som behövs. Per tillfrågas om man är del i den eller om man bara får den serverad? Han säger att man i princip får den serverad, att du skall lösa det här, logistiskt, alltså och när vi pratar om logistik så pratar vi om försörjning av både materiel och förnödenheter och eventuella tjänster som är kopplade till de stridande förbandens behov. Per drar slutsatsen när han läser det här dokumentet så påminner det ändå om hur öst har jobbat planeringsmässigt och då har de som sitter som logistikledare ganska liten roll i den operativa planeringen men däremot så har man en helt egen planering som är ganska omfattande, för det kräver ganska mycket för att få fram resurser. Det handlar om att ha kontakter både ute i näringslivet och med alla möjliga leverantörer. Per uppger att han kan tänka sig att det blir mer av det i sådana här nationer, i Sverige så är detta ganska väl reglerat men när man kommer till den typ av länder så kommer man säkerligen ut på svarta marknaden också.

Per tillfrågas om det är rätt uppfattat att funktionen även innebär att han har rollen att möjliggöra, att se till så att det finns? Per säger oja, logistik förband och logistikpersonals uppgift är att möjliggöra den operativa planering som är gjord, att den faktiskt kan genomföras. Per tillfrågas om det skulle innebära att man inte bara har kontakten direkt med högre chef utan även har mandatet att vända sig i andra riktningar? Per uppger att huvuduppgiften är att vända sig i andra riktningar vad det gäller att få in resurser, påfyllnad av de förråd som han pratar om och distribution ut till stridande förbanden, det lär säkerligen vara hans eller hennes, vilket det nu är, ansvar. Per tillfrågas om det är rätt uppfattat att det inte bara behöver komma från högre upp i hierarkin utan även åt sidan, åt andra? Per säger, som han läser hans dokument, eller pm-et som ni har skrivit så är det hans tolkning att den som har den här logistikrollen dels har att ta hänsyn till högre chefs inriktning och beslut men sen har han eller hon också att ta hänsyn till dom stridande förbandens faktiska behov.

När han läser dokumentet så uppfattar han det som att man egentligen ställer mer eller mindre krav på att förbanden. Dels så får hans egna logistiska resurser aldrig ta slut men även förbanden ska återfylla när de kommer ner under en viss nivå och det ställer ju krav på att han eller hon eller den stabsenheten har en dialog med alla de stridande förband som han har direkt kontakt med. Per uppger att han inte kan avgöra utifrån det han läst hur omfattande det nätverket är men han skulle kunna misstänka att han, eller den stabsfunktionen har ett ganska stort nätverk utmed i princip alla stridande förband på bataljonsnivå och nu pratar vi 1000 personer. Han säger att det är hans värdering utan att för den saken vara hundraprocentigt säker. Men den viktigaste biten i det här och det mest komplexa är hur den här stab eller stabsfunktionen sträcker sig ut bakåt till sina leverantörer, vilka kontakter de har och vilka nätverk de har för att få den materiel som de behöver för att kunna försörja de stridande förbanden, det är den mest komplexa frågan och den som kanske har störst betydelse även i det här samspelet.

Per tillfrågas om det utifrån hans kunskap även fungerar så enligt den ryska modellen och han säger ja, rent generellt sett så när vi pratar ledningsstrukturerna i logistik så skiljer det lite från land till land hur högt upp man behöver gå i hierarkin för att ha relationer med leverantörer, där skiljer det lite, men i princip så ser systemet likadana ut när man vänder sig bakåt till leverantörer, sen så kan man ju när, om man går ut och tittar på nationer som inte tillhör västvärlden, eller som kanske framförallt typ tredje världen se att man har ett ganska stort inslag av leverantörer som inte är riktigt rumsrena. Per tillfrågas om han menar att denna nivå, om man är chef för beväpningsavdelningen på divisionsnivå, om den personen skulle kunna ha kontakt med leverantörer eller om det ligger ytterligare ett snäpp uppåt? Per säger att det är fullt möjligt att han kan ha direkt kontakt med leverantörer i ett land av den här

storleken. Per tillfrågas om det alltså inte ligger på den som kallas högsta ledning inom beväpning och han säger att det är svårt att säga, han uppger att han inte kan uttala sig om det. Han säger att han skulle kunna tänka sig att det finns på båda kopplingarna, vissa saker har han eller hon direkt kontakter med och andra saker går via någon högre ledning i landet. Så ser det till och med ut i Sverige, vissa saker hanterar man på en ganska låg nivå, direktkontakt med leverantörer medan andra saker är uppe och vänder på centralnivå och det är kopplat till hur akuta behoven är och vilka uppgifter man har, hur det ser ut i stort.

Per får frågor om den ledningsstruktur som finns med i PM:et *(Per förevisas handlingen med divisionschefen och de underställda)* och tillfrågas om det är rimligt att det ser ut på det viset. Han uppger att det är fullt rimligt, när han läser bilden så säger han att han inte är ett dugg förvånad, att det skulle kunna se ut så i Sverige till och med. Vi pratar om skissen och om att det finns ett antal avdelningar som är uppdelade i olika inriktningar. Per säger att om man skulle jämföra det med Sverige så skulle han säga att den () skulle hamna direkt under. Per säger vidare, för där har du tre divisioner, i bilden så som det är ritat och det där är någon form av armé. Per underrättas om att det är tredje armékåren och han säger att då skulle nog den här resursen hamna under armékåren och inte under divisionen, om vi skulle göra motsvarande i Sverige. Per tillfrågas om den inte är underställd någon av divisionerna och Per uppger att det kommer finnas en sådan resurs i Sverige, alltså totalt sett om man jämför men däremot skulle det generellt sett ha och tillägger att han inte vet hur många personer det är totalt sett och pekar på de 12 enheterna, och säger att om det var enstaka individer så skulle de hamna där och pekar på divisionen. Men om vi pratar om en sådan ruta och pekar på enheterna skulle de kanske innehålla 10 personer och då skulle de definitivt hamna under armékåren, detta är i ett svenskt perspektiv.

Per uppger att det är lite beroende på hur stora individuella uppgifter de här divisionerna har, om de är väldigt separerade och individuella uppgifter så behöver man antagligen en större grupp, avdelningarna för att kunna försörja de här och pekar brigaderna. Per uppger att det generellt sett i västerländska länder så sätter man kanske den här som en egen kloss bredvid och sedan avropar divisionerna stöd från den klossen bredvid. Per tillfrågas om vi tolkat det rätt och krinsp Hector pekar på kåren och de tre divisionerna som ligger under, vi har illustrerat en division men den här klossen med avdelningar finns den motsvarande i andra divisione? Per svarar att som vi har ritat det så tolkar han det som att det finns tre likadana klossar i varje division men i västerländska länder så skulle vi inte ha tre sådana klossar utan då skulle det nog vara en betydligt mindre enhet här men en större kloss bredvid. Per tillfrågas om han menar en mindre enhet i divisionen och en större kloss bredvid. Per svarar ja så att den enheten som finns under divisionen skulle avropa stöd från den lite större logistikfunktionen som ligger direkt under armékåren.

Per tillfrågas om han har någon kommentar till att den här rutan som heter beväpningsavdelningen/enheten, att den hamnat här och då det finns andra enheter eller avdelningar som ligger här som också berör frågan logistik men att den här en egen liten kloss? Per säger att hans bedömning är att det finns ganska starka kopplingar mellan flera av dessa klossarna. Per tillfrågas om han menar sinsemellan och inom? Per säger ja, även om dom formellt sett har delat upp det här i en mer detaljerad struktur så ser han att till exempel klossen underhålls och teknisk avdelning har en väldigt tät sammanlänkning med beväpningsavdelningen. Per tillfrågas om han såg i pm-et att den här funktionen även har underhåll av trasig materiel och Per säger att det är jättemärkligt att man har den delen även där för det är där han normalt sett skulle säga att man har allt underhåll av trasig materiel. Per tillfrågas om jag uppfattat det rätt att han tolkar det som att de måste samverka med varandra och han säger ja, hela tiden och väldigt, väldigt tätt sammankopplade. Han uppger att han ser det här som staben på hela divisionen för här hittar man även en operationsavdelning och operationsavdelningen är den han ser som leder striden men då borde några av de här

stödfunktionerna som är ganska små, det är därför som de två till exempel kanske bara borde vara enstaka individer och pekar på beväpning och underhåll och tekniskavdelning.

Per säger vidare att det egentligen är samma sak om man tittar på flera av rutorna, där har man en artilleribeväpning och sen en avdelning för kemiska vapen och han säger att de säkerligen är ihopkopplade. Han har svårt att se hur man kan separera artilleri och kemiska vapen om man skall välja att använda det. Per ombeds berätta vad han menar med det och han säger att man helt enkelt inte vill få de kemiska vapnen på sig själv, då du använder artilleripjäser för att få iväg dom långt bort, det är inte mer komplicerat än så och då måste de jobba ihop, om man väljer att använda sådana vapen. Per tillfrågas om det är något man diskuterar i det här fallet i 11:e divisionen, på högre ort eller får man bara en order om att det skall göras? Per uppger att han förutsätter att man inte använder kemiska vapen med mindre än att man har en order från armékåren, han säger att det skulle vara undantag i så fall och då kommer det definitivt därifrån och pekar på den operativa ledningen, för artilleriet gör ingenting själv, på eget initiativ. Per tillfrågas om alla enheternas funktion i förhållande till divisionen och till kåren. Per uppger att hans uppfattning är att alla de här enheterna är ett stöd till divisionsledningen och det är inte jättemånga personer, vi har 12 rutor men det kanske är 100 personer totalt eller antagligen mindre ändå.

Per uppger att den här organisationsklossens uppgift är egentligen att leda de här och pekar på brigaderna, de ger egentligen bara order och ledning till de olika brigaderna och när vi pratar artilleri till exempel så leder de det artilleriregementet i första hand, som finns där ute på kanten och pekar på skissen. Per tillfrågas om det kommer på order från divisionschefen och han säger ja, på något sätt gör det, det och säger om divisionschefen har ett mål för sin strid så kommer de att detaljera det i ett orderverk som går ut till dom, det är egentligen vad som händer. Per tillfrågas om han har någon kunskap om hur orderverket skulle kunna se ut, det ryska eller hur det skulle se ut i det här sammanhanget och han säger att han inte vågar ge sig på att säga det. Han säger att det säkert finns personer inom försvarsmakten eller försvarshögskolan som kan en del om det men han vågar personligen sig inte på att yttra sig om det.

Per tillfrågas om det är rätt uppfattat att ordern går från divisionschefen men att den går via de här enheterna och sedan ut till brigaderna och han tillfrågas om det inte kan gå direkt ner till brigadcheferna och Per säger nej aldrig och får frågan varför det inte går. Per säger, därför att han kanske skriver en mening och de detaljerar det till hundra sidor. Han gör ett beslut i stort, en inriktning på, det här vill jag ska ha gjort och de egentligen detaljerar det och ser till att det koordineras mellan de här fem brigaderna och artilleriregementet, egentligen delar upp vem som gör vad. Per tillfrågas om det är möjligt att det även är så i den här strukturen, i det här landet. Per säger, ja säkert, men i östeuropeisk eller rysk tradition så är man ganska kommandostyrd och det betyder egentligen att man är ganska detaljerad, vad du skall göra med betoning på vad och hur medan i västeuropeisk kontext så säger man vad men inte hur.

Om man löser ut både vad och hur med den här klossen och pekar på alla avdelningarna det törs han inte säga, hur man styr brigaderna men han kan tänka sig att man är ganska kommandostyrd och då pekar man både på vad och hur.

Per får frågan, om man säger att divisionschefen fattar ett beslut i vad och hur något skall göras och att det då går tillbaka till avdelningarna som skriver ett mer detaljerat beslut. Vad skulle den här beväpningsavdelningens detaljerade inriktning då kunna innehålla för något? Per säger att den dels kan innehålla inriktningar på hur logistik skall levereras eller vart de här skall hämta olika resurser beroende på vad som går åt, vart, hur och när och vart och hur och när man kan vända sig till en bakre nivå för att få typ reparationer och underhåll om man inte

har det inom brigadens egen förmåga. Egentligen är det bara de här två enheterna kommer ge styrdirektiv vart brigaderna vänder sig för att få resurser och egentligen när de skall fylla på om de har satt gränser både uppåt och neråt hur mycket de får ha och som exempel skulle det kunna vara att med en uppgift kommer att de innan uppgiften skall påbörjas så skall de ha fyllt på med vissa resurser som de inte har i lager normalt. Per tillfrågas vad han menar när han säger när, om det är mer i tid eller är det när man gå runder en viss gräns som de skall fylla på? Per säger att påfyllning kan vara i tid och då är det kopplat till uppgiften, att det skall genomföras påfyllnad innan uppgiften påbörjas och det andra kan vara att man har en strävan till återfyllnad när man når vissa för låga nivåer, för att man skall köra tomt helt och hållet. Och då handlar det om att ha rutiner för när man har mandat att åka och hämta eller att man får det levererat under vissa förutsättningar.

Per tillfrågas utifrån hans kunskap om hur mycket kunskap man har när man sitter på en sån här funktion, hur det ser ut i landet och vart resurserna skall gå. Per säger, väldigt mycket, han bedömer att man har en ganska bra helhetsbild. Per tillfrågas om hur man får den och han säger att det inte finns så många sådana och pekar på armékåren, i ett land som detta och det betyder att det finns ett informationsflöde mellan chefen för kåren och de olika divisionscheferna. Per uppger att det handlar om att om det fattas ett beslut om att göra något så fattas det högst upp i armékåren och sedan faller det ut på de här tre divisionscheferna och för att de överhuvudtaget skall kunna planera något i förhållande till det så måste de här logistikmänniskorna ha koll på vart de skaffar grejer och de måste ha ganska god koll här uppe. Per säger, det är ingen lyft telefonen och gissa utan här vet man vilka nationella resurser som finns och vilka volymer, det är ingen överraskning någonstans.

Per tillfrågas om vilka han skulle säga sitter i en divisionsledning? Han uppger att det är divisionschefen och antagligen hans ställföreträdare och sen skulle han gissa att det inte behöver vara alla avdelningschefer men ett antal av dem och det tror han är divisionsledningen. Han tillfrågas om det finns en stabschef och han säger att han skulle tippa att stabschefen är tillika chefen för operationsavdelningen. Antingen så är det en egen befattning och att man har en chef, ställföreträdande och en stabschef eller också är ställföreträdande tillika stabschefen eller också kommer stabschefen från operationsledningen. Per tillfrågas vidare om de som sitter i ledningen, han underrättas om att det framgår av pm:et att personen i fråga själv uppger att han som chef för beväpningsavdelningen satt i ledningen. Hur ser möten ut, hur ofta och hur ser informationsvägar ut, har man regelbundna möten? Per säger att man säkerligen har det, minst en gång per dygn, antagligen två gånger per dygn. Han tillfrågas om man som chef för beväpningsavdelningen är med på dessa möten och han säger, man säkerligen med på de mötena för enligt hans värdering är att det är en kontinuerlig, minst en gång per dygn en lägesbriefing och den lägesbriefingen innebär egentligen att samtliga avdelningschefer rapporterar läget inom respektive avdelning. Per tillfrågas om det är till divisionschefen och han säger ja, och sedan om divisionschefen har någon ny information och nya uppgifter eller något annat som skall planeras eller som han skall ha gjort så sker även det i samband med dessa möten.

Per tillfrågas om det blir en tvåvägs kommunikation, dels levererar divisionschefen uppgifter om läget och sedan inhämtar han samtidigt om de olika funktionernas ansvarsområden. Per säger, ja för de här funktionerna inhämtar ju informationen från brigaderna inom respektive område så den här herren eller damen vilket det nu är, har ju läget på brigaderna inom hans funktion, ansvarsområde, det ska han ha om det skall fungera som det är tänkt. Per säger att det inte skiljer sig på något vis mellan länder utan det ser likadant ut. Per säger att det kan skilja i principen för hur rapportering och rutiner, hur ofta det sker beroende på krigsintensitet. Per tillfrågas om organisationen förändras på något sätt om man går från fred till något som liknar inbördeskrig. Per säger att han inte tror att den förändras överhuvudtaget.

Han säger att det som kan förändras om vi pratar om att gå från nationellt försvar till någon form av inbördeskrig, då handlar det om det har stor påverkan kanske på de här *(pekar på enheterna).* För de kanske hade samarbetsavtal med leverantörer som står på andra sidan i inbördeskriget. Det förstärker väl kanske den erfarenhet man kan se eller det han själv sett sin egen forskning, att man använder sig av mer eller mindre skumma leverantörer, att det finns krigsherrar i ganska många länder i både Nordafrika och delar av arabvärlden som faktiskt ägnar sig åt vapenhandel och har man kommit till ett inbördeskrig så kanske man inte är så nogräknad i hur man faktiskt skaffar material och han säger att det rent generellt bygger en ond spiral. Per säger att man ser många exempel på det i konfliktområden, framförallt i Afrika.

Per underrättas om att det pratas om en max och miniminivå i pm-et, att det är förutbestämt hur mycket man skall ha. Han tillfrågas om det är så det brukar gå till? Per säger att det är som vanlig affärslogistik, om du går till vilket lager som helst, exempelvis i Ikea så jobbar de med de principerna. Det skiljer sig inte i försvarsmakterna heller utan det är så man jobbar, man strävar efter max och miniminivå. Man har en maxnivå för att inte bygga för stora lager, inte för mycket kapitalbindning, krig är statens ekonomi och hur mycket man har råd till, så max lager, maxnivåerna handlar bara om att man inte binder för mycket kapital och miniminivåerna handlar egentligen om att man inte skall råka ut för att det är totalt tomt, så att när du når den här miniminivån så måste du fylla på eller påbörja påfyllnad för att säkerställa att inget händer något, att det tar slut.

Per underrättas att vi tycker det framgår av pm-et som bygger på förhör är att om man alltid håller sig mellan den här miniminivå och maxnivån, då kan divisionschefen alltid vara trygg med att han kan göra sina beslut i stort för vi går aldrig under och aldrig över och att den här rollen som beväpnings blir en mer administrativ roll som egentligen bara flyttar papper. Per säger ja till del är det sant men bara till del för han skulle säga det att du kan ju få lite problem med leveranserna så att du inte klarar miniminivån, när du beställer sedan så blir det tomt i alla fall för det kommer inga leveranser, om inte han eller hon sköter sig. Sedan kan det vara så att om man ligger nära miniminivån och så säger divisionschefen att vi skall göra det här jättestora kriget, då kommer inte miniminivån att räcka till. För det jättestora kriget, ett exempel men bygger på att jag har fullt så därför räcker det inte med att säga att man är administratör för han måste faktiskt kunna tala om för divisionschefen att vi tyvärr ligger på miniminivå på alla våra brigader så att det här stora kriget som du nu tänker att göra det räcker inte resurserna till, vi måste få tid till återfyllnad först.

Per tillfrågas hur uträkningarna ser ut och om det finns några sådana uträkningar, att vi kommer behöva så här mycket i förhållande till den hotbild vi har som vi nu tänker bekämpa? Per uppger att om de här herrarna eller damerna har det, det törs han inte säga men ja, det är inte så svårt att räkna på. Per säger att han kan gå till vilken bokhandel som helst och köpa en bok om hur amerikanarna räknar, beroende på vilken typ av strid de tänker genomföra. Hade jag varit lite försigkommen själv här så hade jag haft ganska god koll på det och Per pekar på beväpningsavdelningen. Han säger på båda dessa två och pekar vidare på artilleriregementet. Per uppger att det finns ganska mycket metoder och modeller för att göra sådana beräkningar och sedan om man är lite erfaren, alltså då det har varit en konflikt här under några år så bygger man den kunskapen ganska fort empiriskt. Per säger att man lär sig hur mycket som går åt och hur fienden agerar och vad det innebär, både hur man själv agerar och hur fienden agerar och hur det påverkar förbrukningen av olika saker.

Per tillfrågas om man har en tanke med miniminivån, att den skall vara, hur länge den skall räcka, finns det någon tanke med att man satt just den här gränsen som en miniminivå. Per säger, ja det har man nog, utan att veta så skulle han tro det, han uppger att han tänker att man har en tanke med att man skall klara vissa typer av stridsuppgifter eller att man skall ha mat

och vatten kanske för ett eller två dygn, någonting sådant. Vissa saker är rent kopplade till om man blir utestängda från leveranser så skall vi fortfarande klara en viss period utan svälta eller törsta ihjäl och sedan likaså på ammunitionssidan om vi tar det som ett exempel så handlar det mer om att kunna göra vissa stridsuppgifter. Per tillfrågas om detta kan ändras från freds till krigstid, att man under fredstid har ett visst tänk och sedan när kriget börjar eskalerar så måste man omvärdera sin miniminivå? Per säger att han definitivt tror det, miniminivån omvärderas nog utifrån krigserfarenheter, maxnivån omvärderas aldrig för den handlar egentligen om vilken kapacitet man har att flytta och lagra grejer. Per säger att han skulle gissa att inom en brigads ram så skulle huvuddelen ligga på lastbilsflak eller motsvarande. Det begränsas av hur mycket lastbilsflak man har, så det blir en ganska naturlig begränsning uppåt. Per underrättas om att det i pm:et står att man har en grundnivå men sedan finns det ett reservlager och på divisionsnivå så finns det ett reservlager som är 25 procent av hela divisionens som beväpningsansvarig har ansvar för, är det ett normalt förfaringsätt eller hur, som vi förstår det så sparas en fjärdedel på divisionsnivå, sedan sparas en fjärdedel i ett reservlager på brigadnivå?

Per säger att han läste det och han säger att det kan vara språkförbistring i våra förhör för han tänker att utan att gå in på detaljer i svenska försvaret så säger man att man klarar en viss uthållighet på bataljon utan att fylla på och sedan har man kanske lika mycket på brigadnivå och därefter har man lika mycket på divisionsnivå. Det är mer kopplat till uthållighet än något annat. Per uppger vidare att det handlar om att den nivån har ett visst antal lastbilsflak och inte kan bli för nedtyngd. Om man skulle ha allt på bataljonen så blir det dels sårbart men även krångligt att flytta. Exempelvis om det är 24 stridsvagnar och 200 lastbilar om du skall ha allt med dig, ja du förstår proportionerna men om man fördelar det på ett annat sätt så blir de dels inte så utsatta och man ökar manövrerbarheten på bataljonen. Per säger att det handlar bara om det, sedan om man kallar det reserver eller inte.

Per informeras om att vi fått uppfattning att det på divisionsnivå skall finnas ett reservlager som är inte förvaras på lastbilsflak. Han säger att man kan ha det, om man tittar hur det ser ut i landet så kanske de inte rör sig på så jättestor yta, då kan man lika gärna ställa det i en förrådsbyggnad likaväl. Per tillfrågas om det skulle kunna vara så? Per säger ja på fråga om det kan vara att man har ett ansvarsområde som man håller sig inom och han säger vidare att det är ganska troligt att det ser ut så. Per uppger att han tänker att om alla resurser står på lastbilsflak i bataljonen men redan här står kanske i princip ingenting på lastbilsflak och pekar på brigaden och inte heller på lastbilsflak på divisionen. Om de pratade om att de har 25 procent i reserver, så säger vi att 50 procent hår, 25 procent på brigad och 25 procent på divisionen. Han säger vidare att han tror att han eller hon bara använt sig av andra begrepp. I Sverige hade vi aldrig pratat om reserver utan vi hade pratat om uthållighet i strukturerna och att vi sprider resurserna på olika nivåer. Om man tittar på nästan alla väst nationer så resonerar man på det sättet, att man sprider, det handlar egentligen om en historisk koppling, idag så pratar man mer och mer i västvärlden om att man har lagret ganska långt bak och sedan kör man direkt fram till bataljoner medans historiskt sett så fördelar man resurserna här för då skulle man klara allting egentligen med militärt förband medans vi får, på sikt blir det större och större integration med civila samhället och civila resurser för att leverera saker och då helt plötsligt minskar, då kanske man ställer reserver i skyddade förråd i landet i stället. Han uppger at han egentligen tänker, när man pratar om reserver så handlar det om att man har skyddade förråd som är både skyddade vad gäller möjlig bekämpning med fientliga vapen och samt att de är bevakade på ett eller annat sätt inom ramen för brigaden och divisionen.

Per tillfrågas om man levererar ex antal pjäser till, till exempel artilleriregementet och om de tar slut, om man då har någon kunskap om vad de används till och Per säger ja, oja, men sen om det handlar om att skaffa ny beväpning till det här, då är det fientlig påverkan att det är sönderskjutet i huvudsak, eller att man kört sönder det, har man kört sönder det och det inte är

några jätteskador då blir det en samverkan med underhållsdelen och då pratar vi om att reparera och utan att veta hur det ser ut så skulle han kunna tänka att de har någon form av rotationssystem, när saker är tillräckligt skadade så byter man ut dom. Man försöker ta tillbaka de systemen och försöka reparera upp dom för frågan är hur mycket de har lyckats få tag i och köpa nytt utan han tror att man i ganska stor omfattning försöker reparera allt som går sönder och med egentillverkade reservdelar så gott det går. Per tillfrågas om hur länge en pipa håller i de här sammanhangen och han säger länge, man kan kriga på ganska länge, vi pratar om tusentals artillerigranater innan det är utslitet. Det som händer först är att man försämrar precisionen helt enkelt men det finns sätt att även lösa det, då köper man lite överdimensionerad artilleriammunition, så, så länge det inte händer saker, att det exploderar på grund av utslitningsskador och då pratar vi om väldigt många skott. Det som händer på artilleripjäser i första hand är att granaten börjar vobbla i röret på väg ut, vilket kan förändra precisionen från säg 100 meter till 400 meter men det kanske de struntar de i om de inte har egen personal i närheten.

Per säger att det också beror på vilken motståndare man har också. En avancerad motståndare har större påverkan på den egna materielen än en okvalificerad motståndare. Ganska många av styrkorna här nere är ju väldigt okvalificerade, de använder mest handeldvapen eller kanske några, RPG och den påverkan är ganska begränsad om man har kvalificerat material vilket de antagligen fått i ganska stor omfattning från Ryssland. Per tillfrågas om vi förstått rätt att om man sitter på den här beväpningsavdelningen så förstår man var beväpningen går till. Per säger, oja man har järnkoll. Han tillfrågas vidare om man vet vad den är till för och Per säger, ja alla detaljer, han säger, alltså, om han hade suttit där *(pekar på beväpningsavdelningen)* så hade jag vetat vad varje enskilt system, var det finns, kanske inte vilket skick det är i detalj men jag hade haft hela, ner på plutonsnivå vad de har för utrustning. Per tillfrågas om det är ett krav från divisionsledningen eller högre ort, att man får det typen av frågor och därför behöver ha koll? Per säger nej men att man har kollen för att du dels kan värdera de siffror du får från brigaderna och då har du egentligen koll på vad som finns och sedan när det är något som går sönder så är det nog hen som avgör om det behöver ersättas eller inte. Är det en prioriterad förlust för den bataljonen, då pratar vi kanske till och med kompani till och med beroende på var den befinner sig i striden och vilken typ av material det är. Per säger att han kan tänka sig att personen här *(pekar på beväpningsavdelningen)* dessutom äger mandatet att omfördela material mellan olika brigader. Han kan nog säga att brigad ett skall lämna över två stridsvagnar till brigad två om det skulle behövas.

Per tillfrågas om man skulle tänka sig att den här funktionen inte fanns och vad som skulle hända om man hypotetiskt tänker att den försvinner och det inte finns någon som har hand om detta? Per säger att någon alltid har hand om det, någon måste ha hand om det. Per tillfrågas om det går att ta bort den funktionen och han säger, nej. Han tillfrågas om vad som händer med systemet om man gör det och han säger att det som händer är att du då flyttar över den kontrollen och pekar på underhålls och teknikfunktionen. Per tillfrågas om vi tänker oss att vi inte har funktionen alls och hur det skulle se ut. Han säger att förr eller senare skulle allt stanna av. Vad som händer är att det tar slut på reservdelar och det tar slut på prylar på brigaderna och sedan stannar de. Det handlar bara om, då försvinner förmågan till återfyllnad om inte brigaderna är tillsagda att, varsågod lös det här själv hur ni vill. Det kan man göra rent krasst, etablera relationer med några civila leverantörer. Men då handlar det om att man delegerar ner besluten men man kan aldrig ta bort dom. Om du skulle trycka ner det så skulle det nog aldrig fungera heller. Han säger att det kanske fungerar på något sätt men mycket, mycket dyrare och sämre. Det är ungefär som att jag skulle reparera min egen bil. Det blir lite jobbigt när det går sönder och jag skall tillverka mina egna reservdelar men det går säkert.

Per underrättas om att det i pm-et framgår att motsvarigheten på brigaderna gör en

beställning till beväpningsavdelningen och att det kan ske lite olika, ibland kan ordern skrivas varje dag, varannandag eller en gång i veckan eller så beroende på och att den här personen tar den här ordern och går till divisionschefen som är den som beslutar och sedan går beslutet tillbaka och sedan får brigaderna ok ni får den här ammunitionen eller det här ni behöver och så får ni hämta det eller se till att det kommer till er. Är det en gång, att det går till beväpning för beslut hos divisionschefen och sedan till brigaden? Per säger att det låter fullt rimligt i ett sådant här land. I Sverige hade det inte gått den vägen utan då hade han ägt det ansvaret att lösa det och Per pekar på beväpningsavdelningen men han skulle tro att det säkert går upp till divisionschefen för beslut men han kan inte säga att det är så. Om de har mycket samverkan med rysk militär och ryskt sätt att leda så är det väldigt centralt styrt och väldigt kommandostyrt och det betyder, ja det åker upp och han hade inte varit förvånad om det hade hamnat där uppe för beslut och pekar på kåren, han hade inte varit ett dugg förvånad om vi hade fått det svaret tidigare, så divisionschef låter jätterimligt, ur det perspektivet. Utan tvekan så att, han eller hon här eller den lilla stabsklossen har jättekoll på allt material i hela divisionen. Per tillfrågas om det är så oavsett att vi nu befinner oss i den här strukturen och han säger ja, de förväntar sig att få säkert dagliga rapporter från brigaderna och regementet. Per säger att utan att veta, för han kan inte veta eftersom han inte varit där och studera det så gör han ändå den bedömningen att det finns en rapporteringsstruktur uppåt i systemet och man pratar om ett "battlewheel" på engelska och där följer man vad det gäller rapportering, det handlar egentligen om att mötestider, från bataljonsnivå och uppåt och det skall levereras in skriftliga rapporter hela tiden för att ha en lägesbild och den vill säkert kårchefen också ha.

Per informeras om att vi förstår det som att personen i fråga har gått den militära banan i den här beväpningsavdelningen från dag ett och uppåt. Är det typiskt så här eller är det så det kan se ut? Per säger att det är så det kan se ut, han säger att vissa funktionsområden är väldigt typiska att det ser ut så och det här skulle nog vara ett såndan som man nog följer med upp i hela karriären, för det betyder egentligen att man börjar med beväpningsfrågor redan på bataljonsnivå, därefter brigad och sen divisionsnivå och det gör ju att när hen sitter på bataljon så har man koll på hur man jobbar där och det är därför svårt att växla, man kan växla mellan områden men du tappar mycket kompetens genom att göra det. Per tillfrågas om funktionen brigadgeneral som personen har, är en rimlig befattning att ha där och vilken status har den? Per uppger att det inte är orimligt, i Sverige skulle det nog vara en överste så det är bara en gradskillnad.

Per tillfrågas om hur det ser ut när man studerar till den här funktionen, vad det är för typ av utbildning som man får? Per säger att det är en svår fråga och han törs inte ge sig på att säga hur man valt att göra i de här länderna, han kan säga hur man hade haft motsvarande i Sverige, då hade man nog gått en vanlig officersutbildning, kanske till och med en specialistofficersutbildning från början och sedan kanske byggt på med civilingenjörsutbildning och sedan en eller två ytterligare kompletterande militärskolor. Men tyngdpunkten så klart på befattningsrollslära, säkert den stora kompetenspåfyllnaden och meritera sig rent praktiskt, eftersom det varit krig, om personen påbörjade sin utbildning innan krigsutbrottet, innan inbördeskriget så är det mycket möjligt att han läst en civilutbildning, kopplat till någon teknisk utbildning, annars har han säkerligen bara haft militära skolor och meriterat sig genom tjänstgöring.

Per tillfrågas om vad man får för typ av order och om man förstår order och stabs-strukturen när man sitter i den befattning vi talar om, kan man sitta i den här funktionen utan att ha förståelse för helheten? Per säger nej. Per tillfrågas om det går att vara en person som sitter på en massa papper och räknar siffror och inte gör något mer? Per säger att det går rent teoretisk men det är inte speciellt sannolikt, kopplat till det han konstaterar att alla sådana strukturer har en "battlewheel", någon form av daglig avrapportering och är man chef där så är man med

på den dagliga avrapporteringen och då får man helhetsbilden. Per säger att man inte kan tro att han eller hon sätter på sig hörselkåpor, det är orimligt, det faller på sin orimlighet. Per informeras om att vi har förstått att det kommer order en gång om dagen eller beroende på hur, men det finns ju en motsvarighet till den här funktionen på brigaderna, har de en muntligkontakt med varandra eller träffas de eller beror det på hur kriget ser ut? Per uppger att det beror nog på men om han vore chef där och pekar på beväpningsenheten så skulle jag med viss regelbundenhet göra chefsbesök hos respektive funktion ute på brigaderna, för att se de som har ansvaret för funktionen på brigadnivå i ögonen och se och höra mig för hur det går, vilka problem de har och om det något det är som jag tycker är konstigt, då kommer jag definitivt åka direkt och kontrollera varför det blivit så. Per tillfrågas om det är rätt uppfattat att man även har någon slags kontrollfunktion och han säger, ja, ja oja.

Per tillfrågas om man till exempel förbrukar en större mängd och om det inte finns någon fiende, om det skulle vara en sån sak man kontrollerar. Per säger, definitivt att han skulle sätta sig i bilen direkt, vad har ni gjort nu, vem har ni sålt det här till? Per informeras om att personen som vi utreder uppgivit att han har åtta officerare under sig, med tanke på att du nämnde att de här avdelningarna inte behövde vara så stora. Per uppger att det är möjligt, det är rimligt för om man säger att hela staben här *(pekar på alla enheter)*, det är 12 rutor, 120 man, det skulle kunna vara rimligt och ca 8 så 100 personer skulle han kunna tänka sig att staben är, de har säkert en verksamhet som är igång 24 timmar om dygnet. Det skulle betyda att de går i tre skift och då är de igång tre i taget. Per underrättas om att personen sagt att det finns en divisionschef, en biträdande divisionschef och en stabschef och att han har daglig kontakt med både stabschefen och divisionschefen. Per säger, ja säkerligen, vi är tillbaka till den dagliga avrapporteringen. Han säger vidare att det nog kan variera från dag till dag om det är divisionschefen eller om det är ställföreträdande divisionschef som leder den avrapporteringen. Det beror på läget.

Per tillfrågas, från att ha varit ett land i fred så övergår det till ett inbördeskrig, om divisionschefen fattar ett beslut i stort som går mot humanitär rätt och krigets lagar, vilket ansvar, vad kan man göra åt det om man sitter den här funktionen som chef för beväpningsavdelningen? Per säger att man aldrig kan frånta en individ hans individuella ansvar men just i den här funktionen, hans påverkan på hur striden genomförs är nog ganska marginell. När vi pratar påverkan, om vi tar Rysslands agerande i Mariupol som ett exempel så kommer beslutet från divisionen och det kommer gå ner till brigad och bataljon och sedan kommer han eller hon se till att det finns vissa detaljorder kopplade till det, *(pekar på artilleri)* och sedan kanske den här personen (*pekar på beväpningsavdelningen)* få en uppgift i att leverera artilleriammunition till artilleriregementet men de som begår krigsbrottet enligt min uppfattning är ju den som, operationsavdelningen och de som genomför den faktiska striden. Jag är ingen jurist men när vi har diskuterat, vi diskuterar hela tiden sådana frågor och just de här rollerna kanske inte man har pekat ut jättetydligt, det är svårt att säga att det blir en tydlighet i krigsbrotten där. Per tillfrågas om de pratar i termer av ett direkt brott, commander and responsibility eller ur ett medhjälps perspektiv. Per uppger att de i första hand pratar om ett commander and responsibility men det problematiska blir med balansgången, när är man i ett medhjälps perspektiv? Är leverans av ammunition är det ett medhjälps perspektiv, leverans av mat till soldaterna som begår krigsbrott, är det ett medhjälps perspektiv. Per uppger att gränsdragningen blir väldigt svår, mycket av diskussionerna de har haft på skolan eller när man pratar och försöker att reda i det här utan att egentligen veta vad som är rätt och fel, för det finns ju egentligen inte riktigt något bra prejudicerande vad han eller de har stött på. Han säger att de har varit tveksamma till att den som levererar logistik begår krigsbrottet, eller begår någon form av medhjälp utan att det är det faktiska genomförandet som är brottet i sig, just därför att det är så svårt att dra gränsen i sådana fall. För då kan man börja fundera på om den som tillverkar ammunition är med och begår krigsbrott. Per säger att det blir liksom svårt att dra gränsen och de han diskuterat med, de har nog fastnat vid att den som trycker på

avfyrningsknappen är den som begår krigsbrott, där har man ett personligt ansvar och man har ett chefsansvar, sen törs han inte säga vad som är rätt eller fel.

Per tillfrågas om det är något han vill tillägga, han säger nej då han inte riktigt vet vad det är vi är ute efter och han kan inte göra mer än att svara på frågorna. Han har läst pm-et, han tillägger att om han i den här befattningen inte gjort något annat så ser han stora svårigheter med att få det till ett krigsbrott, just med den typen av roll. Men det är ingen tvekan så att han enligt hans uppfattning har järnkoll på vad divisionen har för material och vilken kondition den har och han styr egentligen huvuddelen av logistikresurserna, sen om det kan klassas som ett krigsbrott eller inte det vet inte jag. Per säger att han har mycket kontakter med deras forskare på operativ juridik på skolan och det är jättesvårt när de diskuterar, vad säger nationell rätt och vad säger internationell rätt och vad säger olika delar av nationell rätt, det blir väldigt komplext med sådana här frågor med commander rollen, medan när det gäller den enskilda soldatens ansvar så tycker han att det är svartvitt.

Tillägg 2022-06-29

I samband med att Per Skoglun läste igenom förhöret vill han göra ett tillägg till sidan 6 då vi samtalar om uträkning av ammunitionsåtgång och hur det går till. Han säger att han tänkt efter förhöret och utan att veta hur integrerad rysk och syrisk uträkning av ammunition är så har Ryssland tabeller på hur man räknar och det kan vara så att Syrien fått tabeller från Ryssland.

Förhöret uppläst och godkänt.

Polisen

PM

Asylförhör Zakia Trabilisia

Signerad av

Signerad datum

Enhet
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA

Diarienr
5000-K622888-18

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Hector, Cecilia	2021-12-01	13:49

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget	Mottaget datum	Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Cecilia Hector

Uppgiften avser

Uppgift

2021-11-29 beslutade KÅ Karolina Wieslander att inhämta asylförhör från frun Zakia Trabilisia i de delar som rör uppgifter kring mannens arbetsuppgifter. Begäran skickad till Migrationsverket 2021-11-30. Begäran gällde de uppgifter som rör mannens befattning i den syriska armén, placering och geografisk vistelse i tjänsten.

2021-12-01 inkom asylförhör med de aktuella uppgifterna. Asylförhöret "maskat" av Migrationsverket och endast överlämnat till polismyndigheten med de uppgifter som efterfrågats.

Beteckning
50466182

Vad jobbade din man med?
Min man jobbade som officerare i armén. Vi brukade inte prata om jobbet, det råder sekretess i militären. Hade han varit civil person, då skulle det vara ok att prata om det

När började han jobba för militären?
Jag minns inte, för vi hade inte ens förlovat oss då. Men sedan vi har varit gifta så har han alltid jobbat för militären. Han nådde upp till överste graden tills han hoppade av. Han blev befordrad beroende på militärgraden. Han har alltid jobbat inom militären

När hoppade han?
20 juli 2012

Varför hoppade han av?
Han ville inte döda civila och landsmän

Polisen

Förhör

Zakia Trabilisi

Signerat av

Signerat datum

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Hörd person	Personnummer
Trabilsia, Zakia	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Skatteverkets id-kort nr 9752272696701160197	Hustru

Tolk	Språk
12133 Kammarkollegiet	Arabiska

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

I utredning gällande medhjälp till grovt folkrättsbrott under perioden januari-juli 2012 i Homs med omnejd i Syrien hörs Zakias om hennes kännedom om makens förehavanden.

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Linda Ekström	2021-12-07	07:43	09:50

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polisen Kristinehamn	RB 23:6	

Förhörsvittne	Utskrivet av
	KJ

Involverad personal	Funktion
Katarina Junestedt	Biträdande förhörsledare

Berättelse

Tolken har presenterat sig och Zakia förstår tolken bra.
Zakia är informerad om att hon som närstående inte behöver vittna i en eventuell rättegång.

BAKGRUND

Zakia kommer från Syrien och bor nu i Kristinehamn. De flydde för att de var rädda för kriget och var rädda för barnens skull. Zakia är född i Latakia i Syrien. Hon gick i skola t.o.m gymnasiet. Zakia arbetade som lärare. Först i Latakia och sen efter att hon gifte sig arbetade hon i Kutayfah-området i Damaskus.

Zakias man heter Mohammed Hamo. De gifte sig 1983. Zakia var 25 år när de träffades och ca 28 när de gifte sig.

De har tre barn tillsammans: En dotter, Nermin Hamo född 1985. En son, Hosain Hamo född 1987. En son, Ahmad Hamo född 1990.

Nermin bor i Hallstahammar. Hussein bor i Kristinehamn och Ahmad bor i Bengtsfors. Nermin och Ahmad är gifta. Nermins man heter Nadim Husseino. De har tre barn. Det första är fött 2011 och heter Zuheyr. Zakia kan inte deras adress i Hallstahammar.

När de lämnade Syrien åkte de först till Turkiet. Efter det åkte de till Sverige. Minns inte om det var 2015 eller 2016 som de kom till Sverige. Zakia, Mohammed och de två sönerna åkte först. Sedan kom dottern efter.

Mohammed Hamo är från landsbygden i Latakia. Han är född i ett område som heter Kansebba Ain al Kantara. Mohammeds föräldrar heter Hussein Hamo och Khadija Al Chaar. Mamman lever fortfarande. Mohammed har en syster och två bröder. Systern heter Siham Hamo. Bröderna heter Sameh och Riyad Hamo. Systern bor i Hama, Syrien. Sameh bor i Damaskus, Syrien. Riyad bor i Sverige. Sameh är doktor och jobbar på universitetet i Damaskus.

Zakia arbetade som lärare i Syrien innan de lämnade. Mohammed var officer i den Syriska armén. Han hade graden general då de flydde.

De bodde i Kalamon, Kutayfah. Där bodde de 1983-2012. De hade en bostad från armén. Man hyr från armén och betalar hyra till dem. De bodde i samma område hela tiden men i två olika bostäder. De behövde vid ett tillfälle flytta till större. Zakia minns inte när det var.

BAATHPARTIET

Mohammaed fick order inom jobbet och utförda det som behövdes. Man ska lyda sin ledare. Zakia vet inte vad hans arbete gick ut på. Zakia har inget med hans arbete att göra och han har inget med hennes arbete att göra.

Hemma pratade de endast om familjelivet. Om barnen och hjälpte dem med studier. De fostrade dem. De pratade aldrig om sina arbeten.

Zakia var inte medlem i Baath-partiet.
Mohammed vad medlem i Baath-partiet. Zakia vet inte vad han hade för position där. Zakia kan inte så mycket om politiken. *(Zakia säger att hon inte vet någonting alls om politik.)*

Förhörsledaren säger att Mohammed själv har berättat att han hade en lite viktigare roll i partiet. Zakia säger att det är möjligt. Hon vet inte. Mohammed har aldrig nämnt något för Zakia.

Zakia vet inte om han var på möten för partiet eller inte. När hon tog upp något med honom så sa han att det var kopplat till jobbet och att han inte fick prata om det. Han fick inte prata om det för att det var kopplat till militären.

Zakia pratade bara ytligt om sitt arbete med Mohammed.

På fråga så säger Zakia att hon lämnade sanningsenlig information till Migrationsverket när de kom till Sverige.

UTBILDNING

Mohammed tog gymnasieexamen sen började han i den militära akademin. Han gjorde några utbildningar under tiden för att uppgradera tjänsten. Zakia vet inte vad det var för utbildningar. Det var kopplat till militären. Mohammed berättade för Zakia när han gick en utbildning för att bli ledare för en bataljon. Den utbildningen gick han i Damaskus. Zakia minns inte när det var. De var unga. Några av barnen var födda men inte alla. Äldsta sonen och dottern var födda.

En annan utbildning han gick var som general. Zakia vet inte vad den heter. Minns inte hur länge den pågick. Men hon minns att han åkte fram och tillbaka från Kutayfah till Damaskus.

Han åkte på morgonen och kom tillbaka vid lunch.

ANSTÄLLNING

Mohammed var militär när de träffades. Det var i början av hans karriär. Han var då löjtnant.

Mohammed blev sen första löjtnant och sen blev han uppgraderad. Han blev sen kapten. Efter det blev han överste, major och sen general.

Zakia minns inte när han blev general. Det var den högsta graden han fick. Han var general i 4-5 år.

När han arbetade som general var han placerad i Homs. Utbildningen till general var i Damaskus. Innan han blev general var han placerad i Kutayfah.

Avståndet mellan Kutayfah och Homs är ca 1,5 timme. De flyttade inte till Homs för de hade etablerat sig i Kutayfah. Mohammed hade en militärbil med chaufför som körde honom fram och tillbaka.

Mohammed hade militär uniform när han åkte till jobbet. I början hade han gröna kläder och senare hade han kamoflagemönstrade kläder med andra färger. Den officiella uniformen han hade var grön. Det var vid högtider och särskilda tillfällen som han hade den gröna uniformen. Zakia säger att man brukar ha en hatt som kallas "bere". Huvudbonaden hade en liten skärm. Den hade samma färg som uniformen.

Mohammed hade gradbeteckningar på sina olika uniformer (Den officiella och den kamoflagefärgade).
En stjärna – löjtnant
Två stjärnor – Första löjtnant
Tre stjärnor – Kapten
En örn – Major
En örn och en stjärna – Överste
En örn och två stjärnor - General

Han bar inga vapen till någon av uniformerna. Zakia säger att det är förbjudet att bära vapen. Han hade aldrig några vapen med sig hem.

De hade inte heller några vapen hemma för självförsvar. Zakia har aldrig sett honom bära vapen.

På fråga så svarar Zakia att han säkert hade vapenträning men hon vet inte. Hade hon vetat så hade hon berättat det.

Zakia var aldrig närvarande vid högtidstillfällena. Det är bara för armén.

BOENDE/UMGÄNGE

De bodde i ett militärområde så deras grannar var kollegor till Mohammed. Det bodde fler generaler i området. Abu Samer och Abu Ali är namn på några. Zakia vet inte vad de heter mer än så. Hon hade inget intresse i att veta det. Zakia umgicks med en del av fruarna.

Det var som ett separat område. Man behövde åka in genom grindar för att komma in på området. Det kallades "området för militärbostäder" "Massaken al Kuthayfah al asgaria". Det fanns bara ett sånt område där. Det bodde många i det området. Det var fler än tusen stycken. Inne på området fanns det militära skolor för militärens barn. Grundskola och gymnasium.

Zakia arbetade på en grundskola som hette Massaken al rabaa *(Zakia säger att det var en lågstadieklass 1-6)* . Den låg utanför området. *(Zakia säger att skolan låg inom militärområdet.)*

Zakia tillfrågas vilka som bjöds in till fester/födelsedagar under tiden Mohammed var general. Hon svarar att då var barnen stora och de hade inga kalas för dem längre då. De hade inga andra fester heller som de bjöd hem folk till. Ibland hälsade de på grannen. Man hälsade på och fikade ibland. De bjöd aldrig hem någon på middag.

ARBETE

Innan Mohammed började att arbeta i Homs arbetade han nära Kutayfah-området, i Heli. Han arbetade inom vapen-området där. Zakia vet inte vad han hade för uppgift.

I Homs, där han var general, arbetade han också inom vapen-området.
Zakia vet inte exakt vad det innebär men det kallas vapen-avdelning där han jobbar.

Zakia vet inte på vilka avdelningar de generaler som Mohammed umgicks med arbetade.

Mohammed har arbetat med vapen sedan han blev löjtnant.

Zakia vet inga närmare namn på avdelningarna som Mohammed har arbetat på. När Mohammed var general var han högsta ansvarig för vapenavdelningen. Zakia vet inte vad det innebär. Han var inte ansvarig för hela Syrien, bara den grupp han befann sig i. I början var han i den 3:e divisionen. När han blev general så var det i den 11:e divisionen. Han blev general efter 2000. Kanske 2004 eller 2006. Zakia säger att hon har fått problem med minnet efter att hon börjat medicinera för benförtvining. *(Zakia rättar och säger att hon behandlas för benmärgscancer, inget annat.)*

När Mohammed blev general för 11:e divisionen så blev han meddelad att han fått en högra grad och då flyttade han från Kutayfah till Homs.

ARBETSTIDER

Vanligtvis får man löneförhöjning vartannat år. Det hänger inte ihop med anställningen.

Mohammed var 2 dagar på arbetet i Homs. Tredje dagen sov han hemma, sen åkte han tillbaka igen till Homs i 2 dagar. Det var ett rullande schema som såg ut såhär när han blev general. Innan han var general var han 2 dagar hemma och 1 dag på jobbet *(Zakia rättar och säger att innan han blev general åkte han fram och tillbaka till jobbet i två dagar, den tredje dagen sov han kvar på arbetet)*. Zakia vet inte vad han hade för arbetstider när han var iväg och arbetade. När han var hemma den tredje dagen så var han ledig.

KRIGET

Zakia säger att problemen började 2011 i Syrien. Hon tror det var i mars. Mohammeds arbetstider förändrades inte i och med att problemen började i Syrien.

Problemen började när folk började att gå ut och det var manifestationer. Zakia deltog inte i dessa. Mohammed deltog inte heller i dessa. De var inom regimen och hade anställning där. Manifestationerna var emot regimen.

Zakia berättar att de inte visste vad det var som pågick. De bodde i ett militärt område och kunde inte höra samma som andra hörde.

Mohammed pratade aldrig med Zakia om detta. Han berättade inte för henne för att hon är

hans fru och kanske kan berätta för någon annan.

De flydde 2012, i juli. Anledningen till det var att många blev gripna och de började att döda människor. Det var många mord. En del säger att det var regimen som dödade andra säger att det var daesh. Zakia visste inte vilka det var. De hörde att ibland dödades folk som inte hade koppling till någonting. De anklagade varandra. Detta hörde Zakia ute på gatan. Mohammed berättade fortfarande inget för Zakia. Han nämnde bara att någon blivit dödad, men inga detaljer. Zakia säger att de kände oro för sin egen säkerhet när de hörde att vissa personer blivit dödade.

Hussein arbetade också som militär under den här tiden *(Zakia rättar och säger att han inte arbetade som militär. Han gjorde sin militärtjänstgöring).* I början var han i Kutayfah. Sedan var han i Homs hos pappa. Han var vanlig militär. Han läste på universitet och utförde vid den här tiden den obligatoriska militärtjänstgöringen. Zakia vet inte vad han hade för grad.

Dotterns man var också militär. Han var officer i armén. Någonstans i Damaskus men Zakia vet inte vart. Han lämnade också Syrien 2012. Hon tror det var i september. Zakia vet inte vad han hade för uppgifter i militären.

Mohammeds bröder var inte militärer.

Paus i förhör klockan 08.55-09.04

(I samband med pausen får Zakia sin hemnyckel återlämnad)

BOENDE/HYRA/FÖRMÅNER/LÖN

De hyrde bostad av militären. Zakia berättar att de betalade en skälig summa. Ca 1000 Lira/månad.

Mohammed tjänade 30.000 Lira/Månad. Den lönen fick han när han blev general. Vartannat år höjdes lönen med 9-10 %. Hyran drogs automatiskt från lönen. Vatten ingick. El betalade de själva. Möbler ingick inte.

När Mohammed blev general så hade de två bilar som de fick använda. De tillhörde militären. Han hade en chaufför som körde honom fram och tillbaka till jobbet. Båda bilarna var till för Mohammed. Innan han blev general hade han tillgång till en militärbil. De hade inga andra förmåner som general.

De besökte inga klubbar.

När Mohammed blev general så hade de tillgång till en stuga i Latakia. De blev tilldelade några dagar och de var där på semester.

De åkte inte utomlands. Det är förbjudet. Mohammed var militär och de får inte resa utomlands. Övriga familjen hade fått resa utomlands men de gjorde inte det. Om man skulle till Libanon kunde man komma in med id-kort. De hade inga pass. Zakia var i Libanon innan hon gifte sig.

Mohammed tjänstgjorde i Libanon när han var löjtnant. Han hade sin bas i Kutayfah men tjänstgjorde i Libanon. Zakia vet inte vad han gjorde där. Han var i den syrisk/arabiska armén. Han var i ett område som heter Anjar. Det 1982-1983.

Zakia vet inte vad Mohammeds chef heter. De brukade nämna hans namn men Zakia minns

inte vad han heter.

Zakia känner inte till några namn på hans överordnade. Zakia träffade aldrig dem. Hon hade inget att göra med armén. De är civila människor.

11:e DIVISIONEN
Zakia känner inte till något om 11:e divisionen.

REVOLUTIONEN
Zakia ombeds redogöra för hur revolutionen förändrade för henne och familjen. Zakia säger att det fick en rädsla för det okända. Man vet inte vad som kommer att hända.

ATTACKER
Zakia känner inte till några attacker.

Hama
Zakia känner inte till något om någon attack i Hama.

Baba Amr februari 2012
Zakia hörde på nyheterna att det hade hänt men hon vet ingenting om det. De pratade aldrig om detta hemma.

Ar Rastan maj/juni 2011, 27 sep 2011, jan och framåt 2012
Zakia hörde att det var någon attack där. Hon hörde det på nyheterna på tv/radio. Hon känner inte till någonting om den attacken.

Al Houla 25 maj 2012
Zakia känner inte till den attacken

FLYKTEN
De var rädda och de tänkte att det bästa var att lämna landet. Då behövde de inte kriga för regimen eller för daesh. De sympatiserade med regimen. De tillhörde regimen. De var mycket emot daesh. Zakia säger att de var rädda. Det bombades och flera människor dog. Bomberna kom från flygplan. Det var armén som gjorde det. I början hade de mycket sympati med regimen men när de såg att regimen började att bomba så sympatiserade de inte med regimen längre. Det kunde vara en hel by som bombades.
Mohammed tyckte också att detta var fel.

Zakia berättar att hon såg en bil som parkerade utanför huset. De hoppade in och åkte till gränsen till Turkiet. Där bytte de bil och åkte in i Turkiet. Turkiet hälsade dem välkomna och de blev installerade på en förläggning. Zakia visste inget om flyktplanerna förrän kanske en dag innan. De fick med sig sina intyg för utbildning och några ombyten av kläder. Zakia tog sina egna saker. De lämnade kvar möbler och allt i Syrien. Regimen tog det sen. De hade inga besparingar på banken.

MARK KVAR I SYRIEN
De äger ett litet hus med tre rum. Det ligger i Latakia. Zakia tog lån på hennes lön och köpte huset. Mohammed hade en tomt som han ärvde av sina föräldrar. Den ligger i Kanseba. Tomten finns kvar men regimen tog över området. Han har inte tillgång till tomten. Zakia vet inte vad det är för värde på marken.

Inga andra egendomar utöver huset och marken kvar i Syrien. Inte heller i något annat land.

TURKIET/SOLBATALJONEN

De stannade i Turkiet i tre år. De bodde på förläggningen. De kunde inte lämna om de inte fick tillåtelse av Turkiet. Zakia fick behandling där, cancerbehandling.

De bodde i en husvagn på förläggningen. Mohammed och sönerna bodde i samma husvagn som henne.

Zakia tror inte att Mohammed vad politiskt aktiv där.

Zakia känner inte till något som heter Solbataljonen. Hon kan inget om armén.

När Mohammed lämnade Syrien sympatiserade han inte med någon.

På fråga varför de stannade i Turkiet i tre år så säger Zakia "vart ska vi ta vägen?". De hoppades på att få återvända till sitt hemland.

Mohammed och Zakia hade inte kunnat återvända. De kallas att de har lämnat "gruppen" *(Zakia säger att det kallas för att de har deserterat).*

De har aldrig uttalat sig i media efter att de flydde. Har inte deltagit i några intervjuer eller liknande.

Zakia visste inte hur det kom sig att Mohammed tyckte att de skulle lämna Syrien just då.
Det stämmer det hon sagt till Migrationsverket om att han inte ville döda civila.
Om han hade fått ett uppdrag så måste han utföra det. Och om de hade sagt åt honom att döda civila och han inte gjorde det så hade de dödat honom.
Zakia hörde att det gick till så. Det hörde hon på syriska nyheter.

På fråga om det i hans vardagliga jobb, innan de flydde, ingick att döda landsmän så svarar Zakia att hon inte vet *(Zakia rättar och säger att han inte gjorde det).* Mohammed hade inget med mord att göra så hon tror inte det.

Zakia känner inte till några andra som flydde samtidigt som dem.

EFTERLYST

Zakia berättar på fråga att Mohammed är efterlyst i Syrien. Han är efterlyst av regimen eftersom han hoppade av militären och lämnade Syrien.

Zakia säger att hon vet det för att det är så det fungerar. Hoppar man av militären och lämnar landet så blir man efterlyst.

Under tiden i Turkiet åkte de tillbaka bägge två till Syrien vid två tillfällen. De åkte och träffade Mohammeds mamma i Syrien och sedan åkte de tillbaka till Turkiet igen. Mamman bodde i Ain al Kantara. De kunde åka tillbaka in i Syrien för det finns en linje från Turkiet och in i den byn. Det tar 1-2 timmar att åka dit från Turkiet. Den ligger nära den turkiska gränsen. Barnen var inte med tillbaka till Syrien. Det var bara Zakia och Mohammed. Zakia minns inte om dottern var med vid något tillfälle. De stannade i Syrien i ca 10 dagar vid vardera tillfället. Den andra gången var mamman inte hemma så de kunde inte träffa henne då.

Det var en bil som körde dem fram och tillbaka. Det finns en särskild väg som inte var kontrollerad av regimen. Den var befriad. Det var ingen som hade kontroll över det området såvitt Zakia vet. Folk i området hade inte råd att lämna. Det var jordbruksområde.

Paus klockan 09.41-09.49

Zakia har inget ytterligare hon vill kommentera.

På fråga så svarar hon att Mohammed var trogen regimen hela tiden som han arbetade för dem.

Förhöret avslutas klockan 09.50

Förhöret uppläst och godkänt med kommentarer i kursiv stil inom parentes 220120 /KJ

Polisen

Bilaga - Skäligen misstänkt

Enhet	Diarienr
Nationella Operativa Avdelningen, Krigsbrott 1 UtrS NOA	5000-K622888-18

Skäligen misstänkt person	Personnr
Hamo, Mohammed	19581020-0559

Identifierad	Kontrollsätt	Kommentar
Ja	ID-kort bank	9752272696701164645

Polisen

Personalia och dagsbotsuppgift

Utskriftsdatum
2023-02-20

Namn			Personnummer
Hamo, Mohammed			19581020-0559
Tilltalsnamn	Kallas för	Öknamn	Kön
			Man
Födelseförsamling	Födelselän	Födelseort utland	
		Latakia	
Medborgarskap	Hemvistland	Telefonnr	
Syrien	Sverige		

Postadress
Hagalundsvägen 15 LGH 1103
681 34 Kristinehamn

Folkbokföringsort
Kristinehamn

Föräldrars/Vårdnadshavares namn och adress (beträffande den som inte fyllt 20 år)

Utbildning

Yrke / Titel

Arbetsgivare | Telefonnr

Anställning (nuvarande och tidigare)

Arbetsförhet och hälsotillstånd

Kompletterande uppgifter

Uppgiven inkomst	Bidrag	Hemmavarande barn under 18 år
Försörjningsplikt		Skulder
Förmögenhet		

Kontroll utförd

Taxerad inkomst	Taxeringsår
Taxeringskontroll utförd av	Datum
	- -